

46. 38.

FINN-MAGYAR SZÓTÁR.

ÍRTA

Dr. SZINNYEI JÓZSEF

TISZTVISELŐ A M. NEMZETI MÚZEUM KÖNYVTÁRÁBAN,
A FINN NYELV ÉS IRODALOM M. TANÁRA A BUDAPESTI KIR. M. TUDOMÁNY-EGYETEMEN,
ÉS A HELSINGFORSI FINN IRODALMI TÁRSASÁG LEVELEZŐ TAGJA.

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KIADÁSA.

BUDAPEST,

KNOLL K. AKADÉMIAI KÖNYVKERESKEDÉSE.

1884.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

FINN-MAGYAR SZÓTÁR.

M. ACADEMIA'
KÖNYVTÁRA

SUOMALAIS-UNKARILAINEN SANAKIRJA.

KIRJOITTANUT

TOHTORI J. SZINNYEI

KIRJASTONHOITAJA UNKARIN KANSALLIS-MUSEOSSA,
SUOMEN KIELEN JA KIRJALLISUUDEN DOSENTTI BUDAPEST'IN YLIOPISTOSSA,
JA SUOMALAISEN KIRJALLISUUDEN SEURAN KIRJEENVAIHTAJA-JÄSEN.

UNKARIN TIEDE-AKATEMIAN KUSTANTAMA.

BUDAPEST'ISSA,

K. KNOLL'IN AKATEMILLISESSA KIRJAKAUPASSA.

1884.

FINN-MAGYAR SZÓTÁR.

ÍRTA

Dr SZINNYEI JÓZSEF

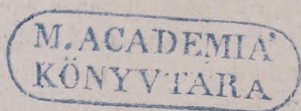
TISZTVISELŐ A M. NEMZETI MÚZEUM KÖNYVTÁRÁBAN,
A FINN NYELV ÉS IRODALOM M. TANÁRA A BUDAPESTI KIR. M. TUDOMÁNY-EGYETEMEN,
ÉS A HELSINGFORSI FINN IRODALMI TÁRSASÁG LEVELEZŐ TAGJA.

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KIADÁSA.

BUDAPEST,

KNOLL K. AKADÉMIAI KÖNYVKERESKEDÉSE.

1884.

ELŐSZÓ.

Régóta érzik már azok, a kik nálunk a finn nyelvvel foglalkoznak, egy finn-magyar szótárnak szükségét. Tanulmányaikban ugyanis nem csekély akadályukra volt eddigelé az a körülmény, hogy a nyelvszövegeknek megértéséhez csak kerülő utakon, vagyis idegen nyelvek közvetítésével juthattak, mert nem állt rendelkezésükre más finn tolmács, mint 1. RENVALL-nak 1826-ban megjelent *finn-latin-német szótára*, mely nagy gondnal és szakértelemmel készült ugyan, de még abból a korból való, mikor a finn irodalom még nagyon szegény volt, s így természetesen nem foglalja magában teljesen a mostani irodalmi szókincset; azonkívül ebből a szótárból alig található Magyarországon három-négy példány; — 2. az újabb és teljesebb *finn-svéd szótárak*, melyeket csak egy, illetőleg két szótár közvetítése mellett használhattak a svédül nem tudók, a mi bizony meglehetősen alkalmatlan dolog volt. Ehhez járult még az is, hogy ezen finn-svéd szótárak nem felelnek meg teljesen a magyar nyelvész igényeinek, a mit természetesen nem vehetünk tőlük rossz néven, mert nem is a mi számunkra készültek. A LÖNNROT-féle nagy szótár teljes ugyan (a mennyire szótár teljes lehet), de az ára meglehetősen nagy, úgy hogy nem szerezheti meg mindenki, a ki a finn nyelv iránt érdeklődik; a kisebb kézi szótárak pedig, melyeknek szerzői leginkább a gyakorlati élet követelményeit tartották szem előtt, sok tekintetben hiányosak, és viszont sok olyas is van bennük, a mire nekünk semmi szükségünk sincsen; de különösen azt kell kiemelnem, hogy ezek a kisebb szótárak nem tartalmazzák teljesen a népköltészet szókincsét, mely pedig reánk nyelvészekre nézve legalább is épp oly fontos, mint az irodalmi nyelv szókincse.

Ezek a körülmények, valamint BUDENZ JÓZSEF egyetemi tanár úrnak buzdítása indítottak engem arra, hogy egy finn-magyar szótár írására vállalkozzam. 1880. őszén fogtam hozzá és szakadatlanul dolgoztam rajta három esztendeig.

Czélom volt: oly szótárt adni a magyar finnisták kezébe, melynek segítségével olvashatják a finn népköltészet összes termékeit, továbbá az újabbkori szépirodalom, történelmi és nyelvtudományi irodalom körébe tartozó műveket, valamint a hírlapokat. Egyébre alig ha lesz szükségük.

Azon *források*, melyekből a szótáromhoz való anyagot összegyűjtöttem, a következők: 1. ELIAS LÖNNROT: *Finskt-Svenskt Lexikon*. Förra delen. Helsingfors, 1874. 4°. VIII + 1120 l. — Sednare delen. Helsingfors, 1880. 4°. 1083 l. — 2. GUST. RENVALL: *Lexicon Linguae Fennicae*, cum interpretatione duplici, copiosore latina, brevior germanica. Aboæ, 1826. 4°. Tomus prior, XVIII + 339 l. Tomus posterior, 356 l. — 3. FERD. AHLMAN: *Ruotsalais-Suomalainen ja Suomalais-Ruotsalainen Sanakirja*. Jälkimäinen osa: Suomalais-Ruotsalainen. Helsingissä, 1874. 8°. 580 l. — 4. DR. JOH. GABR. GEITLIN: *Lexicon Fennico-Latinum*. Helsingforsiae, 1883. VI + 474 l. (Ennek csak második felet használhattam, mert mikor megjelent, akkor körülbelül fele az én szótáramnak már ki volt nyomtatva.) — 5. LÖNNROT szójegyzékei a *Kanteletar*-hoz és a *Suomen kansan muinaisia Loitsurunoja*-hoz; — 6. F. W. ROTHSTENNEK kalevalai szómagyarázatai (a *Kalevala* második olesó kiadásának 390—446. lapjain); — 7. BUDENZ J. finn-magyar szótárkája az ő nyelvtanában található olvasmányokhoz és a mondattani részben előforduló példamondatokhoz (*Finn nyelvtan*. Második kiadás. Budapest, 1880. 8°. 155—202. ll.); — 8. Töredéke egy félbenmaradt nagy finn-magyar-német szótárnak, melyet BUDENZ J. még a hatvanas évek végén kezdett írni; ennek elkészült első betűit (A, E, H) szíves volt kéziratban rendelkezésemre bocsátani, — a többi betűkhöz gyűjtött (de még rendezetlen és fordítással el nem látott) jókora anyaghalmazzal együtt; — 9. A népköltészet és az újabb irodalom termékei, nevezetesen: *Kalevala*. Toinen helpphintainen, selityksillä varustettu painos. Helsingissä, 1877; *Kanteletar* taikka Suomen kansan vanhoja lauluja ja virsiä. Toinen painos. Helsingissä, 1864; Suomen kansan muinaisia *Loitsurunoja*. Helsingissä, 1880; Suomen kansan *Satuja ja Tarinoita*. Helsin-

gissä, I. Toinen painos, 1871. II. Toinen painos, 1873. III. Toinen painos, 1876. IV. 1866; Suomen kansan *Sananlaskuja*. Helsingissä, 1842; A. OKSANEN: *Säkeniä*. Kokous runoelmia. Uusi vähenetty ja enennetty laitos. Helsingissä, 1874; SUONION *Runoelmia*. Toinen painos. Helsingissä, 1869, I. II. (E két utóbbinak legújabb kiadásait már nem használhattam, mert akkor jelentek meg, mikor szótáram már sajtó alatt volt, s a kinyomtatott részben idézett lapszámok az itt említett kiadásokra utalnak, azért zavart okozott volna, ha a további részekben a legújabb kiadásokra utaltam volna); A. KIVEN *Valitut Teokset*. Helsingissä, I. 1877; II. 1878, — és még számos más szépirodalmi (eredeti és fordított), történelmi és nyelvtudományi munka, továbbá hírlapok, melyeket itt fölösleges volna felsorolni. A fönnebieket azért soroltam föl ezim szerint, mert a szótárban számtalanszor utaltam rájuk; a szótár használójának tehát, ha esetleg utána akar nézni valaminek, tudnia kell, hogy az utalások mely kiadásokra vonatkoznak; — 10. Végre saját tapasztalásomra is hivatkozhatom mint forrásra, mert egy éven át Finnországban tartózkodván, gyakorlatilag is elsajátítottam a finn nyelvet, s alkalmam volt megismerkedni oly szójelentésekkel és szólásmódokkal, melyek a szótárakban nem találhatók; ezeket szintén fölvettem szótáramba, de csak miután kérdést tettem és újrolag megbizonyosodtam létezésük felől.

A mi az anyag összegyűjtése és földolgozása körül követett eljárásomat illeti: először kiválogattam LÖNNROT szótárából mind azon szavakat, melyeket közönségeseknek, azaz általános használatban levőknek ismertem, s e mellett a többi szótárakat is folytonosan figyelemmel kísértem. Így elkészült az «alap-szótár.» Ezalatt gyűjtöttem az anyagot a fönnebb említett szövegekből. Mikor a szótárak kivonatolásával és a czélomhoz képest előre megállapított szövegek földolgozásával elkészültem, egyesítettem a magam gyűjtötte szóhalmazt a BUDENZ-től kapottal, azután az egyes cikkeket apródonként kidolgoztam, és velük az «alap-szótárt» kiegészítettem. Terjedelemre nézve AHLMAN kézi-szótárát vettem mértékül, azért harmadik dolgom az volt, hogy összehasonlítottam vele kéziratomat, és a még hiányzó szavakat belepóltam. Ezen utólagos kiegészítések és pótlások nemcsak hogy teljesebbé tették szótáramat, hanem azért is javára váltak, hogy mindannyiszor újra összehasonlítottam a már meglevő cikkeket

is az eredeti forrásokkal; — ha hibára akadtam, kijavítottam, — ha hiányra, kipótoltam, és így az egész munkát több ízben át meg át dolgoztam és lehetőleg egyöntetűvé tettem.

A szótár tartalmára és berendezésére vonatkozólag a következőket kell elmondanom:

1. A szótár *három részből* áll, u. m. *a)* maga a törzs-szótár; *b)* a keresztnévek, és *c)* a földrajzi nevek lajstroma. — A földrajzi nevek közül azon országnévek, melyek egyszersmind nyelvet is jelentenek, a törzsszótárban is előfordúlnak; de azért jónak láttam ezeket a földrajzi nevek lajstromában ismételni.

2. A névszók és igék *teljes tőalakjukban* vannak fölhozva, s az ige-tövek rövid vonáskával (-) jelölve, pl. *anta-*, *elä-*. Ki van téve a névszótövek mellett az egyesszámi nominativus is (kivéve, ha maga a teljes tő szolgál nominativusúl); úgy szintén az ige-tövek mellett az infinitivus I. alakja, még pedig legtöbbször rövidítve, pl. *henke*, -*ki*; *karvaa*, -*vas*; *morsiamе*, -*an*, azaz: a *henke*, *karvaa*, *morsiamе* tövek egyes számi nominativusa *henki*, *karvas*, *morsian*; — *jaarittele-*, if. -*itella*; *jalkaa-*, if. -*lata*; *nuole-*, if. -*lla* azaz: a *jaarittele-*, *jalkaa-*, *nuole-* ige-töveknek infinitivus I.-a *jaaritella*, *jalata*, *nuolla*. Csak azon igéknél hagytam el az infinitivust, melyeknél ez csupán egy egyszerű -*a*, -*ä*-vel képeztetik a változtatlanul maradt teljes tőalakból, pl. *anta-*: infin. *antaa*; *elä-*: infin. *elää*; *sano-*: infin. *sanoa*; *luke-*: infin. *lukea*. — Külön rövidítéssel éltem a -*nen* (-*ainen*, -*ainen*, -*oinen*, -*uinen*, -*yinen*, -*äinen*, -*öinen*; -*anen*, -*onen*, -*unen*, -*ynen*, -*änen*, -*önen*)-féle nominativusok jelölésénél; ezeket mind -*n*-vel tettem ki, pl. *verise*, =*n* (e h. -*inen*); *ainaise*, =*n* (e h. -*ainen*); *lämpöise*, =*n* (e h. -*öinen*); *kärpäse*, =*n* (e h. -*änen*).

3. A mely szótöveknek *kétféle* (pl. összevont és összevonatlan, *e*-vel és *i*-vel való, stb.) *alakjuk* van, azoknál csak az egyiket vettem föl, még pedig azt, a mely az irodalmi nyelvben általánosabb használatnak örvend; így pl. fölvettem az *aaltoa-*, *aukea-*, *halk a*-féle összevonatlan alakokat, és nem az *aaltoo-*, *aukee-*, *halkee*-féle összevontakat; továbbá: *ahtaa*, *kirvee*, *kaunii*, *uroo*, *evää*, és nem: *ahtaha*, *kirvehe*, *kaunihi*, *uroho*, *evähä*; *aaltoile-*, *kokoile-*, és nem: *aaltoele-* *kokoele-*; *makea*, *korkea*, és nem: *makia*, *korkia*; *lahjoitta-*, *kirjoitta-*, és nem: *lahjotta-*, *kirjotta-*.

4. Az *összetett szavak* az összetétel első tagja alatt vannak

fölsorolva; de azért bizony vannak — szerencsére nem nagy számmal, — olyanok is, melyeket kénytelen voltam a második szó alá tenni, mivel csak akkor kerültek a tollam alá, mikor az első szó már ki volt nyomtatva. Csak a fontosabb szóösszetételeket vettem föl; mellőztem az olyanokat, melyeknek tagjai külön-külön úgyis megvannak a szótárban, úgy hogy az összetett szó jelentése könnyen kitalálható ezekből.

5. Az *igéknek igei származékait* az alap-ige után (vele egy czikkben) soroltam föl. Ezeket a származékokat csak akkor értelmeztem, ha jelentésük az alap-ige jelentésétől különösen eltért; legnagyobb részüket azomban csak így jelöltem meg: *frequ.* (= verbum frequentativum); *mom.* (= v. momentaneum); *intens.* (= v. intensivum); *caus.* (= v. causativum) és *med.* (= v. medium). A ki tanult grammatikát és ismeri a képzők functióját, annak ezek a megjelölések elégséges útba-igazításul szolgálnak; az tudni fogja pl., hogy a *luke-* «olvasni» ige mellett a «frequ.»-nak jelzett *lukekele-* = «olvasgatni,» a «caus.»-nak jelzett *luetta-* pedig = «olvasztatni.»

6. Térkimélés céljából *teljesen mellőztem*, illetőleg csak kivételesen vettem föl azon *névszókat*, melyek nagyon elterjedt és mindennapi használatban levő képzőkkel alakultak oly szótövektől, melyek a szótárban megvannak. Értem a *-ja, -jä* (= m. -ó, -ő), *-ise* (= m. -s, -as, -es, -os, -ös), *-mise* (= m. -ás, -és), *-uute, -yyte* (= m. -ság, -ség), stb. efféle képzéseket, melyeket minden nehézség nélkül megérthetünk, ha az alapszó értelmét és a képző functióját ismerjük. Hogy azomban azok, kik a szóképzéstanban nem egészen jártasak, ne legyenek kénytelenek ilyen mellőzött szavak előfordúltakor a grammatikához fordulni, közlöm itt (BUDENZ nyelvtanából kivonva) a fönnebb említett közönségesebb szóképzők lajstromát, még pedig könnyebb használhatás végett betűrendben:

a) *-ikko, -ikkö* (*-kko, -kkö*) v. *-isto, -istö* (*-sto, -stö*), képez névszóktól gyűlőhelyet és sokaságot jelentő névszókat: *kivikko* v. *kivistö* körakás, köves föld (*kive* kö); *lepikkö* v. *lepistö* égerfaerdő (*leppä* égerfa). Ezen képzések közül csak a legfontosabbakat vettem föl, és ezeket sem értelmeztem mindig, hanem sokszor csak így jelöltem: *n. coll.* v. *n. collect.* (= nomen collectivum) és meléje tettem az illető alapszót.

b) *-ime* (nom. *-in*), képez igéktől eszközt jelentő neveket: *avaime* kules (= «nyitó»: *avaa-* nyitni); *purime* harapófog, agyar (*pure-* harapni). A szótárban gyakran csak így jelöltem: *n. instr.* (= nomen instrumenti), hivatkozással az illető igére.

c) *-impa, -impä* (nom. *-in*), képez névszóktól superlatívusi töveket: *kovimpa* legkeményebb (*kova* kemény); *vähimpä* legkevesebb (*vähä* kevés).

d) *-ise, -se* (nom. *-inen, -nen*), képez névszóktól kicsinyített névszókat: *lintuise* v. *lintuse* madárka (*lintu* madár); *äitise* anyáska (*äiti* anya). — Legtöbbjét mellőztem; a fölhozottakat is csak így jelöltem: *dim. v n. dim.* (= diminutivum v. nomen diminutivum).

e) *-ise* (nom. *-inen*), képez névszóktól valamivel bírót v. valamihez tartozót jelentő melléknveket: *kalaise* halas (*kala* hal); *metsäise* erdős (*metsä* erdő); *aamuise* reggeli (*aamu* reggel); *läntise* nyugati (*länte* nyugat). — Legnagyobb részüket mellőztem; a fölhozottakat, ha külön értelmzés szüksége nem forgott fönn, általában csak így jelöltem *a. rel.* (= adjectivum relativum), hivatkozással a névszóra, mely a képzés alapjául szolgált.

f) *-isto, -istö* l. *-ikko, -ikkö*.

g) *-ja, -jä*, képez igéktől cselekvőt jelentő névszókat: *ostaja* vevő (*osta-* venni); *kääntäjä* fordító (*kääntä-* fordítani). — A szótárba csak egynehányat vettem föl, s ezeket így jelöltem: *n. ag.* (= nomen agentis), hivatkozással az illető igére.

h) *-kkaa, -kkää* (nom. *-kas, -käs*), képez névszóktól valamivel bőven bírót jelentő melléknveket: *rahakkaa* pénzes (*raha* pénz); *ijäkkää* koros, öreg (*ikä* kor).

i) *-la, -lä*, képez névszóktól lakóhelyet jelentő névszókat: *pappila* paplak, pap háza (*pappi* pap); *seppälä* kovács háza (*seppä* kovács).

j) *-llise* (nom. *-llinen*), képez névszóktól valamihez tartozót vagy valamivel bírót jelentő melléknveket: *taivaallise* égi (*taivaa* ég); *onnellise* szerencsés (*onne* szerencse); képez továbbá bizonyos mérték-mennyiséget jelentő névszókat: *kourallise* egy maroknyi (*koura* marok); *lasillise* egy pohárnyi (*lasi* pohár). — A szótárban előfordulókat így jelöltem: *a. rel.* (= adjectivum relativum); l. *-ise*.

k) *-ma, -mä*, képez igéktől általában cselekvést, de különösen befejezettet jelentő névszókat: *elämä* élet (*elä-* élni); *kuolema* halál (*kuole-* meghalni); *antama* adott, datus (*isän a. kirja* az atya adta

könyv: *anta-* adni). — A szótárban csak egynehány fordul elő, jelölve: *n. act.* (= *nomen actionis v. acti*).

l) *-maise*, *-mäise* (nom. *-mainen*, *-mäinen*), képez névszóktól valamihez hasonlót jelentő mellékeveket (= m. «-szerű,-féle»): *pahamaise* rosszféle (*paha* rossz); *hyvämäise* jóféle (*hyvä* jó).

m) *-mise* (nom. *-minen*), képez igéktől cselekvést, különösen még befejezendőt jelentő névszókat: *sanomise* mondás, mondani való (*sano-* mondani); *tekemise* tevés (*teke-* tenni).

n) *-mpa*, *-mpä* (nom. *-mpi*), képez névszóktól comparativusi töveket: *kovempa* keményebb (*kova* kemény); *vähempä* kevesebb (*vähä* kevés).

o) *-mukse*, *-mykse* (nom. *-mus*, *-mys*), képez igéktől cselekvést jelentő névszókat: *aikomukse* szándék (*aiko-* szándékozni); *ryöstämykse* rablás (*ryöstä-* rabolni).

p) *-nee* (nom. *-nut*, *-nyt*), a participium praeteriti v. adjectivus II. activi képzője: *lukenee* olvasott (*luke-* olvasni); *käynee* járt, kelt (*käy-* járni, kelni).

q) *-nta*, *-ntä* v. *-nto*, *-ntö*, képez igéktől cselekvést jelentő névszókat: *laulanta* v. *laulanto* dalolás (*laula-* dalolni); *vedäntä* v. *vedäntö* húzás (*vetä-* húzni).

r) *-o*, *-ö*, képez igéktől cselekvést jelentő névszókat: *olo* lét (*ole-* lenni); *lähtö* indulás, elmenetel (*lähte-* indulni, elmenni); — a szótárban így jelölve: *n. act.* (= *nomen actionis v. acti*).

s) *-se* (nom. *-nen*), l. *-ise*.

t) *-ttoma*, *-ttömä* (nom. *-ton*, *-tön* v. *-toin*, *-töin*), képez névszóktól valami nélkül valót jelentő mellékeveket: *onnettoma* szerencsétlen (*onne* szerencse); *isättömä* atyátlan (*isä* atya). — A szótárban nagyon kevés fordul elő; jelölve: *a. car.* (= *adjectivum caritivum*) a képzés alapjául szolgáló névszó megnevezésével.

u) *-u*, *-y* = *-o*, *-ö*: *isku* ütés (*iske-* ütni); *näky* látás (*näke-* látni). — Jelölve: *n. act.* (= *nomen actionis v. acti*).

v) *-ukse*, *-ykse* (nom. *-us*, *-ys*), képez igéktől cselekvést jelentő névszókat: *vastaukse* felelet (*vastaa-* felelni); *hävitykse* pusztítás (*hävittä-* pusztítani). — Jelölve: *n. act.* (= *nomen actionis v. acti*).

x) *-uute*, *-yyte* (nom. *-uus*, *-yys*) v. *-ute*, *-yte* (nom. *-us*, *-ys*), képez névszóktól tulajdonságot jelentő elvont főneveket (= m. «-ság, -ség»): *pahuute* rosszság (*paha* rossz); *hyvyyte* jóság (*hyvä* jó); *puhtaute* tisztaság (*puhtaa* tiszta); *lempeyte* kegyesség, szende-

ség, szelídség (*lempeä* kegyes, szende, szelid). — A szótárban csak egynehány fordul elő; jelölve: *n. qual.* (=nomen qualitatis), a képzés alapjául szolgáló szó megnevezésével.

y) *-va, -vü*, képez névszóktól valamivel bőven bírót jelentő mellékneveket: *lihava* húsos, kövér (*liha* hús); *väkevü* erős (*väke* erős).

z) *-va, -vü*, a participium praesentis v. adjectivus I. activi képzője: *antava* adó (*anta-* adni); *elävü* élő (*elä-* élni); passivumi igetötől képez participium necessitatis-t: *annettava* adni való (*anta-* adni); *etsittävü* keresni való (*etsi-* keresni).

Mellőztem a *-sti* raggal készült határozókat is, milyenek: *ylpeästi* büszkén (*ylpeä* büszke); *viisaasti* bölcsen (*viisaa* bölcs).

Az igéknek igei származékai közül a használatosakat legtöbbnyire fölvettem ugyan, de azért nem lesz fölösleges, ha a fontosabb igeképzőket is felsorolom itt betűrendben:

α) *-ahta, -ähtä* (verbum momentaneum: hirtelen v. egyszeri cselekvést jelentő igéket képez): *naurahta*- elnevetni magát (*naura-* nevetni); *hyppähtä*- hirtelen ugrani (*hyppää-* ugrani).

β) *-aise, -äise* v. *-ase, -äse* = *-ahta, -ähtä*: *puraise*- hirtelen harapni (*pure-* harapni); *repäise*- hirtelen szakítani (*repi-* szakítani).

γ) *-le* (verbum frequentativum: gyakorított, ismételt, elaprózott v. folytonos cselekvést jelentő igéket képez): *elele-* eldegélni (*elä-* élni); *sitele-* kötözni, kötégetni (*sito-* kötni); *leikkaele-* v. *leikkaile-* vagdalni (*leikkaa-* vágni, metszeni).

δ) *-ta, -tä* és *-tta, -ttä* (verbum causativum: műveltető igéket képez): *paranta-* gyógyítani (*parane-* gyógyulni); *vähentä-* kevesbíteni (*vähene-* kevesbedni); *juotta-* itatni (*juo-* inni); *syöttä-* etetni (*syö-* enni).

ε) *-u, -y*; *-untu, -ynty*; *-utu, -yty* (verbum medium v. reflexivum: visszaható igéket képeznek): *kastu-* megnedvesedni, megázni (*kasta-* nedvesíteni); *vähenty-* kevesbedni (*vähentä-* kevesbíteni); *kokountu-* v. *kokoutu-* összegyűlni (*kokoa-* gyűjteni); *heittäyty-* vetődni, vetemedni, adni magát vmire (*heittä-* hajítani, hányni, vetni).

7. Egy-azon szónak különböző jelentéseit külön számok alatt, de egy cikkben soroltam föl. — Külön-külön cikkekre írtam azon szavakat, melyeknek teljesen azonos alak mellett egészen eltérő, azaz egy közös alapjelentésből nem származtatható jelen-

tésük van, melyeknél tehát az alaki egyezés csak véletlen találkozásnak tekinthető.

8. Némely szónak *jelentését* legjobb igyekezetem mellett is csak *hozzávetőleg* sikerült megállapítanom, s ilyenkor kérdő-jellet tettem utána.

9. A «jó vagyok, rossz vagyok, okos vagyok»-féle kifejezéseket infinitivusi alakban így tettem ki: «jó lenni, rossz lenni, okos lenni» (e h. *jónak, rossznak, okosnak lenni*).

10. Az *idegen szavakat* — a mennyire ki tudtam puhatolni — megjelöltem t. i. olyképpen, hogy mindegyik mellé záró jelben oda tettem rövidített nevét azon nyelvnek, illetőleg nyelvcsaládnak, melyből a finn nyelv az illető szót vette; így pl. a svédből kölcsönzötteket [*sv.*]-vel, az oroszból kölcsönzötteket pedig [*or.*]-val jelöltem; a többire nézve v. ö. a rövidítések jegyzékét. Megjegyzendő, hogy a kölcsönszavak származékainál elhagytam az idegen eredetre utalást, mert ezek már finn szóképzőkkel alakultak az átfinnesített idegen szóból, s így maguk nem is mennek kölcsönvétel-számba; pl. a *kauppa* szót [*g.*]-vel, azaz germán eredetűnek jelöltem, de származékainál, milyenek: *kauppa-*, *kauppala*, *kauppi-*, *kauppiaa*, *kauppo-*, *kaupukse*, *kaupusta-*, nem utaltam az alapszó idegen eredetére. Ha valamely szónak kölcsönvett voltáról nem sikerült megbizonyosodnom, de a valószínűség mellette szólt, akkor ilyenképpen jelöltem: [*? sv.*] = «valószínűleg a svéd nyelvből kölcsönzött szó», v. [*? or.*] = «valószínűleg az orosz nyelvből kölcsönzött szó». — A kölcsönvételek megjelölésénél használt segéd munkák: A. AHLQVIST: *Die Kulturwörter der westfinnischen Sprachen*. Helsingfors, 1875; és W. THOMSEN: *Über den Einfluss der germanischen Sprachen auf die finnisch-lappischen*. Halle, 1870.

Mielőtt előszómat befejezném, még egy kedves kötelességet kell teljesítenem, t. i. őszinte köszönetemet kell kifejeznem azoknak, kik munkám írásánál segítségemre voltak. Ezek nevezetesen: Finnországnak örök-érdemű nagy fia, LÖNNROT ILLÉS kancelláriai tanácsos úr, továbbá ROTHSTEN F. V. tanár úr, a *Kalevala* nagytudományú kommentátora, KROHN GY. és GODENHJELM B. F. egyetemi lector urak, valamint JALAVA ANTAL barátom, kik tudakozódásaimra mindig a legnagyobb készséggel és szakavatottsággal válaszoltak, és számos kétségeimet eloszlatták. — Legnagyobb hálával tartozom azomban BUDENZ JÓZSEF egyetemi tanár úrnak,

a ki, mint már fönnebb említettem, rendelkezésemre bocsátotta félbenmaradt szótárának elejét, földolgozatlan anyag-gyűjteményével együtt; ezenkívül folyton támogatott jó tanácsaival és útbaigazításaival, sőt az egész munkát elejétől végig a legnagyobb figyelemmel átolvasta, és engem nem egy hibára, hiányra és fölöslegre figyelmeztetett. Az ő szives támogatása nélkül szótáram a mostaninál minden bizonnyal sokkal hiányosabb alakban látott volna napvilágot. Fogadja tehát ezért az önzetlen támogatásért legőszintébb, legforróbb köszönetemet!

Most pedig átadom e munkát a nyelvész-közönségnek. Jól tudom, hogy vannak benne hiányok és bizonyára hibák is, de azt nyugodt lélekkel mondhatom, hogy becsületesen, lelkiismeretesen dolgoztam, és minden erőmből azon voltam, hogy munkám hasznára váljék azon tudománynak, melynek szolgálatában állok.

Budapesten, 1883. Deczember havában.

Dr. SZINNYEI JÓZSEF.

ALKULAUSE.

Tämä sanakirja on etupäässä aiottu Suomen kieltä opiskeleville unkarilaisille; minä olen siis sitä laittaessani pitänyt silmällä heidän tarpeitansa ja vaatimuksiansa. Mutta koska voi sattua, että joku suomalainenkin mieli sitä käyttää Unkarin kieltä harjoittaessaan, pidän tarpeellisena tässä lausua muutamia sanoja johdatukseksi.

1. Tarkoitukseni oli antaa suomea opiskelevien unkarilaisten käsiin sanakirja, jonka avulla he voisivat lukea suomalaista kansanrunoutta, sekä uudenaikaisen kaunokirjallisuuden, historiallisen ja kielitieteellisen kirjallisuuden tuotteita, niinkuin myös sanomalehtiä.

2. Sanakirjani on jaettu kolmeen osaan, jotka ovat: *a*) pääsanasto; *b*) ristimänimien ja *c*) maantieteellisten nimien luettelo.

3. Nominit ja verbit olen luetellut täydellisen vartalon muodossa, ja jälkimmäiset lyhyellä viivalla (-) merkinnyt, esim. *anta*-, *elä*-. Nominien vartalon jälkeen on yksikön nominativi, ja verbien vartalon jälkeen I. infinitivi esiin tuotu, mutta enimmästä päästä vaan lyhennettynä, esim. *henke*-, *-ki*; *karvaa*-, *-vas*; *jaarittele*-, *if*. (= infinitivi) *-itella*; *nuole*-, *if*. *-lla*. Erityistä lyhennystä olen käyttänyt merkitessäni *-nen* (*-ainen*, *-einen*, *-oinen*, *-uinen*, *-yinen*, *-äinen*, *-öinen*; *-anen*, *-onen*, *-unen*, *-ynen*, *-änen*, *-önen*) *-päätteisiä nominativejä*; näitä olen merkinnyt tällä yhteisellä merkillä: *=n*, esim. *ainaise*, *=n* (= *-ainen*); *lämpöise*, *=n* (= *-öinen*); *kärpäse*, *=n* (= *-änen*). — Nominativia ei ole ilmoitettu, kun se ei eria täydellisestä vartalosta; samoin on pois jätetty infinitivikin, kun sen johtamiseksi täydellisestä vartalosta ainoastaan johtopäätte *-a*, *-ä* vartaloon liitetään, esim. *anta*-, *elä*-, *sano*-, *luke*-, joitten infinitivi kuuluu: *antaa*, *elää*, *sanoa*, *lukea*.

4. Niistä vartaloista, joilla on kaksi muotoa (esim. supistunut ja supistumaton), löytyy sanakirjassani ainoastaan toinen: esim. *aaltoa-*, *aukea-*, *halkea-*, eikä *aalto-*, *aukee-*, *halkee-*; — *ahtaa*, *kirvee*, *kaunii*, *uroo*, *evää*, eikä *ahtaha*, *kirvehe*, *kaunihi*, *uroho*, *evähä*; — *aaltoile-*, *kokoile-*, eikä *aaltoele-*, *kokoele-*; — *makea*, *korkea*, eikä *makia*, *korkia*; — *lahjoitta-*, *kirjoitta-*, eikä *lahjotta-*, *kirjotta-*.

5. Yhdysperäiset eli liitto-sanat ovat enimmästä päästä määräys-sanan jälkeen asetetut. Niistä olen luetellut ylipäänsä vaan tärkeämmät, ja olen jättänyt pois ne, joitten osat löytyvät erillän-säkin sanakirjassa, ett'ei siis liittosana vaadi erityistä selitystä.

6. Verbeistä johdetut verbit löytyvät tavallisesti pääverbin jälkeen lueteltuina. Näitä johdannaisia olen ainoastaan niissä tapauksissa selittänyt, kuin niillä on pääverbin merkityksestä erityisesti poikkeava merkitys; enimmäen osan niistä olen vaan seuraavilla kieliopillisilla nimityksillä merkinnyt: *frequ.* (= verbum frequentativum); *mom.* (= v. momentaneum); *intens.* (= v. intensivum); *caus.* (= v. causativum) ja *med.* (= v. medium). Se joka on lukenut sananjohto-oppia, saa näitten avulla helposti selkoa mainittujen johdannaisten merkityksestä.

7. Tilaa säästääkseni, olen jättänyt tykkänään pois, taikka vaan harvoin sanakirjaani ottanut semmoisia nimisanoja, jotka yleisesti käytetyillä päätteillä johtuvat sanakirjassa löytyvistä sanoista. Näitten johdannaisten merkitys on helppo arvata, kun tietää perussanan ja siihen liitetyn johtopäätteen merkityksen. Mainitut johtopäätteet tavataan unkarilaisen alkulauseen 6: ssa kohdassa aakkosellisessa järjestyksessä lueteltuina. Sanakirjaan otettuja tavallisempia johdannaisia en ole kuitenkaan aina selittänyt, vaan enimmästä päästä lyhyesti merkinnyt, mihin johdannais-luokkaan ne kuuluvat, mainiten tietysti perussanaa, josta ne ovat johdetut; esim. *n. coll.* (= nomen collectivum); *n. instr.* (= nomen instrumenti); *n. dim.* (= nomen diminutivum), j. n. e. Ks. *Lyhennyksiä*.

8. Muutamien sanojen merkitystä minun ei ole onnistunut määrätä muuten kuin arvaamalla; ne olen merkinnyt kysymys-merkillä.

9. Lainasanoja olen merkinnyt lyhyesti mainitsemalla sen kielen taikka kieliheimon nimeä, josta ne ovat lainatut; esim. [*sv.*]

= Ruotsin kielestä lainattu sama; [*or.*] = Venäjän kielestä lainattu sana. — Ks. *Lyhennyksiä*. — Minun tulee muistuttaa, että lainasanojen johdannaisissa en ole viitannut muukalaiseen alkuperään, koska ne ovat johtuneet suomalaistuneista lainasanoista suomalaisten päätteitten avulla, eikä siis sovi pitää niitä lainasanoina. Kun en ole ollut aivan varma siitä, josko sana on lainattu, mutta kuitenkin on ollut syytä pitää sitä lainasanana, olen sitä merkinnyt tällä tapaa: [*? sv.*] = «luultavasti Ruotsin kielestä lainattu sana», taikka: [*? g.*] = «luultavasti Germanilaisesta kieliheimosta lainattu sana.»

Ennenkuin päätän esipuheeni, täytyy minun lausua sulimmat kiitokseni kaikille niille, jotka ovat olleet minulle tässä vaikeassa, kolme vuotta kestäneessä työssä avullisina. Minun tulee mainita erittäin seuraavat herrat: kanslianeuvos ELIAS LÖNNROT, maisteri F. W. ROTHSTEN, lehtorit J. KROHN ja B. F. GODENHJELM sekä maisteri A. JALAVA, joilta olen saanut runsaita ja arvokkaita tietoja monesta minulle tuntemattomasta sanasta. — Suurimmassa kiitollisuuden velassa olen kuitenkin professori J. BUDENZ'ille, joka on minulle antanut käytettäväksi melkoisen ainekokoelman ynnä ensimmäiset kirjaimet (*A, E, H*) siitä suomalais-unkarilais-saksalaisesta sanakirjasta, jota hän kuusikymmen-luvulla aloitti, mutta sittemmin kesken jätti. Paitsi sitä hän on minulle ollut alituisesti avullisena neuvoillaan, vieläpä alusta loppuun saakka suurimmalla tarkkuudella läpikäynyt koko sanakirjani, ja huomauttanut minua monesta virheellisestä, vaillinaisesta ja tarpeettomasta selityksestä. Ilman hänen suosiollista apuansa olisi sanakirjani varmaan paljon vaillinaisempana ilmautunut.

Ja nyt pyydän saada sulkea sanakirjani kieli miesten suosioon. Tiedän hyvin, että siinä löytyy kyllä vaillinaisuuksia, varmaan virheitäkin, mutta sitä saatan kuitenkin hyvällä omalla-tunnolla vakuuttaa, että olen tehnyt rehellisesti työtä, ja koettanut parastani, jotta kirjani tulisi olemaan hyödyksi sille tieteelle, jonka edistytämiseen olen heikot voimani pyhittänyt.

Budapest'issä, Joulukuulla, 1883.

Dr. J. SZINNYEI.

RÖVIDÍTÉSEK.

(*Lyhennyksiä.*)

a. car. = adjectivum caritivum.

adv. = adverbium.

[*ang.*] = angol nyelvből kölcsönzött szó (= Englannin kielestä lainattu sana).

a. rel. = adjectivum relativum.

bot. = botanikai műszó (= kasvi-opillinen sana).

caus. = verbum causativum.

comp. = gradus comparativus.

dial. = dialektice vagy dialektusbeli szó (= murteittain l. murteellinen sana).

dim. = nomen diminutivum.

e h. = e helyett (= tänän sijasta).

enclit. = enklitikus particula (= liitännäis-partikkeli).

euphem. = euphemice.

fig. = képletesen (= kuvaannollisessa merkityksessä).

[*fr.*] = francia nyelvből kölcsönzött szó (= Ranskan kielestä lainattu sana).

frequ. = verbum frequentativum.

[*g.*] = germán nyelvekből kölcsönzött szó (= Germanilaisista kielistä lainattu sana).

gram., gramm. = grammatikai műszó (= kieliopillinen sana).

gyerm. ny. = gyermeknyelven (= lasten kielellä).

id. = idem.

if. = infinitivus I.

indecl. = indeclinabile.

int. = interjectio.

intens. = verbum intensivum.

Kal. = Kalevala [a mellette álló első szám a *runo*-ra, a második a vers-sorra utal].

Kant. = Kanteletar [a mellette álló szám a lapra utal; *a* = baloldali hasáb; *b* = jobboldali hasáb; ugyanígy a *Loits*-nál is].

Kivi = A. Kiven Valitut Teokset.

kül. = különösen (= erittäin).

l. = lásd (= katso).

[*lat.*] = latin nyelvből kölcsönzött szó (= Latinan kielestä lainattu sana)

[*lett*] = lett nyelvből kölcsönzött szó (= Lätin kielestä lainattu sana).

[*litv.*] = litván nyelvből kölcsönzött szó (= Litvan kielestä lainattu sana).

Loits. = Suomen Kansan Muinaisia Loitsurunoja [l. *Kant.*].

metr. = metrikai műszó (= runous-opillinen sana).

mom. = verbum momentaneum.

myth. = mythologiai elnevezés (= jumuulus-tarullinen nimitys).

n. = nominativus.

n. act. = nomen actionis v. acti.

n. ag. = nomen agentis.

n. coll., n. collect. = nomen collectivum.

n. instr. = nomen instrumenti.

[*norv.*] = norvég nyelvből kölcsönzött szó (= Norjan kielesté lainattu sana).

n. qual. = nomen qualitatis.

Oks. = Oksanen: Säkeniä.

[*or.*] = orosz nyelvből kölcsönzött szó (= Venäjän kielesté lainattu sana).

parall. = parallél-szava «—»nek (= «—» sanan rinnakkais-sana).

part. = partitivus.

pl. = például (= esimerkiksi).

plur. = nominativus pluralis.

refl. = verbum reflexivum.

San. = Suomen Kansan Sananlaskuja.

Sat. = Suomen Kansan Satuja ja Tarinoita.

sing. = singularis.

stb. = s a többi (= ja niin edespäin).

Suon. = Suonion Runoelmia.

superl. = gradus superlativus.

[*sv.*] = svéd nyelvből kölcsönzött szó (= Ruotsin kielesté lainattu sana).

[*szl.*] = szláv nyelvekből kölcsönzött szó (= Slavilaisista kielistä lainattu sana).

tkp. = tulajdonképpen (= oikeastaan).

v. = vagy (= eli, taikka).

vki = valaki (= joku).

v. med. = verbum medium.

vmi = valami (= jotakin).

v. neg. = verbum negativum.

v. ö. = vesd össze (= vertaa).

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

A.

A ah, ej, ejnye!

Aadutta- l. aatu-.

Aahku [g.] hamugömb.

Aakko ábécé, a betűk.

Aakkoise, *n* v. aakkose, *n* ábécés könyv; *aakkosellise*, *n* betűrendes.

Aallehti- hullámszani.

Aallokkaa, -okas hullámos, hullámszó.

Aallokko hullám-ár (Kal. 22, 411).

Aallotta- l. aalto-.

Aallottare, -otar hab-tündér, ten-geri nimfa.

Aaltio hullámlakó.

Aalto [g.] hullám, hullámjárás.

Aalto-, if. -llota hullámszani, hullámszót vetni || *Aaltoile*-, if. -lla fr. | *aallotta*- caus.

Aaltoisa hullámos.

Aami [sv.] akó, veder.

Aamiaise, *n* reggeli.

Aamu reggel, reggeli idő: *aamulla* reggel; *aamuin-illoin* reggel és este || *Aamu-puhtee*, -hde kora reggel | —*puole*, -li v. -päivä délelött, délelötti idő | —*rusko* hajnalpír | —*yö* éjfél utáni idő.

Aamuise, *n* reggeli: *aamuisin* v. *aamuisilla* reggelenként.

Aamujaise, *n* = *amiaise*.

Aamusta- reggeli készületet tenni, reggelitadni v. enni (Kant. 113, b.).

Aamuttu- reggelen át maradni.

Aana előjel: *ei aanaakaan* a legkevesebb sem, nyoma sem.

Aapa láb, sárrét, mocsár.

Aapelo v. aapelukse, -us ábécés-könyv.

Aapeloitse-, if. -oita ábécés-könyvvel bajlódni.

Aapiaise, *n* ábécés-könyv.

Aapise, *n* ábécé, ábécés-könyv || *Aapis-kirja* ábécés-könyv.

Aapisto ábécé.

Aapotta- belátni, észrevenni.

Aappa erő, tehetség.

Aare, -ri: *herne-aa*. borsó-szem.

Aaree, -re készülés, közelgetés: *sateen*, *tuulen*, *pakkasen aa*.

Aarehti- készülni, közelgetni.

Aari- készülni, közelgetni: *aarii sadetta* az idő esőre áll, esni akar.

Aarnakka = *almanakka*.

Aarne, -ni v. aarnee, -ne v. aarni nagy, roppant fa; nagy, vaskos ember, óriás; kincs-őrző szellem || *Aarni-hauta* elásott kincs.

Aarnio = *aarni* és *aarni-hauta* || *Aarnio-koivu* nagy öreg nyírfa | —*metsä* őserdő | —*puu* óriás fa | —*valkea* lidércz, bolygótűz.

Aarnu nagy, idomtalan ember, óriás.

Aartee, -rre kincs.

Aartehisto kincstár.

Aarto ágas, fogas (fa, melyre vmit akasztani lehet); hálórúd || *Aarto-puu* id.

Aartti kedv, hajlandóság vmire.

Aasi [sv.] számár.

Aasta v. **aastaika** = *ajastaika*.

Aateksi gondolkozni, mészni.

Aateli [sv.] nemesség.

Aatelise, -n nemes, nemesi || *Aatelis-kirja* nemes-levél | —*miehe*, n. *mies* n.-ember | —*säätty* nemesi rend —*talo* nemes telek, nemes udvar.

Aatelisto nemesi rend, nemesség.

Aatelma gondolat, gondolatter-mék.

Aateloitse, if. -oita nemesi módra élni; nemesíteni, nemességre emelni.

Aateloitta nemességre emelni.

Aatkela aggódó, bús, kedvetlen, bosszús.

Aatkeloitse, if. -oita aggódni, búslakodni, kedvetlen lenni.

Aatkeloitta aggasztani, búsítani.

Aatokse, -os gondolat : *aatos-päältä* meggondoltan.

Aatra [g.] = *aura* (Kant. 319, b.).

Aatta feslett nőszemély, kurva.

Aattee, n. *aate* gondolat, eszme.

Aattoellise, -n eszményi, gondolati.

Aattele, if. *aatella* = *ajattele*.

Aatto ünnep előtti este : *joulu-aa*. v. *joulun-aa*. korácsonyeste.

Aattu hozzászokni : *repo aattuu raadolle*; *tyttö aattuu häneen* v. *hänelle* a leány hozzá szokik, bele szeret.

Aatu bosszankodni, megbosszankodni (*jkulle*vkire) || *Aadutta*-caus.

Aava tágas, terjedelmes, téres,

nyílt; nyílt víz, nyílt tengeröböl : *puhua aavalta* terjedelmesen beszélni; *avaa ovi aavalle* tárd ki az ajtót.

Aavee, -ve előjel, előérzet, sejtelem; jelenés, kísértet.

Aavehti előre érezni, sejteni; epedni.

Aaveile, if. -lla előjelt mutatni.

Aaveilukse, -us előjelezés; jelenés.

Aaveksi = *aavehti* (Kivi I. 467.).

Aavikko nyílt tengeröböl, nyílt tér mező.

Aaviloitse, if. -oita eligazodást keresni, tétovázni, tapogatódní, próbálgatni.

Aavista előre jelenteni, jósolni; előre érezni, sejteni : *se ei aavista hyvää* az nem jelent jót; *minua aavistaa, että* ... sejtem, hogy ... || *Aavistutta*-caus. : *minua aavistut-taa* = *m. aavistaa*.

Aavistaja jós : *kätten aa. kézjós*; *tähtien aa. csillagjós*.

Aavistukse, -us előérzet, sejtelem, előrelátás, jóslat.

Aavo v. **aavu** = *aavikko*; 2) = *aalto* (?) : *mennyt lietohon merehen, alle aavojen syrien* (Kal. 4, 431).

Aha v. **ahah** ahá!

Ahahta óbégatni.

Ahappa vagy úgy!

Ahava éles tavaszi szél.

Ahavoitse, if. -oita tavaszi szélként hatni, kiszáritani, megbar-nítani : *alti-ahavoittu* barnás.

Ahavoittu elbarnulni, lesűlni (naptól), felrepedezni : *ahavoittu-neet huulet*.

Ahdingoitse, if. -oita szorult-ságba hozni.

Ahdingoitta- szorongatni.

Ahdinko szoros hely, szoros út;
szorultság: *rahan-a.* pénz-szükség.

Ahdista- szorossá tenni, szorítani,
összeszorítani, nyomni, szorongoatni, aggasztani: *ahdistaja-tauti*
mellszorulás || *Ahdistu-* med.

Ahdistukse, -us szorítás, szorulás, szorultság.

Ahdokse, -os rakás v. réteg gabona (a csűrben); kivetett tőr; hálónak kiaggatása (száritás végett).

Ahera merevedett és kemény.

Aherikko köves kemény föld.

Ahermukse, -us szoros-út.

Aherta- merevvé és keménnyé tenni.

Ahinkaa, -ngas szigony.

Ahio v. **ahjo** [g.] kohó, tűzhely.

Ahjokse, -os = *ahjo*.

Ahkaa-, if. -kata nyögni, sóhajtani, aggódni || *Ahkaile-, if. -lla* fr.

Ahkera szorgalmas, serény, buzgó, munkás, fáradhatatlan.

Ahkerói-, if. -oida v. **ahkeroitse-, if. -oita** szorgalmaskodni, iparkodni, serényen dolgozni.

Ahkeruute, -uus szorgalom, serénység, buzgóság, munkásság.

Ahkio [g.] lapp szán; rossz szán; tunya ember (szidásképpen).

Ahku rohamosság, heveség, buzgalom, lelkesültség, erős vágy.

Ahku [g.] = *aahku*.

Ahkua-, if. -kuta rohanni: *savu tulla ahkuua* hatalmas füst emelkedik.

Ahma rozomák, torkos-borz (*gulo borealis*); nagyevő, nagybélű: *ahman-karpio* mohó, mértéktelen ember; plur. *ahmat* hódfogó.

Ahmaa-, if. -mata mohón enni, mohón nyelni, falni, zabálni || *Ahmaile-, if. -lla* fr. | *ahmaise-, if. -sta* mom.

Ahmalo lóhere (*trifolium*): *kuiva a.* zörgő lóhere; *vesi a.* vidra-fű (*menyanthes*); 2) szemdaganat.

Ahmasta- = *ahmaa-*.

Ahmatta v. **-tti** v. **-ttu** falánk, nagyevő.

Ahmi- = *ahmaa-* (Loits. 48, b.).

Ahmo = *ahmatta*.

Ahmusta- = *ahmaa-*.

Ahnaa, -nas = *ahnee*.

Ahnasta- = *ahnehti-*.

Ahnee, -ne mohó, mohón kíváncsi, kapzsi: *rahan, kunnian a.* v. *a. rahalle, kunnialle*; *a. työhön*; *a. höylä* durva gyalu.

Ahnehti- mohón kívánni.

Ahneile-, if. -lla = *ahnehti-*.

Ahneute, -us mohóság, mohó kíváncsi, kapzsiság.

Aho elhagyott írtásföld; fiatal erdő, harasztos, parlagföld, mező, legelő: *jäädä ahoksi* parlagon maradni || *Aho-lintu* pacsirta (*alauda arvensis*) | — *maa* = *aho* | — *siene, -ni* veres galócza, csiperke (*agarius campestris*).

Aholaise, -n a ki az *aho-n* lakik; az *aho* vélt szelleme.

Ahottu- *aho-vá* lenni.

Ahraime, -ain szigony.

Ahta- v. **ahtaa-, if. ahdata** összeszorítani, megrakni, telerakni, megtömni, kivetni (hálót, tórt), kifüggeszteni.

Ahtaa, n. ahdas szűk, szoros || *Ahdas-henkise, -n* szűkmellű | — *mielise, -n* szűklemjű, szűkkeblű.

Ahte, -ti v. **ahtee, -hde** összeszo-

rított, megrakott állapot: *riihi on ahteessa*; *ahteen tausta* v. *ahdetusta* (v. *taus*) csűrnek v. szobának elválasztott hátsó része.

Ahtee, -hde lejtős hegyoldal v. part, lejtő, domb: *vasta-a.* v. *glös-a.* hágó; *myötä-a.* v. *alas-a.* lejtő.

Ahtera meddő, nem fejős.

Ahti [sv.]: *Ahti-saarna* Jézus kín-szenvedéséről szóló beszéd.

Ahti = *ahta* (Sat. IV. 17.).

Ahtime, n. *ahdin* n. instr. *ahta*.

Ahto- kedve van (vkinek vmire).

Ahtose, -n rakódó villa.

Ahturi lejtőn vissza nem tartóztató ló.

Ahu szorgalom, serénység, serény dolgozás; szorgalmas, serény.

Ahva = *ahava*.

Ahva- v. *ahvaa*-, if. -*vata* hévvel sütni, égetni (nap).

Ahvaa-, -*vas* napsütés, napbarnította bőr.

Ahvakka v. *ahvakkaa*-, -*akas* szorgalmas, serény.

Ahvakko napbarnította ember.

Ahvatta-, -*tti*-, -*ttu* = *ahmatta*.

Ahvena v. *ahvene*-, -*ven* sigér ||

Ahvenan-haura-, -*kaura*-, -*ruoho* békaszóló, békatutaj-uszány (potamogeton natans); tavaszi szíronták (*ranunculus aquatilis*) | — *maa* Åland || *Ahven-maimase*-, -*n* sigércsalétek v. sigér-ivadék.

Ahvenukse-, -*us* sigérháló.

Ahvetta- elbarnítani, elsütni ||

Ahvettu- elbarnítani, lesülni (naptól); fölrepedezni, cserepesedni (ajak).

Ai ej, ah, oh! (öröm, sajnálat, fájdalom); *ai ai* hej! vigyázz! (figyelmeztetés).

Aidakse-, -*as* sövénykaró || *Aidas-reke*-, -*ki* karószán, talpatlan szán.

Aidasta- sövénykarót szerezni; sövényt kötni; sövényhez kirakni: *a. pellaria* (fehérítésre); *maan maoilla aiastettu* t. i. *aita*. (Kal. 26, 230).

Aidoitta- besövényezni, bekeríteni.

Aidoitukse-, -*us* sövény, kerítés.

Aih oh, jaj!

Aihee-, -*he* első alap, kezdet vmihez; alaprajz, terv, alapgondolat, szándék; alkalom, ok (vmire): *ei siihen ole asian aihattakaan* arra semmi ok sincsen; *olla aiheissansa johonkukun rajta lenni*, igyekezni vmiin.

Aihehti- készületet tenni vmire, tervezni, észébe venni vmit.

Aiheile- v. *aihiele*-, if. -*lla* igyekezni vmiin, szándékozni.

Aihele-, if. -*lla* = *aihiele*-. *keltä aiheen apua* kinél keressek segítséget? (Kal. 50, 216. Kant. 242. b.)

Aihka- v. *aihkaa*-, if. -*ka*ta jajgatni; fúni, lelkendezni; megretenni, elhűlni vmibe.

Aijee, *aijes* = *ai Jesus*: óh Jézus! *aijesta*, *aijestan*, *aijestakoon* = *ai Jesus* *auta* v. *auttakoon* Jézus segíts!

Aika 1) idő: *mennyt* v. *kulunut* *a.*; *muinainen* *a.* v. *muinais-a.*; *tuleva* *a.*; *lapsuuden* *a.*; *työn* *a.*; *joka* *a.* mindig, minden időben; *a. ajalta*, *a. ajasta*, *a. ajoin* időről időre; *ajan pitkään*, *ajan kululla*, *ajan oloon* idővel, idő folytán; *aikaa voittain*, *aikaa myöten* idő múltával, jártával; *aikaa sitten*, *aikoja sitten* v. *sitte* ezelőtt régen, régóta; *ei ai-*

kaakaan nem sokára; *sen aika*, *sill' aikaa* a közben, az alatt; *ennen aikaan* hajdanában; *siihen aikaan* abban az időben, akkor; *sillä ajalla* azon időtájban; *tällä ajalla* ezen időtájban; *joksikuksi ajaksi* egy ideig, egy időre; *aikana* idején, idejében; *aikoinansa* bizonyos időkben; *ajoin* korán; *näillä ajoin* ez idő tájban; *toisin ajoin* közbe-közbe, hébe-korba; *kaikin ajoin* mindenkor; — 2) *kellő, alkalmas idő*: *jo on a. lopettaa* ideje már, hogy végezzünk; *joutua ajan ajaksi* a kellő időben érkezni meg; *ennen aikaa* v. *aikoja* idő előtt; *ajoissa* ideje korán; *tulla hyvään aikaan* jókor jönni; *ajallansa, aikanansa* a maga idejében; — 3) *üres, szabad idő*: *ilman aikaa* v. *aikoja*, *ilman aikaansa* v. *aikojaan* időtöltésül; *itse aikojansa* maga kedvére, magától: *omia aikojaan* saját kedve szerint; — 4) *teljesedés*: *saada* v. *saattaa aikaan* v. *aikoihin* létrehozni, véghez vinni; *tulla aikaan* v. *aikoihin* boldogulni, ellenni vmivel || *Aika-kaute*, n. -*kausi* időszak, korszak | —*kirja* évkönyv, krónika | —*kuuro* időköz; —*kuuron* időközben, közbe-közbe | —*luku* időszámítás | —*määrä* időmeghatározás, határidő | —*päästä* hébe-korba | —*tavasta* lassanként, néha-néha | —*väli* időköz; —*välistä* néha-néha || *Ajan-aikuise*, *n* alkalmi | —*kohta* körülmény | —*mukaise*, *n* korszerű | —*polve*, -*vi* korszak | —*tieto* krónika, naptár, almanach | —*riettee*, n. -*riete* v. -*vietto* időtöltés, mulatás.

Aika 1) meglett, érett, teljes, derek, igazi: *a. mies*; *a. konna*; *a. talo*; *a. tavalla*, *a. lailla* derekasan; — 2) teljesen, egészen, nagyon: *a. kaunis*, *a. sievä*; *a. rikas* dúsgazdag.

Aikaantu- történetesen megadni, találni (vmit tenni): *aikaantui tulla* jönni talált.

Aikahta- hirtelen *ej!*-t kiáltani; egyszerre észrevenni.

Aikahu- = *aikau-* (San. 427.).

Aikaile-, if. -*lla* időzni, késni, halogatni.

Aikaise-, *n* időbeli; kora, korán való; elkészült: *vanhan-a.* régi szabású, régi módi; *yhden-a.*, *saman-a.*, *tasa-a.* egykorú; *a. kevät* kora tavasz; *a. lapsi* korán ért gyermek; *vielä on aikaista nousta* még korán van fölkelni; *saada, tulla aikaiseksi* = *saada tulla aikaan*; *aikaisin* idején, korán; *aikaisemmin* korábban.

Aikaise-, if. -*sta* fölsikoltani, följajdulni.

Aikalaise, *n* egykorú, kortárs; derekas: *a. nauru* nagy nevetés, kaczagás.

Aikamoise, *n* derekas.

Aikau-, if. -*uta* v. *aikautu-* bizonyos időre v. történetesen elérkezni; ráérni.

Aikava a minek ideje van, lassú.

Aikee, n. *aije*, *aie* gondolat, szándék, föltét, terv, cél; ok: *olla aikeessa* v. *aikeissa* szándékozni; *kahvin aikeella* kávé helyett, k. gyanánt; *sulhon toivossa tulevan*, *armahansa aikehessa*. (Kal. 44, 214.)

Aikki nagy, roppant fenyőfa.

Aiko = I. *aika* 4. és II. *aika* 1.

Aiko- szándékozni; szánni (vki-nek): *aiottu* szántszándékkal v. készakarva tett; *aikomatta* szándék nélkül.

Aikomukse, -us szándék, cél.

Aikue, n. ajut, dim. aika: *asu siinä aikuesi* lakjál ott életed fogytaig.

Aikuise, n időbeli, egy ideig való; kora, korán való: *aikuisin* korán; *syöväät mitä heillä aikuisaan on* azt eszik, a mijük éppen van.

Ailaa, -las [g.] hirtelen fájás; bosszankodás, töprenkedés; plur. *ailaat* oldalnyilalás, csúz.

Ailahta- fölrezzenni (hirtelen fájdalom-, ijedség- v. örömtől) || *Ailahtele-,* if. *-hdella* frequ.: *koira ailahtelea* a kutya hizeleg.

Ailakoitse-, if. *-oita* örömet v. jókedvet mutatni (vmi fölött), nyájaskodni, hizelegni.

Ailehti-(ebből: *ajelehti-*) hányódni-vetődni.

Ailo háló-kötél.

Ailue, -ut, dim. ailaa (Loits. 337, b).

Aimo v. **aimollise, n** jóra való, derék, jeles: *aimostansa* különösen jól, jelesen; *aimollaan* derekasan; adv. *aimosti*.

Aimotta- csillámlani, homályosan fényleni.

Aina háló-kötél.

Aina mindig, mind, egyre, egyfolytában; egész (-ig): *olla aina* megmaradni; *aina siitü ajasta* mindazon időtől fogva; *aina syvemmä* mind mélyebbre; *ainaki, ainakin* legalább, bizonyosan; *näin ainakin* bizonyosan; *ainain = ainakin*.

Ainaise, n mindig való, szünetlen, örök, mindennapi.

Ainee, -ne [sv.] anyag, alkotó rész, tartalom; tárgy, ok, alkalom: *leivän, keiton, ilon, puheen a.; huoneen, laivan aineet; pysyä aineessansa* || *Aine-mutanta* transsubstantiatio | —*oikeute, -us* dologi jog | —*olennollise, n* dologbeli, valódi | —*puu* építőfa | —*sanat* szentbeszéd textusa | —*tie-tee, n. tiede* vegytan (chémia).

Aineellise, n anyagi, tárgybeli, dologbeli.

Ainehisto v. **aineisto** anyagkészlet, tartalommutató.

Ainehti- szándékozni, készülni.

Aineilia materialista.

Ainekkee, -eke sarú-szűj, cipőszalag, kardszűj.

Ainekse, -es alkotó rész, elem.

Ainiaan v. **ainian** mindig, szakadatlan, örökké.

Ainiaise, n = *ainaise*.

Aino = *ailo, aina*: *nuotan yli-a., ali-a.*

Aino = *ainoa*; — 2) = *dimo*.

Ainoa [g.] egyetlen egy, egyedüli; drágalátos: *ainoat ystäväni* legjobb barátim; *ainostaan* v. *-stansa* v. *-sti* egyedül, csak.

Ainoaise, ainoise, ainokaise, n, dim. ainoa: *anella ainoin* válogatott szavakkal kérni (Kal. 14, 77.).

Ainokki az egyetlenegy, páratlan, drágalátos (állatok nevéül).

Ainos mindig, csak.

Ainua = *ainoa* (Loits. 196, b).

Ainue, -ut, dim. ainoa.

Airee, -re = *airue*.

Airisto téli háló; téli hálóval fogott hal.

Airo [g.] evezőlapát || *Airon-hanka* evező-szög | —*lapa* evező-szárny |

—*pyly*, —*pyry* evező-nyél | —*terä* = —*lapa* | —*tulla*, —*tullo* = —*hanka* | —*varte*, —*rsi* = —*pyly* | —*veto* evezés || *Airo-jalkaise*, *n* egyeneslábú, hosszúlábú | —*kala* ángolna | —*laiva* evezős hajó.

Airoitta- evezővel ellátni.

Airokkaa, —*okas* ángolna; 2) = *airoise*.

Airollise, *n* evező.

Airue v. *airuu*, —*ut* [g.] követ : *airuhut* (Kal. 20, 559).

Aisa szekér- v. szán-rúd, kétágú szekérrúd, szekérnyújtó : *panna aisoihin* befogni; *päästää*, *ottaa*, *laskea aisoista* kifogni; (*hevonon*) *on aisoissa* be van fogva; *aisoissa pitää* (kansaa); *härän aisa* (fig.) makacs, otromba ember; *nuotan aisa* háló-szárny || *Aisan-kannattaja* megesalattott férj | —*taitto* (gúnyosan : rest emberről).

Aisaa, if. —*sata* szíjas hancsot húzni le a fáról.

Aisakse, —*as* szekérrúdnak való fa; plur. *aisakset* egy pár szekérrúd.

Aisava erős rúdú.

Aisoitta- szekérrúddal ellátni; befogni.

Aistaima, *aistainto* észrevét, (érzéki) benyomás.

Aistaitse-, if. —*aita* észrevenni (érzékeleg.)

Aistee, —*te* érzéki észrevét, benyomás.

Aisteellise, *n* érzékelhető.

Aisti érzék, érzéki tehetség; fölfogó tehetség, értelem, ösztön; ízlés: *hänellä ei ole aistia* nincs fölfogása, buta v. nincs ízlése; *aistin tuntematon* érzéken túli, érzékfölötti; *aistin-alainen* érzékelhető.

Aisti érzékeleg észrevenni, fölfogni.

Aistikki (tehénnév).

Aistime, —*in* érzék.

Aisto természeti ösztön, kíváncság; szeszély: *ajaa aistonsa* ösztönét követni; *meillä ei ollut syttä, eikä aistoa*, *seurata heitä* || *Aisto-päise*, *n* fejes, szeszélyes | —*sappise*, *n* heves vérű, szenvedélyes.

Aita sövény, kerítés : *panna aitaan* bekeríteni; *kasvin-a*, *pensas-a*, élő kerítés; *lama a*, majdnem fekvő karókból álló kerítés; *selkä-a*, főkerítés, kerítés hossza; *sorto-a*, *risu-a*, rőzse-kerítés; *umpi-a*, körülzáró kerítés; tanórok, bekerített darab föld || *Aidan-kierto* nagy szulák (*convolulus sepium*) | —*pano* sövényezés, kertelés | —*seipää*, *n*, —*seiväs* sövénykaró | —*takaise*, *n* kert alatt kullogó (farkas) | —*teko* = —*pano* | —*viitsa* sövényvessző.

Aitaa-, if. *aidata* sövényezni, kertelni, bekeríteni.

Aitallise, *n* *aitta*-hoz tartozó, -ból való; egy tárháznyi : *aitallinen ohria*; plur. *aitalliset* az éléskamrából a gyermekeknek hozott apró ajándékok.

Aitaukse-, —*us* kerítés.

Aito (összetételekben) = *aita* || *Aito-hanke*, —*ki* hófuvatag a kerítés alatt | —*viere*, —*ri* v. —*vierukse*, —*us* kertmellék, sövénymellék.

Aito egészen, merőben, tisztán : *a. punainen*; *a. aivinainen*; *a. rukiinen* tisztán csak rozsból való.

Aitomukse-, —*us* kerítéseken átugró.

Aitta tárház, szerkamra, élés-kamra.

Aittaa-, if. *aitata* tárházba tenni v. gyűjteni.

Aittu- megtenni (borjadzó tehén tőgyéről): *lehmä aittuu*; v. ö. *ajettu-*.

Aituri = *aitomukse*; (fig.) *uskon-opin* a. szabad-gondolkozású.

Aituu v. *aituukse*, **-uus** = *aitaukse*.

Aituu hejh! hajh!

Aiva csupa, tiszta, merő: *a. armo*; *aivaksi autuudeksi*; *aivastansa* csupán, csupán csak.

Aivan egészen, teljességgel, igen, nagyon: *a. suuri*; *a. hyvä*; *a. tosi*; *a. uusi* újdonság; *a. mielellä* (-ni, -nä) nagyon szívesen; *aivanki* kivált, kiváltképpen.

Aivasta- tüsszögni || *Aivastutta-* tüsszögtetni: *minua aivastuttaa*.

Aivastukse, **-us** tüsszentés, tüsszögés || *Aivastus-juure*, **-ri** hűnyor (helleborus) | — *ruoho* kenyérbél-virág (achillea ptarmica).

Aivena halánték.

Aivin = *aivan* (Kal. 26, 449.).

Aivina tisztított (csepütlen) len v. kender; ilyenből készült vászon, gyolcs.

Aivo halánték; agy, agyvelő; elme, gondolat, szándék: *a. on liikkunut* (megzavarodott) || *Aivonkalvo* agyhártya | — *poltte*, **-lte** agyvelő-gyuladás | — *pukkeema* agysérülés | — *tulehukse*, **-us** = *poltte* || *Aivo-kete*, n. **-hesi** v. **-kettu** agyhártya | — *ytime*, n. **-ydin** agyvelő.

Aivollise, **-n** aggyal bíró, elmés, okos; 2) = *aimollise*.

Aivon, *aivoin* korán (Sat. II. 4.).

Aivosta- kitalálni, kieszelni.

Aivotukse, **-us** szándék, határozat, föltétel, terv (Sat. I. 48.).

Aja- hajtani: 1) előre hajtani; el-, be-, kihajtani: *ajaa lehmät metsään*; *tuuli ajaa vettä venheesen*; *maa ajaa ruohoa*; *a. asiaa* ügyet vinni, szorgalmazni; *ajamatto-min asiain* semmit sem végezve; *se ajaa sanan* egyre megy ki; *a. päähän* fejébe verni; *ajaa kehnää* (nöhtää, *silpaa*) leszedni (héjat dióról); *nahka ajaa karvansa* a bőr elhagyja a szőrét; *a. partaa* leborotválni (szakállt); *a. kaskea* erdőt irtani; *a. heiniä latoon* behányolni szénát a csűrbe; *ajaa vihansa jkun päälle* haragját vkin kitölteni; *a. sisäänsä* (*suuhunsa*, *kurkkunsa*) magába nyelni; *a. ujjään* v. *kokoon* összehajtani (rakásra); refl. *alle kattojen ajaikse* betolakodik a házba; *rinnoin aidalle ajoihe* mellel nekidült a kerítésnek; — 2) hajtani (lovat, ökröt, kocsit); székéren vinni, szállítani: *a. hevosta*, *härkiä*, *vaunuja*; *a. puita*, *hirsä*; *a. peltoa* szántani; *a. kiinni johonkin* fönnakadni vmiben; *a. kumoon* kocsit fölfordítani; *a. ratsain* lóháton menni; *a. hevosella*, *kyydillä*, *rellä*, *vaunuilla* v. **-ssa** lovon, fuvaron, szánon, kocsin menni; *a. kilpaa* versenyt hajtani; *a. karille* megfenekleni; *a. takaa* v. *jäljestä* *jkuta* üldözni, kergetni vkit; — 3) ráhajtani, nógatni, rászorítani, kényszeríteni: *a. hereelle* fölhajtani, fölverní, fölkelteni: *a. työhön*, *ruualle*; *a. jkin valheeksi* erővel vmit hazugságnak bizonyí-

tani; *a. jkin jkun päähän vmit* vkire ráfogni; *a. märjille v. märjälle* genyedésbe hozni; *a. okseelle* hánytatani; *a. kuselle* vizeletet hajtani; *a. vetelälle* meghajtani, hasat hajtani; *kättäni, jalkaani* ajaa kezem, lábam fáj és megdagad || *Ajele-*, *if. -lla* terelgetni, körülhajtani, kergetni, hányvetni; hányódni: *laiva ajelee aalloilla*; *a. laiskana* hivalkodni; *koi ajelee karvat turkista*; *ajelema* körpálya, út.

Ajaja hajtó, üző, vivő, kocsis, fuvaros: *hevosen a., kuorman a.; asian-a.* ügyvivő, ügyvéd; *takaa-a.* üldöző; *parran-a.* borbély; *veron-a.* adóbehajtó.

Ajajaise, *-n* helybeli gyuladás, daganat.

Ajallise, *-n* egy ideig való, mulandó, e világbeli.

Ajastaika esztendő.

Ajastu- az időtől megviselődni: *ajastunut astia* ronda edény.

Ajatta- a malomköveket polyvaórlással tisztítani.

Ajattare, *-atar* erdei leány; (bibl.) erdőisten (*ajattara*, *-ro*, *hattara*); — 2) lidéreznyomás.

Ajattele-, *if. -atella* gondolni, meggondolni, meghányi-vetni, fontolóra venni: *a. ympäri päänsä* alaposan megfontolni; *a. tyhjää* képzelődni; *ajateltu* gondolt, képzelt; *ajateltava* meggondolni való, kétes, bajos; *ajattelemattoma*, *-aton* meggondolatlan; — refl. *ajattelei-*, *if. -eitä* magában gondolni, gondolkodni || *Ajattelutta-* gondolkozóba ejteni, fejtörést okozni.

Ajattoma, *-aton* idétlen, idő előtti,

elhamarkodott, alkalmatlan: *a. aika*; *ajan ajattomalla* alkalmatlan időben.

Ajatukse, *-us* gondolat, nézet, vélemény || *Ajatus-aika* meggondolási idő | — *johdelma* következtetés | — *johto* következtetés | — *kiihko* képzelet | — *kuva* eszmekép | — *merkki* gondolatjel | — *oppi* logika | — *vuoro* = *-aika*.

Ajava búbos bűvár, közönséges bűvár, nyilfarkú rucza (mergus serrator, mergus merganser, anas acuta).

Ajele-, *if. -lla* l. *aja-*.

Ajelehta- hányódni, őgyelegni, hivalkodni: *matalalla ajelehtavat* pilvet.

Ajelo v. *ajelu* menés, járás (kocsin, lovon); ide-oda hajtás; hányódás, elhanyagolt állapot.

Ajelukse, *-us* = *ajelu*; hányódó holmi v. ember.

Ajetta- daganatot okozni || *Ajettu* megdagadni; 2) irányából kiszorúlni: *venhe ajettuu* | *ajetutta* daganatba hozni: *jalkaani ajetuttaa* dagad a lábam.

Ajetukse, *-us* daganat.

Ajo hajtás, üzés, kergetés, vadászat, szekerezés, fuvar, vitel, szállítás, kocsizás: *hirven-a.*, *suden-a.* szarvas-, farkas-vadászat; *asian-a.* ügyvitel, ügyvédés; *kasken-a.* erdő-irtás; *pellon-a.* szántás; *hevonon on ajossa* a ló fuvarban van || *Ajo-harakka* madár-ijesztő | — *havukka* kerecsensólyom | — *hevose*, *-n* hámós ló, igás ló | — *hiekkä* futó-homok | — *jahti* hajtó-vadászat | — *kalu*, plur. *-kalut*, v. *-peli* szekér, kocsi |

—*keli* kocsi-út, szán-út | —*lintu*
= *ajava* | —*miehe*, n. -*mies* kocsis,
fuvaros; lovas katona | —*neuvo*,
pl. -*neuvot* = -*kalut* | —*puu* usza-
dékfa | —*sorsa* = *ajava* | —*tauti*
vizibetegség | —*tie* kocsiút.

Ajokkaa, -*okas* hámos ló, kocsi-
ló; — 2) vad (vadászni való).

Ajokse, -*os* daganat, kelevény;
2) vad (*ajokkaa*) || *Ajos-heinä* linka
(hypericum quadrangulare).

Ajottain időnként, időről-időre,
koronként: *aika-a.* néha-néha,
közbe-közbe.

Aju agyvelő, agy, elme || *Aju kuu-
mee*, -*me* agyláz | —*laitokse*, -*os*
agyrendszer | —*rako* fejlágy,
nyilvarrány | —*ruoho* démutka |
—*viho* agyvelő-gyuladás.

Ajua-, if. -*uta* fölfogni, megérteni.

Ajuri fuvaros, bérkocsis.

Akana [g.] kalász-szálla; plur.
akanat polyva, korpa.

Akelma lóhere.

Akitse-, if. -*ita* = *akkiloitse*.

Akka asszony, feleség, öreg asz-
szony, anyó, nagy-anya || *Akka-
Lauri* v. -*miehe*, n. *mies* asszonyos v.
asszonytermészetű ember | —*raa-
ja* elaggott vén asszony | —*valta*
papucsformány | —*väike*, -*ki* asz-
szonyép.

Akkamaise, -*n* asszonyos, elpu-
hult.

Akkase, -*n*, dim. *akka*: *akkaseni*
feleségem (anyjuk!) — 2) egy hal-
nem.

Akkiloi-, if. -*oida* v. *akkiloitse*-,
if. -*oita* ápolni, gondozni, daj-
kálni, fölnevelni (Loits. 52, b.).

Akkuna [or.] ablak, szelelő-lyuk ||
Akkunan-alaise, -*n* ablak-alatti |

—*häkki* ablak-rács | —*karmi*,
-*kehä* ablakráma | —*piele*, -*li* ab-
lakfa | —*rinta* ablakfa, könyöklő |
—*ruutu* ablak-tábla | —*varjokse*,
-*os* ablak-ernyő | —*vaske*, plur.
-*vasket* ablak-vasak || *Akkuna-
loukko* ablak-mélyedés | —*vero*
ablak-adó, ablak-pénz.

Akkunoitta- ablakkal ellátni.

Akkunukse, -*us* kandi-ablak, né-
zőke.

Akseli [sv.] tengely.

Akurkka v. -*rkki* v. -*rkuri* [szl.]
ugorka.

Akuttime, -*utin* ablakredőny.

Ala 1) al, álló- v. fekvő-hely, tér
(melyet vmi befed v. elfoglal):
sydän-ala szívgödör; *akkunan-a.*
ablak-al; *olla alallansa* a helyén
maradni, vesztég lenni; *istua alal-
lansa* vesztég ülni; *olkoon alal-
lansa* maradjon a maga helyén;
sanoa asian aloillensa (igazán, a
mint valóban van); *käden a.* te-
nyérnyi tér; *jalan a.* talpalatnyi
tér; *huoneen a.* házhely; *tyynyryn*
a. peltoa egy tonna (vetésre való)
föld; *arkin kokoinen a.* ívrét; —
2) tehetség, erő: *tehdä alaansa*
myöten tehetsége, ereje szerint
tenni; — 3) faj, nem: *hyvä maan-
ala* jó földnem; *siemen-a.* gabona-
nem; *mieli-ala* kedélyhangulat;
— 4) magzatok, maradék: *isän a.*
az atya maradéki; *se varsa on ho-
vin orhin alaa*; — 5) vmi alatt
levő v. alá kerülő tárgy: *ampujan*
a. vadász zsákmánya; *käsi a.*
keze műve, keze írása vkinek;
mieli-a. terv || *Ala-arvoise*, -*n* ki-
sebb becslő | —*huonee*, -*ne* alsó-
ház | —*ikäise*, -*n* kiskorú | —*kante*,

-*nsi* alsó fedélzet | —*kerrokse*, -*os* v. -*kerta* földszint, alor | —*kive*, -*vi* alsó malomkő, fenékkő | —*ku-loise*, *zn* csüggedt, kedvetlen, szomorú | —*kuono*, -*kärsä* lehajtott orrú, orrát lehorgasztó | —*kuu* fogyó hold | —*küte*, n. -*küsi* = *alike*: *olla alakädellü* legyőzve lenni, nyomorúságban lenni; -*kätise*, *zn* tehetetlen, gyámoltalan | —*maa* alföld, alvidék | —*miele*, *zn* csüggedt, levert, szomorú | —*nenä* (orrát lefelé tartó) becsipett, részeg ember | —*pasko* szaros, szarházi | —*perü* alfél, alsó rész: *olla ala-perässä* rövidségben lenni; *mennä alaperään* pórul járni, tönkre menni | —*puole*, -*li* alsó fél, alfél | —*pää* alsó vég | —*säätise*, *zn* alsóbb rendű | —*vete*, n. -*vesi* alvíz, csekély víz.

Ala, ala' (alaksi) alá: *mennä pöydän a.*; *joutui hänen alaksensa.*

Alaa = *alaha*, *alhaa*.

Alaha = *alhaa*; 2) = *alas*.

Alahahko = *alhaahko*.

Alaise, *zn* al; alsó ruha; béllés: *aivan alaisillansa* pórén, egy ingben; — 2) alattvaló, alárendelt: *käske alaisiasi*; — 3) vmi alatt levő, alsó; vmi alatt álló, alá eső v. jutott, vminek alávetett v. kitett; bizonyos tért elfoglaló: *maan a. földalatti*; *muutoksen a. változásnak alávetett*; *sanan a. rossz hírben levő*; *kanteen v. syytteen a. vád alatt álló*; *rikoksen a. bűnös*; *tynnyrin a. maa* egy tonnányi (= tonna vetésre való) föld; *ylös-alaisin* össze-vissza; — 4) alant fekvő, alacsony fekvésű: *a. maa, pelto, niittu*; 5) = *alhaise*: *a. mies*; *a. väki*.

Alaise, *zn* szüntelen, szakadatlan.

Alaisime, -*in* üllő || *Alaisin-pölkky* üllő-tőke.

Alallise, *zn* állandó, szüntelen, szakadatlan.

Alamaise, *zn* alattvaló, aláztos, leereszkedő: *olla a. jkulle*; *a. herra* leereszkedő, nyájas úr; *keisarin a.* császár alattvalója.

Alanko mélyedés, alacsony hely, völgy; láp, lapály: *alangompi paikka* mélyebben fekvő hely.

Alantee, -*nne* alant fekvő hely; mélyedés, mélyen fekvő hely.

Alanto = *alanko*.

Alappäin = *alaspäin*.

Alas (alaksi) alá, le, lefelé || *Alas-huuto* árleszállítás | —*käsin, päin* lefelé, aláfelé | —*suin, -suuten* fölfordítva, leborítva | —*mäke, -ki* lejtő | —*viero, -vieroise, zn* lejtős.

Alase, *zn*, dim. *ala*: *laiva tuopi alasensa* (egész terhét, a mennyi belefér); *paidan a. ing alja* || *Alas-kuu* = *ala-kuu* | —*kohta* talppont, nadir | —*puu* al-fa, ászokfa | —*vaattee*, n. -*vaate* alsó ruha.

Alasta- mezteleníteni, levetkőztetni.

Alasti meztelen, csupaszon.

Alastoma, -*on* meztelen, csupasz, kopasz.

Alastomuute v. *alastuute*, -*uus* meztelenség, csupaszság.

Alati mindig, egyre, szüntelen, szakadatlanul.

Alatse (alate, alaten) alatt el: *lensi auringon a.*; *pöydän a.*

Alattuen, alatusa mindig, egyre.

Alatusten egyik a másik alatt.

Alava alant fekvő; aláztos; bő, kiterjedt.

Alavuute, -uus nagyobb, kiterjedt völgy.

Ale, -li al, a mi vmi alatt van; alatta való hely (csak összetételekben és casusokban használatos) || *Ali-airo* agyacs | —*käte*, n. -*käsi* (lefogott kéz) legyőzöttség | —*oikeute*, -us alsóbb törvényszék | —*puole*, -li alsó fél | —*pää* alsó vég.

Alehtu, hirtelen lejjebb szállni, apadni.

Aleksi, kisebbiteni, ócsárolni.

Alemma, **alemmas** (= *alemmaksi*) alább, lejjebb.

Alemmaise, *en* alsóbb, alsóbb rendű, alárendelt.

Alempa, -pi alantabb való.

Alene, if. -leta alább szállni, le-
apadni; megalázni magát || *Alenta*-
alábbszállítani, leszállítani, le-
apasztani; kisebbiteni, megalázni:
alentavaise, *en* megalázó.

Alennukse, -us alábbszállítás, le-
szállítás, leapasztás, megalázás;
hálósúly.

Ales (aleksi) alá, le.

Alhaa (alaha, alaa) alant való
helyzet v. állapot (csak casusok-
ban): *tuolla alhaalla* ott lent;
päivä on jo alhaalla a nap már
alant áll; *alhaalle* lefelé; *al-
haalta* alulról; *mieli on alahana*
(levert).

Alhaahko (alahahko, alaahko)
egy kissé nagyon is lent való,
alacsony.

Alhaakkali (alaakkali) alant való
vidéken át.

Alhaattain (alahattain) mélyen
alant.

Alhaise v. **alahaise**, *en* alacsony,

alantvaló, alázatos, leereszkedő,
csüggedt, kedvetlen: *a. maa*; *a.
tuuli* alföldi v. tengerparti szél;
a. sääty, *väki*, *kansa* az alsóbb
rend, nép; *alhaiset* köznép; *olla
alhaista sukua*; *a. herra* leeresz-
kedő úr; *a. mieli* (levert); *sairas
on alhainen* (bágyadt, erőtlen).

Alhaiso v. **alhaisto** alárendű, csö-
cselék nép.

Alho alacsony hely, völgy; láp,
mocsár (Kivi II. 395.).

Ali alá, lefelé (*alitse*): *ali-meno* le-
menetel.

Alimaise, *en* alant való, alsó, alá-
rendelt.

Alimmaise, *en* legalsó, legalacso-
nyabb.

Alimpa, -in legalja, legalsó, leg-
alantabb való.

Alin aikaa, **alin-omaa**, **alinomati**,
alinomattain mindig, egyre,
örökké, folyvást, szakadatlanul.

Alinomaise, *en* állandó, szünetlen.

Alio vmi alatt lakó: *veen isüntä*,
vuon a. (Kal. 40, 56).

Alio = *aljo*: *a. susi*.

Alise, *en* alant fekvő.

Alista -tisztára írtani (Kal. 2, 254).

Alista - alárendelni; ráhagyni,
szabadon hagyni.

Alituise, *en* = *alinomaise*; *alituis-
taan*, *alituiseen* = *alinomaa*.

Alituisten, **alituisti** = *alinomaa*.

Aljakka halovány, rossz színben
levő.

Aljeskele, if. -lla l. *alka*-.

Aljetusta kezdettől fogva, foly-
vást, egyfolytában.

Aljo v. **alju** szelid, szelidített,
házi: *kesyttää aljoksi* v. *aljuksi*
megszelidíteni || *Aljo-eläime*, -*äin*

szelid állat | — *hanhe*, — *hi* házi lúd.

Alka- v. **alkaa-**, if. **alata** kezdeni: *a. puhua*, *laulaa*, *hämärtää*; imp. *ala* (*alas*, *alappa*, *alappas*): *alappa mies sutta takaa ajamaan* nosza, az ember üldözöbe veszi a farkast || *Aljeskele-*, if. — *lla* lassan-ként elkezdni.

Alkaja kezdő, alapító; dim. *alkajaise*, *zn*, plur. *alkajaiset* előjáték; ünnep vminek elkezdésénél: *vuoden alkajaiset* hajdani aratási ünnep.

Alkavaise, *zn* kezdő: *vast'-a*. csak kezdő.

Alkea alkalmas, kényelmes, könnyű.

Alkee, *n*. **alje** első kezdet, zsenge; eredet, alap, alap-elem: *kansain alkeet*; *taikinan alkeet* első tészta-keverék; *tieteen alkeet* tudomány alapfogalmai; *työ on alkeessa* a munka kezdőfélben van.

Alkeise, *zn* alap-, elemi: *hyvä-a. jó kezdetű* || *Alkeis-kirja* elemi könyv | — *koulu* elemi iskola | — *opisto* lyceum.

Alkene-, if. **aljeta** alkalmassá, kényelmessé lenni.

Alkio magzat-csira, embryo.

Alkose, *zn* = *alkuse*: *alkosen alasti* anyaszült meztelenül (Loits. 28, a).

Alku kezdet, eredet, kútforrás; ok, alap-ok: *miehen, vaimon a.* fejlődő férfi, asszony (= ifjú, hajadon); *sikiön a.* magzat-csira; *hänessä on hyvä a.* jó tehetsége van; *ei siihen ole asian alkua* nincs arra ok; *alkuaan v.* *alkuansa* eredetileg, eredete szerint; *alussa* eleinte; *alusta alkain* kezdettől fogva;

saada alkuun megindítani; *alun piten* elejétől fogva || *Alku-aika*: *maailman a.* ősidő | — *hämärä* derengés | — *kiele*, — *li* alap-nyelv, eredeti nyelv | — *kirja* okirat, ősi-irat, eredeti | — *kuu* újhold | — *käte*, *n.* — *käsi* kiadó (kártyázásban) | — *lausee*, — *se* előszó | — *maailma* ösvilág | — *mainee*, — *ne* prologus | — *perä* eredet, kútforrás; — *peräise*, *zn* eredeti, valódi, ősi, alap, tő- | — *pää* kezdet | — *sana* kezdő szó, előszó; — *sanat* az eredeti szavak | — *sointo* v. — *sointu* alliteratio | — *synty* = — *perä* | — *taime*, — *mi* csira | — *tila* alapfok (positivus) | — *tilukse*, — *us* távoleső föld | — *toime*, — *mi* előkészület | — *viikko* a hét eleje.

Alkuse, *zn*, dim. *alku*: *ilman alkusen alutta* a legkisebb alap nélkül (Kal. 10, 279).

Alkuute, — *uus* kezdetbeli vmi, alap-elem: *alkuudesta* eredetileg.

Alla alúl, alant, alatt, — *n* alúl: *tuolla alla* ott alant, lent; *alla päin* lesütött fővel; *olla alla-päin* v. *alla-käden* legyőzve lenni; *pöyden a.* asztal alatt; *paljaan taivaan a.* szabad ég alatt; *joulun a.* kevéssel karácsony előtt.

Alle alá, le: *tuonne a.* oda le; *meni aitan a.*, *pöydän a.* || *Alle-kirjoittala* írni | — *kirjoitukse*, — *us* aláírás.

Alli [sv.] jégpuca (fuligula glacialis); *alli telkkä* id.

Allikko pocséta: *joutua ojasta allikkoon* csöbörből vödörbe jutni.

Allitta v. **allotta** hápogni mint a jégpuca, jajgatni; karattyolni, csacsogni.

Almahtiin szüntelenül, örökké.

Almanakka v. **alnakka** [sv.] *almanach*, kalendárium, naptár.

Almu [sv.] *alamizsna*.

Alo- helyezni, állítani; sorba rakni (kévéket a szérűn).

Aloitta- elkezdeni (vmít).

Alpee, **-lve** szalagféreg, giliszta; bórátka; kis halak || *Alve-juure*, **-ri** erdei páfrán (*polypodium filix mas*).

Alta alulról, alól: *olla alta auki* sérvessé lenni; *tulla pöydin a.*; *itse altansa* magától, indítás nélkül.

Altaa, **-llas** teknő, válú, medence || *Allas-naama* hosszúkás, sovány kép, pofa v. -képű, pofájú.

Altee egészen, teljesen, mindenütt.

Alti mindig, szakadatlanul.

Altii v. **alttii**, **-ltis** kész vmire, rendelkezésre álló, áruba bocsátott, odaadott: *olla altisna* v. *alttiina* készen állani; *maa on altisna* (szabadon, elfoglalható); *panna henkensü alttiüksi* rátenni az életét; *annan asiani alttiüksesi* rendelkezésre bocsátom az ügyemet; *alttiisti* v. *altiisti* szabadon, akadálytalanul.

Altista- odaadni, kockára tenni, kitenni.

Altiute, **-us** készség vmire, eladóság.

Altiutta- átengedni.

Alttari [sv.] oltár || *Alttari-väke*, **-ki** az úr vacsorájához járulók.

Alttina [or.] régi három kopekás rézpénz (Kant. 174, b.).

Alu = *ala*.

Alue, **-ut**, dim. *ala*: helyecske, szép kis hely (Kal. 30, 292).

Aluee, **-ue** = *aluskunta*.

Alukse, **-us** al, alap, talapzat,

béllés; hajó; (gramm.) alany: *pään a.* fejjel; *villainen a.* gyapjúbéllés; *lyödä alusta* hajót építeni || *Alus-hamee*, **-me** alsósoknya | **-housu**, plur. **-housut** gatyá | **-kunta** alárendelt kerület, tartomány | **-maa**, plur. **-maat** mellék-tartományok | **-maja** csónakház, hajóház (a hol a csónakokat, hajókat tartják) | **-paita** alsó ing | **-vaattee**, n. **-vaate** alsó ruha | **-viikko** ünnep előtti hét.

Alullise, **-n** eredeti, kezdetleges; előleges.

Aluna [sv.] timsó.

Aluse, **-n** = *alase*: *kerän-a.* gom-bolyag-bél.

Alusime, **-in** aljazat, fenékpado-lás.

Alusta alap, fenék, talapzat; ház alatti tér; alárendelt terület; hajó: *jalan a.* talp; *ruhtinaan a.* fejedelemség || *Alusta-kunta* alárendelt terület és nép, kerület, birtok.

Alusta- aljazni, alapot vetni, feneket rakni.

Alusta- valamely dolognak elejét megtenni, elkezdeni: *a. peltoa* (első ízben szántani); *a. taikinaa* tésztát keverni, dagasztani.

Alustee, **-te** alap, terv; dagasztás: *taikinan a.*; 2) vmi alatt való hely: *lavan a.* lócza-al.

Alustime, **-in**: *vuoteen a.* nyoszolya.

Aluttain kezdetben.

Aluva tőhajítás || *Aluva-oks*a mellék-sarjadék.

Aluvoitse, if. **-oita** többől kihajtani; fősarjadni; újra kisarjadni.

Alvee, **-ve** = *alpee*.

Ammahta- l. *ampu-*.

Ammatti [g.] hivatal, szolgálat, mesterség, foglalkozás, kereset: *suutarin a.*; *ammatin vanhin* czéh-mester || *Ammatti-kunta* czéh | —*miehe*, n. -*mies* mester-ember | —*velje*, n. -*veli* tiszt-társ, czéh-társ | —*vapaute*, -*us* iparszabadság.

Ammee, -*me* kád.

Ammelta- = *ammenta-*.

Ammene, -*men* veder, merő sajtár.

Ammenta- merni, meríteni.

Ammo bögés; tátott állapot: *suu on ammollansa*; *istua ammosa suin* (szájtátva).

Ammo ős idő, réges-régen volt idő: *jo ammon sitte*, *ammon aikaa sitte* ezelőtt réges-régen; *jo se on ammoin kuollut* (réges-régen); *ammoinki* sokkal inkább, kivált.

Ammo- v. *ammoa-*, if. *ammota* bogni, bömbölni.

Ammoise, -*n* réges-régi, igen régi, régmúlt: *ammoiset ajat*; *a. virsi*.

Ammoitta- száját tátani, tátogni || *Ammoittele*, if. -*oitella* frequ.: *a. suutansa vmire* áhítózni.

Ammu- = *ammo-* (Kivi II. 300.).

Ammuele-, if. -*lla* = *ammentele-*.

Ammukse, -*us* v. *ammunnaise*, -*n* baromdöglés (gutaütésszerű nyavalya).

Ammulta, *ammunta-* = *ammenta-*.

Ammunta lövés, lövöldözés.

Ampaukse, -*us* pattanás, visszapattanás.

Ampiaise, -*n* darázs || *Ampiaispesä* darázsfészek.

Ampu lövés, ruganyosság || *Ampuakkuna* lövő-rés | —*ala* lö-távol | —*liatu* = *ampiaise* | —*miehe*, n.

-*mies* lövész, vadász | —*tauti* = *ammukse* | —*vara* lövő-készlet, lö-szer.

Ampu- löni, meglöni, tüzelni; rohanni, nekiesni: *a. miehen kuoliaksi* (agyonlőni); *kissa ampuu lintua* (rászökik); *tauti ampuu lehmää* || *Ammahta-* mom.: *a. takuisin* visszapattanni; *a. auki* fölpat-tanni; *a. irti* el- v. lepattanni.

Ampuja lövő, lövész; baromdöglést okozó varázsló; baromdöglés: *jousella a. ijász*; *tarkk'ampuja* jólövő, vadász (katona).

Ampujaise, -*n*, dim. *ampuja*; plur. *ampujaiset* lövészünnepély; 2) = *ampiaise*.

Ampuma lövés.

Ampumukse, -*us* lövés; töltény.

Anasta- elvenni, bitorolni, meghódítani, elrabolni: *anastaja* n. ag.: *vallan a.* bitorló.

Anee, -*ne* kérés, kérelem; búcsú, bűnbocsánat; plur. *aneet* úrvacsorabeli kenyér és bor.

Anekki búcsúlevél.

Anele-, if. -*lla* l. *ano-*.

Aneliaa, -*ias* unszoló, esedező, makacsul kérő.

Angerva legyező bajnócza (*spiraea ulmaria*).

Angerva = *ankea*.

Angervo szorultság, nyomasztó helyzet, szükség: *angervon alaise*, -*n* = *angervoise*.

Angervoise, -*n* = *ankea* (Kant. 9, a.).

Ani egészen, teljesen, igen, nagyon: *a. hyvä*; *a. harva*; *a. vara-hin*; *aniksi* bizonyosan, minden esetre.

Ankara buzgó, erősen ható, hatalmas, jóra való, derék, szigorú.

Ankea szoros, szigorú, nyomasztó, nehéz; szorúlt, szükségben levő.

Ankee, -nge szorultság; 2) = *ankea*.

Ankelaise, -n nyomasztó, gonosz, veszedelmes.

Ankeloi-, if. -oida v. ankeloitse-, if. -oita vadul taszítani. (Loits. 52, b.)

Ankeloise, -n = *ankelaise*.

Ankeriaa, -ias [litv.] ángolna; dim. *ankeriaise, -n*.

Ankka [sv.] szelid rucza.

Ankkuri [sv.] horgony, vasmacska.

Ankkuri [sv.] féleseber, félakó.

Ankkuroitse-, if. -oita horgonyozni, horgonyt vetni.

Annanto (gramm.) allativus.

Anneksi-oda adogatni.

Anneskele-, annekele-, v. anniskele-, if. -lla adogatni, apránként adni, kimérni (italt).

Annituute, -uus adomány (jövedelem, kereset, osztályrész) nélkül valóság (Kal. 14, 148.).

Annokse, -os adag.

Ano kérés, kérelem || *Ano-kirja* folyamodás.

Ano- kérni, kérelmezni || *Anele-, if. -lla* frequ

Anomukse, -us kérés, kérelem, megkeresés; választás || *Anomus-kirja* = *ano-k*.

Anopintima = *anoppi-puole*.

Anoppela v. anoppila a napa háza.

Anoppi napa || *Anoppi-puole, -li* mostoha napa.

Ansa tör, hurok, kelepce.

Ansaa, -sas [g.] alfja, hídláb; rőzsenyaláb.

Ansaa, -sas = *ansa*.

Ansaitse-, if. -aita keresni, megkeresni, érdemelni, megérdemelni.

Ansari [sv.] narancsház, üveggház.

Ansee, -se kereset, érdem.

Ansiokkaa, -okas v. ansiollise, -n nagyérdemű, érdemes.

Ansoitse-, if. -oita törvetéssel foglalkozni.

Anta- adni, oda-, megadni: *a. suuta, kättä* csókot, kezet adni; *a. itsensä matkaan* útra indulni; *a. eron* elbocsátani; *a. toria jkulle* megdorgálni vkit; *a. tietää* tudtúl adni; *a. edeltä-käsin* előlegezni; *a. alttiiksi* kockára tenni; *a. ylen (ylön)* átadni, földadni; — 2) bocsátani, engedni, hagyni, megengedni, ráhagyni: *a. toisten tuomion alle*; *a. myöten* engedni; *a. anteeksi* megbocsátani; *anna tulla* hadd jöjjön; *anna hänen olla rauhassa* hadd békében; *anna olla* ne bánts; *annappa* gondold csak; — 3) -tatni, -tetni: *a. kirjoittaa* (= *kirjoitutta-*) iratni; *a. tuoda* (= *tuotta-*) hozatni; — 4) vmely iránynak feküdni, szolgálni, vinni: *akkuna antaa pihalle* az ablak az udvarra szolgál || *Antau-, if. -uta v. antautu-* adni magát, megadni magát, bocsátkozni, indulni, hajolni.

Antama adomány, ajándék.

Antee, n. anne ajándék, elengedés, bocsárat: *metsän mieli-antehia*; *antaa anteeksi* elengedni, megbocsátani; *anteeksi annettava* megbocsátható; *suokaa v. suo anteeksi* bocsásson v. bocsáss meg.

Anteliaa v. antiaa, -ias adakozó, bőkezű.

Anti adomány, ajándék, alamizs-

na; jövedelem, haszon, préda: *karjan a., lehmän a., metsän a.*

Antiaise, plur. -set lakodalom a menyasszony házánál.

Antime, n. annin adomány, ajándék, jövedelem, haszon, termény; adó.

Anto adás, kiadás, beadás, beszolgáltatás; adag || *Anto-päivä* kelte vminek, dátum.

Antoisa bőven adó, sikeres, jövedelmes.

Antsikkaa, -ikas finnyás, válogató.

Antura [g.] talp, szántalp vasazatja, tőgerenda.

Anturoitse-, if. -oita talpalni, szántalpat megvasalni.

Apaja v. **apajaa**, -jas hálózás, hálózó hely.

Apatta etetni, jól tartani, megvendégetni (Kal. 10, 257).

Apea bús, szomorú, kedvetlen.

Apeu-, if. -uta v. **apeutu** elszomorodni (Kal. 3, 538).

Apila v. **apilaa**, -las lóhere.

Apina [sv.] majom.

Apinoitse-, if. -oita v. **apinoitta** majmolni.

Apintima = *appi-puole*.

Apotti [sv.] apát.

Appa v. **appaa**-, if. **apata** bemerni, belétölteni; mohón enni, falni (Kal. 16, 302).

Appe, n. **appi ipa** || *Appi-puole*, -li mostoha ipa.

Appee, n. **ape** abrak.

Appela ipa háza.

Appo = *appa*.

Appo egészen, merőben; dim. *ap-pose*: *apposen alasti* anyaszült meztelenül (Kant. 213, b).

Aprakka [or.] adó; örökbér; fizetés, díj; (fig.) verés.

Aprikoi- if. -oita v. **aprikoitse**-, if. -oita eszében forgatni, meggondolni, megfontolni, kiszámítani.

Apteekari [sv.] patikáros.

Apteekki [sv.] patika.

Apu segítség: *huutaa avuksi* segítségül hívni; *olla apuna jkulle* segíteni vkinek; *ei siitä ole mitään apua* nem használ semmit; *Kies* (*Kiesus, Jesus*) *avuksi* egészséggére! || *Apu-miehe*, n. -mies segéd | —*vaimo* bába | —*vara* ösztöndíj; plur. -*varat* segélypénzek | —*väke*, -ki segédhad.

Apulaise, -n segítő, segéd.

Apuri segéd társ.

Arasta-lágyszívű, érzékeny lenni, fájlalni, félénk lenni: *a. ihmisiä* kerülni az embereket.

Arenti [sv.] árenda, haszonbér.

Arina szigony; — 2) szikla, szirt a tengerben (Kal. 47, 238).

Arina [g.] tűzhely v. kemence lapja, feneke.

Arista-érzékenyíteni, megfélemlíteni, elijeszteni: *jalkaani aristaa* lábam fáj.

Arju erős tengerhullámozás.

Arka [g.] érzékeny, félénk, gyáva, ijedős: *a. tunto*; *a. hevonen*; *kipeä silmä on arka päivän valolle* || *Arkatauntoise*, -n érzékeny, ideggyöngye.

Arkaile-, if. -lla félénk lenni: *arkaileva* félénk: *a. silmäys*.

Arke, -ki hétköznapi, dologtevő nap || *Arki-päivä* id.

Arkio = *arke*: *joulun arkiot* a karácsony és újév közötti napok || *Arkio-päivä* = *arki-p*.

Arkisto levéltár.

Arkki [sv.] árkus, ív (papiros) || *Arkki-viisu* árkusos vers (ponyva-irodalmi termék, többnyire parasztköltők műve).

Arkki [sv.] bárka.

Arkki [sv.] (összetételekben): *Arkki-herttua* főherczeg | — *hiip-pakunta* érsekség | — *piispa* érsek.

Arkku [g.] láda: *ruumiin a. koporsó*.

Armaa, -mas [g.] kedves, drága, szeretett, kegyes, kellemes; kedves, szerető: *rahan a. szép bőrű* (Kal. 46, 165: Rothsten magyarázata szerint).

Armahaise, **armaise**, v. **armahise**, -n, dim. *armaa*.

Armahikko kedvelt, szeretett, kedvencz.

Armahta- kegyelmezni, megkegyelmezni, könyörölni, irgalmazni, kedvezni, kímélni: *a. jkuta*; *a. ruumistansa* testét kímélni; *a. itseänsä* elkényeztetni magát.

Armaitse-, if. -aita könyörölni vkin, kímélni (Oks. 44).

Armasta- kegyesen bánni, édelegni vkiel; könyörölni.

Armeija [sv.] hadsereg.

Armeliaa, -ias könyörületes, irgalmas, kegyes.

Armeliaisuute, -uus könyörületesség, irgalmasság.

Armiaa, -ias = *armeliaa*.

Armo [g.] kegyelem, irgalom, malaszt, kegy, könyörület: *antaa armoa*; *armosta* kegyelemből; *armon aika* az árnyékvilági élet; *Teidän Armonnen* nagyságod, méltóságod || *Armon-anto* megkegyelmezés | — *osoitukse*, -us kegymutatás || *Armo-leipä* kegyelem-kenyér.

Armoitta- kegyelmet, malasztot adni, könyörölni, megajánlani.

Armollise, -n kegyelmes, kegyes, irgalmas.

Armottoma, -oton kegyelmetlen, irgalmatlan, kegyetlen, óltalmatlan.

Armotuute, -uus = *armottomuute*: kegyetlenség, óltalmatlanság.

Armu = *armiaa* (San. 18).

Aro alatt fekvő gyepes föld, völgy.

Aroksu- fájdalmat érezni.

Arosta- fájékony lenni, fájlalni.

Arpa jósvessző, nyíl, sors (koczká): *panna v. heittää v. nakata v. lyödä arpa* nyilat vetni, sorsot vetni v. húzni; *a. lankesi hänen päüllensä* || *Arpa-kapula* fölkeltező bot | — *noppa* játékkoczká.

Arpaa-, if. **arvata** nyilat vetni, sorsolni; jósolni.

Arpajaise, plur. -set kisorsolás, tombola.

Arpe, -pi sebhely, berovás élőfába.

Arpeutu- behegedni.

Arpo- nyilat vetni, sorsot vetni, sorsolni.

Arsina [or.] orosz rőf, arsin.

Arso hamar felnőtt, korán ért, puha. [31, 28].

Artti czivódás, veszekedés. (Kal.

Arvaa-, if. -vata becsülni, hozzávetni, kitalálni, gyanítani; meggondolni, számítani, vélni, gondolni: *arvaten v. arvaamalla* hozzávetőleg; *arvaa*, kuka olen találd ki, ki vagyok; *oikein arvattu* helyesen eltalált; *a. edeltä-päin* előre látni; *a. hinta* becsülni; *ei lehmää sarviinsa arvata* (nem szarva után becsülik); *arvattava* gyanítható; *arvattavasti* valószínűleg, alkal-

masint || *Arvele-*, if. *-lla* gyanítani, sejteni, meggondolni, fontolni, latolgatni, vélekedni, habozni, kételkedni: *arveltava* kétes, gyanús | *arvelutta-* gondolkozóba ejteni, kételkedtetni, tétovába hozni, aggasztani: *arveluttava* kétes, bajos.

Arvaukse, -us gyanítás, föltevés; becslés || *Arvaus-miehe*, n. *-mies* becselő.

Arvele- l. *arvaa-*.

Arvelo v. *arvelu* gyanítás, sejtelem, föltevés, meggondolás, kételkedés, aggály; számítás, becslés: *väärät arvelut* hamis gyanítások; *pitää arvelussa* számban tartani || *Arvelun-alaise*, *zn* kétes, bizonytalan.

Arvelukse, -us = *arvelu*.

Arvelutta- l. *arvaa-*.

Arvettu- hegedni, behegedni.

Arvikoitse-, if. *-oita* sejteni, gyanítani.

Arvio becslés: *arviolta* hozzávetőleg, körülbelül; *kustannus-a.* költségvetés; — 2) = *arvo*: *katsoi valtansa vajuvan, alenevan arvionsa.* (Kal. 42, 336.)

Arviospiten v. *-päiten* gondolomra, hozzávetőleg.

Arvo becslés, hozzávetés; becs, ár, érték; becsület, tisztelet, rang, méltóság: *nin arvolta* v. *arvollansa* hozzávetőleg, körülbelül; *mennä arcollansa* találomra menni; *antaa arvostansa* (tetszés szerint); *pitää jkun* v. *jkuta arvossa* vkit becsben tartani; *arvon* meglehetősszámmal || *Arvon-anto* becsülés | — *himo* rangvágy || *Arvo-kirja* diploma | — *luokka* rangosz-

tály | — *merkki* becsjel; plur. *-merkit* jelvények | — *nime*, *-mi* tisztelet-czím.

[100].

Arvo- becsülni, tisztelni (Kal. 23, **Arvoisa** = *arvokkaa*).

Arvoittele-, if. *-oitella* rejtvényeket fölalogatni, kitalálgatni, hozzávetőleg meghatározni.

Arvoitukse, -us rejtvény, találós mese.

Arvokkaa, -okas becses, becsült, tekintélyes.

Arvollaise, *zn* kétes becsű, haszontalan; 2) különös, furcsa.

Arvostele-, if. *-lla* bírálni, meg-bírálni: *arvostelia* bíráló.

Arvostelu bírálat.

Arvuutukse, -us = *arvoitukse*.

Asee, -se eszköz, szerszám, fegyver: *työ-a.* szerszám; *panna hevo-nen aseihin* befogni; *sota-a.* hadi fegyver; *aseihin* fegyverre! || *Ase-huonee*, -ne fegyvertár | — *rattaat* (plur.) társzekér | — *velvollise*, *zn* katonaköteles, hadköteles | — *vel-vollisuute*, -uus hadkötelezettség.

Aseisto fegyvertár.

Asema hely, állapot, állomás: *huo-neen a.* házhely; *olla asemillansa* helyén maradni, vesztegmaradni || *Asema-paikka* állomás.

Aseme, -sen v. -sein hely: *miehen asemesta* egy ember helyett; *tulla asemeen* helyébe lépni; *miekan asemesta* kard helyett.

Asemo névmás: *tekiö-a.* személyes névmás; *taka-kohtainen a.* vonatkozó névmás.

Asento állás, helyzet, állomás, tanya, lakóhely.

Asesta- fölfegyverezni || *Asestu-* fölfegyverkezni.

Asetta- helyezni, állítani, tenni v. hóvá; alapítani, elrendelni; megállítani, lecsillapítani || *Asettu* helyeződni, helyére ülni v. állni; leülni, ülepedni, letelepedni; lecsillapodni, elállni, szünni.

Asetukse, -us alapítás, határozás, rendelet; lecsillapítás: *asetuksen mukainen* rendelet szerint való; *ehdolle a.* indítvány; *virkaan a.* hivatalba-iktatás || *Asetus kirja* meghatalmazó levél | —*sanat* (plur.) varázsige a vad állatok lecsendesítésére.

Asia dolog, ügy: *asian laita* dolog állása, miben volta; *ei se minun asiani ole* nem az én dolgom; *lain a.* jogi kérdés, jogeset; *pää-a.* fődolog; *voittaa asian* pert megnyerni; *asiaan voitettu* peresztes; *ajaa asiaa* ügyet vinni, pert vinni || *Asian-ajaja* ügyvivő, ügyvéd | —*haara* körülmény | —*haltia* fölperes | —*isäntä* fölperes, megbízó | —*kertoja* előadó, jelentéstevő | —*mukaise, z n* megfelelő, kellő, illető, következetes | —*omaise, z n* kellő, illető; peres, peresfél | —*osaise, z n* érdekelt fél | —*toimit-taja* végrehajtó | —*tuntia* szakértő | —*valvoja* ügyvivő, ügybiztos || *Asia-kirja*, plur. —*kirjat* tárgyalások | —*miehe, n. -mies* szószóló, védő, ügyvivő, meghatalmazott; képviselő, követ; ügyvezető.

Asiallise, z n dologbeli, tárgyi, reális: *pää-asiallisesti* főképpen, főleg.

Asikaise, z n semmirekellő (ember), haszontalan dolog.

Asikko galócza.

Asioitse-, if. -oita ügygel foglal-

kozni, ügyben járni, ügyet vinni: *asioitsia* ügyvivő.

Askaree, -re házi foglalatosság, házi dolog, kisebb dolog, teendő.

Askaroitse-, if. -oita házi munkát végezni, foglalatoskodni, dolgozni.

Askartele-, if. -rrella = *askaroitse-*.

Askarukse, -us dolog, teendő, foglalatosság.

Askele, -kel v. *askelee, -le* lépés, lábnyom, nyomdok: *askel askelelta* lépésről lépésre; *astua tyhjiä askelelia* v. *askeleita* semmiért igyekezni; *noudattaa isänsä askelia* v. *askeleita* atyja nyomdokait követni.

Askelikko: *a. tie* járó út.

Askeloitse-, if. -oita lépni, lépdelni, előre lépni.

Askelta- lépéseket tenni, lépni.

Aski [sv.] skatulya.

Asso puha, elkényeztetett.

Astahta- l. *astu-*.

Astai- l. *astu-*.

Astaitse-, if. -aita észrevenni, megsejditeni.

Astala v. -lo sulyok.

Astee, -te lépcső, fok.

Astele-, if. -lla l. *astu-*.

Asti -ig; — fogva: *siihen asti* addig; *tänne a.* eddig; *loppuun a.* végig; *on kultaa mitata a.* (annyi hogy mérni lehet); *siitä a.* attól fogva; *aamusta a.* reggeltől fogva.

Astia edény || *Astian-valaja* ezinöntő || *Astia-miehe, n. -mies* v. -*seppä* fazekas, pintér | —*cete, n. -vesi* öblögető víz, mosogató víz.

Astime, -in = *astuime* || *Astin-lauta* zsámoly.

Astu- lépni, menni; meghágni: *a. maahan* leszállni; *a. harvaa* v.

harvaan nagyokat lépni; *hänelle astui püühän* a fejébe ment; — refl. *astui*-, if. *-uita* v. *astai*-, if. *-aita* lépni, előre lépni, közeledni || *Astahta*- egyet lépni | *astele*-, if. *-lla* lépegetni, járkálni, sétálni. **Astuime**, **-uin** lépcsőfok, kocsihágcsó; plur. *astuimet* lépcső || *Astuin-rauta* kengyelvas.

Astunta lépés, járás.

Astuva borona (ágas-bogas fenýűkből).

Astuvoi-, if. *-oida* v. *astuvoitse*-, if. *-oita* boronálni.

Asu állapot, kellő rend; öltözet; lakás: *missü asussa se asia on* hogy áll az a dolog? *hyvässä asussa* jó karban; *korkeampahan kotihin, avarampahan asuhun* (Kal. 46, 554); *saada asuksi* rendbe hozni; *asun mukaan* rend szerint, kellőleg; *ei asuksi* elégtelen; *soturin a.* katonaruházat.

Asu- lakni, tartózkodni; maradni, elállni; készen lenni vmire, azon lenni hogy, közel lenni vmihez: *a. maalla* falun lakni; *a. valveella* ébren lenni; *a. nurjana* nehezeltetni; *veri seiso kuni seinä, asu* (állj meg) *hurme kuni aita* (Kal. 9, 348).

Asuja v. **asujaime**, **-ain** v. **asukkaa**, **-ukas** lakó, lakos; *uudisasukkaa, ukas* gyarmatos.

Asume, **-un** v. **-uin** = *asunto*: magaviselet, magatartás || *Asun* (-uin) *huonee, -ne* lakóház, lakószoba | — *paikka* lakóhely.

Asumukse, **-us** lakás, szállás.

Asunto lakás, lakóhely, szállás; (gramm.) inessivus; *uudis-a.* gyarmat.

Asusto rend, közrend.

Asustu-, **asuttu**- megtelepedni.

Asutukse, **-us** megtelepítés, gyarmatosítás || *Asutus-maa* gyarmat.

Ater ... = *atr.* ...

Ati ipa.

Atioi-, if. *-oida* = *ativot*-(Sat. II. 96).

Ativo látogatás az ipa s napa házánál; plur. *ativot* évenkénti családi ünnepély: *armahat ativot* (Kant. 110, b.).

Ativoi-, if. *-oida* v. *ativoitse*-, if. *-oita* az ipa, napa v. közel rokonok házánál vendégül lenni; közeleli rokonokat vendégül hívni; üdvözölni.

Atra [g.] = *aura*; 2) = *ahraime*.

Atraime, **-ain** = *ahraime*.

Atria ebéd, lakoma, vendégség.

Atrioitse-, if. *-oita* étkezni, ebédelni, vendégségben lenni.

Atrioitta- jól tartani, traktálni.

Atu pehely.

Atula, plur. *-lat* kis harapó-fogó, csipesz (Loits. 35, a).

Atva karó.

Atvaa-, if. *-vata* kipécézni, hártárt kijelölni; — 2) jogtalanul elsajátítani.

Atvio kipécézett föld.

Auderta- meleg gőzökkel, párákkal tele lenni, párállani.

Auhto porhanyó homokos föld.

Aukaise-, if. *-sta* hirtelen kinyitni.

Aukea nyílt, tárt; sík, puszta: *aukealla* sík mezőn.

Aukea-, if. *auveta* nyílni, megnyílni.

Aukee, n. *auve* nyílás, nyílt víz (Loits. 341, a).

Aukene-, if. *auveta* föltárulni, kinyílni.

Aukerettoma, -eton nem porhanyó, szilárd, kemény (Loits. 31, a.)

Auki nyitott, nyitva, záratlan, megürit: *ovi on a.*; *asia jäi a.*; *järvi meni a.*

Aukinaise, -n nyitva álló, nem zárt, be nem kerített.

Aukio nyílás, nyílt puszta mező.

Aukka = *aukea*.

Aukko nyílás, lyuk, hézag; kerítéskapu; hegynyílás; — 2) = *aukea*: *hiihti aukkoja ahoja* (Kal. 13, 144).

Auko tárt állapot; — 2) = *aukinaise*.

Auko- nyitni, kitárni.

Auli v. *aulii*, -lis adakozó, bőkezű, pazar.

Aulu süppedékes || *Aulu-save*, -vi márga, csápó föld.

Auma asztag, kazal.

Aumaa-, if. -mata asztagba rakni.

Aura [g.] eke: *kääntö-a.* forgató eke; *auran aisa* ekerúd; *auran kiel*i csoroszlya; *auran kurki* ekeszarv; *auran kärki* ekevas; *auran sarvi* ekeszarv || *Auran-kukka* vetési konkoly | —*maa* hold föld.

Aurea kiszáradt, szárazságától repedezett.

Auree, -re = *autere*.

Aurinko nap: *a. nousee* (fölkel); *a. laskee* (lenyugszik); *a. pimenee* (fogyatkozik); *a. sappee* v. *on sappella* vaknap látszik; *a. on tarhalla* v. *kehällä* a napnak gyűrűje van || *Auringon-alaise*, -n verőfényes | —*heltee*, -lle nap heve, melege | —*kehrä* naptányér | —*kehä* napgyűrű | —*kukka* napraforgó | —*piiri* napkör | —*sappe*, -pi vaknap, álnap | —*valo* napvilág |

—*varjo* napernyő || *Aurinko-kunta* naprendszer.

Aurista- kiszárítani, megrepedeztetni.

Auskari [g.] merítő edény.

Autere, n. *auder* v. *auer* meleg gőz, pára, rekkenő meleg, hőség.

Autero = *autere*.

Autia [g.] puszta, nem művelt, lakatlan.

Autio = *autia*; 2) pusztaság, puszta föld, elhagyott föld.

Auto: *a. maa* = *autio maa*.

Autta- segíteni, támogatni, használni (hasznos, jó): *a. jkuta josakin* vkit vmiben segíteni; *a. asiaa* ügyet elősegíteni; *Jumal' auta* isten ugyse'! *auta Jumala* egészségre v. egészségére! *Kies' auta* (e h. *Jesus auta*) = *Jumal' auta*! *kyllä se siksi auttaa* jó biz' az arra; *ei minun auta jääminen* (nem jó, nem használ nekem).

Auttamattoma, -aton nem segítő, emberségtelen; segélytelen, gyámoltalan, menthetetlen.

Autteliaa-, -ias segedelmes, szolgálatra kész.

Autto puszta föld, vadon, erdőség || *Autto-kankaa*-, *ngas* kopasz avaros mező | —*korpe*, -pi vadon, vadon erdő.

Autuaa-, -uas [g.] boldog.

Autuaallise, -n boldog, boldogító.

Autuoitta-, **autuutta**-boldogítani, üdvözíteni.

Autuute-, -uus boldogság.

Auveksi- nyitogatni.

Auvo öröm, boldogság (Kal. 4, 493); tisztelet, tekintet.

Ava- v. *avaa*-, if. -vata nyitni, ki-nyitni, megnyitni: *avajaiset* meg-

nyitás || *Avaantu-*, *avau-*, if. -*uta* v. *arantu-* kinyílni.

Avaimē, -**ain** kules || *Avaimen-kiele*, -*li* peecek (kuleslyukban) | — *lehte*, -*ti* kulestoll | — *reikä* kuleslyuk.

Avaja-, if. -**vata** = *avaa-*.

Avanto v. **avento** nyílás, lék.

Avara tág, terjedelmes, bő, dús.

Avaroitse-, if. -**oita** v. **avaroitta-** kitágítani, bővíteni, nagyobbítani.

Avarta- = *avaroitta-*.

Avaukse, -**us** nyílás, nyitás: *toimittaa vieraille suun-avausta* harapnivalót adni a vendégeknek.

Avea tág, tágas, bő, téres, kiterjedt (Sat. I. 151).

Avio régóta való; törvényes házasság, hitvestárs || *Avio-ero* házassok elválása | — *kohta* házassági viszony, kötelesség | — *lapse*, -*si* törvényes gyermek | — *liitto* házasságkötés, házasság | — *miehe*, n. -*miēs* házass ember | — *pari* házaspár | — *pelto* régóta mívelt föld | — *pesü* örök jószág | — *rikkokse*, -*os* házasságtörés | — *siippa* házastárs, oldalborda (fig.) | — *vaimo* feleség.

Aviotta- törvényesíteni (házasság által).

Aviottoma, -**oton** nem házasság, házasságon kívüli, törvénytelen, fattyú.

Avitta- = *autta-*.

Avo nyitott, fedetlen: *a. sisältü* üres; *katsoa avossa suin* szájtátva nézni; *hänen silmänsä menivät avolle* (nagyra nyíltak) || *Avo-hiekka* folyó homok | — *jalka* mezítláb; -*jaloin* mezítláb | — *pää* hajadonfő, fedetlen fő; *tökfej*; -*päin* hajadon fővel | — *rinta* födetlen mell | — *sisuise*, *en* üres | — *suiše*, *en* tátott szájú, szájas | — *suu* csacska, szájas ember; -*suin* tátott szájjal | — *sydämise*, *en* nyíltszívű | — *tuule*, -*li* kedvező szél | — *vete*, n. -*vesi* jégtől szabad víz.

Avo- = *avaa-*.

Avoime, -**oin** nyitott, nyílt, fedetlen.

Avonaise, *en* nyitott, nyílt, fedetlen, kerítetlen, üres, megürült.

Avu erkölcs, tulajdonság, tehetség; jó erkölcs, erény: *hyvä a. jó* tulajdonság, erény.

Avukko (gramm.) particula.

Avuliaa, -**ias** segedelmes, szolgálatra kész.

Avullise, *en* segedelmes, meglehető, tűrhető, annyira mennyire való: *vatsan-a.* terhes.

Avunto (gramm.) instructivus.

Avuttoma, -**uton** segítség nélkül való, gyámoltalan, jötehetetlen, haszontalan.

E.

E- v. neg. (sing. 1. *en*, 2. *et*, 3. *ei*; plur. 1. *emme*, 2. *ette*, 3. *eivät*) nem: *en sano* nem mondok; *eivät usko* nem hisznek.

Edelle előre, előfelé; elé, elibe:

lähteä, mennä e. előre menni; *koko joukon e.* az egész csapatnak elébe; *edellensä, edelleen* tovább, továbbá.

Edellimmäise, *en* legelső.

Edellimäise, *n* elül való, elébb való, előbbi: *viimeisen e. viikko* az utolsó előtti hét.

Edellise, *n* elül való, első, előbbi; előd, elüljáró, előző; ozsonna.

Edellyttä- l. *edeltä*-.

Edellä elül, eleve, előtt: *olla e. elül lenni*; *e. puolen päivän del-előtt*; *sen e. előbb* || *Edellä-kättä*, *-päin* eleve, előre | —*seisova* elül-álló, előbbeni | —*mainittu* főnnemlített | —*voittain* = *-päin*.

Edeltä elülről, előre, eleve; elől: *kulkea e. elül járni*; *sanoa e. előre v. eleve mondani* || *Edeltä-anto* előlegezés | —*käsin*, *-kättä*, *-päin*, *-voittain* előlegesen, eleve, előre.

Edeltä- megelőzni, elébe kerülni, fölülmulni; előre készíteni, előre föltenni: *edeltäjä* előd || *Edellyttä*-előre föltenni.

Edemmä, *edemmäs* (e h. *edemmäksi*) elébb, tovább.

Edempä, *-pi* elébbre való, távolabb: *olla edempänä v. edemmällä*; *tulla edempää v. edemmältä*; *viedä edemmäksi v. edemmälle*.

Edentä- elébbre vinni, előmozdítani; tovább tenni, távolítani.

Edes elé, előre; legalább, még csak: *vast' edes, edes päin* ezentúl; *e. takaisin* oda s vissza, föl s alá; *anna e. vähäkin* adj legalább egy keveset; *ei e. sitäkäin* még csak azt sem || *Edes-anta*- följelenteni | —*autta*-elősegíteni, elébbre vinni | —*käsin* előrefelé, ezentúl, tovább | —*päin*, *-päiten* = *-käsin*: *ja niin edes-päin* (rövidítve: *j. n. e.*) és így tovább | —*takaise*, *n* felfordult, fonák | —*vastaa*-felelni vmiért | —*vastaukse*, *-us* felelősség.

Edessä elül; előtt: *reen edessä* szán előtt.

Edesty- = *edisty*-.

Edestä elülről; elől; -ért: *lähteä jkun e. kitérni vki elől*; *maksaa jkun e. fizetni vkiért*; *minun edestäni* helyettem; *rahan e. pénzért*.

Edettäin, *edetysten* egymás elébe v. előtt, egyik a másik elébe v. előtt: *hevoset ovat e. valjastetut*.

Edimpä, *-in* legelül való, legtovább való, legtávolabb való.

Edistykse, *-ys* előmenetel, haladás; előmozdítás.

Edistä- elébbre vinni, előmozdítani; megelőzni, túlhaladni; elejét venni; hamarább megtenni || *Edisty*- med. | *edistyttä* = *edistä*-.

Editse előtt el.

Edukse, *-us* elül való hely, elő-rész, előoldal; előny, haszon || *Edus-kunta* képviselő, képviselő testület | —*miehe*, n. *-mies* képviselő, szószóló, ügyvivő, gyám.

Edullise, *n* elő, elül való; előnyös, hasznos.

Edusta a mi elül v. vmi előtt van, előrés, előoldal.

Edusta- képviselni; előre megtenni, összebeszélni, kikötni; előfizetni: *e. itsellensä* főntartani, kikötni magának.

Edustukse, *-us* képviselő, előre való készület, összebeszélés, kikötés || *Edustus-kunta* = *edus-k.* | —*miehe*, n. *-mies* = *edus m.*

Ehdasta- újulásban lenni: *kuu ehdastaa* | *Ehdastu*-fogyni, újulásba lépni (holdról).

Ehdatta- = *ehdättä*-.

Ehdoitelma indítvány.

Ehdoitta- szabad akaratra v. vá-

lasztásra hagyni; ajánlani, javallani, indítványozni; fenntartani, kikötni, összebeszélni || *Ehdoittele*-, if. -*oitella* frequ.: *siitä tulee ehdoitella* arról tanácskozni kell; *Jumalan kanssa ei sovi ehdoitella* istennel nem illik alkudozni.

Ehdoitukse, -us ajánlat, indítvány, javaslat; föltétel, fenntartás, összebeszélés; föltételezés.

Ehdokkaa, -okas jelölt (vmi tisztre, hivatalra); 2) (gramm.) modus conditionalis.

Ehdollise, -n önkéntes, tetszés szerint való, szántszándékos, föltételes.

Ehdonto (gramm.) modus conditionalis.

Ehdotta = *ehdotta*-.

Ehdottoma, -oton önkénytelen, szándéktalan; föltétlen.

Ehdykse, -ys meddőség: *lehmä on ehdyksissä*.

Ehdättä- odább juttatni, odább vinni, átvinni, átszállítani; átkelni, túlhaladni, elhagyni: *itsensä ehätti venehestä* (Kant. 277, b.); *arkun aittahan ehätin* (Kal. 12, 98).

Ehevä = *eheä*.

Eheä ép, épséges, hibátlan; jeles, szép.

Ehinäise, -n = *eheä*.

Ehistä- éppé tenni, gyógyítani || *Ehistele*-, if. -*llä* díszítgetni, csinosítani | *ehisty*- fölépülni.

Ehjene-, if. -*jetä* = *ehisty*-.

Ehkene-, if. *ehetä*, *ehjetä* elakadni, megállni, megszűnni.

Ehkenty- = *ehkene* . [b].

Ehkeä ép, jeles, díszes (Loits. 117,

Ehki = *ehki*.

Ehkä akár, bár, talán, meglehet. **Ehkää**-, if. -*kätä* megakasztani, elállítani, elhárítani, megtagadni || *Ehkäise*-, if. -*stä* mom.

Eho = *eheä*.

Ehta holdújulás, újhold.

Ehta [sv.] valódi, hamisítatlan: *e. tyttö* szűz || *Ehta-puna* királyvörös, biborszín.

Ehti- ráérni; odaérni, idejében odaérni, sietni: *ehtimiseen* telhetőleg, váltig || *Ehdittä*- siettetni, sürgetni, előbbre vinni.

Ehto szabad akarat v. választás, jónak-látás, tetszés; szánt-szándék; jó akarat, jó indulat; föltétlen, kikötés, összebeszélés: *on e. mennä* lehet szabadon menni; *ehdon perästä, ehdon tähdeittä* tetszés szerint; *ehdon tahdon* szánt-szándékkal, készakarva; *se on ehdossasi* szabadságodban áll; *omasta ehdosta, ehdollansa, omalla ehdolla, omin ehdoin* önként, készakarva; *ehdon hyvä* nagyon jó; *panna v. asettaa ehdolle* indítványozni; *ei marjat mitänä maksa, maammon maitojen eholla* (ha az anyatejről van szó) || *Ehdon-alaise*, -n föltételes | —*valta* szabad tetszés, szabad választás; korlátlan uralom || *Ehto-aika* kikötött idő | —*työ* szakmány-munka.

Ehto = *eho*.

Ehtoisa önkéntes, jóakaró, kedvező.

Ehtoise, -n tetszés szerinti; kedvező, jóakaró: *vapaa-e.* önkéntes; *hyvä-e.* készakaratú, előnyös; *oma-e.* önálló, szabad; *e. emäntä* (Kal. 25, 520).

Ehtoise, -n esti: *ehtoissa* (= *eh-*

toisna aikana) estennen, az esti idő alatt; *ehtoisilla* este, esténként.

Ehtonee, -ne = *etsonee* (Kant. 214, a).

Ehtoo est, estve || *Ehtoo-puole, -li* délest, délután | —*yö* éjjél előtt.

Ehtoollise, -n estveli, esti; vacsora.

Ehtoontu- v. ehtountu- esteledni; elestveledni, estig időzni.

Ehtova = *ehtois* (Loits. 170, b).

Ehty- meddővé lenni, tejét vesztetni.

Ehtä- előre igyekezni, sietni || *Ehty-* odajutni, elérkezni; *ehdyttä-* caus.

Ehy v. ehye, -yt = *cheü*.

Eijaa-, eikaa-, if. eijata nemet és igent mondani, tétovázni, kételkedni || *Eijaile-, eikaile-, if. -lla* frequ.

Eijaa! int. (öröm kifejezésére.)

Eileen v. eilein = *eilen*.

Eileise, v. eilise, -n tegnapi || *Eilis-päivä* tegnapi nap.

Eilen tegnap.

Eill . . . (dial.) = *edell . . .*

Einee, -ne [sv.] alapelem, alkotó anyag vmihez; reggeli; étel, táplálék: *einetten emät* az elemek anyái (myth.); *ei einettäkään* egy cseppet sem; *eineähän* (Loits. 346, b.) = *einettäin*.

Einehti- reggelizni (Kivi II. 20).

Eksy- eltévedni, megtévedni, tévedni, hibázni.

Eksykse, -ys tévelygő állapot, tévelygés: *olla eksyksissä* tévelyegni, eltévedve lenni; *joutua eksyksiin* eltévedni.

Eksymykse, -ys eltévedés.

Eksynki útvesztő, labyrinth.

Elakkee, -ake élelem, tartás ||

Elake-kirja nyugdíj-levél | —*maa* tartásul kikötött föld | —*raha* élelempénz, nyugdíj.

Elamoitse-, if. -oita = *elämöitse-*.

Elannoitse-, if. -oita élelmét keresni; szilajkodni, lármát csapni.

Elantee, -nne, plur. elanteet csapa, vadjárás.

Elanto élet; élelem, élelemmód; lakóhely; szilajkodás, láрма: *tulla toisen elannoille* idegen kosztba jönni; *mitä elantoa te täällä pidätte* micsoda lármát csaptok itt?

Elattee, -ate élelem || *Elate-ranta* télen be nem fagyó part.

Elatukse, -us tartás, eltartás, élelem || *Elatus-isä* nevelő atya | —*keino* élelemmód, keresetmód | —*lapse, -si* nevelő gyermek | —*raha* élelempénz, nyugdíj | —*vanhemmat* (plur.) nevelő szülék | —*äiti* nevelő anyja.

Ele = *elä, älä*.

Elee, -le élő állapot, életerő: *olla eleellä v. eleissä* életben lenni; plur. *eleet* különös szokások, magaviselet; élmények (Sat. III. 3).

Elehtele-, if. -hdellä elevenkedni.

Elehty- föléledni || *Elehyttä-* caus.

Elehvantti [sv.] elefánt.

Elettele-, if. -etellä éldegélni, folytonosan élni, rendesen v. hosszasan élni (tartózkodni, lakni) vhol (Sat. I. 94).

Eli [sv., or.] vagy, avagy; *eli—eli, joko—eli, taikka—eli* vagy—vagy; *elikkä* vagyis.

Elikko v. -kkö állat, házi állat, tenyésztésre szánt marha.

Elime, -in élet; életmű, szerv || *Elin-aika* élet-idő | —*aikaise, -n*

holtig való | —*juoksu* életfolyás, -pálya | —*kaute*, n. -*kausi* egész élet ideje, életfolyamat | —*keino* életmód, keresetmód | —*omaise*, *on* jobbágy | —*päivä* élet napja | —*tapa* ételszokás | —*voima* életerő.

Elimistö szervezet.

Eliö állat.

Eljehti csínyt akarni elkövetni, dévajkodni.

Elke, -*ki* lelki természet, erkölcs; szeszély.

Elkään, **elkөөn** = *älkään*, *älkөөn*.

Ellen, **ellet** (elles), **ellei**, **ellemme**, **ellette**, **elleivät** v. negat. conditionale: ha nem (én, te, ő, mi, ti, ők): *pojalta se jää tekemättä, ellet itse lähde avuksi* (ha nem mégé magad segítségére).

Ellosta-, **ellotta**- émelyíteni, émelygést okozni.

Elo élet; élelem, eleség; az élet használatára szolgáló holmi; vétés, gabona; marha, barom; lakás; genybel (kelevényben); marhadög (plur.): *olla elossa* életben lenni; *hyvä elo* jó élet, gyöngy-élet, jó aratás; *jäädü eloon* életben maradni; *tulla eloihin* meg-részegedni; *leikata eloa* aratni; *korjata eloa* gabonát betakarni; *kaita eloa* marhát őrizni, legeltetni; comp. *elompa*-, *-pi* bujább || **Elon-aika** élet-idő; aratás ideje | —*keraise*, *on* jómódú, gazdag (Kal. 37, 243) || *Elo-aika* = *elon-a.* | —*hiire -ri* mezei egér; ín-rángás | —*hopea* keneső, higany | —*kuu* Augusztus | —*peräise*, *on* étellel bíró, állati, szerves | —*tukku* gabonanyaláb (Kal. 15, 265) | —*väke*-, -*ki* aratók.

Eloisa eleven, élénk; jótermő, jövővelmes.

Elokkaa-, **-okas** eleven, élénk; jómódú, gazdag; 2) lakó; házi állat.

Elokse-, **-os** élelem, vagyon, lakás.

Eloksi- élangeni, tengeni.

Elosta- életét tölteni, lakni; élelmezni; zajt ütni, lármázni || *Elostu*- életet nyerni, fölvirágzani.

Elottoma-, **-oton** élettelen; vagyon-talan, gabona nélkül való; szervetlen.

Elpy- föléledni, magához térni || *Elvyttä*- *caus.*: eleveníteni, élénkíteni.

Eltaantu- v. **eltauntu**- avasodni.

Elto- undorítani, émelyíteni.

Elukka v. **-kko** állat, házi állat, barom.

Elustele-, if. **-lla** = *ellettele*-.

Elä = *älä*.

Elä- élni; kibírni: *eläkөөn* éljen || *Elähtä*- *mom.*: egyszerre föléledni, megéle-medni, megvénhedni | *elähty*- id. | *elähyttä*- megeleveníteni, életre ébresztetni, fölélélnkíteni.

Elähise-, *on* élemedett, megvénült.

Elähyttä- l. *elä*-.

Eläime-, **-ain** állat, házi állat, barom: *eläinten rutto* marhavész; *eläinten tuntia* állatismerő; *eläinten tutkija* zoologus || *Eläin-kunta* állatország | —*lääkäri* baromorvos | —*tarha* állatkert | —*tietee*, n. -*tiede* zoologia, állattan.

Eläjä élő lény, személy; jómódú: *metsän eläjät* erdei állatok, vadak.

Eläkke-, **-äke** = *elakkee*.

Elämä élet: *elämän vaiheet* élet eseményei; *elämäksi iäksi* mind-

örökre; *pitää elämää* garázdálkodni || *Elämä-kerta* élettrajz.

Elämöitse-, if. -*öitä* zajongani, tombolni, garázdálkodni.

Elättee-, -*äte* élelem, tartás.

Elätti a mit fölnevelnek, életben tartanak; fogadott gyermek, magborjú, magló malacz.

Elätykse-, -*ys* élelem, eltartás; 2) tengeri jégben támadt lék.

Elävistö fauna.

Elävyyte-, -*yys* elevenség.

Elävyyttä megeleveníteni; szint adni.

Elävä élő, eleven, tüzes; magát jól bíró, jó módú; szerves; állat, férgek, tetvek: *koira nieli oravan elävältä* (elevenen); *e. luonto; olla elävissä* tetves lenni || *Elävä-hopea* = *elo-h*.

Emakko nöstény, emse.

Emanto: *e.-vaimo* = *emäntä*.

Emi anya; (bot.) anyaszál || *Emi-kukka* anyavirág, nővirág.

Emikse-, -*is* = *emisä*.

Emintimä mostoha anya.

Emisä nöstény; emse.

Emittele-, if. -*itellä* anyaként gondozni.

Emo = *emä* || *Emose*, = *n*, dim.

Emola az anyai ház.

Empi- kétkedni, habozni, vonakodni; áttallani.

Emusta főrése vminek; a női ing alsó része.

Emye-, -*yt*, dim. *emä*.

Emä anya, szüle; teremő (nő); első alapja, törzsőke vminek: *veden e. a víz asszonya*; *puun e. a fának asszonyteremője*; törzsgyökér || *Emä-haara* fő-ág | —*hirte*, -*rsi* mestergerenda | —*joke*, -*ki* fő-

folyam | —*kaupunki* anyaváros | —*kirja* anyakönyv | —*kirkko* anyaegyház | —*kohtu* anyaméh | —*maa* anyaföld | —*puu* fa törzsőke; tö-fa (hajótő, hegedű hasa, szélmalom oszlopfája) | —*sana* alapszó | —*seurakunta* anya-gyülekezet | —*sika* emsedisznó.

Emäkkee-, -*äke*, dim. *emä*; 2) eczet-ág.

Emäläise, = *n* főördög.

Emännyyte-, -*yys* háziasszonyság, házi asszony tiszte.

Emännäise, = *n*, dim. *emäntä*.

Emännöitse-, if. -*öitä* gazdasszonykodni; *emännöitsiä* gazdasszony.

Emäntele-, if. -*nnellä* = *emännöitse*-.
Emäntimä = *emintimä*.

Emäntä háziasszony, gazdasszony; asszony.

Enemmistö többség.

Enemmiten v. **enemmittäin** többnyire.

Enemmyyte-, -*yys* többség.

Enempä-, -*pi* több, nagyobb: *enemmälti* nagyobb számmal.

Enene-, if. *enetä* szaporodni, öregbedni, növekedni || *Enentä* caus.

Enennykse-, -*ys* szaporítás, növekedés.

Enimmistö legnagyobb szám, többség.

Enimmiten v. **enimmittäin** legtöbbsnyire, kiváltképpen.

Enimmästi legtöbbit, leginkább, mindenek előtt; legtöbbsnyire.

Enimpä-, -*in* legtöbb, legnagyobb: *enimmäti* a legtöbbek, legtöbben; *enintä*, *enintäin*, *enintään*, *enintänsä*, *enimmäkin*, *enimmänsä*, *enimmäksen* legnagyobb részt, legfel-

jobb; *enimmästä, enimmästään* v. *enimmästä päästä* legnagyobb részt.

Eniten = *enimmiten*.

Enkeli [sv.] angyal.

Ennahta- egy kicsit (v. hamarjában) megelőzni, elhagyni vkit.

Ennakko : *ennakolta* eleve, megelőzőleg || *Ennakko-luulo* előítélet | —*mielise, -n* elfogúlt.

Ennakoitse-, if. *-oita* elébe iparkodni, vmit megelőzőleg megakarni tenni; előre fölvenni.

Ennellise, *-n* előbbi állapotában levő; 2) = *entise*.

Ennen előbb, azelőtt; előtt, -nál előbb, előbb mint: *e. aikaan, e. muinoin, e. vanhaan* az előtt, az előtt régen, hajdanában; *e. kuin* (ennenkuin) mielőtt; *e. tätä* v. *tätä e.* ennek előtte; *e. kaikkia* mindenek előtt; *e. aikaansa* idő előtt; *e. pitkää* nemsokára, rövid időn.

Ennollise, *-n* régi jó állapotában, jó kedvében levő, jó kedvű.

Ennukse, *-us* előjel, jóslat, lélekjelenés || *Ennus-merkki* előjóslat, prognosis | —*miehe, n. -mies* jós.

Ennusta- előre jelenteni, jósolni, jövendőlni: *ennustaja* jós, jövendőmondó.

Ennustee, *-te* előjóslat, prognosis.

Ennustukse, *-us* jövendülés, jóslat; előjel, előérzet.

Ennakkö = *ennakko*.

Ennättä- megelőzni, elérni, utolérni, ráérni: *yö ennätti eteen* beállt az éj.

Eno anyai nagybátya; 2) főfolyam, vízesés || *Eno-joke, -ki* főfolyam | —*rete, n. -vesi* erős folyam, vízesés; nagy nyílt víz.

Enokkaa, -okas vízeséses, erősen rohanó (folyam).

Ensimmäise, ensimäise, -n első, legelső.

Ensin először, elsőben: *ensinkin* legelőször is, mindenekelőtt; *ei ensinkään* ingyen sem, korántsem: *kuuleeko hän ensinkään* hall-e ő egyáltalában?

Enta: *ennalla, -lta* előre, előleg, eleve.

Ente, n. ensi első, legelső, legközelebbi; a mi előbb v. ezelőtt volt, a mi előbből van: *ensi vuonna* jövő évben; *ensi tilassa* legelső alkalommal; *ensistä* v. *ensistänsä* v. *ensin* először, elsőben; *ensiksi* elsőül, először; *ennestä* v. *ennestään* előbből; *ennellänsä* előbbi állapotában; comp. *ennempä, -pi* előbbi, korábbi; *ennemmin* v. *ennemmän* előbb, korább, inkább; — superl. *ensimpä, -in* legelső: *ensimmältä* legelsőben; *ensinnä* legelsőül, mint legelső, legelsőben || *Ensi-alku* első kezdet | —*tuleva* legközelebb jövő.

Entee, n. enne előjel.

Entise, *-n* előbbi, ez előtti: *entisellään* in statu quo || *Entis-päivä* harmadnap, tegnapelőtti nap | — *vuote, n. -vuosi* harmad-év, tavál előtti év.

Ento előbbi szokott állapot, előbbi jókedv; 2) = *enta*: *sinulla on ikävä, etkä ole ennollasi*.

Entuute, -uus előbbi állapot; múlt, régi idő: *entuudestaan* előbből.

Entä v. *entäs* hát (kétkedőleg kérdezve), hátha, de ha: *e. sitten* hát aztán? *e. jos minä menisin noihin*

suurihin sotihin (Kal. 18, 157);
e. (de ha) äiti ei laske?

Entä = *enta*: *olla ennällään*; *ennältä-tietäväise*, *en* előrelátó.

Entä- érni, odaérni; sietni.

Enä sok, nagy, több: *ei enää* v. *enään* többé nem; l. comp. *enempä* és superl. *enimpä*.

Enäne-, if. **-ätä** = *enene-*.

Enää-, if. **-nätä** növelni, öregbíteni || *Enäy-*, if. *-ytä* v. *enäyty-* med.

Epakko = *epatto*.

Epatto v. **epattoma**, -aton tunya, lomha, tehetetlen; semmirekellő: *emosta epattomasta* (Kal. 30, 222).

Epeli, **epelykse**, -ys = *epatto*.

Epero együgyű, ügyetlen.

Eperoitse-, if. -oita ügyetlenkedni.

Eperukse, -us együgyű, ügyetlen ember.

Eperöi-, if. -öidä v. **eperöitse-**, if. -öitä = *eperoitse-*.

Epi ellene törekvő, ellenkező indulatú: *olla e. asiasta* a dolgot ellenezni; *e. cheästään* minden ok nélkül.

Epi- némileg kétkedni, ellenvetést tenni, megtagadni: *epimättä* kétségkívül.

Epuu tilalom, megtagadás, visszavonás.

Epuutta-visszavonni, fölmondani, eltörölni, lebeszélni.

Epä hiábavaló, semmis, bizonytalan: *älä epä tee* ne tégy hiábavalót || *Epä-alkuise*, *en* bizonytalan eredetű, ál- | —*arvelia* kétkedő | —*archoise*, *en* kétséges becsű, tiszteletvesztett | —*huomio* vigyázatlanság, tévedés, félreértés | —*hurskaa*, -kas v. *hurskaise* *en* nem

becsületes | —*jumala* álisten, bálvány | —*jumaloitse-*, if. -oita bálványt imádni, bálványozni | —*järjellise*, *en* észellenes, oktalan | —*järjestykse*, -ys rendtelenség | —*kelpo* haszontalan, haszontalan v. hitvány ember | —*kelvottoma*, -oton = *kelpo* | —*kohta* = *suhtee* | —*kuolle*, -lut álholt, tetszhalott, holt-eleven | —*kuolo* tetsz-halál | —*luku* töménytelenség, roppant szám | —*lukuise*, *en* számtalan | —*luulo* gyanú, gyanakodás, féltékenység; babona; -*luulon* *alaise*, *en* gyanús | —*luuloise*, *en* gyanakvó, féltékeny, babonás | —*mu-kaise*, *en* vmivel nem egyező, hozzá nem illő, következetlen | —*mu-kava* kényelmetlen | —*muotoise*, *en* szabálytalan (alakú) | —*mutkaise*, *en* szabálytalan, egyenetlen | —*määräise*, *en* határozatlan | —*neuvo* zavar, tétova | —*nimikkö* (gram.) névmás | —*oikea* helytelen, hamis | —*peräise*, *en* saját-talan; = *-alkuise* | —*pätö* v. -*pätöise*, *en* haszontalan, hitvány, semmit sem érő: *pojalla epäpäöllä* (Kal. 39, 238) | —*selvä* nem világos, sok értelmű | —*sointo*, -*sointu* hibás hang, összhangtalanság, rossz hangzat | —*sopu* egyenetlenség | —*suhtee*, -*hde* v. -*suhta* aránytalanság | —*suora* saját-talan, közvetett | —*suosio* kedvezőt-lenség, nem-kedvezés | —*suunta* hibás irány | —*sääntöise*, *en* határozatlan | —*säätyise*, *en* ranghoz nem illő | —*taattava* nem biztos, meg nem bízható | —*taito* járatlanság, ügyetlenség, oktalanság | —*tapaise*, *en* rossz szokású |

—*tasaise*, *zn* egyenetlen, rögös; szabálytalan | —*tieto* tudatlanság, bizonytalanság: *-tiedosta* váratlanúl; *-tietoise*, *zn* bizonytalan, kétséges | —*toivo* reménytelen-ség, kétségbeesés; *-toivoise*, *zn* reménytelen, kétségbeesett | —*turva* bizonytalan menedék, megbízhatatlanság, kétségbeesés | —*usko* hitetlenség, babona; *-uskoise*, *zn* hitetlen, babonás | —*vakaise*, *zn* állhatatlan, ingatag, bizonytalan | —*voipa* gyöngélkedő | —*voitollise*, *zn* nem előnyös, nem hasznos.

Epäile-, epäilyttä- l. epäi-.

Epäilykse, -ys kételkedés, kétség, gyanú, kétségbeesés.

Epärö határozatlan, ingatag ember.

Epäröitse, if. -öitä tétovázni, határozotlankodni, kételkedni, gyanakodni.

Epäykse, -ys kételkedés, habozás, kétségbeesés; nem-javallás, megtagadás, tilalom: *olla epäyksissä* habozni; *tulla epäyksiin* kétségbe-esni.

Epää-, if. evätä kételkedni; nem javallani, megtagadni, megtiltani: *epäämättä* kétségkívül, akadály nélkül || *Epäile-*, if. -llä kételkedni, gyanúba venni: *epäilemättä* kétségkívül; *epäilyttä*- *caus.*: *se minua epäilyttä* az engem kételkedőbe ejt.

Erakko külön való hely, magányos hely, remete-lak; remete.

Eranto elválás, búcsúzás.

Erehdykse, -ys = *erhetykse*.

Erehty- = *erhetty-* || *Erehdyttä* = *erhetyttä*.

Eres kivéve; 2) = *eris* (Sat. IV. 48).

Ereyttä- = *erheyttä*.

Erhee, -he [g.] hiba, tévedés.

Erheellise, *zn* hibás, tévedő.

Erhehti tévedni.

Erheile-, if. -llä tévedni, eltévedni, tévúton lenni.

Erhettä- megtévesztetni, félrevezetni, elcsábítani || *Erhetty-* tévedni, hibázni, csalatkozni | *erhetyttä* = *erhetttä*.

Erhetykse, -ys tévedés.

Erheyttä- = *erhetttä*.

Eri külön, különvaló; különvalóság: *olla erillänsä* külön lenni; *olla erinänsä* magára lenni; *olla erissä asiasta* nem lenni részes a dologban; *lähteä erin* elválni || *Eri-aikaise*, *zn* különidejű; különös, rendkívüli | —*etu* kiváltság | —*laatu* változat; *-laatuise*, *zn* különnemű | —*laise*, *zn* különnemű, külömböző | —*lupa* fölmentés | —*miele*, -li különvélemény | —*mutkaise*, *zn* különös, csodálatos | —*oikeute*, -us kiváltság | —*puraise*, *zn* egyenetlen, meghasonlott, viszálgató; *-puraisuute*, -uus egyenetlenség, viszálgatás | —*pää*: *-päällänsä* privátim | —*tunto* árnyalat || *Erin-kaltaise*, *zn* különnemű, külön természetű, különös | —*laise*, *zn* = *eri-l*. | —*omaa* = *omattain* | —*omaise*, *zn* sajátos, különös, rendkívüli; *-omaisen* különösen, nagyon, rendkívül: *e. kaunis*, *e. tärkeä* | —*omattain*, *-omati* különösen, kiváltképpen, főleg, rendkívül.

Erii, if. eritä = *eriä*.

Erikko v. -kkö egyes ember, egyén.

Erikkää, -ikäs ridegen élő ember, aggregény.

Erikoise, -n magánvaló, különvaló, magán (privát) || *Erikois-asia* magándolog, magánügy.

Erillise, -n különvaló, különvált, szétszórt; zsellér.

Erinäise, -n különvaló, elkülönzött, magán, különös, sajátságos.

Eris külön, félre, távol.

Erise, -n különvaló, elkülönzött || *Eris-kauppa* egyedáruasság | — *kons-tise*, -n túlmesterkelt | — *kum-maise*, -n v. *kummallise*, -n különös, furcsa, csodálatos | — *nime*, -*mi* nomen proprium, tulajdonnév | — *tapaise*, -n sajátságos, eredeti, különös.

Eristä, -elszigetelni, elkülönözni (izolálni).

Erite különösen, kiváltképpen.

Erittä, -elkülöníteni, el- v. szétválasztani || *Erittele*, if. -*itellä* frequ. e. *ruokia* ételekben válogatni; *eritellen* külön-külön.

Erittäin v. -*ttäisin* különösen, kiváltképpen; külön-külön.

Erittäise, -n külön-külön való, elkülönített.

Erityise, -n elkülönzött, külömböző, sajátságos; egyén: *erityisesti* külön-külön, különösen.

Eriä, if. -*itä* elkülönödni, külömbözni, külön- v. szétválni: *eriämättömiä*, -*ätön* elválhatatlan; *eriäväise*, -n elválható, elválasztható.

Erkaantu = *eriä*-, *eroa*-.

Erkajaise, plur. -set búcsúlakoma.

Erkane, if. *erata* elválni.

Erkau, if. -*uta* v. *erkautu*-, *erkauntu* = *erkaantu*-.

Erkene, if. *eretä* v. *erjetä* elválni, különszakadni, elvonulni.

Ero elválás, búcsú, elbocsátás;

külömbőség: *ottaa eron jkusta* vkitől búcsút venni, elbúcsúzni; *antaa eron* elbocsátani; *se on ero asiassa* az már más (Kivi I. 151) || *Ero-kirja* válólevél, elbocsátó levél, szolgálati bizonyítvány | — *küsky* fölmondás.

Ero = *eroa*-.

Eroa-, if. *erota* elválni, megválni, elmenni, eltérni: *eroavaise*, -n külömböző, eltérő || *Eroitta*-, elválasztani, szétválasztani; elbocsátani, megkülömböztetni.

Eroitta-. l. *eroa*-.

Eroitukse-, -*us* elválasztás, elmozdítás, elvonás; külömbség.

Erokkaa-, -*okas* rideg ember, emberkerülő, remete.

Erä távol eső puszta hely; halász- v. vadászárat távoleső helyre; rablójárat, hadjárat: *olla kuoleman erissä* halálra válni; — 2) íz, -szer (-szor): *yksi e.* egyszer, egy ízben; *useat erät* többször, több ízben; *joka e. v. erällä* mindenik-szer; *tällä erää v. erällä* ezúttal; *toisella erää v. erällä* máskor; *yksi erältänsä v. eräünsä* egyenként; *vähin erin* egyszerre kevés; *yksin erin* egyúttal; *kaksin, kolmin erin* két, három ízben; — 3) préda, zsákmány (vadászati v. hadi zs.), nyereség, haszon, osztályrész: *jost' on saalis saatavana, erän toimi tuotavana* (Kal. 14, 36); *peltä antaa viljaisen erän* (jó termést); *ottaa eränsä* osztályrészét elvenni; *siinä oli erää* az volt a szerenese || *Erä-korpe*-, -*pi* vadon-erdő | — *maa* vadon, puszta föld, távoleső halásztanya | — *miehe*, n. -*mies* vadász, halász, fókavadász | — *venhee*,

-he halász- v. kalózhajó | —*vuoristo* puszta hegyvidék.

Eräile-, if. -llä kóborolni, barangolni (kivált vadászaton.)

Eräise, *n*, adj. rel. *erä*: *e. matka* hosszú, távoli út; *tämän e.* ez ízbeli; — 2) utas, hosszú járatban levő (vadász): *ehtoo eräisen kotihin tuopi.*

Eräise, *n* = *erin-omaise*; adv. *eräisesti* = *erin-omaisesti* || **Eräis-** v. *eräs-elämä* különvált élet | —*kummaise*, *n* = *eris-k.*

Eräkkäa, -äkäs = *erokkaa.*

Erästä- távollevő helyeken vadászattal v. halászattal foglalkozni.

Erää, *n.* *eräs* egy valamely, valamely, egy bizonyos, egy.

Esi l. *ete.*

Esiin elé, elő: *kutsua e.* előhívni, megidézni; *vetää e.* előhúzni; *ottaa e.* elővenni, hozzáfogni; *panna e.* elébe tenni; *tuoda e.* előhozni, előállítani; *antaa e.* előadni, ürügyül adni; *tulla e.* előjönni, mutatkozni, czélhoz érni || *Esiin -asetukse*, -*us* indítvány | —*otto* vállalat | —*tulo* föllépés, megjelenés.

Esiinty- előlépni, előjönni, mutatkozni.

Esikko zsenge, elsőszülött; 2) előszoba || *Esikko-oikeute*, -*us* elsőszülötti jog | —*pala* a legjobb darab.

Esikoise, *n*, dim. *esikko.*

Esille elő, elébe.

Esimmäise, *n* legelső, legfőbb.

Esimpä, -*in* legelső, legelőbbvaló, legfőbb: *esimmältä* eleinte, legelsőben; *esinnä* első helyen, főképpen.

Esimäise, *n* elül levő, legelső, legelőbb való.

Esinee, -*ne* tárgy.

Esitelmä előadás.

Esitén először.

Esittä- előterjesztetni, indítványozni, előadni; bemutatni || *Esittele-*, if. -*itellä* frequ.

Esitykse, -*ys* előadás, előterjesztés, indítvány; bemutatás.

Esiyty- = *esiinty-*.

Esko pöffeszkedő ember; hórihorgas.

Estee, -*te* akadály, akadék; kifogástétel; ürügy, mentség: *esteettä* akadálytalanul; *esteen-alaise*, *n* kifogás alá eső, akadályozott.

Esto föltartóztatás, akadályozás || *Esto-hauta* sáncz-árok, vár-árok | —*rinta* zárvonat, örvonal (*cor-don*).

Estä- akadályozni, gátolni, ellemezni, visszatartóztatni, visszatartatni || *Estele-*, if. -*llä* megakadályozni akarni, akadékoskodni, ürügyeket felhozni: *estelele tulla* holmi akadályokat ad ürügyül, hogy el nem jő | *estättele-*, if. -*ütellä* akadékoskodni, ürügyeket fölhözni; akadályozni.

Etana földi csiga, giliszta; (fig.) pimasz.

Ete, *n.* *esi* elő, a mi vmi előtt van; pászta (kaszáló, arató p.); saját körülmények, saját mód; érdek, haszon: *oma esi ensimmäinen* első dolog, a mi saját magunk előtt van; *älä ettäsi jätä* maradj a magad rendén, ne tovább a kaptafánál; *jokainen ettänsä myöten* kiki a maga módja (tehetsége) szerint; *edellä*, *edeltä*, *edelle*, *edessä*,

edestä, eteen, editse : l. ezeket; *olla* *esissä* v. *esillä* a hely színén lenni, szőnyegen lenni; *esiksi* először, elsőül; *esille, esiin* : l. ezeket; *esinä* először, első helyen; *esin* = *ensin*; comp. *edempä, superl. edimpä* : l. ezeket || *Esi-isä* törzsatya, ős | —*jalka, -joukko, -jyvä* = *etu-j.* | —*kartano* előudvar | —*kaupunki* külváros | —*kuva* előkép, minta | —*kätöise, -n* kéznél levő, keze ügyébe eső | —*lausee, -se* előmondat, előbeszéd | —*liina* előkötő, kötény | —*liittee, n. -liite* (gramm.) præfixum | —*lukia* fölolvasó | —*merkki* példa : *esimerkiksi* (rövidítve : *esim. v. esm.*) például, példának okáért | —*miehe, n. -mies* előjáró, kormányzó, főnök, elnök, szószóló, vezető | —*nime, -mi* keresztnév | —*puhee, -he* előszó | —*riippu, -riippu* függöny | —*rinta* homlokat, homlokvonal | —*sana* jelige; (gramm.) præpositio | —*valta* hatóság | —*vanhemmat* (plur.) elődök, ősök.

Etee, n. ede kaszáló pászta, széna-rend.

Eteen elé, előre; elibe; ellenében, -hoz képest, -ért: *astua e. előlépni; tuoda e. előhozni, fölhozni; katsoa eteensä* maga elé nézni, óvakodni; *piivi tuli päivän eteen* (a nap elé); *kuoli sen ajatuksen eteen* (azon gondolatért, eszméért); *eteen-päin* előre.

Eteenty- előre menni, előjönni.

Eteise v. *etehise, -n* elő, előtte levő, előbeli, jövődöbeli : *e. puoli* előrész; *e. polvi, kansa* jövő nemzedék; — 2) tornác; lakószóba előtti éléskamra; előkötő; egy

embernek kaszálni v. aratni valója.

Etelä dél, délszak, déli táj : *korkein e.* teljes dél; *itä-e.* délkelet; *länsi-e.* délnyugat.

Etene-, if. *edetä* elébb állani, eltávolozni; előre menni, haladni : *etenevä sukupolvi* lemenő ág.

Etenemykse, -ys v. *etenemä* távlat, perspektiva.

Etenkin kívált, főleg.

Etevä előkelő, kiváló, kitűnő; hamarkodó, botor-merész, gyors; előnyös, hasznos || *Etevä-mielise, -n* fenkölt elméjű, nagylelkű.

Etikka [sv.] eezet.

Etise, -n = *eteise* : *etinen kansa, kansa vasta kasvavainen.* (Kal. 9, 580.)

Etkäise-, if. *-stä* vkinek kedvére tenni, kielégíteni.

Etona = *etana* (Kant. 241, b.).

Etsi = *etso* : *metsipäivinäni, erän etsi-aikoinani* (Kant. 220, b.).

Etsi- keresni, nyomozni; megkeresni, meglátogatni; vmiért igyekezni : *etsiä perin-pohjin* átkutatni; *e. käsin mielin* tapogatózni.

Etsikko látogatás, házmotozás, nyomozás : *Marian e.-päivä* sarlós boldogasszony napja.

Etsimykse, -ys megkeresés, csapás.

Etsinko v. *-nkö* keresés.

Etso keresés, nyomozás; látogatás : *minun pyytöpäivinäni, erän etso-aikanani* (Kal. 14, 56.)

Etsonee, -ne délutáni alvás, pihenés, delelés : *pitää etsonetta.*

Etten (ettet, ettei, stb.) = *että en, että et, että ei* stb.

Ettonee, -ne = *etsonee.*

Että hogy, úgy hogy; minthogy: *sekä—että mind—mind; ettän = että mä, ettäs = että sä.*

Että- előre megtenni.

Etu = *ete: üla etuasi jätä ne hagyđ el pásztádat; elää etuansa myöten* a maga körülményei szerint élni; *olla hyvällä edulla jó helyzetben lenni; antaa etunsa ja elämänsä mindenét fölálldozni; olisi mulla onni ollut, etu muutenki eleä (Kant. 208. b.); etsiä etuansa a maga hasznát keresni; katsoa v. valvoa etuansa a maga hasznát nézni; olla eduksi v. etuna hasznára lenni; porvari-etu polgárjog || Etu-ala elötér | —hampaa, -mmas előfog | —huonee, -ne tornác, előszoba | —jalka első láb | —joukko előcsapat | —jyvät (plur.) könnyebb, kisebb értékű gabona (mely a szórás alatt előbb esik le) | —kyn-te, -nsi elsőség, elsőbbség | —käte, n. -käsi = -kynte | —lapa sügy | —nenä él: olla etunenässä élen lenni | —oikeute, -us előjog, kiváltság, elsőbbség | —puole, -li előrés, előfél, elődarab; előtér | —pää elővég, eleje valaminek | —sorme, -mi mutató újj | —vahti, -vartia előrs.*

Etuisa v. **etuise**, *zn* előbbvaló, hasznos, előnyös; superl. *etuisimpa, -in* uralkodó, túlnyomó.

Etumaise, etummaise, *zn = esi-mäise.*

Etuute, -uus elsőbbség, kiváltság, haszon, előny.

Etäise v. **etähise**, *zn* távolvaló, távoli.

Etäy-, if. -ytä v. **et äyty-** távolodni.

Etää távolvalóság: *olla etäällä v. etäänä* távol lenni; *tulla etäältä* messziről jönni; *mennä etäälle* messzire menni; comp. *etäämpä, -pi*, superl. *etäimpä, -äin.*

Etäakkain messzi, nagy távolban.

Etäallise, *zn = etäise.*

Eukko öreg nő, agg nő, anyóka, ük: *mannun e. (myth.) föld asz-szonya.*

Eule (dial.) = *ei ole.*

Evelehtä- elevenkedni, sürögni; szorgalmaskodni.

Evelä élénk, serény, fürge, tevékeny; ravasz, furfangos.

Eversti, evesti [sv.] ezredes || *Evest-luutnantti* alezredes.

Evä úszószárny || *Evä-* v. *evä-perä* v. *-peräise*, *zn* ellentőrekvő, ellenkező, akaratos; rest, lassú.

Evästä- útravaló eleséggel ellátni, élelmezni.

Evää, -väs útravaló élelelem, eleség: *ellei sika eväät söisi* ha nem talál balúl kiütnei.

Eylen = *eilen.*

H.

Haa hogyan!

Haahaa-, if. **-hata** könnyedén, nesztelenül mozogni, lengeni, röpködni || *Haahaile-*, if. **-lla** frequ. (Loits. 146, a.).

Haahitta- vmit zúgással előhozni (Loits. 94, a.).

Haahka [or.] dunnalúd (fuligula mollissima). [a.).

Haahoitta- = *haahitta-* (Loits. 329,

Haachte, n. **haaksi**, **hahti** hajó ||
Haaksi-rikko hajótörés.
Haalaa-, if. **-lata** [sv.] fölhúzni,
 föltekerni; 2) összekapkodni, ösz-
 szekaparni.
Haalakka, dim. *haalea*: h. *kettu* vi-
 lágosrőt róka.
Haalea haloványszürke, fakó; 2)
 langyos: *haalean-lämpimä* langyos
 meleg.
Haalene-, if. **-leta** lehülni, lan-
 gyosodni.
Haali-összeszedni, összekapkodni,
 összekaparni.
Haalikkaise-, n halovány, fehéres
 (Kant. 103, b.)
Haalista-hűteni, langyosítani.
Haamahta-megesillámlani, gyen-
 gén fölragyogni.
Haamatti éles elme, ész.
Haamea homályosan fénylő, ső-
 tétlő, félelmes.
Haamee-, **-me** = *haamu*. (Kivi I,
 400.).
Haamoitta-gyöngén fényleni, csil-
 lámlani, sötétleni: *saari kaukoa*
näkyvi, *etähältä haamottavi* (Kal.
 43, 58).
Haamu [g.] testetlen alak, árny,
 kép, forma, külső szín; lélek, ki-
 sértet: *ihmisen h.* emberi alak.
Haamuile-, if. **-lla** = *hahmuile*.
Haamusta-vmely alakban mutat-
 kozni; kísérteni (hazajáró lélek).
Haamuttele-, if. **-utella** = *haa-
 muile*.
Haapa nyárfa || *Haapa-näätä* nyest-
 menyét.
Haapalo = *haapana*.
Haapana rendes rucza, vadrucza;
 sípos rucza (anas boschus, anas
 penelope).

Haapio nyársfa-sajka, ladik: *kaaret*
katkoit, *koko haapion hajotit* (Kal.
 35, 38).
Haappaa-, if. **haapata** megra-
 gadni, kézbe kapni, megtapintani.
Haapsaa-, if. **-sata** kapkodni vmi
 után, magához ragadni.
Haara ág, elágazás; tájék, irány,
 oldal: *levittää haaransa* elágazni;
hajoitella haaransa lábait szétter-
 pesztetni; *kaksin haaroin* lovag-
 ülésben; *haaralla hapsin* leeresz-
 tett hajjal; *asian h.* körülmény;
joen h. folyó-ág; *myllyn h.* szél-
 malom-vitorla; *ruumiin haarat*
 lábszárak és czombok; *suku-h.*
 nemzetségi ág; *tien h.* való út,
 keresztút; *meni toiselle haaraille*
 (más irányba); *kaikilta haaroilta*
 v. *joka haaralta* mindenfelől, min-
 den oldalról; *maailman h.* égalj,
 tájék || *Haara-niekkä* ágas | — *pussi*
 iszák | — *päise*, n ágas, kétágú |
 — *pääsky* házi fecske | — *sorkka*
 hasított körmű (Kal. 32, 296).
Haaraantu- v. **haarauntu**- el-
 ágazni.
Haaraile-, if. **-lla** apró ágakat ké-
 pezni; a tárgytól eltérni; ürügye-
 ket keresni.
Haarallise-, n ágas, ágas-bogas,
 elágazó.
Haarikka v. **haarikkaa**-, **-ikas** ágas-
 bogas; 2) kétfülű kártyus (fa-
 kannä).
Haarikko kétágú vmi, ágas, villa;
 2) = *haarikkaa*.
Haarista- ágazni, ágakat terjesz-
 teni.
Haarniska [sv.] vért, pánczél.
Haarniskoitta- vértetni, pánczé-
 lozni.

Haaro söröskanna (két kiálló fogantyúval).

Haaro- leboronálni (irtásföldi vetést), gereblyélni, fölhalászni (tengerből); kaparni, karmolni (Loits. 58, a.).

Haaro- v. **haaroitse-**, if. **-oita** v. **haaroa-**, if. **-ota** ágazni, elágazni || *Haaroitta-* ágassá tenni, kiterjeszteni.

Haaroittime, **-oitin** kiterjesztő eszköz; szétterpesztett vmi: *haukan haarottimet* (körmei: Kal. 17, 493).

Haaru ágas vmi (pl. fölaggató rúd); — 2) parlagi csibehúr (spergula arvensis).

Haarukka ágacska; kettős ág, villa: *sarvet raian haarukasta* (Kal. 13, 110.) || *Haarukka-risti* latorkereszt, villakereszt.

Haasia [sv.] szárító állvány (széna, gabonafélék szárítására); 2) káza.

Haasio = *haasia*.

Haasioitse-, if. **-oita** kazalba rakni.

Haaska dög, hulla, hulladék, söpredék; értéktelen vmi: *antaa haaskaksi* eldobni.

Haaskaa-, if. **-kata** elrontani, tönkretenni, elvesztegetni || *Haaskaantu-* v. *haaskauntu-* med.

Haaskio elrontottság, prédárahánytság, hasznavehetetlenség: *olla haaskiossa*.

Haaso döcögve járó, ödöngő.

Haasoitta- döcögve járni.

Haasta- fenyegetve (követelőleg, kihívólag) szólni; kihívni, idézni, eltiltani; mondani, szólni, beszélni: *kultia kyselemähän, hopeita haastamahan* (Kal. 12, 84.); *h. miekkaisille* párbajra kihívni; *h.*

oikeut^{een} v. *lakiin* törvénybe idézni; *h. häihin* lakodalomba hívni; *h. syömästä* eltiltani az evéstől; *h. suoraan* v. *halki asian* egyenesen szólni; *h. puita ja pehkeitä* fűt-fát emlegetni || *Haastattele-*, if. *-atella* biztatni, rábeszélni: *alkoi neittä haastatella* (Kal. 35, 91) | *haastele-*, if. *-lla* beszélgetni, megbeszélni, elbeszélni; többször megidézni.

Haastee, **-te** fenyegetés, kihívás, megidézés, tilalom.

Haasto = *haastee*: *keräjään h.* törvénybe idézés; *sakon haastolla* pénzbírság terhe alatt; *hengen haastolla* halálbüntetés terhe alatt.

Haasu = *haaso*.

Haato: *h.-sarve*, *-ri* csákó szarvú (Loits. 35, b).

Haava seb: *olla haavoissa* megsebesülve lenni.

Haava -kor, íz, -szer: *tällä haavaa* v. *haavalla* ezúttal, ez ízben, most; *sillä haavaa* akkor; *toisella haavaa* máskor; *yhtä haavaa* egyszerre; *yksi haavallansa* egyszerre egy.

Haavaa-, if. **-vata** megsebesíteni.

Haavee, **-ve** képzelet, ábránd.

Haaveksi képzelegni, ábrándozni.

Haavi [sv.] merettyű; persely.

Haavikko v. **-isto** nyárfaliget.

Haavoitta- megsebesíteni.

Haeksi v. **haeskele-**, if. **-lla** l. *hake-*.

Haetta l. *hake-*.

Hahaa- v. **hahaja-**, if. **-hata** suhogni, sziszegni, sustorogni, recsegní; vigyorogni, kacagní || *Hahahta, hahatta* mom. | *hahattele-*, if. *-atella* frequ.: *hapsihin hahatteleri* megragadja üstökét (Kant. 175, a.)

Hahina suhogás, zörgés, ropogás.

Hahise-, if. **-sta** suhogni, zörögni, ropogni.

Hahka = *haahka*.

Hahla v. **hahlo** vasmacskának (vaslábasnak) mozgó átvetője; plur. *hahlot* üsthorog, üsttartó láncz.

Hahmaa-, if. **-mata** utána nyúlni, u. kapkodni, tapogatni, megakarni fogni || *Hahmaise-*, if. **-sta** mom.

Hahmo v. **hahmu** = *haamu*.

Hahmoa-, if. **-ota** körrajzot csinálni; 2) = *hahmua-*.

Hahmua-, if. **-uta** tétovázva (vaktában, taláломra) tenni valamit; utána kapkodni; képzelni.

Hahotta- eszelősködni, ostobán nevetni; 2) járkálni, csavarogni (Loits. 47, a).

Hahte, **-ti** hajó.

Hahtu finom szőr, puhely, sertének hasogatott vége.

Hahtuva pihe, puhely: *lumi-h.* hópuhely; *pilvi-h.* felhőske; 2) ecset.

Haiha = *haihaa* 1.: *niin sä haihaos haruilla, kuni oksalla orava* (Kal. 46, 144.)

Haihaa-, if. **-hata** lebegni, szállongani, lengeni; tévelyegni || *Haihatta-*intens.; *haihattele-*, if. **-atella** frequ.

Haihaa-, if. **-hata** hajgatni, jajgatva kiáltani, sikoltani.

Haihtu-eltévedni, tévedni, eltűnni, elszéledni, elpárologni: *h. luvusta* beleszólni a számolásba; *haihtui harja lainehesen* (kisiklott: Kal. 41, 152); *haihtuva* illó, illékony || *Haihdutta-* caus.

Haika gyenge szag, szó szele: *saada haikaa jostakin* vminek neszét venni, megérezni a szagát.

Haikahta- elkiáltani magát; meg-hökkenni, egyszerre kedvét veszteni.

Haikahta- gyenge szagot adni.

Haikaile-, if. **-lla** jajgatni, sápi-tozni; 2) báméskodni.

Haikara [g.] gém, gólya; 2) könnyelmű, kaczer leány.

Haikea csípős, mardosó, éles, keserves, keserű, elkeseredett, boszszús, bús, szomorú.

Haikea-, if. **-keta** rávehetni magát.

Haikera = *haikea*.

Haikeroitse-, if. **-oita** nyugtalan-kodni, búsulni, rossz kedvben lenni.

Haikeu-, if. **-uta** v. **haikeutu-** elszomorodni || *Haikeutta-* szomorítani, nyugtalanítani.

Haikista- megkeseríteni, elkeseríteni, szomorítani, nyugtalanítani.

Haiku keserves (fájó, bántó) érzés; kellemetlen szag, bűz: *pään, ham-paan h.* fej-, fogfájás; *mielen h.* aggodalom; *minun on h. häntä* sajnálom őt.

Hailaantu- ízetlenné lenni, ízét veszteni.

Hailakka erős hangadás (kiáltás, kaczagás, sírás, robaj).

Hailea langyos; ízetlen, ízeveszett, megtörődött (bor).

Hailenta- langyossá tenni.

Haili apró héring (különösen friss, sózatlan).

Hailu legyező, fark.

Haima kérődző gyomor.

Haime, **-mi** v. **haimio** gyenge szag, illat; 2) gyenge fény.

Haimene, -men = *haivene*.

Haimenta- homályosan meglát-
szani: *saaren maat näkyvi, saaren
harjut haimentavi* (Kal. 29, 397.).

Haipu- eltévedni (Suon. II, 8.).

Haira tévelygő állapot: *ottaa hai-
raan* hibásan fogni, elvéteni a
fogást; *olla hairassa* tévelyegni;
joutua, tulla hairaan eltévedni ||
Haira-askele, -kel hibás lépés |
—*oppi* tévtan | —*tie* tévút | —*usko*
tévhit, előítélet.

Hairaa-, if. -rata vaktában hoz-
zákapni, megragadni; hibásan
fogni, tapogatódzni, kontárul csi-
nálni || *Hairahta- v. -htu-* megté-
vedni, hibázni, megbotlani | *hai-
rau-, if. -uta v. hairautu-* tévedni.

Hairahdukse, hairaukse, -us hiba,
botlás, tévedés.

Hairee, -re zavar, zavartság (Kant.
224, a.).

Hairehti- összezavarva, elcserélve
lenni.

Hairehtu- = *hairahtu-*.

Hairinki tévedés.

Haise-, if. -sta szaglani, bűzlenni ||
Haisahta- mom.

Haiska: *huiskin-haiskin* össze-visz-
sza.

Haiska = *haaska* (San. 564; Sat.
III, 37.).

Haiskaa-, if. -kata hányni-vetni,
dobálni, elszórni.

Haiskahta- l. *haiskoa-*.

Haiskee, -ke elszórt holmi (szalma,
törek.)

Haiskin l. *haiska*.

Haiskoa-, if. -ota = *haise-*: *metsä
haiskosi meelle* (Kant. 220, a.) ||
Haiskahta- mom.

Haisku dög, döghús.

Haista- szagolni, megszagolni,
szaglálni: *haistaa ja maistaa* szo-
rosan megvizsgálni.

Haisti szagló-érzék, szaglás.

Haistime, -in szaglószer, szaglós,
szaglálás.

Haisto szaglós, megszaglós; 2) =
haisti.

Haisu szag, bűz, bűdösség.

Haitalee, -le = *haitu* 1.

Haitallise, -n akadályos, alkal-
matlan, hátrányos, káros.

Haitra szegény, nyomorúlt.

Haitta akadály, nehézség, alkal-
matlanság, kár: *olla haitaksi v.
haittana*.

Haitta- akadályozni, alkalmatlan
lenni, ártani: *se ei haita* nem árt.

Haittaa-, if. haitata = *haitta-*.

Haitu pehely, könnyű felleg; 2)
tej- és vízből kevert ital.

Haitukka ringy-rongy ember, kol-
dús; 2) szakadozott felhő, felhő-
foszladék (Loits. 4, a.).

Haituva pehelyszerű, finom és
könnyű vmi.

Haivale, -val v. haivalee, -le haj-
szál, ritka haj.

Haivene, -ven = *haivale*.

Haiverta- cibálni, rángatni.

Haja szélyvelvalóság, elszéledés:
olla hajallansa szétszórva lenni;
hartioni ovat hajalla egészen össze-
vagyok verve || *Haja-mielise, -n*
szórakozott | —*pilve, -vi* szakado-
zott felhő, felhőfoszladék | —*reite,*
n. -*reisi* kinek lábai szét vannak
vetve: *istua haja-reisin* | —*sarve,*
-*vi* = *hata-s.* | —*sääre, -ri* = *reite*.

Hajaa-, if. -jata szaglani, illa-
tozni || *Hajahta- v. hajaise-, if. -sta*
mom.

Hajaantu- elszéledni, szétterjedni, szétbomlani.

ajallise, -n szétszórt, szórványos, széttört.

Hajanaise, -n széttört, szakadazott.

Hajau-, if. -uta v. hajautu- v. hajautu- = hajaantu-

Hajoa-, if. -ota szétmenni, szétbomlani, szétterjedni, elszéledni || *Hajoitta-* caus.: szétszedni, szétbontani, szétterjeszteni, elszéleszteni, szétszórni, fölőszlatni.

Haju szag, illat.

Hajua-, if. -uta szaglani, illatozni.

Haka [sv.] horog, kapocs, könyvzár.

Haka [g.] bekerített legelő || *Haka-huhta* bekerített irtóvány | — *lehmä* külön legelőn levő tehén | — *vasikka* még csordában nem járó borjú.

Hakaa-, if. ha'ata kapcsolni, összekapcsolni; 2) bekeríteni, bekerített legelőbe zárni.

Hakahta- csörögni mint a szarka, nyers hangon kacagni (Kant. 33, b.).

Hakaisime, -in horog, kapocs.

Hakara fulánk, tüske, ösztön: *syöda nälkähakaraa* az éhség lecsillapítására vmi keveset enni.

Hakaro-, if. -oida v. hakaroitse-, if. -oita furdalni, ösztönözni, égetni, sajogni; 2) akadozni, hebegni.

Hakarta- = hakaroitse-

Hake- keresni, vmiért menni, nyomozni: *hakia* kereső, hivatalkereső, pörös || *Haeksi- v. haeskele-, if. -lla* frequ. | *haetta-* caus.

Hakemukse, -us keresés, kereset.

Hakkaa-, if. hakata [sv.] vágni, verni, döngetni; (fig.) udvarolni || *Hakkautta- v. hakkuutta-* caus.

Hakkara hajszál, hajbojt, haj.

Hakkaukse, -us vágás, verés, döngetés; 2) fatorlat, gerendaváz.

Hakkelukse, -us szecska.

Hakki csóka; 2) kutyanév (Kal. 18, 525.)

Hakko v. hakku [sv.] csákány, kapa; 2) alsó kártya (kép nélkül).

Hakku, hakkuu = hakkaukse.

Hakkula, pl. -lat keresztbe álló sövénykarók.

Hakkura vágótőke; *hakkuraise, -n* vágótőke magasságú (Kant. 212, b.).

Hakkuri vágótőke, aprító teknő, zúzó teknő; 2) kaczor.

Hakkuutta- l. hakkaa-

Hako tülelevelű faág (fenyűág), levágott lombos ág, galy; 2) gúnyneve annak, ki neve napján nem ad vendégséget || *Hako-hevose, -n* nádparipa | — *perä* bizonytalan, a mitől még messze vagyunk | — *puu* tülelevelű fa | — *ras-taa, -tas* fenyűmadár.

Hako, haku keresés.

Hakula hajszál, ritka haj (Kant. 313, a.).

Hakula porhanyó, laza.

Hakuli léczpalánk, karózat; külváros.

Hakuli = hakula 1.

Halaa-, halaja-, if. -lata ölelni, megölelni; 2) megkívánni, vmire vágyódni, törekedni.

Halahta- lehülni; kedvét veszteni, elkomorodni, haloványan föl-tünni.

Halaise-, if. -sta = halkaise-

Halaja = *halava*.

Halakka lehült, kedvetlen.

Halava fűzfa, csőregefűz (*salix fragilis*).

Halavisto füzes.

Halavoi, if. **-oida** v. **halavoitse**, if. **-oita** kíváncozni, vágyódni.

Halea szürkés, fakó, halovány; 2) langyos, lanyha, lehült || *Hal Leahka* dim.

Halene, if. **-leta** lehülni.

Haleva = *halea*.

Halikka fakó színű, czirnos állat.

Haljakka halványszürke, fakó, megfehéřített; 2) felső-zubbony, férfi-kabát (Orosz-Karjalában).

Haljennaise, *n* hasadék, repedés; hasadozott.

Halka- v. **halkaa**-, if. **-lata** hasítani, szétrepeszteni || *Halkaise*, if. *-sta* mom.

Halkaisime, *-in* hasító eszköz, ék.

Halkea-, if. **-ljeta**, **-leta** hasadni, széthasadni, megrepedni; *halkeama* hasadás, szakadék, repedés || *Halkiele*-, if. *-lla* frequ.

Halkeise, *n* hasadékos, repedezett.

Halkene-, if. **-ljeta** elhasadni.

Halki ketté, szét, meghasadva; *-n* keresztül, át: *lauta on h.* a deszka meg van hasadva; *puhua asian h.* (hímezés-hámozás nélkül); *kulkea h. maan*; *lensi h. taivaan*: *halkioisin* éjtszakákon át (Kant. XXXII.)

Haikiele l. *halkea*-.

Halkinaise, *n* hasadt, repedt.

Halkio v. **halkioime**, *-oin* = *halkeama*.

Halkise, *n* = *halkeise*.

Halko fahasáb, hasáb fa || *Halonhakkaaja* favágó.

Halko hasítani, kettévágni.

Halkoa-, if. **-lota** = *halko*-; hasábolni, fát vágni.

Halla [litv.] fagy, éjjeli fagy, dér: *poika-h.*, *hallan-p.* az enyhébb első őszi fagy; *h. panee v. rie* (kárt tesz) || *Hallan-arka* könnyen fagyó, fagynak kitett | —*karvallise*, *n* deres | —*panema* fagyvette || *Halla-parta* = *halli-p.* | —*vuote*, *n.* *-vuosi* fagyos esztendő | —*yö* fagyos éj.

Hallaantu-, **hallauntu**- fagytól szenvedni.

Hallakka = *hallava*.

Hallava fakó, halaványszínű (halaványbarna, -piros, -zöld).

Halli fakó, halaványszürke vagy -barna állat: *Hiiden h.* (kutya); *karva-h.* (medvének epithetonja); *päästi hallin pöydälle* úgy evett mint a farkas || *Halli-koira* czirnos, szürkés-barna kutya | —*parta* szürke szakállú, szürkésbarna szakállú.

Halliaise, *n* fagyvette gabonából való kenyér; plur. *halliaiset* fagyvette gabona.

Hallinto igazgatás, kormányzás, uralkodás.

Hallistu- megfakúlni, megfehéredni.

Hallitse-, if. **-ita** [g.] igazgatni, kormányozni, uralkodni: *hallitsia* igazgató, kormányzó, uralkodó.

Hallitukse, *-us* igazgatás, kormányzás, kormány || *Hallitus-isä* patriárka | —*kunta* kormány | —*miehe*, *n.* *-mies* kormányférfi, államférfi | —*muoto* kormányforma | —*taito* államtudomány.

Halmee, *-me* termő irtvány; (dial.) egyéb gabonaföld, répaföld.

Halmehti- égetve írtani.

Halpa olesó, kevés becsű, silány.

Halpaa, if. -lvata olesóvá, silány-nyá tenni, ócsárolni, megvetni.

Halpene-, if. -lveta olesóbbá lenni, elsilányulni, becsben leszállni.

Halssi [sv.]: *kellarin h.* pinczetorok.

Halstari [sv.] rostély.

Haltia [g.] igazgató, kormányzó, uralkodó: *käskyn-h.* parancsnok; 2) védő szellem, nemtó: *nais-h.* tündér.

Haltiattare-, -atar tündér.

Haltio védőszellem, nemtó; ihletes állapot, elragadtatás, révület: *olla haltioissaan* elragadtatásban lenni.

Haltioitse-, if. -oita elragadtatásban lenni, bűbajoskodni.

Halttu (dial.) = *haltu*.

Haltu [g.] oltalom, gondviselés, hatalom: *Jumalan haltuun* isten veled, istennek ajánlom!

Halu kedv, hajlandóság, vágy, kívánság || *Halu-mielise*, *en* kíváncsi, kész-akaratú | —*vete*, n. -*vesi* könnyek.

Halua-, if. -uta kívánni, vágyódni || *Halutta*- caus.: *minua haluttaa* kedvem van, szeretnék | *haluttele*-, if. -*utella* kívánczozni, kedve van; buján fölgerjedni.

Haluise, *en* kíváncsi, vmit szerető, készakarátú, epedő, vagyódó; *haluisesti* szívesen.

Halukkaa-, -ukas = *haluise*.

Halullise, *en* = *haluise*.

Haluna (tehénnev).

Halutta- l. *halua*-.

Halvaa-, if. -vata szélhűdtté tenni, megbénítani (gutaütés által): *hän*

halvattiin megütötte a guta; *halvattu* gutaütött || *Halvautu*- gutaütést kapni.

Halvaukse-, -us szélhűdés, gutaütés.

Halveksi-, **halveksu**- kevésre becsülni, megvetni.

Halvene-, if. -veta = *halpene*- || *Halventa* caus.

Halvennukse-, -us árleszállítás, ócsárlás, kisebbités.

Hama térbeli v. időbeli távolság elért végpontja: *meni hamaan kirkolle* egész a templomig ment; *tuli hamasta kirkolta* egész a templomtól jött; *oli hamassa kirkossa*: *olla kuoleman hamassa* közel lenni a halálhoz.

Hamara [g.] fejszefok, késfok.

Hamari [sv.] hámor.

Hamee-, -me [g.] szoknya, köntös.

Hamehti- szoknyát fölvenni.

Hamila, plur. -lat két oldalrúdú szénahordó.

Hamilaa-, -las v. **hamilo** = *hamila*.

Hamina [sv.] kikötő, rév.

Hamina nyikorgás (pl. evezőlapát nyikorgása a szögek között).

Haminoitse-, if. -oita révbe beállani, révben lenni.

Hamise-, if. -sta csikorogni, nyikorogni.

Hammasta- fogzani; fogat vietasztatni; nyefegni, zsémbelni.

Hamo = *hamee* || *Hamose*, *en* dim.

Hampaa-, -mmas [litv.] fog: *etu-h.* előfog; *seinä-h.*, *syömä-h.* zápfog; *tora-h.* agyar || *Hammas-heinä* = -*ruoho* | —*kolo* fog-üreg | —*koukku* foghúzó | —*luu* szopóka, csutora (pipán) | —*neula* fogpiszkáló | —*ruoho* egynyári sziklár (*scleran-*

thus annuus); ökörfarkkóró, fekete farkkóró (verbascum thapsus v. nigrum); beléndek (hyoscyamus niger) | —*särky*, -*tauti* fogfájás | —*tupakka* bagó.

Hampahuise, *n*, dim. *hampaa*.

Hampaile-, if. -*lla* fogait használni, rágni, enni.

Hamppu [sv.] kender || *Hamppuse*, *n* v. *hamppu-lintu* kenderike.

Hamppu: *yhtä hamppua* egy folyóban, szakadatlanul; *kulki aika hamppua* jó gyorsan ment.

Hamppuise, *n* kenderből való: *saada hamppuista* verést kapni.

Hampsi-, sietni, elhamarkodni; összekapkodni, összekaparni.

Hampsu lajha, bolondos nősze-mély.

Hamu zaj, zsibaj.

Hamua-, if. -*uta* zajongani, lármázni; rendetlenül tenni vmit.

Hamutsa v. *hamutta* [or.] lóiga.

-Han, **-hän** (adv. enclit.) hiszen: *onhan täällä kylläksi* hiszen elég van itt.

Hana [sv.] hordócsap; sárkány (puskán): *puoli-hanassa* félig fölhúzott sárkánnyal.

Hangerta-, terhére lenni, alkalmatlan lenni.

Hangoitta-, kellemetlenül v. nehézkesen mozogni, ellenszegülni || *Hangoittele*-, if. -*oitella* frequ.

Hanhe-, **-hi** [litv.] lúd: *alju-h.* házi lúd; *metsä-h.*, *harmaa-h.* vadlúd || *Hanhen-poika* liba.

Hanho, **hanhose**, *n* v. *hanhue*, -*ut*, dim. *hanhe*.

Hanikka = *hana*.

Hanka [g.] akasztó horog; evezőszög; (fig.) hajó: *vetää yhtä han-*

kaa egy követ fűjni; *väli-h.* kétés helyzet, zavar; *ali-h.* hajó balfele; *yli-h.* hajó jobb fele; *olla hyviissä hangassa* jó karban, jó húsban lenni || *Hanka-niekka* = *hanka*-val ellátott; evező (ember).

Hankaa-, **-ngas** medvefogó (leszorított élőfával).

Hankaa-, if. **-ngata** horzsolni, vakarni, kikészíteni (bőrt): *h. vastaan* ellenszegülni, ellenkezni || *Hankautu*-, horzsolódni.

Hankaime-, **-n** bőrkészítő eszköz; 2) = *hanka*.

Hankala nehézkes, bajos, alkalmatlan, akadémikus.

Hankava erős evezőszögekkel való; erős, tartós.

Hanke-, **-ki** fagyott hókéreg: *hevos-h.* ló-bíró hókéreg.

Hankela = *hankala*.

Hankilaa-, **-las** jég-rucza (fuligula glacialis).

Hankitse-, if. **-ita** fölszerelni, fölkészíteni; fölkészülni.

Hankkee-, **-nke** készülőfél, készület, intézkedés, szándék: *sota on hankkeessa* háború van készülőben; *sateen h.* esőre való készülés; *tehdä hankkeesta* szándékosan tenni.

Hankki [sv.] gúzs, szőrmadzag.

Hankki = *hanka*: *vaate-h.* ruhaakasztó.

Hankki-, fölszerelni, fölkészíteni; fölkészülni; szerezni, meg-, beszerezni.

Hankkilukse-, **-us** hordószíj.

Hankkina fölkészítés, öltözet.

Hanko többrendbeli villaforma szerszám (szénahányó villa, haló-

toló- v. ganaj-villa, szövőszéken):
sian-h. v. *-hangot* disznónak villa-
 alakú nyakbavetője.

Hanko- = *hankoa-*; 2) = *hankaa-*.

Hankoa-, if. *-ngota* villával hány-
 ni, villával tolni (hálót a jég alá).

Hankuu, n. act. *hankaa-*.

Hansikka v. *hansikkaa*, *-ikas* v.
hanska [sv.] keztyű.

Hanskaa-, if. *-kata* [sv.] kézzel
 megfenyíteni, megcibálni; bir-
 kózni, verekedni.

Hanssaa-, if. *-sata* (dial.) = *hans-
 kaa-* (Kivi I, 162.).

Hantela féloldalon szélhűdt, inga-
 dozó; 2) = *hankala*.

Hapaa, n. *havas*, *hapaa* gyalom ||
Havas-lanka vastag kenderfonal.

Hapahka v. *-hko* savanykás.

Hapahtu- megsavanykásodni.

Hapantu-, *hapattu-* = *happaantu-*.

Hapara morzsalék, hulladék, tör-
 melék; 2) = *hapera*.

Haparoitse-, if. *-oita* körülta-
 potgatni, tapogatódzni, tapogatva
 összeszedni.

Hapatta- savanyítani, kovászolni;
 csáválni.

Hapattee-, *-ate* v. *hapattime*, *-atín*
 savanyító, kelesztő, élesztő.

Hapatukse-, *-us* savanyítás; ko-
 vász.

Hapea nagy, roppant; *hapeasti*
 szorgalmasan, szaporán.

Hapena = *hapene*.

Hapene, n. *haven*, *hapen* haj,
 hajszal, hajcsomó; szakáll; fán
 v. kövön termő moh, zuzmó.

Hapera törékeny, morzsás.

Haperoi-, if. *-oida* v. *haperoitse-*,
 if. *-oita* = *haparoitse-*; 2) butás-
 kodni.

Hapoise, *-n* savanyú.

Hapoitta- = *hapatta-*.

Hapokse, *-os* savanyító anyag,
 savanyú keverék.

Happa savanyító; tejmaradék
 (mely a rátöltött friss tej megal-
 vását elősegíti).

Happaantu-, *happauntu-* megsa-
 vanyodni.

Happame, n. *hapain*, *hapan* sava-
 nyú; savanyúság; *happamen-imelä*
 savanyú édes.

Happamukse-, *-us* savanyító anyag
 (Kivi II. 58.).

Happane-, if. *hapata* savanyodni,
 megsavanyodni, erjedni.

Happau-, if. *-uta* = *happaantu-*.

Happe, *-pi* = *happo*.

Happee, n. *hape* savanyúság; 2)
 = *happo*.

Happee, n. *hape* tapogatódzás,
 vaktában keresés (Loits. 198, b.).

Happo sav.

Happoise, *-n* savanykás.

Hapse, *-si* hajszal, hajfűrt; macs-
 ka-szakál; gyökérrojt.

Hapsi- haját könnyedén fésűlni,
 csak a végeket érinteni, imígy-
 amígy csinálni vmit, kapkodni.

Hapsu gondatlan, hebehurgia.

Hapsutta- gondatlanul s hamar-
 kodva dolgozni.

Hapuile-, if. *-lla* tapogatózni, vak-
 tában keresni.

Hapuroitse-, if. *-oita* utána ta-
 potgatni, összekapkodni.

Hara [sv.] fenyűág-borona, irtó-
 vány borona; fölhalá-zó horgony.

Hara = *haara*: *juosta haralla hap-
 sin* (leeresztett hajjal).

Hara- = *haraa-*.

Haraa-, if. *-rata* leboronálni (irtás-

földi vetést), gereblyélni, fölhalászni (tengerből).

Harakka [or.] szarka; 2) pálinka alja, vatka || *Harakan-pesä* szarkafészek, rossz viskó | —*mylly* kisebbfajta szélmalom.

Harakoitse-, if. -oita szarka-módra ugrálni (Kivi II, 253.).

Harava gereblye.

Haravoitse-, if. -oita gereblyézni.

Harea kidülledt (Kivi II, 418).

Harha tévelygő állapot: *mennä* v. *joutua harhaan* eltévedni || *Harha-luulo* elöítélet, téves nézet | —*oppi* = *haira-o*. | —*tie* tévelygő út, tévút | —*usko* = *haira-u*.

Harhaa-, if. -hata tévedni, tévelyegni || *Harhaile*-, if. -lla frequ. | *harhaantu*- eltévedni, tévútra kerülni.

Harhaukse-, us meg- v. eltévedés.

Hari szétterpesztett állapot; 2) fölhalászó horgony v. más föl-szedő szerszám.

Harista- szétterpesztteni, kinyújtani.

Haritta- szétterpesztteni, kinyújtani (kezét, újjait vmi után), kiterjesztteni.

Harja [litv.] sörény, taraj, hát-serte; kefe; 2) hegyhát, hátgerincz, tetőél: *aallon h.*; *katon h.* || *Harja-hirte*-, *rsi* szelemen | —*kannu*, plur. -ut áldomás (kül. löeladásnál).

Harjaa-, if. -jata kefélni, fésülni.

Harjaantu- hozzászokni, gyakorlódni, gyakorlatot nyerni.

Harjaise-, n, adj. rel. *harja*: *pysty-h.* fölálló sörényű; plur. *harjaiset* = *harja-kannut*.

Harjakaise, plur. -set = *harja-kannut*.

Harjakse-, as serte; plur. -set pihe-ször; 2) *harja-kannut*.

Harjallise, plur. -set = *harja-kannut*.

Harjantee-, nne hátaş emelkedés (kisebb hegyhát, fővényhát a tengerben).

Harjasta- szört fölberzesztteni; ingerelni (Kivi I, 167.).

Harjasto hajzat (Kivi II, 490.).

Harjau-, if. -uta v. *harjautu* = *harjaantu*-.

Harjoitta- gyakorolni, úzni, be-gyakorolni, hozzászoktatni.

Harjoitukse-, us gyakorlás, gyakorlat.

Harju kisebb hegyhát, domb; bundagallér; 2) serte-szedő.

Harjukse-, us nyakprém; felső szügyelő; háló-kötél.

Harjustime-, in felső szügyelő.

Harkitse-, if. -ita fölhalászni a tenger fenekéről; 2) megvizsgálni, átkutatni, becsülni.

Harkka bököszo, zsémbelődés.

Harkki fölhalászó horgony; 2) = *harkko* 2. (Kivi II, 526.)

Harkki lazacz-zsír.

Harkki- = *harkitse*-.

Harkko gomoly, idomtalan darab: *haastaa harkkoihin* a világba beszélni; 2) csoport, fűrt; 3) rojt, redő || *Harkko-rauta* nyersvas.

Harkku = *harkko*; 2) gombakalap alatt levő tányér.

Harmaa, *harmaja* [litv.] szürke, ősz; őszhajú ember, deres ló; (fig.) hideg időben az ajtó megnyitásával a szobában keletkező gőz.

Harmaa-, if. -mata szürkíteni, szürkére festeni || *Harmaantu*-

- megszürkülni, megőszülni | *har-mahta*- szürkébe játszani.
- Harmene-**, if. -meta szürkülni, őszülni.
- Harmi** [sv.] bosszúság, bosszan-kodás, bánat.
- Harmia** v. **harmiaa**, -ias bosszús, kedvetlen, bosszantó (Loits. 20, a.).
- Harmio** szürke kutya v. egyéb állat.
- Harmistu-** megbosszankodni.
- Harmitta-** bosszantani, megbos-zszantani: *se minua harmittaa*.
- Harniska** [sv.] = *haarniska*.
- Haro** szétterpesztett állapot.
- Haroa-**, if. -ota = *haraa*-.
- Harpasta-** egyet szökni, szökkenni (Sat. I, 3.).
- Harppaa-**, if. -rpata szökni, ug-rani, nagyot lépni (Kivi II, 180.).
- Harppaukse**, -us szökés, ugrás, nagy lépés.
- Harppi** körző, ezirkalom.
- Harppu** [sv.] hárfa.
- Harrasta-** buzgólkodni vmi mel-lett, buzgón iparkodni, törekedni vmi után, buzgón kedvelni, szor-galmazni, kívánni: *harrastaja* buzgó pártfogó, kedvelő.
- Harrea** = *harea* (Kivi II, 304.).
- Harree**, -re = *hari*, *haro*.
- Harri** [sv.] tomolykó, timalykó (hal a has szárnyúak rendjéből).
- Harrista** = *harista*-.
- Harsea** gyér, ritka, vigályos.
- Harsi** = *harsea*.
- Harso**, **harsu** = *harsea*.
- Harsti** fenkő, köszörűkő.
- Hartaa**, -rras [g.] buzgó, szorgal-mas, sóvár, áhítatos || *Hartaise*, *n*, dim.
- Hartaute**, -us buzgóság, szorga-lom, áhitat, ájtatosság.
- Hartea**, **hartia** [g.] felső hát, váll.
- Harteikkaa**, -ikas v. **hartiakkaa**, -akas vállas.
- Harteva** vállas.
- Hartio** = *hartea*, *hartia*.
- Hartsaa-**, if. -sata [sv.] meggyán-tázni, megszurkolni.
- Hartsi** [sv.] gyánta.
- Harva** nem sűrű, ritka, gyér; plur. *harvat* ritka, kevés: *olla harvassa* ritkán találtatni; *harvastansa* ritkán, csak hébe-hóba; *harvoin* ritkán || *Harva-hampaa*, -mmas ritka fogú | —*lukuisse*, *n* kevés számú | —*puheise*, *n* szóotalan, kevésszavú | —*pää*, -*päise*, *n* zavart fejű, gyenge emlékezetű.
- Harvene-**, if. -veta ritkábbá lenni, ritkúlni, gyérülni || *Harventa-caus*.
- Harvia** = *harva* (Kal. 18, 482.).
- Harvinaise**, *n* ritka, ritkán talál-tató.
- Hasaa-**, if. -sata zúgni, zajongani, csörögni, veszekedni || *Hasahta-mom*.
- Haserta-** háborogni, zajongani (Kal. 2, 86.).
- Hasitta-** uszítani, hessegetni.
- Hassahtu-** hóbortossá lenni, meg-háborodni.
- Hassakka** hóbortos, bolondos em-ber.
- Hasso** bozontos állapot.
- Hassu** bozontos, borzas; hóbortos, bolondos || *Hassumaise*, *n* hóbor-tos, bolondos.
- Hassutta-** hóbortoskodni, bolon-doskodni.
- Hata** összetartatlan, puha állapot;

első csirázás || *Hata-sarve*, -vi
csákószarvú (Kal. 32, 39.).

Hataise, *n* puha, porhanyó, lika-
csos.

Hatakka szakadozott felhő, fel-
hőfoszladék (Loits. 249, a.).

Hatara összetartatlan, laza, fosz-
lányos, repedéses, rozszant.

Hataroitse-, if. -oita összetartat-
lan lenni, bomlaldozni; vesztegető
lenni.

Hatarta- össze nem tartani, bom-
lani, dugába dőlni (Loits. 303, b.).

Hatikko hebehurgya, kontár.

Hatista- hessegetni, elkergetni.

Hatkahta- sietséggel tenni vmit.

Hatsahta- csikorogni, recsegni,
csörögni.

Hatsalee-, -le = *hassu*.

Hatsatta- = *hatsahta*-.

Hatserta- = *haserta*- (Loits. 303, b.).

Hatta = *hatara* (Kivi II, 255.).

Hattara rongy, foszladék: *varvas*-
h. kapeza; *pilven-h.*, *pilvi-h.* sza-
kadozott felhő, felhő-foszladék;
huora-h. ringyó, czondra; *paha*-
h. gézengúz, gazember; fene,
ördög.

Hattu [g.] kalap: *olla hatussa* be-
csípvé lenni.

Hatu pehely, finom szőr, bojt,
gyapjú, szőrösség, bojtosság;
2) csira, csirázó vetés.

Hatusta- megczibálni, megtépázni,
bántalmazni.

Hatusta- hanyagúl csinálni vmit.

Haudikkaa-, -ikas gödörben tüzes
köveken sült répa.

Hauki csuka.

Hauka [g.] héja, sólyom; 2) hör-
csökös (lúdmérgű) ember v. asz-
szony.

Haukkaa-, if. **haukata** harapni,
leharapni, vmi keveset falni ||
Haukahta- v. *haukkaise*-, if. -*sta*
mom.

Haukki- harapdálni.

Haukko- = *haukkaa*:- *h. henkeänsä*
lelkendezni.

Haukku kutyaugatás, csaholás;
békakuruttyolás; szidás | *Haukku*-
nime-, -*mi* v. -*sana* = *haukkuma-n.*-, -*s.*

Haukku- ugatni, csaholni; kuruty-
tyolni; szidni || *Haukahta*- mom.

Haukkuma ugatás; szidalom ||
Haukkuma-nime-, -*mi* gúnynév |
—*sana* szidó szó, szitok.

Haukotta- szájtátásra bírni, ásít-
tatni || *Haukottele*-, if. -*otella* ási-
tozni.

Haukotukse-, -*us* ásítás.

Haukunta ugatás, csaholás.

Hauli [sv.] serét.

Haulia fölhúzó csiga.

Haura = *hauru*, *hautera*.

Hauraa-, -*ras* törékeny, porhanyó,
repedezett; fajtalan, feslett.

Hauraise-, if. -*sta* vaktában hozzá-
kapni.

Haurastu- törékennyé stb. (l. *hau*-
raa) lenni.

Haurea = *hauraa*.

Haureellise-, *n* v. *haureliaa*-, -*ias*
feslett életű, paráználkodó.

Hauru hínár (*fucus vesiculosus*).

Hauska hamar elenyésző, mulé-
kony; mulatságos, kellemes; köl-
tekező, vesztegető, könnyelmű.

Hauskaa-, if. -*kata* = *haaskaa*-.

Hauskee-, -*ke* = *haaskio*.

Hauskene-, if. -*keta* hamar el-
múlni, mulatságossá lenni.

Haukotta- = *hauskutta*-.

Hauskutta- mulatságossá, kelle-

messé tenni; mulattatni, szórakoztatni; pazarrá tenni.

Hausta kásztor-nedv, hódany.

Hauta gödör, verem, sír || *Hauta-kammio* sírbolt | — *kumpu* sírdomb.

Hautaa-, if. **haudata** elásni, gödörbe tenni, eltemetni || *Haudatta*- caus.

Hautaise, plur. -set = *hauta-jaiset*.

Hautajaise, plur. -set temetés, halotti tor.

Hautaukse-, **-us** elásás, eltemetés || *Hautaus-kammio* = *hauta-k.* | — *maa* temető.

Hautee, n. **haude** megpuhítás meleg által (különösen gőz v. meleg víz által); melegített vmi, leforrázott eleség: *jalka-h.* láb-víz; *kylmät hauteet* hideg borogatások.

Hautera hínár (*fucus serratus*, *vesiculosus* stb.).

Hautiaise = *hautajaise*.

Hauto- meleg által megpuhítani, melegíteni, pállítani; tojáson ülni || *Hautele*-, if. *haudella* frequ.

Hauto-kana kotlós-tyúk.

Havaa- v. **havaja**-, if. -**vata** fölébredni, fölserkenni, fölocsúdni; észrevenni || *Havahta*-, *havahtu*-mom.

Havainnollise-, **n** tapasztalati, empirikus.

Havainto észlelés, megfigyelés, tapasztalás || *Havainto-peräise*-, **n** tapasztalati.

Havaitse-, if. -**aita** észrevenni, megsejditeni, meglátni, belátni; 2) fölébredni (Oks. 193.).

Havau-, if. -**uta** fölébredni || *Havautta*- caus.

Haveksi- emlékezetében keresni, gyanítani, képzelegni.

Havi verseny, serény iparkodás: *päättä-havin* nyakra-főre; *täyttä havia* sebes vágatva; *antaa haviilla* készséggel adni.

Havikko fenyves erdő, tűlevelű fa.

Havina zúgás, süvöltés, zörgés.

Havise-, if. -**sta** zúgni, süvöltetni, zörögni.

Havittale-, if. -**itella** vágyakozni, törekedni vmire, keresni.

Havotta = *hahotta* -: *tulla havotti perässä* bolondoskodva jött utána.

Havu tűlevelű faág, fenyűág || *Havu-hattu* fenyűág-kalapú | — *honka* galyas fenyű | — *linna* fenyűág-vár (= erdő) | — *lintu* fenyvesben lakó madár | — *maja* fenyűlugas | — *sata* száz meg száz galyú | — *sija* fenyűgaly-ágy.

Havua-, if. -**uta** fenyűgalyakkal behinteni, fenyűgalyakat gyűjteni || *Havutta*- id.

Havukka [g.] = *haukka*.

He ök.

Hedelmä gabona virágja; gyümölcs, magzat; termék, termés.

Hedelmällise-, **n** gyümölcstermő, gyümölcsöző.

Hedelmöitse-, if. -**öitä** virágozni, gyümölcsözni.

Hehko üsző; (fig.) fiatal, még férjhez nem adható leány.

Hehku kék láng, izzó fény, fény; égő vágy; hév, harag.

Hehku- izzó tűzzel égni, fényleni, ragyogni; égni (válytól, haragtól stb.), tűzben lenni.

Hehättime-, -**ätin** váltságpénz, váltság (Kant. 283, b.).

Hei hej! ejnye! hajh!

Heia v. **heija** lengés, hintázás; bölcső: *heittää heian teiakkaa* hetykélkedni, hányi-vetiskedni (Kant. 290, b.).

Heiahta- hirtelen *hei*-hangot adni; 2) hirtelen beköszönteni || *Heia-hutta* harsányan kiáltani.

Heidytta- l. *heity-*.

Heijaa,-if. -*jata* hintálni, ringatni, ringani.

Heijaise,-if. -*sta* = *heikaise-*.

Heijasta- visszaverni a napsugarakat, csillogni, ragyogni.

Heijatta- = *heiahta-*.

Heiju- ringani, lebegni.

Heikaise,-if. -*sta* elgyengíteni, kápráztatni (szemet).

Heikeesti csendesen, enyhén, gyengén.

Heikenty- elgyengülni, fogyni, csillapúlni.

Heikka fennhéjázó, kevélykedő ember.

Heikkari (euph. e h.: *helvetti*): *oikein heikkarin lailla* fene módra, kegyetlenül.

Heikkene,-if. *heiketä* = *heikenty-*.

Heikko gyenge, erőtlen, gyarló, rossz.

Heikkone,-if. *heikota* = *heikenty-* || *Heikonta*-caus.

Heikottele,-if. -*otella* heje-hujázni; vmit ujjongva (vagy vígsággal) tenni.

Heikäläise,-n ő közülük való, hozzájuk tartozó.

Heila vmi lengő, lebegő; csélcsep.

Heilakka lenge, ingadozó; csélcsep; 2) mécsvirág (lychnis).

Heilakoi,-if. -*oida* v. *heilakoitse*,-if. -*oita* hányni-vetni magát.

Heili- lengedezni, csapkodni, hullámozni || *Heilehti*-id.

Heilimöitse,-if. -*öitä* = *heili-* (Kivi *Heilu* = *heila*. [II, 333].

Heilu- lengeni, billegni, ingani, hintálódzni || *Heilahta-* megrendülni, meglódulni | *heilahutta-*, *heilautta-* lendíteni, lódítani | *heilutta-* lengetni, lógázni, ingatni, csóválni.

Heiluri inga, billegő.

Heimahtele,-if. -*hdella* rokonokat látogatni, rokonoknál vendéglenni.

Heimo [g.] rokonság, atyafiság, nemzetség; rokon, atyafi || *Heimokansa* rokon nép | —*kiele*, -*li* rokon nyelv | —*kunta* törzs, nemzetség, család.

Heimokse, plur. -*kset* rokonok (egymás közt).

Heimolaise,-n rokon, atyafi.

Heini (összetételekben) = *heinä*.

Heinikko v. -*kkö* füves hely, gyp, legelő; 2) szénaboglya.

Heinä [litv.] fűszál, fű, széna || *Heinä-kenkä* rosszabbféle saru | —*kuu* Július hava.

Heisaa! (int.: öröm kifejezésére).

Heisi szalag, zsineg; gilisztaszalag || *Heisi-mato* lapos giliszta.

Heiska élénk mozgású, fürgé, hetyke.

Heiskalee,-le = *heiskari*.

Heiskari karesű és deli személy, hetyke legény.

Heiskaroitse,-if. -*oita* hetykélkedni, kevélyen járni.

Heisku-ide-oda mozogni (szökdécselni, hajlandozni); 2) csillogni, csillámlani.

Heiskuna, n. act. *heisku-*.

Heitalee, -le hulladék, söpredék.
Heittee, n. **heite** elhányt holmi, hulladék ; 2) az útnak egyenetlensége, a melyen a szán fölzőkken.
Heittio v. **heittiö** elhányt holmi, hulladék, selejt ; talált gyermek ; semmirekellő, csavargó.
Heitto hajítás, dobás, elvetés, odahagyás : *sota-heitto* obsitos, rokant katona ; *virka-h.* elbocsátott tisztviselő ; *aseen-h.* fegyverletétel || *Heittö-hiema* csüngő újj (ruhán) | —*lapse*, -*si* kitett v. talált gyermek | —*matka* hajításnyi távolság.
Heittolaise, en elpártolt, hitehagyott.
Heittä- hajítani, hányni, vetni ; eldobni, elhányni, hagyni, odahagyni, abbahagyni, odaadni : *h. syyn toisen päälle* mást okolni ; *h. henkensä* lelkét kiadni ; *h. asian siihen* v. *sikseen* abbanhagyni a dolgot ; 2) hajlani vmire : *heit-tävä länteen-päin* || *Heittele-*, if. *heittellä* frequ. ; dúdolni, trillázni | *heittäy-*, if. -*ytä* v. *heittäyty-* vetődni, vetemedni, adni magát vmire.
Heittämykse, -ys, n. act. *heittä-*.
Heitukka karesű, sudar, hajlékony.
Heitukka [sv.] hajdú.
Heituu! (int. : öröm kifej.)
Heity- elájulni, szédülni || *Heidyttä-* szédíteni : *päättäni heidyttä* szédülök.
Heivä: *sairastaa hengen heivänä* (= *h. heinänä*) halálos betegnek lenni.
Hekku = *hehku*.
Hekku- = *hehku-*.
Hekkuma = *hekuma*.

Hekotta- hahotázni.
Hekuma [g.] kéj, bőség, dínomdánom, tobzódás.
Hekumallise, en kéjes, kéjelgő, tobzódó, bőségben úszó.
Hekumoitse-, if. -*oita* kéjelegni.
Hekää ne, netek, nesztek! (Sat. I, 124.).
Hela bádogfoglatat, foglalo karika.
Hela v. *hela* [g.] tavaszi ünnep a régi finneknél, mely éjjel tartott, valószínűleg az erdő istene. Tapio tiszteletére || *Hela-tuorstai* Krisztus mennybemenetelének napja.
Helaa-, if. -*lata* lemezzel, kariká-san befoglalni.
Helahtha = *helähtä-*.
Helakka derült, tiszta, ragyogó ; derült kedvű, vidám ; csengő.
Helettä- könnyedén haladni, sietni ; fürgén mívelni vmit.
Helevä = *heleä*.
Heleä tisztán hangzó, hangzatos, csengő ; 2) tiszta, fényes, ragyogó.
Helhettä- = *helju-* (Loits. 87, a.).
Helinä csengés, pengés.
Helise-, if. -*stä* csengeni, pengeni ; csörögni, vaczogni.
Helistime, -*in* csengetyű, kereplő, csörgetyű.
Helju- = *heilu-*.
Heljä = *heleä*.
Helka = *hela* 2.
Helkehyttä- könnyedén haladni, ügetni, sietni.
Helkka csörgés, csörömpölés, zörgés : *kulta h. aranyos* csengő dalos.
Helkkari = *heikkari* || *Helkkaristen* a manóba!
Helkkee, -*lke* lengő állapot, ingás,

ringás, rezgés ; rezgő hang, csör-
gés, zörej.

Helkki = *helkkää*.

Helkkona = *heikkari, helkkari* (Kivi
I. 177.).

Helkku = *helkky*.

Helkky- lengeni, ingani, ringani,
rezgeni ; csengeni, zengeni.

Helkkä- v. *helkkää*-, if. -*lkätä* =
helkky- || *Helkähtä*- mom.

Hellakka kaczagás, hangos sírás.

Hellehtele-, if. -*hdellä* = *hellet-
tele*-.

Hellehti- szánni, sajnálui.

Hellettä- melegen sütni (nap) ||
Hellettele-, if. -*etellä* frequ.

Helli- gyöngéden gondoskodni, ké-
nyesen bánni vkivel || *Hellittä*- ér-
zé ennyé tenni, kényessé v. fá-
jossá tenni, fájást kelteni | *hellit-
tele*-, if. -*itellä* frequ.: *h. lastansa*
gyermekét elkényeztetni.

Hellikko kedvelt gyermek.

Hellittä = *hellettä*-.

Hellu- ingani.

Helluntai = *heluntai*.

Hellyttä- l. *helty*-.

Hellä érzékeny, kényes, gyöngé ;
lágy, szelid, jószívű, kegyes, en-
gedékeny : *h. itkemään* könnyen
síráásra fakadó || *Hellä-hampaise*,
en vásott fogú | —*luontoise*, *en* v.,
-mielise, *en* gyöngéd érzelmű v.
természetű | —*sydämise*, *en* gyön-
géd szívű.

Hellää-, if. -*lätä* gyöngéden gon-
doskodni, kényesen bánni, ké-
nyeztetni.

Helma ruha elejének alsó része,
ruhaszegély, felkötött ruhaalja
(melyben vmit visznek), ruhake-
bel, kebel || *Helma-lapse*, -*si* ölbe-

való gyermek | —*synti* kedvelt és
megszokott bűn | —*nuora* szegély-
kötél (vitorlán).

Helmallise, *en* a mennyit ölben
lehet vinni.

Helme, -*mi* gyöngy ; pattanás (tes-
ten) ; egy kevés, morzsányi ||
Helmi-kuu Februárius | —*letku*
gyöngyös ostorhegy. gyöngyökkel
kirakott ostor | —*nanha* gyöngy-
sor | —*ruoska* gyöngyökkel ki-
rakott nyelű ostor | —*vyö* =
-*nanha*.

Helmeile-, if. -*llä* gyöngyözni.

Helmise, *en*, dim. *helme* ; — 2) =
helmi-ruoska || *Helmis*- (összetéte-
lekben) = *helmi*.

Helmottele-, if. -*otella* lobogni
(ruhaszél).

Helmukse, -*us* szoknya, szoknya-
szegély, ruha-kebel.

Helo fény, csillám ; zengés.

Heloitta- fényleni, ragyogni, csil-
logni ; tiszta csengő hangot adni.

Helpee, -*lve* vékony és könnyű da-
rabka, gyaluforgács ; plur. *helpeet*
a füveknek vékony és könnyű el-
váló részei (hüvelyhártyák, poly-
va, száraz burkok, szétvált mag-
tok stb.).

Helpehettäre, -*etär* a *helpee* nem-
tője, őrző szelleme.

Helpoitta- megereszteni, tágítani,
könnyíteni, enyhíteni, leszállí-
tani (árt), kisebbiteni ; engedni,
enyhültni.

Helponta = *helpoitta*-.

Helppi nyomattyú (íjon), ravasz.

Helppo meg nem feszített, meg-
eresztett, könnyű, enyhe, olcsó,
csekély.

Helsinki (euphem. e h. : *helvetti*) :

mene helsinkiin eredj a manóba!
oikein helsingin lailla fené módra.
Helskee, -ke csengés, csörgés.
Helsky- v. helskää-, if. -kätä csengeni, csörögni.
Helta lógó, fityegő állapot: *olla helloillansa* fityegni; *heittä hellan vallallensa* magára hagyni.
Heltee, n. helle hő, meleg (idő); nap melege, hőség, rekkenő meleg.
Heltene-, if. -lletä tágulni, lazulni, engedni.
Helteä ingó, könnyen elváló.
Helteä-, if. -lletä tágulni, leválni.
Helti = *helteä*: *en helli tästä* nem tágitok innen.
Helttä lógó, fityegő állapot; 2) álltaréj (kakasé).
Helttu rojt; 2) puha, elkényeztetett.
Helty- tágulni, leválni, engedni, lágyulni, érzékenyülni || *Hellyttä- caus.*: elérzékenyíteni, megengesztelni: *mieltä helyyttävä* szívindító.
Heltä = *hellettä*.
Heluntai [ó-sv.] pünkösöd.
Helveti [sv.] pokol.
Hely halk csengés, csörömpölés, csörgés; kereplő, csörgő a lószerszámon || *Hely-heirä* csengő kóró (csörgő lapór: *rhinanthus crista galli*).
Hely- v. helyä-, if. -ytä csörögni, csengeni; ragyogni, fényleni.
Heläjä- v. helää-, if. -lätä csengeni, tisztán v. élesen hangzani, csengve mozogni || *Helähtä* mom.; *helähyttä v. heläyttä- caus.*
Hemmahta- l. hempaa-.
Hemmoa-, if. -mmota kényesen

élni, puháskodni, kényeskedni || *Hemmoittele-*, if. -oitella kényesen élni, csínján bánni, puháskodni, kényeskedni; kényeztetni.
Hempaa-, if. -mmata fájni; 2) sántítani, ingadozni || *Hemmahtamom*.
Hempe-, -pi kellemes, kedves, szép, ékes; kellemesség, kedveség, kéj.
Hempee-, -mme puhaság, engedékenység, könnyű hajlandóság vmire, kéjszeretet, kíváncsiság, érzékenység; 2) = *hempeä*.
Hempeile-, if. -llä gyengéden óvni, részvétellel lenni.
Hempeä puha, érzékeny, kényes, engedelkeny; kéjes, kedves, csinos.
Hempeättäre, -ätär kellemes, megnyerő, kegyes nő.
Hempi- gyengéden óvni, részvétellel lenni.
Hempsutta- lomhán viselni magát: *käydä h.* csoszogni.
Hempu finom, puha vmi (ékesség, jó falat, kedves személy); elpuhult ember; csinos, megnyerő.
Hempu- puhán, kéjesen élni, magát ékesgetni: *hempuja, hempujaise*, *en* csinos viseletű személy; csinosan, könnyedén mozgó.
Hempu- hajladozni, ingani.
Hempukka piperés; finom nő; — *hempukkaiseni* szépecském, gyémántom.
Hempulaise, *en* puhán, kéjesen élő; finom, csinos, ékes, derék; ékesen öltözött, csinos nő.
Hemputta- lomhán, hanyagúl mozogni v. viselni magát.
Hengellise, *en* lelki, lélekbeli, szellemi; ájtatos; papi.

Hengettömä, -etön lelketlen, élet-telen.

Hengettäre, -etär nemtő; védő-szellem.

Hengisty- lélegzetből kifogyni.

Hengittä- lélegzeni, szuszogni, lihegni.

Hengähtä- l. *henkää*-.

Hengästy- = *hengisty*-.

Hengästykse, -ys: *hengästyksissä* lélekszakadva.

Henke, -ki lehelet, lélegzet; szel-let, szellő; lélek, élet, lelkület, szellem: *tehdä jotakin hengen vetäin* (erőmegfeszítéssel); *hengen aika* pihenés ideje; *tuulen h. szellő*; *ottaa hengeltä* kivégezni; *heittää henkensä* lelkét kiadni; *rikkoo henkensä* halálos bünt követni el; *jäädä henkeen* v. *henkiin* életben maradni; *se käypi hengen päälle* élet-halál forog fenn; *henkensä kaupalla* életveszéllyel; *henkeänsä* poteva halálos beteg; *olla hengissä* életben lenni; *vähissä hengissä* oleva félholt; *pyhä henki* szentlélek; *kolme henkeä* három ember || *Hengen-ahdistaja* mellszorulás | —*asia* főbenjáró dolog | —*heitto* haldoklás | —*hätä* halálos veszedelem | —*kauppa* életveszély | —*vaara* életveszély | —*vartia* testőr | —*veto* lélegzetvétél || *Henki-kirja* adó-lajstrom | —*kirjoittaja* adózókösszeírója | —*kirjoitukse*, -us adózók összeírása | —*luku* lélekszám, népszám | —*patto* gyilkos, öngyilkos | —*raha* fejadó | —*reikä* szelelőlyuk | —*suone*, -ni ütőér | —*vartia* testőr | —*vero* személyadó.

Henkevä lelkes, buzgó, heves.

Henki- v. *henkiä*-, if. -ngitá lélegzeni.

Henkilö személy, egyén.

Henkämysty-lélegzetből kifogyni, fulladozni.

Henkäyke, -ys lélegzet-vétel.

Henkää-, if. -ngätä lélegzeni, lihegni, fújni, elpárologni || *Henküise*-, if. -stä mom.: erős lélegzetet venni, horkanni, fölsohaj-tani; refl. *henkäisei*-, if. -eitä mélyen föllélegzeni, fölsohajítani | *hengähtä*- lihegni, zihálni, tüszszöggni, kifújni magát, pihegni.

Hennokkaa, -okas gyengéd, érzékeny, finom.

Hento vékony, gyenge, hajlítható; lágyszívű, szelid; plur. *hennot* pipere.

Hento- v. *hentoa*-, if. -nnota rávehetni magát vmire, nem átal-lani, képes lenni: *en henno lyödä* nem visz rá a lelkem, hogy üssek.

Hentu = *hento*; 2) = *hentuisse*.

Hentue, -nnut, dim. *hento*.

Hentuisse, -n kedves vmi, kedvelt vki; plur. *hentuiset* nyaláncság, csemege.

Hepakka v. -kko csapodár, könynyelmű.

Hepene, n. *heven* = *hepenä*.

Hepenä magzat; plur. *hepenät* rojtok.

Hepi: *h. hengetönnä* merő holtan, szörnyet halva.

Hepo ló; kecskeláb, bak, talapfa, húr-láb (hegedűn).

Hepsaa-, if. -sata lobogni, lebegni, ingadozni || *Hepsahta*- mom.

Hepsu rojt, folt; 2) lobogás, ingadozás.

Hepsu- = *hepsaa*-.

Hepäise-, if. -stä kezét ütésre emelni, ütéssel fenyegetni.

Hera savó || *Hera-silmä* savósín szemű, szürke szemű.

Herahta- l. *heru-*.

Herassyötinki [sv.] v. *herastuomari* [sv.] kerületi bíró.

Heree, -re ébrenlét: *olla hereellä* v. *hereillä* ébren lenni; *saattaa hereelle* v. *hereille* fölébresztetni.

Herennäise, -n = *herännäise*.

Hereä dagadozó, szapora; lágy, érzékeny; türelmetlen, ingerlékeny.

Herhettä- csörgedezni (Kal. 21, 86).

Herhiläise, -n darázs (Loits. 89, b).

Heristä- fejleszteni, kiképezni, képezni; 2) = *herittä-* || *Heristy-* dagadni, duzzadni, fejlődni (Kal. 41, 263); nekikészülni.

Herittä- kezét ütésre emelni, nekihazakodni; nekikészülni, szándékozni.

Herja nyomorúlt, gyalázatos; gazember; gyalázat, szégyen || *Herjanime*, -mi csúfnév | — *sana* = *herjaus-sana*.

Herjaa-, if. -jata szidni, gyalázni, csúfolni.

Herjaukse, -us gyalázás, csúfolás || *Herjaus-kirja* gúnyirat | — *sana* gúnyszó, szitok.

Herjo- = *herjaa-* (Loits. 87, b).

Herjä, herjää-, if. -jätä = *herja, herjaa-*.

Herkene-, if. -rjetä = *herkeä-*.

Herkeä meglehetősen nagy, vastag, tetemes: *vesipisarat ... herkeämät hernehiä* (Kal. 41, 190).

Herkeä-, if. -rjetä megszünni, elállni, fölhagyni vmivel: *herkeä*

satamasta eláll az eső; *herkesi unesta* fölserkent.

Herkka könnyen meginduló, hajlandó, kész vmire, serény: *h. lukko* (könnyen nyíló); *h. tunto* gyengéd lelkiismeret || *Herkka-hermoise*, -n ideges | — *luontoise*, -n könnyen meginduló, lágy szívű | — *luuloise*, -n könnyen hívő, gyanakvó | — *tuntoise*, -n lelkiismeretes | — *uskoise*, -n hiszékeny.

Herkku jó ízű étel, nyaláncság || *Herkku-suu* nyaláuk | — *ruoka* jó ízű étel.

Herkkä = *herkka*.

Herkullise, -n jó ízű; finnyás, kéjelgő, fényűző.

Herkuttele-, if. -utella válogatva étkezni, dőzsölve élni.

Herkähtä- csúszni, suhanni (Loits. 177, a).

Hermahutta- elbágyasztani, elzsibbasztani (Loits. 217, b).

Hermikki (tehénnev).

Hermo kötelék, ín, ideg; plur. *hermot* idegek, érzékek.

Hernee, -ne [litv.] borsó; csepp, gyöngy: *vesi-h. vízgyöngy*; *hiki-h. veritékesepp* || *Herne-aare*, -ri borsószem | — *arte*, -rsi borsószár; — *vartise*, -n borsószárból való, borsószár színű.

Herneile-, if. -llä gyöngyözni.

Hernä apró bűvár (mergus albel-lus).

Herpottele-, if. -otella bágyadt, zsibbadt lenni (Loits. 88, a).

Herra [g.] úr; úristen: *hyvät her-rat* tisztelt uraim! *eläü herroiksi* úri módra élni; *Herran rukous* miatyánk; *Herran voima* mennydörgés; *Herran ilma* zivatar; *Her-*

ran tähden az istenért! || Herrain-päivät (plur.) urak gyűlése, ország-gyűlés.

Herraise, *-n*, a. rel. *herra* || *Herrais-* v. *herras-elämä* úri élet | —*miehe*, n. -*mies* úriember | —*sääty* úri rend | —*väke*, -*ki* úri nép, uraság | —*talo* úri ház, úri lak.

Herrajesta (e h. *Herra Jesus autta*) Jézus segits!

Herramaise, *-n* uras, úri.

Herrasta- uraskodni.

Herrautta- úrrá tenni.

Herresta=*herrajesta* (Kivi I, 268).

Hersku ételben válogatós, finnyás.

Hersku-, **herskuttele**-, if. -**utella** = *hersky*-, *herskuttle*-.

Herskuttele-, if. -**utella** finnyás-kodni.

Hersky-, **herskuttle**-, if. -**ytella** robogni, pattogni, zörögni.

Herskähtä- recsesenni, roppanni.

Hersu- robogni, zörögni, suhogni; lobogni, díszelegni, tetszelegni.

Hersy- = *hersu*- (San. 251).

Hertta [sv.] szív-alakú ékesség; szív (a kártyában); lelki barát, kedves; — dim. *herttase*: *herttase*ni szívem, kedvesem.

Herttaise, *-n* szíves, kedves, szeretett, kellemes.

Herttua [g.] herczeg || *Herttuakunta* herczegség.

Herttuattare, -**atar** herczegnő v. -né.

Heru- lassan folyni, csepegni; több tejet adni || *Herutta*- caus. | *herahta*- mom.: fakadni, csordulni, cseppenni.

Herukkee, -**uke** folyást v. fejlődésget segítő vmi.

Herustele-, if. -**lla** lassan folytatni,

csepegtetni, fejni, fejlődésget növelni: *herustele Hermikkiä* (Loits. 191, b).

Hervahta- hirtelen elbágyadni, elzsibbadni.

Hervaise-, if. -**sta** elgyengíteni, bágyasztani, bénítani.

Hervokse-, -**os** bágyadtság, aléltóság: *olla hervoksissa*.

Hervottoma-, -**oton** idegtelen, ideggyenge, erőtlen, béna.

Hery- = *heru*-.

Herä = *heree*: *olla herällä* ébren lenni.

Herännäise, *-n* lélekben fölébredt, pietista.

Heräntee-, -**nne** nyílt, be nem fagyott (víz): *heräntestä lähtehestä* (Kant. 295, a).

Herää- v. **heräjä**-, if. -**rätä** fölébredni: *herännyt* fölébredt (lelkileg), pietista || *Herähtä*- mom. | *herättä*- caus. | *heräy*-, if. -**ytä** v. *heräyty*- med.: fölébredni.

Hetalee-, -**le** figyelő vmi, lafancz, rongy (Kant. 34, b).

Heti azonnal, rögtön; *hetiki* id.; *h*, *kohta* v. *h*. *paikalla* tüstént, haladéktalanul; *ei h*. nem egyhamar; *ei hetikään* korántsem; *hetimmiten* mennél hamarabb.

Hetkaa-, if. -**kata** hajladozni, ingadozni, vergődni; vágódni || *Hetkautta*- caus. (Kivi II, 94).

Hetke-, -**ki** kis idő, pillanat, óra.

Hetku- ingani, billegni, ringani.

Hettaa, n. **hetas** kész vmire, könnyen hajlandó, kíváncsi.

Hettee, n. **hete** süppedék, mocsár, fertő, pocséta; ér, forrás.

Hetulee-, -**le** = *hetalee* (Loits. 227, b).

Hetuli czafrang, lafancz ; ringy-rongy ember, gézengúz.

Heveä puha, könnyelmű, fajtalan ; szennyes, mocskos.

Hevi könnyűség : *ei hevillä v. hevinä v. hevin* nem egykönnyen.

Hevose, *n* ló : *tuli hevosella* kocsin jött || *Hevos-herra* lovászmester | —*jättö gebe* | —*koni, -kulu* = *-jättö* | —*lanko* lócsiszár | —*raato* döglő | —*vartia* csikós | —*väke, -ki* lovasság.

Hevukka, dim. *hepo*.

Hia = *hija, hiha*.

Hidasta tunyálkodni, késedelmezni || *Hidastutta* késleltetni.

Hieho üsző.

Hiekka homok, főveny, porond : *väljillinen h. futóhomok* || *Hiekka-riutta* homokzátony.

Hiele-, if. -*llä* l. *hio*-.

Hieltä l. *hio*-.

Hiema ruhaújj ; 2) korpafű.

Hiema csekélység, morzsa, hajszálnyi.

Hiemaile-, if. -*lla* hizelegni, somolyogni.

Hiemaukse-, *-us* = *hiema*.

Hiemoitta- újjakkal ellátni.

Hiemu hizelgés, somolygás.

Hiemu- virágzani, gyümölcsözni.

Hieno [sv.] finom, puha, vékony.

Hienokaise-, *n*, dim. *hieno*.

Hienoksu- finomnak tartani.

Hienonta-, **hienotta**- finomítani, finomra v. porrá törni.

Hienty- finomodni.

Hienukaise-, *n*, dim. *hieno*.

Hiepra v. **hieprukka** piperés, ékes (Kant. 65, a ; Kal. 44, 222).

Hiepsintä könnyed érintés, sodrás, súrolás.

Hieputa gyenge, vékony.

Hieputta- lebegtetni, csóválni.

Hieputta- kaparni, súrolni, fenni : *karhu juosta hieputtaa* (csoszogva fut).

Hierau-, if. -*uta* = *hierou*- (Loits. 121, a).

Hieree-, *-re* dörzsölés, súrolás || *Hiere-jauhot* (plur.) dagasztó liszt (San. 258).

Hierime-, *-in* habaró-fa || *Hierin-kive*-, *-vi* dörzsölő kő.

Hiero- dörzsölni ; bemázolni, besározni ; 2) szorgalmazni (alkut) : *h. sovintoa* egyezkedés fölött alkudozni || *Hierele*-, if. -*llä* frequ. | *hieraise*-, if. -*sta* v. *hieralta*- mom.

Hierta köszörűkő, fenkő || *Hierta-kive*-, *-vi* id.

Hiertee-, *-rre* dörzsölődés, dörzsölődés helye ; dörzsölék, vakarék.

Hiertime-, *-rrin* dörzsölő, vakaró v. habaró eszköz ; dörzsölődő (nyújtózkodó, fekvő) hely.

Hiertä- dörzsölni, vakarni, habarni.

Hiestaa-, if. -*tata* dörzsölni, fenni, vakarni, kaparni.

Hiestee-, *-te* kigőzölgés.

Hiesty- izzadni.

Hiesukka finom homok, por.

Hiesukko homokos hely, porhanyó föld.

Hieta finom homok, futó homok || *Hieta-harju* homokzátony | —*rinta* kinek homokszínű melle van (kakuk : Kal. 2, 370).

Hietikko v. -*kkö* homokmező, homokos hely.

Hietra éles, hegyes.

Hietto főveny, porond.

Hievahta- mocczani, kissé megmozdúlni.

Hieveri: *maata hengen hieverinä v. olla hengen hieverissä* haldoklófélben (vég-elgyengülésben) lenni; *nukkui henki-hieveriksi* (Sat. IV, 36).

Hiha ruha-újj: *olla hihoillansa v. paita-hihasillaan* egy-ingben lenni.

Hihittä- suhogni; nyihogni, vihogni.

Hihna szij; plur. *hihnat* szijazat, hám.

Hihnusta- szíjazni, hamba fogni.

Hihnusta- lassan készülni, rendbe szedni magát, késedelmezni.

Hihoitta- újjakkal ellátni.

Hihtu-, hihty- lihegni, lelkendezni, zihálni, lélegzetből kifogyni.

Hihta- = *hihtä-*.

Hiiaa-, hiijaa-, if. hiiata, hiijata megcsalni, szavát nem tartani, rászedni; ravaszúl, furfangosan beszélni (Kal. 35, 96); késleltetni, tartóztatni.

Hiihta- hótalpon járni (vadászni), a havon futva elérni.

Hiihtime-, -hdin havon futó eszköz, hótalp.

Hiihto, n. act. *hihtä-*.

Hiihto- = *hihtä-*.

Hiihtä- = *hihtä-*.

Hiilakka vékony, átlátszó; 2) = *hiilava*.

Hiilakkaa-, -akas = *hiilakka* 1.

Hiilava parázsszínű, ízzómeleg: *h. rauta* (Sat. I, 1).

Hiile-, -li szén, parázs; plur. *hiilet* parázstűz || *Hiili-hanko* szénvonó | —*kola*, —*koukku* szénvonó | —*hanta* mile.

Hiilikka parázson sült kenyér v. répa.

Hiilikka vékony, átlátszó.

Hiilikko szénrakás, parázshalmaz; 2) parázson sült kenyér v. répa.

Hiilistö szénrakás.

Hiillutta-, hiillyttä- szenesíteni.

Hiilokse-, -os széntűz, parázstűz.

Hiilty- szénné válni, szenesedni.

Hiilu- parázslani, izzó fényt vetni || *Hiilutta-* tüzesíteni, izzóvá tenni.

Hiilukse-, -us parázsgödör (kemenceze előtt), milehely; 2) = *hiilokse*.

Hiilusta = *hiilukse*.

Hiilusta- szenet kaparni össze, tüzet piszkálni.

Hiilustime-, -in = *hiili-hanko*.

Hiipaise-, if. -sta könnyedén érinteni, sodorni: *liki hiipasikin Manan siipi* (Oks. 20).

Hiipi- loppal járni, lopódzni; lassan érinteni, simítani (haját).

Hiipo- = *hiipi-* (de kissé gyorsabb mozdulattal).

Hiippa [sv.] süveg, püspöksüveg || *Hiippa-kunta* püspökség, püspöki megye.

Hiipsi-, hiipsutta- kullogni, sompolyogni, ödöngeni; könnyedén súrolni, sodorni.

Hiipu-, hiipy- hamuval ellepődni (mint az elalvó parázs).

Hiirakko fehér-szürke ló.

Hiire-, -ri egér || *Hiiren-hakkaama* egérrágás | —*laukko* egérfogó, patkányfogó | —*lauta* = —*laukko*; kiálló deszka a tárház ajtaja előtt (hogy egér ne jöhessen be).

Hiirestä- egerészni.

Hiirevä egérszínű.

Hiirikka v. -kko fejer-szürke ló (Loits. 76, b).

Hiirukaise, *n* = *hiirevä* (Loits. 76, b).

Hiisku- halk hangot ejteni, kukanni, dörmögni, susogni; moczczanni, halkkal mozogni || *Hiiskahta* mom.

Hiistakka hontmadár (saxicola oenanthe v. rubetra).

Hiistä- alkudozni; elkezdni, neki készülni; kukanni, dörmögni.

Hiite, *n*. **hiisi** rossz szellem, ördög, manó: *mistä hiidestä hän tulee* honnan az ördögből jön? *mene hiiteen* eredj a pokolba! plur. *hiidet* hazajáró lelkek || *Hiiden-hauta* óriás-sírja | —*kive*, -*vi* pokolkő | —*kiukaa*, *n*. *kiu'as* kőrakás az erdőben (melyet a Hiisi-néptől valónak hittek) | —*ruoka* pokolba való.

Hiitola Hiisi laka, ördögök tanháza.

Hiitto = *hiitola*; 2) = *hitto*.

Hiiva [g.] komlófőzet serfőzésre; (fig.) részeg állapot: *olla hiivassa* v. *hiivoissa* részeg lenni.

Hiivi- = *hiipi*-.

Hiivistele-, if. -llä lassan s óvatosan járni, sompolyogni, czamogni.

Hiivuttele-, if. -utella = *hiivistele*-.

Hija = *hiha*.

Hijo- = *hio*-.

Hike-, *ki* izzadság, verejték: *on hiessä* foly róla az izzadság.

Hikety- megizzadni.

Hikka [sv.] csuklás.

Hikoa-, if. *hiota* izzadni || *Hikoile*-, if. -lla frequ.

Hikotta- megcsuklatni: *minua hikottaa* csuklom.

Hila kerítésnek eltolható rácsajtaja; plur. *hilat* kettős szekér- v. szánrúd.

Hilaa-, **hilaja**-, if. -lata vígan lármázni, zajongva ugrándozni.

Hilaa-, **hilaja**-, if. -lata lassan előre menni, vánszorogni; czipelni, húzni; 2) törekedni vmire, igyekezni vmi után.

Hilasta- lármával játszani, pajzánkodni.

Hilee-, -le kis vékony darab jég.

Hileä csengő, élesen hangzó.

Hilise-, if. -stä csengéni, pengeni.

Hilja halk, lassú, csendes, késő: *olla hiljallansa* vagy *hiljaksensa* csendesen lenni; *ole hiljan* v. *hiljaa* hallgass, légy veszteg, ne beszélj; *juosta hiljan* (*hiljaa*-, *-jal-lensa*-, *-jaksensa*-, *-join*-, *-joillensa*-, *-joiksensa*) csendesen folyni, futni; *tulla hiljaan* későn jönni; *nyt hiljan* v. *hiljoin* most nem régen; *hiljemmin* lassabban, későbben.

Hiljaise-, *n* halk, csendes, lassú, késő.

Hiljakkali halkan, csendesen (Sat. III, 33).

Hiljakkoin nem rég.

Hiljastu- késővé lenni, elkésni, későn jönni.

Hiljene-, if. -jetä elcsendesedni, csillapodni, késővé lenni || *Hiljentä*- caus.

Hilju- nyeríteni, röhögni, kacagni.

Hilkalee-, -le kis darabka, morzsa, hely (Loits. 99, b).

Hilkkaa-, if. -lkata csörögni, csengeni || *Hilkkaise*-, if. -sta csör-

getni, döngetni; egyszerre moz-
dítani.

Hilkkee, -lke csörgés, csengés; 2)
mozdulat.

Hilku fejrevaló (asszonyoké és
gyermekeké: Loits. 112, b).

Hilku gyors, serény.

Hilkutta- csengetni, ütni, kala-
pálni.

Hilla kétlaki szeder (mely érett és
puha); 2) kása, bogyókása; hó-
kása, locs-pocs.

Hillaantu- v. **hillautu**- megérni,
puhulni (szeder); kásává lenni.

Hilleri [sv.] görény.

Hilli csendes, szelid; 2) (kutya-
név).

Hillikka kövi szeder.

Hillintö fékezés, tartóztatás, csil-
lapítás.

Hillitse-, if. -itä fékezni, tartóz-
tatni, csillapítani: *hillitsemättömä*,
hillimättömä, -ätön v. *hillittömä*,
-itön féktelen, rakonezátlan, szilaj.

Hillitykse-, -ys, n. act. *hillitse*-.
Hillo bogyókása, bogyó-íz; 2) jég-
darab, folyóban úszó jég.

Hillo- = *hilloa*-.
Hilloa- if. -ota kásává törni v.
főzni (befőzni); 2) koptatni, szag-
gatni (ruhát).

Hillukka kövi szeder.

Hilpa hely, hóhely.

Hilpaise-, if. -sta gyorsan (egy
húzással) tenni vmit, kül.: met-
szeni, vágni.

Hilpee-, -lve vékony elváló da-
rabka, kül.: füveknek vékony s
könnyen elváló részecskéi || *Hilve*-
heinä perje.

Hilpeile-, if. -llä serényen mo-
zogni, elevenkedni.

Hilpeä gyors, serény, mozgékony:
mies on hilpeimmillänsä (legjobb
erejében, teljes erejében van).

Hilpo- gyors mozdulatokkal tenni
valamit: *syödä h. möhn* enni,
falni || *Hilpotta* serényen tenni
vmit, elevenkedni.

Hilpori [sv.] alabárd.

Hilppaa-, if. -lpata lobogni.

Hilppoa-, if. -lpota = *hilpo*-.
Hilsee-, -se vékony laposka, kül.:
vaspor, vasszikra, kis darab vé-
kony jég.

Hilma korpa (bőrön, fejen).
Hilti mérséklet, tartózkodás.
Hilty- tartóztatni v. mérsékelni ma-
gát: *hiltynyt riemu* (Suon. II, 96).

Hilvisty- megelevenedni.

Himahta- megzendülni, megpen-
dülni.
Himarta- ingerelni, csiklandozni,
gyönyörködtetni; ingert érezni,
gyönyörködni.

Himartee-, -rre kecségtetés, hizel-
gés; 2) édes gyökerű páfrán (po-
lypodium vulgare).

Himen . . . = *himmen*

Himeä homályos, halovány, fény-
telen.

Himmastele-, if. -lla lassanként
homályosítani; megdöbbszteni,
zavarba hozni; zavarban lenni,
nem tudni magán segíteni.

Himmastu- megzavarodni, meg-
döbbszteni, megijedni.

Himme-, -mi homályos; elcsüggedt,
kis szívű.

Himmene-, if. -metä homályo-
sodni; megdöbbszteni, megijedni ||
Himmentä- caus.

Himmerkki [sv.] ég, menny (Loits.
237, b).

Himmeä = *himeä*.

Himmi homályosság; elcsüggedtség; 2) = *himme*.

Himo vágy, kívánság, ösztön || *Himo-ruoka* legkedvesebb étel; mézes bolonyik, édes murok (*sium sisarum*).

Himoa-, if. -ota megkivánni, rávagyódni || *Himoitta*- caus.: *minua himoittaa* vágyódom.

Himoitse-, if. -oita = *himoa*-.

Himostu- megkivánni, rávagyódni, vágyódással eltelni.

Himpee-, -mme fortély, fondorlat, titkos üzelem (Loits. 254, b).

Himphamppu zűrzarvar (Kivi I, 168).

Himu homály, szürkület.

Hina hárskötél.

Hinaa-, if. -nata czipelni, nehezen húzni; lassan előre menni.

Hinkaa-, if. -ngata = *hinkkaa*-.

Hinkalo korlátolt állás (egy marha számára) az istállóban; hambár, szuszék.

Hinkaloitse-, if. -oita jászolhoz kötni.

Hinkkaa-, if. -nkata dörgölni, súrolni, kisimitani; dörgölődni; 2) megtámadni, lelteni (betegség): *siitä hänen tauti hinkkasi*.

Hinkki [sv.] kulacs.

Hinku száraz köhögés, számarhurut; rekedtség.

Hinta ár; díj, fizetés.

Hintelä v. **hinterä** gyenge, nem erős, ernyed.

Hio- köszörülni, fenni, vakarni, súrolni || *Hiele*-, if. -llä frequ. | *hieltä*- mom.

Hioime-, -oin fenkő, köszörűkő.

Hiokse-, -os izzasztó gőz, gőzfürdő.

Hiosta- izzadásba hozni, izzasztani.

Hiotta- = *hiosta*-.

Hipalee-, -le foszlány, pehely, morzsa (Kivi I, 50).

Hipee-, n. **hive** lengés, gyenge fuvat.

Hipeä, **hipiä** bőr, test bőre; test (Sat. II, 20); 2) fulánk; 3) = *hippeä*.

Hiplaise-, if. -sta = *hilpaise*- (Loits. 264, b).

Hippa = *hiippa*.

Hippa puha, hajlékony; fürge, serény; jó indulatú, kegyes; 2) ugrándozó játék.

Hippee-, n. **hipe** kis darabka, morzsa, pehely.

Hippeä fürge, eleven.

Hippi asszonyi fejrevaló, konty, fejkötő, kendő, fátyol.

Hippo fürge, serény, mozgékony.

Hippo- gyorsan futni, iramodni.

Hippu csúcs; 2) = *hippee*; 3) = *hippeä*.

Hipsu rojt, csúcs; 2) rongy-ember.

Hipsutta- biczegni, tipegni.

Hipu- csúszni, lassan lépni.

Hirmu rettenet, szörnyűködés, rémség, iszonyat.

Hirmuitta- megrettenteni, elrémíteni.

Hirmustu- rettenetessé válni, megdühödni; szörnyűködni.

Hirnakoi-, if. -oida v. **hirna**-koitse-, if. -oita egyre nyeríteni.

Hirnu nyerítés.

Hirnu- nyeríteni, röhögni.

Hirsikkö v. -istö szálas erdő.

Hirsu bögés.

Hirte-, -rsi szálfá, gerenda, akasztófa || *Hirsi-puu* akasztófa.

Hirtehise, *n* akasztófavirág, akasztanivaló ; 2) hóhér.

Hirttä- fölakasztani.

Hirve, *-vi* jávor gím, gímszarvas, szarvas || *Hirvo*, *hírvose*, *n*, dim.

Hirveä szörnyű, irtóztató, utálatos.

Hirveä, if. *-vetä* = *hírviä*.

Hirvittä- irtóztatni, iszonyatba ejteni : *minua hírvittää* irtózom.

Hirviä, if. *-vitä* irtózni ; 2) nem átallani, merni.

Hirviö irtóztató vmi, szörnyeteg ; 2) = *hírveä*.

Hissutta- halkkal, csendesen tenni vmit (kül. nevetni, beszélni, járni).

Historioitse-, if. *-oita* történetet írni, történelemmel foglalkozni ; *historioitsia* történetíró, történetbúvár.

Hitaa, *n*. hidas lassú, rest.

Hitaise, *n* kissé lassú, rest.

Hitistä- riasztani, kergetni.

Hitkaise-, if. *-sta* hamarjában nyelni, mohón falni.

Hitta szuka.

Hitto rossz szellem, ördög : *mene hitolle* eredj a manóba !

Hitu vékony kis lap v. szelet, darabka héj.

Hituri rest, lusta ember v. ló, késedelmező.

Hituroitse-, if. *-oita* késedelmezni, restelkedni.

Hitusta- v. **hitustele**-, if. *-lla* apródonként, lassan tenni vmit ; 2) = *hituroitse*-.

Hiuka éhség- v. erőtlenségnek gyöttrése (érzés a szívgödörben).

Hiukaa-, if. *hiuvata* gyötörni (éh-

ség a gyomrot), éhséget ébresztteni || *Hiukaise*-, if. *-sta* mom.

Hiukahtu- kimenyülni, kimarjúl- ni ; 2) l. *hiuku*-.

Hiukea-, if. *hiuveta* föloldódni ; ellankadni, elepedni, elsorvadni || *Hiuvetta*- caus.

Hiukee, *n*. *hiuve* : *hiuve-maa* homokos föld.

Hiuki egészen, teljesen.

Hiukioime, *-oin* ritkává nyűtt, elkopott.

Hiukka kis darabka (szemecske, morzsa, pehely), részecske, kevéské : *lumen h.* hópehely ; *hiedan h.* homokszep ; *tuulen h.* szellő ; 2) homok ; 3) csekély, kevés.

Hiuko- v. **hiukoa**-, if. *hiuvota* = *hiukaa*- || *Hiuvotta*- caus.

Hiukse, *n*. *hius* haj ; plur. *hiukset* haj || *Hius-karva* hajszál | — *lakki* vendég-haj, paróka | — *käkkärä* hajbodor | — *neula* hajtű | — *suortuva* hajfürt.

Hiuku- ellankadni, elepedni, elhervadni, elsorvadni || *Hiukahtu*- mom.

Hiutalee, *-le* pehely.

Hiutee, *n*. *hiude* pehely.

Hiuti = *hiuki*.

Hiutu- ellankadni, elepedni.

Hiuvetta- l. *hiukea*-.

Hivahdukse, **hivaukse**, *-us* elshanás, pillanat.

Hivahta- suhanni, surranni || *Hivahutta*-, *hivautta*- suhintani.

Hivaise-, if. *-sta* suhintani, sújtani ; 2) végighúzni vmin, letörülni, seperni.

Hivele-, if. *-llä* köszörülni, csiszolni.

Hivellykse-, *-ys* ficzamodás, kimar-

julás || *Hivellys-lanka* kifezamotozott tag körül kötendő bűvös fonál | —*tauti* sorvadás.

Hiveltly- kifezamadni, kimarjúlani; 2) 1. *hiveltä-*.

Hiveltä- fájni, nyilalást okozni || *Hiveltly-* megfájdulni, elgyengülni.

Hiveltä- sündörködni, hizelegni.

Hivettä- v. **hivittä-** lendíteni, könnyed mozgásba hozni: *hiihtää* h. könnyedén elsiklani (hótalpakon).

Hiviä tiszta (kóczytalan) len v. kender; 2) = *hipeä*, *hipiä*.

Hivo- = **hio-**.

Hivu lassú lomha haladás, vándorszorgás || *Hivu-tauti* sorvadás.

Hivu- dörgölődni, surlódni, csiszolódni, kopni, elsorvadni || *Hivutta-* dörgölődni, súrolni, csiszolni, elnyűni; megviselni, elsorvasztani; 2) lassan, csoszogva járni; lassan tenni vmit.

Hivukse-, **-us** = *hiukse*.

Hivutukse-, **-us**, n. act. *hivutta-* || *Hivutus-kive-*, *-vi* simító kő | —*tauti* sorvadás.

Hiyki = *hiuki* (Loits. 188, b).

Hiykiäise, n homokos (Loits. 124, a).

Hohaa- v. **hohaja-**, if. **-hata** zúgni, szuszogni, libegni || *Hohahtamom*.

Hoheltu- taplósodni.

Hohina, n. act. *hohise-*.

Hohise-, if. **-sta** zúgni, zajogni, morogni.

Hohka porhanyó, likacsos, pudvás, taplós; 2) mocsár.

Hohkaa-, if. **-kata** szuszogni, libegni, fújni, szuszogva sürgölődni, szorgalmazni.

Hohkero, **hohko** ostoba, dőre ember (Kivi I, 268).

Hohku láng, tűzláng.

Hohku- lángolni, fényleni, ragyogni.

Hohotta- fújni, megfújni, mélyen lélegzeni; 2) hangosan nevetni.

Hohta- fényleni, ragyogni, csillogni; 2) melegíteni, sütni.

Hohtee, **-hde** fény, ragyogás.

Hohtime, **-hdin** fogó, harapó-fogó.

Hohto = *hohtee*.

Hohto fátýolszövet, hálósövet.

Hohu zúgás, zsbaj; kósza hír.

Hoi! (int.: figyelemgerjesztés, fájdalom).

Hoidokkaa, **-okas** gyámfiú v. -leány; fogadott gyermek.

Hoihkaa-, if. **-kata** *hoi*-t kiáltani; 2) fohászkodni, sóhajtani, panaszkodni.

Hoihotta- *hoi*-t kiáltani; kikürtölni; 2) nyögni, sóhajtani.

Hoijotta- jajgatni.

Hoikka karesú, vékony termetű; vékony, szűk.

Hoikkaroitse-, if. **-oita** ödöngeni, biczegni.

Hoikkee, n. *hoike* *hoi*-kiáltás, sürgetés, sietség.

Hoikkene-, if. *hoiketa* karesúvá lenni, kisebbedni, vékonyulni || *Hoikenta-* caus.

Hoikotta- rákiáltani; kiáltással hívni.

Hoila sudár, hosszú és hajlékony.

Hoilaa-, if. **-lata** kiabálni, kurjongatni.

Hoilaa-, if. **-lata** inogni, lengeni, himbálódzni, csapkodni || *Hoilattele-*, if. **-atella** eldöcögögni, biczegve elhaladni.

Hoilakka erős kiáltás, sikoltás.

Hoilotta- kiabálni, rikácsolni.

Hoilotta- ingatni, rázni; ingani, döcözögni.

Hoilu víz és aludt-tej-keverék.

Hoime-, mi v. hoimee-, me oltalom.

Hointa- = *hoita-*.

Hoiottele-, if. -otella nyögni, sóhajítani.

Hoipaa-, if. *hoivata* botorkálni, tántorogni.

Hoiperoitse-, if. -oita v. *hoiperta-, hoipertele-,* if. -rrella botorkálni, tántorogni.

Hoipertu- megbotlani, megtántorodni.

Hoippaa-, if. *hoipata* v. *hoippu-* = *hoipaa-*.

Hoiska hosszú, vékony ember, hórihorgas.

Hoita- őrizni, gondozni, gondját viselni, igazgatni, kezelni; *hoitaja* őrző, gondnok.

Hoitanta kiabálás, kurjongatás.

Hoito őrzés, gondozás, gondviselés, igazgatás, kezelés || *Hoito-lapse, -si* fogadott gyermek | — *miehe, n. -mies* gyám; igazgató-sági tag.

Hoiva enyhülés, könnyebbülés, pihenés, felüdülés.

Hoivaa-, if. -vata enyhíteni; megpihenni; 2) megcsapni || *Hoivahutta-, hoivautta-* enyhíteni, felüdíteni; 2) megcsapni; 3) kiáltani, fölsikoltani.

Hojahta- fölhangzani.

Hojakka: *tuli aika hojakkaa* jó erősen (sebesen) hajtva jött; 2) = *hojo* 2.

Hojo: *ajoi yhtä hojoa Turkuun asti* egy huzamban (= meg sem

álva) hajtott T.-ig; 2) nagy kamasz.

Hojotta- kikiáltani, kikürtölni.

Hojotta- hajtani (sebesen); fölsarjadni.

Hokaise-, if. -sta mohón bekapni, benyelni.

Hokara v. -ri ostoba ember, tökfilkó.

Hoke- csacsogni, csevegni, nyelveskedni; beszélni, elbeszélni: *hoetaan* beszéllek; *lapsi hokee leipää* (kenyérért könyörög).

Hokista- csacsogni, darálni; követelni.

Hokki sark (lópatkón); *ajaa täyttä hokkia* sebes vágatva menni.

Hokotta- csacsogni, csevegni; gyalázni, rágalmazni.

Hoksaa-, if. -sata észrevenni, figyelni || *Hoksahta-* mom. | *hoksautta-* megértetni, értésére adni.

Hoku fecsegés, beszéd, kósza hír (Loits. IX. 1.).

Holaa-, holaja-, if. -lata = *holise-* || *Holahta-* mom.

Holantee-, -nne csacsogás, fecsegés, szó-beszéd (Loits. 254, b).

Holho oltalom, gond, gondviselés, gyámság || *Holho-lapse, -si* gyám-gyermekek | — *virka* gyámság, gyámkodás.

Holho- v. *holhoa-,* if. -ota oltalmazni, gondját viselni vkinek, gyámkodni; *holhoja* gondviselő, gyám.

Holhomukse-, -us oltalom, gondviselés, gyámkodás.

Holhottare-, -otar védasszony, gyámnya.

Holhotti gyám-gyermekek, ápolt.

Holhu = *holho*.

Holina zúgás, morgás.

Holise-, if. -**sta** csörgedezni, zúgni, morogni.

Holja: *holjan toljana* szilárdtság v. megállapodottság nélkül való, késlekedő, lassú ember (San. 315).

Holjamo kóborló, csavargó.

Holju = *hoilaa*- 2.

Holkka- v. **holkkaa**-, if. -**lkata** lotyogni, pocsogni (pl. tej a köpülésnél, bő csizma).

Holkki [sv.] talpnaszád; nagy kád: *poika-h.* kamasz; 2) foglaló karika (pipán).

Holkki pálinka seprűje.

Holkku-csapkodni, lübögni, inogni.

Hollakko szeméthyely, szemétdomb (Loits. 329, b).

Hollasta- hangosan csacsogni, lármázni, zajogni.

Holli [sv.] távolság két úti állomás között; 2) állomásról állomásra váltott lovak v. ilyenekkel való járás || *Holli-kyyti* váltott lovakkal való járás, fuvar.

Hollotta- ragyogni, csillogni; 2) vastag hangon ugatni v. beszélni.

Holma szélmentesség, szélmentes oldal.

Holo [g.] üreg, odu; belül üres.

Holotta- tompa hangon beszélni v. énekelni.

Holskee-, **-ke** lotyogás, locs-pocs, lucskos idő.

Holsku- lotyogni, pocsogni.

Holvaa-, if. -**vata** elönteni; beborítani, bevonni vmivel; 2) elvesztegetni, pazarolni.

Holvaa-, if. -**vata** [sv.] boltozni.

Holvi [sv.] bolt, boltozat || *Holvi-hauta* sírbolt.

Holvi- elönteni, öblíteni, elmosni;

2) trécselni, pletykázni, rágalmazni.

Homee-, **-me** penész.

Homehtu- v. **homettu**- megpenészesedni.

Homma igyekezet, szándék: *se on ollut hommassa* rajta voltak (hogy megtegyék).

Hommaa-, if. -**mata** igyekezni, rajta lenni, szorgalmazni.

Homppa botor, ügyetlen, balgatag ember.

Homppu, **hompu** összetört kalászból sült kenyér.

Homsaa-, if. -**sata** hanyagúl, gondtalanúl, ügyetlenül tenni vmit.

Homsotta- nehézkesen, ügyetlenül mozogni.

Homsu hanyag viseletű v. öltözetű személy.

Hongattare-, **-atar** a fenyvesek tündére.

Hongelta = *homsotta*-.

Hongikko fenyves erdő.

Honise-, if. -**sta** szuszogni.

Honka erdei fenyű (pinus silvestris).

Honkava erdei fenyűkben gazdag.

Honkio (két kivájt fenyűtőkéből készült) sajka.

Honotta- dűnnyögni, az orrán át beszélni.

Hontelo belül üres, odvas; tunya, ügyetlen, haszontalan.

Hontikka nehézkes, tunya ember.

Honto belül üres, odvas: *h. mies* nagy evő (üres bélű); 2) vízesésnek habja v. habzása.

Hopakka botor, együgyű, dőre ember.

Hopea ezüst: *elävä h.* kéneseő (higany) || *Hopea-heinä* ezüstös pimpó

(*potentilla argentea*) | —*rinta* ezüst mell (ezüsttiszta v. csengő hang); ezüsthangú | —*seppä* ezüst-míves.

Hopeile-, if. -lla v. **hopeitse-**, if. -eita megezüstözni.

Hopeoitse-, if. -oita megezüstözni, ezüstbe foglalni.

Hopero ostoba, buta ember.

Hoperoitse-, if. -oita ostobául viselni magát.

Hopise-, if. -sta habatolni; morogni, dörmögni.

Hopitta- = *hoputta-*.

Hopotta- = *hopise-*; 2) = *hoputta-*.

Hoppu sietség, hamarság: *on hopussa* siet; *ei hopussa* v. *hopulla* nem egyhamar; *ei h. hyräksi liene* (San. 29).

Hopsaa-, if. -sata hamarkodni, hányva-vetve dolgozni; lobogni.

Hopsakka hanyag v. ok nélkül hamarkodó, sürgölődő személy.

Hopsakoitse-, if. -oita hanyagúl viselkedni, ok nélkül hamarkodni v. sürgölődni, nyakra-főre tenni vmit.

Hoputta- sürgetni, nógatni.

Horaa- v. **horaja-**, if. -rata csurogni, csörgedezni, morogni; zavartan beszélni, félrebeszélni.

Hori- szörpölni, szüresölni (Kivi II, 43).

Horina morgás, dörmögés.

Horise-, if. -sta csurogni, csörgedezni, morogni; zavartan beszélni.

Horjaa-, if. -jata tántorogni, botlani || *Horjahta-* mom.: megtántorodni, megbotlani, véteni | *horjahu-* id.; kifizamodni | *horjeksi-* tántorogni, ingadozni.

Horjahdukse-, -us botlás, vétség, liba.

Horjakka ingadozó, állhatatlan.

Horjeksi- l. *horjaa-*.

Horju- tántorogni, ingadozni.

Horkka hideglelés, váltóláz (negyednapi) (Loits. 277, b).

Hormi szelelőlyuk (kályhán, kemencén), széleső: *maito-h.* tejvezeték.

Horna hortyogás, szuszogás, szunnyadás.

Horna manó, pokol, ördög.

Hornaa-, if. -nata hortyogni; csurogni, csörgedezni.

Hornahutta- langyosítani (Loits. 243, a).

Hornea langyos.

Horrokse-, -os kábultság, eszméletlenség, mély álom, elragadtatás.

Horsaa-, if. -sata lehegni, horkolni.

Horsma, **horsmu** keskeny csövirics (*epilobium angustifolium*).

Horto, **hortto** = *horrokse*.

Hos int. (megszólításra): *hos sinua* (Loits. 84, a).

Hosaa-, if. -sata megsuhintani || *Hosaise-*, if. -sta mom.

Hosia surlófű, kannamosó surló (*equisetum hiemale*).

Hoski töltelék-folt kaptafán.

Hossise-, -n bojtos, bozontos.

Hosu verés, botütés.

Hosu- verni, ütni, csapni (bottal, vesszővel, ostorral).

Hosuri porkoláb (Kivi II, 266).

Hotaise-, if. -sta nekivágni, rácsapni: *sanoa hotaisi* megszólamlott; 2) hirtelen nyelni, elnyelni.

Hotakka büszke, elbizott személy.

Hotee, n. **hode**, plur. **hoteet** olta-
lom, gondviselés: *elää omissa ho-*
teissaan a maga gondját viselni,
saját jövedelméből élni.

Hoti [or.] vagy—vagy; legalább,
akárcsak, csak... is (San. 208).

Hotikka v. **-kko** hanyag v. hebe-
hurgia ember.

Hotikoitse-, if. **-oita** hebehurgyán,
hamarosan tenni vmit; 2) mohón
enni, hirtelen benyelni.

Hotise-, if. **-sta** zúgni, zavarosan
beszélni; pirogatni (Kivi II,
265).

Hotjamoise v. **hotjelmoise**, **en**
hosszú és vékony, szálas, karcsú
(Loits. 310, b; 312, b).

Hotkaa-, if. **-kata** mohón enni,
falni.

Hotko mohón evő, faló.

Hotkotta- idomtalanul mozogni
(ugrani, táncolni).

Hoto belül üres, odvas; 2) üres
bélű, nagyevő, mértéktelen.

Hototta- karatyolni, esacsogni.

Hotti tartóhely, burok (erszény,
hüvely, gyomor).

Hottise, **en** veréb (veréb pinty,
házi veréb); 2) béka.

Houhattele-, if. **-atella** vesződni,
bajlódni, bajmólódni.

Houhto pudvás.

Houkahta- bolondíttatni magát.

Houkenta-butává, bolonddá tenni.

Houkistu- bolondúlni.

Houkka ostoba, bolond.

Houkkaa-, if. **houkata** bolondí-
tani, rászedni.

Houkkio, **houkko** = *houkka*.

Houkutta- bolondítani, csalni, csá-
bitani || *Houkuttele*-, if. **-utella**
frequ.

Houraa-, if. **-rata** félrebeszélni,
bolondokat beszélni, eszelős-
ködni; eszét megzavarni, eszé-
ből kihozni, félrebeszéltetni (lá-
zas betegség) || *Houraile*-, if. **-lla**
frequ.

Houraukse, **-us** félrebeszéllés,
hagymáz, eszelősség.

Houree, **-re** = *houraukse*.

Houri = *houraa*-.
-

Hourio, **houru** zavart eszű, esze-
lős, bolond.

Housu [g.] plur. **housut** nadrág;
roima-h. bugyogó, bő nadrág.

Hovi [sv.] udvar: *kuninkaan h.*;
pitää hovia; 2) uradalom || *Hovi-*
miehe, n. **-mies** udvari ember |
—*neuvokse*-, **-os** udvari tanácsos | —
oikeute-, **-us** főtörvényszék | —*poika*
apród | —*tauti* bujakórság.

Huhaa-, if. **-hata** zúgni, süvölteni ||
Huhahta- mom.

Huhahta- egyszerre *huhu*-kiáltást
hallatni.

Huhdalta-, mom. *huhto*-.
-

Huhise-, if. **-sta** zúgni, süvölteni.

Huhka, **huhkaja** füles bagoly (strix
otus, strix bubo); 2) (fig.) ostoba.

Huhkaa-, if. **-kata** huhogni; 2) os-
tobáskodni.

Huhmaa-, if. **-mata** döngetni ||
Huhmaise-, if. **-sta** mom.

Huhmare, **-ar** nagy famozsár,
zúzóteknő.

Huhmari v. **-ro** = *huhmare*.

Huhmi- ütni, döngetni; vaktában
cselekedni.

Huhta irtóvány, irtásföld.

Huhti- irtani, irtásföldet készíteni.

Huhti: *h.* **-kuu** Április.

Huhtime, **-hdin** sulyok.

Huhto- sújtani, erővel ütni; heve-

sen mozogni (dolgozni), hamar végire járni (elvesztegetni); 2) sulykolni (mosóruhát), szapulni, mosni, öblíteni.

Huhu zúgás, süvöltés; susogás, kósza hír.

Huhu- v. **huhua-**, if. **-uta** *huhu* hangon kiáltozni, sivalkodni; 2) zúgni, süvölteni; susogni, híresztelni.

Hui int. (hívásra, megszólításra): *Matti hui!* — *hui hui* (kellemetlen érzés, p. o. didergés, fázás hangja); *hui hai* (erős tagadásra): dehogy, korántsem.

Huijaa-, if. **-jata** álfogások segítségével eladni (kül. lovat), elcsereberélni; 2) tékozolni, elvesztegetni.

Huijaa-, if. **-jata** = *huikkaa-*.

Huijahukse, **-us** = *huilahukse: hyvät hurstin huijahukset* (Kant. 46, a.)

Huijahutta- lebbenteni; 2) = *huikahutta-*.

Huijalaise, **-n** csavargó, földönfutó (Loits. 65, a.)

Huijalee, **-le** hosszú lebbenő darab (lepedő).

Huijari lócsiszár; 2) tékozló.

Huikkaa-, if. **huijata** = *huikkaa-*.

Huikahutta- hujjantani, kurjantani.

Huikaise-, if. **-sta** megsuhintani; 2) kápráztatni, bántani (szemet); szédíteni.

Huikea erős, hathatós, éles.

Huikea-, **huikene-**, if. **huijeta** kápráztatni, gyengülni (szem), szédülni.

Huikentele-, if. **-nnella** egyre változni, állhatatlan lenni, csapodárkodni: *huikentelevaise*, **-n** változó, állhatatlan.

Huikka vékony, keskeny (Loits. 65, a.).

Huikkaa- v. **huikkaja-**, if. **huikata** hujjogatni, kurjongatni.

Huikki hinta.

Huikku- lengeni, hintálódzni; csapongani || *Huikutta-* hintálni, hányogatni; megszólni, gyalázni (Kant. 131, a.).

Huikuroi-, if. **-oida** v. **huikuroitse-**, if. **-oita** csapongani, kószálni (Kant. 65, b.).

Huila- v. **huilaa-**, if. **-lata** csúszni, csuszamlani, sikamlani, ironгани: *taas on hurja huilamassa, joka yhty öitsimässä* (Kant. 194, b.).

Huila-, if. **-lata** kurjongatni.

Huila-, if. **-lata** [sv.] nyugodni.

Huilahdukse, **-us** sikamlás, lengés, lebegés; lebegő vmi: *hyvät hurstit huilahukset* (Kal. 25, 309.).

Huilu furulya, pásztorsíp.

Huilutta- sípolni, furulyázni; süvölteni.

Huima szilaj, féktelen, vad, eszeveszett || *Huima-päise*, **-n** féktelen, rakoncátlan, vakmerő.

Huimaa-, if. **-mata** sújtani, hozzácsapni, nekivágni; 2) széllíteni: *minua* v. *päätäni huimaa* szédelvek || *Huimahta-* csappanni | *huimaise-*, if. **-sta** mom. | *huimautta* = *huimaa-*: *minua huimauttaa* szédelvek.

Huimee, **-me** szédülési roham.

Huimene, **-men** oltalom (Kant. 195, b.).

Huimene-, if. **-meta** elszilajodni, elvadulni || *Huimenta-* caus.

Huimi- sújtogatni, csapkodni, ütögetni.

Huimista- elvadítani.

Huinaa-, if. -nata kotorászni; kórászni, hivalkodni.

Huipista- hegyezni.

Huippaa-, if. huipata ugrani.

Huippari ugró, cséle=ap, bolondozó; piperkőcz.

Huippu csúcs.

Huippu hinta.

Huipukka csúcs, csúcsos része vminek.

Huiri barázdabillegető (motacilla alba).

Huis! int. (disznót kergető).

Huiska kis seprű (edénymosásra), porseprű || *Huiska-häntä* farkát csóváló, farkával legyintő (Kivi II, 241.).

Huiska- v. **huiskaa-**, if. -kata csóválni; sürgölődve szaladgálni || *Huiskahta-* csapódni, mocczanni | *huiskaise-*, if. -sta hirtelen vetni, hányni, lebbenteni, egyet csóválni, legyinteni | *huiskautta-* = *huiskutta-*.

Huiskee-, -ke forgolódás, nyüzsgés, háborgás; széthányódás, rendetlenség: *hekkuman hehku ja h.*

Huiski- = *huiskaa-* || *Huiskeile-*, if. -lla frequ.

Huiskime-, -in v. **huisku** = *huiska*.

Huiskin: *h.-haikin* össze-vissza.

Huisku- rázkódní, hánýódní, mozogni || *Huiskutta-* rázni, hányni-vetni, mozgatni, hinteni.

Huisutta- = *huiskutta-* (San. 142).

Huito- ütni, csapni.

Huittu = *huippu*.

Huitu tejből és vízből kevert ital, savó.

Huitu vékony fűszál.

Huitukka koldús, szegény ördög (Kal. 11, 179).

Huituva vékony fűszál, len- v. kenderszál; rossz len v. kender; foszlány.

Huivi [g.] kendő (kül.nyakravaló); asszonyi fejrevaló.

Hujahta- megsuhanni; 2) kiáltani, kurjantani, harsanni || *Hujahutta-* megsuhintani (suhogással ütni); 2) kiáltani, kurjantani, meghar-santani.

Hujan: *h.-hajan* össze-vissza.

Hujaukse-, -us suhogás, suhogó röpülés; 2) kiáltás, kurjantás.

Hujautta- = *hujahutta-*.

Hukka veszedelem, vész, elveszés: *on hukassa* el van veszve; *menee hukkaan* veszendőbe megy; *hukkaan* hiába (Kivi I, 193); — 2) farkas (Kal. 38, 236) || *Hukansyöpü* ingyen-evő || *Hukka-työ* hiábavaló munka.

Hukkaa-, if. **hukata** elveszíteni; elvesztegetni.

Hukku- elveszni || *Hukutta-* caus. | *hukuttele-*, if. -utella, frequ. *hukutta-*; csábítgatni (Kal. 35, 177).

Hukkuse-, -n gyenge kis gyermek (Loits. 89, b).

Huksa- ugrándozni (Sat. III, 3).

Hulaa-, -las sarok, szöglet (házon, szobában).

Hulaa-, -las hasznavehetetlenné vált holmi (rom, töredék).

Hulahta- zuhanni, pottyanni.

Hulikka v. -kko csőbör, puttongy (Kal. 3, 463.).

Hulina csorgás, zúgás.

Hulise-, if. -sta csorogni, zúgni.

Hulivili dévaj ember, csélesap, szeleburdi.

Hulja sudar vessző (Kivi II, 330).

Hulju- hajladozni, ingadozni, inogni, lötyögni.

Hulkkaa-, if. -lkata lötyögni.

Hullauntu- megőrülni (Unk. Albumi 166).

Hullu bolond: *puhua hulluja* bolondokat beszélni; *panna hulluja* bolondozni; *se tyttö ei ole hullumpi* (nem megvetendő, megjárja) || *Hullun-kurise, -n furesa*, bolondos | —*päiväise, -n* bolondos, furesa.

Hullua-, if. -uta bolondozni, bolondoskodni (Oks. 95) || *Hulluile-*, if. -lla frequ. | *hullutta-* megbolondítani, elbolondítani; bolondozni | *hulluttele-*, if. -utella bolondozni, bolondoskodni.

Hulmi- mohón enni, bekapni, falni.
Hulpakko, **hulpatta** csacska, locsi-fecsi.

Hulpatta- csacsogni, fecsegni.

Hulpee, -lve = *hulpilo* (Loits. 65, a).

Hulpikko = *hulpilo* (Kant. 87, b).

Hulpilo, **hulpio** posztószél, ruha széle, szegély, szélborítás (Kal. 23, 48).

Hultio, **hulttio** semmirekellő, csavargó (kül.: gyakran gazdát változtató cseléd).

Humaa-, **humaja-**, if. -mata zúgni, búgni || *Humahta-* mom.

Humahdukse, -us hirtelen zúgás.

Humala [g.] komló; 2) (fig.) részegség: *on humalassa* részeg.

Humalikko v. **humalisto** komlós-kert.

Humaltu- komlóval elegyítődni; megrészedni (Sat. I, 49).

Humaukse, -us, n. act. *humaa-*.

Humina zúgás, búgás.

Humise-, if. -sta zúgni, búgni.

Humma! int. (lovat hátráltatni).

Hummaa-, if. -mata fékezni, viszszarántani, hátráltatni (lovat), hátrálni (Kivi I, 206); 2) füllen-teni, elbolondítani vkit, szélhámoskodni (Kivi I, 179).

Hummaree, -re = *huhmare*.

Humpelo, **humpio** fajankó, balga, buta.

Humpsutta- hebehurgyán cselekedni, hanyagúl v. rosszúl tenni v. csinálni; eszelősködni, bolondoskodni, bolondozni (Loits. 11, a.).

Humu zúgás.

Hunaja [g.] méz.

Hunkaa-, if. -ngata kotorászni.

Hunkala alkalmatlan, bajos.

Hunna = *hunaja* (Kant. 239, a).

Hunnakko, **hunnikko**, **hunninko** elhanyagolt, romlott állapot: *on hunnakolla* el van hanyagolva, romolva.

Hunno lim-lom, ringy-rongy; semmirekellő; 2) rossz, silány (San. 537).

Hunnusta- fölkendőzni (menyaszszynt eskető után).

Hunsvotti [sv.] hunczut (Kivi I, 154).

Huntio = *hulttio*.

Huntsukka hitvány ember, ringy-rongy ember (Kant. 103, b).

Huntu fejre való kendő, vászon fejkötő, fátyol; 2) asszony-ing; 3) *äijä-h.* szegény öreg.

Huoahta -l. *huokaa-*.

Hvohotta -v. **huohutta-** zihálni, lihegni, nyögni.

Huohta = *hohta-* (Kal. 10, 250).

Huojaa, -jas könnyű (nem bajos), kellemetes (San. 143).

Huojennukse, -us megkönnyebbítés, enyhítés.

Huojenta- l. *huokene-*.

Huojitukse, -us = *huojennukse*.

Huoju- inogni, ide-oda hajladozni.

Huojulmaise, -n ingó, hajladozó (Loits. 312, a).

Huokaa-, if. huoata sohajtani, fohászzkodni; pihenni || *Huokaile-*, if. *-lla* frequ. | *huoahtha-* v. *huokahta-*, *huokaise-*, if. *-sta* mom.

Huokaukse, -us sohajtás, fohász; lélegzet, lehellet, pihenés.

Huokea könnyű (nem bajos), enyhe; olesó.

Huokene-, if. huojeta könnyebbülni, enyhülni, engedni, alábbszálini, olesóbbá lenni || *Huojenta-caus*.

Huoko kis nyílás, lyuk (melyen át kibugyog, foly, átjár vmi) || *Huoko-reikü* szelelő-lyuk | —*vete*, n. *-vesi* kibugyogó víz.

Huoko- = *huoku-*.

Huoku lélegzet, lehelet, pihentés; 2) kibugyogás, kifolyás.

Huoku- lélegzeni, lehelni, pihegni, fűjni; 2) kibugyogatni, kibuzogni.

Huolaime, -ain = *huolee* || *Huolain-niekka* hegedékes fa (Kal. 16, 63).

Huolasta- gondoskodni, beszerezni (Loits. 275, b.).

Huole, -li gond (gondosság, aggodalom) || *Huolen-pito* gondoskodás, gondviselés, gondosság || *Huoli-laulu* gyászdal | —*puku*, *-vaattee*, n. *-vaate* gyászruha.

Huole-, if. -lla aggódni, búsulni, gyászolni || *Huoletta-*, *huoletutta-caus*. | *huolehti-* = *huole-*.

Huole-, if. -lla férjhez menni; *huo-*

lemattoma, -aton hajadon, nem férjezett nő.

Huolee, -le hosszúkás berovás élőfán, hegedék, sebhely || *Huolehonka* hegedékes fenyő.

Huolehti- l. *huole-* 1.

Huoleise, -n bús, szomorú.

Huolekse, -les bús, szomorú, aggodalmas (Kant. 10, b.).

Huolellise, -n gondos; aggodalmas.

Huolestu- aggodalomba esni, aggódni, megszomorodni.

Huoleti gondtalanul, gond nélkül.

Huoli- gondolni vmivel, tekintettel lenni, ügyelni vmire, tekintetbe venni: *hän ei huoli siitä* nem gondol vele v. nem kell neki; *älä huoli tehdä sitä* soh'se tedd azt! *huolimattoma, -aton* gondatlan, semmivel sem gondoló || *Huolittavkinek* ügyeletét, hajlamát megnyerni; 2) gondnal készíteni (disszíteni, kiczifrázni): *hopiaisten huolittaja* (Kant. 10, a).

Huollukkee, -uke hashajtó.

Huollutta- l. *huolta-*.

Huolta- kiüríteni, meghajtani (hasat) || *Huoltu-* kiürülni (has); 2) elvászni, megvásulni, megfájdulni; lesoványkodni | *huollutta-* caus.

Huolta- gondolni vmivel, gondoskodni.

Huoma oltalom, gondviselés, gond.

Huomaa-, if. -mata fölcsoúdni; észrevenni: *huomaamatta* észrevétlenül || *Huomautta-* figyelmeztetni, észrevétetni.

Huomaitse-, if. -aita = *huomaa-*.

Huome, -mi = *huomene*.

Huomeise, -n = *huomise*.

Huomene, -men reggel, reggeli

idő; holnap, holnap nap: *hyvää huomenta* jó reggelt; *huomenna* holnap; *yli-huomenna* holnapután; *huomenet* kora reggeli órák; *huomenissa* korán, jókor.

Huomenekse, -nes v. **huomenukse**, -us = *huomene* (Sat. II, 157; I, 66).

Huomio figyelem, ügyelet, észrevetés.

Huomise, -n reggeli; holnap; 2) reggel; holnap nap || *Huomis-päivä* holnap nap.

Huonee, -ne ház, lakó épület; szoba || *Huone-jakso* ház-sor | —*kalu* házi bútor | —*kunta* háznép.

Huonehue, -ut v. **huonehuise**, -n, dim. *huonee* (Kal. 50, 1:8.).

Huoneukse, -us épület.

Huoneusto épület.

Huono rossz, nyomorúlt, gyenge, hitvány || *Huonon-laise*, -n rossz fajta, rosszabbféle | —*näköise*, -n rossz színben levő | —*puoleise*, -n inkább rossz, jóformán rossz | —*päiväise*, -n nyomorúlt || *Huonohenkise*, -n gyenge szuszú, gyenge mellű | —*läntä*, -*läntäise*, -n rosszféle, kissé rossz | —*maineise*, -n rossz hírű | —*näköise*, -n rosszúl látó | —*tapaise*, -n rossz erkölcsű, rossz szokású.

Huonohko, **huonoise**, -n valamennyire rossz (gyenge, nyomorúlt).

Huonokkaa, -okas hitvány ember (Sat. I, 168).

Huonoksu rossznak tekinteni, rosszallani, megvetni.

Huonone, if. -ota rosszabbúl (elromlani, gyengül, soványodni) || *Huononta* -caus.

Huonukse, -us = *huonee* (Sat. I, 91).

Huopa [g.] nemez, nemez-süveg. **Huopaa**, if. **huovata** sepretni (vizet evezővel), visszafelé hajtani (evezővel).

Huopaa, if. **huovata** ismételve előhozni vmit, váltig ismételni.

Huopari mankós evező (Kal. 39, 233.)

Huopee, n. **huove** tavaszi v. őszi lágyemelegidő; enyhe álm, szunynyadás; szelid öröm, gyönyörűség (Kal. 5, 207).

Huopene, if. **huoveta** lágyúl, engedni (hideg).

Huopi = *huopaa* 1. (Kal. 39, 233).

Huoppa nyugalom, pihenés (San. 144).

Huora [g.] kurva: *älä tee huorin* ne paráználkodjál.

Huoraa, if. -rata kurválkodni || *Huoraile*, if. -lla frequ.

Huori (összetételben) = *huora* || *Huori-kakara* v. -lapse, -si fattyú, zabgyerek | —*pukki* kurafi, lator.

Huori kurválkodni, bujálkodni.

Huorikkaa, -ikas kurvas, kurválkodó; fattyú, zabgyerek.

Huorimukse, -us kurafi.

Huosia v. **huosio** kis seprű (edénymosásra), porseprű; 2) surlófű, kannamosó surló (equisetum hiemale).

Huosta oltalom, őrizet; rendelkezés, hatalom.

Huosutta zihálni, lihegni, nyögni (Kivi I, 37).

Huotava olcsó.

Huotra [g.] hüvely, tok (Kal. 5, 74; 12, 232).

Huovee, -ve tavaszi v. őszi meleg

napsütés, verőfény (mely a havat elolvasztja); 2) kikelő vetés késő őszkor.

Huovee, -ve = *huojennukse* (Kal. 5, 207); 2) = *huokea*.

Huoventa-, **huovetta**- föllágyítani, fölengesztelni, melegíteni, olvasztani.

Huovi [g.] = *hovi*; 2) udvarhoz tartozó ember (kül. katona, lovas-katona) (Kant. 168, b).

Huovi- melegíteni, fölengesztelni, olvasztani (nap); 2) hóról vissza-verődő napfénytől káprázni.

Huovise: *huovis-heikkoise*, = hamar gyengülő (Loits. 5, a).

Huovitta- enyhíteni, könnyíteni.

Hupa mulandó, könnyen elhasználódó; mulatságos, kellemes; 2) rossz.

Hupahta- fölszökelleni, kilövelni (Loits. 105, b).

Hupaise, = mulatságos.

Hupakka v. -kko dőre ember, bolond (Sat. IV, 83).

Hupakoitse-, if. -oita játszadozni, enyelegni.

Hupelo = *hupakka* (Sat. III, 24).

Hupene-, if. *huveta* megfogyni, elkelní, hamar elfogyni: *leipä korvin hupeni korista* (Suon. I, 46) || *Huventa*- fogyasztani, elfogyasztani, elmúlatni (időt).

Hupero = *hupakka*.

Huperoitse-, if. -oita bolondozni; 2) bolondúl (fonákúl, meggondolatlanúl) csinálni, készíteni vmit (Kant. 79, b).

Hupi mulatság, kedvtelés.

Hupio = *hupakka* (Sat. III, 41.).

Huppelehta- több helyen fölszö-

kelleni, kilövelni (Kal. 8, 164; 9, 344).

Huppelo bolond, bohó, kába, mámoros.

Huppeloitse-, if. -oita bolondozni (Kal. 20, 424).

Huppeloittele-, if. -oitella = *huppelehta*- (Loits. 266, b).

Hupperehta- = *huppelehta*- (Loits. 89, a).

Huppo v. **huppu** fejruha, fejta-karó: *hupussa korvin* betakart föllel (= fejfel); *maata peiton hupussa* (fejét a takaró alá húzva).

Huppuroi-, if. -oida v. **huppu-roitse**-, if. -oita kapkodni, sürgölődni, bolondozni, ugrálni, bukdácsolni (Sat. I, 182).

Huppuse, = dim. *huppu*; 2) pólyás gyermek (Kant. 140, b).

Hupsa = *hupsu*.

Hupsahta-bolondúl tenni vmit.

Hupsenta- bolondítani, esztét elvenni vkinek.

Hupsu eszelős, fonák-eszű, bolond.

Hupsutta- bolondítani; 2) eszelősködni, hebehurgyán cselekedni || *Hupsuttele*-, if. -utella frequ.

Huputta- fejére húzni (ruhát az eső ellen).

Hura (kúszált, bomlott): *tulla huraa* v. *huralle* megbomlani; *hurin-kurin* össze-vissza.

Huraa- v. **huraja**-, if. -rata esörgedezni, surogni, csurogni || *Hurahta*- mom. | *hurahutta*- caus.

Hurina csurgás, surgás.

Hurinkuri pajkos játék (Kant. 290, b).

Hurise-, if. -sta csurogni, surogni (Sat. IV, 129).

Hurja örült, veszett; szilaj, vad.

Hurjaa-, if. *jata* örültté tenni ||
Hurjaile-, if. *-lla* örjöngeni, bo-
 lyongani, kószálni, hivalkodni.

Hurjene-, if. *-jeta* v. *hurjentu* v.
hurjistu- örültté, szilajjá lenni,
 megvadulni (Suon. II, 90).

Hurmaa-, if. *-mata* elámitani, el-
 bájolni, elbolondítani, megza-
 varni.

Hurmee, *-me* kifolyó v. megaludt
 vér.

Hurmee, *-me*, plur. *hurmeet* külső
 érzékek.

Hurmikko vérfolyás, vértócsa (Kivi
 II, 347).

Hurmio zavar, rendetlenség; 2)
 rendetlen ember.

Hurmokse, *-os*: *on hurmoksissa*
 meg van zavarodva, elbájolva, el-
 ragadtatva.

Hurnakko bárgyú ember (Kant.
 20, a.).

Hurnukka = *hurnakko* (Kivi II,
 390.).

Huroa-, if. *-ota* = *huraa-* || *Hu-*
rotta caus. (Loits. 109, a.).

Hurraa-, if. *-rata* [sv.] hurrázni.

Hurri víz- és tejből v. lisztből való
 keverék; 2) kamasz, pimasz.

Hurska v. **hurskaa-**, if. *-kata* szí-
 szegni, szuszogni: *hurskava hukka*
 mérges farkas (Kal. 38, 243).

Hurskaa, *-kas* [g.] becsületes,
 igazlelkű, igazságos, jámbor, is-
 tenfélő.

Hursti [or.] durva kendervászon,
 zsákvászon; kül. durva lepedő
 (Kal. 18, 653).

Hurtta [litv.] vizsla, kopó; 2) ka-
 masz || *Hurtan-korvat* torok-man-
 dulák, szív-fülek.

Hurtta- = *hurahta-*.

Hurua-, if. *-uta* = *hurise-*; 2) gu-
 rúlni, gördültni.

Hurvio tékozló; 2) zavar, rendet-
 lenség.

Hurvitta- tékozolni, pazarolni,
 elvesztegetni, elprédálni; 2) =
hurmaa-.

Hus! (int.: kergető, uszító szó).

Hussaa-, if. *-sata* elfecsérelni, el-
 vesztegetni.

Hussu, *husu* nápicz ember, sze-
 gény ördög.

Husutta- uszítani.

Hutera ingatag, dülékeny, gyenge,
 gyarló.

Hutero gyenge v. beteges ember
 v. állat (San. 489).

Huti- megsuhintani, csapintani
 (vesszővel, ostorral) || *Hutele-*, if.
hudella frequ. (Loits. 114, a.).

Hutikka részegség, mámoros ál-
 lapot.

Hutiloitse-, if. *-oita* haszontalan-
 kodni, kontárkodni, könnyelműen
 elfecsérelni, elvesztegetni.

Hutilukse, *-us* hitvány, haszon-
 talan ember, kontár, hebehurgya,
 könnyelmű ember, tékozló.

Hutise-, if. *-sta* remegni.

Hutja sudár vessző.

Hutju- hajladozni, dülöngeni.

Hutjukka, dim. *hutja* (Kal. 12,
 436).

Hutki- sújtogatni, csapni (San.
 120).

Hutkina, n. act. *hutki-* (Kivi II,
 148).

Hutku- inogni.

Hutra = *hutura*.

Hutsu fajtalan nőszemély, ágyas.

Huttu kása, lisztkása: *hullu juo-*
pupi hutulta (San. 139.) || *Huttu-*

miehe, n. -*mies* hitvány, gyarló ember.

Hututta- uszítani.

Huu hazajáró lélek, kísértet: *huun purema* kanyaró, tarjagfolt.

Huudettu- megderesedni, zúzmarásodni.

Huudokse, -os vétel (árverésen).

Huuhatta- huhogni.

Huuhele-, if. -*lla* = *huuhuile-* (Kivi II, 440.).

Huuhkaa-, if. -*kata* huhogni.

Huuhkaime, -*ain* v. *huuhkaja* füles bagoly.

Huuhottele-, if. -*otella* hangosan kiabálni.

Huuhottele-, if. -*otella* csurogni, csurogva folyni.

Huuhta = *huhta*.

Huuhti (összetételben) = *huuhta*, *huhta* || *Huuhti-kuu* = *huhti-kuu*.

Huuhtime, -*hdin* = *huhtime*.

Huuhto: *huuhto-altaa*, -*llas* v. —*kaukalo* mosó-teknő | —*malmi* mosandó ércz | —*vete*, n. -*vesi* öblögető víz.

Huuhto = *huhto* || *Huuhtele*, if. -*hdella* frequ.

Huuhu- v. *huuhua-*, if. -*uta* huhogni, kiabálni, sivalkodni || *Huu huile-*, if. -*lla* frequ.

Huule, -*li* ajak.

Huumaa, if. -*mata* bódítani, kábítani.

Huumaukse, -*us* bódulat, kábultság.

Huume, -*me* bódultság, szédelés.

Huuppo nagy füles bagoly; 2) buta, ostoba ember.

Huurin: *h.-haarin* össze - vissza (San. 143).

Huuro- párologni, gőzölgögni (Kal. 8, 194); 2) csepegni, csurogni.

Huurtee, -*rre* dér, zúzmará; gőz, pára.

Huurtu- bederesedni.

Huuru gőz, pára, köd; dér, zúzmará || *Huuru-pää* v. -*päise*, *zn* hóbortos.

Huuru- gőzölgögni, párologni.

Huusaa, if. -*sata* [sv.] kúrálni, gyógyítani (kül. marhát). (Loits. III. l.)

Huusari [sv.] kuruzsló, kontár-orvos.

Huusi [sv.] árnyékszék.

Huuta- kiáltani, kiabálni; kikiáltani (árverésen), ígérni (árt); fölkiáltással szavazni (papválasztáson) || *Huudahta*-mom.

Huutee, n. *huude* dér, zúzmará (Kal. 25, 664).

Huuti [sv.] int. (elkergető, elutasító szó); 2) szégyen, szégyenkezés.

Huuto kiáltás, fölkiáltás, kikiáltás (árverésen), ár-ígérés, szavazat; hír || *Huuto-kauppa* árverés | —*oi-keute*, -*us* szavazati jog.

Huuvaa, if. -*vata* = *huokaa*.

Huuvaa, if. -*vata* mulatni, gyönyörködni.

Huvaa, if. -*vata* pihenni, megpihenni.

Huvekse, -*ves* vékony bőr, hártya (Kal. 17, 69).

Huventa- l. *hupene*.

Huvetta- elfogyasztani, emésztetni.

Huvi mulatság, kedvtelés || *Huivimatka* kéj-utazás | —*näytemä* vígjáték | —*päivä* szabadnap.

Huvikkee, -*ike* mulatság (Oks. 167).

Huvila mulatóhely, kéjlak.

Huvitta- mulattatni ; 2) elfogyasztani, elvesztegetni || *Huvittele-*, if. *-itella* mulattatni ; mulatozni.

Huvittee, **-ite** multság.

Huvitukse, **-us** multság.

Hyee, n. **hye** tengernek gyengébb hullámozása vihar után.

Hyh! int. (utálat, megvetés).

Hyhmiö = *hyhmä-paikka* (Loits. 247, b).

Hyhmä vizes (olvadó) hó, hókása : *h.-lampi* (Loits. 100, a).

Hyhämöittele-, if. **-öitellä** remegni, rezegni : *sappi hyhämöittelee* felháborodik az epe.

Hyi! int. (utálat).

Hyise, **zn** bederesedett, zuzmarás, bejegesedett.

Hykertä- nyikorgatni, dörzsölni (nyikorgatással) (Kal. 3, 526).

Hykyttä- csöktetni, baktatni ; 2) száját félrehúzni (mosolygásra) : *h. suutansa*.

Hykähtä- felszökni (megijedve).

Hyleksi- = *hyljää*.

Hyljy- ingadozni, inogni, lötyögni.

Hyljykse, **-ys** elvetettség, magára hagyottság.

Hyljää, if. **-jätä** v. **-lätä** elvetni, elcsapni, megvetni (Kant. XIV.1.).

Hylke, **-ki** = *hylkee*.

Hylkee, **-lje** v. **-le** fóka, borjúfóka, tengeri borjú : *hylkeen rasva* fókazsír.

Hylki- elvetni, fitymálni, megvetni, utálni.

Hylkiö elvetemedett, megvetett ember, nép söpredéke.

Hylkky csapkodás, lötyögés : *meren h. hullámtörés*.

Hylkky- csapkodni, lötyögni, zö-

kögni || *Hylkyttä-* rázni, lötyögtetni, zökögtetni.

Hylky elvetett ember v. tárgy ; kihányt vmi, selejtje (alja, rossz) vminek, zsi báru, lom : *meren h.* tengeri hányadék, hajótöredék.

Hylkää, if. **-ljätä** v. **-lätä** = *hyljää* || *Hylkäise-*, if. **-stä** mom.

Hylleröise, **zn** kövér, testes, húsos, duzzadt (Loits. 114, b).

Hylly ingás, ringás, rengés ; ingovány, süppedék || *Hyllly-jää* ingó jég | — *maa* ingoványos föld.

Hylly [sv.] polez : *kirja-h.* könyves polez.

Hylly- ingani, rengeni ; dagadozni.

Hyminä dongás, zúgás, suhogás.

Hymise-, if. **-stä** dongani, zúgni, suhogni.

Hymmiö = *hyhmiö* (Loits. 247, b).

Hympyrä csámpás, löcslábú, sántikáló.

Hymy mosoly, mosolygás || *Hymyhuule*, **-li** v. **-suu** mosolygó ajak v. száj : *hymyhuulin* v. **-suin** mosolyogva.

Hymyä, if. **-ytä** mosolyogni, somolyogni || *Hymyile-*, if. **-llä** frequ.

Hynise-, if. **-stä** dünnyögni, dörmögni, dúdolni.

Hynkkyse, **zn** idomtalan darab, gomoly (Loits. 101, b).

Hynky, **hynkä** rühetés.

Hynkähtä- elmosolyodni.

Hynkälee, **-le** vmi nagy v. hatalmas tárgy (Loits. 104, a).

Hynkäree, **-re** = *hynkälee* (Loits. 247, a).

Hypee, n. **hyve** = *hyppy*.

Hypertä- mozgatni, kicsit forgatni, dörgölni || *Hypertele-*, if.

-rrellä mozogni, forogni (San. 146).

Hypistä- újjhegyekkel érinteni (csípni, tépni, fogni, vágkálni), újjai közt eldörzsölni.

Hyppelöittele-, if. -öitellä ugrálni, szökdecselni (Loits. 298, a).

Hyppi- ugrálni, szökdelni, tánczolni || *Hyppiskele-*, if. -llä frequ. | *hyppittä-* caus.

Hyppime, n. *hypin* ugró szer || *Hyppin-lauta* ugró-deszka | —*kenkä*: *hypin-kengin* ügetve.

Hyppise, =n újjhegy; 2) csipet, csipetnyi.

Hyppy ugrás, szökés; ugrálás, táncz.

Hyppy újjhegy || *Hyppyse*, =n dim.

Hyppylä kis domb, hopores.

Hyppäykse, -ys ugrás, szökés; ugrálás, tánczolás.

Hyppää-, if. *hypätä* ugrani, szökni; ugrálni, tánczolni || *Hyppäüle-*, if. -llä v. *hyppele-*, if. *hyPELLä* frequ. | *hyppähyttä-* v. *hyppäyttä-* caus. | *hypähtä-* mom. | *hypältä-* mom.; *hyppällyttä-* caus.

Hyppyllise, =n csipet, csipetnyi.

Hyppytä- = *hyppittä-*; l. *hyppi-*.

Hyrehti- surogni, döngicsélni, peregni, halkan dúdolni: *jos et laula polvenasi, hyrehi sinä ikänä* (Kal. 42, 250).

Hyreksi- = *hyrehti-* (Sat. II, 72).

Hyrinä surogás, búgás, döngicsélés, halk dúdolás.

Hyrise-, if. -stä surogni, döngicsélni, halkan dúdolni || *Hyristä-* caus. [szidni.]

Hyrmi- ráförmedni vkire, meg-

Hyrrä búgócsiga, búgatyú.

Hyrrää-, if. -rätä surogni, búgni;

elsurogni, esendesen futni; 2) = *hyrise-*, *hyrää-*.

Hyrski- egyre sziszegni, szuszogni (Suon. II, 44).

Hyrsky sziszegő, szuszogó hang (Kal. 43, 291).

Hyrsky- sziszegni, szuszogni: *hyrskyvä itku* zokogás (Kivi II, 309) || *Hyrskähtä-* mom.; fakadni (nevetve, sírva).

Hyrsy söröskanna (San. 90).

Hyry = *hyrinä* (San. 90).

Hyryile-, if. -llä = *hyräile-*.

Hyryttele-, if. -ytellä csendes surogást, búgást hallatni, dúdogatni: *itkeä hyryttelevi* siránkozik, esendesen sír (Kal. 1, 151).

Hyrää- v. *hyräjä-*, if. -rätä surogni, búgni, dongani, csendes hangot hallatni (dúdogni) || *Hyräile-*; if. -llä frequ. | *hyrähtä-*, mom.: surranni, hirtelen búgást hallatni, fakadni (sírva): *h. itkemään* v. *itkuun* | *hyrähyttä-* caus. | *hyräy-*, if. -ytä v. *hyräyty-* med.: elkezdeni surogni (búgni, dúdogni, sírni): *itse itkuhun hyräytyi* (Kal. 8, 206).

Hysittä- pisszegni.

Hyskerä = *hynkälee* (Loits. 101, a).

Hyssyttä- lassan rázni, ringatni (karjain gyermeket); ügetni, baktatni.

Hytele-, if. *hydellä* lassanként fogyasztani (Loits. 100, b).

Hytelö = *hyttelö*; 2) (fig.) gyenge, nyomorúságos teremtés.

Hytise-, if. -stä remegni.

Hytisty- összezsugorodni; 2) lekushadni, meglapúlni.

Hytky- ringani, himbálódzni, ingani || *Hytkyttä-* caus.

Hytkää-, if. -**kätä** = *hytky-* || *Hyt-kähtä-* mom.

Hytti [sv.] = *hytty*.

Hyttise, *n* szúnyog.

Hytty [sv.] huta ; 2) kunyhó.

Hyttyse, *n* = *hyttise*.

Hyttöläise, *n* = *hytelöise*, dim. *hytelö* (? — Loits. 108, a ; 113, b).

Hytyri, **hytyrä** csuklya, süveg (Kant. 253, a.).

Hytyttä- uszítani.

Hytäjä- v. **hytää-**, if. **hydätä** dobogni, remegni.

Hyvee, -**ve** erény.

Hyveksi = *hyväksy-*.

Hyventä- jóvá tenni, megjavítani (San. 374).

Hyviinty- jóvá válni.

Hyvin l. *hyvä*.

Hyvistele, if. -**llä**, parall. *hiivistele-* (Sat. II, 164).

Hyvittee, -**ite** jóvá tétel, kárpótlás.

Hyvittä- jól fogadni (tartani, banni), örvendeztetni, jóvá tenni, kártalanítani.

Hyvitykse, -**ys** = *hyvittee*.

Hyvyyte, -**yys** jóság ; 2) jóság, birtok.

Hyvä jó ; haszon (java, haszna vkinek) : *h. mies* jó ember ; *yhteinen h.* közjó ; *hyvää päivää* jó napot ! *otan hyväkseni* szívesen veszem ; *käyttää hyväksensä* javára használni, fölhasználni ; *pitää hyvänä* jól tartani ; *pidän hyvänäni* szeretem, tetszik nekem ; *on hyväillä mielellä* v. *hyvillä (hyvissä) mielin* v. *hyvillinsä* v. *hyvällä päällä* jó kedvben van ; *mieli-hyvä* öröm ; *kuka (mikä, kuinka, miten) hyvänsä* akárki (mi, hogyan) ; *hyvin* jól, igen, nagyon ; *hyvästi* jól,

jómódon, derekasan ; *hyvästi* (e h. *jää* v. *jääkää h.*) isten veled (v. önnel v. veletek) ; *jättää hyvästi* elbúcsúzni ; *hyvästi-jättö* búcsúvétel, búcsú || *Hyvän-laise*, *n* jóféle | — *makuisse*, *n* jóízú | — *mieleise*, *n* hajlandó | — *näköise*, *n* jó színben levő | — *puoleise*, *n* tűrhetőleg jó | — *sukuisse*, *n* jó születésű (nemzetes) | — *suonti* jóakarát | — *suopa* jóindulatú, jóakaró | — *tahtoise*, *n* jóakaró, jóakarátú, jóindulatú, készséges | — *ta-paise*, *n* jóféle, derék, jóerkölcű | — *tekeväise*, *n* jótékony | — *tekiä* jótévő.

Hyvähkö meglehetőis jó.

Hyväile-, if. -**llä** szeretettel banni, czirógatni, kedvelni, szeretni.

Hyväise, *n*, dim. *hyvä* ; kedves, édes ; plur. *hyväiset* búcsú (*jää-hyväiset*) : *jättää hyväiset* elbúcsúzni (Sat. II, 59).

Hyväksy- jónak tartani, javallani, jóvá hagyni.

Hyvántöläise, *n* szerencsés, boldog (*Vainämöinen* epith.).

Hyvästele-, if. -**llä** elbúcsúzni.

Hyvästi búcsú, búcsúvétel || *Hyvästi jättö* id.

Hyvästy- megörülni vminek, kedvét lelmi vmiben ; 2) = *hyväksy-*.

Hyy dér, zúzmara, szaj (vékony jég) ; 2) vízzel kevert hó, jégkása.

Hyddelmöise, *n* lassanként fagyasztó.

Hyddetyise, *n* = *hyyhetyise*.

Hyddykse, -**ys** fagyott állapot : *veri menee hyddyksiin* (megalszik).

Hydäntee, -**nne** bejegesedés, jég-lepel.

Hyhhelmöise, *zn* = *hyydelmöise* (Loits. 220, a).

Hyheröise, *zn* deres, zúzmarás (Loits. 220, a).

Hyhetyise, *zn* bejegesedett, jég-gel bevont, deres, zúzmarás (Loits. 78, a).

Hyymä = *hyhmä* (Loits. 238, b).

Hyhyläise, *zn* összehúzódt, öss-szezsugorodott (Loits. 113, a).

Hyhämöise, *zn* deres, fagyos, zúzmarás (Loits. 146, b).

Hyhämöittele, if. -*öitellä* las-san menni (mintegy a hidegtől, fagytól megmerevedve: Loits. 103, a.).

Hyykisty-összezsugorodni, legug-golni, lekuporodni.

Hyypelöise, *zn* megdermedt, meg-merevedett (Loits. 148, b).

Hyypittele, if. -*itellä* tipegni, tébni-lábni, futkározni, sürgő-lődni.

Hyypiä v. **hyypiö** füles bagoly (strix bubo).

Hyypä hegyes süveg, hegyes domboeska: *hyvä hyypältä puhua, mäen päältä mällitellä* (San. 147); 2) közönséges bíbicz (vanellus cristatus).

Hyppy-dermedni, merevedni: *olet huulin hyppynyisin* (Kal. 3, 503).

Hyppyttele, if. -*ytellä* = *hyypittele*.

Hyrrtee, -*rre* dér (San. 381).

Hyrry [sv.] bér, bérlet.

Hyrryläise, *zn* bérben lakó, bér-lakos.

Hyrryttele, if. -*ytellä* = *hyrryttele* (Kivi II, 21).

Hyrräa, if. -*rätä* [sv.] bérelni, kibérelni.

Hyysä [sv.] viskó.

Hyysäa, if. -*sätä* [sv.] szállást adni (tolvajoknak, szökevényeknek, kurváknak stb.).

Hyysäa, if. -*sätä* beszajzani, bejegesedni, befagyni; 2) fagyasztani (Loits. 99, b) || *Hyysähtä*-mom. | *hyysähyttä*-caus. (Loits. 103, a.).

HyYTEE, n. **hyyde** bejegesedés, jég-lepel, dér, zúzmara; 2) jégkása.

Hyytelö kocsonya, fagylalt (gelé).

Hyitime, n. **hyydin** hűtő-szer.

Hyyttä = *hyydyttä*.

Hyity-megfagyni, megdermedni || *Hyydyttä*-caus.

Hyytä-beszajzani, bejegesedni, befagyni; 2) fagyasztani || *Hyydättä*-caus.

Hyytämöise, *zn* fagyasztó, fagy-hozó (Loits. 219, b).

Hyvyttele, if. -*ytellä* = *hyydyttele*; l. *hyity*.

Hyö (dial.) = *he* (ök).

Hyödykkee, -*yke* v. **hyödykki** haszon.

Hyödyllise, *zn* hasznos.

Hyödyttä-l. *hyöty*.

Hyökkäyke, -*ys* megtámadás, rátámadás, megrohanás.

Hyökkäa, if. **hyökätä** rátámadni, rárohanni, elérontani, megrohan-ni, megtámadni.

Hyöky tengernek gyengébb hullámzása vihar után: *tuulen-h.* gyenge szél.

Hyöky-v. **hyökyä**, if. **hyövytä** hullámzani (gyengébben); gyengén fújni.

Hyökyräise, *zn* megtámadó, fáj-dalmat okozó, hasgató (Loits. 275, a).

Hyömää-, if. -mätä hirtelen meg akarni fogni, rárontani || *Hyömäise-*, if. -stä mom.

Hyönteise, *n* bogár, féreg (rovar).

Hyönteme v. **hyönteime**, -tein fikarcz, hely; kis bogár.

Hyönti = *hyönteme*.

Hyöperöise, *n* = *hyöpyräise* (Loits. 128, a.).

Hyöpyräise, *n* gömbölyű (Loits. 275, a.).

Hyörehti = *hyöri* (Kant. 268, b).

Hyöri- sürögni, sürgölödni, sürögni-forogni.

Hyörinä sürgős, sürgölődés, sürgős-forgás.

Hyöry = *hyörinä*.

Hyöry- = *hyöri*.

Hyöryläise, *n* serényen mozgó (kígyó epith. : Loits. 273, b).

Hyösty- növekedni, gyarapodni.

Hyötele-, if. **hyödelä** fölsepe-redni, lassanként növekedni; 2) fölszedni v. összeszedni magát, lassan fölkerekedni (Kal. 12, 217).

Hyötiäise, *n* sarj, kihajtás; utó-hajtás, rosszabb fajta (pl. gabona).

Hyöty sarjadék, növekedés, gyarapodás; haszon, nyereség || *Hyöty-koivu* bőhajtású nyírfa | —*mansikka* kerti eper | —*metsä* szép növesű erdő | —*ruoho* burjánzó fű, gaz | —*vesa* fattyúhajtás.

Hyöty- szépen nőni, növekedni, gyarapodni; hasznat húzni || *Hyödyttä* caus.: növéseben segíteni, gyarapítani; használni, hasznat hajtani.

Hyötä- hajtani, kihajtani, sarjadni.

Hyötö hajtás, sarj || *Hyötö-koivu* stb. = *hyöty-k.* stb.

Hä, häh hah !

Hädästy- = *hätätyt-*.

Hähise-, if. -stä v. **häh-** dúlni, fúlni.

Häihty- = *haihtu* (San. 230.).

Häijy rossz, hitvány, haszontalan; 2) gonosz || *Häijyn-elkise*, *n* gonosz természetű, álnok, ravasz | —*päiväise*, *n* v. -*tapaise*, *n* gonosz.

Häikene-, if. -ketä csendesedni, csillapúlni, enybulni, fogyni, gyengülni, eltűnni, megszűnni.

Häikerä füstös szag.

Häikis! int. (ingerlő, gúnyoló szó).

Häikistä- ingerelni (vminek fitogtatásával), gúnyolni.

Häikittä- lecsendesíteni, csillapítani (lármát, veszekedést).

Häikiö gonosz lélek, gonosz ember; 2) = *häijy* (Loits. 289, b; 291, a).

Häikkis = *häikis*.

Häikkä láрма, zibaj.

Häikkä földnyelvből kinyúló homokzátony.

Häikäile-, if. -llä kételkedni, habozni, aggódni.

Häikäise-, if. -stä = *heikaise*, *hui-kaise*.

Häily- lengeni, lobogni, ingadozni, himbálódzni || *Häilähtä* mom.: hirtelen mozdulni, meglódulni | *hailähyttä*, *hailäyttä*, *hailäyttä* caus.

Häiläkkä sürgő-forgó, gyorsalkodó, csapodár.

Hailäa-, if. -lätä = *haili*, *hailäa*.

Haimerty- elszédülni (Loits. 286, b).

Hairiinty- = *hairisty*.

Häiristy- zavarodni, háborodni; tévedni, hibába esni.

Häiritse-, if. -it^a zavarni, háborogatni, fölháborítani.

Häiritty- = *häiristy-*.

Häiriö zavarodás, zavar, háborgás; akadály; tévedés.

Häirähty- v. **häirähtä-** megzavarodni; tévedni, hibázni.

Häiräykse-, **-ys** zavarodás, zavar; tévedés, hiba.

Häirää-, if. -rät^a = *häiritse-*.

Häisyttelä-, if. -ytell^a (lärmát) csillapítgatni, (veszekedést) esendesítgetni (Loits. 228, b).

Häivä szemhártya: *ei häivääkään* nyoma sem.

Häivä nagy halászó horog; csukafogó horog.

Häijy = *häijy*.

Häkeltä-, akadozni (beszédben) || *Häkelty-* elakadni (beszédben).

Häkilä [sv.] gereben.

Häkilöitse-, if. -öit^a gerebenezni.

Häkkelä [sv.] cserény-akol.

Häkki [sv.] sövény, rács, cserény, szekéroidal, kas: *linnun h. ka-litka*; *heinä-h.* oldalas szénás-szekér.

Häkkyrä akasztószeg, horog.

Häksä-, parall. *huksa-* (Sat. III, 3).

Häkylä [sv.] = *häkilä* (Sat. I, 31).

Häkyttä- = *häkäyttä-* (Kal. 42, 248.).

Häkä fojtó gőz, széngőz, bűdösség || *Häkä-viina* pálinka alja, vadka.

Häkärä buja hévség (Loits. 198, a).

Häkärä füstös szag, nyomasztó kód.

Häkäyttä- fojtani, elfojtani, elnyomni.

Häkäyttä- sürgetni, siettetni (*hä-täyttä-*, *hätäyttä-*).

Häkää-, if. *häätä* fojtó gőzt eresztetni, gőzölögni.

Hälinä zaj, láрма, zsvaj.

Hälise-, if. -st^a zajogni, zsvajogni, lármázni.

Häkky- ide-oda mozogni, lengeni; sürögni-forogni.

Hälläkkä bolondos, hiszékeny, könnyen elbolondítható (Kivi II, 390, 401).

Hälppä nagy ajkú, szájók; száj-táti, szájás ember.

Hälppää-, if. -lpät^a száját járatni, meggondolatlanul fecsegni; megszólni || *Hälppä-* intens.

Hälvene-, if. -vet^a v. *hälventy-* csillapodni, megszűnni; elszéledni.

Hälvää-, if. -vät^a könnyedén ütni, csapni, csapintani, elűzni; megvetni, megszólalni (San. 204) || *Hälväise*-, if. -st^a mom.

Häly zaj, zsvaj, láрма.

Häly- v. **hälyä**-, if. -yt^a = *hälise-*.

Hämi zavar, rémültség: *tulla hämille* megzavarodni, megdöbenni; *olla hämillään* zavarban lenni.

Hämi-derengeni, pitymallani (Sat. IV, 102).

Hämmekki = *hämminki* (Oks. 150).

Hämmene-, if. -met^a = *hämmenty-* || *Hämmentä-* összezavarni, keverni, bonyolítani; zavarni, háborgatni, megakasztani | *hämmentele-*, if. -nnell^a frequ.; 2) akadozni, hebegni | *hämmenty-* med.

Hämmene-, if. -met^a = *himmene-*.

Hämmennykse-, **-ys** zavar, rendetlenség, háborgatás, akadály.

Hämminki zavar, fönnakadás, akadály.

Hämmästyksse, -ys zavar, meghökkenés, meglepetés, megdöbbenés.

Hämmästä = *hämmästyttä* - || *Hämmästy-* megzavarodni, meghökkeni, elhűlni, megdöbbenni, megijedni || *Hämmästyttä* - caus.

Hämy szürkület, alkonyat.

Hämyä-, if. -**ytä** zajosan dolgozni, rakosgatni (Kant. 31, b).

Hämähikkö = *hämähäkki* (Kant. 76, b).

Hämähäkki pók.

Hämärtä - szürkülni, alkonyodni; derengeni, pitymallani || *Hämärtä* - id.

Hämärä sötétlő, homályos; 2) szürkület, homály, alkonyat.

Hämää-, if. -**mätä** homályosítani, homályba burkolni.

-Hän l. -*han*-, -*hän*.

Häne, n. *hän* ő; plur. *he* ők.

Hänki-, **hänkä**- akadályozni, feltartóztatni; 2) rárivallani vkire.

Hänni sirály (kéklábú v. ősz s.).

Hännikkä farkszerű vmi (kötél, szalag vége); plur. *hännikät* zsineg-darabkák, melyekkel a háló részeit összekötik.

Hännikkää-, **-ikäs** = *hännikkää*.

Hännittä farkazni, megfarkazni; farmatringozni (lovat); 2) nyomban követni, sarkában lenni vkinek.

Hännnykse, -ys uszály || *Hännnystakki* frakk.

Hännäkkää-, **-äkäs** nagy v. hosszú farkú.

Hännästele-, if. -**llä** nyomban követni, sarkában lenni vkinek, tolakodni.

Häntyri követő, utánjáró; 2) farkas állat, vadállat (Kivi I, 29).

Häntä fark: *juoksee hännässäni* sarkamban, nyomomban fut || *Häntä-pää* legvége vminek | -*vierä*-, -*ras* hivatlan vendég.

Häntä-, **häntäs** hiszen, bizony, ám, hát: *tuleeko? tulee häntä* jön hát v. jön bizony; 2) hát (kétkedő kérdésben): *häntä sitten* hát aztán? *häntäs jos sanon* hátha azt mondom?

Häntävä nagy farkú, erős farkú.

Häpee-, n. **häve** = *häppää*-, *häpää* (Loits. 346, a).

Häperä homályos. [let.

Häpeä szégyen, gyalázat; szégyen-

Häpeä-, if. **hävetä** szégyenleni, szégyenleni magát, szégyenkezni || *Hävetä* - caus.: *minua hävetää* szégyenlem magamat.

Häpeällise-, **-n** szégyenletes, gyalázatos, czudar.

Häppä (gyerm. ny.) ital.

Häppää-, n. **häpäs** marj.

Häpsi - = *hapsi* - (Kal. 48, 50).

Häpsähtä fölrezzenni, megijedni.

Häpy szégyenérzet, szégyenlet, szemérem.

Häpäise-, if. -**stä** = *häväise* -.

Häpäkkä szemérmes, szégyenlős, szemét lesütő (Kant. 117, a).

Häpää-, n. **häväs** = *häppää* (Kal. 20, 32).

Härevä-, **häreä** meglehetősen nagy, jeles, jelentékeny.

Härise-, if. -**stä** morogni.

Häristä - v. **härittä** - fenyegetni (ütéssel).

Härkime-, **-in** = *härkkime*.

Härkintä: *h.-rauta* húsoló (Sat. III, 17).

Härkítse-, if. **-itä** megéríteni (Sat. II, 160).

Härkki, härkkime, -rkin habarófa, habaró-vessző || *Härkin-rauta* húsoló.

Härkylä ölyü repő (pteris aquilina); 2) páfrán, erdei páfrán (polypodium).

Härkä ökör.

Härmee, -me = *härmä*.

Härmetty- bederesedni.

Härmä dér, zúzmará; 2) hab; derengés || *Härmä-kankaa, -ngas* fátyolszövet.

Härmäanty- bederesedni.

Härnyttä- ingerelni.

Härnää-, if. **-näta** ingerelni (kutyát).

Härnöittä- megriasztani, megtréfalni (San. 142).

Härskee, -ke veszekedés, feleselés.

Härskey-, if. **-ytä** v. **härskeyty-** avasodni.

Härski [sv.] avas.

Härskiinty- avasodni.

Härsky- v. **härskä-** v. **härskää-**, if. **-katä** veszekedni, házsártoskodni, zsémbelni.

Härsyttä- ingerelni, fölbizgatni.

Häsittä- abajgatni, üldözni.

Hässi- baszni.

Hästi [sv.] ló (San. 32).

Häsy zaj, zseibaj.

Häsyttä- lármát kelteni; 2) lármát csillapítani, veszekedést lecsendesíteni.

Häsahta- lármát csapni.

Häsäköitse-, if. **-öitä** lötni-futni, sürgelmeskedni.

Hätelä gyenge, kimerült, ernyed.

Häti- sietni, hamarkodni; 2) sietetni.

Hätiköitse-, if. **-öitä** hamarkodni; tél-túl csinálni vmit.

Hätimmiten a legnagyobb sietéssel, nagy sebbel-lobbal.

Hätistä- elriasztani, elkergetni.

Hätkähtä- hirtelen ugrani.

Hätyyttä- = *hätäyttä-*.

Hätä sietség; szorultság, szükség, veszedelem, baj: *ei h. lakia* lue szükség törvényt bont; *ei ole hätää* még nem kell sietni, még nincs baj; *hädin-tuskin* nagy ügygel-bajjal; *h.-hädin, -hädältä, -hätää, -hätten* nyakra-főre, nagy sietve, nagy ügygel-bajjal, alig; *h.-pikaa* nyakra-főre, nagy sietve || *Hätä-housu* lóto-futó; gyáva ember, nyúlszívű | —*huuto* vészkiáltás | —*kastee, -te* szükségbeli keresztelés | —*kello* vészharang | —*leipä* inség kenyere, sietve készült kenyér | —*pakko* kénytelen-ség | —*tila* szorultság | —*vara* tartalék-készlet.

Hätäile-, if. **-llä** sietni, hamarodni; szepegni, szorongani.

Hätäre gyenge látású, csípás.

Hätäyttä- sietésre szorítani, szükségbe v. szorultságba hozni (vinni), megszorítani, üldözni, megfélemlíteni.

Hätäyty- v. **hätäanty-** sietésre kényszerülni, szükségbe v. bajba kerülni, megfélemedni.

Häveliää, -iäs szemérmes, szégyenlős.

Hävene-, if. **-vetä** = *häviä-*.

Häventele-, if. **-nnellä** gyalázni, csúfolni; 2) szégyenkezni.

Häverikki elszegényedett, tönkre jutott ember.

Hävettä- l. *häpeä-*.

Häviä-, if. -itä tönkre menni, pusztulni, odaveszni || *Hävittä-* caus.

Häviö romlás, rozszantság, pusztulás, tönkrejutott állapot, veszteség.

Hävyttömä, -ytön szemtelen, arczátlan.

Hävähätä- elszégyenleni magát, elpirulni.

Hävähätä- egy szempillantásra tenni vmit.

Häväise-, if. -stä megszégyeníteni, megbecsteleníteni, meggyalázni.

Häväistykse, -ys megszégyenítés, megbecstelenítés, meggyalázás.

Hävältä- mohón bekapni, elnyelni.

Häyheltä- harapni, mardosva hozzákapni vkihez; mérgesen rámorogni.

Häyhähtä- hozzákapni fogaival, meg akarni harapni.

Häyri- = *häyheltä-*.

Häyry gőz, széngőz; pára.

Häyry- v. **häyryä-**, if. -ytä gőzölögni, párologni.

Hää, plur. **hää** lakodalom, menyegző || *Hää joukko*, -*kansa* násznép | —*päivä* menyegző napja | —*vieraa*, -*ras* lakodalmi vendég.

Häädtytä- l. *häätä-*.

Hääli- lótni-futni, szaladgálni, sürögni-forogni.

Häältä- dohosodni, ízetlenné lenni, elromlani.

Hääly- lengeni, ingani, hajladozni, rengeni.

Häälää-, if. -lätä ide-oda mozogni, iregni-forogni, lótni-futni.

Häämöittä- = *haamoitta-* (Suon. I, 3).

Hääri- v. **häärää-**, if. -rätä lótni-

futni, szaladgálni, sürögni-forogni.

Häärinä, n. act. *hääri-*.

Häätä- megakasztani, akadályozni, el- v. visszatartóztatni, elkergetni: *Herra häätäköön* ne adj' isten! || *Häädtytä-* akadályozni, elejét venni.

Höhö száraz nevetés; szárazon nevető, gagyogó; 2) duzzadság.

Höhöttä- hehengeni, szárazon nevetni, gagyogni.

Höki- harákolni, köhögni || *Hökäise-*, if. -stä köhenten; ráförmedni, rárivalkodni.

Hökkeli v. -lő viskó, vityilló.

Hökki- erősen köhögni.

Höksyttä- rosszul es nálni (Loits. 347, a).

Hökä száraz köhögés || *Hökä-heinä* fekete farkkóró; föld-füstike (fumaria off.); bunkós csengetyűke (campanula glomerata) (Loits. XI. l.).

Hölkky- csapkodni, lötyögni.

Hölkä ügetés, baktatás.

Hölkkaa-, if. -lkätä ügetni, baktatni.

Hölkyttä- rázni, lötyögtetni: *hevonon hölkyttää* (ráz); *juosta h.* ügetni.

Höllehti- pongyolán (laza ruhában) járni.

Höllentä-, **höllittä-** megereszteni, megtágítani (pl. kötelet), lazítani.

Höllä megeresztett, tágult, laza, könnyen elváló.

Höllästy- megtágulni, meglazulni.

Höllökkä meggondolatlan-személy (Kivi II, 41).

Hölmä mocsárérez; bagyik (nyersvas).

Hölmästy- elámúltni.

Hölmö ostoba, balga, bolond.

Hölpee, -lve=*helpee* (Loits.347,b).

Hölppä dombocska.

Hölppä meggondolatlan ; csacska, fecsegő.

Hölppänä ostoba, együgyű ember.

Hölpöttä- fecsegni, csacsogni ; 2) ügetni, baktatni.

Hölsee, -se hóval elegyes homok, loes-pocs.

Hölsky-, **hölskä**- lotyogni.

Höltene-, if. -lletä = *hölty*-.

Hölty- megereszkesdni, engedni, lazúlni, tágúlni.

Hölvää-, if. -vätä elönteni, maszatalni, bemocskolni.

Höly, **hölö** visítás, kiabálás ; kiabáló ; 2) balga, együgyű (Sat. II, 29).

Hölöttä- visítani, kiabálni ; 2) balgáskodni.

Höminä tompa hang.

Hömmelő döre, ostoba.

Hömmä félig nyílt állapot : *huulet ovat hömmällänsä*.

Hömmöttä- félig kinyitni ; száját tátani, tátongani ; lazán lenni v. duzzadni || *Hömmöttele*-, if. -ötellä sietséggel és rosszul csinálni vmit (Loits. 329, b).

Hömpsi- tél-túl csinálni ; tapogatózni, balgáskodni.

Hömpöttä- ugrosva szaladni, ügetni.

Hömyri összetört kalászból süttött kenyér.

Hönki-, **hönky**- dohogni, dörmögni, bosszúsan szólni (Sat. IV, 69).

Hönkä szellő, gyenge széljárás.

Hönkää-, if. -ngätä fuvallani ||

Hönkäile-, if. -llä frequ. | *hönkäise*-, if. -stä mom. ; 2) bosszúsan megszólítani v. elutasítani (Sat. I, 118) ; erőltetve köhenten.

Hönköttä- ügetni, baktatni.

Höpelö v. **höperö** gyenge eszű, buta, botor.

Höperehtä- megzavarodva lenni, tapogatódni, tébni-lábn.

Höpertele-, if. -rrellä v. *höperöitse*-, if. -ötä botorkodni, eszelősködni.

Höpinä mormogás.

Höpise-, if. -stä mormogni ; habatolni || *Höpistele*-, if. -llä habatolni, csacsogni.

Höplä pittyedt ajkú ; csacska, fecsegő.

Höpsä buta, bolond, eszelős.

Höpsähtä- bolondot tenni, ostobául cselekedni.

Höpäkkä = *höpsä*.

Höpöttä- = *höpise*-.

Hörhiläise, **hörhiäise** v. **hörhöläise**, *zn*=*herhiläise* (Loits. 89, a).

Hörhistä- füleit hegyezni.

Hörhöttä- = *hörköttä*-.

Hörinä dongás, bongás, döngicsélés.

Hörise-, if. -stä dongani, bongani, búgni, döngicsél.

Hörkähtä- mordúlni, horkaanni (Suon. II, 43).

Hörköttä- morogni, csendesen nyeríteni.

Hörppä fölálló vmi || *Hörppä-korva* fölálló fülű, hegyes fülű (Kal. 25, 266).

Hörriäise, *zn* = *herhiläise*.

Hörräa-, if. -rätä dongani, döngicsél.

Hörsky feslett nőszemély, ringyó,

Hörsky- ropogni.

Hörtsä pénzes ember (Sat. I, 141).

Höryele-, if. -llä = *höröstele-* (Kal. 38, 181).

Hörahtä- egyet búgni, horkanni (Kal. 26, 506).

Hörö borzadás, irtózás (Sat. II, 68).

Höröstele-, if. -llä fülelni, veszedelmet sejteni (Kal. 26, 441).

Hössö ügetés, baktatás.

Hössöttä- ügetni, baktatni.

Hösy hitvány, élehetetlen ember.

Hösyttä- hanyagúl, hebehurgyán, tél-túl tenni vmit.

Hötise-, if. -stä zavartan beszélni, fecsegni.

Hötkee, -ke ügetés, baktatás, lomha járás.

Hötkelyttä- ügetni, baktatni (Kal. 26, 554).

Hötkähtä- hirtelen elmozdúlni (pottyanni, elcsúszni, döcczeni).

Hötköttä- baktatni: *nauraa h.* kaczagni.

Höty könnyű és puha vmi (pehely, por).

Hötystä, **hötyttä-** megrázni (rázva kiporolni).

Höyhelö tollszerű v. lebegő vmi (Loits. 148, a): *lumen h.* hópehely.

Höyhene, -hen toll, takaró v. pelyhes toll.

Höyhentä- tollat kitépni, melleszteni || *Höyhentele-*, if. -nnellä frequ.; 2) tollat fölberzesztetni; pöffeszkedni, dölyfösködni.

Höyhetä- rcpkedni, lebegni, szallongani; földuzzasztani.

Höyhkeä duzzadt, pöffedt.

Höyhtee, -hde tollas csapat (=madarak) (Loits. 199, b).

Höyhöttele-, if. -ötellä medve-módra futni.

Höykkene-, if. **höyketä** duzzadni (Kant. 246, b). [lenni.

Höykki- gyorsalkodni, erővel rajta

Höykky- lötyögni, csapkodni.

Höyli [sv.] udvarias.

Höyly piheször, puha és ritka ször, pehely.

Höyly- lobogni.

Höylä [sv.] gyalu.

Höyläa-, if. -lätä gyalúlni.

Höynähyttä- döréséget követni el, bolondot tenni (Loits. 56, b).

Höyrehti- gőzölögni, párologni.

Höyretyise, -n dagadt (Kant. 76, b).

Höyry gőz; 2) = *höyry-laiva* || *Höyry-hepo* gőzmozdony | —*laiva* gőzhajó | —*sauna* gőzfürdő | —*veturi* gőzmozdony.

Höyry- v. **höyryä**, if. -ytä gőzölögni, elpárologni || *Höyträhtä-* mom. | *höyträhyttä-* caus.

Höyträ = *höyry* (Loits. 50, b).

Höysee, -se vakarék, fűrészipor.

Höysi galandféreg, szalag-giliszta; 2) ev, genyedtség || *Höysi-puu* kutya-benge, kutya-fa (rhamnus frangula); kánya-bangita (viburnum opulus), ükörke loncez, kutya-cseresznye, veres ükörke (lonicera xylosteum).

Höystee, -te ételbe való, ételnek fölszerelése (úgy mint: zsiradék, aprított hús, rántás, só, fűszer); gyógyítószer, orvosság; — plur. *höysteet* fűszer-árak.

Höystä- hozzávalójával fölszerelni (ételt), fűszerezni, ízessé tenni;

trágyázni || *Höysty-* kellő kövérséget és ízt kapni (t. i. étel); kövéredni, erősödni.

Höystö ételbe való, ételnek fölszerelése : *pellon h. trágya*.

Höystöttä- = *höystä-*.

Höytee, n. höyde = *höyty*.

Höyty pihe, pehely; porszem, parány || *Höyty-tuhka* pernye.

Höytyvä, höytälee, -le pehely, pihe.

I.

I [or.] és, is (San. 221).

-I = *kin* : *minäi* én is (dial.).

Idarta- fösvénykedni, fukarkodni.

Idänty- csirázni (Kivi I, 14).

Idättä- l. *itä-*.

Iha vig, vidám (San. 161); 2) báj.

Ihaa-, if. **-hata** örülni, bámúlni, gyönyörködni vmiben, élvezni || *Ihaile-*, if. **-lla** frequ.

Ihailu, ihailukse, -us bámulás, gyönyörködés.

Ihala szokatlan, különös, csodálatos; 2) kellemetes; 3) pusztá, felhőtlen (Kal. 18, 52; 47, 182).

Ihan l. *ihka*.

Ihana kellemes, kellemmel teli, vonzó, szép, gyönyörű, bájos, bájoló; festői; romantikus.

Ihanoitta- széppé, bájolóvá tenni.

Ihanta- = *ihanoitta* : *ihantava* megnyerő, vonzó, festői, romantikus || *Ihantele-*, if. **-nnella** elbájolódni, örülni, gyönyörködni.

Ihantee, -nne bájos tárgy, eszmény, ideál.

Ihastele-, if. **-lla** örülni, elbájolódni, csodálni, gyönyörködni.

Ihastu- elbájolódni, megörülni, gyönyörrel eltelni || *Ihastutta-caus*.

Ihastukse, -us elbájolás, csodálat, öröm, gyönyör.

Ihattare, -atar a báj istennője; plur. *Ihattaret* grációk.

Ihka : *ihan* teljesen, tökéletesen, egészen, éppen : *ihan v. ihka uusi* egészen új, újdonság új.

Ihkaa-, if. **-kata** zokogni, sóhajtozni, nyöszörögni, jajgatni, panaszkodni; sirva kérni; áhitozni.

Ihkasten v. ihkaten = *ihan*.

Ihko = *ihka* (Sat. II, 91).

Ihmee, -me csoda; csodálat, bámulat.

Ihmeellise, -n csodálatos, szokatlan.

Ihmehti- v. ihmehtele-, if. **-hdellä** = *ihmettele-*.

Ihmeno = *ihmise*.

Ihmesty- csodálni, csodálkozni, elcsodálkozni.

Ihmettele-, if. **-etellä** csodálni, bámúlni, csodálkozni.

Ihmetrykse, -ys csodálkozás, csodálat.

Ihmetyttä-, ihmeyttä- csodáltatni, csodálatot kelteni : *minua ihmetyttää* csodálkozom.

Ihmeykse, -ys = *ihmetrykse*.

Ihmikkää, -ikäs emberséges, emberhez illő.

Ihmillise, -n emberi.

Ihmise, -n ember : *erityinen i. egyén* || *Ihmis-henke, -ki* emberi

lélek, emberélet | —*kunta* emberiség | —*parka* szegény ember (sajnálkozólag) | —*polve*, -*vi* emberöltő, nemzedék | —*rauikka* = -*parka* | —*suku* = -*kunta* | —*tunte-mukse*, -*us* emberismeret.

Ihmisty- emberesedni, emberséggé válni, művelődni.

Iho bőr (emberi testen), arcz-szín; (dial.) test (Kal. 30, 193) || *Iho-paita* alsó-ing | —*puole*, -*li* (bőrnek) szőrös oldala, (posztónak) viszszafele.

Ihoa-, if. -*ota* bőrét lehántani v. vesztetni.

Ihokkaa, -*okas* jó bőré; 2) alsó ruha, ing, zubbony, mellény.

Ihottuma bőrbetegség, kiütés.

Ihra haj, zsír, szalonna.

Ihraa-, if. -*rata* behájaⁿⁱ, zsírozni.

Ihve, -*vi* tajtékzó izzadság.

Ihvene, -*ven*, parall. *ahvene*: *ihvenä* *ahvenia* csupa sigér (Kal. 48, 100).

Iili [sv.] nadály || *Iili-mato* id.

Iiliskotti [sv.] sündisznó.

Iinto (dial.) = *into*.

Ijankaiken örökké, örökre.

Ijankaikkise, -*n* örök, örökkévaló.

Ijankaikkisuute, -*uus* örökkévalóság.

Ijestä- igazni, igába fogni, befogni.

Ijaise, -*n* örök, örökkévaló, állandó, szüntelen.

Ijäisyyte, -*yys* örökkévalóság.

Ijääkää, -*äkas* koros, öreg.

Ijällise, -*n* = *ijääkää*.

Ijästy- öregedni, korosodni, megvéhnedni.

Ijāti mindörökké, mindig, folytonosan.

Ikee, n. ies, ijes [or.] iga.

Ikene, n. ijen v. ien foghús, íny.

Iki örök, állandó; mindörökre, egészen: *iki päiviksi* mindörökre, egész életre; *ei iki päivinä* soha életében, soha-napján || *Iki-loppu* = *ikä-loppu* | —*mennee*, -*nyt* = *i. mennee* (Kal. 17, 378) | —*muistoise*, -*n* örök emlékeztető | —*puole*, -*li* = *ikä-puole* (Kal. 18, 533) | —*runo* = *i. runo* | —*runoja* = *i. runoja* | —*vanha* ősrégi.

Ikise, -*n*: *joka i. v. jok'i* mindegyik, minden egyes.

Ikittä- csuklani; hebegni; 2) mesterségesen csinálni vmit (Loits. 95, b).

Ikkuna [or.] = *akkuna*.

Iku = *iki*.

Ikuise, -*n* örök, örökös, örökkévaló, állandó; 2) koros, korú: *ijän-ikuise*, -*n* ősrégi, örökkévaló.

Ikuisenta- v. **ikuista-** megörökíteni.

Ikuisuute, -*uus* örökkévalóság; 2) korosság, éltesség.

Ikä kor, életkor, élet; 2) határtalan idő, örökkévalóság: *ijät päivät* örökké; *ijäksi* v. *ijäksi päivää* (*päiväksi*, *päiviksi*) örökre; *ikinä* valaha; *ei ikänä* v. *ikinä* soha sem; *ijän ikuise*, -*n* örökkévaló; 3) általában-valóság, éppenség (bizonyos casusokban): *kuka ikänänsä* akárki; *joka ikänänsä* mindaz a ki; *ikään* egészen, éppen, éppen úgy, szintén; *ikään kuin* éppen úgy, mint; *näin ikään* egészen úgy, éppen úgy, úgy szintén, hasonlóképpen; *vast'*

ikään csak imént, épp' imént || *Ikä-jätto* elavúlt | —*kannikka* élet-pálya | —*kulu* koros, megélemedett (Kant. XLIV.) | —*loppu* megélemedett, kiélt | —*puole*, -*li* kö-zépkorú ; hajlott korú, koros, idős (Kal. 49, 20).

Ikäise, -*n* koros, korú, korbeli : *minun ikäiseni* az én korombeli, egyívású velem ; *yhden*- v. *saman-ikäiset* egykorúak ; 2) örök, állandó, örökkévaló.

Ikäs-kuin v. -*kun* = *ikään-kuin*.

Ikävysty- unatkozni, beleúnni, belefáradni vmibe || *Ikävystyttä-caus.* : *minua ikävystyttää* unatkozom.

Ikävä unalmas, kellemetlen ; unalom, unalmasság, kellemetlenség ; vágy : *minun on ikävä* unatkozom ; *sinua oli kovin ikäväni* nagyon vágyódtam utánad ; *olla ikävissään* sajnálni vmit, unatkozni ; *ikäväk-seni* sajnálatomra.

Ikävöi-, if. -*öidä* v. *ikävöitse*-, if. -*öitä* vágyódni vmi után, unatkozni || *Ikävöittä-caus.* : *minua ikävöittä* vágyódom, unatkozom.

Ikäynty-, *ikäänty*- megöregedni, megvéhnedni.

Ilahta- egyszerre fölvidúlni || *Ilahtu-* fölvidúlni, megörvendezni | *ilahdutta*-, *ilahutta*- v. *ilautta-caus.* : örömet kelteni, megörvendeztetni, vidítani : *minua ilahutta* örülök, örvendek ; *ilahutta* örvendetes.

Ilakoitse-, if. -*oita* örömében ug-rándozni (kiáltozni), örvendezni.

Ilettä-, *iletykse* = *iljettä*-, *iljetykse*.

Ilja csúszós, síkos, sikamlós ; 2)

vmi csúszós ; csúszós hely, sikamlós út, jégpálya ; csúszósság, sikamlósság.

Iljaise, -*n* = *ilja* 1.

Iljakaise, -*n* v. *iljakka* v. *iljakkaa*, -*akas* = *ilja* 1.

Iljama v. *iljame*-, -*an*-, -*ain*=*ilja* 2.

Iljane-, -*an* v. *iljanko* v. *iljantee*-, -*nne* = *ilja* 2.

Iljene-, -*jen* = *ilja* 2.

Iljettä- undort kelteni, undorítani : *se iljettä minua* utáalom, undorodom tőle ; *iljettävä* utálatos, undorító.

Iljetykse-, -*ys* utálat, undor ; 2) utálatos, undorító lény.

Ilkaile-, if. -*lla* bolondozni, tréfát űzni, szemfényvesztösködni ; mér-gelődni.

Ilkamaise, -*n* csintalan ; csíny.

Ilkamoitse-, if. -*oita* = *ilkastele*-.

Ilkastele-, if. -*lla* bolondozni, tréfát űzni, gúnyolni, kinevetni : *ilkasteleva* ironikus, gúnyos.

Ilkene-, if. *iljetä* rávehetni magát, merni, nem átallani : *hän ilkenee puhua* nem átall beszélni ; *en ilkene tarttua siihen* átallok hozzányúlni.

Ilkeä utálatos, gyűlöletes, undorító, aljas, alávaló, gonosz, álnok.

Ilkeä-, if. *iljetä* = *ilkene*-.

Ilki utálatos, aljas, gonosz || *Ilkiteko*-, -*työ* gáztett | —*valtaise*, -*n* pajkos, vásott, féktelen.

Ilkimykse-, -*ys* = *ilkiö*.

Ilkise, -*n* : *pahan-i*. gonosz, gonosz-lelkű. [lény.

Ilkiö utálatos v. aljas v. gonosz

Ilkku gúny ; utálat || *Ilkku-kirja* gúnyirat, pasquill | —*laulu* gúny-dal, szatíra.

Ilkku- utálatos lenni, kárörvendeni, gúnyolni, kinevetni.

Ilkoise, *-n* utálatos, gúnyos; tréfás, csintalan (Kal. 32, 19).

Ilkoitta = *iljettä-*; 2) utálatos lenni.

Illakko estike (hesperis matronalis).

Illallise, *-n* vacsora.

Illasta- vacsorálni; vacsorát adni; 2) esteledni, alkonyodni || *Illastu*- esteledni; 2) megesteledni, estéig maradni | *illastutta*- vacsorát adni.

Illistä- pislogni, hunyorgatni, félig behúnyt szemmel nézni, bámészkodni, áncsorogni; 2) dönteni, lökni, vetni (? — Loits. 302, a).

Illittä- pityeregni, könnyezni.

Ilma levegő, légkör, idő, időjárás, éghajlat; világ (mundus) || *Ilman*- ala éghajlat, égalj | — *kante*, *-nsi* égboltozat | — *ranta* látóhatár.

Ilmaantu- mutatkozni, megjelenni, napvilágra jönni.

Ilmaile-, if. *-lla* szellőztetni magát, friss levegőt színi (Sat. IV, 55).

Ilmaise, *-n*, a. rel. *ilma*: *ilmaiseksi* v. *ilmaisesta* (Sat. IV, 8) ingyen.

Ilmaise-, if. *-sta* kinyilatkoztatni, kijelenteni, nyilvánítani, elárulni.

Ilman ingyen, semmiért, hiába, ok nélkül; — nélkül: *ilman rahaa* v. *rahatta* pénz nélkül; *sanon ilman* ok nélkül mondom, csak úgy mondom; *antoi ilman* ingyen (ajándékba) adta; *olen ilman* hiával vagyok, elvagyok vmi nélkül.

Ilmasto égalj, éghajlat.

Ilmattare-, *-atar* lég leánya, lég tündére.

Ilmatteeksi (dial.) = *ilmaiseksi* (Kivi I, 185).

Ilmau-, if. *-uta* v. *ilmautu*-, *ilmauntu* = *ilmaantu* : *ilmauma* tünemény, jelenség.

Ilmaukse-, *-us* tünemény, jelenség.

Ilme-, *-mi* nyilvánvaló v. világos dolog: *tulla ilmeen* v. *ilmiin* napfényre jönni, kiderülni, ismertessé lenni; *antaa ilmiin* föladni, elárulni; — l. *ilmi*.

Ilmee-, *-me* = *ilmaukse*: *antaa ilmaiseksi* elárulni (Kivi I, 17).

Ilmei (dial.) = *ilmi*.

Ilmeise-, *-n* nyilvánvaló, nyílt, nyilvános, látható, világos, észrevehető.

Ilmesty- megjelenni, mutatkozni, napvilágra jönni, láthatóvá lenni.

Ilmestykse-, *-ys* megjelenés.

Ilmetty szakasztott mása (vminnek): *hän on i. isänsä* szakasztott mása atyjának.

Ilmi (indecl.) = *ilmeise*: i. *piru* maga az ördög; *palaa i. tulessa* nagy lánggal égni; 2) nyilván, világra, közre: *antaa i. = a. ilmiin* (l. *ilme*): *saada i.* kideríteni.

Ilmiö jelenség; meteor.

Ilmoiin = *ilmi*.

Ilmoise-, *-n* a világon levő; nyilvánvaló, világos: *itkeä ilmoisen ikänsä* sirni teljes világ-életében.

Ilmoitta- nyilvánítani, kijelenteni, hirdetni; föladni, elárulni || *Ilmoittele*-, if. *-oitella* frequ.; 2) = *ilmaile*-.

Ilmoitukse-, *-us* kijelentés, hirdetés, följelentés.

Ilmollise-, *-n*, a. rel. *ilma* (Loits. 265, b).

Ilmuri légsúlymérő.

Ilo öröm, gyönyör; mulatság: *minä olen iloissani siitä* örülök neki v. rajta || *Ilo-lintu* fülemüle | —*valkea* öröm-tűz, kivilágítás | *Ilon-pidäntä* öröm, vígság, vigalom.

Iloa-, if. -ota = *iloitse*-.

Iloise-, n vidám, jókedvű.

Iloistele-, if. -lla örvendezni, vigadni (Sat. II, 76).

Iloitse-, if. -oita örülni || *Iloitta* = *ilahutta* | *iloittele*-, if. -oitella örvendezni.

Iloitta-, *iloittele*-. l. *iloitse* .

Ilokkaa-, -okas = *iloise*.

Ilostele-, if. -lla = *iloistele*-.

Ilostu- fölvidúlni, megörülni, örülni: *ilostunut* öröm-ittas.

Ilopo egészen, teljesen.

Ilta est, este (estve): *hyvää iltaa* jó estét! *illalla* este; *tänä iltana* ma este; *iloin* estenden, esténként; *iloin aamuin* reggel, este; *illan sunssa* estefelé; comp. *illempana* későbben este || *Ilta* huvi, plur. -*huvit* esti mulatság, estély | —*puole*-, -li v. -*päivä* délután | —*yö* az éjnek éjfélelőtti része.

Iltaantu-, *iltauntu*- esteledni; 2) megesteledni, estig maradni.

Iltaile-, if. -lla estét eltölteni.

Iltaise-, n esti; vacsora: *iltaisín* esténként.

Iltama esti mulatság, estély.

Iltika sikos jég (Kant. 24, b).

Iltti czipő orrát borító bőr; czipőnyelv; 2) ingyen való: *iltiksensä* ingyen.

Ilvee-, -ve bolondozás, tréfa; zaj, lármá; plur. *ilveet* pajkosság, bohóskodás, bolondos mozdulatok.

Ilvehti-. = *ilveile*-.

Ilveile-, if. -llä bolondozni, mókázni, tréfálni, bohóskodni.

Ilveilykse-, -ys bohóskodás, tréfa; bohózat.

Ilvekse-, -ves hiúz.

Ilviö tréfás ember, bohóc.

Ilvoitta-. = *iljettä*-.

Imakka édeses.

Imantee-, -nne édeses, édes, jóízű, kellemes; friss, egészséges (Kal. 25, 104; 45, 347).

Imantele-, if. -nnella édes-szájú lenni, nyalánkoskodni.

Imara, *imarta* édeses, édes, kellemes.

Imarrukse-, -us hízelgés.

Imartee-, -rre = *imarrukse*.

Imartele-, if. -rrella hizelegni.

Ime- szopni, színi || *Imeksi*- v. *imeskele*-, if. -llä frequ. | *imettä*- szoptatni; *imettäjä* szoptatós dajka; plur. *imettäjät* emlős állatok.

Imee-, -me = *ihmee* (Kal. 21, 382).

Imehise-, n = *ihmise* (Loits. 42, b).

Imehnisse-, n v. *imehnisko* = *ihmise* (Kal. 42, 423; Loits. 307, b).

Imehno = *ihmise* (Kal. 2, 93).

Imehti-. = *ihmehti*-. (Kal. 29, 181).

Imeise-, n csodálatos, csodás; 2) = *ihmise* (Kal. 16, 401).

Imeltä- megédesíteni.

Imelä édes, édeses; utálatos, undorító.

Imento = *ihmise*.

Imertime-, -rrin tógy, csöcs (Kal. 14, 111).

Imettä-. l. *ime*-.

Imettäjäise-, n emlős állat.

Imisä nőstény: *i. sika* emse; *i. koira* szuka.

Immikko v. -kkö szűz, leány, fiatal nő (Kant. 300, b).

Impe, -pi szűz, leány || *Impi-kalvo* szűzhártya (hymen).

Impye, -mmyt, dim. *impe*.

Imu szívás, szopás || *Imu-huoko* szívócső | —*paperi* itatós papíros.

Imukkee, -uke szopóka.

Inehmise, -n v. *inehmo* = *ihmise* (Kal. 1, 310; 36, 151).

Inha rossz, gonosz, útalatos, boszszantó, kellemetlen, bajos: *tällä inhalla iällä, katovala kannikalla* (Kal. 3, 293).

Inhimillise, -n emberi.

Inho útalat, ellenszenv, undor.

Inho v. *inhoa*, if. -ota útalatot, ellenszenvet, undort érezni, útalni || *Inhoitta*-, *inhotta*- útalatot, ellenszenvet, undort kelteni: *asia inhoittaa minua* útalom a dolgot; *inhoittava* útalatos.

Inhu = *inno* || *Inhue*, -ut id. (Kant. 112, a).

Inise-, if. -stä nyöszörögni, jajgatni, panaszkodni.

Inkivääri [sv.] gyömbér.

Inku nyöszörögni, sivítani, süvölteni.

Inni = *inise*.

Innoitse-, if. -oita lelkesülni, buzgólni || *Innoitta*- caus.

Innokkaa, -okas lelkes, buzgó, erélyes, szenvedélyes.

Innosta lelkesíteni, fölhevíteni; 2) magán kívül (elragadtatásban) lenni || *Innostele*-, if. -lla buzgólni | *innostu*- med.

Innostukse, -us lelkesülés, elragadtatás, szenvedély, ihlet.

Insinyöri, *insinööri* [sv.] mérnök; mechanikus.

Into lelki erő, erély, éles ész, kép-

zelem, érzelem; buzgalom, hevesség, szenvedély, lelkesültség, ihlet, elragadtatás: *mielen i. páthosz*; *innoissansa* magán kívül; *on innossa (innossansa, innoissa, innoissansa)* el van ragadtatva; *innolla* buzgón, hevesen || *Intohimo* szenvedély.

Into heves v. szenvedélyes lenni, elragadtatásban lenni: *intomalla* buzgón, buzgalommal.

Intti ingyen való: *intiksensä* ingyen.

Inttä ellenszegülni, felelni, veszekedni, vitatkozni, vitázva állítani.

Inu = *inise*-, *inku*-.

Irju nyikorogni, morogni, dörömgögni, haragos hangot adni; vi gyorogni (Kal. 17, 79).

Irkene-, if. *irjetä* fölbomlani, fesheteni, szétmenni.

Irki = *irti*.

Irmastele-, if. -lla arczot fintorgatni; vigyorogni.

Irrallise, -n fölbomlott, elveslett, elvált, szétment, szabad.

Irroitta elválasztani, fölbontani, lefejtani, szétvenni, megszabadítani; *irroittamattoma*-, *-aton* elválatatlan.

Irstaa, -tas könnyelmű, kicsapongó, féktelen.

Irstaantu könnyelművé, kicsapongóvá, féktelenné lenni.

Irstaile-, if. -lla könnyelműen, kicsapongóan, féktelenül élni.

Irstaise, -n = *irstaa*.

Irstaantu = *irstaantu*..

Irta kötetlen v. szabad állapot: *päästää irralle v. irrallensa* v. *irroil-lensa* szabadon bocsátani.

Irtaantu- kibontakozni, kiszabadulni.

Irtaiمة, -ain szabad, szabadon levő, meg nem erősített; ingó; plur. *irtaimet* ingóságok.

Irtaise, *zn* = *irtaiمة*.

Irtanaise, *zn* = *irtaiمة*.

Irtau-, if. -uta v. *irtautu-*, *irtauntu-* = *irtaantu-* || *Irtautta-* caus.

Irti szabadon (szabaddá, ki, el): *päästää i.* szabadon bocsátani; *on i.* szabadon van; *valkea on i.* tűz van.

Irtolaise, *zn* csavargó.

Irtonaise, *zn* = *irtaiمة*.

Irtone-, if. *irrota* = *irtaantu-*.

Irvine, -vi vigyorgás; félig nyitott állapot: *vetää suunsa irviin* félrehúzni a száját, elvigyorodni; *ovi on irvillä v. irvillänsä* az ajtó félig nyitva van || *Irvi-hampaa*, -mmas vigyorgó, gúnyolódó, csúfolódó, bolondozó ember | —*kura* torzkép | —*auru* vigyorgás | —*suu* vigyorgó száj; 2) = *irvi-hampaa* | —*suin* vigyorogva.

Irveile-, if. -llä = *irvistele-* (Sat. IV, 144).

Irvistä- kissé fölnyitni; vigyorgni, (fogát) vicsorítani; gúnyolni, csúfolni, kinevetni || *Irvistele-*, if. -llä vigyorgni, (fogát) vicsorítani, csúfolódni.

Irvittä- = *irvistä-*.

Irvio = *irvi-hampaa*.

Irho = *irve*.

Isintimä mostoha apa; após.

Iske- ütni, csapni, vágni : *i. suonta* eret vágni; *i. korvalle* pofon (fülön) ütni; *iski silmänsä itään* keletre tekintett; *iskee silmää v. silmiänsä* hunyorít (jeladásképpen) ||

Iskettä- caus. | *iskettele-*, if. -etellä frequ. : *i. sanoja* csacsogni, darrálni, tereferélni.

Iskokse, -os ragasztó pép, csiríz.

Iskotta- ragasztani, csirizelni.

Isku ütés, csapás, vágás; (metr.) arsis : *suonen i.* érvágás; *silmän i.* szembunyorítás; *tulen i.* villám; 2) ragasztó pép, csiriz, enyv || *Iskulintu* ragadozó madár (Kal. 26, 496).

Iso nagy; 2) = *isä*.

Isoa-, if. -ota éhezni, vágódni.

Isohko nagyocska, valamennyire nagy.

Isoile-, if. -lla nagyzeni, pöffeszkedni.

Isoise, *zn* nagy; előkelő, magasállású; 2) pöffeszkedő, a ki nagyra van.

Isoittele-, if. -oitella = *isoile-*.

Isoksu- nagyollani, nagynak tartani.

Isola atyai ház.

Isonta- nagyítani, nagyobbítani.

Isostele-, if. -lla = *isoile-*.

Ispinä finomra vágott és besózott hús, vagdalék, pástétom; torta.

Issikka [or.] = *isvossikka*.

Istaantu-, *istau-*, *istauntu-*, *istautu-* l. *istu-*.

Istahta- l. *istu-*.

Istara, plur. -rat varázs-szerek.

Istu- ülni, leülni; ragadni, tapadni, megakadni || *Istahta-* mom. | *istutta-* ültetni, elültetni, leültetni; oltani, beoltani; hozzáerősíteni (pl. varrni) | *istau-*, if. -uta v. *istautu-* v. *istuutu-* leülni | *istaantu-*, *istauntu-* ragadni, elragadni (be-tegség).

Istuime, -uin ülőhely, ülés, szék.

Istukkaa, -ukas ültetvény-plánta, dugvány.

Istukkee, -uke bujtó-ág, bujtatvány; oltó himlő.

Istume, -un = *istuime*.

Istunta v. -nto ülés: *pitää istunoita* üléseket tartani.

Istuutu l. *istu*.

Isvosikka, **isvossikka** [or.] bérkocsis.

Isä atya: *iso-i.* öreg-anya, nagy-anya; *hän tulee isäänsä* apjára ütött, apjához hasonlít || *Isä-heitto* apjától kitagadott (gyermek); zabgyermek, törvénytelen gyermek | —*meitä*, —*meidän* miatyánk | —*puole*, —*li* mostoha atya || *Isän-maa* haza; *isän-maan* rakastaja v. *harrastaja* hazafi | —*maallise*, *en* hazafias.

Isällise, *en* atyai.

Isännöitse-, if. -öitä gazda v. házigazda lenni.

Isäntimä = *isintimä*.

Isäntä gazda, házigazda; tulajdonos: *talon i.* háztulajdonos || *Isäntä-väike*, —*ki* a gazda családja.

Itara fukar, fösvény, kapzsi, zslugori.

Itaroitse-, if. -oita fukarkodni, kapzsiskodni.

Itee, n. ide csira; csirázó vetés.

Itikka féreg, rovar; 2) kisebb házi állat.

Itise-, if. -stä nyöszörögni, szepegni, jajgatni; morogni, dörmögni.

Itke sirni: *itkeä* nyhlyyttää zokogni || *Itkettä*-, *itketyttä*- sirásra bírni | *itkeen*tyneillä *silmillä* kisírt szemekkel.

Itku sirás: *itkussa* *silmin* v. *itkusilmin* könnyes szemekkel.

Itkustele-, if. -lla sírdogálni.

Itkutta = *itkettä*.

Itra = *ihra* (San. 573).

Itsanaise, *en* magától (önként) való; 2) = *itsenäise*.

Itse maga: *minä itse* én magam; *itseksensä* magában, magukban || *Itse-kielto* önmegtagadás | —*koh-taise*, *en* v. *kohdallise*, *en* személyes, alanyi; (gram.) reflexiv | —*kukin* mindegyik | —*luottamukse*, —*us* önbizalom | —*mennee*, —*nyyt* a ki maga ment (Kant. 16, b) | —*murha* öngyilkosság; —*murhaaja* öngyilkos | —*peräise*, *en* konkrét | —*pintaise*, *en* önféjű | —*päise*, n. —*päinen* = —*pintaise* | —*rakkaa*, n. —*rakas* önhitt, elbizakodott, hiú; —*rakkaute*, —*us* önhittség, elbizakodottság, hiúság | —*tunte*mukse, —*us* önismeret | —*tunto* önérzet, önismeret | —*valtaise*, *en* önhatalmú, egyeduralkodói, zsarnoki | —*valtiaa*, —*ias* egyeduralkodó, zsarnok | —*vapaise*, *en* önálló.

Itseenty magához térni.

Itseikkö önző ember, egoista.

Itseise, *en* önálló, független; 2) személyes: *i.* *nimikkö* (gram.) főnév.

Itsekkää-, *ekäs* önző || *Itsekkäise*, *en* id.

Itsellise, *en* önálló, független; alanyi, egyéni; 2) olyan, a parasztrendhez tartozó ember, a ki nem foglalkozik földműveléssel, nem új mesterséget, és nem áll szolgálatban.

Itselö önálló lény, személy (Kal. 17, 294).

Itsenäise, *en* magányos, önálló,

független, szabad; személyes, alanyi.
Itsetyise, **-n** = *itsenäise*.
Itseyte, **-ys** önállóság, sajátság, alanyiség; személy.
Itsiö személy.
Itu csira; kicsirázott rozs, maláta.
Itä kelet; comp. *idempä*, **-pi** || *Itä-maa*, plur. *itä-maat* keleti országok, a Kelet | —*valta* Ausztria.

Itä- csirázni, kicsirázni || *Idättä-caus.* (Kal. 2, 323) | *itänty-*, *itäynty-* med.
Iva gúny, irónia, tréfa.
Ivaa-, if. **-vata** gúnyolni, tréfálni.
Ivallise, **-n** gúnyos, tréfás.
Ivaukse, **-us** = *iva*.
Iä ... = *ijä*...

J.

Ja és; (dial.) is, szintén.
Jaa [sv.] igen.
Jaa-ah ej ha! (csodálkozás).
Jaahaa-, **jaahaja-**, if. **-hata** igent mondani; 2) csacsogni, fecsegni, folyton egyet hajtani (ismételgetni).
Jaakkura v. **-ri** tuskó, tőke.
Jaala [or.] nagy nyílt vitorlás csónak.
Jaalaa, if. **-lata** tréfálni.
Jaalee, **-le** locsogás, fecsegés, csacsogás, tereferé, haszontalan beszéd, rágalom (Loits. 194, b).
Jaama országút (Kant. 218, a).
Jaaree, **-re** = *jaalee* (Loits. 237, a).
Jaarikka = *jaakkura*; tömzsi v. zömök ember.
Jaarin: *juurin-j.* széltiben-hosszában, körülményesen, terjedelmesen; *puhua juurin-j.* körülményesen beszélni.
Jaarittele-, if. **-itella** körülményesen beszélni, fecsegni, locsogni, csacsogni, tereferélni.
Jaaritukse, **-us** körülményes elbeszélés, haszontalan beszéd, locsogás, fecsegés, csacsogás.

Jaarli [sv.] jarl (a királyhoz legközelebb álló ember a hajdani Skandináviában, ki az ország pecsétjét őrizte; v. ö. ang. *earl*).
Jaha, **jahah** (int.) ahá!
Jahka mihelyt, ha, ha csak, majd ha; 2) talán.
Jahka- v. **jahkaa**, if. **-kata** egy és ugyanazt mondani, csacsogni, fecsegni; ellenvetni; 2) sóhajtozni, jajgatni, panaszkodni.
Jahma- v. **jahmaa**, if. **-mata** vmihez recsegeve hozzá dörzsölődni; vmin áttörtetni; megakadni, megragadni.
Jahnaa, if. **-nata** kérkedni, fecsegni; vitatkozni; 2) hurezolni, vonszolni.
Jahnusta- hurezolni, vonszolni, vontatni: *puhua jahnustaen* vontatva beszélni.
Jahtaa, if. **-hdata** [sv.] vadászni, hajtóvadászatot tartani; 2) lármaázni, kiabálni, zajongani.
Jahti [sv.] vadászat, hajtóvadászat || *Jahti aitaukse*, **-us** vadaskert | —*koira* vadászkutya | —*vouti* [sv.] erdőfelügyelő (kit a parasz-

tok a vadállatok, kül. farkasok pusztítása végett tartottak azelőtt, s ki a farkasvadászatokat rendezte; most :) falusi rendőr.

Jahti [sv.] jacht.

Jaka- v. jakaa-, if. **ja'ata** osztani (el-, be-, föl-, meg-, kiosztani): *j. kahtia* megfelezni || *Jakele-*, if. *jaella* v. *jaeskele-*, if. *-lla* frequ. | *jakau-*, if. *-uta*, *jakautu-*, *jakaantu-*, *jakauntu-* med.

Jakaime, -ain oszlás, elágazás.

Jakaise, plur. -set osztogatási idő v. alkalom; vmi újonnan elkészült ételnek v. itálnak kiosztása kóstolólul.

Jakajaise, plur. -set = *jakaiset*.

Jakaukse, -us osztás; választék (haj. v.).

Jakkara padocska, zsámoly.

Jakku [sv.] zubbony, kabát.

Jako osztás, osztályozás; (metr.) metszet || *Jako-luokka* osztály.

Jakoa-, if. **jaota** oszlani; hasadni, repedni || *Jakoutu-* med.

Jaksa- győzni, bírni: *kuinka jaksat* hogy vagy? *juurta jaksain* tövirül-hegyire; 2) levetni, levetkőztetni *jaksa jalkasi*, *riisu vaattees?* (Sat. I, 80).

Jakso bírás, erő; bajos munka (Kal. 17, 297); 2) osztály, szakasz, folyamat, sor, sorozat, összefüggés: *ajan j. korszak*; *yhdessä jaksossa* egy folytában, egy huzamban.

Jaksoittele-, if. -oitella erejét próbálgatni (Kal. 3, 337); 2) osztályozgatni: *jaksoitellen* osztályonként.

Jalakse, -as talp (szántalp): *reen j.*

Jalantee, -nne talpazat.

Jalasta- talppal ellátni; 2) vándorolni, gyalogolni.

Jalava szilfa (ulmus).

Jalavikko, **jalavisto** szilfa-erdő.

Jalka láb; talpazat || *Jalan-ala* talp; talpalatnyi; négyzet-láb | —*alukse*, -us v. *alusta* talp | —*pidäkkee*, -äke a miben az ember a lábát megvetheti || *Jalka-juone*, -ni = *patikka* | —*kive*, -vi alapkö, talpazat | —*lapse*, -si zabgyermek, törvénytelen gyermek | —*leini* köszvény | —*miehe*, n. -mies gyalogos | —*patikka* szapora gyaloglás, gyalog utazás: *käydä jalkapatikassa* az apostolok lovain (= gyalog) járni | —*pohja* talp | —*puole*, -li féllábú | —*puu* kaloda | —*pöytä* a lábfej felső része, lábfej | —*siippa* = -*vaimo* (Kivi II, 320) | —*tanee*: -*taneissa* gyalog (Kivi I, 114) | —*tukki* kaloda (Kivi II, 109) | —*vaimo* ágyas | —*väike*, -ki gyalogság.

Jalkaa-, if. -lata lábalni, futni, sietni: *jalaten* gyalog || *Jalkaile-*, if. -lla járni próbálni; sétálni.

Jalkaime, -ain kengyel; lábravaló.

Jakaise, -n lábas, lábú; gyalogos: *jalkaisin* v. *jalkasin* gyalog.

Jalkalaise, -n gyalogos.

Jalkava nagylábú; könnyű v. gyors lábú.

Jalkee, -le v. -lje álló helyzet, lábak használata: *pääsi jalkeelle* v. *jalkeille* lábra állt. [való.]

Jalkime, plur. -met lábbeli, lábra-

Jalkinee, -ne lábbeli.

Jalko (összetételekben) = *jalka*.

Jalkuime, -uin lábbeli.

Jalkue, -lut, dim. *jalka*: *hän on jalkuella* fönn van, fönn jár.

Jalli idomtalan nagy darab (Kivi II, 392).

Jalo nemes, derék, jeles || *Jalo-arroise*, *zn* nemes, tiszteletreméltó | —*kive*, *vi* drágakő | —*mielise*, *zn* nemeslelkű | —*peura* oroszán | —*sukuisse*, *zn* nemes származású | —*sydämise*, *zn* nemes szívű.

Jaloittele-, if. -oitella sétálni.

Jaloksutta lábbal egymás felé.

Jalonta- = *jalosta*-.

Jalosta-, jalostutta- megnemesíteni, dicsővé tenni.

Jalottoma, -oton lábatlan; 2) nemtelen, semmirevaló; gyenge, tehetetlen, tétlen (Kant. 146, a).

Jalotuksin, jalotusten = *jalok-sutta*: *makaavat j. penkillä* (úgy hogy a lábuk összeér).

Jaloutta- = *jalostutta*-.

Jalukse, -us lábbeli; kengyel; 2) = *jalusta*.

Jalusta állvány, talapzat.

Jalustime, -in kengyel; lábbeli.

Jalvo . . . = *jalo* . . .

Jama összeillesztés, összeillesztett darab; összefüggés, folytatás, sor.

Jamaa-, if. -mata egybeilleszteni, összekötni; 2) vitatkozni, veszekedni || *Jamahta*- hozzá kapni, beleharapni; elragadni (betegség).

Jamakka összefüggő, nyúlós, ragadós, megüledett, összefutott (tejről).

Jamo- v. jamao-, if. -ota = *jamaa*-.

Jana sőr, sorozat, lánczolat.

Janhukse, -us a tűlevelű fáknak gyantás oldala.

Jankka vita, veszekedés, egyenetlenség, viszáldokás.

Jankkaa-, if. -nkata vitatkozni, veszekedni, feleselni.

Jankko fenéktalaj.

Jankutta- = *jankkaa*-.

Jano szomjúság.

Janoa-, if. -ota szomjazni || *Janotta*- caus.: *minua janottaa* szomjazom.

Janoistu- megszomjazni (San. 542).

Janttaa-, if. -ntata = *jankkaa*-. 2) lomhán mozogni.

Jantturi tömzsi v. zömök ember; 2) veszekedő, morgolódo ember.

Jantukka tömzsi v. zömök nő; nagy merítő kanna, merő kanál.

Jaoitta- osztani, el- v. beosztani; osztatni; elpusztítani.

Jaokse, -os osztály.

Jaraja-, if. -rata remegni, reszketni; rezgő hangot adni, nyikorogni, morogni.

Jarise, if. -sta = *jaraja*-.

Jarnutta- veszekedni; nyikorogni.

Jarru alabor, kerékláncz, keréköttö láncz.

Jarska- v. jarskaa-, if. -kata nyikorogni.

Jaskuttele-, if. -utella lassan v. kényelmesen tenni vmit, lassan és körülményesen beszélni, balagni.

Jasno [or.] tiszta, derült, fényes (Kant. 112, b).

Jassakka nagy fenyű-rőzse csomó, mellyel a padlót tisztogatják; akadály, ellenállás.

Jassoo [sv.] vagy úgy!

Jata sor, rend.

Jatka- hozzáadni, hozzáilleszteni, folytatni || *Jatkantu*-, *jatkaantu*-, *jatku*- med. | *jatkutta*- caus.

Jatkaukse, -us hozzáadás, folytatás.

Jatkee, -ke függelék, folytatás, hozzátoldás.

Jatkime, -in folytatás (San. 304).

Jatko hozzáadás, hozzáillesztés, folytatás, függelék: *yhdessä jat-kossa* egy huzamban, egy foly-tában.

Jatkokse, -os hozzáillesztés, folt, függelék, folytatás.

Jatkutta- veszekedni, feleselni; 2) l. *jatka-*.

Jatusta- vonszolni, lomhán dol-gozni.

Jauha- őrlőni.

Jauhatukse, -us őrlés; őrlő-mag, őrlőni való gabona, őrlemény.

Jauhee, -he őrlő-mag.

Jauhene-, if. -heta porrá lenni v. őrlődni || *Jauhenta-* caus.

Jauhime, -in őrlő szerszám || *Jauhin-kive, -vi* őrlőkő.

Jauho liszt, por; plur. *jauhot* liszt.

Jauho- = *jauha-*.

Jauhoa-, if. -ota v. jauhoitta- be-lisztezni; beporozni.

Jauhokse, -os por (tört por).

Jauhuri törő v. őrlő eszköz.

Jaukka veszekedés, viszátkodás || *Jaukka-hampaa, -mmas* veszeke-dős ember.

Jauvahu- világosan látszani, tisz-tán kivehető lenni (Loits. 147, a).

Jee, jees, jes l. *aijee*.

Jesta, jestan, jestakoon l. *aijee*.

Jo már: *jo-han* már, hiszen már.

Jo, n. joka a ki, a mely, a mi: *jossa* a hol; *josta* a honnan; *johon* a hova.

Joeksime, -in = *joutsene*.

Joesto folyam-rendszer.

Johdakkee, -ake vezetés, beveze-tés; póráz, vezetékek; családok.

Johdannaise, -n származtatott, származék.

Johdanta v. -nto vezetés; leveze-tés, leszármaztatás; bevezetés.

Johdatta- l. *johta-*.

Johdatukse, -us vezetés, beveze-tés.

Johdelma eredmény, követke-zmény.

Johdollisuute, -uus következe-tesség.

Johi = *joki, jokin*.

Johta- v. *johtaa-, if. -hdata* ve-zetni, levezetni, leszármaztatni; vminek élén állni, kormányozni, igazgatni: *johtaja* vezető, igaz-gató || *Johdatta-* vezetni, kísérni | *johtu-* jutni, származni, követ-kezni: *johtuu mieleeni* eszembe jut.

Johtaukse, -us vezetés, levezetés; következtetés, syllogismus; kö-vetkezőmenny || *Johtauksen-mukaise, -n* következetes.

Johtee, -hde vezetés, levezetés, leszármaztatás || *Johde-miehe, n. -mies* szószóló (lakodalomban), násznagy | —*päättee, n. -pääte* (gram.) képző | —*sääntö* utasítás, ügrend.

Johto vezetés, levezetés, származ-tatás; indító ok; kíséret, fődözet: *veden j.* vízvezeték; *sen johdosta* annak folytán, annak kapcsában || *Johdon-mukaise, -n* következetes || *Johto-kunta* igazgatóság | —*lausee, -se* következmény, zártétel | —*pää-tökse, -ös* következtetés, eredmény, következmény | —*sana* (gram.) származék-szó | —*syy* indító ok | —*väke, -ki* kíséret, nászkiséret.

Johtu- l. *johta-*.

Joiku- egyhangúan hangzani v.

énekelni, keményen hangzani (Kal. 39, 322).

Joka (indecl.) minden, mindenik, mindegyik: *joka päivä* minden nap; *j. vuosi* minden évben; *j. ainoa* (*jok'ainoa*) minden egyes; *joka-ikise* v. *jok'ikise*, *en* mindegyik, minden egyes || *Joka-päiväise*, *en* mindennapi, mindennapos.

Joka (jo-ka) l. *jo*.

Jokahise v. **jokaise**, *en* minden, mindenik, mindegyik, minden egyes.

Joke, -**ki** folyó, folyam: *joen suu* folyó torkolata; *joen polvi* folyó kanyarulata || *Joki-alusta* folyó vidéke | —*haara* folyó-ág | —*partaa*, -*rras* folyó partja | —*piiri* folyó vidéke | —*varte*, -*rsi* folyó melléke; -*vartue*, -*rrut* dim.

Jokelta csacsogni (gyermekesen), gyagyogni.

Joki v. **jokin** (*jo-ki*, *jo-kin*) valaki, valami, valamely: *kuulin jotakin* v. *jotain uutta* hallottam vmi újat; *jos jotakin* mindenféle, egyetmás, ez is az is; *joksikin* v. *joksensakin* v. *jokseenkin* valamennyire, meg lehetőszen; *jossakin* valahol; *jostakin* valahonnan.

Joko már, már is, márig is? 2) *joko* — *taikka* (*tahi* v. *tai*) vagy — vagy.

Jokose, *en*, dim. *joke*.

Jokseenkin, **joksensakin** l. *joki*, *jokin*.

Joku (*jo-ku*) valami, valaki, valamely; néhány: *jonakuna päivänä* valamely napon; *mainitsin joitakuitta syitä* említettem néhány okot.

Jola bevágás, csatorna, barázda. **Jolakka** hűvös.

Jolea hűvös, nedves.

Jolha = *jylhä* (Loits. 311, b).

Jolise-, if. -**sta** csöndesen csörge-dezni v. zümmögni.

Jolitta = *jollotta*- (Kivi II, 214).

Jolkahta- hirtelen lesóványkodni.

Jolkka farkas; falánk, nagyevő; 2) sovány.

Jolkki- lökni (San. 172).

Jolkkose, *en* lomha, tétlen (San. 13).

Jolkutta- ügetni, czzammogni, kullogni, himbálódzva járni || *Jolkuttele*-, if. -**utella** frequ. (Kal. 39, 46).

Jollaise, *en* a milyen; meglehető.

Jollen, **jollet**, **jollei** stb. = *ellen*, *ellet*, *ellei* stb.

Jolloin a mikor; néha: *j.-kulloin* hébe-hóba.

Jollotta- sírni, ordítani; 2) csacsogni (gyermekesen).

Jolo hosszú sovány arcú v. képz.

Jolppi tökfilkó, ügyetlen v. nehézkes ember, semmirekellő, kontár.

Jolsa, **jolsea** csunya, nem igen szép (képz.), semmirevaló (Sat. II, 167).

Joltise, *en* a milyen; középszerű, meglehető.

Jolu- v. **jolua**-, if. -**uta** könnyedén siklani v. előre haladni (Kal. 48, 343).

Jommoise, *en* a milyen; meglehető: *jommoinenki* v. -*kin* meglehető.

Jompa-, -**pi** melyik a kettő közül: *jompa-kumpa*, n. *jompi-kumpi* egyik vagy másik, valamelyik, akármelyik (a kettő közül).

Jonkaile-, if. **-lla** = *jonkeloitse-*.
Jonkelo görbén nőtt fa.
Jonkeloitse-, if. **-oita** gurúlni.
Jonkinlaise, **⇒** valaminemű; mindenféle.
Jonkinmoise, **⇒** = *jonkinlaise*.
Jonku- mély v. tompa hangot adni, búgni.
Jonkunlaise, **⇒** = *jonkinlaise*.
Jonkunmoise, **⇒** = *jonkinmoise*.
Jonne a hova: *j.-kunne* valahova; *jonneki* v. *-kin* valahova; *käydä huppuroi sinne tänne, jos jonnekin* találomra ide-oda járt, majd erre, majd arra.
Jono sor, sorozat.
Jonotta- sorban folytatni, egyformán tenni vmit, változás nélkül folytatni: *veisaa jonottaa* egyhangúan énekel.
Jopa hiszen már: *j. nyt peräti* ki hallott valaha ilyesmit! 2) igen, persze, természetesen, ugyan úgy-e, úgy! *jopa kai* no bizony, persze, az ám; *jopahan* no bizony, no persze! 3) sőt.
Jopina morgás, dörmögés, hadarás, kalatyolás (Loits. 237, a).
Joraa-, if. **-rata** = *jorise-* || *Jorahtamom.* | *jorahutta-* caus.: *pajattaa jorahuttelee* magas, erős hangon énekel.
Jorise-, if. **-sta** keményen hangzani, zajogni, ropogni, recsegni, morogni.
Joro lusta ember, tökfilkó, kamasz, semmirekellő; 2) morgólódó ember.
Joroitta- lassan és folytonosan tenni vmit; 2) egyhangúan bőgni (sírni, énekelni); csurgatni.
Jorokse-, **-os** (tehénnev.: Kant.90,a).

Jorottare, **-otar** hanyag, rendetlen, lustálkodó nőszemély (Kal. 5, 234); 2) csacska nő.
Jorppo: *j.-naama* csunya ránczos arcú v. arczó (Loits. 130, b, hol hibásan áll: *joppo*).
Jorri ügyetlen ember, kamasz.
Jorrittele-, if. **-itella** ügyetlenkedni, henyélni, lebzselni.
Joru zaj, morgás, gágogás, csacsogás (Kal. 14, 385).
Jorva czomb.
Jos ha, hogyha; vajha, bárha; vajjon: *joshan* ha, hogyha, ha mégis; *joska* báresak, ha; *josko* vajjon; *jospa* = *joska*.
Joskus néha, némelykor, valamikor.
Jossa l. *jo*: *jossa kussa* valahol.
Josta l. *jo*; 2) = *jospa*.
Joten a hogy, a mint: *jotenki* v. *-kin* (*jotensaki* v. *-kin*) megležitosten; *joten-kuten* valamiképpen, valahogy.
Joteski v. **-kin** v. *jotestansakin* = *jotensaki* v. *-kin*.
Jotkalee, **-le** hosszú darab, szellet; szálas ember.
Jotkeltu- megnyúlósodni.
Jotkotta- lassan csinálni vmit, kényelmeskedni (Sat. III, 7).
Jotta hogy, azért hogy, úgy hogy: *jotten, jottet, jottei* stb. = *jotta en* stb.
Joudahta-, **joudahutta-** l. *joutu-*.
Joudatta- l. *jouta-*.
Joudittele-, if. **-itella** haszontalanságokat csacsogni v. tenni.
Joudukkaa-, **-ukas** gyors.
Joudutta- l. *joutu-*.
Jouhe, **-hi** lószőr || *Jouhi-leuka* szakállas (Kal. 7, 178).

Joukahta- hirtelen jönni, jutni, történni.

Joukea keskeny (San. 392); 2) (dial.) termetes, deli.

Joukio = *joukkio*.

Joukkaraise, -n, dim. *joukko* (Loits. 333, b).

Joukkio csapat, csoport, rakás, halmaz.

Joukko csapat, csoport, rakás, halmaz, sereg: *joukossa* között; *joukosta* közül; *joukkoon* közé || *Joukkonime*, -mi gyűjtő név (nomen collectivum).

Joukkoile-, if. -lla csapatba gyűjteni v. gyűlni.

Joukoitta- rakásba v. csapatba gyűjteni, csoportosítani.

Joukuttele-, if. -utella egyhangúan énekelni (Oks. 87).

Joulu [g.] karácsony: *uusi j.* újesztendő napja; *pikku j.* advent || *Joulu-aatto* v. *joulun-a.* karácsonyestéje | —*kuu* Deczember | —*lahja* karácsonyi ajándék | —*pukki* karácsonyi-bak (a mely ajándékokat hoz).

Jouluttele-, if. -utella karácsonyt ünnepelni.

Jouse-, -si új; toll, rúgó (lakatban stb.); hegedűvonó || *Jousi-miehe*, n. -mies íjász.

Joustava ruganyos.

Jouta- ráérni, foglalkozás nélkül v. szabad lenni; 2) jutni (Kal. 9, 363; 32, 195) || *Joutele*-, if. *joudella* frequ.; lassan, sietség nélkül végezni vmit (Kal. 42, 222) | *joudatta*- időt adni; siettetni | *joutu*-: l. alább.

Joutava ráérő vmire, szabad, el nem foglalt; 2) szükségtelen, ha-

szontalan, hiábavaló: *mitä joutavia* badarság!

Joutee, n. *joude* szabad állapot, el nem foglaltság.

Joutelo játék, párzás.

Jouten tétlenül, foglalkozás nélkül, szabadon; időtöltésből, tréfából; ok nélkül, hiába; *joutessa* üres órákban.

Joutilaa-, -las szabad, foglalkozás nélkül való, tétlen, dologtalan; 2) csavargó.

Joutio naplopó (Kal. 50, 430).

Jouto szabadság, el nem foglaltság, szabad-idő, szünet || *Joutohetke*-, -ki szabad-idő | —*karja* nem tejlő v. nem dolgozó nyáj | —*maa* parlag | —*miehe*, n. -mies dologtalan ember, naplopó.

Joutolaise-, -n csavargó; foglalkozás nélkül való.

Joutse-, -si = *jouse*.

Joutsene-, -sen hatyú.

Joutu sietség: *joutuun* sietve, gyorsan; *tee joutua* siess (Kivi I, 112).

Joutu- jutni, hozzájutni, eljutni vhová; elkészülni, megérni (gabona, gyümölcs); haladni, műlni; sietni: *joutui mieleeni* eszembe jutott; *joko joudut työhön* hozzájutsz már a munkához? *olemme joutunert pahaan pulaan* nagy bajba jutottunk (keveredtünk); *vilja joutuun a gabona* érik; *aika joutuun* az idő múlik; *joudu* siess! || *Joudahta*- mom. | *joudahutta*-caus. | *joudutta*-caus., intens.

Joutuisa = *joudukkaa*; *joutuisasti* gyorsan, hamar.

Jouvittele-, if. -itella = *joudittele* (Kant. 248, b).

Juhannukse, -us szent Iván napja ||
Juhannus-aatto sz. Iván estéje |
 —*yö* sz. Iván-éj.

Jukkaa, if. -kata ütni, kalapálni,
 dörömbölni, kopogni, zajogni.

Juhkura tuskó.

Juhla ünnep, ünnepély, ünnepies-
 ség || *Juhla-kulku* ünnepi menet |
 —*meno*, plur. *menot* ünnepiessé-
 gek, ünnepi szertartások | —
puku ünnepi ruha | —*päivä* ün-
 nepnap | —*saatto* = -*kulku*.

Juhlaa, if. -lata ünnepelni; mu-
 latni || *Juhlaille*, if. -lla frequ.

Juhlallise, *n* ünnepi, ünnepies;
 szertartásos, pompás.

Juhlallisuute, -uus ünnepiesség.

Juhli ünnepet töltetni (vkinél).

Juhmaa, if. -mata v. juhmi- ko-
 pogni, koezogni.

Juhmuile, if. -lla tompa hangot
 adni: *juhmuilee vatsassani* korog
 a hasam.

Juhmuttele, if. -utella = *juhmuile*-
 (Kal. 18, 527).

Juhnaa, if. -nata lassan tenni
 vmit; habozni; hanyagúl oda-
 vetni magát.

Juhnusta = *juhnaa*.

Juhta igavonó állat, teherhordó
 barom.

Juhti [sv.] bagaria-bőr.

Juka: *juka-pää* = *jukaise* (Loits.
 312, a).

Jukaise, *n* erős, kemény, csomós,
 szegletes (Kal. 46, 425).

Jukerta nagyolni, nagyjában le-
 gyalúlani v. nagyjában levágni.

Jukeva vastag, hajthatatlan, erős,
 mozdulatlan.

Jukitta biztatni, üzni, hajtani,
 kényszeríteni; szidni.

Jukka veszekedés, szóváltás; küz-
 dés, ellenállás, nyakasság.

Jukka = *jukko*.

Jukkaa, if. *jukata* biztatni;
 szidni; veszekedni, ellenmondani,
 felelelni.

Jukkeroise, *n* kedves, kellemes,
 édes (Loits. 8, b).

Jukko buczka; púp.

Juko [or.] keresztfa (szánon), iga,
 (vederhordó) rúd; vonó-szík v.
 -kötél.

Jukol'auta (e h. *Jumal'auta*) isten
 ugyse'.

Jukolista, *jukoliste*, *jukolisti* =
jukol'auta.

Jukuri makacs ember (Kivi II,
 240).

Julahta csengő hangot adni.

Julakka rút, utálatos; arczátlan,
 szemtelen.

Julehtu kifogyni a lélekzetből,
 lihegni, fulladozni, megfulladni.

Julista nyilvánítani, közhírré
 tenni, kijelenteni, kinyilatko-
 zatni, hirdetni || *Julistutta*- caus.

Julistukse, -us, n. act. *julista*.

Juljettoma, -eton alávaló, gyalá-
 zatos.

Julkahta = *jolkahta*.

Julkaise, if. -sta közzé tenni.

Julkea szemtelen, arczátlan, me-
 rész; 2) nyilvánvaló, szembe-
 tűnő; 3) tekintélyes, előkelő.

Julkea, if. -ljeta nem átallani,
 nem restelleni; arczátlankodni,
 szemtelenkedni, merni.

Julkene, if. -ljeta nyilvánossá v.
 köztudomásúvá lenni; 2) = *jul-
 kea*.

Julki nyilvános, nyilvánvaló; lát-
 hatólag, nyilvánosan: *lukea julki*

fölolvasni || *Julki-juoma* nemes ital (Kal. 20, 140).

Julkinaise, *zn* nyilvánvaló; 2) tekintélyes, jeles, előkelő.

Julkise, *zn* nyilvános, nyilvánvaló; nyílt, szabad; 2) tekintélyes, előkelő, jeles, nagy, pompás; — *julkisesti* nyilvánosan, nyíltan, szabadon.

Julkisuute, *-uus* nyilvánosság.

Julkka rút, utálatos; szemtelen, vad, durva.

Julkottele-, if. *-otella* ügetni, büszkén ügetni, nagyokat lépni (Loits. 218, a).

Julku rút; fa, melyen vmi gurúl; pózna; hosszú ember.

Julli [sv.] ladik, csónak.

Julli = *jalli* (Kivi II, 374).

Julma kegyetlen, embertelen, természetellenes, borzasztó; rút, utálatos.

Julmene-, if. *-meta* utálatossá, rútta, gonosszá stb. válni || *Julmenta*- caus.

Julmettu = *julmistu*- (Kivi II, 260).

Julmista = *julmenta*- || *Julmistele*-, if. *-lla* kegyetlennek, borzasztónak stb. (l. *julma*) mutatkozni || *Julmistu*- megdühödni, megharagudni, utálatossá v. borzasztóvá lenni.

Julmukse, *-us* kegyetlen, vad lény.

Julmukse, *-us* a nyírfahéj külső hámja.

Jumahta- megdördülni.

Jumahdukse, *-us* dördülés.

Jumala isten: *suokoon J.* adja isten! *J. varjelkoon* ments' isten! *Jumal'* antakoon v. *Jumal'apu* (Sat. III, 3) adjon isten! *Jumal' auta*

v. *avita* isten ugyse'! *auta J.* egészségedre (prosit!); *Jumala tiesi* isten tudja; *Jumalan kiitos* hála istennek; *Jumalan haltuun* isten veled (veletek, önnel), istennek ajánlom; *Jumalan nimeen* isten nevében, isten hírével; *J. paratkoon* uram bocsá'; *totta Jumalata* isten ugyse.

Jumalaise, *zn*, a. rel. *jumala* || *Jumalais-oppi* theogonia | — *satu* mythus; — *sadusto* mythologia | — *taru* = *satu*; — *tarullise*, *zn* mythologiai | — *tieto* theogonia.

Jumalallise, *zn* isteni.

Jumalattare, *-atar* istennő.

Jumalattoma, *-aton* istentelen.

Jumalise, *zn* istenes, vallásos, buzgó, istenfélő.

Jumaliste v. *-sten*: *totta j.* isten bizony, isten ugyse'.

Jumalisto pantheon.

Jumaloitse-, if. *-oita* isteníteni, imádni, bálványozni.

Jumaluute, *-uus* istenség || *Jumaluus-oppi* theologia.

Jumaukse, *-us* = *jumahdukse*.

Jumi szű.

Jumina tompa hang, dörgés, zaj, zörej, zúgás.

Jumise-, if. *-sta* tompa hangot adni, dörögni, zajogni, zúgni, zörögni.

Jumitta- ácsorogni, lustálkodni; 2) kopogni, kalapálni.

Jumo- v. *jumoa*-, if. *-ota* összehúzni; befagyni a széleken, behégedni.

Jumu = *jumina*.

Juna vonal, sor; vonat (vasuti).

Juni kutya (Loits. 183, a).

Junka henger.

Junkaa-, if. **-ngata** hengerezni, meghengerezni.

Junki [g.] kisebb fajta kés.

Junkkari [sv.] úrfi; 2) idomtalan nagy tárgy; cséplőgép.

Junkki kalarábé.

Junkutta = *junnaa* (Loits. 80, b).

Junnaa-, if. **-nnata** nehézkesen v. lassan tenni vmit.

Junnaukse-, **-us**, n. act. *junnaa* (Kivi II, 221).

Junnoittele-, if. **-oitella** lassan mozogni; dagadni, kelni (tészta: San. 14).

Juno = *jono*, *juna* (Loits. 125, a).

Juntta czölöpverő gép, verőkos.

Junttaa-, if. **-ntata** czölöpöt levetni (kossal); 2) ügyetlenül v. nehézkesen dolgozni v. mozogni.

Juntti nehézkes ember, ólomdár; tuskó; kalarábé.

Junttura tuskószerű tárgy; tuskó (emberről), nehézkes ember.

Juntturoi-, if. **-oida** lassan v. nehézkesen tenni vmit (Sat. II, 46); ellenszegülni, vonakodni.

Juo-, if. **juoda** inni: *j. jonkun maljaa* v. *muistoksi* vkinek egészségre inni; *j. itsensä juoruksiin* leinni magát; *j. tupakkaa* dohányozni; *juotava* innivaló, ital || *Juopu*-, *juorutta*-, *juotta*-, lásd alább.

Juohea v. **juoheva** mérsékelt.

Juohta = *johta* || *Juohdatta* = *johdatta* | *juohtu* = *johtu*-.

Juohtee-, **-hde** = *johtee*.

Juohto = *johto*.

Juokse-, if. **juosta** futni, szaladni; folyni || *Juoksahta* mom. | *juoksentele* v. *juoskentele*-, if. **-nnella** frequ. | *juoksettu* összefutni (tej) |

juoksutta futtatni, folytatni, leszűrni, lepárolni.

Juoksu futás, folyás || *Juoksu-hieta* futó v. folyó-homok | —*jalka*: *-jalkaa* vagy *-jalassa* vagy *-jaloin* futva.

Juoksulaise-, **-n** futár, járó-inas; csavargó.

Juoksuri futó (sakkjátékban); csavargó.

Juolaa-, **-las** iszákos (Kal. 32, 412); 2) vidám, jókedvű.

Juolahta egyet húzni (pl. palaczkból), keveset és hirtelen inni; 2) folyni (hirtelen), jutni: *juolahti mieleeni* eszembe jutott (egyszerre, hirtelen).

Juolea hosszú, hosszadalmas, unalmas; 2) pompás, büszke, ékes: *koko joukko juoleana* (Kal. 25, 654).

Juolee-, **-le** = *jaalee* (Loits. 194, b).

Juoleikko egyenetlen, köves föld.

Juoleise-, **-n** egyenetlen, köves, buczkás.

Juolukka hamva s áfonya (*myrtilus uliginosa*).

Juoma ital || *Juoma-astia* ivóedény | —*lasi* ivó-pohár | —*laulu* bordal | —*raha* borralaló | —*vete*, n. *-vesi* ivó-víz.

Juomakse-, **-as** tőgy; 2) = *juomu*.

Juomari iszákos ember.

Juomene-, **-men** ital (San. 84); 2) = *juominki*.

Juominki ivás, ivó-mulatság, tivornya.

Juomu csík, sáv, ér; karczolás, sebhely, repedés, hasadék.

Juomukka = *juolukka*.

Juomukkaise-, **-n**, dim. *juoma*: kedves italocska (Kal. 21, 263).

Juomukse, -us ivás; 2) téli háló; 3) vízgyűrű, gyenge habvetés.

Juone, -ni hosszú sor; 2) csel, fogás, ravaszság, szeszély; 3) nehézség, akadály (Kal. 23, 847).

Juonikkaa, -ikas cselszövő, ravasz, szeszélyes.

Juonittele-, if. -itella fondorkodni, cselet szőni, fogásokkal élni.

Juonta- vezetni, levezetni, származtatni.

Juontee, -nne vonal, sor, sorozat; levezetés, leszármaztatás; csík, barázda: *kasvojen juontet* arczvonások.

Juonti ivás.

Juonto ivás; 2) irány, út; leszármazás.

Juopa ivó; 2) csatorna.

Juoppo iszákos || *Juoppo-lalli* iszákos, boriszák (fig.).

Juopu- megittasúlni, lerészegedni, tele inni magát || *Juovutta*- caus.

Juopumukse, -us ittasság.

Juoree, -re = *jaaree*, *juoru* (Loits. 237, a).

Juormu keskeny barázda, repedés.

Juorotta- jajgatni, jajveszékeln, ordítani, hangosan sírni.

Juorottime, -otin hosszú nyak (pl. hattyúé); 2) durva egyforma v. rekedt hang; jajveszékélés.

Juoru fecsegés, csacsogás, terefere, haszontalan beszéd.

Juoru- v. **juorua**-, if. -uta fecsegni, csacsogni, tereferélni || *Juoruttele*-, if. -utella csacogni, fecsegn; csörgedezni (Loits. 109, b).

Juotikkaa, -ikas pióca, nadály.

Juotikki (tehénnev).

Juotokse, -os forrasztás, forrasz; összeragasztás, összeeresztés.

Juotta-, caus. *juo*-; szomjasítani: *minua juottaa* szomjazom; 2) forrasztani, foglalni: *j. yhteen* összeforrasztani; *j. kultaan* aranyba foglalni.

Juottee, n. *juote* ital, orvosság (kül. állatnak való); 2) = *juotokse*.

Juotti csatorna; vonal, sáv, csík.

Juotto, n. act. *juotta*-.

Juova, n. ag. *juo*-; 2) barázda, csatorna; csík, vonal, sáv, ér.

Juovitta- barázdálni, vonalozni.

Juovukka = *juolukka*.

Juovukkee, -uke részegítő szer; 2) = *juovukka*, *juolukka* (Kivi II, 122).

Juovukse, -us mámorosság, ittaság: *tulla juovuksiin* megittasodni, lerészegedni; *olla juovuksisssa* ittas lenni.

Juovutta=*joudutta*-; 2) 1. *juopu*-.

Jupakka veszekedés, lárma.

Jupakoitse-, if. -oita veszekedni, lármázni.

Jupina morgás, dörmögés, hadarás, kalatyolás.

Jupise-, if. -sta morogni, dörmögni, hadarni, kalatyolni.

Juppa előre hajlottság: *pää on jupassa* (előre van hajtva) || *Juppaniska* görbenyakú (anyúl epithet.): *jänis jäppä*, *juppaniska* (Kant. 227, b).

Jupsahta- lesuppanni, lepottyanni.

Jupsutta- biczegni, inogni.

Jurahta- rámondolni.

Jurina morgás, dörgés, tompa zaj.

Jurise-, if. -sta morogni, dörmögni.

Jurni- öklelni, lökni (Loits. 327, a).

Jurnutta- morogni, dörmögni.

Juro komoly, komor, mord.

Jurotta- *juro*-módra viselni magát.
Jurri önfejű, makacs, nyakas (Loits. 172, b).
Jurskaa-, if. -kata durván hangzani, recsegni || *Jurkahta-* mom.
Jussi (nyúl és tengeri nyúl mellékeve; tkp. Jancsi); 2) hajsza mag-ár (nardus stricta).
Jussikka = *jussi* 2.
Justihin, justiin v. **justiinsa** [sv.] éppen (Loits. 132, b).
Juta lassú v. nehézkes haladás; rossz út.
Jutaa-, if. *judata* lassan és nehezen haladni, lassan dolgozni.
Jutelma elbeszélés.
Jutina tompa hang, dörgés.
Jutise-, if. -sta tompán hangzani, dörögni.
Jutka vontató kötél.
Jutkaa-, if. -kata vontatni, vonszolni; lassan mozogni; 2) nem szívesen adni.
Jutku- nehézkesen mozogni, remegni || *Jutkahta-* megmozdúlni, zuhanni | *jutkutta-* vontatni, vonszolni, lassan v. nehezen vonni v. dolgozni.
Jutta iga-kötél v. szíj; csík (az állat hátán).
Jutta- v. **juttaa-**, if. *jutata* beszélgetni; hangot adni, zajt csapni (Kal. 46, 83) || *Juttele-*, if. *jutella* elbeszélgni, beszélgetni.
Juttu beszélgetés, csevegés; elbeszélés, történet, história, monda, mese; 2) ügy, pör.
Juttua-, if. *jututa* beszélgetni, beszélni, fecsegni; elbeszélgni; 2) pörlekedni.
Jutusta- beszélgetni, fecsegni; 2) vánszorogni, lassan és nehe-

zen dolgozni v. vonszolni, sokáig bajlódni vmivel.
Juukeli ördög, áruló, júdás: *mitä juukelia se siellä tekee* mi az ördögöt csinál az ott? (Sat. II, 133).
Juumo- fájni, fájdalmat okozni, szaggatni || *Juumotta-*: *hammastani juumottaa* fogam fáj.
Juupeli [sv.] örömsaj, vigalom; 2) (csúfnév: Kivi I, 136).
Juupu- = *juuttu*-.
Juuraa-, if. -rata erölködni.
Juurakko gyökerestül kitépelt főtörzsök.
Juure, -ri gyökér: *vuoren j.* hegy töve; *korvan j.* fültő; *juurta-jaksain* v. *juuresta jaksain* alaposan, tövirül-hegyire || *Juurue, -ut*, dim.
Juurehise, -n gyökérhez tartozó; 2) = *juureise*.
Juurehti- gyökerezni, gyökeret verni.
Juureile-, if. -lla gyökeret verni.
Juureise, -n kicsirázott rozs.
Juurettu- gyökeret verni, meggyökerezni.
Juureva erős gyökerű, szilárd.
Juuri éppen, egészen.
Juuri- gyökereket vizsgálni; gyökerestül irtani; alaposan meggondolni.
Juuriaise, -n gyökéren lakó, gyökérféreg (Loits. 114, b).
Juurikka gyökérnövény, kalarábé.
Juurikkaa, -ikas gyökeres, sokgyökerű; 2) gyökérnövény, kalarábé.
Juurikko gyökér.
Juurin: *j.-jaarin* l. *jaarin*.
Juuriska kalarábé.
Juuristele-, if. -lla kifürkészni, kigondolni.

Juuritta- gyökerekkel ellátni; 2) kigyomlálni, kiirtani.

Juurta- gyökeret verni: *j. alkunsa* v. *alkuperänsä* származni || *Juurtu-* med. | *juurrutta-* caus.

Juusma kötelep (flótz).

Juusto [g.] sajt.

Juustoutu- megsajtosodni, sajtátá válni.

Juutalaise, *n* zsidó.

Juuti lomha lény (Kivi II, 374).

Juutta- megfojtani || *Juuttu-* megakadni, hozzáragadni; megfulladni, nyuvadni; kimerülni, elgyengülni.

Juuttaa, *n.* **juutas** egy gonosz mythologiai lény; gonosz lélek; rossz és ravasz ember.

Juutti = *juuti* (Kivi II, 314).

Jyhmi- zörögni, csattogni, dörögni.

Jykevä, **jykeä** vastag, vaskos; merev, súlyos; idomtalan, durva (Kal. 23, 620).

Jylhene, *if.* **-hetä** zordonná válni.

Jylhisty- = *jylhene*.

Jylhistö zordon (*jylhä*) vidék, vadon-erdő.

Jylhä zordon, borzasztó, sötét; vad, puszta, sziklás.

Jylhäkkö = *jylhistö*.

Jylinä dörgés.

Jylise, *if.* **-stä** dörögni.

Jylkeä rendkívül nagy, roppant, borzasztó; 2) pompás, díszes.

Jylkky- zajjal rázkódni, egyenetlenül mozogni || *Jylkkyttä-* caus.

Jyllää, *if.* **-lätä** lármázni, zajt csapni; 2) fölforgatni.

Jylmy köves vidék.

Jylseä durva, kemény; mogorva, nem szíves.

Jylähtä- megdördülni.

Jymeä = *jykeä*.

Jyminä dörgés.

Jymise, *if.* **-stä** dörögni, tompa zajt hallatni.

Jymy = *jyminä*.

Jymähyttä- dördíteni, hirtelen dörgést okozni.

Jynkkä = *jylhä*.

Jyreä durva, egyenetlen; 2) vaskos, erős.

Jyrinä dörgés, tompa zaj.

Jyrise, *if.* **-stä** dörögni, tompa zajt hallatni || *Jyristä,* *jyrisyttä-* caus.

Jyrittä- = *jyristä*.

Jyrkeä egész (hasítatlan, *pl. fa*; örletlen), vaskos, erős; 2) durva, faragatlan; nyers, barátságtalan.

Jyrkistele, *if.* **-llä** nyakaskodni, makacszkodni.

Jyrkisty- = *jyrkkene*.

Jyrkkene, *if.* **-rketä** mer dekké, rézsütössá stb. (*l. jyrkkü*) lenni.

Jyrkkä meredek; mogorva, barátságtalan, kemény, hajthatatlan.

Jyrkälee, **-le** nagy darab.

Jyrkäntee, **-nne** meredély, meredek lejtő.

Jyrsi- rágni, rágesálni.

Jyrskee, **-ke** durva hang, láрма, zaj, horkanás.

Jyrski, **jyrsky-** durva hangot adni, lármázni, zajongani, horkanni.

Jyrsky = *jyrskee*.

Jyry dörgés, tompa zaj, láрма.

Jyryä, *if.* **-ytä** = *jyrise* || *Jyryyttä-* caus. (Sat. IV, 126).

Jyrä meredek partú patak; mély völgy; 2) = *jyrikse*.

Jyrähykse, **-ys** dördülés.

Jyräkkä zaj, lárma ; 2) goromba, durva, vastag.

Jyräkse v. **jyrää**, -rás henger.

Jyrästä- hengerezni, hengerrel egyengetni.

Jyrää-, if. -**rätä** = *jyrästä*- ; 2) = *jyrise*- || *Jyrähtä*- mom. | *jyrähyttä*-, *jyräyttä*- caus.

Jyskee, -**ke** = *jyrskee*.

Jyski-, **jysky**- = *jyrski*- || *Jyskähtä*- mom. | *jyskyttä*- caus.

Jysky = *jyskee*.

Jyskyä-, if. -**ytä** = *jyski*-.

Jyskähykse, -**ys** = *jyrähykse*.

Jyskää-, if. -**kätä** = *jyski*-.

Jystä- döngetni, ütnei, zúzni, vágnei (Sat. II, 161); 2) zajongani, lármázni.

Jysähtä- koppanni, recsensenni.

Jytevä derék, erős.

Jytinä dörgés, döngés, recsegés, ropogás.

Jytise-, if. -**stä** dörögnei, döngeni, recsegneni, ropogni.

Jytky- ugrani, szöknei || *Jytkyttä*- mom., caus.

Jyttyise, -**n** -nemű, -szerű, -féle.

Jyttynäise, -**n** a maga módja szerint való, maga fajtájabeli (Kant. 90, b).

Jyty = *jytinä*.

Jytyise, -**n** = *jyittyise*: kaiken j. mindenféle (Sat. I, 65).

Jytyyttä- zajogni: *kantaa j.* nehezen v. nehézkesen vinni (Sat. II, 153).

Jytää-, if. **jydatä** = *jytise*-.

Jyvi- rágni, rágesálni.

Jyvisty- szemesedni, magvasodni.

Jyvä magszem, gabonaszem; plur. *jyvüt* gabona, élet (kül. rozs) ||

Jyvä-terä kalász.

Jyväsime, -**in** légy, irányzó (puskán).

Jyvästä- gabonát keresni v. gyűjteni v. koldúlni; 2) gabonát teremni.

Jyvästö magtár.

Jyystä- rágni, rágesálni.

Jähdykkee, -**yke** v. **jähdyttee**, -**yte** hűtő szer.

Jähdyttime, -**ytin** hűtő eszköz.

Jähkalee, -**le** = *mökhälee*.

Jähmene-, if. -**meta** = *jähmetty*-.

Jähmetty- megmerevedni, megsűrűsödni, megaludni, megfagyni.

Jähmeä merev.

Jähmikkö feszes ember, merev tárgy; 2) kontár.

Jähmisty- = *jähmetty*-.

Jähmitty- = *jähmetty*-.

Jähmystä- habozni, halogatni, lassan tenni vmit.

Jähmäile-, if. -**llä** = *jähmystä*-.

Jähmö a jégnek tündére v. védő szelleme (Loits. 247, b).

Jähty- lehűlni, meghűlni || *Jähdyttä*- caus.

Jäise, -**n** jég-, jeges: *jäisin* jégén, jégúton.

Jäkertä- erőlködve tenni vmit.

Jäkäli [or.] bércezi zuzmó (lichen); moha.

Jäkälty- bemohosodni, bezuzmósodni.

Jäkälä = *jäkäli*.

Jäle... = *jälje*....

Jälisty- hátramaradni, késni (pl. óra).

Jälittele-, if. -**itellä** = *jäljittele*-.

Jälitysten egymás után.

Jäljekkäin, **jäljeksyttä** = *jälitysten*.

Jäljempä, -**pi** l. *jälke*.

Jäljennökse, -ös másolat.
Jäljentä- másolni, lemásolni.
Jäljestä- utána csinálni vkinek vmit, utánozni, majmolni.
Jäljettäin, jäljettäisin, jäljetyksen, jäljetysten = *jälitysten*.
Jäljimpä, -in l. *jälke*.
Jäljittele-, if. -itellä utánozni.
Jälke, -ki nyom, lábnyom: *muista jälkesi v. jälkiäs'* (tkp.: emlékezzél nyomaidra =) jöjj el más-kor is; *jäljellä v. jälellä* hátra (= megmaradva); *jäljellä v. jälellä oleva* hátralevő; *jäljelle v. jälelle* hátra; *jäljessä v. jalessä* után; *jäljestä v. jalestä* után; *jäljestäpäin* az után, utóbb, később; *jälkeen* után, szerint; *jälkeenpäin* később; *jälkeemminkésőbb*; *jälillä*, -lle = *jäljellä*, -lle; *jälissä*, -stä = *jäljessä*, -stä; comp. *jäljempä v. jältempä*, -pi hátrább levő, későbbi; sup. *jäljimpä v. jälimpä*, -in legutolsó, legkésőbbi || *Jälki-kirjoitukse*, -us utóirat | — *maailma* utóvilág, utókor | — *mainee*, -ne emlékbeszéd; utóirat, jegyzet | — *muisto* emlékezet, emlék; emlékbeszéd | — *ruoka* csemege.
Jälkehise v. jälkeise, *en* követő, utód || *Jälkeis-maailma* = *jälki-m*.
Jälkeile-, if. -llä követni, vkinek nyomdokaiba lépni; utánozni, majmolni, leírni, másolni.
Jälkeläise, *en* utód.
Jälkimmäise, *jälkimäise*, *en* utóbbi.
Jälkkäree v. jälkäree, -re nagy darab, idomtalan darab.
Jälkyttä- nehézkesen v. kellemetlen hanggal tenni vmit; rágni, majszolni.

Jälle = *jälleen* (Kal. 5, 190).
Jälleen, *jäl lensä* megint, ismét, újra; vissza.
Jälte, -lsi fa-nedv || *Jältöse*, *en* dim. (Kant. 153, b.)
Jälä nyálka, nyák; enyv, lép (madárenyv).
Jämeä feszes, merev, szilárd; állandó, derék; erős, vastag.
Jäminä láрма, zaj; veszekedés.
Jämisty- merevvé, állandóvá stb. (*jämeä*) lenni.
Jämittä- nem mozdulni, mereven lenni.
Jämmö = *jähmö* (Loits. 247, b.)
Jämsi ráspoly, vakarókés.
Jämsä csengetyűhúzó; 2) = *jämsi*.
Jämsäa-, if. -sätä ráspolyozni; 2) zavartan v. lassan beszélni.
Jämäjä- v. *jämää*-, if. -mäta remegni, rengeni, dörögve rengeni, zajongani; veszekedni || *Jämähtä*- mom.
Jänekse, -es = *jänikse*.
Jänikse, -is nyúl.
Jänistä- nyúlászni.
Jänkeä = *jämeä*.
Jänkky = *jänkkä*. (Loits. 101, b.)
Jänkkä lomha v. mozdulatlan lény; nagy darab, tuskó.
Jänkkäile-, if. -llä lomhán mozogni; 2) = *jänkyttä*- 2.: *j. aapisto*a az abécés-könyvet nyag-gatni, rajta rágódni (Kivi II, 42).
Jänkkälä = *jänkkä* (Loits. 247, a).
Jänkyttä- nehezen beszélni, he-begni; 2) rágódni vmin, maj-szolni.
Jänkä nagy mocsár, láp, lápföld, mocsaras völgy; 2) felhő-csoport v. tömeg. (Kal. 48, 360).

Jänkälee, -le nagy v. idomtalan tárgy, tuskó.

Jännistä- ruganyossá tenni; 2) feszíteni (erejét).

Jännittä- feszíteni, megfeszíteni; erejét megfeszíteni: *jännittävä* érdekfeszítő.

Jännitykse, -ys feszítés, megfeszítés.

Jäntee, -nne ín, ideg; ívhúr, húr, szálag; vonó, hegedűvonó; 2) feszültség, feszült helyzet: *jousi on jänteesä* az íj föl van vonva v. meg van feszítve.

Jäntere, -nner ín, ideg, izom.

Jänterä = *jäntterä*.

Jäntevä izmos, erős, ruganyos.

Jäntime, -nnin feszítő, felhúzó (eszköz).

Jäntterä erős, izmos, szilárd; vaskos, nagy.

Jäntti ín, ideg, húr; rugó; erő.

Jänttyrä idomtalan, durva, ügyetlen.

Jänttä- feszíteni, feszegetni (Loits. 66, b).

Jänttärä = *jäntterä*.

Jänty- feszülni, megfeszülni.

Jäntäree, -re = *jäntere*.

Jänö nyúl, nyúlacska: *jänölän jussi* = *jänikse*.

ot. **Jäpi**- párosodni, bakzani.

Jäpisty- meggémberedni.

Jäppi óriás.

Jäppä meggörnyedt állapot; 2) (a nyúl jelzője.)

Jäpösime, -in koslatás, bakzás, rühetés; koslatás stb. helye (Loits. 14, a.)

Järe ... = *järje* ...

Järeä durva, nagyszemű, vaskos, testes; kemény.

Järin nagyon is, egészen.

Järinä durva hang, recsegés, vaczogás, kelepelés; rezgés, remegés, rengés.

Järise-, if. -stä durván hangzani, recsegni, vaczogni, kelepelni; rezegni, remegni, rengeni || *Järistä*-, *järisyttä*-, *järityttä*- caus.

Järistykse, -ys remegés, rezgés, rengés: *maan j.* földrengés.

Järittä- lefejtteni, lehámozni, megcsontkítani; 2) rázni.

Järjellise, -n okos, értelmes, eszes.

Järjestelmä rendszer.

Järjestykse, -ys rend.

Järjestä- rendezni, rendbe szedni, szervezni.

Järjestö rend, rendszer.

Järjettömä, -etön oktalan, esztelen; rendetlen.

Järke, -ki ész, értelem; 2) rend: *järjestänsä* v. -*stään* v. *järkiähän* (Kal. 7, 6) rendben, sorban, egymás után; — adv. *järki* egészen, teljesen, nagyon; *järjestänsä*, *järkenänsä*, *järkinänsä*, *järkiänsä* egészen, teljesen || *Järki-peräise*, -n észszerű.

Järkevä okos, eszes.

Järkey- if. -*ytä* v. *järkeyty*- megeszesedni.

Järkeä merev, durva; vastag, idomtalan; egész.

Järkinäise, -n lényeges, állandó, tartós; általános, közönséges, mindennapos; durva.

Järkki, **järkky** tuskó, ezölönk, tőke.

Järkky- ide-oda mozogni, rázkódni, rengeni, ingadozni || *Järkyttä*- caus. | *järkähty*- v. -*htä*- mom.: *järkähtymättömä* v. *järkäh-*

tämmättömä, -ätön rendületlen, rendíthetetlen | *järkähyttä- v. järkäyttä- caus. järkähtä-*

Järky = *järkki, järkkyy* (Kal. 12, 155).

Järkähty- v. **-htä-**, *järkähtä-mättömä l. järkkyy*

Järkälee, -le v. järkälö nagy hosszúkás darab, henger; tuskó, ezölönk, tőke; evező (Kal. 47, 134).

Järköttä- = *järkyttä-*

Järmäile-, if. **-llä** ingerült lenni, morogni, dörmögni (Kivi II, 390).

Järnystä- veszekedni.

Järnyttä- rágicsálni.

Järnäkka önféjű, nyakas, hajthatatlan.

Järsi- rágni.

Järsky- v. *järskaa-*, if. **-kätä** zajogni, dörogni, recsegni, vaczogni || *Järskyttä- caus. | järskähtä- mom.*

Järsähtä- megrendülni, kificzomodni; 2) = *järskähtä-* (Loits. 77, b).

Järttä- dörogni; remegni, rezegni (Loits. 92, a).

Järve, -vi tó.

Järvene-, if. **-vetä** tóvá alakulni.

Järvistö tó-rendszer.

Järy döngés, dörgés, morgás.

Järyttele-, if. **-ytellä** döngeni, dörogni, morogni.

Järähdykse, -ys, n. act. *järähtä-*

Järajä- v. *järaa-*, if. **-rätä** dörogni, recsegni, remegni || *Järähtä-mom. | järähdyttä- caus.*

Jäsene, -sen tag, íz, ízület.

Jäsenistö személyzet, testület (collegium).

Jäsevä tagbaszakadt, vaskos, erős.

Jäskey- recsegni, pattogni.

Jäsmä merev, feszes, erősen álló (Loits. 211, b).

Jässähtä- zuhanni.

Jästi [sv.] sörseprő.

Jasäkka erősen álló, merev, feszes, vastag.

Jätise-, if. -stä = *järise-*

Jätky- lassan mozogni, remegni.

Jätkyttele-, if. -ytellä utánozni, majmolni; 2) szavait ismételni, szidni, veszekedni.

Jättee, n. jäte maradék, hagyaték, ereklye.

Jätti [sv.] óriás: *jätti-kannel kai-kuu* (Oks. 31).

Jättiläise, n v. jättilää, -läs óriás.

Jättä- hagyni, elhagyni: *j. siksensä v. sillensä* ott hagyni, abban hagyni; *j. hyvästi* elbúcsúzni; *j. sisään* beadni; *j. anteeksi* elengedni || *Jättäy-, if. -ytä v. jättäyty-* elhagyni magát, átengedni magát | *jättäy- caus., intens.: kello jättäyää* (késik).

Jättäjäise: *hyvästi-jättäjäiset* búcsú-lakoma.

Jättö hagyás, elhagyás, mellőzés: *hyvästi-j.* búcsú, búcsúzás.

Jätystä- lomhán mozogni.

Jätännäise, n hátramaradt, megmaradt.

Jätökse, -ös hagyaték, maradék, ereklye; 2) elhagyottság; 3) = *jättö*.

Jäyhä mogorva, komor.

Jäyhää, if. -hätä veszekedni, porlekedni, lármázni.

Jäykistä- = *jäykentä-* || *Jäykistele-, if. -llä* makazkodni, megkötni magát (fig.).

Jäykkene-, if. jäyketä megmere-

vedni, hajthatatlanná lenni. ||
Jäykentä- caus.

Jäykkä feszes, merev; nyakas, makacs; mozdulatlan, rendületlen, szilárd, állandó; szigorú, komoly, mogorva, hideg, rideg.

Jäynää-, if. **-näta** ingerelni; bosszantani, nyaggatni.

Jäyrää-, if. **-rätä** = *jäynää-* (Kivi II, 262).

Jäystä- kaparni, vakarni, karmolni (Loits. 35, a).

Jäytä elázott, földuzzadt, megdagadt.

Jäytä- megáztatni, vízzel teleítatni v. teleszívatni, megduzzasztani; 2) rágni, marni (Kal. 17, 171).

Jää jég || *Jää-kynttilä* jégcsap.

Jää-, if. **jäää** maradni, megmaradni: *jää hyvästi* isten veled ||
Jäüpy- hátramaradni, elmaradni.

Jäädykse, **-ys** megfagyott állapot.

Jaahd..., **jääht**... = *jähd*...
jäht...

Jaahtime, **-hdin** = *jähdyttime*.

Jaahttä- = *jähdyttä-*.

Jaahyväise, plur. **-set** búcsú, búcsúvétel.

Jaakellehtä- tipegni, ugrálni, ingadozva mozogni. (Kant. 24, a),

Jaakkö jéghegy (gletscher).

Jaakäri [sv.] vadász (katona).

Jäämistö hagyatéék.

Jäämä maradék.

Jaännökse, **-ös** maradék, maradvány.

Jaäryttele-, if. **-ytellä** utánozni,

Jäära [lett] kos.

Jäätee, n. **jääde** jégképződés; jégborította hely.

Jäätelö fagylalt.

Jäätikkä v. **-kkö** jégpálya; jéghegy.

Jäättä- jéggel borítani; megfagyasztani.

Jäätä- jeget képezni, jéggel bevonódni, befagyni; fagyasztani: *jäätävän kylmä* dermedtő hideg ||
Jäätty- med. | *jäädtyttä-* caus.

Jäätö jegedés, megfagyás || *Jäätökohta* fagypon.

Jäävi [sv.] tiltakozás, elvetés.

Jäävitse-, if. **-itä** v. **jäävää-**, if. **-vätä** tiltakozni, elvetni.

Jöhmystä- = *jähmystä-*.

Jökelö, **jökö** feszes, merev, nehézkes, ügyetlen ember.

Jölköttä- nehézkesen v. ügyetlenül tenni vmit, hanyagul mozogni (Sat. I, 131).

Jölly, **jöllikkä** potrohos, nehézkes, ügyetlen ember.

Jönkelö = *jonkelo*.

Jönkkä = *jänkkä*.

Jönkyttä- rázni; 2) himbálódzni.

Jöntystä- nehézkesen v. ügyetlenül mozogni.

Jönöttä- lomha lenni, tétlenkedni (Sat. II, 46).

Jöreä = *järeä*.

Jörise-, if. **-stä** durván hangzani, morogni, recsegn.

Jörri magányos ember; zsémbeskedő (Kivi II, 261).

Jörahtä- hirtelen durva v. hörgőhangot adni, mordulni || *Jörahyttä-*: *sanoa j.* durva hangon mondani.

Jörö mogorva, barátságtalan, savanyú ember.

Jötköttele-, if. **-ötellä** ügetni, ugrálni és táncolni. (Sat. I, 132).

K.

Ka lám ; no, no hát ! (Sat. I, 2).

-Ka, -kä (nyomatekösítő particula kérdő és relativ névmásokon) : *jo-ka, mi-kä, milloin-ka*. (V. ö. Budenz, Finn nyelvtan. 2. kiad., §. 17, e; §. 72, 2. — és alább *-kä*).

Kaahaa-, if. **-hata** sürgölődve szaladgálni, sürgölődni, lármázni (pl. gyermek); 2) iparkodni, próbálni || *Kaahattele-*, if. *-atella* szaladgálni.

Kaahee, -he sürgős-forgás, fáradozás. (Loits. 253 a.)

Kaahi- sürögni- forogni, próbálni.

Kaahista-, kaahitta- lármázni, nagy csoportokban játszani és lármázni; 2) megpróbálni; refl. *kaahistai-* v. *kaahittai-*, if. *-aita* törekedni, iparkodni, próbálni (Kal. 26, 508).

Kaahla-, kaahlaa-, if. -lata = *kahla-, kahlaa-*.

Kaahoittele-, if. -oitella ostobászkodni.

Kaakahta- elgágogni magát.

Kaakeli [sv.] kályha-cserép || *Kaakel-uuni* [sv.] cserépkályha.

Kaakerta- hákogni, harákolni, torkát köszörülni; köhögtetni.

Kaakista- akadályozni, megakasztani; szorítani, kínozni.

Kaakki [sv.] pelengér; 2) gebe; haszontalan v. hasznavehetetlen tárgy.

Kaakko délkelet, délkeleti szél.

Kaakko bűvár, nagy bűvár (*colymbus arcticus*) || *Kaakko-lintu* id. (San. 358).

Kaakku [sv.] kalács, torta.

Kaakkuri = *kaakko* 2.

Kaakotta- gágogni, kodácsolni; lúd-módra mozogni.

Kaala vmi hiábavaló, haszontalan; körülbelül-való: *kaalalta* körülbelül, hozzávetőleg, taláломra.

Kaala- v. **kaalaa-, if. -lata** gázolni; fáradságosan járni; 2) összekapkodni, összekaparni || *Kaalaise-, if. -sta* mom.

Kaalamo gázló.

Kaali [sv.] káposzta || *Kaalin-kerä, -kupu, -pää* káposzta-fej.

Kaalikse, plur. -set zöltség.

Kaalo kivájás, üresség, odvasság.

Kaamaise-, if. -sta hirtelen hozzákapni.

Kaamea zordon, vad, borzadalmas.

-Kaan, -kään (enclit.: kérdő és tagadó mondatokban) csak... is; is, sem: *tehtiinkö päätöstä yhdes-säkään kysymyksessä* hoztak-e határozatot csak egy kérdésben is? *toiset eivät olleetkaan kotona* a többiek nem is voltak otthon; *ku-kaan ei ole tullut* senki sem jött; *en minäkään sano sitä mielelläni* én sem mondom azt szívesen (v. ö. Budenz, Finn nyelvtan. 2. kiad. §. 72, 3).

Kaapi- kaparni, vakarni; 2) kúszni, mászni || *Kaapaise-, if. -sta* mom.: hirtelen kaparni, utána kapni, hozzákapni,

Kaapee, n. kaave, plur. -eet vakarék (Loits. XIV).

Kaapime, n. kaavin húsoló.

Kaappaa-, if. **kaapata** megkapni, megfogni, megragadni, magához ragadni || *Kaappaise-*, if. *-sta* mom.

Kaappari [sv.] kalóz, tengeri rabló.

Kaappee, n. **kaape**, plur. *-eet* = *kaapee*.

Kaappi [sv.] szekrény.

Kaappi-vakarni, kaparni; utána kapni, megkaparintani.

Kaappiaise, *-n* vakarcs || *Kaappiais-kakkara* v. *-kakku* id.

Kaappu = *kaapu*.

Kaaprahta-hirtelen kitérni, viszsza-vonulni (Kant. 222, b).

Kaapsahta-ugrani, gyorsan és könnyedén mozdulni (Kal. 17, 604).

Kaapu, **kaapua** [sv.] köpönyeg (Kal. 9, 540; 46, 458); 2) kürtő.

Kaapusta, **kaaputta-**vakarni, kaparni.

Kaaputtele-, if. *-utella* kapargatni (esoszogva) járni.

Kaarasta-ívalakúlag hajlani, ívet képezni; refl. *kaarastai-*, if. *-aita* id. (Kal. 26, 446).

Kaare, *-ri* ív, hajlás; ívalakú fa, hajóborda, bókony: *taivaan*-, *ukon*-, *vesi-k*. szivárvány; 2) (törvény-)ezikk.

Kaarekse, *-es* vessző.

Kaareutu-ívalakúlag hajlani.

Kaareva ívalakú, hajlott.

Kaaritta-ívekkel v. bordákkal ellátni, hajlítani (ív-alakra), körülvenni.

Kaarna fenyőfa kérge.

Kaarnee, *-ne* holló (corvus corax: Kal. 21, 43).

Kaarrantee, *-nne* kerülő út, ív-

alakú út; hely, a melyet meg kell kerülni.

Kaarrokse, *-os* hajlás, kerülő (út).

Kaarruttele-, if. *-utella* l. *kaarta-*.

Kaarsku- = *karsku-* (Kal. 39, 323).

Kaarta-ívet képezni, hajlítani, boltozni; kerülőt tenni, megkerülni, körülvenni || *Kaarruttele-*, if. *-utella* hajlítgatni (Kal. 23, 234).

Kaarta-, parall. *kuurta-*.

Kaartee, *-rre* = *kaarrantee*.

Kaarti [sv.] gárda, testőrség || *Kaartilaise*, *-n* gárdista, testőr.

Kaarto hajlás, kerülő, kanyargós út.

Kaaruttele-, parall. *lyyyryttele-*: *lypsi lehmän lyyrytteli*, *kantoi maion kaarutteli* (Kant. 77, b).

Kaase, n. *-se* = *kaaso*.

Kaasi [fr.] bér, zsold (Kivi I, 182).

Kaaso nyoszolyó-leány v. *-asszony*.

Kaasu köd, ködös gőzölgés; gáz, légszesz.

Kaata-dönteni, ledönteni, földönteni; önteni, tölteni: *kaataan*, *kaattiin*, *kaattu* stb. (összevonva) = *kaadetaan*, *kaadettiin*, *kaadettu* stb. || *Kaadalta-* mom. | *kaatu-med.*: eldűlni, ledűlni, elesni: *kaatuvaise*, *-n* elesésre hajlandó, nyavalyatörős; *k. tauti* nyavalyatörés, nehéz kór.

Kaatee, n. **kaade** = *kaatio* (Loits. 305, a).

Kaatio [szl.] csípő, csípő-esont, tompor; plur. *kaatiot* alsó-nadrág, gatyá.

Kaatti nyakkendő, nyakvas, nyakláva.

Kaattu, **kaattuva** v. **kaatu** báránybőr, gyapjas ágytakaró.

Kaava minta, mustra.

Kaavaa-, if. -vata mintázni, képezni, alakítani; utánképezni, utánozni.

Kaavantee, -nne minta-irat.

Kaavi- = *kaapi-* || *Kaavaise-*, if. -sta mom.

Kaavio minta.

Kaavitse-, if. -ita = *kaavi-*.

Kaavoitta- mintázni, alakítani, képezni.

Kadehti- irigyelni; *kadehtiva*, *kadehtivaise*, *zn* irigy.

Kadikka hasábfá, dorong, karó.

Kadokse, -os elveszett állapot: *on kadoksissa* elveszett.

Kadotta- l. *katoa-*.

Kadottime, -otin elvesztő v. elpusztító eszköz.

adotukse, -us elvesztés, veszteg, pusztulás; kárhozat.

Kah lám, né, nini; no!

Kaha = *kahda*.

Kaha kosár, szita; 2) madár-tőr, kelepeze; 3) fogantyú, fül (edényen).

Kahaa- v. **kahaja-**, if. -hata sziszegni, suhogni, recsegni, ropogni, zörögni || *Kahahta-* mom. | *kahatta-* caus., intens. | *kahattele-*, if. -atella, frequ. *kahatta-* | *kahantta-* caus.

Kahakka csetepaté, csatározás.

Kahara göndör.

Kaharoitse-, if. -oita göndöríteni.

Kahartu- göndörödni.

Kahattele- l. *kahaa-*.

Kahda ketté; felibe, feliben: *rikkoa* k. ketté törni; *kynttilän* *on* k. *karjan* *ruoka* gyertyaszentelőkor feliben van a takarmány (= fele föl van emésztve) || *Kahda-jako* ketté-osztás, felezés | —*kesken* =

kahden-kesken | —*käsin* v. *-käteen* föl s alá (Sat. I, 30) | —*mielise*, *zn* kétértelmű | —*päin* kétfelé.

Kahdanne kétfelé.

Kahdeksa, -an nyolcz: *k.-toista* tizennyolcz; *k.-kymmentä* nyolczvan.

Kahdeksannekse, -nnes nyolczad-rész.

Kahdeksante, -as nyolczadik.

Kahdeksia nyolczfelé.

Kahdellaise, *zn* = *kahden-laise*.

Kahdente, -des (ketted): *k.-kymmenes* huszadik; *k.-toista* tizenkettedik.

Kahdesti kétszer, két ízben.

Kahdista- megkettőzni, megkét-szerezni.

Kahee, -he recsegés, ropogás; 2) dér.

Kahila káka, nád.

Kahilikko v. **kahilisto** nádas.

Kahimo teremtmény, állat (? — *Loits.* 80, b).

Kahina suhogás, recsegés, ropogás.

Kahise-, if. -sta suhogni, recsegni, ropogni.

Kahja száraz köhögés.

Kahki- sötétben tapogatódzni; ide s tova mozogni.

Kahla- v. **kahlaa-**, if. -lata gázolni, locspocsban járni.

Kahlamo = *kaalamo*,

Kahlee, -le v. -lis láncz, bilincs, békó.

Kahlehti- bilincsekbe verni, meg-lánczolni.

Kahlestutta-, **kahletta-** = *kahlehti-*.

Kahlitse-, if. -ita = *kahlehti-*.

Kahlo gázló (*kaalamo*) || **Kahlo-lintu** gázló (madár).

Kahma kis fagy, gyenge fagy.

Kahmaa-, if. -mata vaktában hozzákapni, megkapni, megragadni, megfogni; vmi után kapkodni v. tapogatódzni.

Kahmalo összemarok.

Kahmalta- összemarokkal meríteni v. tölteni.

Kahmi- vaktában hozzákapkodni, utána nyúlni, tapogatódzni vmi után, mohón kapni vmi után: *syödä k. mohón enni.*

Kahmua-, if. -uta = *kahmi*-.

Kahnaa-, if. -nata dörszölni, törülni, vakarni, őrleni; merőven v. nem szívesen tenni vmit; 2) megharapni || *Kahnatta*- intens. | *kahnattele*-, if. -atella frequ. (Kal. 42, 48).

Kahni = *kahnaa*-; 2) késlekedni, halogatni.

Kahnusta- késlekedni, lassan tenni vmit || *Kahnustele*-, if. -lla frequ.

Kaho gyenge fagy; dér; 2) recsegés, zizegés.

Kahoittu- kissé megfagyni, megdermedni, megkörmedni.

Kahta: *kahtaan* ketté; *ovi on kahdallansa* az ajtó tárva van.

Kahtaalla két felé, két irányban; *kahtaalta* két felől; *kahtaalle v. kahtanne* két felé.

Kahtain két helyütt.

Kahtalaise, *zn* kétféle.

Kahtalo kettősség, ketté-osztás: *kahtaloksi* ketté (Kal. 14, 316); plur. *kahtalat* vmi ketté osztottnak részei.

Kahtamoise, *zn* kettős, kétszeres.

Kahte, n. *kaksi* két, kettő: *k.-toista* tizenkettő; *k.-kymmentä* húsz; *k. kolmatta osaa* kétharmad rész;

kahden ketten, kettesben; *kahden kesken* négy szem közt; *kahta kau-niimpi* kétszerre szebb; *olla kahdella püällä* tétovázni; *kaksin* ketten-ketten, kettesével, kettenként || *Kahden-kamppaukse*-, *us* párviadal | —*kertaise*, *zn* kettős, dupla, kétszeres | —*laise*, *zn* kétféle | —*mielise*, *zn* határozatlan; kétértelmű || *Kaksihaaraise*, *zn* kétágú | —*mielise* = *kahdenm.*; —*mielisyyte*-, *-yys* határozatlanság; kétértelműség | —*neuvoise*, *zn* kétnemű, hermaphrodita | —*äänikkee*-, *-ike* (gram.) kettős hangzó, diphthongus || *Kaksin-kertaise*, *zn* kettős, kétszeres | —*taistelo v. -lu* párhaj.

Kahtia ketté.

Kahu = *kahina*.

Kahua-, if. -uta ropogni, recsegní, sustorogni, zizegni; 2) megfagyni || *Kahutta*- caus.; intens. | *kahuttele*-, if. -utella, frequ. *kahutta* (Kal. 24, 499).

Kahva fogantyú: *oven k.* kilincs; *miekan k.* kard-markolat.

Kahvaa-, if. -vata [sv.] csinálni, felszerelni (Loits. 124, b).

Kahve-, *-vi* [sv.] kávé.

Kahvee-, *-ve v. kahvi* = *kahve*.

Kahveli [sv.] villa.

Kahvila kávéház.

Kai = *kaikke* (Oks. 10).

Kai csak, bizonyára, hihetőleg: *kyllä k. hän tulee* ő csak eljön; *tulee kai* bizonyára eljön.

Kaidehti- szöni.

Kaidenta- keskenyebbé v. szűkebbé tenni.

Kaiha félhomályos, árnyékos, zordon, sötét (Kant. 137, a); 2)

irigy, elégedetlen (Kal. 23, 570); nem tetszés, elégedetlenség, neheztelés.

Kaihe, -hi = *kaihi*.

Kaihee, -he gond, bú (Kant. 21, a); 2) hályog.

Kaiheksu homályosan látni; sejteni; 2) rossz szemmel nézni, rossz néven venni.

Kaihelma homályos látás v. látvány; titkos harag, neheztelés.

Kaihentele-, if. -nnella homályosan látni v. látszani; derengeni, derülni.

Kaihi hályog.

Kaiho homályosság, zordonság; homályos v. zordon hely; 2) gond, bú, hiány; 3) czingár, sovány, vékony.

Kaiho- v. **kaihoa**-, if. -ota levertnek lenni, gyászolni, nélkülözni, bántódni, panaszkodni.

Kaihollise, -n zordon, bánatos, szomorú; 2) hosszú és sovány.

Kaihostu levertté lenni, bánatba v. gyászba merülni.

Kaihottele-, if. -otella nyújtózodni.

Kaihta elhomályosítani, elrejteni, titkon tenni vmit; 2) menekülni vmi elől, kikerülni vmit.

Kaihti homályosan látni; beárnyékolni, elrejteni; 2) menekülni vmi elől, kikerülni vmit.

Kaihtime, -hdin szemellenző (lovaknál); plur. *kaihtimet* függöny, redőny, ablak-ernyő.

Kaihu panaszos, siránkozó (Kant. 238, a).

Kaija [sv.] sirály (*larus canus*); 2) csóka (*corvus monedula*).

Kaika sirály (*larus canus*).

Kaikka-, if. -kata = *kaiku*- || *Kaikahutta*-caus.

Kaikalee, -le nagy letörött darab, nagy falat, tuskó (Kivi I, 156).

Kaikatta gágogni; csacsogni.

Kaikellaise, -n = *kaikenlaise*.

Kaikeroitta = *kaikerta*- (Kal. 26, 598).

Kaikerrehta = *kaikerta*- (Kal. 39, 152).

Kaikerta rezgő visszhangot adni; bégetni; jajgatni, óbégatni, panaszkodni, nyöszörögni (Kal. 25, 201).

Kaiketi teljesen, mindenesetre, mindenképpen; bizonyára, hihetőleg; mégis csak, legalább.

Kaiketse = *kaiketi* (Sat. IV, 177).

Kaikisten = *kaikkien*: *k. paras* legeslegjobb, valamennyi közt a legjobb.

Kaikiten, **kaikitse** egészen, teljesen; csak, bizonyára; 2) mégis, mindazonáltal.

Kaikka-hangzani, visszahangzani.

Kaikke, -kki minden, egész: *k. tyyni* mind, valamennyi; *yhtä kaikki* mindegy; *ennen kaikkia* mindenek előtt; *kaikin mokomin* minden áron; *kaikin puolin* minden tekintetben; *kaikkiansa*, *kaikkiaastaan*, *kaikestansa* mindössze, összesen; *kaikkialla* mindenütt; *kaikkialta* mindenünnen; *kaikkialle* mindenüvé || *Kaiken-laise*, -n mindenféle || *Kaikki-tietärä* mindentudó | —*valta* mindenhatóság; —*valtiaa*, -ias mindenható.

Kaikkinaise, -n mindenféle, egyetemes.

Kaikkisuute, -uus mindenség.

Kaikka- v. **kaikoa**-, if. **kaikota**

kiáltani; 2) menekülni, elfutni || *Kaikotta-* caus. : kiáltatni; kiabálással elűzni | *kaikottele-*, if. -otella, frequ. *kaikotta-* (Kal. 39, 60); gároggni, hangosan énekelni.

Kaikku- = *kaiku-*.

Kaiku hang, visszhang, utóhang.

Kaiku- hangzani, visszahangzani.

Kaikuna hang, hangzás; visszhang, utóhang.

Kaila csík.

Kailava csíkos, tarka,

Kailo tarka, foltos, riska (Kivi II, 245); 2) szürke ló.

Kailu = *kaila*; 2) (kecske-, tehén- v. ökörnév).

Kaima [litv.] drusza, pajtás.

Kaimaa-, if. -mata kísérni, követni, utána járni; 2) vezetni, helyezni, eltenni (nem tudva hova) || *Kaimaise-*, if. -sta mom.; refl. *kaimaisei-*, if. -eita rohanni (Kal. 26, 578).

Kaimakse-, -as drusza, pajtás.

Kaimista- druszává v. pajtássá tenni; refl. *kaimistai-*, if. -aita tolnakodni (Kal. 26, 188).

Kaimo gyenge szürkület, gyenge világosság; homályos emlékezés.

Kaimo- v. **kaimoa-**, if. -ota napalodni, szürkülni; homályosan emlékezni; sejteni, hozzásejteni.

Kainalo hón, hón-al.

Kainaloise-, -n hón-alji, hón v. kar alatt való: *k. kanani* galambom (kit karomon vezetek).

Kaino szemérmes.

Kainoa-, if. -ota szégyenkezni, szemérmeskedni.

Kainostele-, if. -lla szemérmes lenni, szemérmeskedni.

Kainu = *kaino*.

Kainusta- szemérmesen v. tisztességesen élni (Kal. 50, 46).

Kaiotta- ijesztteni, rezzenteni, űzni (kiáltással: Kant. 222, b).

Kaipaa-, if. **kaivata** nélkülözni, megkivánni, szükségleni; panaszkodni, panaszkodni; vádolni; követelni, visszakövetelni || *Kaivahta-* hirtelen tudakolni, kérdezni (Kal. 20, 454).

Kaipastu- rosszat sejteni (Loits. 118, b).

Kaipaukse-, -us nélkülözés, megkivánás, szükségelés; panaszolás.

Kaipo- = *kaipaa-* (San. 206).

Kaipoa-, if. **kaivota** = *kaipaa-*.

Kaipottele-, if. -otella gyanúba venni; utálni, üldözni; 2) = *kai-paile-*.

Kaippene-, if. **kaipeta** megzavarodni, megütközni vmin, elámúlni (Loits. 26, a).

Kaipuu = *kaipaukse*: *kodin k.* honvágy, hazavágyódás.

Kaira [g.] pálha, ereszték, asaly; csegely, bokacizfra (harisnyában); 2) csavar, fúró: *hän on kairaa vailla* hiányzik egy kerék a fejéből.

Kaiska- pattanni, csattanni.

Kaiskaree-, -re keskeny földterület (Loits. 319, b).

Kaiskera keskeny, gyenge, sovány, kicsiny.

Kaisku keskeny földnyelv (Kal. 6, 76); 2) keskeny: *niemen kaiskun kainalossa* (Kal. 20, 484).

Kaiskutta-, parall. *kuiskutta-* (Kant. 192, a).

Kaisla káka, nád.

Kaislikko nádas.

Kaista szél, csegely, folt, csücske,

Kaistalee, -le v. kaistaree, -re
= *kaista*.

Kaita szoros, szűk, keskeny; hegyes (szög, szöglet); keskeny hely, szoros út; szél, csegely, folt; 2) szomorú, bús || *Kaitaise*, -n id.

Kaitée, n. kaide [g.] borda, takácsborda; karfa, korlát; 2) = *kaista*.

Kaitene-, if. kaideta szűkülni, keskenyedni.

Kaitse-, if. kaita v. kaitsea őrizni; *kaitsia* pásztor, felügyelő, őr.

Kaitsemukse v. kaitselfmukse, -us (isteni) gondviselés.

Kaittu, plur. kaitut szemét, hulladék, maradék (Kal. 44, 62).

Kaitura = *kaita*.

Kaituri takács-borda-csináló.

Kaiva- ásni, túrni, vakarni.

Kaivahta- l. *kaipaa-*.

Kaivantee, -nne nagy gödör v. üreg.

Kaivanto ásás; árok, csatorna, gödör.

Kaiverta- vájni, vésni.

Kaivime, -in, n. instr. kaiva-: *hampaan-k.* fogpiszkáló.

Kaivo kút.

Kaivokse, -os árok, gödör; bánya.

Kaja- v. *kajaa-, if. -jata* fényt v. hangot visszaverni; hangzani, visszahangzani; világolni, fényleni, derülni. || *Kajahta-* mom.; *kajahu-* med. | *kajahutta-* caus. | *kajatta-* mom., caus.; *kajattele-, if. -atella* frequ.; harsányan kiabálni (kül. sirály, bűvár és tantalmadár); 2) észrevenni, megsejteni (Loits. 180, b).

Kajahdukse, -us hirtelen hang,

hangzás, visszhang; hirtelen visszfény.

Kajakka visszahangzó; világló, világos, derült.

Kajantee, -nne visszhang; visszfény, derűtség (San. 260).

Kajasta- derülni; fényleni, sugározni.

Kajastukse, -us, n. act. kajasta-.

Kajava = *kajakka*; 2) sirály (Kal. 34, 64).

Kajea tiszta, derült, felhőtlen.

Kajee, -je visszhang, visszfény, derűtség.

Kajene-, if. -jeta derülni, föl-derülni.

Kajero tisztán hangzó tárgy; pityergő (pl. gyermek).

Kajoa-, if. -ota hangot v. fényt visszaverni, világolni, fényleni, derülni; visszahangzani; 2) kiáltani, kiáltással ösztöztetni; menekülni, eltűnni; 3) megérinteni, hozzányúlni, foglalkozni vmivel || *Kajotta-* mom. (intens.).

Kajosta- = *kajasta-* || *Kajostele-, if. -lla* frequ.; 2) = *kainostele-* | *kajostu-* kiderülni.

Kaju = *kajee*.

Kaju- = *kajaa-, kajoa-, kajua-*.

Kajua-, if. -uta = *kajaa-, kajoa-* 1.

Kakaa-, if. -kata kakálni.

Kakahta- elgároggni magát.

Kakaise-, if. -sta hákoggni, harákolni, köpni; gágogni, hápogni, karattyolni. [rek.]

Kakara poronty, kölyök; zabgye-

Kakari [or.] éjszaki bűvár (colymbus septentrionalis).

Kakerta- gágogni, hápogni.

Kakista- kodácsolni, gágogni; harákolni.

Kakkara [g.] göröngy; cipó, zsemlye; ostya.

Kakko, kakku [g.] lepény, zsemlye.

Kakkose, -n kettes (kártya-játékban).

Kakkula [g.] kettős szekér v. szánrúdnak egyik ága; plur. *kakkulat* két-ágú rúd.

Kakluuni [sv.] cserépkályha.

Kako dél-kelet (*kaakko*).

Kako- harákolni, köhögni || *Kakotta-* harákolni; hápogni, gágogni.

Kakra [g.] = *kaura* (Kant. 186, a).

Kaksinaise, -n kettős, kétszeres.

Kaksista-, kaksitta- kettesével v. párosával osztani.; *kaksittain* kettesével, kettenként.

Kaksoise, plur. -set ikrek.

Kala hal || *Kala-hauki* csuka | —*hauta* halas gödör, hallal bővelkedő mélyedés a vízben (Kal. 1, 266) | —*kaija* v. -*lokki* sirály | —*kukko* halpástétom || *Kalan-kutu* hal-ívás.

Kalaa-, if. -lata csörögni, csörömpölni || *Kalahta-* mom.: megcsördülni, főlhangzani | *kalahutta-* caus.

Kalahukse-, us, n. act. *kalahta-*.

Kalasta- halászni; *kalastaja* halász.

Kalastime-, in halfogó szerszám.

Kalastukse-, us halászat.

Kalattomuute, kalatuute, -uus halhiány (Kal. 39, 333).

Kalaukse-, us = *kalahukse*.

Kalea sikos, síma; kopasz; 2) hűvös.

Kalee, -le csörgés, zörgés, csörömpölés; plur. *kaleet* polyva, üres kalászkok.

Kalevaise, -n, a. rel. *Kaleva*; előkelő nőtlen ember; kérő, vőlegény.

Kalhaise-, if. -sta = *kolhaise* (Kal. 40, 147).

Kalho tágas, téres; fényes, pompás (Kal. 29, 112).

Kalho, plur. -ot = *kaleet*.

Kalhu börrrel bevont hótalp (Kal. 13, 40).

Kalhuksi- elsiklani, visszapatanni. (Loits. 308, b).

Kalhutta- hótalpon járni.

Kalhuttime, -utin = *kalhu* (Kal. 14, 16).

Kali- simítani, egyengetni, ékesgetni.

Kalikka henger, hasábfa.

Kalina csörgés, csörömpölés.

Kalise-, if. -sta csörögni, csörömpölni, vaczogni; csengeni: *ham-paat kalisevat* (vaczognak) || *Kalista-* caus.

Kalja = *kalea*.

Kalja [or.] gyöngö sörnemű ital.

Kalja l. *kilja*.

Kaljahta- csúszni, elcsúszni, csuszamodni: *k. päähän* eszébe jutni.

Kaljahtu-, kaljahu- l. *kalju-*.

Kaljaime, kaljame, -ain, -an sikos, síma; kopasz; sikos hely.

Kaljakse, plur. -set a *kalja*-hoz való anyagok.

Kaljama sikos hely, sikos út, jégpálya; 2) = *kaljaime*.

Kaljau-, if. -uta szisszenni, zúdúlni.

Kaljehtu- ízet veszteni, megtörödni (ital).

Kaljo pózna, hosszú és vékony fatörzsök, rúd. [15, a).

Kaljotta- tisztán látszani (Kant.

Kalju kopasz, csupasz; síma, sikos.
Kalju- kiáltani || *Kaljahtu-*, *kaljahu-* harsányan kiáltani (Kal. 38, 328).

Kalkahta- megcsörrenni || *Kalkahutta-* caus.

Kalke, **-ki** boldogtalan, szerencsétlen (Kant. 139, a) || *Kalkise*, *en* dim. id. (Kant. 214, a).

Kalke, **-ki** gabonaszár; hajszál; *jo silt'on hiisi hiukset vienyty, piru kaljetki kerinnyt.*

Kalkehti- csörömpölni, kalapálni: 2) henyélni.

Kalketta- csörömpölve mozogni, zajongva játszani; csevegni, vígan beszélgetni; 2) lustálkodni.

Kalkitse-, if. **-ita** v. **kalkitta-** bemeszeln.

Kalkka- csörömpölni, kalapálni; csördülni, csendülni || *Kalkku-* id. | *kalkutta-* csörömpölni, zörögni, csörgetni, kalapálni, kopogni.

Kalkkaa, **-lka**s dunnalúd.

Kalkkala v. **-ara** kereplő, csörgetyű, csengő (Kal. 14, 164).

Kalkkalee, **-le** v. **kalkkaree**, **-re** = *kalkkala*.

Kalkkalo = *kalkkala*.

Kalkkee, **-lke** csörgés, csörömpölés.

Kalkkene-, if. **-lketa** kijózanodni.

Kalkki [sv.] mész.

Kalkki [sv.] kehely, billikom.

Kalkki- bemeszeln.

Kalkki- = *kalkka-*.

Kalkku = *kalkkee*; plur. *kalkut* herék || *Kalkku-käärme*, **-me** csörgőkigyó.

Kalkku- l. *kalkka-*.

Kalkkuna = *kalkkee*.

Kalkkuuna [sv.] póka, pulyka:

k.-kukko kanpulyka, pulyka-kakas.

Kalkutta- l. *kalkka-*.

Kallahte, if. **-hdella** himbálni, hintázni.

Kallallise-, *en* hajlott, ferde, dült (pl. betű, írás).

Kallatta- l. *kaltaa-*.

Kallellise, *en* = *kallallise*.

Kalleltu-, **kallettu-** hajlani, metetelesé lenni.

Kalleute, **-us** drágaság.

Kallihtutta- kovácsoltatni, kalapáltatni (Loits. 307, a).

Kallii, **-lis** drága.

Kaalliintu- drágulni, megdrágulni.

Kallo szikla, kőszikla, hegy.

Kallista- hajtani, lehajtani, metetelesé tenni || *Kallistu-* med.

Kallista- drágítani, megdrágítani.

Kallitse-, if. **-ita** [or.] keményíteni, aczélozni; kovácsolni (Loits. 306, a).

Kallo [sv.] koponya: *pää-k.* id.

Kallottele-, if. **-otella** hangosan sírni; 2) egyformán v. egyhangúan tenni vmit.

Kallu- metetelesen v. ferdén mozogni (Kal. 38, 304) || *Kalluttele-*, if. **-utella** jobbra-balra hajlatozni (menés közben).

Kalma halál; halottszag; 2) sír; alvilág.

Kalmakkaa, **-akas** halálsápadt, halotthalavány.

Kalmannokse, **-os** utószülött.

Kalmea sápadt, halálsápadt.

Kalmise, *en*: *kalmis-kankaa*, **-ngas** temető, temetkező hely (Loits. 14, b).

Kalmisto temetkező hely.

Kalmistu- elsápadni, halálsápadttá lenni.

Kalossi [sv.] gummiczipő, felső czipő.

Kalpa [sv.] vívószablya, kard; 2) húsoló (vargáknál).

Kalpaa, -lvas = *kalpea* (Oks. 18).

Kalpasta-: refl. *kalpastai-*, if. *-aita* visszapattanni (Loits. 304, a).

Kalpea halavány, sápadt, szinte; 2) hűvös.

Kalpea-, if. *-lveta* siklani (Loits. 304, a).

Kalpee, -lve = *kalvee*.

Kalpeentu- hűvösödni.

Kalpene-, if. *-lveta* elsápadni, elhalaványodni; 2) meghűssülni.

Kalpeute, -us sápadtság.

Kalpime, -lvin húsoló, vakarókés 2) háló-kötő pálcza (Kant. 212, a).

Kalpjo szablya, kard (Loits. 203, a).

Kalpista- lökni, hajtani, lódítani; refl. *kalpistai-*, if. *-aita* visszapattanni (Kal. 19, 262) || *Kalpisto-*, if. *-lla* siklani (Loits. 21, b) | *kalpistu-* lökődni, visszapattanni.

Kalpoile-, if. *-lla* lökdösni, hajtani (Kal. 13, 62).

Kalsea durva, kemény, fanyar; 2) hűvös.

Kalseentu-, kalsentu-, kalseutu- durvává, keménnyé, fanyarrá lenni; 2) meghűssülni.

Kalsistu- durvává, keménnyé, fanyarrá lenni.

Kalska- csörömpölni || *Kalsku-* csörömpölni, pattogni, recsegni.

Kalskee, -ke csörömpölés, csörgés, zörgés.

Kalso tompa, életlen; tompa, életlen eszköz.

Kalsu tompa elméjű ember, kis-

korú, növendék; 2) ügyetlen, fél-szeg; 3) durva, kemény, fanyar.

Kalsu női felső-harisnya (hóban járásra); kamásli; harisnyaszár.

Kalta [g.] meredek, lejtő, meneteles hely, hajlás; hajlott v. ferde helyzet: *haudan kallalla* sír szélén; *hän kävi kengät kallallensa* (félregyúrta, félretaposta); 2) 'ejtős, meneteles, ferde, hajlott.

Kalta forma, mód.

Kalta- hajlani, meneteles lenni: *kaltava* meneteles; *kalten* félre hajlott v. hanyatlott (ferde) helyzetben v. -be.

Kaltaa-, if. *-llata* hajlani, meneteles lenni || *Kallatta-*: *kallattava* meneteles, lankás, lejtős.

Kaltaise, -n -nemű, -féle, -szerű.

Kaltaisuute, -uus -neműség.

Kaltavuute, -uus menetelesség, hajlás.

Kalte: *kallella, -lle* félre hajlott v. hanyatlott helyzetben, -be.

Kalteri [sv.] karzat.

Kalteva = *kaltava*.

Kaltiaise, -n savanyítatlan; savanyítatlan kenyér,

Kaltisa = *kaltava*.

Kaltise, -n félrehajlott v. -hanyatlott, ferde.

Kalto = *kaltava*; *kalta* 1.

Kaltoin l. *kaltto*.

Kaltoisa = *kaltava*.

Kalttaa-, if. -ltata leforrázni.

Kaltto = *kaltava*; *kalta* 1.: *kalttoin* ferdén, oldalvást (Kal. 35, 7; 45, 36).

Kaltto haszontalan, semmirekellő (Loits. 288, a).

Kalttu- v. **kaltu-** hajolni, félre hajolni, menetelessé lenni.

Kalu szerszám, holmi.

Kalu- v. **kalua-**, if. **-uta** = *kalva-* (Kal. 17, 172).

Kalusto, n. coll. *kalu*; leltár (inventarium): *huoneen k. szoba bútorzata*.

Kaluuna [sv.] paszománt.

Kalva- rágni; emészteni, marosni, furdalni.

Kalvaa, **-vas** halavány, sápadt; sovány, elcsigázott; 2) árnyékos, hűvös.

Kalvakka halovány.

Kalvattele-, if. **-atella** lökdösni; mellette elmenve megérinteni vmit, ferdén megfogni; visszapattanni.

Kalvea = *kalpea*.

Kalvee, **-ve** hűvös árnyék, árnyékos hely; 2) = *kalvea*; 3) = *kalvo*; 4) = *kalpime* 2.

Kalvehti- árnyékot adni, beárnyékolni.

Kalvene-, if. **-veta** = *kalpene*.

Kalvettu- sápadni, halványodni.

Kalvo vékony bőr, hártya, hályog.

Kalvoime, **-oin** kéztő; kézesukló.

Kalvosime, **-in** = *kalvoime*.

Kama mindenféle holmi, lom, limlom.

Kamahta- tompán hangzani, csattanni, pattanni || *Kamahutta*-caus.

Kamakka zordon, rideg.

Kamakka zsivaj, zsibongás; zenebona.

Kamala különös, szokatlan, csodálatos; borzadalmas, zordon, sötét, vad.

Kamalo-, if. **-oida** v. **kamaloitse-**, if. **-oita** különösnek, szokatlaunak stb. (*kamala*) tartani; borzadni.

Kamaltu- különössé, borzalmassá lenni; beborúlni.

Kamana ereszték, illeszték, összefoglalás; szemöldökfa (Kal. 21, 123).

Kamano barlang.

Kamara vastag kemény bőr, bőrke, kéreg.

Kamari [g.] kamara.

Kamartu- beborösödni, kérgesedni.

Kamastu- megborzadni, visszarettenni.

Kamautta- = *kamahutta-*, l. *ka-mahta-*.

Kameeli [sv.] teve || *Kameeli-kurke*, *-ki* struez (madár).

Kamelta- kanyarogni.

Kamento = *kamara* (Loits. 28, b).

Kami gebe (Kivi I, 307).

Kamina tompa zaj, esörömpölés.

Kamise-, if. **-sta** dörögni, tompa hangot adni.

Kammahta- megrettenni, hirtelen megijedni, megborzadni || *Kamamahutta-* caus.

Kammakko padlás, házhéj.

Kammari [sv.] = *kamari*.

Kammastele-, if. **-lla** borzadozni, rettegni.

Kammastu- = *kamastu-* (Kal. 32, 369).

Kammeliaa, **-ias** félszeg-úszó (pleuronectes).

Kammelta- ferdévé stb. (*kampela*) tenni; kanyarogni; refl. *kammel-tai-*, if. **-aita** visszapattanni || *Kammel-tu-med.*; mozdulatlauná lenni, megmerevedni (Kal. 20, 546).

Kammeri holmi, limlom (? -- Loits. 270, a).

Kammi [or.] hosszú pad.

Kammio [g.] kamara.

Kammitsa szorító kötél, nyüg, ugrósíj, békó: *käypi viisaski vipuhun, kavalaki kammitsahan* (San. 282); 2) pár.

Kammo borzadály, irtózat, iszonyat.

Kammo- v. kammoa-, if. -ota irtózni, borzadni, iszonyodni || *Kammotta-* caus.: *kammottava* borzasztó, irtóztató.

Kammoksu- = *kammo-*.

Kamo = *kammo* (Kivi I, 90).

Kamoitta- = *kammotta-*.

Kamoksu- = *kammoksu-*.

Kamostu- elborzadni, eliszonyodni.

Kampa v. kamppa [g.] fésű.

Kampaa-, kamppaa-, if. -mpata fésűlni.

Kampela ferde, félredült, hajlott, görbe; ingadozó, ügyetlen, fél-szeg.

Kampelmanni [norv.]: *eikä kuole kuppelohäntä, kaau vanha kempelmanni* (meggörnyedt vén asszony: Kant. 213, a).

Kampi görbe fogantyú v. nyél.

Kampi- kúszni, mászni.

Kamplotti [sv.] teveszőr-szővet.

Kamppaa-, if. -mpata [sv.] vívni, küzdeni, harcolni; 2) gáncsot vetni.

Kamppaukse-, -us vívás, harc.

Kamppi = *kampi*; 2) rozomák, torkos borz (*gulo borealis*).

Kampsu, plur. -sut házi eszközök, holmi, lim-lom.

Kampu görbe lábú (San. 477).

Kampura görbe, ferde.

Kampuroitse-, if. -oita görbe lábon járni; ügyetlenkedni.

Kamreeri [sv.] kamarás.

Kamsu = *kampsu*.

Kamu holmi, lim-lom; 2) apró darabok: *meni kamuksi* apró darabokra törött; 3) gőz, pára, köd; 4) tompa zaj.

Kamua-, if. -uta dörögni, zajogni (Kal. 20, 509).

Kamulaise-, -n borzalmat keltő hegyi-manó, kísértet, rossz szellem (Loits. 166, b).

-Kan (-kän), -kana (-känä) = *kaan* (-kään).

Kana [g.] tyúk; (fig.) *kanani* galambom || *Kana-marja* (szép leány jelzője) | —*varte*, -*rsi* szép termetű (Kant. 58, a) || *Kanan-poika* csibe, csirke; (fig.) libácska.

Kanabka penész, virág (folyadékon).

Kanahtu- penészedni, virágosodni.

Kanarva, kanerva hanga (rep-csény hanga: *erica vulgaris*).

Kanava csatorna.

Kanavoitta- csatornázni.

Kaneli [sv.] fahéj.

Kanervikko v. -isto hangás (mező).

Kangasta- szőni.

Kangasta- kimagaslani, messziről föltűnni, a légben tükröződni.

Kangastukse-, -us légtükröződés, délibáb.

Kangerta- lassú v. nehézkes lenni, akadózni (olvasás közben); akadályozni, alkalmatlankodni; 2) forgatni, csavarni, tekerni.

Kangista- feszessé, merevvé tenni.

Kangotta- = *kankoa-*.

Kanhela ferde, ingadozó; rossz, ügyetlen, alkalmatlan, nehézkes; ellenszegülő, makacs; szokatlan, különös, borzadalmas.

Kani ferde állás; 2) ferde, rézsűtos.

Kani [sv.] tengeri nyúl (lepus cuniculus).

Kani-rendezni, javítani, kicsinosítani, csinosan és gondosan csinálni (Kal. 6, 39; 23, 384).

Kaniikki v. **kanikki** [sv.] kanonok.

Kanitta-ugrálva szaladni; ugrálni, döcögöni, biczegni.

Kankaa, **-ngas** vászon, szövet || *Kangas-puu*, plur. *-puut* szövőszék.

Kankaa, **-ngas** homokos mező.

Kankaree, **-re** v. **kankari** homokbuczka, homokpuszta.

Kanke, **-ki** v. **kanki** rúd, emelő rúd.

Kankea merev, feszes.

Kankea, if. **-ngeta** = *kankoa*; 2) *kankene*.

Kankene, if. **-ngeta** megmerevedni, feszessé lenni.

Kankime, **-ngin** = *kanke*.

Kankku sánta, béna; 2) gebe.

Kanko = *kanke*.

Kankoa, if. **-ngota** rúddal föltörni v. fölemelni, feszíteni.

Kankuri takács.

Kankutta-sántítani, biczegni.

Kannakse, **-as** fatörzsök; 2) keskeny földnyelv; hegyhát (Kal. 5, 153); 3) szántalp hátsó vége.

Kannalmukse, **-us** teher (Sat. II, 144).

Kannatta- l. *kanta*-.

Kannattee, **-ate** v. **kannattime**, **-atin** tartó, támaszték.

Kannatukse, **-us**, n. act. *kannatta*-.

Kanneksi-, **kanneskele**-, **kannis-kele**- l. *kanta*-.

Kannikka szél, vég: *katova* k. eltűnő széle v. vége vminek, közelgő vég, életestéje (Kal. 3, 14); *leivän* k. megmaradt kenyérgyürke (Kal. 4, 28).

Kannikkee, **-ike** függő-szűj, tartószűj, hordó-szűj v. -kötél.

Kanniksele- l. *kanta*-.

Kannisto, **kannosto** sok fatőkével való hely v. föld.

Kannu [g.] kanna; 2) kanna (mérték) = 2·6173 liter.

Kannukse, **-us** sarkantyú.

Kannusta- meg-sarkantýúzni.

Kannusta- vádolni.

Kansa nép, nemzet || *Kansakoulu* népiskola; *-koulun-opettaja* néptanító | —*kunta* nép, nemzet, néptörzs || *Kansan-laulu* népdal | *mieleise*, *-n* v. *-tajuisse*, *-n* népies, népszerű.

Kansalaise, *-n* polgártárs, honfitárs: *tulla kansalaiseksi* meghonosítani.

Kansallise, *-n* népi, nemzeti.

Kansallisuute, **-uus** nemzetiség.

Kansleri [sv.] kanczellár.

Kanslia [sv.] iroda, kanczellária.

Kansoitta- benépesíteni, gyarmatosítani.

Kanssa -vel együtt; 2) is, szintén || *Kanssa-käymise*, *-n* közlekedés, társalkodás.

Kanta sark (lábsark); kiálló vég, szöglet: *kirveen* k. fejsze foka; *naulan* k. szög feje; *kuun* k. hold szarva (a hold az első és utolsó negyedben); *talven* k. tél vége, télutó; 2) alap, állás, álláspont, szempont; állapot: *asiain* k. dolgok állása; *siltä kannalta* azon szempontból; *minun kannaltani katsoen* az én álláspontomról tekintve; *on huonolla kannalla* rossz lábon áll, rossz karban van; 3) faj; nemzetség, törzs; (leszármazási) ág: *olla samaa* v. *yhtä*

kantaa egy fajhoz tartozni; *miehenen k.* férfi ág; *vaimon-puolinen k.* női ág || *Kanta-isä* törzs-
atya | —*pää sark: kireestä kanta-*
päähän tetőtől talpig | —*raha*
alaptőke.

Kanta- hordani, viselni, elviselni;
vinni (valameddig, pl. puska);
főrhordani (vádkeppen): *k. päälle*
vádolni, árulkodni; *kantaja* n. ag.
(kül. vádló); 2) elleni, teremni ||
Kanneksi-, kanneskele-, kanniskele-,
kanniksele-, if. -*lla* hordozgatni,
czipelni | *kantele-*, if. -*nnella* hor-
dozni; földadni, panaszt emel-
ni, panaszolni, vádolni | *kannatta-*
caus.; 2) intens.: hordozni, el-
bírní, elviselni, tartani, fönn-
tartani, támogatni: *jo jää kannattaa*
miehen a jég már elbír egy em-
bert; *laitos kannattaa itsensä* (fönn-
tartja magát, jövedelmez); *kan-*
nattaako pyssy sinne asti (visz-
e odáig); *ei se kannata* nem érde-
mes, nem érdemli meg a fárad-
ságot; *siitä ei kannata puhua* *kaan*
arról beszélni sem érdemes.

Kantamoise, =n teher; 2) magzat,
gyümölcs.

Kantamukse, -us teher; hordás,
viselés.

Kante, -nsi fedél, fedő; hajófedél.

Kantee, -nne vád: *kanteen alaise,*
-n vádlott.

Kantele, -nnel v. *kantelee,* -le
kantele (húros hangszer).

Kantelo = *kantele*.

Kantime, -nnin hordósíj; fo-
gantyú: *kielen k.* nyelvfék (Kal.
27, 4).

Kanto hordozás, viselés, hordó v.
vivő képesség: *päälle-k.* vád;

veron ylös-k. adószedés || *Kanto-*
tuoli hordószék.

Kanto fatőke.

Kanttaa, if. -ntata [lat.] kántálni,
karban énekelni.

Kanttaa, if. -ntata [sv.] beszegni.

Kanttura gyökerestől fölvelt fa-
tőke; 2) sok görbülettű: *kant-*
tura-jalka görbe-lábú.

Kantturoitse, if. -oita görbe láb-
bal v. háttal menni v. futni.

Kantuime, -uin = *kantime*.

Kantura = *kannikka* (Loits. 305, a).

Kanuuna [sv.] ágyú.

Kanvassi v. -sti [sv.] kanavász.

Kanvertti [sv.] kámfor.

Kapa kiaszott, száraz, aszalt; szá-
raz v. megkeményedett tárgy.

Kapaantu- megszáradni, kiaszni,
megkeményedni.

Kapahu- = *kapau-* (Kal. 27, 239).

Kapaise, =n keménnyé száradt
(Loits. 47, a).

Kapaise, if. -sta hirtelen megke-
ményíteni (Loits. 214, a).

Kapakka [or.] korcsma, csapszék.

Kapalee, -le fadarab, tőke.

Kapalo pólya; *kapalolaise,* =n pó-
lyás gyermek || *Kapalo-lapse,* -si
pólyás gyermek: *kun oisin . . .*
katonut kapalolassa (Kant. 18, a).

Kapaloitse, if. oita bepólyálni.

Kapau, if. -uta v. *kapautu-* mász-
ni, kúszni.

Kapaantu- = *kapaantu-*.

Kapea keskeny, szoros, szűk; 2)
csinos (Kal. 33, 200).

Kapee, n. kave kiváló, derék, je-
les, nemes; kiváló élő lény (ember,
állat, nemtő): *emon k.* az anya leg-
jobb gyermeke; *maan kapeet* a
föld nemtői; *iso k.* (fig.) ember.

Kapeentu-, kapeutu- megszűkülni, keskenyedni.

Kapeikko szűk v. szoros hely; 2) száraz v. kiaszott föld (Kant. 222, a).

apelo v. **-lu** hiány, szükség, szorultság: *olla kapelulla* szűken élni; 2) harc, viadal.

Kapene-, if. kaveta szűkülni, keskenyedni.

Kapera eleven, élénk.

Kapera, parall. kiperä: *tämä maailma on kiperä ja k. kuin pukin sarvi* (San. 502).

Kaperta- porcogtatni, ropogtatni, varcogtatni.

Kapertu- elfogyni.

Kapi- kúszni, mászni.

Kapi [sv.] rüh (Kivi I, 194).

Kapikka láрма, zaj.

Kapikoitse-, if. -oita lármázni, zajongani.

Kapimukse-, -us rühes ember.

Kapina tompa csörömpölés, kopogás, csörgés, zaj, láрма; zendülés, lázadás.

Kapinallise-, -n zajongó; zendülő, lázadó.

Kapinee-, -ne holmi.

Kapinoitse-, if. -oita lázadni, lázadást támasztani: *kapinoitsia* lázadó.

Kapio [or.] lóköröm, pata; 2) plur. *kapiot* ajándékok, melyeket a menyasszony a vőlegény rokonainak ad.

Kapise-, if. -sta csörögni, zörögni, csörömpölni, zajongani || *Kapista-* caus.

Kapistu- = *kapene-*; 2) neheztelni, orrolni, megorrolni.

Kapitta- tipegni, tapiskálni.

Kapla v. **kaplaa-, -las** [or.], plur. *kaplat, kaplaat* szánbordák (a szánkosár tartói: Kal. 24, 507).

Kaplakse-, -as *kapla-*hoz való fa (Kal. 25, 723).

Kaplasta- veszekedni, viszázkodni.

Kaplasta- *kapla-*val ellátni.

Kapli [or.] vakaró vas, húsoló.

Kapli- fölmászni.

Kaplukka [or.] czipő v. csizmasark; sarkas czipő (Kal. 46, 368).

Kaplukse-, -us = *kapla*.

Kapluska = *kapla* (Loits. 149, b).

Kapo = *kapee* (Kal. 5, 125).

Kapoise-, -n = *kapea* (Kal. 18, 343).

Kappa [sv.] mérő, véka; 2) (mérték) = egy *tynnyri*-nek 30-ad része = 5·4963 liter.

Kappa [sv.] köpönyeg.

Kappalaise-, -n [sv.] káplán.

Kappalee-, -le darab; példány, cikk: *luonto-k.* teremtmény.

Kappas (= *katsoppas*) nézd csak!

Kappeli [sv.] fiók egyház.

Kappera fürge, gyors, eleven, élénk.

Kappi [sv.] verseny.

Kaprii-, -ris [g.] = *kaurii*.

Kapsa- v. **kapsaa-, if. -sata** csörömpölni, zörögni, recsegni, ropogni, nyikorogni || *Kapsahuttamom.* | *kapsahutta-* caus.; hirtelen tenni vmit (bizonyos zaj kíséretében), pl. ütni, mozdulni, felröppenni stb. (Kal. 50, 476).

Kapsaukse-, -us csörömpölés, zörgés, ropogás, recsegés, nyikorgás.

Kapsee-, -se csörömpölés, dobogás; plur. *kapseet* apró csörgő holmi, száraz növényrészek, hüvely, toklász.

Kapsi- csörömpölni, nyikorgatni,

ütni, kalapálni; 2) csellegni, odább állni.

Kapsuttele-, if. -utella csörömpölni, recsegtetni, pattogtatni.

Kapteeni [sv.] kapitány.

Kapu kis tekebáb; koczka, köb || *Kapu-lehte*, -ti (fig.) szívem, kedvesem (Kal. 23, 16).

Kapu- = *kapua-*.

Kapua-, if. *kavuta* kúszni, mászni; kullogni.

Kapula [g.] henger, sodrófa; labdaütő; 2) = *kapla*.

Kapuloitse-, if. -oita megsodrófázni, elhusángolni; 2) = *kaplasta* 2. [292, b).

Kapuse, n szoros, szűk (Kant.

Kapusta főzőkanál (Kal. 23, 444); 2) lábító.

Kapusta [or.] káposzta.

Kaputta- könnyedén tenni vmit; tipegni; faragsálni, kaparni, vakarni.

Kara vasrúd, tengelycsap; tolózár: *laivan k.* hajó orrfája; 2) vmi kemény; kemény v. száraz ág || *Kara-varte*, -rsi rud- v. karó-forma testű (pl. sovány tehén: Kant. 155, b).

Karaa, -ras = *karahka* 1.

Karaa, if. -rata = *karkaa*.

Karahka fiatal fenyő; félig kiszáradt fenyőfa; levágott lombos ág; 2) kissé durva.

Karahta- csördülni, recsenni, roppanni, pattanni, nyikordülni; csörömpölve leesni, kihullani (mag); 2) neki ugrani, fölugrani, neki indulni (hirtelen) || *Karahutta*- caus. (Kal. 33, 96).

Karahteeri [sv.] jellem.

Karaise-, if. -sta keményíteni,

edzeni; 2) pároltatni, tömíteni (sóvizet) || *Karaista-* v. *karastakeményíteni*: *k.* *kurkkuansa* harákolni | *karaistu-* megkeményedni, megedződni.

Karaisime, -in keményítő v. edző szer.

Karaistukse, -us keményítés: *kurkun k.* harákolás.

Karaisu, n. act. *karaise-*.

Karamelli [sv.] barna kandiscukor; árpa-cukor.

Karanka bűvár-rigó (cinclus aquaticus); 2) = *karanko*.

Karanko rúd, karó, husáng; vastag vessző; 2) egy fenyőfa-nem, 3) = *karanka* 1.; 4) = *karikko*.

Karas (összetételekben) = *karaisu*.

Karasta- 1. *karaise-*.

Karautta = *karahutta-*; 1. *karahta-*.

Karea kemény, száraz, durva éles; fanyar, keserű; 2) bátor, rajongó; üzekedő, rühetős.

Karee, -re szellő; 2) kis örvény; fodros hab; tenger hullámszá vihar után, nagy hullám; 3) elragadtatás, rajongó v. félmámoros állapot, kis részegség.

Karehti- fodros hullámokat vetni, fodrosodni (víz); 2) rajongani, elragadtatásban lenni, varázsigéket olvasni; hanyódní; 3) gondtalan életet élni, gondatlan lenni; 4) zajjal mozogni; lármázni, fecsegni || *Karehte-*, if. -hdella lármázni, zajongani, dorbézolni, körülfutkározni; zajjal mozogni; énekelni, trillázni | *karehtu-* fodrosodni (víz); 2) megrészegedni, elragadtatásba jönni, fölbátorodni.

Karele-, if. -lla ide s tova szalad-

gálni, játszadozni, táncolni;
elosonni, elmenekülni.

Karetsi bagó (pipa fenekén).

Karettele-, if. **-etella** = *karehtele-*
(Kal. 10, 13).

Karhe, **-hi** = *karhee*.

Karhea durva, kemény.

Karhee, **-he** rend, szénarend,
rakás.

Karhene-, if. **-heta** durvává,
keményé lenni.

Karhetta- rendekbe rakni (l.
karhee).

Karhi borona, fenyűfa-ágakból ké-
szült borona; gereblye; 2) = *kar-*
hee (Kal. 2, 66).

Karhi- boronálni; gereblyélni.

Karhikkaise, **-n** durva, szúrós
(Loits. 94, a).

Karhikko rendekbe gereblyélt szé-
naföld; 2) = *karhee*.

Karhime, **-in** borona, gereblye;
szénvonó.

Karhitse, if. **-ita** v. **karhitta-** =
karhi-.

Karho = *karhee*.

Karho- boronálni, gereblyélni;
rakásokba gyűjteni; 2) ingerelni.

Karhu medve; 2) (fig.) hitlező.

Karhua-, if. **-uta** (fig.) adósságot
követelni (Kivi I, XVII. 1.).

Karhusta- medvére vadászni.

Kari [g.] szirt, zátony, homok-
zátony.

Kari: *k.-ruoska* v. *k.-perä ruoska*
csörgős ostor (Kal. 12, 306).

Karikko szirtes hely.

Karilaise, **-n** szirten v. zátonyon
lakó. [pölés.

Karina csörgés, zörgés, csöröm-

Karinkaukalo csiga, kagyló (mya
margeritifera).

Karise, if. **-sta** csörögni, zörögni,
csörömpölni; csörömpölve leesni,
kihullani (mag) || *Karista-* caus.

Karitsa bárány.

Karitttele-, if. **-itella** csörömpölni,
csörögni, zörögni.

Karja nyáj (főleg szarvasmarha) ||
Karja-kansa nomád nép | *-lauma*
= *karja* || *Karjan-hoito* barom-
tenyésztés.

Karjahtale- l. *karju-*.

Karjaise- l. *karju-*.

Karjakko nyájörző leány, fejő le-
ány.

Karjakse, **-as** bakzó, koslató, üze-
kedő.

Karjalaise, **-n** pásztor (Kal. 11,
139); 2) *karjalai* (karéliei) || *Kar-*
jalais-kansa nomád nép.

Karjasta- bakzani, koslatni, üze-
hedni, rühetni.

Karjee, **-je** = *karju* l. (Loits.
230, a).

Karjo (összetételekben) = *karja*.

Karju bömbölés, nyerítés, ordítás;
2) herélt disznó; kemény, érzé-
ketlen ember; 3) rühetős.

Karju- bömbölni, nyeríteni, ordí-
tani || *Karjahtele-*, if. *-hdella* ki-
abálni, ordítózni | *karjaise-*, if. *-sta*
mom.

Karjuna v. **-nta** = *karju* l.

Karkaa-, if. *karata* futni, rohanni,
megnigrani, megszökni, elmenek-
külni: *k. päälle* rárohanni || *Kar-*
kaile-, if. *-lla* v. *karkele-*, if. *-rella*
ide s tova szaladgálni, futkározni,
játszani, táncolni; elillanni.

Karkaille-, if. *-lla* keményítgetni.

Karkaise-, if. **-sta** = *karaise-*.

Karkaisu keményítés, edzés: *rauan*
karkaisu-vesiksi (Kal. 9, 212).

Karkaukse, -us rohanás, szökés :
päälle-k. megrohanás || *Karkaus-*
päivä szökő-nap | —*vuote*, n.
-vuosi szökő-év.

Karkea száraz, kemény ; durva,
 éles, keserű, fanyar.

Karkea-, if. -*rjeta* v. -*reta* szá-
 razzá, keménnyé, durvává stb.
 (*karkea*) lenni ; 2) kijózanodni.

Karkee-, -*rje* pázsit ; ugar ; mere-
 dek part (Kant. 241, a).

Karkele- l. *karkaa*-.

Karkelo v. -*lu* ugrós és tánczos já-
 ték, játszás, ugrálás (Kal. 11, 20).

Karkene-, if. -*rjeta* v. -*reta* =
karkea- (San. 313).

Karkkaa-, -*rkas* durva, kemény ;
 keserű.

Karkko rend, széna-rend.

Karkko bárány.

Karkku aczél (csiholásra).

Karkkua-, if. -*rkuta* = *karkaa*-.

Karko- = *karkaa*-.

Karkoitta- v. **karkotta**- kergetni,
 elűzni, kiverni.

Karkoitukse-, -us elűzés, kiverés.

Karku futás, menekülés || *Karku-*
kartano játék-udvar v. telek (Kant.
 275, a).

Karkulaise-, -n szökevény, mene-
 külo.

Karkuri szökevény.

Karkutta-, **karkuutta**- = *kar-*
koitta-.

Karmaa-, -*mas* = *karmea* (San.
 474).

Karmantee-, -*nne* megfagyott jég-
 kéreg.

Karmea fanyar, durva, mérges,
 dühös.

Karmi [sv.] támla : *tuolin k.* szék-
 támla || *Karmi-tuoli* támlásszék.

Karmista- fanyarítani, keseríteni,
 mérgesíteni, dühösíteni.

Karmu nem-kedvezés, neheztelés,
 búbanat.

Karmu fenyűfa-kéreg ; 2) korom.

Karnaa-, if. -*nata* v. **karnutta**-
 rágni, rágesálni.

Karpaa, n. **karpaa** v. **karvas** [or.]
 kosár ; kis csónak (melyet vinni
 lehet : Kal. 40, 172).

Karpalee-, -*le* foltos áfonya (*vacci-*
nium oxycoccos) ; 2) csepp, könny,
 gyöngy.

Karpalo = *karpaa* ; 2) = *karpalee*.

Karpaso = *karpaa*.

Karpee-, -*rve* zuzmó, moh, famoh.

Karpio [litv.] (mérték) = *10 kappa* ||
Karpion-ala akkora föld, a mek-
 korát egy *karpio*-nyi vetőmaggal
 bevetnek.

Karpistu- megkeményedni, meg-
 száradni, hámlani (szárazságtól).

Karppée-, -*rpe* bokrosság (lóról).

Karppi bak-szag ; 2) bak.

Karppi [sv.] közönséges potyka
 (*cyprinus carpio*).

Karre-, -*ri* durva fölszínű vmi ||
Karri-pää csomós hajú.

Karrettu- koromra égni ; hosszú
 hamvat kapni (gyertya).

Karriaise-, -n ragadó v. subás vil-
 lamag (*bidens tripartita* : Kivi
 II, 22).

Karrikka lándzsás bárcs (*cirsium*
lanceolatum).

Karru kerék-kötő láncz ; 2) = *kar-*
rukse (Kivi II, 372).

Karrukse-, -us száraz ág v. fa ;
 2) mogorva v. morgolódó ember
 (Kant. 175, a).

Karrutta- rágni, rágesálni ; 2) mo-
 rogni.

Karsaa, -sas ferde, görbe; kancsal: *katsoa karsain silmin* görbén v. rossz szemmel nézni.

Karsasta- ferde v. görbe lenni, görbén nézni, kancsalítani.

Karsi- nyesni, lebotolni (fát); 2) vakarni, kaparni, dörgölni; 3) futni, szaladni.

Karsina [or.] cserény, hodály, cserény-akol; a *pirtti*-nek az a része, melyben a tűzhely van.

Karsinoitse-, if. -oita cserény-akolban tartani.

Karskahta- l. *karsku*-.

Karskattele-, if. -atella recseg-tetni: *ajaa karskatellen* recsegeve hajtani (Kant. 81, a).

Karskeute-, -us, n. qual. *karski*.

Karski [sv.] füрге, eleven; hidegvérű.

Karsku- recsegni, ropogni || *Karskahta*- mom. | *karskutta*- caus.: *lapsest karskuttivat kovaa leipä-kannikkataan* (Suon. I, 6).

Karso kancsal, kancsalszemű.

Karsta [or.] korom, piszok, szenny, salak.

Karsta- kormolni, piszkítani: *hännen silmüssänsä karstoi* szemét szúrta v. bántotta (Kivi II, 407).

Karstamukse-, -us kormos v. szutykos ember (Kant. 172, b).

Karsti kemény, fukar; 2) kemény tüllelű-fa.

Karsu bűz, pálinka-bűz (Kant. 209, a).

Karsu- gőzölgöni; 2) gyarapodni, növekedni.

Karta fenék, vízfénék.

Karta- keményíteni, edzeni.

Kartano [g.] nemes telek, udvar, úri ház, birtok.

Kartasto térkép-mű, atlasz.

Karte-, -rsi gyertya hamva, korom; salak: *palaa karrelle* megszene-sedni; *huoneessa haisee karrelta* a szobában égés-szag van.

Kartio teke, kúp.

Kartiska = *katiska* (San. 202).

Kartta [sv.] kárt, gyapjú-gyártó.

Kartta [sv.] bélyeg-papiros; 2) fogalmazvány; 3) térkép, mappa || *Kartta-paperi* = *kartta* 1.

Kartta- kerülni, el. v. kikerülni: *karttamattoma*-, -aton vigyázatlan (Kivi I, 321).

Karttee-, -rte menekülés, kitérés, óvatosság.

Kartti = *karsti*; 2) (dial.) = *kortti*.

Karttu sodrófa, sulyok; furkósbot, husáng.

Karttu gyarapodás.

Karttu- gyűlni, növekedni, gyarapodni.

Karttu- kormosodni.

Karttuisa gyarapodó; jövedelmező; bő-fizető (mag, vetés).

Karttuuni [sv.] karton.

Kartu égés-szag (Kant. 107, b).

Kartuusi [sv.] töltés-tok, ágyútöltény; 2) vágott dohány (Kivi I, 259).

Karu csörgés, zörgés, csörömpölés.

Karu [sv.] megfagyott jégkéreg.

Karu köves, terméketlen, zordon; silány.

Karu [or.] égés-szag.

Karuisa = *karu* 3.

Karva szőr; 2) szín || *Karva-korttee*-, -rte mezei surló (equisetum arvense: Kal. 24, 222) | —*lallu* szőröcsomó (medve jelzője: Kal. 46, 150) | —*ryökäise*-, -n piszkos szőrű (Loits. 19, b) | —*röllö*

(farkas jelzője: Sat. III, 38) |
—*turpa* szőrös orrú.

Karvaa, -vas keserű, fanyar; fáj-
dalmas.

Karvahta = *karahta* (San. 431).

Karvari [sv.] tímár, cserző-varga.

Karvasta-fájni, sajogni; fájdalmat
okozni, keseríteni.

Karvaute, -us fanyarság, keserű-
ség; elkeseredés: *mielen k.* v.
mieli-k. fájdalom, keserűség.

Karvele, if. -lla, parall. *kirvele*.

Karvi húsoló, vakaró-vas.

Karvi-vakarni, dörzsölni, ráspo-
lyozni, tisztogatni.

Karviase, -n pöszméte (ribes
grossularia).

Karvitse, if. -ita leveleket lefosz-
tani.

Karvoittu-szőrösödni, szőrössé
lenni.

Kas (int.) ni, nini, lám!

Kasa rakás, kazal, asztag.

Kasa vmi kiálló, sark: *kirveen k.* a
fejsze élének alsó (hegyesebb)
sarka (Kal. 8, 150).

Kasaa-, if. -sata halmozni, gyűj-
teni; eltenni, félretenni: *kasattu*
piika már nem fiatal leány (Kant.
191, a).

Kasahutta = *karahutta*-.

Kasakka v. -kki [or.] béres, nap-
számos (Kal. 20, 612); 2) kozák.

Kasari nyers réz; 2) kis üst,
lábas || *Kasari-vaske*, -ki szín-réz;
sárga réz; bronz (Kant. 185, a).

Kasarmi [or.] kaszárnya.

Kasea nagy, derék; vastag (nem
híg); 2) bő, dús (lombú), jól termő;
táplálás.

Kasekse, -es = *kaskekse*.

Kasertu-vastagodni, sűrűdni.

Kaseva = *kasea*.

Kasi [g.] macska (Kal. 23, 344).

Kaske, -ki írtott erdő, írtásföld.

Kaskea-, if. -eta írtani (erdőt).

Kaskekse, -es írtásra való föld,
írtásföld.

Kasku [or.] elbeszélés, mese,
monda.

Kaso rakás; 2) gyarapodás.

Kasoa-, if. -ota halmozni, rakásra
gyűjteni; 2) nőni, gyarapodni ||
Kasottu-föhalmozódni.

Kassa [or.] sűrű haj, gazdag haj-
zat, hajfonat (Kal. 3, 552).

Kassara [or.] nyeső olló, kaczor,
írtófejsze.

Kassaroitse-, if. -oita nyesni,
írtani.

Kassi [sv.] háló-zacskó.

Kassikka haj-zacskót hordó leány
(Kant. XIX.); 2) dim. *kassi*.

Kassukka, plur. -ukat üres kalá-
szok.

Kasta-nedvesíteni, megönteni,
mártani, keresztelni: *k. kalkkia*
meszet oltani; *k. kynttilöitä* gyer-
tyát mártani || *Kastu*-megnedve-
sedni, megázni.

Kastanja [sv.] gesztenye.

Kastari harangláb; 2) hajó-szoba,
czella (Kivi I, 470).

Kastee, -te harmat; keresztség ||
Kaste-korte, -rsi = *kastikka* (Kal.
2, 62).

Kasti mártás, lé; 2) keresztség.

Kastikka nád-tippán (calamagros-
tis) (Kal. 32, 216).

Kastime, -in mártás, lé.

Kasu l. *pää-kasu*.

Kasua-, if. -uta = *kasva*- (Kal. 1,
28).

Kasva-nőni, növekedni; teremni,

teremni vmit || *Kasvatta-* növeszteti, nevelni: *kasvattaja* nevelő.

Kasvaime, -ain növény, hajtás; kinövés.

Kasvajaise, -n kinövés.

Kasvakkee, -ake termék.

Kasvanaise, -n felnövő lény.

Kasvannaise, -n természetes, természet alkotta; 2) kinövés.

Kasvanto növekvés, gyarapodás; testalkat, termet.

Kasvattee, -ate v. *kasvatti* fogadott gyermek.

Kasvatukse, -us nevelés || *Kasvatus-laitokse*, -os nevelő-intézet | —*oppi* neveléstan (pædagogia).

Kasvene-, if. -veta növekedni, gyarapodni.

Kasvettu- észrevétlenül nőni, be- nőni, behegedni.

Kasvi növény || *Kasvi-kunta* növényzet, növényvilág | —*oppi* v. *tietee*, n. -tiede növénytan (bota-

Kasvilo polypus. [nika].

Kasvime, -in: *k.-kumppali* (együtt fölnevekedett) gyermekkori pajtás.

Kasvio növénytan (botanika); növényzet, növényvilág (flóra).

Kasvo arcz, oreza; plur. *kasvot* arcz; 2) = *kasvu* (Kivi I. 345).

Kasvokkaha v. -*kkain* arczúl, arczal egymás felé (Kant.150,a).

Kasvu növés, növekvés; növény, termés; kamat (Kivi I. 212).

Kata földél, tető || *Kata-sija* hely, a hol az üstök állanak befödve (Kal. 26, 392).

Kataja gyalogfenyű, boróka (*juni-perus communis*) || *Kataja-pehko* v. -*pensaa*, -*sas* gyalogfenyű, borókabokor.

Katajikko v. -isto gyalogfenyű- v. borókaerdő.

Katala nyomorúlt, szánandó, szerencsétlen, szegény; kellemetlen, borzalmas, különös.

Katee, n. *kade* = *kadokse*; 2) irigy; irigység.

Kateellise, v. *kateise*, -n irigy.

Kateute, -us irigység.

Kati az irigység tündére.

Katiska, *katitsa* halrekesz.

Katka, parall. *kitka* (Kant. 89, b).

Katkaa-, if. -*kata* törni, széttörni, elszakítani, elvágni, megcsontítani || *Katkaantu-* med. | *katkaise*-, if. -*sta* mom.: *älä katkaise puheta-* ni ne szakíts félbe.

Katkatta- kotkodácsolni.

Katkea-, if. -*eta* elszakadni, szét- szakadni.

Katkelma töredék.

Katkelmoitu- töredékessé válni (Loits. IV.).

Katkennaise, -n szakadozott, töre- dezett.

Katkera keserű.

Katkeroitta- keseríteni, megkeseríteni.

Katkettoma, -*eton* megszakítás nélkül való.

Katki szét, ketté.

Katkinaise, -n = *katkennaise*.

Katko megszakítás; töredék || *Katko-merkkihiányjel* (apostroph).

Katko- v. *katkoa*-, if. -*ota* szag- gatni, tördelni, levágni: *sydäntäni katkoo* hascsikarásom van || *Kat-* *kotta-* caus., intens.; *katkottele*-, if. -*otella* frequ.

Katkonaise, -n = *katkennaise*.

Katku égés-szag, füst-szag, bűz.

Katkua-, if. -*uta* égés-szagot ter-

jesztteni, bűzleni || *Katkutta-* intens.

[*kuttele-*.

Katkuttele-, if. *-utella*, parall. *kut-*

Katkuttele-, if. *-utella* nehézsé-
sen mozogni.

Kato elveszés, elpusztulás; szűk
termés || *Kato-vuote*, n. *-vuosi*
inséges esztendő, terméketlen
esztendő.

Kato- = *katoa-*.

Katoa-, if. *kadota* elveszni, el-
tűnni: *katoavaise* v. *katoovaise*, *zn*
mulandó || *Kadotta-* elvesztteni.

Katokse, *-os* földél, tető; hajlék;
pajta, csűr: *katos-alla* földél alatt;
2) trágyázás.

Katolilaise, *zn* [sv.] katolikus.

Katoma vész, pusztulás.

Katra v. *katraa*, *-ras* nyáj, sereg:
(Kal. 33, 116) || *Katrase*, *zn* dim.

Katsahdukse, *-us* tekintet, pillan-
tás.

Katsahta-, *katsaise-* l. *katso-*.

Katsannoise, *zn*, dim. *katsanto*.

Katsanta v. *-nto* tekintet, pillan-
tás, nézés; külső, külszín.

Katsasta- megtekinteni, megvizs-
gálni.

Katsastukse, *-us*, n. act. *katsasta-*.

Katsaukse, *-us* tekintet, pillan-
tás; átnézet.

Katsee, *-se* tekintet; megtekintés,
próba; 2) varázsszer, orvosság
(Kal. 9, 452).

Katsele- l. *katso-*.

Katselma nézlet (Kivi II. 428).

Katselmukse, *-us* meg szemlélés,
megvizsgálás, szemle.

Katselo v. *-lu* megnézés, megte-
kintés, megvizsgálás.

Katsime, *-in* néző eszköz; gyó-
gyító varázsszer.

Katsku = *katku* (Kant. 30, a).

Katso- nézni, tekinteni: *katsoja*
néző, szemlélő; javas ember, jó
(Kal. 9, 460) || *Katsahta-* v. *katsaise-*,
if. *-sta* mom. | *katsele-*, if. *-lla* frequ.

Katsusta- = *kitsusta-* (Sat. III, 11).

Katta- földni, beföldni: *k. pöytää*
asztalt teríteni.

Kattee, n. *kate* földél, takaró.

Katteini [sv.] kapitány.

Katti [sv.] macska.

Kattila [litv.] üst, katlan || *Kattila-*
rani kopott üst (Kal. 31, 369).

Katto földél, tető, háztető.

Katu [sv.] úteza: *laskea katua*
útezat kövezni.

Katu- megbánni: *katuvaise*, *zn* bűn-
bánó.

Katuhka szőrös bőr, takaró.

Katumukse, *-us* megbánás, bűn-
bánat.

Kauahutta- elbődülni, elordítani
magát.

Kauallise, *zn* sokáig tartó.

Kauan, *kauas* l. *kauka*.

Kauha merő-kanál, merő-edény,
főző-kanál.

Kauhea rettenetes, iszonyú.

Kauhista- irtóztatni, rettenteni,
borzalmat kelteni || *Kauhistu-*
irtózni, megborzadni | *kauhistutta-*
= *kauhista-*.

Kauhistukse, *-us* iszonyat, irtózat,
borzadály.

Kauho = *kauhu*.

Kauhta- kissé látszani, hirtelen
megjelenni és megint eltűnni.

Kauhtana [or.] kaftán (Kal. 18,
359).

Kauhtu- megbosszankodni, meg-
haragudni; 2) borzadni, iszonyod-
ni; 3) megfakulni, színét elhagyni.

Kauhu borzalom, iszonyat, ijedelem.

Kauka távolság, távoleső hely v. idő; hosszú idő; hosszú (időről): *kaukana* messze, távol; *kaukaa* messziről, távolról; *kauas* v. *kauvas* messzire, távolra; *kauaksi* v. *kauvaksi* messzire, sokáig, hosszú időre; *kauvaksi aikaa* hosszú időre; *kauan* v. *kauvan* v. *k. aikaa* sokáig; *siiä on kauan aikaa* régen volt, azóta sok idő múlt el; — comp. *kauempa* v. *kauvempa*, *-pi*; superl. *kauimpa* v. *kauvimpä*, *-in*.

Kaukaise, *-n* messze eső, távoli.

Kaukalo teknő, válu.

Kauko távoli; messze lakó; 2) távolság, távoleső hely; 3) = *kauko-miele* || *Kauko-miele*, *-li* messzire vágyódó (*Lemminkäinen* epithetonja) | — *silmä* messzelátó.

Kaula nyak || *Kaula-kupu* kinövés a nyakon | — *liina* nyakkendő | — *pahka* kinövés v. kelés a nyakon (Loits. XII).

Kaulaa, if. *-lata* megölelni.

Kaulaa, if. *-lata* [sv.] mángorolni (Kant. 46, b).

Kaulukse, *-us* gallér.

Kauluri nyakkendő, gallér; öv, kötő (szoknyán, nadrágon: Kivi II, 153); 2) vastagnyakú.

Kauna polyva.

Kauna- v. *kaunaa*, if. *-nata* megszólalni, gáncsolni, irigyelni.

Kaunee, *-ne* dísz, ékesség; szépség || *Kaune-tietee*, n. *-tiede* széptudomány (æsthetika).

Kauneuse, *-n* szépségű.

Kauneute, *-us* szépség.

Kauneutu- szépülni.

Kauni = *kaunii*; 2) ékesség, czíraság (San. 28).

Kaunii, *-nis* [g.] szép.

Kaunista- szépíteni, ékesíteni, díszíteni.

Kaunistukse, *-us* szépítés, díszítés; dísz, ékesség.

Kauno szép; 2) szépség || *Kauno-kirjallise*, *-n* szépirodalmi; *kirjallisuute*, *-uus* szépirodalom | — *puhee*, *-he* szónoki beszéd | — *puhelaisuute*, *-uus* ékesszólás | — *taitee*, n. *-taide* szépművészet.

Kaunoisa v. *kaunoise* v. *kaunkaise*, *-n*, dim. *kauno* 1.

Kaunottare, *-otar* szép nő.

Kaupattele, if. *-atella* = *kaupittele*.

Kaupatukse, *-us* adás-vevés, kereskedés (San. 37).

Kaupitse, if. *-ita* árúlni, kereskedni vmivel.

Kaupittelle, if. *-itella* árúlgatni, kereskedni vmivel.

Kaupottele, if. *-otella* = *kaupittele*.

Kauppa [g.] vétel, vásárlás, alku; adás-vevés, kereskedés: *tehdä kauppa* megalkudni; *hieroä kauppa* alkudozni; *hengen kaupalla* életveszéllyel; *käydä kauppa* kereskedni; *mitä sinulla kaupan* mit árúlsz, mid van eladó? *kaupan-päällise*, *-n* ráadás || *Kauppa-liikke*, n. *-liike* kereskedelmi forgalom | — *miehe*, n. *-mies* kereskedő | — *neuvokse*, *-os* kereskedelmi tanácsos | — *puoti* bolt.

Kauppaa, if. *kaupata* kínálni; árúlni; alkudozni.

Kauppala vásárhely; kereskedőház.

Kauppi- = *kaupitse*.

Kauppiaa, -ias kereskedő.

Kauppo- eladni.

Kaupukse, -us portéka, áru; kis-kereskedés || *Kaupus-akka* kofa.

Kaupunki [g.] város.

Kaupunkilaise, -n városi, városi lakó.

Kaupunti (dial.) = *kaupunki* (Kant. 262, a).

Kaupusta- kiskereskedést üzni.

Kaura [g.] zab.

Kaurii, -ris bak, kecskebak; *metsä k.* Őz (*cervus capreolus*).

Kausta oldal-deszka a szánfenékben (Kivi II, 100); 2) part.

Kautanto (gram.) prolativus.

Kaute, n. *kausi* (ambitus temporis): l. *aika*-, *elin*-, *kuu-kaute* stb.

Kautise, -n, a. rel. *kaute*: *elin-k.* életfogytiglan való.

Kauto [g.] felsőbőr (lábbelin); dim. *kautose*, plur. -*set* v. *kauto-kengät* bőrczipők (Kal. 4, 176).

Kautta által, —n át.

Kauvan, *kauvas* = *kauan*, *kauas*.

Kavahta- hirtelen fölkelni, felszökni, fölébredni; 2) kerülni, vigyázni, óvakodni || *Kavahutta*- hirtelen, gyorsan tenni (ütni, hajtani): *iski miestä miekallansa*, *kavahutti kalvallansa* (Kal. 27, 378); *ajaa kavahutti kotiinsa* (Sat. I, 6).

Kavala ravasz, alattomos, álnok, ármányos.

Kavallukse, -us árulás, ármány.

Kavalta- ravaszkodni, ármánykodni; elárulni: *kavaltaja* áruló; *isänmaan k.* hazaáruló.

Kavalute, -uus alattomoság, ravaszság, ármány.

Kavehti = *kavahta* -; 2) borzalmat

kelteni, irtóztatni (Loits. 26, a; 262, a).

Kavela v. -lo ravasz, ármányos, csalfa; 2) borzasztó, különös, szokatlan (Loits. 306, b).

Kaventa- szorossá v. keskennyé tenni, összeszorítani.

Kaveri görbe kés.

Kaverta- kivájni, kivésni, vakarni.

Kavia v. *kavio* lóköröm, pata.

Kavista = *kapista* -.

Kavua-, if. -*uta* = *kapua* -.

Ke, n. *ken* = *kene*; plur. tő: *kei*, n. *ket-kä*.

Keekoile-, if. -*lla* kukorékolni (Kivi I, 262).

Kehaa v. *kehaja*-, if. -*hata* hanyagúl járni, czipelödni.

Kehetty- lefogyni, lesoványkodni, elfáradni, kimerülni.

Keheä laza; mindenre kész, könnyelmű; kíváncsi; 2) dicsekvő, henczegő, önhitt, magát nagyra tartó.

Kehi- épület v. hajó-vázat csinálni, összeácsolni; 2) motollálni, felhúzni a szövő-fonalat; 3) gyűrűt képezni maga körül (nap, hold).

Kehikko v. -*kkö* négyszögletes épületváz, köb-négyszög; négyszög keret; gyűrű.

Kehittä- l. *kehkeä*-, *kehkiä* -.

Kehitykse, -ys, n. act. *kehittä* -.

Kehjo v. *kehju* hanyag, haszontalan, silány, gyenge (Kal. 35, 204).

Kehkene-, if. -*hjetä* = *kehkiä* - (San. 121).

Kehkeä laza, duzzadt; hirtelenkedő, könnyelmű.

Kehkeä-, if. -*hjetä* = *kehkiä* - || *Kehkey*-, if. -*ytä* v. *kehkeyty*- med.

Kehkiä-, if. **-hitä** meglazúlni, fölöldödni; fesleni, fejlödni || *Kehittä-* caus.

Kehlo sajtár, dézsa.

Kehnee, **-ne** háncs, hántalék, vakarék; lim-lom.

Kehno hitvány, silány, haszon-talan, rossz.

Kehnone-, if. **-ota** hitvánnyá stb. (*kehno*) lenni || *Kehnonta-* caus.

Kehnä = *kehnee*.

Kehoitta- buzdítani, biztatni, unszolni, késztetni.

Kehoittee, **-oite** buzdító v. biztató eszköz.

Kehoitukse, **-us** buzdítás, biztatás, unszolás, késztetés.

Kehrime, **-in** fonó-eszköz || *Kehrin-puu* guzsaly, rokka.

Kehru, **kehruu** fonás || *Kehru-* v. *kehruu-* huonee, **-ne** fonóka, fonóház.

Kehrä orsó || *Kehrä-silmä* (a nyúl epithetonja) (Kal. 4, 421).

Kehrää, if. **-rätä** fonni.

Kehtaa, if. **-hdata** magát rávehetni vmire, nem átallani, nem restelleni, merni.

Kehto bölcső.

Kehu dicserni, dicsekedni.

Kehye, **-yt**, dim. *kehä*.

Kehä vázlat, gerendázat; 2) keret, alak; 3) kör, kerület.

Kehäykse, **-ys** tervezet, vázlat.

Keiahte-, if. **-hdella** = *keijahte-*.

Keiahutta, **keiatta** = *keijahutta*, *keijatta*.

Keiho v. **keihye**, **-yt**, dim. *keihä*.

Keihästä lándzsát nyélbe ütni; lándzsával ellátni; lándzsával vívni v. szúrni.

Keihäa, **-häs** kopja, lándzsa.

Keijahta hirtelen esni, megesni, váratlanul történni || *Keiahutta* hirtelen megejteni, fölfordítani; 2) kiáltani.

Keijatta könnyű lenni.

Keijukaise, **keijulaise**, **-n** = *keijuse* 2.

Keijuse, **-n** hinta; 2) könnyed lebegő lény, lidérc, bolygó-tűz, légi szellem, tündér.

Keikahta l. *keikku*. [187, a).

Keikariszeleburdi, ugrifüles (Kant.

Keikastele, if. **-lla** = *keikahte-* (Sat. IV, 20).

Keikaukse, **-us** lebbenés, hajlás.

Keikautta l. *keikku*.

Keikelehtä v. **keikellehtä** ingani, himbálódzni, kanyarogni; henyén tekeregni, ingadozva járni, döcögöni: *miks' ei soita suu soria, eikä kieli keikellehü* (Kant. 111, b.: mért nem mozog vígan).

Keikeltä = *keikelehtä*.

Keikettä lebegni, himbálódzni.

Keiketykse, **-ys** lebbenés, lendület, hajlás.

Keikistele, if. **-llä** legényesen v. nyalkán járni, himbálódzva menni, himbálódzni, ugrálni, táncolni.

Keikka, **keikko** görbe, hajlott; 2) hinta, hinta-szék, inga; 3) fogás, műfogás, furfang.

Keikkaa, n. **keikas** hinta.

Keikkaile, if. **-lla** legényesen, nyalkán járni.

Keikkaise, if. **-sta** l. *keikku*.

Keikkaloitse, if. **-oita** = *keikelehtä*.

Keikkari fejét magasan hordó ember, képzelgő, önhitt ember, piperkőcz, divat-uracs, bohóc.

Keikkelehtä- = *keikelehtä-* (Kal. 50, 548).

Keikku- hintázní, ide s tova mozogni, lóbálódzni, lengeni, inogni, föl s alá szaladgálni || *Keikahta-* hirtelen hajlani, meg-lódúlni, lebbenni, billenni, for-dúlni; *keikahutta-* v. *keikautta-* caus., intens. | *keikkaise-*, if. -*sta* hirtelen meglódítani v. lendíteni, hirtelen görbiteni v. hajlítani; hirtelen elúzni | *keikutta-* caus., intens.; 2) kiabálni, ismételtetni, folyton egyet hajtani, biztatni | *keikuttele-*, if. -*utella* ringani, him-bálódzni; 2) kárálni, károgni.

Keikottele-, if. -*otella* = *keikistele-*

Keila v. *keili* [sv.] kúp, tekebáb.

Keilu- = *keikku-* (Loits. 258, a).

Keimaile-, if. -*lla* képzelődni, ön-hitt lenni, pöffeszkedni.

Keimeä képzelgő, magát nagyra tartó, önhatt, bolondos, mester-kélt, affektált.

Keino eljárás, út-mód.

Keinoilia iparos: *kujе-k.* iparlovag.

Keinokkaa-, -*okas* mesterséges.

Keinollise-, -*n* ügyes, vállalkozó; közvetett.

Keinottele-, if. -*otella* utat-módot találni, kísérleteket tenni, ipar-kodni, mesterkedni; fondorkodni.

Keinu hinta || *Keinu-* v. *keinus-tuoli* hintázó szék.

Keinu- hintázni, himbálódni, hany-kolódni.

Keipattele-, if. -*atella* = *keipottele-*; 2) kissé érinteni (Loits. 70, b).

Keipotta- ügyetlenül mozogni, döcögögni, biezegni (Kant. 106, b).

Keiretyise-, -*n* jelentéktelen, sí-lány; erőtlen, ügyetlen, ügye-

fogyott: *tuhma poika tuiretuinen, lapsi kehjo k.* (Kal. 35, 204).

Keisaa-, if. -*sata* titkon elvenni v. megfogni, hozzákapni; 2) kiku-tatni, kikémlelni; 3) megszólni, rágalmazni, kisebbíteni.

Keisari [sv.] császár || *Keisari-kunta* császárság.

Keiskahta- hirtelen hajlani v. len-dúlni, könnyedén esni, pottyanni: *akka keiskahti jokeen* (Sat. IV, 20).

Keitaa, n. *keidas* magasán fekvő hely a mocsárban, buczka.

Keito könnyű, olcsó, csekély értékű, szegény: *laula, laula kieli k.* (Kant. 4, b).

Keitokse-, -*os* főlés; főzet.

Keittee, n. *keite* főlés; főzet.

Keittime, n. *keitin* főző-anyag, főzni való, főzet; főző eszköz || *Keitin-astia* főző-edény.

Keittiö konyha.

Keitto főzés, főzet; forrasztás.

Keittä- főzni; forrasztani.

Kekka egyenes tartás, magasra tartás: *hänen päänsä on kekassa* (fönn hordja az orrát).

Kekkalee, -*le* könnyen mozgó v. állhatatlan lény.

Kekkaloitse-, if. -*oita* könnye-dén járni, tipeggni; tekeregni, tén-fereggni.

Kekkeroise, -*n* fürge, eleven.

Kekkeä könnyedén és magasra tar-tott fővel mozgó; büszke, deli könnyed, mozgékony.

Kekki mozgékony, eleven, fürge ember.

Kekkula v. -*li* hunezut, csintalan v. hamiskás ember: *kelvotoin kentraa-lin k.* (Sat. IV, 63).

Keko rakás, halmaz, asztal, kazal.

Kekri mythologikus istenség, nyájvédője; 2) az előbbinek tiszteletére mindenszentek napján tartott ünnep; 3) lakoma.

Keksautta-térdbókot(«pukkedlit») csinálni: *nytpä keksautetaan kum-maltakin puolelta* (Kivi II, 138).

Kekseliäisyys, -yys leleményesség.

Kekseliää, -iäs leleményes.

Keksi-kitalálni, észrevenni, föltalálni: *keksijä* föltaláló, fölfedező; *keksimä* találmány, észrevétel.

Keksintö találmány, fölfedezés.

Kekälee, -le tüzes üszök.

Kela motolla, gombolyító (Sat. IV, 125).

Kelaa-, if. -lata motollálni, gombolyítani (Sat. IV, 129).

Keli [litv.] szán-út.

Kelkka [g.] szántalp, szán.

Kelkku- v. **kelkky**- lógni mint a harang; hangzani, csengeni || *Kelkyttä*- caus. | *kelkyttele*-, if. -ytellä lóbálni, ide-oda mozgatni; kissé csengeni; könnyedén ugrálni.

Kelkärehtä = *keikelehtä*- (Loits. 197, a).

Kellahta- sárgába játszani.

Kellahta- hirtelen fölfordulni.

Kellari [sv.] pince.

Kellasta- megsárgítani || *Kellastu*-sárgulni, megsárgulni.

Kelle: *kellellänsä* fölfordulva, fekvő helyzetben; *kellellehen* v. *kellelleen* fölfordított helyzetbe: *mennä* v. *käydä kellelleen* fölfordulni.

Kellehti- hánykolódni, henteregni.

Kellehtä- nyújtózkodni, heverni.

Kellerta- v. **kellertä**- sárgába játszani, sárgulni.

Kellettä- hanyatt feküdni, nyújtózkodni, henteregni (Kal. 33, 164).

Kellisty- = *kellastu*-.

Kellistä- oldalra fordítani, fölfordítani, ledönteni || *Kellisty*- fölfordulni, földülni, ledülni (Kal. 34, 30).

Kellittä- zavartalanul v. gondtalanul tenni vmit: *maata k.* = *kellettä*-, *laulaa k.*

Kello [g.] harang, kolomp, csengetyű; óra: *mitä k.* on hány az óra? *k. käy kuudetta* az óra hatra jár; *k. kahdelta* két órakor; 2) buborék: *saihua-k.* szappan-buborék || *Kello-seppä* órás.

Kellokkaa-, -okas kolompos.

Kellottele-, if. -otella lengeni, himbálódzni, lóbálódzni; 2) hente-regni, nyújtózkodni.

Kellu- himbálódzni, lóbálódzni, vízen ringani.

Kellukka vmi lóbálódzó tárgy; csöngő, csengetyű; here (testiculus); 2) tacsó leány (Kal. 29, 595).

Kellää- v. **kelläjä**-, if. -llätä [sv.] szemére hányni vkinek vmit, szidni, megtámadni (Kant. 115, b); 2) haszontalannak tartani, rosszallani.

Kelmee-, -me hályog, hártya.

Kelmene-, if. -metä sápadni.

Kelmeä sápadt.

Kelmi [sv.] hunczut, gazember, csaló (Kivi II, 267).

Kelmu hályog, bőr, hártya.

Kelo kiszáradt fenyűfa (Oks. 92).

Keloitta- élénken mozogni, kapálódzni; 2) csevegni (Kant. 41, b).

Kelpaa-, if. -lvata alkalmas lenni, kelleni: *se ei kelpaa sinulle*

az nem neked való; *kyllä sitä kat-sella kelpaa* biz azt érdemes néze-getni.

Kelpo jóra való, derék; jóra valóság, derékség.

Kelpoise, -n alkalmas, használ-ható.

Kelpotta- buzgón v. szaporán tenni vmit: *kieli kelpottaa* (Kant. 201, a: szaporán, vígan mozog) || *Kelpottele*-, if. -*otella* frequ.: *kielin k.* szörpölgetni, hörpintgetni (Kant. 124, b).

Kelta [litv.] sárga szín; sárga || *Kelta-nokka* sárga csőrű (= éret-len ficzkó) | — *tauti* sárgaság.

Keltaise, -n sárga.

Kelte, -lsi bőr, korpás bőr; há-lyog.

Kelte, -lle vékony, lágyék, lá-gyék hajlás. [130].

Keluu, n. act. *kelaa*- (Sat. IV,

Kelvoise, -n = *kelpoise*.

Kelvollise, -n jóra való.

Kelvottoma, -oton valamire nem való, alkalmatlan; semmirekellő, rossz.

Kema önhitt v. magát nagyra tartó ember; 2) baleset, szeren-csétlenség, kár.

Kemaa-, if. -*mata* nagyra lenni, büszkélkedni.

Kempalee, -le ékesség, ékszer; ünnepi ruhá: *jolla ei ole riihi-rem-paleita, sillä ei ole kirkko-kempa-leita* (San. 187).

Kempelő ügyetlen, félszeg, kontár (Kivi I, 365).

Kempi v. **kemppi** büszke, gógös, magát nagyra tartó, pompázó, pompás, díszes, kiváló, kitűnő, nemes; 2) pompa.

Kempi v. **kemppi** [sv.] harcos, hős (Kal. 49, 148).

Kemppuroi- v. **kempuroi**-, if. -*oida* = *kämpyröi*-.

Kemputta- büszkélkedni, díszel-legni, pompázni.

Kemputtime, -*utin* váll-teher, ba-tyú, csomag; 2) = *kempalee* (San. 188).

Kemu vendégség, lakoma.

Kene, n. **ken** ki, a ki: *ei kenkään* senki.

Kengittä- megpatkolni, lábbelivel ellátni: *k. keihästä* lándzsát meg-vasalni, nyélbe ütni; *kyllä minä sinut kengitän* majd megtanítalak én téged!

Kenki (összetételekben) = *kenkä*.

Kenki- = *kengittä*-; 2) cipőt húzni, cipőben járni: *omin kengin kenki-mähän* (Kant. 185, a).

Kenkki [sv.] ajándék (San. 39).

Kenkä cipő, saru; patkó, vasazat.

Kenkkää-, if. -*nkätä* ajándékozni (Kant. 211, b).

Kenkye, -ngyt, dim. *kenkä*.

Kenno méz-sejt, lépes méz.

Kennää-, -*nnäs* kis hegyhát.

Keno feszes v. hátrahajlott állás; ferdén föl- v. hátrahajlott: *käydä kenossa kauloin* orrát fönnhordani.

Kenotta- ferdén állítani, hátra hajlítani; büszkélkedni, pöffesz-kedni.

Kenraali [sv.] tábornok.

Kensti udvarias, finom, csinos, ügyes, jeles, büszke: *k. rihman kehreäjä* (Kal. 24, 33).

Kenties (e h. *ken tiesi*) ki tudja, talán.

Kenttä kemény, terméketlen sík-föld, gyepföld, tér, mező.

Kepaa-, if. *kevata* tipegni, tipegve jární; *lebegni*: *sinä kengässä kepasit, minä virsussa vitelin* (Kant. 204, b).

Kepakko furkósbot, husáng, bot.

Kepene-, if. *kevetä* könnyűlni, könnyebbülni.

Kepeä könnyű, könnyed, fürge, gyors.

Kepittä- könnyedén jární, sietni; 2) bottal ellátni, botozni, kiporolni.

Kepo csinos, fürge, csintalan, ravasz.

Kepoitta- könnyedén, fürgén jární, tipegni (Kivi II, 423).

Keppi [sv.] bot, pálcza.

Keppose, *n* fogás, csselfogás, fortély, csíny.

Keppu [sv.] kosár.

Kepsahta- hirtelen gyors mozgásba jönni, fürgén mozogni, tipegni || *Kepsahutta-* v. *kepsautta-* caus. | *kepsauttele-*, if. *-utella* tipegni.

Kepsutta- gyorsan mozgatni v. mozogni, könnyedén v. szaporán v. büszkén jární.

Kera: *kerassa, keralla, kera* -vel együtt; *kerallani* velem (együtt).

Keraise, *n* vkivel való, kíséző.

Kerakkee, *-ake* (gram.) mássalhangzó.

Kerallise, *n* vkivel való, kíséző.

Keretttiläise, *n* eretnek, felekezetes, pietista (l. *körttiläise*).

Kerho kör, gyűrű.

Keri kör, körzet, kerület, karima; váz, vázlat; 2) törpe: *k.-kansa* (Kivi II, 452).

Keri- gombolyítani.

Kerime, *-in* motolla, gombolyító ||

Kerin-kakko id. (Sat. II, 120) | —*kanta* motolla lába (Kal. 25, 246).

Kerinki mellékfonal (San. 552).

Keritse-, if. *-itä* [g.] nyírni || *Kerittä-* caus. [olló.

Keritsime, plur. *-met* juh-nyíró

Kerittä- l. *keritse-* és *kerkiä-*.

Kerjittä- l. *kerkiä-*.

Kerju v. *kerjuu* koldulás || *Kerjuu-tyttö* koldús-leány.

Kerjäläise, *n* koldús.

Kerjää-, if. *-jätä* kéregetni, koldulni.

Kerkeä serény, gyors, hamar kész vmire.

Kerkää-, if. *-rjetä* v. *-retä* dagadni, kelni; föloldódni, kibonyolodni; 2) ráérni, idejében érkezni, sietni; elkészülni, megérni (*-ik*).

Kerkiä-, if. *-ritä* = *kerkeä-* || *Kerittä-* v. *kerjittä-* caus.

Kerkkä fenyűfa-hajtás v. *-sarjadék*.

Kerma v. *kermä* vékony kéreg v. hég; tejföl, tejszín.

Kermo- levenni a vékony kérget, lehéjazni, lehámozni, leszedni (tejnek a fölet).

Kernaa, *-nas* [g.] készakaratú, kész, hajlandó; *kernaasti* készséggel, szívesen.

Kerno = *kernaa*.

Kero nyírott hajú; 2) torok, száj (Kant. 263, a); 3) forduló sor.

Kerran l. *kerta*.

Kerranta (gram.) kettőztetés.

Kerrattele-, if. *-atella* kettőztetni, ismételni.

Kerrokse, *-os* sor, réteg, emelet.

Kerronta v. *-nto* sokszorozás; (gram.) kettőztetés; elbeszélé.

Kerronto (gram.) praeteritum.

Kersantti [sv.] örmester, altiszt.

Kerska kérkedés.

Kerskaa-, if. **-kata** kérkedni, dicsekedni || *Kerskaile*-, if. **-lla** frequ.

Kersku = *kerskaa*-.

Kerskuri kérkedő, szájhős.

Kerta réteg, emelet; íz, **-szer**: *kerta*, *kerran* egyszer; *viisi kerta* ötször; *kolmas kerta* harmad-ízben; *joka kerta* mindannyiszor; *tällä kerta* ezúttal; *kerrassa*, *-ssaan* v. *kerralla*, *-llaan* egyszerre; *kerraksi* egyszerre.

Kerta, plur. **-rrat** üres v. kicsépelte kalászkok.

Kerta v. *kerta*-, if. **-rrata** kettőztetni, duplázni; ismételni, újra tenni; újra szántani || *Kertaile*-, if. **-lla** ismételni, elmondani (*kertoile*-); visszatérni (Kal. 22, 124).

Kertaise, **-n** -szeres, -szerű: *keskin-k.* középszerű; *yksin-k.* egyszerű; *monen-k.* sokszoros.

Kerto: *k.-varttinä* czérna-viszáló, sodró rokka (Sat. I, 67).

Kerto v. *kertoa*-, if. **-rrota** ismételni, elbeszélgni, leírni; (gram.) kettőztetni.

Kertomukse-, **-us** elbeszélés, jelentés, leírás. [scinia].

Kerttu bájdalú fülemile (*sylvia* lu).

Kerty ismétlődni; gyűlni, begyűlni (pénz); visszajönni.

Kerukse-, **-us** torok, száj: *kieleltä keruksisihin*, *siitä vatsahan valahti* (Kal. 50, 122).

Kerustime, **-in** = *kerukse*.

Keruu gyűjtés.

Kery barnulni, pörkölni, perzselődni (Kant. 139, a).

Kerä gombolyag; 2) káposztafej.

Kerähkä gömbölyű, gombolyagalakú (Loits. 219, a).

Keräjä, plur. **-jät** gyűlés, törvénygyűlés, törvényszék.

Keräjäi-, if. **-öidä** v. *keräjäitse*-, if. **-öitä** törvénykezni, pörösködni.

Keräykse-, **-ys** gyűjtés, gyűjtemény; gyűlés.

Kerää-, if. **-rätä** gyűjteni, összegyűjteni || *Keräy*-, if. **-ytä** v. *keräyty*- med. [szeplő].

Kesakko nyáron ellett bárány; 2)

Kesanto ugar, ngarföld.

Kesi hámolni, vedleni, felső bőrt elvetni, lehúzni (bőrt), nyúzni.

Keske-, **-ki** köz, közép: *keskellä* között, közepen; *keskeltä* közül, közéről; *keskelle* közé, középre; *keskenä* között; *kesken* között, közepen, félben; *kahden kesken* négy szem közt; *meidän kesken sanoen* köztünk legyen mondva; *jättää kesken* félben hagyni || *Keskiaika* középkor; közép-idő | —*eräise*, **-n** félben v. fele úton levő, félig kész, fejletlen | —*ilta* nyugat (Kal. 33, 140) | —*kaikkisuute*, **-uus** központosítás | —*kertaise*, **-n** = *keskin-k.*; középkorú (Kal. 40, 250) | —*kohta* közép, középpont, közepűt | —*määrä* középszám: *k.-määrin* középszámmal, körülbelül —*viikko* szerda | —*yö* éjfél || *Keskin-kertaise*, **-n** középszerű.

Keskeenty = *keskeyty*-.

Keskenäise, **-n** félben maradt, befejezetlen; 2) = *keskinäise*.

Keskeyttä félbeszakítani, félben hagyni.

Keskeyty félbe szakadni, félben maradni.

Keskieviari v. **keskivari** = *kestikievari* (Kivi I, 211).

Keskimmäise, **keskimäise**, **en** középső.

Keskinäise, **en** közös, kölcsönös, egymás között való.

Kesko v. **kesku** közép.

Keskoise, **en** középső, félben levő, nem kész, befejezetlen.

Keskukse, **-us** közép, középpont.

Keskusta közép.

Keskustele-, if. **-lla** tanácskozni, vitatkozni, tárgyalni.

Keskustelu tanácskozás, vitatkozás, eszmecsere, tárgyalás.

Keskuute, **-uus** köz, közép; társaság, kör, összeköttetés.

Keso, **kesose**, **en** = *kesä*, *kesäse*.

Kesottu elbarnúlani, lesülni (naptól); ugarra lenni.

Kesrä = *kehrä* (Loits. 125, a).

Kesseli fonott kosár, kosár; batyú.

Kesta [sv.] = *kesti*: *k-pito* (San. 409).

Kestaa-, if. **-tata** jól tartani (vendéget); vendégeskedni: *syöpi juopi kestoavi* (Kant. 243, a).

Kesti [sv.] vendégség; vendég, lakó.

Kestikieviari, **kestikiivari** [sv.] vendéglős; vendéglő, póstaállomás.

Kestitse-, if. **-itä** v. **kestittä** megvendégléni, jól tartani.

Kestyttele-, if. **-ytellä** kitartóvá tenni, edzeni, erősíteni, tartóssá tenni; 2) szelidíteni, ragaszkodóvá tenni, csillapítani.

Kestä- tartani, kitartani: *ei kести kiittä* nem érdemes megköszönni, nincs mit köszönni (udvarias szólásmód); *kestävä* tartós.

Kestäile-, if. **-llä** vendégeskedni.

Kesu = *kesy*.

Kesue, **-ut**: *kesuen-kanto* = *kesun-k*.

Kesuime, **-uin** v. **kesume**, **-un**: *kesun-kanto* öreg fenyőtőke (melyből *kantele*-t csinálnak: Kal. 46, 426).

Kesy szelíd, kezes.

Kesye, **-yt**, dim. *kesü* || *Kesyen-kanto* = *kesun-k*.

Kesyttä- szelidíteni.

Kesyttömä, **-ytön** szelidítetlen, vad.

Kesä nyár; 2) ugar || *Kesä-kuu* Június | —*kärppä* nyári (szőriben levő) hölgymenyét | —*maa*, *-pelto* ugarföld.

Kesäise, **en** nyári: *kesäisin* nyaranta.

Kesäntö = *kesanto*.

Ketara = *kapla*.

Ketaree, **-re** = *kääree* (Loits. 197, a).

Kete, n. **kesi** hártya, felső bőr, hám.

Ketistä- nyúzni, lehámozni. megnyúzni (Kivi II, 247).

Ketjahta- csusszanni, szottyanni.

Ketju [sv.] láncz.

Ketkuttele-, if. **-utella** ingadozni, hajladozni.

Keto ugar, mező, rét.

Keto silány, sovány.

Keträ = *kehrä*: *k-kulku* (a daru epithet.: Kant. 37, a).

Keträa-, if. **-rätä** = *kehräa*-,

Ketterä fürge, élénk, gyors.

Ketto v. **kettu** finom bőr, hártya, kéreg (Kal. 13, 117).

Kettu róka.

Kettä- lehámozni, lenyúzni: *ketti villoja kiveltä* (Kal. 8, 198).

Ketu = *kete*.

Ketula kopott v. vékony ruha, rongyos ruha-darab (Loits. 295, a).

Ketusta- rókára vadászni.

Ketvele, -vel földnyelv.

Keuhko tüdő || *Keuhko-lehte*, -ti kék kököresin (anemone hepatica) (Loits. XI). [66, a].

Keukama nyak-hajlás (? — Loits.

Keukoime, -oin kárörvendő v. rossz lelkű ember, rágalmazó.

Keukose, -n nyughatatlan ember; féktelen, pajkos leány (Kant. 195, b).

Keula [g.] orrtőke (hajón), hajó orra v. eleje; szántalpnak felnyúló előrésze, szán-orr.

Keulaa v. **keulakse**, -las = *keula*.

Kevelä karesű, vékony.

Kevene-, if. -**vetä** megkönnyülni, könnyűvé lenni || *Keventä*- caus. | *keventy*- = *kevene*-.

Keveä könnyű.

Kevye, -yt könnyű || *Kevyt-mielise*, -n könnyelmű.

Kevyise, -n = *keveä*.

Keväime v. **keväme**, -äin tavaszi idő, tavasz.

Kevää, -vät tavasz.

Keyhkä könnyű, laza (?); könnyű lábú (Loits. 164, b).

Keykkä = *keyhkä* (Loits. 129, a).

Keyri = *kekri* (Sat. II, 65).

-Ki, -kin is: *minäkin olin siellä* én is ott voltam.

Kidukse, -us kopoltyú.

Kidutta- l. *kitu*-.

Kidutukse, -us kinzás, gyötres.

Kiedotta- l. *kieto*-.

Kiehahta- l. *kiehu*-.

Kiehittä- kibonyolítani, föloldozni, fölolvastani; 2) forralni.

Kiehku = *kiehu*-.

Kiehkura kör, koszorú, hajfűrt.

Kiehtari körüljáró, őrző (Loits. 124, b).

Kiehto- körüljárni, kavarogni; utána járni, körülhálózni, elcsábítani, félrevezetni || *Kiehtoutu*- med.

Kiehu- főni, forni || *Kiehahta*- mom.: hirtelen fölforni, fölfortyanni | *kiehutta*- v. *kiehauta*- caus.

Kiekahta- hirtelen lendülni v. fordülni, kanyarodni.

Kiekara, parall. *kiekura*.

Kiekaukse, -us hirtelen lendület v. fordulat.

Kiekkä v. **kiekko** hajító v. gurító korong (diskos); 2) könnyed, mozgékony, állhatatlan, könnyelmű.

Kiekkäa, n. **kiekas** mozgékony, fűrge, gyors (Kant. 242, b).

Kiekkaise-, if. -**sta** hirtelen lendülni, fordülni, kanyarodni.

Kiekki = *kajava*.

Kieku- himbálódzni, ingani, lengeni; 2) kukorikolni (Kivi II, 362).

Kiekura tekergő vonal, csigavonal, karika; hajfűrt; fodor.

Kiekäise-, if. -**stä** rántani (Sat. III, 57).

Kielaa, -las nyelves, fecsegő.

Kielaile-, if. -**lla** farkat csóválni, hizelegni.

Kielasta- nyelveskedni, fecsegni.

Kiele, -li nyelv; húr: *pieksää* v. *piestä kieltä* nyelveskedni, fecsegni, száját jártatni || *Kieli-kerta* élőszóval való elbeszéléss v. tudósítás (Kal. 4, 374) | —*murtee*, -*rre*

- nyelvjárás, tájszólás | —*oppi*
 nyelvtan | —*palko* v. —*palku*
 csacsogó, fecsegő, száját jártató,
 nyelveskedő (Kal. 8, 250) |
 —*tietee*, n. —*tiede* nyelvtudomány;
 —*tieteellise*, =n nyelvtudományi.
- Kielettömä**, -etön nyelvetlen, szó-
 talan, néma.
- Kielevä** nyelves, fecsegő.
- Kieli**- beszédes lenni, csacsogni;
 hizelegni; nyelveskedni, meg-
 szólni || *Kielittele*-, if. —*itellä* nyel-
 veskedni, csacsogni, hizelegni.
- Kielo** nyelvecske; 2) gyöngyvirág
 (convallaria) || *Kielose*, =n dim.
- Kielokaise**, =n nyalakodó (parall.
nielokaise).
- Kielottele**-, if. —*otella* = *kielittele*-.
Kielto tagadás, megtagadás, tila-
 lom || *Kielto-lausee*, -se tagadó
 mondat.
- Kieltä**-tiltani, eltiltani, megtiltani,
 tagadni, megtagadni: *kieltämüt-
 töma*, -ätön tagadhatatlan.
- Kieltäymykse**, -ys önmegtagadás.
- Kielu** nyelvecske; 2) folt, rongy.
- Kielukse**, -us tör, rén-fogó tör.
- Kiemaile**-, if. —*lla* begöngyölíteni,
 bebonyolítani, körülcsavarni, kö-
 rülfogni, ölelni.
- Kiemailukse**, -us ölelés.
- Kiemarta**- kanyarogni, csava-
 rodni, henteregni, mászkálni.
- Kiemura** kanyargás, gyűrűzés,
 göndörödés, fodrosodás; fodor,
 fürt; 2) fodros, fürtös, göndör.
- Kiemurta**- = *kiemarta*-.
Kiepo- keringeni, forogni || *Kie-
 potta*- csóválni, forgatni.
- Kieppaa**-, if. *kiepata* fészkelődni,
 nyugtalankodni, csimbeszkedni,
 nyomában lenni vkinek; 2) hozzá-
- kapni, utána kapni, elkapni ||
Kieppaise-, if. —*sta* mom.
- Kieppee**-, n. *kiepe* nyugtalan utána-
 járás.
- Kieppi** henger; csomag, összegön-
 gyölt tárgy.
- Kiepsahta**- hirtelen gördülni v.
 gurúlni; 2) utána v. hozzá-
 kapni.
- Kieputta**- lendíteni, lóbálni, csó-
 válni; 2) összegöngyölíteni.
- Kiera** csavart, ferde, összecsavart,
 göngyölt vmi; 2) síkos jég, jég-
 pálya.
- Kiereä** forgatható, gördülő, gu-
 ruló, kerek.
- Kieri**- gurúlni, gördülni, forogni ||
Kieriskele-, if. —*llä* frequ.; ténfe-
 regni, csavarogni, tekeregni | *kie-
 rittä* caus. | *kierähtä*- mom.; *kie-
 rähyttä*- caus.
- Kierikka** henger, korong, gurító
 fa, guriga, csapó-csiga, hajtó-
 csiga.
- Kiero** csavart, görbe, ferde: *katsoa
 hieroon* kancsalítani || *Kiero-luu*
 (egy esont a koponyában) | —*silmä*
 kancsal szem, szemű; —*silmäise*,
 =n kancsal | —*suu* görbe száj;
 —*suise*, =n görbe szájú.
- Kierrokse**, -os hajlás, görbület,
 kerülő út, kanyarulat; körülke-
 rítés, körülvevés.
- Kiertee**, -rre kerülő út, kanya-
 rulat.
- Kiertime**, -rrin forgatyú.
- Kierto** csavarás, körülkerítés, kör-
 futás, kerülő (út) || *Kierto-kirjee*,
 -je körlevél | —*koulu* vándor-
 iskola | —*rappu*, plur. —*raput* csiga-
 lépcső | —*tähte*, -ti bolygó csillag.
- Kiertolaise**, =n csavargó.

Kiertä- forgatni, sodorni; 2) kerin-
geni, körüljárni || *Kierrähtä*-mom. |
kierty- med.

Kierukka = *kierikka*, *kiekko*; 2) csi-
gavonal, tekervény, tekeres, csa-
varmenet; 3) hajfűrt.

Kierusta- tekerni, csavarni; refl.
kierustai-, if. *-aita* tekergőzni, csa-
varodni (Loits. IX.).

Kierä = *kiera*: *keväisen kierän*
päälle (Kal. 22, 162).

Kierähyttä- l. *kieri*-.

Kiesi [sv.] cséza; plur. *kiesit* id.

Kieto- be- v. körülcsavarni, gön-
gyölíteni, bebonyolítani, behá-
lózni, körülhálózni || *Kiedotta*-
caus., intens. | *kietoutu*- med.

Kievaa, -vas eleven, fürge, gyors;
2) ravasz, álnok; hízlgő.

Kievastele-, if. -lla elevenkedni,
fürge lenni (San. 231); 2) ravasz-
kodni; hizelegni.

Kihahta- szisszenni, sisteregni, föl-
forni, fölfortyanni.

Kihara göndör; göndör hajfűrt.

Kihelmöitse-, if. -öitä csiklandani,
viszketni.

Kiheltele-, if. -lellä csiklandani,
viszketni.

Kihelöitse-, if. -öitä = *kihelmöitse*-.

Kihermä göndör hajfűrt; 2) zavar,
összevisszaság.

Kiherä = *kihara*.

Kihinä sziszegés; hemzsegés,
nyüzsgés.

Kihise-, if. -stā sziszegni; hem-
zsegni, nyüzsgöni.

Kihkeä heves, buzgó, tüzes; 2)
nehéz, bajos, fáradságos.

Kihku buzgalom, heveség, heves
vág (San. 227).

Kihla [g.] láncz, kötelék; szövet-

ség, eljegyzés; plur. *kihlat* eljegy-
zési ajándékok: *on kihloissa el van*
jegyezve, jegyben jár; 2) fogadás:
lyödä kihlaa fogadni || *Kihla-*
kunta járás (kerület) | — *sormukse*,
-us jegy-gyűrű | — *tuorstai* nagy-
csütörtök.

Kihlaa-, if. -lata eljegyezni.

Kihlajaise, plur. -set eljegyzés,
eljegyzési vendégség.

Kihlause, -us eljegyzés.

Kihlo- = *kihlaa*-.

Kihnaa-, if. -nata dörzsölni,
vakarni; 2) vonszolni; késle-
kedni.

Kihnusta- dörzsölni, vakarni; 2)
késlekedni.

Kihnutta- = *kihnusta*-.

Kiho sziszegés, sistergés, forrás;
2) kisebb vízesés || *Kiho-kive*, -vi
zúgó víz által körülvevő kő (Kal.
40, 26) | — *paate*, n. *-paasi* = *kive*.

Kiho- v. *kihoa*-, if. -ota szivárogni
(Kivi I. 42).

Kiidekse, -des mély barlang.

Kiidähta-, **kiidättä-** l. *kiitä*-.

Kiihkellykse, -ys heveskedés, he-
ves láрма v. zaj (Kivi II, 180).

Kiihkeä buzgó, heves, tüzes.

Kiihko buzgóság, heves igyekvés,
heveség, tüzesség, szenvedély.

Kiihkoisa = *kiihkeä*.

Kiihoitta- buzdítani, neki hajtani,

Kiihoitukse, -us buzdítás, ösztön-
zés.

Kiihostu- = *kiihty*-.

Kiihtu inger, ösztönzés.

Kiihty- fölbuzdítani, fölingeríteni,
neki tüzesedni, hevéssé lenni ||
Kiihdyttä- caus.

Kiikahta- l. *kiikku*-.

Kiikari [sv.] messzelátó (táv-cső).

Kiikkaa, n. kiikas szűk, szoros, feszes (San. 231).

Kiikki szorító (Kivi I. 132).

Kiikku hinta; hintázás.

Kiikku- hintázni || *Kiikahta*- mom. | *kiikutta*- caus.

Kiila rühetés.

Kiila [sv.] ék; ereszték, betoldás (ruhába).

Kiili- rühetni, bakzani, körülszaladgálni.

Kiilijäise v. **kiiliäise**, =n bögöly.

Kiilloitta- fényesíteni, fényesre csiszolni.

Kiilo fény, ragyogás.

Kiilto fény, ragyogás.

Kiiltä- fényleni, ragyogni; *kiiltävä* fényes, ragyogó.

Kiilu: *k.-silmä* pislogó szem v. szemű.

Kiilu- csillogni, villogni || *Kiilahta*- mom. [lani.

Kiilusta- kissé fényleni, csillám-

Kiima koslatás, bakzás, rühetés; párzás ideje.

Kiima éles téli szél.

Kiimaa-, if. -*mata* = *kiili*-; 2) föl-buzdúlni, kedvet kapni.

Kiimi- = *kiili*-.

Kiimotta- fényt szórni, fényleni, csillogni; 2) harsány v. éles hangon beszélni.

Kiini v. **kiinni** erősen tartva (fest): *ovi on k.* az ajtó be van téve; *pidä suusi k.* fogd be a szádát! *saada k.* elfogni; *ottaa k.* meg- v. elfogni; *jäätyä k.* befagyni; *liimata k.* oda enyvezni; *panna k.* megerősíteni, betenni (pl. ajtót, ablakot); *pitää k.* tartani, erősen fogni; *tarttua k.* megragadni vmit, beleakadni vmibe.

Kiinnistä- v. **kiinnittä**- megerősíteni vmihez, megkötni, oda-kötni.

Kiinnittime, -*itin* megerősítő v. megkötő eszköz, békó.

Kiinteä erős, megerősített, merev, mozdulatlan, ingatlan, állandó.

Kiintä- = *kiinnittä*- || *Kiinty*- med.: *kiintynyt johonkin* vmihez, ragaszkodó.

Kiipalee, -*le* v. **kiipeli** [or.] szorultság, baj.

Kiipeä-, if. **kiivetä** mászni, föl-mászni.

Kiippa- lengeni || *Kiippaise*-, if. -*sta* lendülni, lódülni.

Kiippi hordó-háló, háló-zacsckó.

Kiipu- kúszni, mászni.

Kiira = *kiiraa*; 2) = *kiirka*.

Kiiraa, -*ras* heves, tüzes; tiszta és fényes || *Kiiras-tule*, -*li* tisztító tűz (Kivi I, 477).

Kiiraa, -*ras* = *kita*.

Kiirahta- l. *kiiri*-.

Kiirase, =n ásó, kapa (Kant. 86, a).

Kiiree, -*re* fejtető: *kiireestä kanta-päähän* tetőtől talpig.

Kiiree, -*re* sietség; gyors, siető; *kiireesti* sietséggel, gyorsan; *kiireimmiten* v. *kiireimmittäin* a legnagyobb sietséggel.

Kiirehti- v. **kiirehtä**- sietni; sietetni, hajtani.

Kiirettä- = *kiirehtä*-.

Kiiri- = *kieri*- || *Kiirahta*- hirtelen gördülni, gurúlni, fordülni | *kiiriskele*-, if. -*llä* frequ. | *kiirittä*- caus.

Kiirka izzó tűz, láng.

Kiirro heves fájdalom.

Kiirro nagy v. kidülledt szemű.

Kiiruhta- = *kiirehti*-.

Kiiruu = *kiiree* 2.; *kiiruimman*

kautta = *kiiremmiten* ; *kiiruusti* = *kiireesti*.

Kiiske, -**ki** v. **kiiski** sérincez, barna pöttű süllő (perca cernua.).

Kiiskotta- nyújtózkodni, ásítani.

Kiista veszekedés, vitatkozás, versengés: *sana-k.* szóváltás, szó-vita.

Kiistaa- if. -**tata** veszekedni, vitatkozni, versengeni.

Kiistä = *kiistaa* - ; 2) fenyegetni, átkozni, (átkozva) elűzni, kényszeríteni, parancsolni : *tuonne ma kipuja kiistän* (Kal. 45, 259).

Kiita [or.] vadállat (Loits. 287, b).

Kiitokse, -**os** köszönet, hála ; dicséret.

Kiitollise, -**n** hálás.

Kiitollisuute, -**uus** hála, háladosság : *olla kiitollisuuden velassa* hálával tartozni.

Kiitsi v. **kiitsime**, -**in** szőr, moha (? — Loits. 148, a).

Kiittä- köszönni ; dicsérni.

Kiitä- sietve menni, röpülni, szállani || *Kiidähtä*- mom. | *kiidättä*- intens., caus. | *kiity*- med.

Kiiva = *kiivaa* (Kant. 246, a).

Kiivaa, -**vas** heves, buzgó, haragos.

Kiivastele-, if. -**lla** heveskedni, buzgólkodni.

Kiivastu- fölgerjedni, fölindúlni, megharagudni, fölfortyanni.

Kiivoittele-, if. -**oitella** buzgólkodni, heveskedni, féltékenykedni, bosszankodni.

Kiivu [sv.] korong, karéj, kerek szelet.

Kikka : *kikka-nokka* orrát földúzó, hirtelen haragú : *oi sie kirves kikka-nokka* (Kal. 8, 169).

Kikkerä ingó, himbálódzó.

Kikotta- gágogni, kodácsolni ; *csa*-csogni, fecsegni ; nevetni, vihogni.

Kilahta- megcsendülni ; 2) hirtelen lemerülni.

Kilakka szükség, szorultság, hiány.

Kilaukse, -**us** csengés, csendülés.

Kileä tiszta, csengő ; csillogó.

Kilhuksi = *kalhuksi*- (Loits. 308, b).

Kili kecske-gödölye.

Kilinä csengés.

Kilise-, if. -**stä** csengeni || *Kilistä*- caus. : *k. laseja* kocczintani.

Kilistime, -**in** csengetyű.

Kilja : *kiljan kaljallansa* tátva, nagyra nyitva (Kal. 23, 702).

Kiljau-, if. -**uta** kiáltani, elkiáltani magát, sivitani ; 2) siklani (?)

Kilju = *kiljuna*.

Kilju- élesen kiáltani, sivitani || *Kiljahta*- v. *kiljaise*-, if. -**sta** mom.

Kiljuna v. -**nta** éles kiáltás, sivítés.

Kilkka- v. **kilkkaa**-, if. -**lkata** csengeni || *Kilkahta*- megcsendülni ; megcsillanni | *kilkkaise*-, if. -**sta** mom.

Kilkkee, -**lke** csengés.

Kilkutta- csengetni, kalapálni.

Killi kecske-gödölye.

Killi kidülledtség : *silmät ovat killillänsä* v. *killin-kallin* (kidülledve) ; *viina-silmä killin-kallin* (San. 504).

Killinki [sv.] silling (pénznem).

Killistele-, if. -**llä** pislogni, szemet meresztteni.

Kilo kis hal, apró hal ; 2) gödölye ; 3) fény, visszfény ; 4) lömbhullás || *Kilo-kesä* szerelem nyara (Kant. 146, b) | — *vete*, n. -*vesi* szemvíz | — *vuote*, n. -*vuosi* szerelem éve (Loits. 130, b).

Kilpa verseny, vetélkedés: *kilpaa*, *kilpaan*, *kilvan*, *kilvalla*, *kilvoim* vetekedve || *Kilpa-ajo* versenyhajítás | —*juoksi* versenyfutás.

Kilpaa, if. -*lvata* versenyezni || *Kilpaile*-, if. -*lla* id.

Kilpailu versenyzés, verseny.

Kilpe, -*pi* ezímer, paizs || *Kilpi-konna* teknős béka.

Kilpeä if. -*lveta* siklani.

Kilpesty-, *kilpisty*-visszapattanni, elcsúszni; hátramaradni: *kilpestyi kivistä kynsi* (Kal. 19, 261).

Kilpistele-, if. -*llä* siklani.

Kilpiö teknősbéka; 2) nimfa-virág (*nymphæa*).

Kilpoa-, if. -*lvata* = *kilpeä*-.

Kilsee-, *-se* hüvely, finom pikkely korpa (fejbőrön).

Kilsottu-megkeményedni, megedződni; összetapadni.

Kilta [g.] összejövétel, társaság, szövetség.

Kilta verseny, versenyzés.

Kiltaa-, if. -*tata* [g.] helyeselni, helyben hagyni (Kivi II, 126).

Kiltti [sv.] jóraivaló, jó, ügyes, fürge.

Kiltto = *kaltto* 2. (Loits. 287, b).

Kilvoitta-versenyezni.

Kilvoitukse-, *-us* versenyzés.

Kimahta-megcsendülni, hirtelen éles hangot adni; vmihez csendülve hozzáütödni || *Kimahutta*-caus., intens.

Kimakka = *kimeä*.

Kimakkaa-, *-akas* csengő.

Kimalaise-, *-n* méh, poszméh.

Kimalta-csillogni, fényleni.

Kimeltä = *kimalta*-.

Kimeä éles, átható (hangról.)

Kimma rugalmasság; visszapatta-

nás; 2) rugalmas, ugráló, könnyed; 3) versengés.

Kimmahta-ütközni, nekipattanni, fölgrani, fölpattanni || *Kimma-hutta*-v. *kimmautta*-caus.

Kimmelykse-, *-ys*, n. act. *kimmeltä*-.

Kimmeltä-fölfelé hajlani, föllendülni, fölgrani || *Kimmely*-hajlani, görbülni; föllendülni, visszapattanni, fordülni (pl. ügy).

Kimmin: *k. kammin* fölfordított helyzetben v. -be: *kaatoi kiulun kimmin-kammin* (Kant. 84, b).

Kimmo = *kimma* 1.; 2) háló-úsztató.

Kimoile-, if. -*lla* fájni, sajogni.

Kimoitta-csillogni, fényleni; 2) harsány v. éles hangot adni.

Kimpalee-, *-le* idomtalan darab, gomoly.

Kimpelä ferde, görbe.

Kimpeä rugalmas (elasztikus.)

Kimpi [sv.] donga.

Kimppu köteg, nyaláb: *käydä jonkun kimppuun* vkivel kikötni, vkit megtámadni; *olla jonkun kimpussa* vkivel küzdőfélben lenni.

Kimpuile-, if. -*lla* tekergőzni, magát ide oda forgatni; küzdeni.

Kimpusta-birkózni, küzdeni.

Kimuroitse-, if. -*oita* gyűrűzni, tekergőzni.

Kin l. -*ki*.

Kina nyúlós nyálka, nyál; 2) pók-háló; 3) vita, veszekedés; 4) fáradság, nehézség.

Kinaa-, if. -*nata* fáradságosan vonszolni v. emelni, erőlködni; 2) vitatkozni, veszekedni.

Kinahme-, *-mi* hab, tajték, tajtékzó vízesés (Kal. 12, 174; 30, 211.)

Kinasta- = *kinaa-*.

Kinervöitse-, if. -öitä égetést érezni a hideg után.

Kingottele-, if. -otella = *kin-kottele-*.

Kinka köteg, nyaláb; 2) domb.

Kinkeri [sv.] népgyűlés, szövetség; 2) a nép megvizsgálása az olvasásból és a kátéből: *luku-k. id.*

Kinkko nyaláb, köteg, rakás, idomtalan darab.

Kinkku [sv.] souka.

Kinkottele-, if. -otella nyalábba rakni; 2) fáradságosan vonszolni, erőlködni.

Kinnaa-, if. -nnata feszíteni, kifejteni, nyújtani, fölhúzni, erőfeszítéssel dolgozni, erővel hajtani.

Kinnahaise, -n haszontalan v. gyűlöletes ember, gonosztévő.

Kinnasta- keztyűvel ellátni; 2) nyújtani, feszíteni; vetekedni.

Kinni-konni csánk (Kant. 85, a).

Kinnustele-, if. -lla erőfeszítéssel dolgozni.

Kino nyál; 2) pókháló.

Kino ferde.

Kinokse, -os hófuvás, hófuvatag.

Kintaa, -nnas bőrkeztyű || *Kintahaise*, -n dim.

Kintere, -nner v. kinteree, -re in, hátulsó láb-in; sark: *olla kinternessä* v. -rellä sarkában lenni vkinek.

Kinttu térdhajlás; sark.

Kinutta- nehezen v. fáradsággal tenni vmit.

Kipa ugrás, heves mozdulat: *lyödä kipaa* ugrani, szökelleni (Kant. 311, b).

Kipakka éles, heves, gyors; 2)

nagy ugrás, bak-ugrás, szökkenés, sebes futás.

Kipeenty- megfájdulni, megbetegedni.

Kipeltä- könnyedén szökni, elillanni; 2) vígan csiripelni.

K'penä = *kipinä*.

Kiperty- meggörbülni, összetekeredni, bodorodni.

Kiperä, görbe, bodor.

Kipeä fájós, beteg: *tekee kipeütä* fáj.

Kipinä szikra.

Kipinöitse-, if. -öitä szikrázni.

Kiplinki [sv.] többszínű ló; szürke v. fehér ló.

Kipo víg ugrás; fürge || *Kipo-kapose*, -n kotnyeles, szuleburdi, pajkos, fürge (Loits. 215, b).

Kippa futás, ugrás, szökellés: *heittää kippaa* szökdelni, ugrálni.

Kippa kis csöbör, dézsa.

Kippaa, if. *kipata* ugrálva szaladni, szökdelni, tipeggni.

Kippari [sv.] hajós (San. 436).

Kippo v. *kippu* kis csöbör, dézsa.

Kippunta [sv.] hajómázsa.

Kippura = *kiperä*: *k.-hüntä* (San. 133).

Kipsa- v. *kipsaa-*, if. -sata fürgén mozogni, fürge lenni (San. 429).

Kipsi [sv.] gipsz: *jalo-k.* alabastrom.

Kipu fájdalom, kín, betegség.

Kipua-, if. *kivuta* kúszni, mászni.

Kipuna = *kipinä*.

Kipunoitse-, if. -oita = *kipinöitse-*.

Kipusa fájó, fájdalmat okozó, sajtó.

Kirahdukse, -us, n. act. *kirahta-*.

Kirahta- csikorodni, nyikordulni, följájdulni, panaszhangothallatni.

Kiree, -re ropogó szán-út; 2) feszeség, feszített állapot.

Kireä ropogó; 2) feszes, feszített.

Kirho = *kirso* (Loits. 185, a).

Kirikkö [g.] = *kirkko* (Kant. 7, b).

Kirise-, if. -*stä* nyöszörögni, nyikorogni, csikorogni, sisteregni || *Kiristä*- *caus.*: *k. hampaitansa* fogait csikorgatni.

Kirise: *kiris-tuorstai* nagy-csütörtök.

Kiristä- feszíteni, szorítani, sajtolni.

Kirja cifraság, kivarrás, himzés; 2) irat, könyv, levél || *Kirja-kauppa* könyvkereskedés | —*kiele*, -*li* irodalmi nyelv | —*paino* könyvnyomtató műhely, nyomda.

Kirjaa-, if. -*jata* cifrázni, színezní, hímezni, kivarni.

Kirjailia író.

Kirjaime-, -*ain* betű.

Kirjallise-, -*n* irodalmi, írásbeli.

Kirjallisuute-, -*uus* irodalom.

Kirjanta v. -*nto* festés: *kirjokannen kirjantahan* (Kal. 10, 234); —2) levél.

Kirjasto könyvtár.

Kirjaukse-, -*us* cifraság, kivarrás.

Kirjava cifra, tarka.

Kirjee-, -*je* levél, irat.

Kirjo cifraság; cifra, tarka.

Kirjoitta- írni; cifrázni, tarkázni.

Kirjoitukse-, -*us* irat; cifraság.

Kirjokse-, -*os* tarka tehén.

Kirjonta cifrázás, cifrázat (Kal. 10, 282).

Kirju- kiabálni, visítani, bögni.

Kirjuri írnok, könyvvívó.

Kirkahta- v. *kirkaise*- l. *kirkku*-.

Kirkasta- fényessé, ragyogóvá, tisztává tenni; megdicsőíteni.

Kirki szerelem géniusza; (fig.) szerelem || *Kirki-vuote*, n. -*vuosi* szerelem éve (Kant. 126, a).

Kirkkaa-, -*rkas* tiszta, fényes, ragyogó.

Kirkko [g.] egyház, templom || *Kirkko-herra* lelkész, lelkipásztor, plébános | —*tarha* temető || *Kirkon-meno*, plur. -*menot* egyházi szertartások v. szokások.

Kirkollise-, -*n* templomi, egyházi.

Kirku- kiabálni, visítani, bögni || *Kirkahta*- v. *kirkaise*-, if. -*sta* mom.

Kirkuna, n. act. *kirku*-.

Kirmaa-, if. -*mata* játszani, lármázni, zajongani, ugrálni.

Kirmaukse-, -*us* zajongás, zsidaj, játék.

Kirmiäise-, -*n* éles, fanyar, szúrós, csipős.

Kirnu [g.] köpü, köpülő.

Kirnu- v. *kirnuä*-, if. -*nuta* köpülni; *kirnujäiset* köpülési ajándék (a szomszédoknak köpüléskor kóstolóul küldött vaj: Kivi II, 348).

Kiro átok, káromkodás; plur. *kirot* rossz kívánság, varázslat- okozta betegség || *Kiro-kala* elátkozott hal (Kal. 48, 80) | —*kapee*, n. -*kave* elátkozott lény (Kal. 26, 206.)

Kiroä-, if. -*ota* átkozni || *Kiroäile*-, if. -*lla* átkozódni, szitkozódni, káromkodni.

Kiroukse-, -*us* átok, káromkodás.

Kirpa levelész; 2) hölgymenyét.

Kirpeä szúrós, éles, keserű, fanyar, csipős, pikáns.

Kirpo- v. *kirpoä*-, if. -*rvota* szét-fesleni, elválni, lecsúszni, le-esni.

Kirpoise, -n morzsa.

Kirppa vmi kicsiny, morzsa.

Kirppaa, -r^{pas} eleven, élénk, heves, tüzes, dühös.

Kirppu bolha.

Kirpula szep^lő.

Kirri nyöszörgő, nyikorgó, csikorogó; türelmetlen, akadékoskodó.

Kirri kis szénaboglya.

Kirsahta- fölriadni, elkiáltani magát, csikordulni, nyikordulni.

Kirsi [sv.] : *k.-marja* cseresnye.

Kirsikka [sv.] cseresnyefa, cseresnye.

Kirsku- csikorogni, nyikorogni.

Kirskuna, n. act. *kirsku*-.

Kirsmittle-, if. -itellä heves fájdalommal érezni, jajgatni (San. 286).

Kirso orrmány, orr, csőr, száj.

Kirso ferde.

Kirsperi [sv.] cseresnye.

Kirsti : *k.-piika* házi eseléd, ki nő embernek ágyasa.

Kirstu [sv.] láda.

Kirte, -rsi fagy.

Kirtti, kirttilä [sv.] mirigy.

Kirvee, -ves [litv.] fejsze, bárd.

Kirvele-, if. -llä fájni, sajogni.

Kirviäise, -n pacsirta.

Kirvoa-, if. -vota = *kirpoa*- || *Kirvotta*- caus.

Kisa játék, táncz, láрма, tombozás ; 2) bakzás, koslatás.

Kisaa-, if. -sata játszani, tánczolni, lármázni, tombolni ; 2) bakzani, koslatni, bujálkodni || *Kisautta*- caus. | *kisauttele*-, if. -utella : *kisautteli* neitoa elhálta a leányt.

Kisallutta-, **kisalta**- l. *kisko*-.

Kisistä = *korventa*- (? — Loits. 292, a).

Kiskaise- if. -sta l. *kisko*-.

Kiskalta- l. *kisko*-

Kisko megvasalás, foglalo-pánt, lemez, lap || *Kisko-silmä* (medve epithetonja : Kant. 65, b).

Kisko- ki- v. leszakítani, lefeszíteni, kihúzni, kicsikarni || *Kiskaise*-, if. -sta mom. | *kiskalta*- v. *kisalta*- mom. ; rosszúl bánni vki-vel, elpáholni | *kiskottele*-, if. -otella nyújtózkodni.

Kiskoitta- megvasalni.

Kissa [g.] macska || *Kissan-kulta* sárga csillám, fehér csillámkö, macska-ezüst.

Kistu [sv.] = *kirstu*.

Kisu bakzás, koslatás ; bak-szag.

Kisälli [sv.] legény, mesterlegény.

Kita torok, száj (rachen) || *Kitase*-, n, dim., plur. *kitaset* kopolyúk.

Kitaa- v. **kitaja**-, if. **kidata** nya-fogni, nyöszörögni, nyikorogni, sisteregni, sziszegni.

Kitee, n. **kide** hópehely ; 2) kristály, csepegő-kő.

Kitinä nyöszörgés, nyikorgás.

Kitise-, if. -stä nyöszörögni, nyikorogni, sivítani || *Kitistä*- caus. ; erősen összenyomni ; hajtani, siettetni | *kitisty*- összehúzódni, összezsugorodni.

Kitka nyikorgás ; 2) égés-szag ; 3) (játszi szó) *kitkat katkat, pitkät matkat* (Kant. 89, b).

Kitka- = *kitku*-.

Kitke- gyomlálni.

Kitkera v. -rä = *katkera*.

Kitku- nyöszörögni, nyikorogni || *Kitkutta*- caus. ; dörzsölni, köszörülni.

Kitsaa-, -sas szűk ; fukar, kapzsi, zsugori.

Kitsaa-,if. -sata szűkké v. szorossá tenni; üzni, hajtani, siettetni; kicsikarni.

Kitsastele-, if. -lla fukarkodni.

Kitsusta- kitépni (Sat. III, 11).

Kitti billegény, barázda-billegető.

Kitu- nyikorogni, fájdalmasan sírni; nyomorogni, kínlódni || *Kidutta*- kínozni, gyötörni.

Kituna, n. act. *kitu*-.

Kituroi-, if. -oida nyomorogni.

Kitusta- fáradságosan tenni vmit, rágódni, kínlódni.

Kiukaa, n. *kiuas* v. *kiuvas* kökemencze, tűzhely.

Kiukka heves, gyors, hirtelen, haragos, dühös.

Kiukku harag, méreg.

Kiukkuise, =n haragos, mérges.

Kiukoa = *kiukaa*.

Kiukustu- megharagudni, megmérgesedni.

Kiukuttele-, if. -utella mérgeledni, mérgeskedni.

Kiulakka csipke, csipkerózsa bogyó.

Kiulu [g.] fejlődés; putton.

Kiuru pacsirta || *Kiurukoise*, =n dim.

Kiusa [g.] bosszantás, gyötrelm.

Kiusaa-, if. -sata bosszantani, gyötörni; 2) kísérteni || *Kiusaise*-, if. -sta mom. | *kiusaantu*- med.

Kiusaukse-, -us bosszantás; 2) kísértés, kísértet.

Kiva heves, hirtelen, siető, gyors, fürge.

Kivalta- hirtelen ütni.

Kivasta- fölingerelni, fölhevíteni.

Kive-, -vi kő; őrlő-kő, malomkő, kézi malom || *Kivi-harkko* nagy kő (Kal. 3, 64) | —*hiile*-, -li köszén |

—*jalka* kő- alap, alapfal | —*jauho* cement | —*louhokse*-, -os kőbánya | —*paino* könyomda | —*painokse*-, -os könyomat | —*pyykki* határkő, kőrakás (Kivi I, 347) | —*riippa* háló-nehezék, sülylesztő-kő (Kal. 3, 63) || *Kiven-puu* kézi malom fogantyúja (Kal. 19, 442) | —*vika* mezei pacsirta (*alauda arvensis*) (San. 259).

Kiveenty- megkövülni.

Kivekkää-, -ekäs köves; 2) por-tyázó.

Kivekse-, -es háló-nehezék, sülylesztő kő; plur. *kivekset* herék (*testiculi*).

Kivennäise, =n ásvány.

Kivertä- hajlítani, görbíteni; 2) trillázni, csicseregni || *Kivertele*-, if. -rrellä kanyarogni, kígyózni, tekergőzni; 2) trillázgatni. csicseregni.

Kiverä hajlott, görbe.

Kivestä- sülylesztő (nehezék-) kővel ellátni.

Kivetty- megkövülni.

Kiveä-, if. -vetä kövezni.

Kivikko kőrakás, köves föld.

Kivistykse-, -ys fájdalom, fájás.

Kivistä- fájdalmat okozni, fájni: *päätäni kivistää* fáj a fejem.

Kivittä- kövezni, megkövezni.

Kivitykse-, -ys kövezés, megkövezés.

Kivo v. *kivose*, =n, dim. *kive*.

Kivulloise v. *kivuloise*, =n beteges.

Kivutukse-, -us kínzás, gyötetés.

Kivääri [sv.] puska.

Kiväärti [sv.] = *kivääri* (Sat. IV, 151.)

Klanetti [sv.] klarinét

Klani kopasz (Kivi I, 108).

Kliitu [sv.] kréta.

Klippari [sv.] hunczut (Kivi I, 289).

Klopo [sv.] idomtalan v. durva tárgy; nagy réz-pénz (Kivi II, 297).

Klöntti [sv.] nagy darab, gomoly, tuskó (Kivi I, 135).

Knalli [sv.] száraz tengerész-kenyér, kétszersült (Kivi II, 66); 2) pattanás, csattanás.

Knorri [sv.] kávé és pálinka-keverék; kávé-puncs (Kivi II, 386).

Knäakkä kölyök, tácskó (Kivi II, 401).

-Ko, -kö (kérdő particula) -e? *onko se totta* igaz-e az? *tuleeko hän* eljön-e ő? *paljoko* mennyi? (tkp.: sok-e?)

Kodikkaa, -ikas otthonos, házas.

Kodistu- meghonosodni.

Kodittoma, -iton hontalan, hajléktalan.

Koelma kísérlet. [125].

Koetokse, -os = *koetukse* (Sat. II,

Koetta- igyekezni, megkísérteni, próbálni; megvizsgálni.

Koettee, n. koete kísérlet, próba.

Koetukse, -us kísérlet, próba.

Kohaja-, if. -hata zúgni, zajogni || *Kohahta-* mom. | *kohahutta-* v. *kohautta-* caus.

Kohaukse, -us, n. act. *kohaja-*.

Kohda ellen, szembe.

Kohdakkoin v. -kkoon mindjárt azonnal, haladéktalanul.

Kohdallise, -n dologra tartozó, alkalmas, illő, arányos; (gram.) *k. tehdiikkö* átható ige.

Kohdalten helyes állásban, kellő rendben, rendesen (Kant. 198, b).

Kohden l. *kohte*.

Kohdenta- helyére tenni, elhelyezni, rendbe szedni.

Kohdin l. *kohta*.

Kohdullise, -n viselő, terhes.

Kohenta- fölemelni, fölállítani, rendbe szedni, egyengetni, igazítani || *Kohentu-* med.

Kohetta- (e h. *kohenneta-*) l. *kohta-*.

Kohina zúgás, zaj.

Kohise-, if. -sta zúgni, zajogni.

Kohistu- = *kohottu-*.

Kohju sérv (hernia).

Kohlaa-, if. -lata keresgél, turkálni, lökdösni.

Kohli- összekapkodni, összekaparni; 2) ütni.

Kohlista- földül, elpusztítani.

Kohlu ütés; 2) csévelt szalma.

Kohmeentu- v. *kohmeuntu-* megmerevedni, megdermedni.

Kohmelo = *pohmelo*.

Kohmerikko tökfilkó, ügyetlen v. esetlen ember; álmos (Loits. 347, a).

Kohmettu- = *kohmeentu-*.

Kohmi- falni, mohón enni, lafálni.

Kohmo- = *kohmua-*.

Kohmua-, if. -uta ügyetlenül v. vigyázatlanul kezelni, vaktában tenni v. csinálni, vaktában tapogatódzni; 2) elsikkasztani, ellopni.

Kohni- lassan tenni vmit; vakarni, kaparni.

Koho duzzadtság, puffadtság, dagadtság; 2) hab, tajték; 3) mocsár, eres föld || *Koho-kuva* féldombormű.

Kohoa-, if. -ota földagadni, emelkedni, fölszállani || *Kohahta-*

mom.; *kohautta-* caus. | *kohotta-* caus.; *kohottu-* med.

Kohottee, -ote = *kohottime*.

Kohottime, -otin emelő eszköz; élesztő; szárny.

Kohta átellenben való hely, irány; hely, pont; körülmény, szempont, tekintet: *kohdastansa* v. *kohdaltansa* maga részéről, egyenesen, mindjárt; *kohtaan* iránt, felé; *kohdalla* átellenben, közelében, tájékán; *asia on kohdallansa* a dolog rendben van; *kohdalla* átellenből, mellől; *kohdalle* átellenbe, irányába (vminek); *pane asia kohdallensa* hozd rendbe a dolgot; *puhua asia kohdallensa* teljesen elmondani a dolgot; *on kohdallen sanottu* találóan van mondva; *monin kohdin* sok helyen, sok tekintetben || *Kohta-pää* fejét egyenesen tartó (Kant. 190, b); egyenlő magas v. hosszú, megfelelő; megfeleléség: *k.-pääti* szemközt, egyenesen, mindjárt, rögtön.

Kohta mindjárt, rögtön, azonnal: *k. sillään* v. *siltään* id.

Kohtaa-, if. -hdata szemközt találni, érní, találkozni; bánni vki-vel, viselni magát vki iránt || *Kohtaile*-, if. -lla frequ.; czélozni | *kohtele*-, if. -hdella bánni vki-vel, viselni magát vki iránt | *kohtau*-, if. -uta találkozni.

Kohtaisuute, -uus tárgyilagosság, szemléltetőség.

Kohtalaise, -n közepszerű, mérsékelt.

Kohtalo sors; (gram.) tárgy (objectum).

Kohtaukse, -us találkozás, esemény, eset, jelenet; betegségi

roham, baleset: *kohtaukselta* esetlegesen.

Kohte-, -ti irány, irányba eső hely: *kohti* felé; *kaupunkia kohti* a város felé; *kohden* felé; *sinä kohden* azon helyen, a' részben || *Kohtisuora* függőleges.

Kohtele-, if. -hdella l. *kohtaa*-.

Kohteliaa-, -ias udvarias, módos.

Kohteliaisuute-, -uus udvariasság.

Kohtelu találkozás; bánásmód, fogadtatás.

Kohtu méh (uterus); bendő (Sat. III, 53).

Kohtuise-, -n mérsékelt.

Kohtuise-, -n terhes, viselő.

Kohtuu = *kohtuute*.

Kohtuullise-, -n mérsékelt, mértékletes, módjával való; méltányos, méltó, illő.

Kohtuute-, -uus mérsékeltség; méltányosság.

Kohtuuttoma-, -uuton mértéktelen, mód nélkül való, méltánytalan.

Kohtuutu- teherbe esni.

Kohu = *kohina*.

Kohu- zúgni, zajogni; henczegni, zajt csapni.

Kohva folső jégkéreg.

Koi hajnal, virradat.

Koi moly; 2) körömméreg, rákfene.

Koihka, dim. *koi*.

Koiju [sv.] hajó-szoba (Kivi I, 182).

Koikahutta- hirtelen lendülni v. fordulni: *astui koikahutti* gyorsan lépett.

Koikelehta- = *koikeloitse*-.

Koikeloitse-, if. -oita nagyokat lépni; kanyarogni.

Koikeroitse-, if. -oita v. *koiker*-

tele-, if. -rrella kígyózni, teker-
gőzni.

Koikistu- nyúlui (hosszúra : Suon.
II, 91).

Koikka hosszú kiálló részekkel
bíró, hosszú lábú, hórihorgas.

Koikkaa-, if. **koikata** nagyokat
lépni, kanyarodni; lökni, meg-
lökni.

Koikkelehta- = *koikeloitse-*.

Koikki- = *koikkaa-*.

Koikku- himbálva v. ingadozva
jágni, himbálódzni, röpködni; 2)
károgni || *Koikuttele-*, if. -*utella* id.
(Kal. 24, 482).

Koikotta- himbálva mozogni;
nyújtózkodni; 2) károgni.

Koiliskoise, =n hajnalpir, virra-
dat (Kant. 218, b).

Koillise, =n éjszakkeleti, éjszak-
kelet, éjszakkeleti szél.

Koini- közösülni, baszni.

Koipe, -pi lábszár.

Koipea-, if. **koiveta** lépdelni,
lassan jágni, lábalni, mászni ||
Koipele-, if. *koivella* v. *koipiele-*,
if. -*lla* frequ.

Koipee, n. **koive** = *koipe*.

Koipertu- vonaglásokat v. rángá-
sokat kapni; 2) földülni, fölfor-
dúlni.

Koipuri fehérnép után szalad-
gáló v. fajtalan ember (Kant.
195, a).

Koiputtele-, if. -*utella* lábait
használni, ellábalni, elillanni.

Koira kutya, eb || *Koiran-hampaa*,
-mmas kutyafog; (fig.) hunczut,
csintalan ember | —*juone*, -*ni*
hunczutság, kutyaság | —*kujee*,
-*je* v. -*kuri* = —*juone* | —*penikka*
kutyú, kutyakölyök.

Koiraile-, if. -*lla* kutyálkodni,
furfangoskodni, fogásokkal élni.

Koiraime, -ain hímszál, poroda.

Koirakse, -as hím, kan.

Koiramaise, =n kutyálkodó, hun-
czut.

Koirastele-, if. -*lla* kutyálkodni.

Koiri- kiválasztani a hímszálás
kendert.

Koirittele-, if. -*itella* kutyálkodni,
hunczutkodni.

Koirukse, -us hunczut.

Koiska moly.

Koiskaile-, if. -*lla* nyújtózkodni
(Kant. 48, a); 2) rivalkodni,
hevesen beszélni, szitkozódni,
szidni, szemrehányásokat tenni.
(Kant. 157, a).

Koiskottele-, if. -*otella*, parall.
roiskottele-.

Koiso moly; 2) körömméreg; 3)
üröm; 4) csucsor, zolna, ebszóló.

Koistu- megmolyosodni.

Koitere, n. **koider** egy lazacz-nem.

Koitime, n. **koidin** = *koitto* (Loits.
286, b).

Koito durva, nyers, műveletlen,
egyenetlen; barátságtalan, hideg,
zordon; nyomorúságos, szá-
nandó.

Koitokse, -os = *koetukse*.

Koitta- = *koetta-*.

Koitta- hajnalodni, virradni ||
Koittu- szürkülni, hajnalodni;
származni, kifejlődni.

Koittare, n. **koitar** hajnal tűn-
dére; hajnal, virradat.

Koittee, n. **koite** = *koitto*; 2) =
koettee.

Koitto hajnal, virradat; sugár-
zat, visszfény.

Koitu- = *koittu-*, l. *koitta-*.

Koitu- támadni, kerekedni: *mieleni koituu* kedvem van (vmire), kívá-
nok(vmit); *k. taudista* föllábbadni;
k. rannalle parthoz érni; *se koituu*
minulle az hasznomra van; *kaikki*
koituu viimein minuun végre min-
den az én nyakamba szakad v.
reám hárul.

Koivahaise, -n, dim. *koivu* (Kal.
2, 262).

Koivakse, -as fehér fejű tehén,
fehér tehén.

Koivikko v. -isto nyíres, nyírfa-
erdő.

Koivio fehér fejű ökör, fehér ökör.

Koivo = *koivakse*.

Koivu nyírfa (betula alba).

Koivukko = *koivikko*.

Koja [sv.] = *kota*.

Kojahta- tompán hangzani, lezu-
hanni.

Kojamo nagy lazacz; nagy hal
szörnyeteg.

Kojo hideg lég-áram; 2) durva
tárgy, szörnyeteg.

Koju [sv.] kunyhó, viskó, bódé ||
Koju-reke, -ki födeles szán.

Kokaise, if. -sta l. *kokoa*.

Kokartu- göröngyössé v. csomóssá
lenni.

Kokastele, if. -lla nyakát nyújtó-
gatni, kukucskálni, bámészkodni;
fennhéjázni, büszkélkedni.

Koke- kísérteni, megkísérteni,
igyekezni, tapasztalni: *kokenut*
mies tapasztalt ember; *koke-*
mattoma, -aton tapasztalatlan.

Kokee, n. koe kísérlet, próba.

Kokelaa, -las kandidátus: *lääke-*
tieteen k. medicinae candidatus.

Kokemukse, -us kísérlet; tapaszt-
talás.

Kokka csúcs, kiálló vég; orrtőke
(hajón)|| *Kokka-honka* hajó-orruak
v. orrradzó árboeznak való erdei
fenyű (Kal. 31, 311) | —*puhee*,
-he elmés ötlet, elmésség | —*puu*
hajó-orr, orradzó árboez.

Kokkaa- v. **kokkaja-**, if. **kokata**
csínyt tenni, hunczutkodni; csin-
talanul nézni, kancsalítani.

Kokkara v. **kokkaree**, -re csomó,
göröngy; zsemlye.

Kokkeli csomó, megesomósodott v.
összefutott tej: *muna k. rántotta*,
rénye.

Kokki [sv.] szakács.

Kokki házháj, padlás; halász-
kunyhó.

Kokko kúp-alakú rakás || *Kokko-*
valkea rözse-tűz.

Kokko sas (Kal. 2, 265).

Koko rakás; termet, terjedelem,
nagyság; egész: *koossa* egy raká-
son, együtt; *kokoon* össze; *koko-*
nansa (-*naan*) egészen, egészben;
koommalle szélesebb; *koommin* többé,
többet.

Kokoa, if. **koota** gyűjteni, össze-
rakni || *Kokoile*, if. -lla frequ. |
kokaise, if. -sta mom. (Loits. 32,
b) | *kokoontu* v. *kokountu* össze-
gyűlni.

Kokoelma gyűjtemény.

Kokonaise, -n egész, teljes.

Kokotta- nyújtani, kinyújtani
(kezét); mutatni; 2) várakozni.

Kokotukse, -us, n. act. *kokotta-*;
2) kodácsolás.

Kokoukse, -us gyűjtemény, gyűlés.

Koksahta pottyanni; ugrani ||
Koksahutta lódítani, dobni.

Koksenta ugrani, fölpattanni
(vhova.)

Koku, kokuu gyűjtés.

Kola rúd, karó; szénvonó; 2) láda.

Kolaa v. **kolaja**-, if. **-lata** dörömbölni, csörömpölni, döngeni, csatogni || *Kolahta*- mom. | *kolahutta*- caus.

Kolahukse-, **-us** csattanás, döngés, kollintás; baleset: *korvan* v. *korvalle* k. pofoncsapás.

Kolakka = *kolea*.

Kolari [sv.] szénégető.

Kolatsu [or.] zsemlye, kalács (Kant. 75, a).

Kolaukse-, **-us** = *kolahukse*.

Kolea durván v. tompán hangzó; 2) egyenetlen, rögös, buczkás, gödrös; 3) hűvös.

Kolehti [sv.] gyűjtés.

Kolehti- csörömpölni; 2) varázsolni.

Koleikko rögös út.

Kolhaa-, if. **-hata** v. **kolhi**- durván vágni, ütni, törni, zúzni || *Kolhahta*- v. *kolhaise*-, if. **-sta** mom.

Kolho edény, törött v. repedt edény, cserép; (fig.) megvénhedt ember, vén csoroszlya, otromba ember, szörnyeteg, tökfilkó.

Koli dörömbölés, csörömpölés: *pudota kolin kolia* dörömbölve, csörömpölve esni; 2) sikos út.

Kolikka v. **-kko** ezüstrubel.

Kolina csörömpölés, dörömbölés, láрма, zaj.

Kolise-, if. **-sta** csörömpölni, dörömbölni, lármázni, zajogni || *Kolista*- caus.

Kolistu- rögössé, zordonná, barátságatlaná, hűvössé lenni.

Kolja óriás.

Koljo óriás, nagy kamasz, csa-

vargó, goromba ember; 2) nyeregkápa (v. *kolju*).

Koljumi óriás, kolosszus (Loits. 254, a).

Kolkehti- csörömpölni, zörögni.

Kolkistu- = *kolkostu*-.

Kolkitse-, if. **-ita** lármázni, csörömpölni.

Kolkka rúd, karó; tolózár, mozsártörő, köpülőfa; rövid evező, kormánylapát.

Kolkka [or.] sarok, szöglet.

Kolkka csengetyű, csengő.

Kolkka = *kolkko* 1.

Kolkka- v. **kolkkaa**-, if. **-lkata** kopogni, ütögetni, kalapálni, dörömbölni, tompán hangzani || *Kolkahta*- v. *kolkkaise*-, if. **-sta** mom.

Kolkkaree-, **-re** zörgő, csörgő, csengő.

Kolkkee-, **-lke** kopogás, dörömbölés, kalapálás.

Kolkki: *k-poika* nyíl-hordó v. gyűjtő fiú.

Kolkki- = *kolkkaa*- || *Kolkkeile*-, if. **-lla** frequ.

Kolkkina, n. act. *kolkki*-.

Kolkko zordon, kietlen, komor; 2) mélyedés, gödör; 3) csörgő, csengő, csengetyű.

Kolkostu- zordonná, kietlenné, komorrá lenni || *Kolkostutta*- caus.

Kolkutta- kopogtatni.

Kolkuttime-, **-utin**, n. instr. *kolkutta*-.

Kolkutukse-, **-us** kopogtatás.

Kollaa-, if. **-llata** ütni; 2) = *kollasta*- || *Kollaile*-, if. **-lla** frequ. | *kollahta*- mom.; 2) elesni, földülni; eltűnni | *kollahutta*- caus., intens.

Kollasta- zajjal rakosgatni; zalogva jární, éjjeli látogatásokat tenni.

Kollehti- sietve v. aggódva menni.

Kolli bakzó macska v. kutya (Kivi II, 95).

Kollo csúcs; 2) koponya.

Kollotta-, egyhangúan v. egyformán tenni vmit; ügetni; elvon-szolni, elczipelni.

Kolmannekse, -es harmadrész.

Kolmannukse, -us = *kolmannekse*.

Kolmante, -mas harmadik.

Kolmatse háromszor (Sat. II, 63).

Kolme három: *kolmittain*, -*ttaisin* hármásával || *Kolmi-haaraise*, *en* három-ágú | —*kulmaise*, *en* háromszegletes | —*kertaise*, *en* háromszoros, három-emeletes.

Kolmia három felé. [trió.]

Kolmikko háromszög; hármás,

Kolminaise, *en* háromszoros.

Kolminaisuute, -uus háromság.

Kolmio háromszög; trió.

Kolmise, *en* hármás szám: *kolmisin* hárman, hármásban || *Kolmis-* (összetételekben) = *kolmi*, l. *kolme*.

Kolmista- háromszorozni.

Kolmitta- hármásával elosztani (=hárm-at-hárm-at együvé).

Kolmoise, *en*, dim. *kolme*; plur. *kolmoiset* hármások.

Kolo bevágás, kivágás, üresség, odvasság, üreg, odu; 2) = *kolikko* 1. (Kant. 24, a).

Kolo- v. **koloa-**, if. -*ota* lehámozni, hántani, bevágni, kivájni || **Kolotta-** meghajkolni, meghántani, hántva megjelölni, lehámozni; rágni; 2) fájni, fájdalmat okozni: *päätäni kolottaa* fejem fáj; *kolottaja* köszvény.

Kolpaa-, if. -*lvata* v. **kolpi-** ütni, verni.

Kolpakko [or.] sipka; 2) billikom, kehely. [I, 94].

Kolpe, -*pi* nagy öreg fenyőfa (Sat. **Kolpitsa** [or.] padló alatti pincze, pad alatti láda (Loits. 198, a).

Kolppaa-, if. -*lpata* nehézkesen jární, vánszorogni, gázolni.

Kolpukse, -us lassú v. késlekedő ember; álmotáska.

Kolpustele-, if. -*lla* lassúskodni, késlekedni, vánszorogni.

Kolska- csörömpölni, csörögni || *Kolsku* id.

Koltsa [or.] gyűrű || *Koltsase*, *en* dim. (Kal. 21, 100).

Koltti [sv.] gyermekruha; 2) szénával tömött vánkos v. derékalj.

Kolttose, *en* csíny, csínytevés.

Kolttu, **koltuska** [or.] fülbevaló, függő (Kal. 14, 133).

Kolu v. **koluise**, *en* zordon, rideg, barátságtalan.

Kolvi bunkó, agy (puskaagy); forrasztóvas.

Komaa- v. **komaja-**, if. -*mata* tompán hangzani, döngeni || *Komahta* -mom. | *komahutta* -caus.

Komakka = *komea*.

Komea tompán hangzó, döngő; 2) ékes, csinos, pompás, díszes.

Komehikko v. **komeikko** vadon erdő, lápmocsár, lápingovány.

Komeile-, if. -*lla* ékeskedni, pompázni, csillogni, ragyogni.

Komelja [sv.] komédia.

Komeljantti [sv.] komédiás.

Komenta- ékesíteni, csinosítani, díszíteni.

Komenta- [sv.] kommandírozni, parancsolni.

Komentee, -nne [sv.] = *komento* (Loits. 12, b).

Komento [sv.] kommandó, parancsnokolás.

Komero fülke, fiók; rekesz, czella.

Kometto=*kommetto* (Loits. 217, b).

Komeute, -us, n. qual. *komea*.

Komiantti [sv.] komédiás (Kivi I, 379).

Komise, if. -*sta* = *komaja*.

Komma csiga, kagyló; 2) = *kom-melukse*.

Komma [sv.] komma, vessző.

Kommakko kunyhó, viskó.

Kommelukse, -us lökés, akadály, viszontagság, baleset.

Kommerta- mászkálni, lubiczkolni.

Kommervenki fogás (Kivi I, 258).

Kommetto nyomorúlt viskó (Kant. 107, b).

Komo üres (belsejű), odvas; üreg.

Komotta- csillogni, villogni; 2) *istua k.* egyenesen ülni.

Kompa = *komppa*.

Kompaile, if. -*lla* ármánykodni, cselt szőni, leselkedni vkire.

Kompakko halom, domb: *korke-hilla kompakoilla* (Kant. 218, b).

Kompastu- botlani, megbotlani.

Kompee, -mme botlás, megb., ütközés (vmibe), baleset, szerencsétlenség; 2) fogás, csel, ármány.

Kompi- mászni, csúszni, lubiczkolni.

Kompottele, if. -*otella* vágatni (Kant. 62, b).

Komppa lökés; 2) közbeszólás, elmes megjegyzés; 3) kis magaslat, halom || *Komppa-kenkä* kopogós czipő (Kant. 59, b) | —*sana* est-

pős, ingerlő v. kötekedő szó (Kivi I, 401).

Komppaile, if. -*lla* kötekedni.

Komppi = *komppaile*.

Kompsahta- lezuhanni.

Konapsi- zsebekben turkálni.

Kompsis puff!

Kompsu különféle holmi, zsibáru.

Kompuroi, if. -*oida* v. *kompu-roitse*, if. -*oita* botorkálni, böczörészni, biezegni.

Komsu táncz.

Komsua, if. -*uta* tánczolni, játszani || *Komsuttele*, if. -*utella* id.

Komu tompa hang, zaj, zörej; 2) pompa; 3) dohosság, dohos szag.

Konakko rák-üreg folyampartokon.

Konee, -ne gép, szerszám, eszköz; 2) fogás, csel.

Koneellise, -*n* géppel való, mechanikus, mesterséges.

Konehisto v. **koneisto** gépezet.

Konehti- bolondozni, csínyt tenni, mesterkedni, csellel élni.

Koneikkaa, -ikas mesterkedő, fufangos, bohó.

Koneile, if. -*lla* = *konehti*.

Kongelta- v. **kongerta**- ügyetlenül járni.

Kongottele, if. -*otella* ügetni, ugrálni (Kant. 150, b).

Koni [or.] gebe (Kivi I, 187).

Konka = *konkka*.

Konkari [sv.] poroszkáló ló (Kant. 81, a).

Konkaroitse, if. -*oita* ide-oda fordulni, mentséget keresni.

Konkelo v. -*ero* hajlás, görbület széltörés, széltörte fa; 2) zöld harkály.

Konkeloitse-, if. -oita = *kongertele*-.
Konkka kiálló vmi; csipő, tom-por.
Konkki- biczegni, nehézkesen járni.
Konkkuutta- vonszolni, czipelni.
Konko kiálló vmi.
Konkotta- ügetni, ugrálni.
Konna béka; 2) gazember.
Konnikka béka.
Kono előre- v. kiálló, szokatlannúl nagy vmi; nagy orr.
Konsa, **konsana** mikor: *ei konsanaan* soha; *konsanansakin* akár-mikor is, egyáltalában.
Konstaile-, if. -lla mesterkedni, fogásokkal élni.
Konsti [sv.] mesterség, mester-fogás, fogás.
Konsti csinos, ékes, deli, büszke (Kant. 6, a).
Konstikka-, -ikas v. **konstillise**-, -n mesterséges, mesterkelt; mű-vészi.
Kontastele-, if. -lla mászni, nehézkesen járni (Suon. I, 36).
Kontelo szalmakötél.
Konti = *kontio*.
Konti- = *kontti*-.
Kontio medve.
Kontistu- megdermedni.
Kontitse-, if. -ita csacsogva szaladgálni, csacsogni, terjeszteni (hírt), pletykázni, megszólni.
Konto = *kontu*; 2) (dial.) = *kunto* (Kivi I, 169).
Kontta merevség, dermedtség: *käteni ovat kontassa* kezeim megvannak dermedve; 2) = *kontti* 1.
Konttaa-, if. -ntata mászkálni, mászni.
Kontti láb, lábszár, lábszárcsont,

csánk: *olla kontillansa* térden állni || *Kontti-puu* kaloda (Kivi II, 109).
Kontti nyírfahéj-tarisznya.
Kontti- mászni, mászkálni.
Konttori [sv.] iroda.
Konttu- megmerevedni, megdermedni.
Kontu tanya, földbirtok, paraszt-jószág; 2) medve téli tanyája v. fekvőhelye; 3) eleség, éles, szüleség, takarmány.
Kontusta- = *konttaa*-.
Kookkaa, n. **kookas** természetes, nagy testű.
Kopa: *k.silmä* homályos v. meredt szemű (San. 67).
Kopaa- v. **kopaja**-, if. -pata = *kopise*- || *Kopahta*- mom. | *kopahutta*-caus.
Kopakka zörgés, csörömpölés, zaj.
Kopara köröm (ló-k.), pata.
Kopea büszke, kevély.
Kopeikka [or.] = *kopekka*.
Kopeile-, if. -lla büszkélkedni, kevélykedni.
Kopekka [or.] kopéka (orosz pénz-nem).
Kopelehta- v. **kopeloitse**-, if. -oita tapogatózni, babrálni.
Kopelo ügyetlen; 2) tapogatózás.
Kopera kivájt, homorú; 2) görbe, összetöppörödött.
Kopero = *kopelo*; 2) rakás.
Koperoitse-, if. -oita = *kopeloitse*-.
Koperta- kivájni; 2) ügyetlenül járni || *Kopertu*- meggörbülni, meggémberedni, megmerevedni; ügyetlenné lenni.
Kopeutu- véletlenül jutni v. jönni, történni.
Kopina, n. act. *kopise*-.

Kopinee, -ne = *kopina* (Loits. 12, b).

Kopioitse-, if. -oita [sv.] másolni.

Kopise-, if. -sta tompán hangzani, döngeni, kopogni, csattogni, dübörögni, csörömpölni.

Koppa vmi kívájt tárgy; héj; koponya előrésze, homlok; öblös fődő; kosár, tartó; 2) ütés, ugrás: *kopan heitto* bakugrás || *Koppa-kenkü* keménytalpú sarkas cipő (Kant. 90, b).

Koppaa-, if. *kopata* ütni, csapni, koppintani; 2) kapni, elkapni, megkapni.

Koppana = *koppa*, *koppi* (Loits. 57, b).

Koppeli kis kamara, kunyhó, hajószoba, csónakház.

Koppeli [sv.] füzér (koppel).

Koppelo kunyhó, viskó; 2) fajtérjeze.

Koppi labda: *olla koppisilla* labdázni.

Koppi kunyhó, viskó, czella: *koiran k.* kutyaház.

Koppo- ütni, csapni; 2) magához ragadni, elkapni.

Koppoli = *koppeli*.

Koppura göröngyös, rögös; töpörödött.

Kopra = *koura*.

Kopraa-, if. -rata = *kouraa*-.

Kopri = *kouri*-.

Kopru vízesés, örvény.

Kopsa kosár, nyirhéj-kosár.

Kopsahta- hirtelen gyenge hangot adni; 2) lezuhanai, lepottyanni.

Kopsi-, **kopsutta**- kopogni, taposolni, verdesni, lökdösni, csapkodni.

Kopu = *kopina*.

Kopuli láрма, veszekedés, vita; 2) rakás.

Kopura = *kopera*.

Kopuri csökönyös (ló).

Koputta- kopogatni, dobogni.

Koputukse-, -us kopogató.

Kora [or.] nyomorúság, szerencsétlenség, baj; borzasztó dolog; plur. *korat* fáradalmak, vesződések.

Kora harkály.

Koraa-, if. -rata hörögni, harákolni || *Korahta*- mom. | *kora-hutta*- caus.; recsegő hangon beszélni, ráreccsenteni v. ráhúzni vkire.

Koranta- elrontani, elpusztítani.

Korea ékes, csinos, pompás.

Koree-, -re = *koru*.

Koreile-, if. -lla pompázni, díszlegni, ékeskedni, fényt űzni, teketóriázni.

Korenta = *korento*.

Korenta = *korista* -; 2) = *koroitta*-.

Korento rúd, emelő rúd, hordó rúd.

Korho = *karho*.

Kori [sv.] kosár.

Korilo szénvonó.

Korina, n. act. *korise*-.

Korisä-, if. -sta hörögni, korogni || *Korista*- caus.

Korista- ékesíteni, díszíteni.

Koristee-, -te ékesség, díszítés, czifraság.

Koristime-, -in, plur. -met csecsebecse, pipere, ékszerek.

Koristu = *koristukse*.

Koristukse-, -us ékesség, díszítés, czifraság.

Koritta = *korista*-.

Korja [sv.] kosaras szán.

Korjaa, if. **-jata** összeszedni, fölszedni, elhordani, elrakni, betakarítani; rendbe szedni, megigazítani, megcsinálni: *korjaa luusi* hordd el magad!

Korjaukse, -us, n. act. *korjaa*-.

Korjelo gyűjtés, szedés, rendbeszedés, takarítás.

Korju, **korjuu**, n. act. *korjaa*-.

Korjue, -ut medve tanyája v. fekvőhelye (vaczka).

Korkea magas: *korkeintaan* legfeljebb.

Korkene-, if. **-keta** nőni, emelkedni, magasodni.

Korkeuise, =n magasságú.

Korkeute, -us magasság.

Korkitse-, if. **-ita** v. **korkitta**- be dugaszolni.

Korkki [sv.] dugó, dugasz.

Korko magasság; sark (lábbelin); kamat; hangsúly || *Koron-kiskoja* v. *-kiskuri* uzsorás.

Korkoa-, if. **-rota** emelkedni.

Korkuise, =n magasságú.

Korkukkaise, =n magasságú (Kant. 82, b).

Korkunaise, =n magasságú.

Korkuri uzsorás.

Korlu ékesség, ékszer, pipere, csebecse.

Kormana v. **-no** v. **-nto** [or.] zseb (Kal. 38, 90).

Kormelitsa [or.] jötevő, gondviselő (Loits. 181, a).

Kormu [or.] eleség, takarmány.

Kormu ócsárlás, becsmélés, gáncsolás, feddés.

Kormutta- rágalmazni, gáncsolni, kisebbiteni, becsmérlni, szidni.

Korna-, if. **-nata** kuruttyolni; 2) rágni, rágesálni.

Kornua-, if. **-uta** morogni, kunyorálni; kuruttyolni || *Kormutta*-intens.

Koro bevágás, horony, rovátk, ésatorna; 2) harkály.

Koroitta- emelni, fokozni; 2) hangsúlyozni.

Koroittee, -oite = *koroitukse*.

Koroitukse, -us, n. act. *koroitta*-.

Koroli [or.] király (Kant. 262, b).

Korollise, =n hangsúlyos.

Koroppa [or.] skatulya, kosár, láda (Kal. 21, 90).

Korpe, -pi vadon erdő.

Korpea-, if. **-rveta** = *korventa*-.

Korppi [sv.] holló.

Korppu csíny, csínytet.

Korppu [sv.] kétszersült.

Korppu- kérgesedni (Loits. 100, b).

Korra-, if. **-rrata** kuruttyolni.

Korrettu- = *korttu*-.

Korrosta- hortyogni.

Korrutta- rágni, rágesálni.

Korsaa-, if. **-sata** hortyogni.

Korsi- szedegetni, böngészni.

Korska = *korskea*.

Korskaa-, if. **-kata** = *korsku*- ||

Korskahta- mom. | *korskaile*-, if.

-lla = *kerskaile*-.

[büszke.

Korskea pompás, cifra, ékes;

Korskaile-, if. *-lla* pompázni, büszkélkedni.

Korsku- pompázni, ékeskedni, büszkélkedni, büszkén járni; 2) lihegni, horkanni, fújni, tüsszögni, hortyogni.

Korsna-, if. **-nata** hortyogni (Sat. II, 110).

Korsteini [sv.] kémény.

Korsu kunyhó, viskó, csűr, szénapadlás, istálló || *Korsu-kenkä* széna csipő (San. 483).

Korsua kurta-kocsma, viskó.
Korsu- megdagadni.
Korte, -rsi fűszár, szalmaszál.
Korteikko v. -isto mezei sűrűlőval stb. (1. *korttee*) benőtt föld.
Korteu-, if. -uta = *korttu*-.
Korttee, -rte surlófű; kannamosó (*equisetum*) || *Korttehue*, -ut dim.
Kortteeri [sv.] kvártély, szállás.
Kortteli [sv.] (mérték) = $\frac{1}{4}$ *kyy-närä*; 2) = $\frac{1}{8}$ *kannu*.
Kortti [sv.] kártya. [218].
Kortti [or.] rövid kard (Kal. 49).
Korttu- szárba menni, szárasodni; felnőni, kifejlődni.
Koru díszítmény, ékesség, ékszer.
Korva fül: *korvalla*-nál, mellett; *korvani soivat* füleim csengenek; *korvani menee lukkoon* bedugul a fülem || *Korva-kunlo* v. *korvan-k.* hallás, hallomás | —*puusti* pofonütés, nyakleves | —*renkaa*, -ngas fülönfüggő, fülbevaló.
Korvaa-, if. -vata helyrepótolni, kárpótolni, jóvátenni; 2) fülelni, hallgatódzni.
Korvakkee, -ake fülecske, fülczimpa, csücs.
Korvakse, -as fülczipa, csücs; 2) vmi mellett levő hely, mellék.
Korvallise, -n füles; 2) határos, szomszéd; 3) fültő; 4) fej-al.
Korvaukse, -us kárpótlás, jóvátevés.
Korventa- pörkölni, pörzsölni, égetni, sütni, leforrázni.
Korvettu- pusztává lenni, vadon erdővel benőni; 2) leperzselődni, leégni.
Korvio = *korvo*.
Korvo kétfülű edény, csöbör.

Korvukse, -us fültő, fülczipa; csücske; fejrevaló kendő.
-Kos, -kös = -ko, -kö.
Kose-, if. *kosea* v. *kosta*=*koske*- || *Kosetta* = *kosketta*-.
Kosi leánykérés.
Kosi- megkérni, nőül kérni: *kosija* (*kosia*) kérő, leánykérő.
Kosio, *kosjo* = *kosija*.
Kosjo- = *kosi*-.
Koska mikor; minthogy: *koska tahansa* v. *hyvänsä* akármikor; *koskaan* valaha; *ei koskaan* soha.
Koske, -ki vízesés, sebesfolyam, sellő.
Koske- illetni, érinteni, vmihez nyúlni || *Kosketta*- intens.
Koskelo bűvár, vízi madár (*mergus*).
Kosku kemény fenyőfa-kéreg || *Koskue*, -ut dim., id.
Koskukse, -us = *kosku*.
Koso dús, bőséges: *kosolta* bőven, bőségesen || *Koso-kauppa* nagykereskedés.
Kossa [or.] hajfonadék; 2) = *kontti* 2.
Kossi [sv.] kis fiú; 2) kis lazacz.
-Kosta = -kos, -ko.
Kosta = *koi*, *koiso*, *koiska* (Loits. 84, a).
Kosta- viszont adni, visszafizetni, megfizetni, megtorolni, bosszút állni: *kost' jumala* isten fizesse meg; 2) visszaüzni, elterelni || *Koste*-, if. -lla frequ.; jót kívánni.
Kostea nyirkos, nedves.
Kostee, -te nyirkosság, nedvesség.
Kosteikko oázis.
Kosteutu- nyirkosodni, dohosodni.
Kosti [or.] látogatás, vendég.

Kostinto vendéglés, vendéglátás, vendégeskedés; 2) bosszú.

Kostintsa v. **kostitsa** [or.] vendég-ajándék (Kant. 282, b).

Kosto megtorlás, bosszúállás.

Kosto [or.] kenderszövet, zsákvászon; alsó-szoknya (Kant. 312, a).

Kostoli rövid női vászon-zubbony; hosszabb nyári férfi-kabát.

Kostottare, -otar fúria.

Kostu nyirkosodni; 2) gyarapodni, növekedni, összeszedni magát, üdülni; 3) = *suostu* (Kal. 14, 31; 32, 487; 46, 464).

Kostukkee, -uke nedvesítő, nyirkosító, üdítő szer, ital.

Kota kunyhó, házikó; főző- v. sütőház; 2) (bot.) t k; 3) anyaméh.

Kotelo skatulya, doboz, tok, tartó.

Koteloise, -n csiga.

Koti ház, lakás: *kotia*, *kotiin* haza; *kodissa* otthon || *Kodin-kaipuu* honvágy || *Koli-eläime*, -*äin* házi állat | — *maa* haza, hazai föld | — *matka* hazamenő-út.

Kotiintu meghonosodni.

Kotiu, if. -*uta* v. **kotiutu** haza-jönni, otthonossá lenni, meghonosodni.

Kotka sas.

Kotkaa, if. -*kata* megszegezni, összeszegezni; az átütött szegnek hegyét meghajtani és beleverni a fába.

Kotkotta gágogni, hápogni, kotkodácsolni.

Koto ház, honnvalóság: *kotona* otthon; *kotoa* (*kotonta*) hazulról || *Koto-maa* = *koti-m.* | — *perä* haza, szülőhely, illetőségi hely.

Kotoise, -n, a. rel. *koto*: *olla kotoisella* otthon lenni; *mistä olet*

kotoisin hová való vagy? *se ei ole mistään kotoisin* az semmit sem ér.

Kotosa: *olla kotosalla* otthon lenni.

Kotta [or.] czipő, papucs.

Kottaraise, -n seregély; veréb.

Kotti hernyóbáb, buga; 2) fiú, kölyök.

Kottilo = *kotelo* (Loits. 57, b).

Koturi zsellér.

Kotva némi idő || *Kotvase*, -n dim.: *kotvasen aikaa* egy kis ideig, darab ideig.

Kouhkea laza, puha, porhanyó.

Kouho lazaság; 2) balgatag ember, goromba ember.

Kouhotta puhítani, porhanyítani, fölrázni (ágyat).

Koukelo = *koukero*.

Koukero kis horog, gamó, görbület, hajlás; 2) görbe, hajlott.

Koukerta görbülni, kanyarogni.

Koukista hajlítani, görbíteni.

Koukka horog, gamó, kampó.

Koukkaa, if. *koukata* csáklával keresni, utána nyúlni.

Koukkari kampós rúd, csáklya, szénvonó, kapcsolvas.

Koukkee, n. *kouke* egyesülés, összehajlás (Loits. 307, a).

Koukki = *koukkaa*.

Koukku horog, gamó, kampó, szénvonó; görbület, kanyarulat; fogás, ármány.

Koukkua, if. *koukuta* görbülni, hajlani.

Kouko ijesztő, mumus, kísértet; 2) farkas.

Koukuittle, if. -*uitella* tekergetni, kanyarogni; fondorkodni, ármánykodni, fogásokkal élni.

Koulu [sv.] iskola || *Koulu-kumppali* v. -*kumppani* iskola-társ |

—*poiika* iskolás gyerek | —*tyttö* iskolás leány.

Koulutta- iskoláztatni; iskolázni, iskolát tartani, oktatni.

Koulutukse, -us, n. act. *koulutta-*.

Kouottele-, if. *-otella* nagy állat v. szörnyeteg módjára mozogni.

Koura marok: *kouran täysi* v. *kourallise, -n* egy maroknyi; 2) köröm: *kokko rauta-k.* (vaskörmű: Kal. 19, 269).

Kouraa-, if. *-rata* megmarkolni, megfogni, megtapintani || *Kouraise-,* if. *-sta* mom.

Kouri kárász, kárászpoxa (cyp. *rinus carassius*).

Kouri- = *kouraa-*.

Kourista- megmarkolni, megcsípni, megszorítani; 2) görbíteni (vályúformára).

Kourottime, -otin karom, köröm (Loits. 222, b).

Kourtu- = *kovertu-*.

Kouru csatorna-alakú, vályúalakú, behajlott; 2) vályú, eres, csatorna; 3) = *kouri*.

Kousa, kousu [sv.] irány, rend.

Kousa, kousu [or.] merő edény; 2) névnapi lakoma.

Kova kemény, erős: *kieltää kiveen kovaan* határozottan tagadni; *kovin* erősen, nagyon; comp. *kovempa, -pi*: *kovemmin* erősebben, keményebben; *sen kovemmin* többé || *Kova-korraise, -n* engedetlen, szófogadatlan, nyakas, makacs | —*kiskoise, -n* kemény szívű | —*kuorraise, -n* kemény-röpű (rovar) | —*pää* v. *-päise, -n* nehéz fejű, ostoba | —*sydämise, -n* keményszívű.

Kovaa-, if. *-vata* keményíteni;

keményedni || *Kovaise-,* if. *-sta* keményíteni; élesíteni, köszörültni.

Kovaisime v. *kovasime, -in* fenkő, köszörű-kő.

Kovela = *kovera*.

Koveli v. *-lo* görbe kés, vakaró kés, véső.

Kovelta- kivájni, kiöblösíteni, vakarni.

Kovene-, if. *-veta* megkeményedni || *Koventa-* caus. | *koventu-* = *kovene-*.

Kovera vajt, kivajt, öblös, homorú; hajlott, görbe.

Koveri = *koveli*.

Kovero = *kovera, koveli*.

Koverta- = *kovelta-*.

Kovetta- = *koventa-*.

Kovista-, kovitta- keményen v. szigorúan banni vkivel, sarokba szorítani, fenyíteni.

Kovuute, -uus keménység, élesség; keményszívűség.

Kraatari [sv.] szabó.

Kramsu [sv.] lim-lom, ringyrongy.

Krapise-, if. *-sta* recsegní, sustorogni, serczegni, ropogni, csörömpölni.

Krapsha- reccsenni, serczenni, roppanni, csörrenni.

Krapu [sv.] rák.

Krapusta- v. *kravusta-* rákászni.

Kreikka [sv.] Görögország || *Kreikan-maa* id.

Kreikkalaise, -n görög.

Kreivi [sv.] gróf.

Kreivinna [sv.] v. *kreivittäre, -itär* grófnő, grófné.

Kriimu [sv.] fék, kötőfék, kantár (Kivi II, 169).

Kripa [sv.] fogantyú: *oven k. ki-lincs* (Kivi I, Bevezetés XIX).

Kristi (Krisztus): *kristi-kunta* keresztyénség || *Kristin-oppi* keresztyén hitismeret, k. vallás | —*usko* keresztyén hit.

Kristillise, -n keresztyén.

Kristitse-, if. -itä keresztelni: *kristitty* keresztyén.

Krouvari [sv.] csapláros, korcsmáros.

Krouvi [sv.] csapszék, koresma.

Kruunaa-, if. -nata [sv.] koronázni.

Kruunaukse-, -us koronázás.

Kruunu [sv.] korona.

Kruuti [sv.] löpor.

Kruuvaa-, if. -vata [sv.] srófolni.

Kruuvi [sv.] sróf.

Kryyni [sv.] dereze, dara.

Kryyti [sv.] = *ryyti*.

Ku, n. **kuka** v. **ku** ki? mely? a ki, a mely: *kuka tiesi* (v. *ties*) ki tudja, talán; *k. hyvänsä* (*ikänänsä*, *ikään*, *tahansa*, *tahtonsa*, *välinsä*) v. *vaikka k.*, *jos vaikka k.* akárki; *kussa* hol; *kusta* honnan; *kuhun* hova; *kukaan* v. (dial.) *kuka* valaki; *ei kukaan* senki; *kukin* minden, mindenki, kiki, akárki is; *se kun etsii*, *löytää* a ki keres, talál; *saat sitä kun tahdot* kapsz azt, a mit akarsz; *vieraita tuli kuka* *kustakin* vendégek jöttek, egyik innen, másik onnan (v. ki innen, ki onnan).

Kudelma szövet, hímzés.

Kudetta -l. *kute*-.

Kuha egy sügér-faj (perca lucio-perca).

Kuhaa v. **kuhaja**-, if. -hata sziszegni, zizegni, suhogni, zúgni,

dongani, döngicsélni, zsibongani, nyüzsögni || *Kuhahta*- mom.

Kuherrukse-, -us turbékolás || *Kuherrus-kuukaudet* v. -*kaute*, n. *kausi* mézes hetek (Kivi I, 258).

Kuherta- turbékolni, búgni; nyögdecselni, jajgatni.

Kuhila v. **kuhilaa**-, -las [lett] kepe, kereszt, boglya.

Kuhiloitse-, if. -oita képékbé, keresztékbe rakni.

Kuhina, n. act. *kuhise*-.

Kuhise-, if. -sta = *kuhaa*-.

Kuhja v. **kuhjo** szénaboglya; 2) = *kähjä* (Loits. 312, a).

Kuhjaa-, if. -jata boglyába rakni (szénát).

Kuhjukse-, -us tuskó, fajankó, golyhó, kamasz.

Kuhkaile-, if. -lla kotorászni, keresgélni, rakosgatni.

Kuhki = *kuhkaile*-.

Kuhlo = *kuhmo*-.

Kuhmi- kopogni, kalapálni.

Kuhmo v. **kuhmu** gümő, csomó, kelevény, kinövés.

Kuhnaa-, if. -nata v. **kuhni**- késlekedni, lassúskodni, pizsmogni, kotorászni.

Kuhnukse-, -us v. **kuhnuri** késedelmes, lassúskodó ember.

Kuhnusta- tekeregni, lézengeni, lassúskodni, pizsmogni, kotorászni.

Kuihauttele-, if. -utella csábíthatni.

Kuihkaa-, if. -kata kiáltani (mint a pásztorok az erdőben); susogni, súgni; 2) sziszegni, sisteregni, zúgni.

Kuihtu- sorvadni, hervadni, száradni.

Kuihua-, if. **-uta** sziszegni, siste-regni, zúgni || *Kuihutta-* susogni, sugdosni; csábítani, el-es., rábeszélni.

Kuikerta- sikongani, sivitani, jajgatni, nyögdécselni || *Kuikerrettele-*, if. *-etella* id.

Kuikista- nyakát kinyújtani, kukescálni, báméskodni.

Kuikka bűvár (*colymbus*).

Kuikki- sivitani, nyöszörögni, jajgatni || *Kuikkaise-*, if. *-sta* (Loits. 33, a) v. *kuikahta-* mom.

Kuikkuna sivitás, nyöszörgés, jajgatás.

Kuikutta- = *kuikerta-* (Loits. 33, a).

Kuilu buzgó forrás, örvény.

Kuilu- felbuzogni, felbuggyanni; esörögni; 2) elnyelni.

Kuin mint, hogy; *kuinka* hogyan: *k. paljo* v. *paljon* mennyi; *k. iso* mekkora; *k. monta* hány?

Kuippaa-, if. *kuipata* nyelni, falni (Kant. 35, a).

Kuira hal- v. úszó-hólyag.

Kuiskaa-, if. **-kata** sügni || *Kuis-kahta-* v. *kuiskaise-*, if. *-sta* mom. | *kuiskentele-*, if. *-nnella* sugdosni, suttogni | *kuiskutta-* sügni, suttogni.

Kuiskee, **-ke** suttogás, sugdosás.

Kuiskina = *kuiskee*.

Kuisma kelés, vérkelés, pokolvar.

Kuisti [sv.] lépcsőház.

Kuiten: *kuitenkin* mégis; *ei kuiten-kaan* még sem.

Kuittaa-, if. *kuitata* nyugtázni.

Kuitti [sv.] nyugtatvány; 2) szabad, nem adós, kvitt.

Kuitu rost (növényen).

Kuiva száraz.

Kuiva- száradni, megszáradni || *Kuivahta-* mom. | *kuivu-* med.

Kuivaa-, if. **-vata** szárítani.

Kuivee, plur. **-veet** száraz gabonaszemek (Kal. 23, 281).

Kuivene-, if. **-veta** = *kuiva* || *Kuiventa-* = *kuivaa-*.

Kuivettu- = *kuiva-*.

Kuivi- = *kuiva-*.

Kuivo- = *kuivaa-*.

Kuja uteza, sikátor, út (két kerítés közt); bekerített hely (barmok számára).

Kujakkise, **-n** udvarban tartott ló (Kant. 81, b).

Kujamo fásor.

Kujee, **-je** csíny, csínytett, tréfa, fogás.

Kujerta- bűgni, turbékolni, nyöszörögni, panaszkodni, jajgatni.

Kujo = *kuja*.

Kuka l. *ku*.

Kukahta- kurjantani, kakukkolni || *Kukahtu-* id.

Kukali a merre, a hogy, a menyire, a míg; *kukalikki* valamerre (Loits. 234, b).

Kukallise, **-n** virágos.

Kukattare, **-atar** virág-tündér (Kal. 32, 221).

Kukerikku (kakas epithetonja: Kal. 50, 24).

Kukerta- = *kuherta-*.

Kukista- ledönteni, leverni, lerontani, elpusztítani.

Kukka virág || *Kukka-kimppu* v. *-vihko* bokréta, virágcsokor.

Kukkaa, n. *kukas* virágos.

Kukkaisa virágos.

Kukkaraise, **-n**, dim. *kukka* (Loits. 113, a).

Kukkaro zacskó, erszény.

Kukkaute, -us virágzás.

Kukkea virágos, virágzó, ragyogó, gyönyörű.

Kukkee, n. kuke virágzás.

Kukki (hizelgő megszólítása a farkasnak); 2) (összetételben =) *kulta*, *kukka*.

Kukki-virágot szedni; virágozni: *kultapantoihin kukikse* aranyos szalagokkal ékesíti föl magát (Kant. 286, b).

Kukko [g.] kakas.

Kukku = *kukkula*: *olla kukulla* v. *kukkusilla* tetézve lenni; 2) kakukk-szólás || *Kukku-lintu* kakukk.

Kukku-kakukkolni; (fig.) énekelni || *Kukutta*-caus., intens.

Kukkula csúcs, hegytető, magaslat.

Kukkulaise, -n kakukkoló (Kal. 18, 395).

Kukkura = *kukkula* || *Kukkura-kupu*: *olla kukkurakuvulla* (*kukku-raisillansa*) tetézve lenni | —*mitta* tetézett mérték | —*pää* tetézett.

Kukkuse: *kukkusilla* l. *kukku*.

Kukla [or.] bábu (Kant. 112, a).

Kukoista-virágozni, virítani || *Kukoistu*-kivirülni, kiviritani.

Kuksina [or.] palaczk, korsó, kancsó.

Kukunta kakukk-szó.

Kukutta-tetézni.

Kukutta-l. *kukku*-.

Kulaa, -las: *k.-vete* l. *kulaise*.

Kulaa-v. *kulaja*-, if. -lata csörögni, csörgedezni, zörögni || *Kulahta*-mom.: hirtelen (csörgő, zörgő) hangot adni, kortyantani | *kulahutta*-v. *kulautta*-caus.: *kulahutti kulkuhunsu* hirtelen lenyelte (úgy hogy hallatszott).

Kulahka vmi ragyogó.

Kulaise, -n csörgedező (pl. víz), kiáradó || *Kulais*-v. *kulas-vete*, n. -*vesi* vízáradás, árvíz (Kal. 36, 153).

Kulakka [or.] ököl (Kant. 178, a).

Kulaukse, -us, n. act. *kulaa*:-korty, kortyantás.

Kule . . . l. *kulje* . . .

Kulea világos-sárga, halvány || *Kuleahka* dim.

Kulha v. *kulho* tál; 2) morzsa, morzsalék.

Kulhari tálkészítő (esztergályos); 2) szemfényvesztő.

Kulise-, if. -sta = *kulaa*-.

Kuljeksi-, *kuljeskele*-, *kuljetta*-l. *kulke*-.

Kuljenta járás, séta.

Kuljetttime, -etin, n. instr. *kuljetta*-.

Kulju pocsolya; mély víz, forrás-ér, mélység; 2) kopasz.

Kuljukse, -us = *kuhjukse* (? — Lóits. 147, a).

Kuljutta-vizet fölkeverni, lobácsolni, lubiczkolni, mázolni.

Kulke-jární, haladni || *Kuljeksi*-v. *kuljeskele*-, if. -lla frequ. | *kuljetta*-szállítani, vinni.

Kulkee, -lje járás, haladás, vándorlás, utazás.

Kulkiaime, -ain csavargó.

Kulku torok; kiáltás, hang: *kohden kulkuua* tele torokkal v. torka szakadtából.

Kulku lenmagtok, lenfej.

Kulkottele-, if. -otella utazni.

Kulkotttime, -otin marha-istálló.

Kulku járás, menet || *Kulku-neuvo* jármű | —*puhee*, -he kósza hír | —*tauti* járványos betegség | —

tähti bolygó csillag | —*väylä* hajózható víz.

Kulku csengetyű, csengő.

Kulkuee, -*ue* menet (ünnepi, gyász-m.).

Kulkuime, -*uin* halász-haló.

Kulkuisa: *olla kulkuisalla* v. -*assa* úton lenni.

Kulkulaise, -*n* csavargó, koldús.

Kulkuri csavargó; *pika-kulkuri* velocipéd. [záltni.]

Kulkutta- gurgulázni, gargari-

Kullahtava aranyba játszó.

Kullaise, -*n* milyen? a milyen.

Kullaise, -*n* = *kultaise*.

Kullero gömbölyű, telided; könnyen mozgó v. guruló tárgy, labda; 2) pásztorkürt, tutuló.

Kulleroittele-, if. -*oitella* gurúlni, gördülni, könnyedén járni.

Kullerta-, **kullertele**-, if. -*rrella* = *kulleroittele* -; 2) = *kullervoitse* -.

Kullervoitse-, if. -*oita* kürtölni; trillázni (Kal. 34, 13).

Kulli fasz.

Kullitse-, if. -*ita* megaranyozni.

Kulloin mikor? a mikor: *jolloin-k.* hébe-korba; *kulloinka* v. -*kana* valamikor is; *ei kulloinka* soha sem.

Kullotta- kürtölni.

Kulma kiálló szöglet; halánték, alsó homlok, szemöldök: *otsa*- v. *silmä-k.* halánték; *musta-k.* fekete szemöldökű; *katsoa kulmain alta* görbén v. mérgesen nézni; 2) táj, oldal: *joka kulmalta* minden oldalról, mindenünnen || *Kulma-karva*, plur. -*karvat* szemöldök | —*luu* halánték-csont.

Kulmakkee, -*ake*, **kulmantee**, -*nne* szöglet.

Kulmehto hófuvatag.

Kulmikkaa, -*ikas* szögletes.

Kulmistaja szögirányos vonal, átló, diagonális vonal.

ulmu törek, szemét.

Kulo avarfű; 2) futó-tűz, erdő-égés: *kulon polttama honka* (Kivi I, 92) || *Kulo-harja* avar-sörényű, sárgás sörényű (Kal. 14, 283) | —*valkea* avar-égés, futó-tűz, erdő-égés.

Kulokkaa, -*okas* = *kulo-harja* (Kal. 14, 290).

Kulokko avar, avar-füvel benőtt hely.

Kulotta- avart v. erdőt égetni.

Kulpantee, -*nne* gödör, mélység.

Kulppa pocsolya; 2) = *kulppi*; 3) vetési konkoly.

Kulppi csésze, merő-edény v. -*kanál*; plur. *kulpit* lakoma (kül. születésnap).

Kulppo = *kulppi*.

Kulta [g.] arany; (appositióul:) kedves, drága, édes: *isä-k.* kedves v. édes atyám; *lapsi-k.* kedves gyermekem; *kultani* v. *kultaseni* kedvesem, galambom || *Kultaseppä* arany-míves.

Kultaa-, if. -*llata* aranyozni.

Kultaise, -*n* aranyos.

Kulttaa-, if. -*ltata*, parall. *kalttaa* (Kaut. 257, a).

Kultue, -*llut*, dim. *kulta*.

Kulu kopás, fogyás, költség; elhasznált, kopott holmi: *ajan kuluki* időtöltésül; 2) = *kulta* (appositióképpen): *emo kuluni* (Kal. 35, 297).

Kulu- elkopni, elhasználódni, elfogyini; elmúlni (idő) || *Kulutta*-caus.

Kuluisse, *n*, a. rel. *kulu* : *mies-k.* ki-
élt v. rokkant ember (Kal. 19, 503).

Kulukkee, *-uke* = *kuluttee*.

Kulunki kiadás, költség || *Kulunki-
arvio* költségvetés.

Kuluttee, *-ute*, n. act. *kulutta-* :
ajan k. időtöltés.

Kulvee, *-ve* = *kulvehukse*.

Kulvehukse, *-us* kisebb fuvatag
(Sat. II, 18).

Kuma fényes, ragyogó ; 2) = *kumo*.

Kumaa v. **kumaja**, if. *-mata*
zúgni, dörögni, döngeni, hang-
zani, visszhangzani || *Kumahta-*
mom. : *k. sisään* berohanni, be-
rontani | *kumahutta-* caus.

Kumahukse, *-us*, n. act. *kumahta-*.

Kumara v. *-ro* meghajlott helyzet :
olla kumaroissaan meghajolva v.
meggömbülve lenni, guggolni.

Kumarrukse, *-us* meghajlás, meg-
hajtás, meghajlott helyzet : *pol-
vien k.* térdhajtás ; *käydä kumar-
ruksissa* meghajolva járni.

Kumarta hajolni, magát meghaj-
tani || *Kumartu-* id.

Kumasniekka [or.] pamut-alsó-
szöknya (Kant. 88, a).

Kumatsu [or.] pamut, pamut-
kelme (Kant. 88, a).

Kumea zúgó, dörgő, hangzó ; visz-
szahangzó ; 2) fényes, ragyogó.

Kumina [sv.] kömény.

Kumina tompa hang, kongás, dör-
gés, döngés.

Kumise, if. *-sta* tompán hang-
zani, kongani, dörögni, döngeni.

Kumma csoda ; csodálatos.

Kummaksu csodálatosnak v. sa-
játságosnak tartani, csodálni.

Kummallise, *n* csodálatos, saját-
ságos, különös, nevezetes.

Kummanlaise, *n* = *kummallise*.
Kummastele, if. *-lla* csodálni.

Kummastu elsodálkozni || *Kum-
mastutta-* caus. : *minua kummas-
tuttaa* csodálkozom.

Kummastukse, *-us* csodálat, cso-
dálkozás.

Kummeksi = *kummaksu*, *kum-
mastele*.

Kummi [or.] koma.

Kumminkin akárhogy is, mégis :
ei kumminkaan még sem.

Kummistu = *kummastu*.

Kummitse, if. *-ita* csodálatossá
tenni ; refl. *kummitsei*, if. *-eita*
bámulatossá v. csodaszéppé tenni
magát (Kal. 10, 242).

Kummittele, if. *-itella* csodál-
kozni, különösen viselni magát,
kísérteni.

Kummitukse, *-us* képzelődés ; ki-
sértet.

Kummoise, *n* milyen ?

Kumo boltozat ; 2) födeles szán.

Kumo fölfordúlt helyzet : *kumossa*
el- v. feldőlve ; *kumoon* le, földre.

Kumo = *kumoa*.

Kumoa, if. *-ota* ledönteni, meg-
dönteni, földönteni.

Kumotta fényleni (gyengén).

Kumoukse, *-us*, n. act. *kumoa-* :
vallan-k. államfölforgatás, forra-
dalom.

Kumpa, *-pi* melyik a kettő közül ;
k.-kaan valamelyik, egyik v. má-
sik ; *ei k.-kaan* egyik sem ; *k.-kin*
mindkettő.

Kumpaa, *-mmas* = *kumpu*, *kum-
paree*, *kunnaa* (Loits. 197, a).

Kumpaise, *n* = *kumpa*.

Kumpare, *-mmar* v. *kumparee*,
-re domb.

Kumppali v. -ani [sv.] társ: *kasvin-*
k. l. *kasvine*.

Kumppu bók; 2) = *kumpu*.

Kumpu szigetke a mocsárban,
domb, halom.

Kumpua-, if. -mmuta dagadni,
emelkedni, bugyogni, forrni.

Kumpura domb.

Kumsi [or.] galócza-fajta hal.

Kumu = *kumina* 2.; 2) = *kumo* 1.
2. || *Kumu-koppa* hangszekrény,
hangfenék.

Kumuri felhőske.

Kun mikor, ha; mint.

Kunehtu- kiszáradni, elsorvadni,
elmúlni; megmerevedni, elzsib-
badni.

Kunervikko, parall. *kanervikko*
(Kant. 81, b).

Kuni = *kuin*; 2) = *kunis*.

Kuni- turkálni, keresgélni, pisz-
kálni.

Kuningattare, -atar királyné.

Kuninkaa, -ngas [g.] király || *Ku-
ningas-kunta* királyság.

Kuninkaallise, -n királyi.

Kunis meddig, a meddig, a míg
(Kal. 22, 305).

Kunnaa, -nnas domb, halom.

Kunnallise, -n községi.

Kunnare, -ar magasabb vidék
(Kant. 228, a).

Kunne hova; *kunneka* v. *kunneka*
a míg.

Kunnes meddig, míg.

Kunnia tisztelet, tisztesség, becsü-
let || *Kunnian-arvoise*, -n tiszte-
letreméltó | —*himo* becsvágy;
-*himoise*, -n becsvágyó | —*louk-
kaukse*, -us becsületsértés.

Kunniakkaa, -akas dicsőséges,
tiszteletben álló.

Kunniallise, -n tisztességes, be-
csületes.

Kunnioitta- tisztelni.

Kunnioitukse, -us tisztelet.

Kunnokkaa, -okas = *kunnollise*;
2) nyomatékos, erélyes.

Kunnollise, -n derék, jóra való.

Kunnosta- kitüntetni.

Kunnottoma, -oton vmire képte-
len, nem alkalmas, kelletlen,
rossz.

Kunsa, *kunsas* = *kun sinä* (Loits.
256, a).

Kunta község; (összetételekben:)
egész (-ség, -ság): *heimo-k.* nem-
zetség, törzs, család; *kymmen-k.*
tizes csapat; *perhe-k.* család, ház-
nép; *piiri-k.* kerület; *yhdys-k.*
egyeselet.

Kuntalaise, -n községbeli, községi
lakos.

Kunto testi-lelki erő, derékség:
panna hyvään kuntoon rendbe
hozni; *se ei käy kuntoon* az nem
járja; *hyvessä kunnossa* jó állapot-
ban; *kunnon mies* derék v. becsü-
letes ember.

Kuntsahta- lezuhanni.

Kuoha here (testiculus).

Kuohaa-, if. -hata = *kuohu-* || *Kuo-
hahta* fölforrni, fölbuggyanni,
fölpezsdülni.

Kuohakka duzzadt, porhanyó, li-
kacsos, laza; kövér; eleven,
élénk.

Kuohari herélő.

Kuohasta- tükröződni, homályo-
san látszani.

Kuohia- v. *kuohitse-*, if. -ita he-
rélni, kívágni.

Kuohilaa, -las herélt || *Kuohilas-
kukko* kappan.

Kuohitse, if. -ita l. *kuohia*-.
Kuohkea puffadt, puha, porhanyó.
Kuohku hab, tajték, hullámtörés.
Kuohlaa-, if. -lata habzani, taj-
 tékzani.
Kuohlakka habos, tajtétkzó.
Kuohtele-, if. -hdella = *kuohahtele*-
 (Kant. 135, a).
Kuohu habzás, hullámverődés.
Kuohu- dagadni, forrni, habzani.
Kuohukse-, -us forrás, pezsgés ál-
 lapota.
Kuojukse-, -us nyomorúlt ember,
 lurkó, kamasz, ficzkó.
Kuokka kapa; 2) = *koukku* || *Kuok-*
ka-vieraa-, -ras hivatlan vendég,
 élősdí, tányérnyaló (Kivi I, 108).
Kuokki- kapálni || *Kuokkaise*-, if.
 -sta mom.; kaparintani.
Kuokko kapált föld; 2) = *koukku*.
Kuokko- = *kuokki*- (Loits. 36, a).
Kuokokse-, -os kapáltság; kapált
 föld.
Kuola tajték, nyál.
Kuolaa-, if. -lata tajtétkzani, nyá-
 lazni.
Kuolaime, plur. -met zabola.
Kuolasime, plur. -met orrlyukak
 (lónál).
Kuolasta- benyálazni, betajtétkoz-
Kuole-, if. -lla halni, meghalni:
kuolevaise-, -n halandó; *kuolia* ha-
 lott || *Kuoletta*- caus.; törlesztteni,
 elenyésztteni, eltöröltni | *kuoleentu-*
elaléltni, elhalni, elszibbadni, ér-
 zékettlenné lenni.
Kuolema halál.
Kuolemattoma-, -aton halhatatlan.
Kuoliaa-, -ias = *kuolia* (l. *kuole*-);
lyödä kuoliaksi v. *kuoliaaksi* agyon-
 ütni.
Kuolime-, -in: *kuolin-haava* halá-

los seb | —*hetke*, *ki* halál órája |
 —*päivä* halál napja | —*tauti* ha-
 lalos betegség | —*vuote*, n. -*vuode*
 halálos ágy.

Kuolio dög, döglött v. haszontalan
 jószág, ringy-rongy; 2) = *kuola*
 (Loits. 287, b).

Kuolkuna ritka fenyves-erdő.

Kuolo halál, kimúlás.

Kuolukse-, -us halál állapot: *on*
kuoluksissa meghalt v. halálán
 van; *on puoli-kuoluksissa* félholt.

Kuoma [or.] koma.

Kuomi ernyő (kocsin v. szánon);
 földött szán.

Kuomikko szövet, kelme.

Kuomu = *kuomi*.

Kuomuile-, if. -lla rendezni, sorba
 rakni, helyezni.

Kuona salak; mocsár-érecz.

Kuono állati orr.

Kuonta = *kudonta*, n. act. *kuto*-.
Kuontalo [or.] guzsaly, guzsalyon
 v. rokkán fölkötött fonni való.

Kuontu- föllábadni, fölkelni, föl-
 ébredni; engedni.

Kuopa rövidszárú harisnya.

Kuopaile-, if. -lla ásni, vakarni,
 kaparni.

Kuopaise-, if. -sta kaparintani,
 megkaparintani.

Kuopi = *kuovi*.

Kuopi- = *kuoppi*-.

Kuopo = *kuopukse*.

Kuopottele-, if. -otella apró göd-
 röcskéket ásni; 2) megfogni, meg-
 ragadni (Kant. 228, a).

Kuoppa verem, gödör: *silmät ovat*
kuopallansa (be vannak esve).

Kuoppaa-, if. *kuopata* leásni, be-
 ásni.

Kuoppi- gödröt ásni, földet vájni.

Kuopukse, -us (fig.) vakarcs (utolsó gyermek).

Kuore, -ri kéreg, héj || *Kuoruise*, *zn* dim.

Kuoree, -re tejszín; 2) eperlán-szemling (hal) || *Kuore-kukko* tejszínes kalács; 2) eperlán-szemling-pástétom (Kant. 280, a).

Kuori [sv.] kar, kórus.

Kuori- lehámozni.

Kuoriaise, *zn* = *kova-k*.

Kuorikko puhány, héjas v. teknős állat; kagyló.

Kuorma teher, kocsi- v. szánteher, terheskocsi.

Kuormaa-, if. **-mata** megterhelni, megrakni.

Kuormitta megterhelni, terhet föl- v. berakni.

Kuorree, -rre = *kuoree* 2.

Kuorsaa-, if. **-sata** hortyogni.

Kuorsi öblögetni, mosni; 2) = *kuorsu*- (Loits. 289, b).

Kuorskaa-, if. **-kata** = *kuorsaa*-.

Kuorsnaa-, if. **-nata** = *kuorsaa*-.

Kuorsu horkolni, fújni (ló); 2) szivárogni.

Kuortano=*kuontalo* (Loits.289,b).

Kuortee, -rre lábbelinek legalsó varrása.

Kuorti = *kuori*.

Kuortu kérgesedni; feladni a fő lét (tej).

Kuoru kivájás, csatorna, kivájt tárgy, csésze.

Kuorukse, -us hernyóbáb, buga.

Kuorusta kiásni, kivájni.

Kuosali v. **kuoseli** [szl.] guzsaly.

Kuosi forma, alak, minta, szabás; divat.

Kuosi- szétszakítani, széttépni, elpusztítani (Loits. 228, a).

Kuoska polyva, korpa.

Kuostee, -te fél-borús: *aurinko on kuosteessa*.

Kuoso- = *kuosi*-.

Kuosu merő-edény; 2) barázda, rend.

Kuotokse, -os = *kuotto*.

Kuotta iszap; 2) hártya; magzat-burok; 3) jelentéktelen v. értéktelen holmi.

Kuotto szövet; 2) magzat-burok.

Kuova néminemű lábbeli; plur. *kuovat* rövidszárú harisnyák.

Kuovi póling (a szalonkák közé tartozó madár).

Kupaa, n. **kuvas** úsztató-para (hálón).

Kupahu pattogni, ropogni, recsegni, dörögni.

Kupari [g.] réz.

Kupasta-csörömpölni, nyikorogni; 2) szaglászni, ide s tova szaladgálni.

Kupea domború, boltozatos; puffadt, fölkuvadt.

Kupée, n. **kuve** lágyék, oldal.

Kupera boltozatos, domború; 2) kivájt || *Kuper-keikka* bukfencz.

Kuperehta-lopódkodni.

Kuperiaa, -ias v. **kuperiaise**, *zn* = *kupera*.

Kuperinkeikka = *kuper-k*. l. *kupera*.

Kuperta-hetykén járni, büszkélkedni.

Kueltu-oldalára feküdni; 2) boltozatossá lenni, domborodni.

Kupina, n. act. *kupise*-.

Kupise-, if. **-sta** pattogni, ropogni, csörömpölni, zajogni, nyikorogni; szaladgálni; 2) = *kutise*-.

Kupla hólyag, buborék.

Kuplaa-, if. -lata hólyagzani, hólyagokat vetni, buborékolni; buborékként fölszállni.

Kuplaime, -ain hely, a hol buborékok szállnak föl a víz színére (Loits. XI).

Kuplakka hólyagos, buborékos.

Kupli- lubiczkolni, buborékolni.

Kuplista- hólyagokat v. buborékokat vetni, lubiczkolni; refl. *kuplistai*-, if. -aita bukdácsolni, lebukni és megint fölmerülni.

Kuplu hólyag; forrás-ér; 2) fához erősített halász-horog.

Kuplukka v. **kupluska** hólyag, buborék.

Kupo [or.] kéve, köteg.

Kuppa [sv.] hólyag, csomó, kinövés, daganat || *Kuppa-sarve*, -vi köpöly | —*tauti* bujakórság (syphilis).

Kuppaa-, if. *kupata* [sv.] köpölyözni.

Kuppari [sv.] köpölyöző (ember v. asszony).

Kuppelehta- bukdácsolni, ugrándo-
dozni, ingani, ringani.

Kuppelo kis csomó, kelés, kinövés, hólyag, daganat.

Kupperkeikka = *kuper-k.* l. *kupera*.

Kuppi [sv.] csésze; 2) = *kuhlo*, *kuhmu*.

Kuppo v. **kuppu** = *kuppa*.

Kuppose, -n, dim. *kuppi*.

Kuppura bukfenez.

Kuppuroitse-, if. -oita bukfenezni, hanyatt-homlok esni v. rohanni.

Kupsaa-, if. -sata rogygni, zuhog-
ni || *Kupsahta-* pottyanni, zuhanni.

Kupsi- csörömpölni.

Kupsu halhólyag.

Kupu begy, golyva; kemencze válla; kalap-búb; hajlás, boltozat, boltív; virág-kehely: *kaalin k.* káposztafej; *lairan k.* hajó dereka; *pyorä k.* kupola || *Kupukaula* = *kaula-kupu* | —*laki* boltozat, kupola.

Kupukka golyóalakú tárgy, kerek szelencze v. skatulya.

Kupula v. -ura kis kinövés, púp || *Kupula-selkä* púpos hátú.

Kupuri hasók, pohos, potrohos.

Kura sár, csatak, szar, fos || *Kura-tahti* hasmenés.

Kurahta- kortyanni, csurranni; mocczanni.

Kurakse, -as bunkó, buzogány, mozsártörő; kard, kés || *Kuraksue*, -ut dim.

Kurasime, -in = *kurakse*.

Kuratti hasmenés.

Kuree, -re ráncz, redő || *Kure-liivi* vállfűző.

Kurehtu- ránczosodni, összezsugorodni.

Kurettele-, if. -etella = *kurottele-* (? — Loits. 292, b).

Kuri mód, eljárás; fegyelem: *millä kurin* miképpen (Sat. III, 49).

Kurikka bunkó, buzogány, kalapács. [verni.]

Kurikoitse-, if. -oita kalapálni,

Kurime, -in: *k.-nauha* összehúzó szalag v. madzag (Sat. II, 115).

Kurimukse, -us örvény.

Kurise-, if. -sta korogni, morogni, csörgedezni, zajogni, vartyogni, kuruttyolni, hörögni, nyögni || *Kurista* caus.

Kurista- fűzni, befűzni, összeszeríteni, összenyomni, sajtolni.

Kuristime, -in, n. instr. *kurista-*.

Kuritta- fenyíteni, megfenyíteni.

Kuritukse, -us fenyíték, megfenyítés || *Kuritus-huonee* fegyház, fenyítőház.

Kurja nyomorúlt, nyomorúságos, rossz.

Kurjala nyomorúságos hely, siralom völgye.

Kurjallise, -n = *kurja*.

Kurjuute, -uus nyomorúság.

Kurke, -ki daru || *Kurki-hirte, -rsi* = *kurkiaise*.

Kurkiaise, -n földelgerincez, -orom, tető gerincez.

Kurkio erős vízésés.

Kurkista- nyakát nyújtogatni, kukueskálni, leselkedni.

Kurkistime, -in messzelátó.

Kurkkaa-, if. -rkata kukueskálni (Kivi II, 193).

Kurkkio = *kurkio*.

Kurkko = *kurko*.

Kurkku torok.

Kurkku [sv.] uborka.

Kurko rossz szellem, manó, ördög.

Kurkotta- = *kurotta-*.

Kurkutta- gurgulázni, gargarizálni.

Kurma jegy, rovátk, hajk.

Kurmiste-, if. -lla morgolódni, dörmögni.

Kurmitta- megjelölni, hajkolni.

Kurmo falánk, nagy-evő; válogatós, finnyás; 2) rosszkedvű, elégedetlen, veszekedő, pörlekedő.

Kurmoa-, if. -ota falni, mohón enni.

Kurmotta- elriasztani, elkergetni; megfenyíteni.

Kurmu = *kurma*; 2) = *kurmo*; 3) egyéves kecske.

Kurnaa-, if. -nata korogni, hörögni, morogni; koldúlni.

Kurni- v. kurnitse-, if. -ita = *kurnaa-*.

Kurnu morgolódó, veszekedő.

Kurnua-, if. -uta morgolódni, dörmögni, zsémbelődni, veszekedni || *Kurnutta-* intens.

Kuro ráncz, összehúzóadás; 2) kinyújtott helyzet, bámészkodó állás. [tani.]

Kurotta- vmi után nyúlni, kinyújtani.

Kurpista- gyűrni, ránczolni.

Kurpitsa [sv.] tök.

Kurppu ráncz.

Kurra = *kiekko* (Kivi II, 253).

Kurri kunyoráló.

Kurrikkaa-, -ikas bogács; (fig.) morgolódó, zsémbeskedő ember.

Kurritta- kuruttyolni.

Kursaa-, if. -sata [sv.] teketóriázni, affektálni || *Kursaile-, kursas-* tele-, if. -lla id.

Kursi- férczelni.

Kursikkaa-, -ikas rettenthetetlen, vállalkozó, merész; 2) = *kurrikkaa-*.

Kursikko csalit, cserje, rózserakás.

Kurska lompos nőszemély.

Kurska- sziszegni, zúgni, sisteregni, horkolni, szortyogni.

Kurskehti- rágiesálni, majszolni (Kant. 69, b).

Kurski- nyikorogni, csikorogni, ropogni (Kant, 76, b).

Kurskutta- rágesálni, ropogatni, majszolni.

Kurso bokrokkal benőtt vízenyős hely.

Kursu- kiszivárogni, kifreccsenni (Sat. IV, 164).

Kurtikka v. -kko [or.] zubbony, kabát, felső kabát.

Kurtista- összehúzni, összeránczolni, összezsugorítani, összegyűrni.

Kurtta [or.] kabát.

Kurta- összehúzni, összevonni, összeránczolni, összeférezni.

Kurtti v. kurttu ráncz, redő; ránczos, redős.

Kuru mély barázda; hegy-szakadék; hegyes szöglet; kis öböl.

Kurva [or.] kurva (Kant. 194, b).

Kurvettu- = *kärvetty-, kärventy-*.

Kurvi v. kurvilo póling; 2) eperlán-szemling.

Kusakka = *kussakka*.

Kuse, -si húgy.

Kuse, if. **-sta** húgyozni.

Kusiaime, -ain v. kusiaise, -n vörös hangya; 2) polygonum viparum.

Kusilaise, -n hangya.

Kuski [sv.] kocsis.

Kussakka [or.] öv.

Kustannukse, -us költség.

Kustanta- [g.] költségelni, költséget viselni: *kustantaja* költségviselő, (könyv-) kiadó.

Kutaise-, if. -sta l. *kuto-*.

Kutaja-, if. kudata viszketni; 2) késlekedni.

Kutalee, -le rongy; rongy-ember; lotyó.

Kutalehta- hanyag lenni, hanyagul dolgozni, heverni, nyújtózkodni.

Kutama ki, melyik.

Kute- ivni || *Kudetta-* ívatni; ívóhalat fogni, ívás idején halászni.

Kutea összehúzott, szűk, szoros.

Kutee, n. kude bélfonal, ontok.

Kutehikko sűrű lombos erdővel és fűvel benőtt hely.

Kutelehta- megcsiklandozni.

Kuten hogyan, mint.

Kutene-, if. kudeta összeesni, összezsugorodni.

Kuterta- hápogni, kodácsolni.

Kuti ívó halcsoport; 2) nagy zajos gyülekezet, rakás, csoport; 3) állás, tartósság.

Kuti- v. kutia-, if. -ita csiklandani, viszketni || *Kutitta-* csiklandozni.

Kutilaa, -las rongy; rongy-ember, haszontalan ember; 2) ívó hal.

Kutime, n. kudin szövés, hímzés, kötés.

Kutise-, if. -sta csiklandani, viszketni; 2) döngeni, zümmögni, zajogni.

Kutisko sűrű bokrokkal benőtt hely.

Kutista- elriasztani, elkergetni; 2) összehúzni, összenyomni, összeszorítani, megszőkíteni.

Kutja lurkó, hunczut, gézengúz, kamasz.

Kutjahta- hirtelen hajlani, engedni, visszapattanni.

Kutjakka, kutjalee, -le, kutjana = *kutja*.

Kutjehti- késlekedni, vontatva tenni vmit; tekeregni, henyélni, nyújtózkodni.

Kutju ingovány; 2) = *kutjukse*.

Kutjukse, -us tekerő, naplopó.

Kutka lotyó, ringyó; 2) ingerkedés.

Kutkahta- v. kutkaise-, if. -sta egyet rángani, rándulni.

Kutkalee, -le = *kutjalee*.

Kutkelma csiklandozás, viszketés; bakzás, rühetés, bujaság.

Kutkutta- esiklandozni || *Kutkuttele-*, if. *-utella* esiklandozni; édesgetni, csalogatni, csábítani.

Kuto- szőni; kötni (hálót, harisnyát) || *Kutaise-*, if. *-sta* mom.

Kutra, kutri [or.] hajfürt, fürt: *k.-tukka* (Kant. 114, b).

Kutritse-, if. *-ita* esiklandani, bakzástól v. rühetéstől viszketni, buja lenni.

Kutselma=*kutkelma* (Loits.317,a).

Kutsija: *suden-k.* farkas-üző (= *jah-ti-vouti*) (Kivi II, 322).

Kutsu hívás, meghívás; plur. *kutsut* vendégség || *Kutsu-viera*, *-ras* meghívott vendég | —*väke*, *-ki* meghívott vendégsereg.

Kutsu- hívni: *kutsumattoma*, *-aton* hívatlan.

Kutumukse, -us hívás, meghívás; hívatás.

Kutsunta hívás.

Kutta piasa; 2) magzat-burok; 3) hitvány ember, semmirekellő.

Kuttelo = *kutalee* (Loits. 51, a).

Kutti int. (szemrehányás v. káröröm): ahá!

Kuttu kecske; 2) = *kutta*.

Kutu ívás (hal-ívás); 2) raj, csapat, játék (Kal. 44, 333).

Kutukse, -us = *kutjukse*.

Kutusta- késlekedni.

Kutvahta- mocczanni.

Kutvana v. *kutvelo* rongy, foszlány; henye v. haszontalan ember, kamasz, szegény ördög.

Kuu hold, hó (luna, mensis): *ei kuuna* *kullan valkeana* v. *ei kuuna päänä* (= *päivänä*) v. *ei kuuna kulloinka* *soha sem*; *kuun ikäsi* egész életedben || *Kuu-houraise*, *-n* holdkóros | —*kaute*, *n.* *-kausi*

hónap | —*kautiset* (plur.) hós szám, havi-tisztulás.

Kuu faggyú, zsír, zsiradék, kövérség; plur. *kuut* v. *munas-kuut* vesék.

Kuudelma hatszög.

Kuudennekse, -nnes hatodrés.

Kuudennukse, -us = *kuudennekse*.

Kuudente, -des hatodik.

Kuudesti hatszor.

Kuuhue, -ut, dim. *kuu* 1.

Kuuja kövér tavi-lazac.

Kuujakse, -as pisztráng.

Kuukahta- siklani, bicezeni; szunnyadni, elszunnyadni.

Kuukeli poszgomba, pöfeteg (lyco-perdon).

Kuukista- lehajtani; refl. *kuukistai-*, if. *-aita* = *kuukistu-* || *Kuukistu-* lezuggolni.

Kuukka sánta; fél lábon ugráló; szaglálódó.

Kuukkaa, -if. *kuukata* sántítani; fél lábon ugrálni; szaglálódni.

Kuukkala csiga, kagyló (?—Loits. 284, a).

Kuukkeli csóka.

Kuukki- szaglálódni, kémkedni 2) leguggolni.

Kuukko hold-alakú.

Kuukku gugg, guggoló helyzet.

Kuukku- ingadozni, megsántulni, megbotlani.

Kuukuile, -if. *-lla* hemperegni (Kivi II, 293).

Kuukuna = *kuukeli*.

Kuula = *kupla*.

Kuula [sv.] golyó.

Kuulaa, -las = *kuulea*.

Kuulakka v. *kuulakkaa, -akas* = *kuulea*.

Kuulamo boltozat.

Kuule-, if. -lla hallani || *Kuultele-*, if. -llella = *kuuntele-*.

Kuulea meglehetősen átlátszó, tiszta.

Kuulema boltozat.

Kuulemattoma, -aton süket; hallhatatlan; engedetlen, szófogatlan.

Kuulettu-dagadni.

Kuuliaise, -n engedelmes, szófogadó.

Kuulkona=*kuukkala* (Loits.290,a).

Kuullotta-messziről csillámlani, átesillámlani.

Kuulo hallás: *korvan kuulosta* hallomásból.

Kuulo = *kuula* 1.

Kuuloitta-daganatot okozni.

Kuulottoma, -oton süket.

Kuulta-csillámlani, csillogni, átesillámlani; 2) ívás idején halat fogni.

Kuultava átlátszó: *läpi-k.* id. 2) hallható.

Kuultele-, l. *kuule-*.

Kuulto átlátszóság, fény.

Kuulu a mi hallik, hír; 2) = *kuuluisa*.

Kuulu-hallatszani, hallani (-ik), hírleni (hírlik); tartozni vmihez: *kuuluma* hír; *kuulumiset* (plur.) hírek, újdonságok || *Kuulutta*-hallatni, hirdetni, közhírré tenni: *kuuluttaja* hirdető, hirnök.

Kuuluisa híres; 2) = *kuuluva*: *olla kuuluisalla* hallható lenni.

Kuulusta-kihallgatni, tudakolni, vmi után kérdezősködni.

Kuulutukse, -us hírdetés.

Kuuluutokse, -os = *kuulutukse* (Sat. I, 16).

Kuuluva hallható, hangzó, han-

gos: *asia tuli isän kuuluville* a dolog az atyának fülébe jutott; *minulla on kuuluvissa* tudomásom van; 2) közelség; vmihez tartozás v. tartozó; 3) úsztatópara (hálón).

Kuuma meleg, hő.

Kuumaa-, if. -mata meleget árasztani; melegíteni, hevíteni.

Kuumakka v. **kuumakkaa**, -akas, dim. *kuuma*.

Kuumee, -me hőség, forróság, láz; 2) fény, csillámlás.

Kuumenta-melegíteni, tüzesíteni.

Kuumento tűzhely, kohó (Kal. 37, 49).

Kuumetta- = *kuumotta*-.

Kuumokse, -os hőség; kohó.

Kuumotta-tüzelni, tüzes lenni; csillogni, fényleni, (gyengén) fölcsillámlani.

Kuuntele-, if. -nnella hallgatni, ráhallgatni, meghallgatni, hallgatózni.

Kuuntu-elzsibbadni, elbágyadni, lankadni, megmerevedni.

Kuupahta-megbotlani, elesni.

Kuupakka vágatás.

Kuupakoitse-, if. -oita vágatni.

Kuupano [or.] szénaboglya.

Kuupastu- = *kuupistu*-.

Kuupiaa, -ias ingó; 2) dombos, buczkás.

Kuupistu-megbotlani, elesni.

Kuuppa [or.] fukar, kapzsi; nem szives.

Kuuppelo = *kuutikko*.

Kuuppo [or.] szénaboglya.

Kuuppuroitse-, if. -oita reményevesztetten élni, aggódva járni.

Kuura dér.

Kuuraa-, if. -rata [sv.] csiszolni.

Kuurettu- megderesedni.

Kuuri- [or.] égetni (Kant. 62, a).

Kuurista- lehajtani; meghajolni; hallgatódzni, fülét hegyezni || *Kuuri-* meghajolni, meggömbülni, leguggolni.

Kuuritta- fonni.

Kuurma = *kurma*.

Kuurna válu-csatorna; horny, barázdá.

Kuurnee, -ne süket.

Kuurni- v. **kuurnitse-**, if. -ita szűrni; sajtolni.

Kuurnitta- hornyolni, ajazni.

Kuuro süket: *k.-nykkä* süket-néma.

Kuuro [sv.] időköz; futó zivatar: *pitää kuuroa* időközöket tartani, szünetelni; *naurun k.* nevetési roham; *moneen kuuroon* sok ízben; *ilta-k.* est-idő; *huomen-k.* reggeli idő; *sateen-k.* futó eső; *sade-k.* zápor; *vaimon kuurot* vajúdási fájdalmak; *kuuroin, kuurottain* időközönként, néha-néha, hébe-hóba.

Kuuro bujóka, buvó-hely; gugg: *olla kuurossa* elbújva lenni; *olla kuurollansa* guggolni.

Kuurta- vigyázni vmire, szemmel tartani, ügyelni, törődni vmivel.

Kuuru = *kuuro* 3. [lenni.]

Kuuru- meghajlani, meghajolva

Kuusama v. **kuusame, -an** loncz (lonicera.)

Kuuse, -si fenyő-fa, jegenye-fenyő (pinus abies): *lehti-k.* vörös fenyő (pinus larix); *hopea-k.* lúcz-fenyő v. szurkos f. (pinus picea).

Kuusialle, -lta l. *kuute*.

Kuusialaise, -n fenyves erdő lakosa (medve epithetonja).

Kuusianen l. *kuute*.

Kuusikko v. -isto fenyves erdő.

Kuusose, -n, dim. *kuuse*.

Kuussanna [or.] étkezés (Kant. 147, a).

Kuutama v. -mo holdvilág.

Kuutame, n. kuudan = *kuutama*.

Kuutamoise, -n a Hármasok, Király csillaga, Kaleva kardja, Väinämöinen kaszája (Orion?) (Kal. 15, 498).

Kuutava hold-alakú.

Kuute, n. kuusi hat: *kuusialle, -nne* hat felé; *kuusialta* hat felől.

Kuutele-, if. **kuudella** hatsorosan készíteni: *kussakkoihin kuuteleikse* sok övvel díszíti föl magát (Kant. 304, a).

Kuutiaise, -n hatszoros, hat éves; hatodrés; 2) egy hónapos.

Kuutikko hatos szám.

Kuutilo kavics, kovarcz.

Kuutio koczka, köb.

Kuutola hold laka.

Kuutose, -n, dim. *kuute*; hatos.

Kuutti v. **kuutto** [sv.] kis csónak.

Kuva kép || *Kuvan-veistäjä* képfaragó, szobrász || *Kuva-patsaa, -sas* szobor, képszobor.

Kuvaa-, if. -vata ábrázolni, leképezni: *kuvaama-taiteet* (plur.) képzőművészetek || *Kuvaile-, if. -lla* ábrázolni, képzelni | *kuvattele-, if. -atella* ábrázolni, képzelni; bolondozni, tréfálni, játszani (szerepet), csintalankodni; kísérteni (= *kummittele-*) | *kuvaantu-, kuvautu-* v. *kuvau-, if. -uta* ábrázolódni, képződni, alakulni.

Kuvaannollise, -n képletes.

Kuvaelma ábrázolat, rajzolat.

Kuvahta- = *kavahta-* || *Kuvahtu-* med., id.

Kuvahukse, -us hirtelen mozdulat.

Kuvaja sótartó (nyírfahéjból.)

Kuvajaise, =n árnyék, árnyékkép.

Kuvallise, =n képes, képleges;

2) rendes, jóra való, derék.

Kuvasime, -in bélyegző, bélyeg (Kivi II, 501).

Kuvasta- visszatükrözni v. tükrözödni.

Kuvastee, -te v. **kuvastime, -in** tükör.

Kuvattele- l. *kuvaa-*.

Kuvatti képzelet, fantázia.

Kuvatukse, -us ábrázolat, képzelet; kísértet.

Kuvaukse, -us ábrázolat, rajzolat, képzelet, kép || *Kuvas-puhee, -he* allegória | —*taitee*, n. —*taide* v. —*taito* képfaragás (szobrászat.)

Kuvelta- bevágni, róni, rovátkokat csinálni, kivájni.

Kuvera kivájt, öblös, boltozatos, domború.

Kuveriaa, -ias = *kuvera*.

Kuveriaise, =n = *kuvera*.

Kuvero domborulat, domb (Kivi II, 187).

Kuverta- kivájni, domborítani, boltozni; 2) nagyra lenni, büszkélkedni.

Kuvetta- hányásra ingerelni; undorodni; ingerelni, hajtani.

Kuvio alak.

Kuvittele-, if. —*itella* ábrázolni, képekbe burkolni; képzelni; kísértetni (*kummittele-*).

Kuvitukse, -us képzelet: *mieli-k.* id.

Kuvotta- kívét kötni; kívénként osztani; 2) hányásra ingerelni; undorodni.

Kuvukko kupola.

Kydetta-, kyetta- l. *kyte-*.

Kyenta képesség, bírás.

Kydykse, plur. —*set* sógorok.

Kydökse, -ös lappangó tűzzel égő hely.

Kyhee, -he váz, vázlat; tákolmány, kontármű.

Kyhertä- turbékolni, búgni, tralázni; 2) vmit egész kényelmesen és lassan tenni.

Kyhjy, kyhjä, kyhjö szánandó, nyomorúlt ember, hitvány (Loits. 295, a; 289, a).

Kyhky galamb || *Kyhkyse*, =n dim.

Kyhkyläise, =n galambocska.

Kyhkyttä- nyögni, sohajtani.

Kyhlää, -läs = *kuhilaä*.

Kyhmy = *kuhmu*.

Kyhmästele-, if. —*llä* lustán mozogni, lassan dolgozni.

Kyhni- = *kuhni-* || *Kyhneile-*, if. —*llä* frequ.

Kyhnyttä- dörgölni, dörzsölni, horzsolni, vakarni.

Kyhnähtä- lerogyni, összerogyni.

Kyhnäise-, if. —*stä* megrúgni (Kivi I, 90).

Kyhyrä görbe, csomós.

Kyhä tervezet, vázlat.

Kyhästä- kontárkodni, kontárul csinálni.

Kyhää-, if. —*hätä* csak amúgy összehányni, összezsínálni, összetákolni.

Kyise, =n, a. rel. *kyy*.

Kyittä = *kuotto* (? — Loits. 275. a).

Kykene-, if. *kyetä* erőben lenni, bírni, képes lenni: *kykenemätömä, -ätön* képtelen, erőtlen.

Kykertä- turbékolni; 2) legugolni; lehajtani, lenyomni.

Kykey-, if. -ytä = *kykene-*.

Kykeä-, if. *kyetä* = *kykene-*.

Kykistä- = *kyykistä-*.

Kykittä- megkisérteni, próbálni.

Kykki- guggolni.

Kykkyrä csomag, batyú, köteg;

2) zavar, zürzavar.

Kykky gugg.

Kykky- = *kykki-* || *Kykkyttä-* id.

Kykkä kéve, csomó.

Kykkäree, -re v. *kykkärä* hajlás, bonyolodott csomó; kis emelkedés (Kant. 259, a.)

Kykrä emelkedés, púp.

Kyky tehetség, képesség.

Kykyrä nyomorék.

Kykäree, -re v. *kykärä* = *kykkäree*.

Kyli- feküdni és nyújtózkodni, heverni.

Kylikki a ki otthon nem érzi magát jól; 2) a faluból hozott ajándék.

Kylittle-, if. -itellä faluzni, faluról falura járni.

Kyljekse, -es egyik oldal.

Kyljyukse, -ys oldal; küszöb.

Kylke, -ki oldal || *Kylki-luu* borda.

Kylkeise, -n az oldalon levő; a fa kemény oldalából csinált; 2) mellék-épület, szertár, szerkamra.

Kylkeläise, -n félre hajló; az oldalhoz tartozó, mellék.

Kylkye, n. *kylyt*, dim. *kylke*.

Kyllisty- = *kyllästy-*.

Kyllittä- kielégíteni || *Kyllittle-*, if. -itellä frequ.: *kyllitellen* eléggé.

Kyllyyte, -yys elégség, jóllakottság.

Kyllä elég; (adv.) eléggé, ugyan csak, bizony, ugyan: *syöä kyl-länsä* v. *kylliksensä* jóllakni; *on kylältä* v. *kyllälteen* v. *kylläksi* v.

kylliksi elég van, bőven van; *kyllin* elég, eléggé; *yltäkyllin* l. yle: *tuletko?* — *tulen kyllä* eljősz-e? — el bizony.

Kylläise, -n elégséges: *yltä-k*, bőséges.

Kylläksy- megelégelni.

Kyllästy- beleünni, ráünni.

Kylläynty- eleget kapni, megelégedni; megelégelni, beleünni.

Kyllöttä- = *kyllittä-*.

Kylmene-, if. -*metä* hidegülni, meghülni || *Kylmentä-* caus. | *kylmenty-* = *kylmene*.

Kylmennykse, -ys meghülés; le-
hűtés.

Kylmetty- megfagyni, meghülni.

Kylmi- meghülni, megfagyni
meghűteni, megfagyasztani.

Kylmistry- meghülni, meghide-
gedni.

Kylmittä- meghűteni.

Kylmyyte, -yys hidegség.

Kylmä hideg; hidegség, fagy || *Kylmä-kiskoise*, -n hideg, rideg, keményszívű.

Kylmä- fagyasztani, meghűteni; megfagyni, meghülni.

Kylmähkä v. -*hkö* hűvös.

Kylmää-, if. -*mätä* = *kylmi-*: *hätä kylmäsi* fázott.

Kylpe- v. *kylpö-* fürödni; fürös-
teni, fürdetni || *Kylvettä-* fürdetni.

Kylpi = *kylpy*.

Kylpy v. *kylpö* fürdő.

Kylty- = *kyllästy-*.

Kylvettä- l. *kylpe-*.

Kylvy v. *kylvö* vetés, magvetés.

Kylvä- vetni, magot vetni.

Kylvökse, -ös bevetett föld, vetés.

Kyly fürdő, fürdőház.

Kylykse, pl. -et unokatestvérek.

Kylä falu || *Kylä-jalka* = -*luuta* | —*kunta* falu, falusi község, az egész falu, falusi nép | —*luuta* kósza, házról-házra futkosó (a ki soha sincs otthon, hanem mindig künn csavarog).

Kyläile, if. -*llä* faluzni.

Kyläjää, -*jäs* falu, falusi község, falu népe.

Kyläläise, -*n* falubeli.

Kylästä faluzni.

Kymerty hajlani, görbülni (Kivi II, 372).

Kymerä v. -*rö* hajlott, görbedt, görnyedt helyzet (Kivi II, 74).

Kymi fő-folyó, folyam.

Kymmene, -*nen* tíz || *Kymmen-kunta* tízes csapat (dekas).

Kymmenekse, -*nes* tizedik; tized-rész.

Kymmenykse, -*ys* tized.

Kymmö = *kyhjö* (?—Loits. 312, b).

Kymmöse, -*n* tízes.

Kympyrä nehézkes, ügyetlen.

Kympyröitse, if. -*öitä* nehézkesen v. ügyetlenül mozogni v. tenni vmit.

Kymärty hajlani, görbülni (Kivi II, 452).

Kynehty növésében megállni, megmerevedni.

Kyni mellestzeni, koppasztani, fosztani; csőrével tisztogatni magát (madár); írni.

Kynime, -*in* szárnyas, tollas (sasnak epithetonja).

Kynimykse, -*ys* tompa orrú állat (Loits. 328, b).

Kynkkä kurta vég; görbe kasza-nyél; kar || *Kynkkä-luu* v. *siipi-kynkkä* szárnycsont.

Kynnistele, if. -*llä* fájdalmat v.

sajgást okozni: *sormiani kynnistelee* újjaím sajognak (el lévén fagyva).

Kynnykse, -*ys* küszöb

Kynnäppä v. -*ppää*, -*päs* szilfa.

Kynnäa, -*näs* hegyhát, hegygerincez, domb, halom.

Kynnökse, -*ös* fölszántott föld.

Kynsi körmöltni, | karmoltni, vakarni || *Kynsäise*, if. -*stä* mom.

Kynsyttä megvakartatni magát.

Kynte, -*nsi* köröm, karom, pata || *Kynsi-kykkä* v. -*kyttä* erős körmű (Loits. 220, b.) || *Kyntye*, -*nnyt*, dim. (Loits. 118, a).

Kyntee, -*nne* szántás; barázda.

Kynteli [sv.] szátorja (satureja hortensis); 2) = *kynttilä* 2. (San. 225).

Kyntere, -*nner* egyenetlenség (fölszínen), hoporos.

Kyntereise, -*n* egyenetlen (fölszín), hoporosos.

Kynteyty körömméregben szenvedni.

Kyntime, -*nnin* eke.

Kynttilä [g.] gyertya; 2) gyertyaszentelő boldogasszony napja || *Kynttilä-jalkagyertyatartó* || *Kynttilän-päivä* = *kynttilä* 2.

Kyntyise v. **kyntymäise**, -*n* újj-hegy; pata; karom; csonka kéz (Sat. I, 111).

Kyntä szántani.

Kyntö szántás, szántott föld || *Kyntö-rastaa*, -*tas* barázda-billegető.

Kynyrä zömök ember.

Kynyröitse, if. -*öitä* aprólékos dolgokkal foglalkozni, pizmogni, ügyetlenkedni.

Kynä toll, tollszár, író toll; 2) cső,

csatorna; válu; 3) kurta vég, esonka végrész.

Kynäelmä kézirat, írás-próba, firka, irka-firka.

Kynähtä- megmerevedni, megkeményedni (mint a toll).

Kynäile-, if. -llä tollasítani; írni; *kynäillä* írni, firkász, író.

Kynästele-, if. -llä firkálni.

Kypene, n. **kyven** v. **kypenee**, -ne szikra; plur. *kypenet* tüzes hamu.

Kypenä = *kypene*.

Kyperi v. -rā v. -rō = *kypärä*.

Kyperä = *kiperä*.

Kypi: *k.-kylläntä* igen bőségesen, több mint elég.

Kyppyrä összezsugorodott, összegöngyölített.

Kyppö fasz.

Kypristy- összezsugorodni, összetöporodni.

Kypse, -si érett, megfőtt, megsült.

Kypsene-, if. -setä = *kypsy-* || *Kypsentä* -caus.

Kypsettä- = *kypsyttä-*.

Kypsy- megérni, megfőni, megsülni || *Kypsyttä* -cans.

Kypsymättömä, -ätön éretlen, főtlen, sületlen, nyers.

Kypsyttömä, -ytön = *kypsymättömä*.

Kypsä = *kypse*.

Kypäri v. -rā [litv.] sisak, magas sipka, kalap.

Kypö- fűgén futni.

Kyrmy görbeség, kiálló hajlás || *Kyrmy-niska* görbenyakú.

Kyrpä fasz.

Kyrry kedvetlenség, aléltás; kedvetlen, összehúzódott.

Kyrryttä- összehúzódni (pl. hidegtől).

Kyrsä kenyér (kerek lepényforma); 2) keskeny csónak.

Kyrtisty- ránczosodni, összezsugorodni.

Kyrtty ráncz.

Kyrä púp.

Kyrää v. **kyräjä-**, if. -rätä görbíteni; ajkait pittyesztetni, az orrát földúzni.

Kyrö = *kytö-maa*.

Kysele-, if. -llä l. *kysy-*.

Kyselmykse, -ys kérdezgetés, kihallgatás, kérdés || *Kyselmys-kirja* káté. [nekülni.]

Kyski- sietve szaladni, sietni, me-

Kyssä púp, kinövé.

Kysy- kérdezni, kérni, követelni || *Kysele-*, if. -llä frequ. | *kysäise-*, if. -stä mom.

Kysymykse, -ys kérdés.

Kysymääräise, -n (gram.) adverbium interrogativum.

Kysäise-, if. -stä l. *kysy-*.

Kyte- lappangva égni (láng nélkül) || *Kydetä-* perzselni, hamvasztani, égetni; csiklandozni, ingerelni.

Kytelehtä, **kyterehtä-** lappangva égni (láng nélkül).

Kytjykse, -ys nyúlógó tör.

Kytke- nyűgözni.

Kytkee, -ke = *kytky*.

Kytki- húzni, rángatni || *Kytkäise-*, if. -stä hirtelen megmozdítani, rándítani.

Kytky nyűg || *Kytkye*, -yt dim., id.

Kykyä-, if. -ytä = *kytke-*.

Kytkäise-, if. -stä l. *kytki-*.

Kytristy- összehúzódni, leguggolni.

Kytry = *kytterö*.

Kyttelehtä = *kytelehtä*, *kyterehtä* (Loits. 198, a).

Kytterö meggörbült és púpos ember.

Kytty = *kytö*.

Kyttynäise, -n elhamvadt, elégett; apróra töredezett (Loits. 41, a).

Kyttyrä púp.

Kyttä [sv.] íjász, puskás, vadász.

Kyttä- = *kydettä-*, l. *kyte-* (Loits. 294, b) || *Kytty-* -med.; apróra töredezni (Loits. 41, a).

Kyttö [sv.] = *kyttä*; 2) = *kytö* (?)

Kyty sógor; 2) = *kytö*.

Kyty-, kytö- = *kyte-*.

Kytäise, if. -*stä* futni, elosonni, elmenekülni, megugrani.

Kytö parázs, zsarátnok, lappangó tűz; irtás-föld || *Kytö-maa* v. -*mäke*, -*ki* irtás föld.

Kyventä- szikrázni.

Kyy kigyó, vipera || *Kyy-kürmee*, -*me* id.

Kyyditse-, if. -*itä* postalovakon v. előfogaton szállítani, postalovakat tartani.

Kyydittä- = *kyyditse-*.

Kyydattele-, if. -*ätellä* lepör-zsölni, leégetni.

Kyyhky = *kyhky*.

Kyyhkyläise, -n = *kyhkyläise*.

Kyyhye, -yt, dim. *kyy*.

Kyyhä kis görbe ember.

Kyyhättele-, if. -*ätellä* meghajolva járnai; 2) összekaparni; föl-színesen tenni.

Kyyjä = *kyhjä*, *kyhjy* (Loits. 295, a).

Kyykelöise, -n összetöporódott vagy meggörbült ember (Loits. 115, b).

Kyykertele-, if. -*rrellä* guggolni.

Kyykerty- leguggolni, meglapúlni.

Kyykeröise, -n = *kyykelöise*.

Kyykistä- lehajtani; leguggolni; refl. *kyykistäi-*, if. -*äitä* leguggolni, lekuporodni || *Kyykisty-* med.

Kyykki- = *kyykistä-*.

Kyykky, **kyykkä**, **kyykkö** leguggolás, guggoló helyzet, guggon ülés || *Kyykkä-niska* görbenyakú.

Kyykky- guggolni, guggon ülni || *Kyykyttä-* intens.

Kyykkää-, if. **kyykätä** guggolva ugrálni; 2) = *kyykki-* || *Kyykähtä-* hirtelen leguggolni, lebukni | *kyykähyttä-* hirtelen lehajtani, lenyomni.

Kyyky = *kyykky*.

Kyykästele-, if. -*llä* meggörbültni, meghajlani (Loits. 21, b).

Kyyli-, **kyily-** undorodni, okádni || *Kyylyttä-* caus.

Kyymeläise v. **kyymäläise**, -n = *kyymäläise* (Loits. 73, a).

Kyymin [? sv.] hab, tajték.

Kyyneile-, if. -*llä* könnyezni.

Kyynele, -nel v. **kyyneelee**, -le könny || *Kyynele-silmä*: -*silmin* könnyes szemmel | — *vierukse*, -*us* könnyforrás (Kal. 4, 436).

Kyynelehtä- könnyezni.

Kyynelä = *kyynele*.

Kyynelöi-, if. -*öidä* v. **kyynelöitse-**, if. -*öitä* könnyezni.

Kyynelee, -*nnyt* megperzszelt, megégett: *kyynnyttä kypäriänsä* (San. 372).

Kyyiny félig nyitott (szemről): *silnät ovat kyyinyssä* a szemek félig nyitva vannak || *Kyyiny-silmä* félig nyitott szem.

Kyyyns = *kyynäs*.

Kyynäle, -äl = *kyynele*.

Kyynäläise, -n kígyóbüvölő; 2) kúszma (kigyó).

Kyynärä sing, rőf || *Kyynär-pää* könyök | —*varte, -rsi* al-kar.

Kyynäs (összetételekben) = *kyynär* || *Kyynäs-keppi* rőf.

Kyynö = *kyyny*.

Kyyristä- = *kyykistä-*.

Kyyry görbén hajlott helyzet, gugg ; 2) púpos, görbehátú.

Kyyryttä- meghajolva lenni.

Kyyrä = *kyiry*.

Kyyssy, kyyssä kis emelkedés, púp ; 2) törpe.

Kyysä viskó, vityilló ; 2) = *kyyssy*.

Kyyti [sv.] előfogat, postalovak : *antaa kyytiä* (fig.) elkergetni.

Kyyti- = *kyyditse-*.

Kyyttä csikos-hátú tehén ; 2) = *kyyttö* || *Kyyttä-niska* görbenyakú.

Kyyttö görbe ; görbehátú (Kant. 66, a).

Kyytö csík (állatok háta hosszában).

Kyytöläise, n kígyó-bűvölő ; 2) siklókígyó, vipera.

Kyästä- boglyába, kepébe rakni.

Kyöháa-, if. -hätä udvariaskodni, udvarolni.

Kyökki [sv.] konyha.

Kyökkä = *kiekka* ; 2) hajlott helyzet.

Kyölää-, if. -lätä émelyegni, okádni. [orr.

Kyömä hajlás || *Kyömä-nenä* sas-

Kyönnykse, -ys v. **kyönnökse, -ös** inda, szólóvessző, venyige.

Kyönö előre- v. kiálló rész (Loits. 90, b).

Kyöpeli kísértet, erdei v. hegyi manó.

Kyöri golyó, idomtalan darab.

Kyörä golyó, kör, karéj ; szörnyeteg, nagy darab (Oks. 156).

-Kä (tagadó és tiltó igéhez járuló kapesoló conjunctio): és, is, sem : *tule heti, äläkä vitkastele* jöjj rögtön, és ne késlekedjél ; *emme syö, emmekä juo* se nem (v. nem is) eszünk, se nem (v. nem is) iszunk.

Kädekse, -des kézi háló.

Käekse, n. käes = *kädekse*.

Käestä- kézi hálóval halászni.

Kähertä- göndöríteni, fodorítani.

Käherä fürt, hajfürt ; 2) göndör.

Käheröittä- = *kähertä-*.

Käheä rekedt.

Kähinä rekedt hang, rekedtség, sziszegés ; zaj, vita, szóváltás.

Kähise-, if. -stā rekedt lenni, sziszegni ; zajogni.

Kähitse, if. -itā = *kähise-* (Loits. 304, a).

Kähjä száraz köhögés ; 2) = *kyhjy, kyhjä* (Loits. 312, a).

Kähjö = *kähjä* 2.

Kähkänä fogház (Sat. IV, 49).

Kählää-, -lās = *kähmeä* (San. 488).

Kähmerö v. **kähmyri** lassú v. lusta ember.

Kähmeä lassú, lusta, késlekedő.

Kähmi- összebonyolítani ; 2) tapogatódzni ; lustálkodni, késlekedni ; 3) esenni, elcsenni.

Kähmykse, -ys = *kähmerö*.

Kähmystä- = *kähmi-* 2.

Kähmä mászó v. tapogatódzó helyzet ; lassúság, rendetlenség, ügyetlenség.

Kähneä = *kähmeä*.

Kährykse, -ys ágas fa (felakasztásra), ágas, fogas ; 2) möröglődő ember.

Kährystä- möröglődni, dörmögni, zsémbeskedni.

Kährä ágas; 2) veszekedő.

Kähveröittele-, if. -ötellä = *käüveröittele*-.
käüveröittele-.
Kähy = *kähinä*; 2) kígyóméreg.

Kähyri göndörhajú ember.

Kähä száraz köhögés.

Kähäkkä fölfortyanó, fürge, gyors; 2) = *kahakka*.

Kähärä = *käherä*, *kihara*.

Kähäa v. **kähäjä**-, if. -hätä = *kähise*-.
kähise-.
Käivärise, -n összegöngyölített, göndör (Kal. 38, 68).

Käke, -ki kakukk.

Käke = *käkeä*-.
käkeä-.
Käkertele-, if. -rrellä gágogni, csacsogni, fecsegni.

Käkerö fecsegő, csacsogó.

Käkeä-, if. **käetä** szándékozni, készülni, igyekezni, próbálni, vmivel törődni; 2) közeledni, megérkezni.

Käkise-, if. -stä szakadozva és szárazon köhögni v. beszélni.

Käkkerä = *käherä* 2.

Käkkä elcsenevészett fa, törpefenyő.

Käkkiäa-, -iäs v. **käkkyrä** = *käkkiä*.

Käkkärä = *käherä*.

Käkristy = *käyristy*-.
käyristy-.
Käkye, n. **kä'yt**, dim. *käke*.

Käkättä csaholni, cserfelní, veszekedni, feleselni.

Käkö v. **käköse**, -n, dim. *käke*.

Kälkki fenyőfa-hajtás; 3) csekélység, semmiség, jelentéktelen dolog.

Kälkkä lusta, buta; 2) = *kälkki*.

Kälkkyttä = *kalkutta*-.
kalkutta-.
Kälkä = *kälkö* (Kant. 213, b).

Kälkähyttele-, if. -ytellä csörömpölni, kopogni, zörögni, kala-

pálni : *käydä* k. gyorsan járni, fürgén mozogni.

Kälkö fajankó, ostoba v. bolondos ember.

Källeröise, -n gömbölyded, kövér.

Källeröitse-, if. -öitä v. **källeröittä**-gördülni, gurúlni, könnyedén mozogni.

Källöttä-hanyagúl v. gondatlanúl tenni vmit.

Kälpeä kiaszott, kiszáradt, sovány || *Kälpeähkö* dim.

Kälseä = *kalsea* || *Kälsäkkä* dim.

Kälvehty-kiaszni, kiszáradni, lesoványkodni.

Kälvetykse-, -ys sápkór.

Kälveä = *kälpeä*-.
kälpeä-.
Käly sógornő, ángy; *kälykset* sógornők (egymás közt).

Kämeä vastag, szilárd, erős; 2) okos; 3) akadékoskodó, veszekedő.

Kämmekä kosbor (orchis).

Kämmelmykse-, -ys keztyű tenyere.

Kämmene-, -men tenyér : *karhun* k. medvetalp || *Kämmen-pää* a tenyér középső mélyedése és az újjak közti emelkedés | —*pöytä* tenyér középső mélyedése | —*selkä* kéz háta.

Kämmennykse-, -ys rovaték, rovatk.

Kämmenyise-, -n, dim. *kämmene*.

Kämmenykse-, -ys tenyér-szélesség; 2) = *kämmennykse*.

Kämmerty-meggörbülíni, elferdülni, homorodni, megvetemedni.

Kämmöttele-, if. -ötellä markolászni, fogdosni (Loits. 136, b).

Kämpelä v. **kämperä** = *kampela*.

Kämpi-lassan v. lustán dolgozni v. menni, vergődni, mászni.

Kämpyrä görbe, hajlott ; ügyetlen.
Kämpyröi-, if. -öidä görbe lábbal járni ; lusta lenni.

Kämpä esetlen, otromba.

Kämpäkkä = *kämpä*.

Kämpälee-, -le nagy v. idomtalan darab.

Kämy v. **kämyrä** csomag, batyu.

Kämä merevség (Kivi II, 379).

Kämärikkö fúvel sűrűn benőtt föld (Kant. 47, b).

Kämärtä-, zsugorodottá tenni, összetekerni, összegöngyölíteni.

Kämärä összezsugorodott ; 2) zsugorodottság ; girbe-görbe fadarab.

Kämää-, if. -mätä lármázni, zajongani.

Kängervöise-, -n girbe-görbe falkon mozgolódó v. lebegő (Loits 146, a).

Kängittä-, veszekedni, nyelvelni, makacskodni.

Käni kiélt, vén, tehetetlen, merev (Sat. III, 3).

Känise-, if. -stä dühében v. szélszélyből lármázni.

Känittä-, folytonosan egyet és ugyanazt tenni ; kunyorálni.

Känkkyrä girbe-görbe fa.

Känkkyräise-, -n girbe-görbe, ferde.

Känkkyttä-, haragból v. szélszélyből lármázni ; 2) folyton ugyanazt tenni.

Kännelmykse-, -ys = *kännelmykse*.

Kännisty-, megdermedni, megmerevedni (Kivi II, 114).

Kännä füskata (coccinella).

Kännälmykse-, -ys = *kännelmykse* (San. 275).

Känsene-, if. -setä, **känsetty**-, **känseyty**-, gombásodni, tapló-

sodni ; kergesedni, feltörni (bőr.)
Känsä fagomba, tapló ; bőrkéreg, feltört bőr (kézen, lábon).

Känsästy-, = *känsene*.

Käntti nagy falat ; göröngy, horporj.

Käntty-, **känttyri** v. -rä ügyetlen, nehézkes, lassú, késlekedő, öreg és görnyedt ; 2) görcs a fában ; 3) gonosz v. veszekedő ember.

Känttyräise-, -n görbe, görcsös.

Känttä feszes állás.

Känttäile-, if. -llä lassan fordulni, vánszorogni.

Käntykse-, -ys ügyetlen, nehézkes, feszes lénny.

Käntystä-, ügyetlenül, nehézkesen v. feszesen tenni vmit.

Känä szeszély, makranczosság.

-**Känä** l. -kana, -kaan.

Käpelehtä-, vmi után kapkodni v. tapogatózni.

Käpelä gyors, fürge, eleven.

Käpene-, n. käven köröm, karom (Loits. 147, a).

Käpene-, if. **kävetä** = *kepene* (Loits. 67, a).

Käpertä-, összegöngyölíteni, tekerni, gyűrűzni, fodorítani.

Käperä görbült, összegöngyölődött, gyűrűs, fodros.

Käpeä csinos, fürge, eleven.

Käpi = *käpy*.

Käpinä = *kapina*.

Käpise-, if. -stä = *kapise*.

Käpittä-, = *kepittä*.

Käpiä = *kepeä*.

Käpli-, megtapogatni, hozzányúlni ; 2) kötélzettel ellátni.

Käppyrä görbület, henger ; görbe állás ; görbe, tekert, göndör.

Käppyröi-, if. -öidä v. **käppy**-

röitse-, if. -öitä gördültni, hengeredni, görbültni, csavarodni.
Käppä kéz, talp (medve-t.).
Käppärä toboz, hüvely; úsztatópara; 2) kötő-tű; 3) = *käppyrä*.
Käppää, n. kápás könnyed, kész.
Käppää- v. **käppäjä-**, if. **käpätä** csapni, legyinteni; 2) megfogni || *Käppähytti-* könnyedén csapni v. üttni (Kant. 44, b).
Käppöse, *n* gyermek-keztyű.
Käpristy- összegöngyölödni, meggémberedni.
Käpsi- újjal tapogatni, birizgálni, tapogatódzni; 2) habozni, tétovázni.
Käpsä meggörnyedt anyóka.
Käpsää-, if. -sätä hirtelen hozzányúltni, koppintani || *Käpsähtä-* hirtelen, könnyedén mozdulni.
Käpy toboz, fenyő-toboz: *sydän-käpyni* kedvesem, lelkem, szívem; 2) háló-kötő tű (Kal. 48, 56) || *Käpy-lintu* kereszt-orrú (madár) (*loxia pityopsittacus*); királymadár; házi veréb; 2) medve epithetonja (Kal. 46, 157).
Käpyrehtä- tekergőzni.
Käpyä-, if. **kävytä** karommal érinteni, karmolni, körmölni.
Käpä = *kapa*; 2) homlokcsont.
Käpäile-, if. -llä tapogatni.
Käpäise-, if. -stä lábalni, sietve menni.
Käpäkkä szűk, szoros, elégtelen.
Käpälee, -le = *käpälä*.
Käpälä talp, karom, tappancs || *Käpälä-mäke*, -ki menedékhely: *karata k.-mäkeen* elillanni, eleblábolni, kereket oldani (fig.) (Kivi I, 26). [2] karmolni.
Käpälöitse-, if. -öitä szaladni;

Käpärty- = *käperty-*.
Käpäyty- nagyon kiszáradni.
Käpöse, *n* = *käpyse*, *n*, dim. *käpy*.
Kärestä- = *kärjestä-*.
Kärettömä, -etön = *kärjettömä*.
Käreysty- fölháborodni, földühödni.
Kärevä élénk, eleven; 2) = *käreä*.
Käreä rekedt, hörgő; dühös.
Kärhentä- kúszni, kapaszkodni; 2) kunyorálni; 3) ingerkedni, kínozni; 4) fölkavarni.
Kärheä akadékoskodó, veszekedő, ingerlékeny.
Kärhi- hozzányúltni, megérinteni.
Kärhykse, -ys ágas fa (fölakasztásra), fogas.
Kärhakkä = *kärheä*.
Kärhamä veszekedés.
Käri = *keri*.
Kärinä rekedt hang, durva hang; morgás, nyikorgás.
Kärise-, if. -stä rekedten hangzani; morogni, nyikorogni || *Käristä-* rekedt hangot előidézni; daczosan kérni, követelni, kunyorálni.
Käristykse, -ys pörkölés, sütés; 2) rekedt hang.
Käristä- sütni, pörkölni, pirítani.
ärittä- pörkölni, pirítani, sütni.
Kärjellise, *n* hegyes.
Kärjentä-, **kärjestä-** hegyezni, hegygel ellátni.
Kärke, -ki hegy (pl. késhegy), fulánk; csúcs, előfok.
Kärkevä hegyes, csúcsos.
Kärkeä = *kärkkää*.
Kärkki fenyőfa-hajtás.
Kärkki- áhítozni vmire, nyúltni vmi után; elkapni.
Kärkky- betolakodni, elődisködni,

kapzsiskodni, édességeken kapni; vkinek nyomában v. sarkában lenni, követni, utána járni.

Kärkkä = *kärkki* : 2) = *kärkkää*.

Kärkkäile, if. -llä kapzsiskodni, kíváncsi lenni.

Kärkkää, -rkäs hamar kész, serény, igen hajlandó, kapzsi, kívánc-i, vágyó.

Kärkkö lomb-sarló.

Kärköse, *zn*, dim. *kärke*.

Kärmee, -me [litv.] kígyó.

Karmeile, if. -llä kígyózni.

Kärnykse, -ys dörmögő, mormogó ember.

Kärnystä ellenszegülni; dörmögni, mormogni.

Kärnyttä morogni, dörmögni, feleselni.

Kärnä fakéreg.

Kärnäa, if. -nätä megszólni, rágalmazni.

Kärpi bakzani, koslatni, rühetni.

Kärpistele, if. -llä hidegben remegni; 2) hozzátapadni.

Kärppä hölgymenyét.

Kärpä bakzás, koslatás, rühetés; 2) gondozás, fáradozás.

Kärpäse, *zn* légy.

Kärri [sv.] = *kärri* 3.

Kärriittä dörmögni, morogni, zsémbelni.

Kärri legkisebb fajta pizstráng.

Kärri kerep, kelep, csörgetyű.

Kärri [sv.] pl. *kärri*t kéré, két-kerekű kocsi.

Kärri veszekedő, zsémbes, morgolódó.

Kärrikkée, -yke ágas-bogas tárgy.

Kärrikkée, -ys fa-ág; 2) zsémbelődő, morgolódó ember; harag.

Kärriyttä kerepelni, kereplővel

elüzni; 2) morgolódni, zsémbeskedni; 3) égetni, hamvasztani.

Kärsi-túrni, szenvedni; *kärsimättömä*, -*ätön* türelmetlen; *kärsiväise*, *zn* v. *kärsivällise*, *zn* türelmes.

Kärsimykse, -ys szenvedés, türelem.

Kärsittömä, -*itön* = *kärsimättömä*, l. *kärsi*.

Kärsivällise, *zn* l. *kärsi*.

Kärstä-pörkölni, piritani; erős tűz előtt állani.

Kärsä orr (állatoké, schnauze).

Kärtsä hirtelen haragú, mérges, dühös.

Kärttä-nyöszörögve kérni, kunyorrálni, könyörögni, követelni.

Kärty türelmetlen, zsémbes, morgolódó, haragos.

Kärty-türelmetlenné, haragossá lenni.

Kärvehtä-hirtelen megperzselni v. megégetni.

Kärventä-perzselni, megégetni, sütni || *Kärventy*-med.

Kärvetty- = *kärventy*.

Kärvä ötágú horgony.

Kärvähtä-hirtelen megperzselődni.

Kärväse, *zn* = *kärpäse*.

Käry égés-szag.

Käryttä-égés-szagot terjesztetni, gyengén perzselni v. égetni v. sütni.

Käräjä = *keräjä*.

Käräkkä rekedt, durva.

Käsikkäin v. *käsikkää* l. *käte*.

Käsinee, -ne keztyű.

Käsittee, -ite fogalom.

Käsittä-megfogni, fölfogni, elérni, magában foglalni; *käsittämättömä*,

-ätön megfoghatatlan || *Käsitlee*-,
if. -*itellä* kezelni, vmivel bänni,
tárgyalni.

Käsitykse, -*ys* fogás, felfogás,
fogalom.

Käsityksin, *käsitysten* v. -*stä* l.
käte.

Käske-parancsolni, fölhívni, meg-
hívni, idézni.

Käskentö (gram.) imperativus.

Käskey parancsolat.

Käskyläise, *n* parancsnok; pa-
rancsban eljáró, rendelvényes
(tiszt), szolga.

Käsnä bőrkéreg, feltört bőr (kézen
v. lábon), szemölcs, bibircsó,
kinövés.

Kässi-v. *kässää*-, if. -*sätä* lom-
hán mozogni v. járni.

Kässikkä vastag, idomtalan nagy
lény.

Kässä púp, csomó, kinövés.

Käsy = *kesy*.

Käsäakse, -*äs* rénszarvas-iga.

Käsästä-rénszarvast befogni.

Käte, n. *käsi* kéz: *on käsillä* kéz-
nél van; *käydä käsiksi* v. *käsin*
hozzáfogni, neki fogni, megfogni;
salaküttä titkon, titokban; *tuohon*
käteen kezet rá! *tuli hätä käteen*
szorúlt a kapecza (fig.); *hätäköttiä*
a legnagyobb sietséggel; *edeltä*
käsin v. *kiittä* előre, eleve; *jälestä*
käsin utólag; *käsikkäin*, *käsikkää*,
käsityksin, *käsitysten*, *käsitystä* kéz
kézben, kézenfogva || *Käsi-ala*
(vkinek) keze munkája, keze
írása; zsákmány (Kal. 26, 270) |
—*kirja* kézi-könyv | —*kirjoitukse*,
—*us* kézirat | —*kive*, —*vi* kézi
őrlőkö | —*kähmä* = —*rysy* | —*liina*
törülköző (kendő) | —*puole*, —*li*

félkezü | —*pyyhee*, —*he* = —*liina*
(Kal. 23, 248) | —*raha* előleg,
foglaló | —*rysy* kéztusa (Kal. 49,
209.) | —*työ* kézi munka; —*työ-
läise*, *n* kézműves | —*varte*, —*rsi*
kar.

Kätevä ügyes kezű, ügyes.

Kättilöime, -*öin* bábaasszony.

Kätinee, -*ne* keztyű; 2) karkötő,
karperecz.

Kätise-, if. -*stä* nyikorogni, nyő-
szörögni, nyugtalankodni.

Kätisty- = *kutistu*-.

Kätke-elrejtteni || *Kätkeyty*- elrej-
tőzni.

Kätkye, -*yt* böleső.

Kätkö v. *kätköke*, -*ös* rejtek,
rejtekhely.

Kättee, n. *käte*: *sanoi saua-
kätteheltä* (bottal kezében: Kal.
13, 202).

Kättele-, if. *kätellä* kezet adni v.
fogni; kezelni, megfogni.

Kättiäise, plur. -*set* = *kättäjäiset*.

Kättyri, *kättö* félkezü ember.

Kättäjäise, plur. -*set* kézfogó.

Kätyise, *n* kacsó.

Kätyri kézzel dolgozó, napszámos,
adogató, segédmunkás; 2) =
kättyri.

Kätyse, *n* = *kätöse*.

Kätö v. *kätöse*, *n* kezecske,
kacsó.

Kävee, n. *käve* = *kävy*.

Kävele-, if. -*llä* járkálni, sétálni.

Kävety v. *kävetykse*, -*ys* járká-
lás, séta.

Kävitse-, if. -*itä* = *keritse*- (? —
Loits. 347, b).

Käviäime v. *käviäime*, -*äin* láto-
gató, vendég.

Kävy kígyóméreg.

Kävykse, -ys úsztató-para (hálón).
Kävystele-, if. -llä kigyóméreggel biztosítani magát varázslás ellen (Kant. 260, a).
Käy-, if. **käydä** kelni, járni, menni; lenni vmivé: *minun käy pahoin* rosszul járok; *k. sota* hadat viselni; *k. kauppa* kereskedést űzni; *käy päinsä* járja, megjárja; *k. sääliksi* l. *sääli*; *k. päälle* rajta esni, megtámadni; *k. päihinsä* sikerülni; *käy laatuun* megjárja; *ei käy laatuun* nem megy, nem járja; *k. toteen* beteljesedni; *k. luona* v. *katso-massa* v. *tervehitimässä* meglátogatni; *k. aseihin* fegyvert fogni; *tyttö-parka käy päivä-päivältä* rumemmaksi szegény leány napról napra csunyább lesz || *Käyskele*-, if. -llä v. *käyskentele*-, if. -nnellä járkálni | *käyttä*-járatni; ráfordítani, használni vmire; erjeszteni, kelesztetni: *k. itseänsä* v. *käyttäyty*-magát viselni, viselkedni | *käyttele*-, if. *käytellä*, frequ. *käyttä*-; (gram.) conjugálni.
Käykkä kiálló.
Käykämä halom, domb.
Käyläa-, if. -lätä elhervasztani, elrontani, ártani.
Käymättömä-, -ätön járatlan; forgalomban nem levő (pénz); nehézkes, ügyetlen.
Käynti járás, látogatás.
Käypä járó, kelendő, használható, használatos, alkalmas.
Käypäläise, =n gyalogjáró; csavargó, koldús.
Käyretyise, =n görbe, hajlott (medve epithetonja).
Käyreä görbe, hajlott, tekervényes.

Käyristy-, csavarodni, görbülni, hajlani.
Käyriö görbeség, tekervényesség, tekeres (Loits. 69, b).
Käyrä görbe, hajlott; 2) görbe tárgy, hegedű vonó.
Käyssy kissé görbe.
Käytelmä (gramm.) conjugatio.
Käyttee, n. **käyte** v. **käytttime**, n. **käytin** sörélesztő.
Käyttä-l. *käy*-.
Käyttämättömä-, -ätön használatlan, hasznavehetetlen.
Käyttö használat || *Käyttö-puolise*, =n gyakorlati.
Käytännöllise, =n gyakorlati, praktikus.
Käytäntä v. -ntö használat, gyakorlat.
Käytävä folyosó.
Käytökse-, -ös magaviselet, használat. [tikus.
Käytöllise, =n gyakorlati, praktikus.
Käähestä = *käestä*-.
Käähkänä = *kähkänä*.
Kääjime-, -in pálcza, mellyel a zugolyfa megfordíttatik (Kant. 294, b).
Kääjä = *kähjä* (Loits. 312, b).
Kääkeröise, =n, parall. *kyykeröise* (Loits. 70, b).
Kääkeröittele-, if. -öitellä = *käärämoittele* (Loits. 298, a).
Kääkkä minden után szaglálódó, szimatoló, fürkésző ember; 2) = *kääkä*.
Kääkä kilincs.
Kääkähta-, hirtelen lendülni, fordülni, kanyarodni.
Kääkälöittele-, if. -öitellä bámész-kodva járni, ámolyogni, késlekedni (Loits. 302, a).

Käämeläise, *n* = *kyymeläise*; orsó-alakú (Loits. 73, a).

Käämi v. **käämy** vetelő, csúrló, orsó.

Käämi-csévézni, fölcsevézni, csévévet vetni.

Käämáröittele, if. -öitellä nehézkesen járni, lohogni.

-Kään l. *kaan*.

Käännökse, -ös fordulat, fordulás; fordítás.

Kääntee, -*nne* fordulat, fordulás, forduló.

Kääntime, -*nnin* fordító eszköz; fordulópont, hajlás.

Kääntä-fordítani, megfordítani; *k. mieltä* éhelyíteni, undorítani; *kääntäjä* fordító: *silmän-k.* szemfényvesztő; *kääty* (dial.) = *käännetty* || *Käännähtä*- v. *käännältä*-mom. | *käännättä*-caus. | *käänty*-fordulni, megfordulni.

Kääntö: *k.-piiri* térítő (kör).

Kääperö Hüvelyk-Matyi, kis görcs (gyermekről); könnyen mozgó kis teremtes.

Kääperöitse, if. -öitä könnyedén mozogni, döcözni || *Kääperöittele*, if. -öitellä frequ.

Kääpiö Hüvelyk-Matyi, fityfiritty, kótyomfitty, törpe.

Kääppy = *käpy*.

Kääppyrä köteg, kis csomag.

Kääppä titkon fogó kéz.

Kääppä görbe; együgyű, bamba.

Kääppää-, if. *kääpätä* kézzel fogni, megfogni, *utána* nyúlni || *Kääpäise*-, if. -*stä* mom.

Kääpä tapló, fagomba.

Kääpäroittele-, if. -öitellä = *kääperöittele*-, *kääperöitse*-.
Kääpöse, -*n* együgyű, bamba v.

késlekedő kis ember (Kant. 90, b).

Kääre, -*ri* v. *kääree*-, *re* begöngyölés, pólya, kötés, bekötés; karperecz || *Kääre-liina* lepel, takaró, halotti lepel || *Kääri-lautu* zúgoly, zúgolyfa.

Kääri-begöngyölni || *Kääräise*-, if. -*stä* v. *käärältä*- mom. | *kääritty*- v. *kääriyty*- göngyölödni.

Käärime, -*in*: *k.-liina* = *kääre-l.*; *k.-puu* = *kääri-lautu*.

Kääriäise, -*n* egy kis lepke-faj.

Käärmee, -*me* [litv.] = *kärmee* || *Käärmehyise*, -*n* dim.

Kääry v. *käärö* nyaláb, köteg, csomag, göngyöleg, kötelék; karperecz.

Käärykse, -*ys* karperecz.

Käärä összegöngyölített, hengerded vmi (kígyó epithetonja); 2) hajtóka (ruha-újjon).

Käärähytttele-, if. -*ytellä* gyorsan körülforgatni; ide oda szalagálni v. forogni, sürögni-forogni. (Loits. 298, a).

Käärämä = *käärä*.

Käärämoittele-, if. -öitellä teke-regni, karikázni, gördülni, gurulni.

Käärö l. *kääry*.

Kääsi, plur. -*sit* [sv.] eséza.

Kääsy v. *käässy* [sv.] = *kääsi* (Kivi II, 115).

Kääten = *kääntäen*, l. *kääntä*-.
Kääty = *käännetty*, l. *kääntä*-.
Käätä = *kääntää* (Loits. 94, a).
Käaty [sv.] láncz.
Kääveröittele-, if. -öitellä döcözni, fáradságosan mozogni.
Käävetty-összerogyni; 2) gombásodni, taplósodni.

-Kö l. -ko.

Köhi- szárazon köhögni, harákolni.

Köhise-, if. -stä hörögni, szárazon köhögni, harákolni.

Köhkä száraz köhögés.

Köhmeli fajankó, tökfílkó, ügyetlen ember.

Köhmety- megmerevedni; 2) ügyetlenné lenni.

Köhmeä ügyetlen.

Köhmi- ügyetlenkedni, esetlenkedni.

Köhmykse-, ys v. köhmö = *köhmeli*.

Köhni- dörgölődni, turkálni; lassan v. lomhán mozogni, vánszorogni.

Köhnä kosz, rüh; héj, hám: *ajaa köhnä* lehámozni.

Köhä = *köhkä*.

Kökkälä domb, emelkedett hely.

Kökkäree-, re v. kökkärä = *kökkärä*.

Köksähtä- pottyanni.

Kökähtä- hirtelen hajlani.

Kököttä- egyenesen és mozdulatlanul ülni.

Köllehti- anyagúl elterülni, nyújtózkodni.

Kölli semmittevő, ténfergő, henye ember, here (szidásképpen: Kivi II, 370).

Köllähtä- pottyanni, zuhanni, föl-, le-) fordulni.

Köllöttä- anyagúl elterülni, nyújtózkodni; áncsorogni.

Kölpykse-, ys kontár.

Kölpystele-, if. -llä kontárkodni.

Kölsä viskó, vityilló, kamra, felszer (Kivi II, 277).

Költti [sv.] családnév, cím; címer.

Kömittä- elűzni.

Kömmähtä- megdöbbenni, megszeppenni (Kivi II, 267) || *Kömmähty-* id. (Kivi II, 93).

Kömmänä viskó, vityilló.

Kömpeli v. kömpelö = *köhmeli*: ügyetlen.

Kömpelä esetlen, ügyetlen, bamba.

Kömpi- biczegni, mászni (négykézláb), támolyogni.

Kömppi- = *kömpi*.

Kömpsähtä- megbotlani; lezuhanni.

Kömpsäkkä = *kömpelä*.

Kömähtä- hirtelen tompa hangot adni.

Kömöttä- = *kenotta*.

Köni: *saada köniinsä* verést kapni; *eikö ole hän ansainnut köniinsä?* (Kivi I, 159).

Könistä- megverni, elpáholni (Kivi II, 14).

Könkky- v. könkkyä- if. -nkytä himbálódzni, himbálódzva v. nehézkiesen mozogni, ingani || *Könkkyttä-* intens.

Könkkä = *könkö*.

Könkö föl- v. kifelé hajlás, púp, kinövés.

Könni lassú, csendes, szelíd.

Könnä dült, hajlott v. fekvő helyzet: *käydä könnälle* lefeküdni.

Könsikkä esetlen ember, fajankó.

Könti: *nelin könnin* négykézláb.

Könti- mászni, vánszorogni.

Köntisty- megmerevedni, megdermedni, meggémberedni.

Köntsähtä- zuhanni.

Köntti idomtalan darab (Kivi II, 190).

Köntty = *köntti*; 2) íz- v. csuklóbénulás; 3) négykézláb helyzet.

Könttyrä béna, lassú, lomha, ügyetlen.

Könttä = *köntti*.

Köntykse, -ys = *könttyrä*.

Köntälee, -le = *köntti*.

Könä kiélt, vén, tehetetlen, merev.

Könö fölfelé hajlott || *Könö-nenä* horgas orr.

Könöttä- egyenesen v. mozdulatlanul ülni; nagyra lenni, gögösködni.

Köpise-, if. -stä tompán hangzani, dörmögni.

Körise-, if. -stä = *köhise*-.

Körri kísértet, ijesztő, mumus.

Körtti [sv.] kabát alsó része (a deréktól lefelé); felsőkabát.

Körttiläise, -n separatista (valásfelekezet).

-Kös l. *ko*.

Köyhdyttä- l. *köyhty*-.

Köyhene-, if. -hetä szegényedni.

Köyhkeä laza; könnyelmű.

Köyhköttä- köhögni, harákolni.

Köyhty- szegényedni || *Köyhdyttä*- szegényíteni.

Köyhä szegény.

Köykeä eleven, fürge, élénk.

Köykisty- meghajlani, meggörbedni.

Köykky rövid és görbe vmi, görbeség.

Köykyttä- folytonosan hajlítani; 2) ugrálni, könnyedén járni.

Köykähtä- könnyedén fölemelkedni, fölugrani.

Köykäise, -n könnyű.

Köykälehtä- kószálni, ténferegni, kóvályogni, tekeregni.

Köykämä domb.

Köynnökse, -ös = *kyönnökse*.

Köyretyise, -n görbe (Kant. 76, b)

Köyreä görbe, hajlott, kígyózó.

Köyristy- meggörbülni, meghajlani.

Köyry görbeség; 2) görbe; ravasz.

Köyte, n. köysi kötél.

Köyttä- kötéllel kötni.

L.

Laadullise, -n rendes, rendezett, alkalmas, jóra való, illedelmes.

Laaduttoma, -uton rendetlen, erkölestelen.

Laaha- v. **laahaa**-, if. -hata czipelni, hurczolni; 2) hanyagúl viselni magát, ténferegni, tekeregni; 3) vakarni, kaparni, csiszolni, simítani.

Laahankka [or.] mosó-edény (Loits. 326, b).

Laahinki [sv.] töltés.

Laahko gerenda, palánk.

Laaho uszály; 2) (fig.) fajankó, tökfilkó.

Laaho- = *laaha*- || *Laahotta*- ván-szorogni, hanyagúl viselni magát, csavarogni.

Laahrtari [sv.] mészáros.

Laahti v. **laahto** [sv.]: l.- *tantere*, -*nner* csatatér.

Laahusta- = *laahotta*-.

Laaaja széles, kiterjedt.

Laajene-, if. -jeta szélesedni || *Laaajenta*- szélesíteni, kiterjeszteni.

Laa-ji- rendezni, rendbe szedni || *Laaajele*-, if. -*lla* frequ.; refl. *laajelei*-, if. -*eita* rendezkedni, helyezkedni, rendbe szedelőzködni.

Laajukkaise, -n szélességű (Kant. 82, b).

Laajuute, -uus szélesség, terjedelem.

Laaka [sv.] lemez, lap, vékony lapos kő; 2) = *laakea*.

Laakamoise, -n lap- v. lemez-szerű: *anna hanhut siipiäsi, lakla laakamoisiasi* (Kant. 72, b.: széles szárnyaidat).

Laakea lapos, sík.

Laakeri [sv.] babér, borostyán.

Laakka vész, romlás, pusztulás.

Laakko semmirekellő, kapa-kasza-kerülő.

Laako = *laakka*.

Laakso völgy.

Laama nagy rakás, bőség: *laamat-ta* bőven.

Laamanni [sv.] országbíró, főbíró.

Laamo- mászni, mászkálni.

Laantu- lapossá, simává, síkká, egyenessé lenni.

Laantu- szünni kezdeni, lecsendesni, elállani.

Laapee, n. *laave* rossz hír, rágalom (Loits. 237, a).

Laapi szerteszét.

Laapo- döcögni, nehéz léptekkel járni.

Laaposta- v. *laapotta*- vonszolni magát, vándorogni; 2) fecsegni, csacsogni.

Laapotti [or.] nyirfahéjczipő; 2) csacsogás, fecsegés; csacska ember.

Laapusta = *laaposta*..

Laari [sv.] hambár.

Laaskava [or.] udvarias, barátságos.

Laastaa, if. -tata bevakolni.

Laastari [sv.] tapasz, flastrom.

Laastaroitse, if. -oita betapasolni, flastromot tenni vmire.

Laasti vakolat.

Laati- [or.] alkotni, csinálni, szerezni, rendezni; elbeszélni || *Laadittacaus.*, intens. | *laatele*, if. *laadella*: refl. *laatele*i, if. -*eita* rendezkedni, készülődni.

Laatikko [sv.] fiók.

Laatta [sv.] lap, lemez.

Laattia [g.] = *lattia*.

Laatu rend, mód, minőség; (gram.) modus || *Laatu-kuva* genre-kép | — *sana* adjectivum.

Laatu- illeszkedni, helyezkedni.

Laatuisa alkalmas, jóra való, derék.

Laava nyálka (mocsáron); 2) láva.

Laava [or.] hír, rossz hír, rágalom.

Laavitsa [or.] = *lavitsa*.

Lahastu- megcsuszamodni, meg-siklani.

Lahdekke, -*deke* v. *lahdelma* kis öböl.

Lahea puha, gyenge, enyhe, finom.

Lahene-, if. -*heta* puhulni, gyengülni, enyhülni, finomodni.

Lahja ajándék, adomány; tehetőség.

Lahjaa-, if. -*jata* v. *lahjo*- ajándékozni, megajándékozni, megvesztegetni: *lahjomattoma*, -*aton* megvesztegethetetlen.

Lahjakkaa-, -*akas* tehetséges.

Lahjoitta- ajándékozni.

Lahjukse-, -*us* ajándék.

Lahkea gyengéd, barátságos, szerlid.

Lahkee-, -*he*-, -*hje* v. -*hke* elkülönített része vminek; nadrág szára.

Lahko osztály, párt, szakadék, nemzetség.

Lahkolaise, -n pártfél, párthoz tartozó.

Lahmaa-, if. -mata hirtelen tenni vmit; mohón enni; 2) összezevarni, összebonyolítani; 3) vádolni.

Lahna spár, durda (cyprinus brama).

Laho rothadt.

Lahoa-, if. -ota rothadni; elpusztulni, megsemmisülni.

Lahtaa-, if. -tata [sv.] levágni (marhát).

Lahtari [sv.] mészáros.

Lahte-, -ti tengeröböl.

Lahtea nyirkos, puha, enyhe.

Lahteen hiába.

Lahtema tengeröböl.

Lahto hurok, tör.

Lai l. *laji*.

Laidatusten egymás mellett.

Laidehti oldaltól menni v. úszkálni, labodázni (lavirozni).

Laidoitta oldallal ellátni.

Laidoitukse-, -us oldal, szél, párkány.

Laiha sovány.

Laihattele-, if. -atella meg-megvillanni, föl-föllángolni (Loits. 98, b.)

Laihene-, if. -heta soványodni.

Laiho kizöldült vetés, bevetett föld, termés.

Laihoa-, if. -ota gabonát teremni.

Laihtu soványodni || *Laihdutta*-caus.

Laikahta- l. *laikku*-.

Laikka szálla.

Laikka erős mozgás, hullámverődés.

Laikka- v. *laikkaa*-, if. laikata könnyedén v. hirtelen mozdulni;

haladni, siklani || *Laikkaile*-, if. -lla könnyedén mozogni.

Laikka- v. *laikkaa*-, if. laikata szüresölni, szörpölni, kortyontként inni.

Laikko hóka, hóka ló.

Laikko- szálkákat hasogatni, apróra hasogatni.

Laikku folt, petty.

Laikku- = *läikky*- || *Laikahta*-mom.: hirtelen állást változtatni, vetődni, ütődni; hirtelen kezdeni | *laikahutta*-, caus. *laikahta*- | *laikutta*- caus., intens; *laikuttele*-, if. -utella frequ.; falánkan nyeldekeln, lalálni.

Laikullise-, -n tarka, foltos.

Lailattele-, if. -atella könnyedén mozogni, ringani; könnyedén hangzani, trallázni.

Laillise-, -n törvényes; szokásos.

Laima-, -mi szélesend.

Laima csendes, enyhe, langyos, lanyha.

Laimene-, if. -meta csendesedni, enyhülni, lanyhulni || *Laimenta*-caus.

Laimi: *laimin* v. *laimiin* lyödü elhanyagolni, elmulasztani.

Laimista- erőtleníteni, erőtkevesbíteni, csendesíteni.

Laimu csík (veréstől).

Laina [g.] kölesön (adott v. vett): *antaa lainaksi* kölesön adni; *ottaa lainaksi* kölesön venni.

Lainaa-, if. -nata kölesönözni, kölesön adni v. venni.

Lainaa-, if. -nata nyelni (Sat. I, 4).

Lainee-, -ne hullám.

Lainehti- hullámozni.

Laipio felső padolat (mely a szobát a házhéjtól elválasztja); iz-

zadó-pad (fürdőházban); közfal, válaszfal, palánk.

Laise, *n* (összetételekben): *ison-l.* nagyféle, meglehetősen nagy; *vanhan-l.* öreges; *hyvæn-l.* jó, jóféle, jófajta; *monen-l.* sokféle; *ghden-l.* egyféle, ugyanolyan; *sen-l.* olyan; *uuden-l.* újnemű, új divatú.

Laisin: *ei laisinkaan* l. *laji*.

Laiska rest, lusta.

Laiskehti- lustálkodni, henyélni.

Laiskottele-, **laiskuttele**- *if. -otel-* la, *-utella* henyélni, lustálkodni.

Laiskuri lusta ember.

Laistoa-, *if. -ota* = *laikko*-.

La'istutta- törvényesíteni.

Laita [g.] oldal, szél, párkány; 2) rend, mód, állapot.

Laittee, *n. laide* szél, oldal, párkány, part.

Laitelma csinálmány.

Laitime, *n. laidin* = *laita* 1.

Laitio utazó-szán, oldalas-szán.

Laito sekély; 2) parti takarmány; 3) = *laitio* (Kant. 271, a).

Laitokse-, *-os* intézet, intézmény, készítmény.

Laitollise, *n* gáncsoló, ócsárló, gyalázó.

Laitta- rendezni, intézni, csinálni, készíteni, eszközölni.

Laitta- feddeni, szidni, gáncsolni, ócsárolni, gyalázni.

Laittee, *n. laite* készülék.

Laittelo készítés, csinálás.

Laitto javítás, készítés.

Laitto feddés, gáncsolás, ócsárlás, gyalázás.

Laitto nyomorúlt, szegény, szerecsétlen (Kant. 217, a).

Laitto tágas, téres, terjedelmes.

Laittoma-, *-iton* törvénytelen.

Laitume, *n. laidun* legelő.

Laituri parti-híd, kikötő-híd, híd; 2) paraszt-szán.

Laiva [litv.] hajó.

Laivaa-, *if. -vata* hajózni, hajón vinni v. hozni.

Laivakse, plur. *-kset* hajó-építésre való fák.

Laivasto hajóhad.

Laivattare-, *-atar* hajó nemtője (Kivi II, 469).

Laiventa- = *laimenta*-.

Laivuee-, *-ue* hajó-őrség, hajó-legénység.

Laivuri hajós.

Laji v. *lai* [sv.] nemzettség, törzs, faj; minőség, fajta, mód: *kahta lajia* kétféle; *mitä lajia* miféle, mi fajta; *ei lainka* v. *laisinkaan* egyáltalában nem, semmiképp sem, semmi esetre sem, korántsem; *aika lailla* derekasan, isten igazában; *millä lailla* miképpen, mi módon?

Lajitta- fajok szerint rendezni.

Laka = *lakka* 1.

Lakaa-, *n. la'as* (kaszált v. aratott) rend, széna-rend.

Lakaa-, *if. laata* = *lakkaa*-.

Lakaile-, *if. -lla* v. *lakaise*-, *if. -sta* söpörni.

Lakana [sv.] lepedő.

Lakastu- hervadni, elhervadni, fogyni, sorvadni; elhangzani, elpusztulni.

Lakatta- = *lokotta*- (Loits. 198, a); 2) l. *lakkaa*-.

Lake-, *-ki* boltozat, boltos fedél, tető: *pään- l.* fejtető.

Lakea nyílt, egyenes, sík, kiterjedt.

Lakea szelid, gyöngéd, jámbor.
Lakee, n. *lae* = *lake* : 2) padlás ;
 íny.
Lakee, n. *la'es* = *lakaa*.
Lakehise v. *lakeise*, -n füstlyuk a
 szoba tetejében.
Laki [sv.] törvény || *Laki-kirja*
 törvénykönyv | — *miehe*, n. -*mies*
 törvénytudó | — *tietee*, n. -*tiede*,
 törvénytudomány || *Lain-ehdoi-*
tukse, -*us* törvényjavaslat | —
käynti pör, törvényes eljárás | —
laatija törvényhozó ; -*laatija-kunta*
 törvényhozó testület | — *oppinee*,
 -*nut* jogtudós.
Lakka kiálló födél, eresz ; padlás ;
 fejtető.
Lakka [sv.] lakk, pecsétviasz.
Lakkaa, if. *lakata* megszűnni,
 elállni vmitől : *lakkaamatta* szűn-
 telenül, szakadatlanul || *Lakahta*-
 v. *lakahtu*- mom. | *lakatta*- v. *lak-*
kautta- caus.
Lakkari [sv.] zseb ; 2) rágalmazó,
 csacsogó, fecsegő, szószátyár.
Lakki sapka, fejkötő || *Lakki-pää*
 sapkával födött fejű ; tajtékkal bo-
 rított (hullám : Kal. 1, 134).
Lakki- szüresölni, lafálni (kutyá
 módjára inni).
Lakko : *l.-pää* bunkós fej (San.
 358.)
Lakko szünet : *soti-l.* fegyverszü-
 net.
Lakla vadlúd.
Laklatta- gágogni, hápogni.
Lako vetés megdőlése ; esőtől meg-
 dült vetés : *sade löi rukiit lakoon* ;
ruis on laossa || *Lako-harja* lesimí-
 tott hajzat v. hajzatú (Kant.
 212, b).
Lako- söpörni.

Lakoa-, if. *laota* leverni a vetést
 (eső) ; megdőlni.
Lakso = *laakso*.
Laku [sv.] lobogó.
Lakutta- lafálni, lafatolni.
Lallamoise, -n = *lullamoise* (Loits.
 278, b).
Lallatta- v. *lallitta*- énekelni,
 trallázni ; csacsogni.
Lalli gézengúz, ringy-rongy-em-
 ber.
Lallokki kis szénaboglya ; szőr-
 csomó, kolonez, egy marok szőr
 (medve epithetonja).
Lallose, -n kis szénaboglya ; 2)
 parall. *lullose* (medve epithetonja).
Lallu kis csomó széna ; 2) enge-
 dékeny, erőtlen, elpuhult, gyáva
 ember.
Lama megdőlt, lecsepült, pusztuló,
 pangó (állapot) : *lehmä on lamassa*
 a tehén le van soványkodva, úgy
 hogy nem tud megállani a lábán ;
kaikki täällä on lamallansa min-
 den pusztuló félben van itt ;
lamanansa sorra, általán fogva,
 egytől egyig, különbség v. kivé-
 tel nélkül.
Lamaa-, if. -*mata* leverni, elgyön-
 gíteni, lesoványítani, kimeríteni,
 megviselni.
Lammikko tócsa, tavacska.
Lamo- nyújtózkodni, heverni ; tá-
 maszkodni vmihez.
Lampaa-, *mmas* [g.] juh, birka ||
Lampahue, -*ut*, dim.
Lampe-, *pi* v. *lampi* kis tó.
Lampo : *l.-karsina* = *lammas-k.*
 (Loits. 295, a).
Lamppu [sv.] lámpa, lámpás.
Lampusu, *lamsu*, *lamsi* egy tábla
 szántóföld ; 2) hely, a melyen a

megfogott medvét levágják; fogás, zsákmány.

Lampuri juhász.

Lamu nagy szántóföld; nagy rakás.

Lamu (*päivän l.*) szürkület.

Lamu kissé meneteles.

Lamu hitvány.

Lamua-, if. -uta folyini (homok), sikkani.

Langennuise, *-n*, dim. *langennee*, *-nnut*, l. *lankea*.

Langokse, plur. *-kset* sógorok (egymás közt).

Lankä fonál.

Lankea-, if. *-ngeta* esni, dűlni: *langennut ääni* rekedt hang || *Langetta*- caus.

Lankeemukse, *-us* esés, megesés, eldűlés.

Lankku [sv.] palánk.

Lanko sógor.

Lannista- eltiporni, leverni, elnyomni, megalázni, alávetni, megfélekezni.

Lannoitta- trágázni.

Lannukse, *-us* kimerültség, erőtlenség: *on lannuksissa* ki van merülve.

Lansaa-, if. *-sata* lebotozni (fát).

Lansea alacsony fekvésű.

Lanta alföld, partvidék; pl. *lannat*, parall. *linnat*: *liukui linnat*, *liukui lannat* (Kal. 13, 149).

Lanta [g.] trágya.

-Lanta (összetételekben) = *-löntä*: *laiha-l.* soványas; *kuiva-l.* szárazas.

Lante, *-nsi* alacsony; alacsony fekvésű hely (San. 228).

Lantee, *-nne* [g.] csipő, tompor || *Lantehuse*, *-n* dim.

Lantio medenceze (az emberi testen).

Lantti [sv.] egy svéd rézpénz.

Lantto völgy, mélyedés; 2) mozsaras, alacsony fekvésű.

Lanttu- v. lantu- összerogyni, elerőtlenedni, bátorságát veszteni, kétségbeesni || *Lannutta*- caus.

Lapa kiálló vmi; lapoczka || *Lapaluulapoczka*-csont | — *kintaa*, *-nnas* fejes keztyű | — *ryö* sárgarézcsatos öv.

Lapahta- erősen csepegni, ömleni.

Lapakko rokka nyele; 2) = *lapatta*; 3) juh-csörgő v. csengetyű (Loits. 19, a).

Lapase, *-n*, dim. *lapa*; gyapjúkeztyű, fejes keztyű.

Lapatta lemez, lap; vaczok, melyben a kézi-malom hajtójának felső vége forog (Kant 6, b).

Lapatta- fityegni; 2) csacsogni, fecsegni.

Lapatto = *lapakko*.

Lapehti- összeteregni, rakásra hajtani, legyőzni (Loits. 27, a).

Lapele-, if. *-lla* kötelekkel húzni, gyűjteni, rakásra hajtani.

Laperta- fecsegni.

Lapetti pusztulás, romlás.

Lapikkaa, *-ikas* lapp czipő.

Lapio [szl.] lapát, ásó-lapát.

Lapioitse-, if. *-oita* lapátolni.

Lapo egy gereblyényi széna; kis széna-boglya || *Lapo-kyyn* (?): *ve-sikyyn veestä nosti, lapo-kyyn on lainehesta* (Kal. 15, 580; talán helyesebben: *lapoi kyyn*).

Lapo- összegereblyélni, gyűjteni: *lapora* rakás, rakásba menő, domboruló: *laporilla lainehilla* (Kal. 26, 702).

Lapoo, n. lavot kis szénaboglya (Loits. 26, b).

Lappa lap, lemez; csat.

Lappa-v. lappaa-, if. **lapata** húzni, vonni (kötéllel, két kézzel), magához húzni: *l. sisäänsä* magába színi v. benyelni; *rupesi ihmisiä lappamaan rannalle* (özönleni); refl. *lappai-*, if. *-aita* hűződvi.

Lappaa- v. lappaja-, if. **lapata** [sv.] ütni, csapni, kollintani, legyinteni.

Lappalaise, -n lapp.

Lappea lapos, széles, tertyedt; 2) oldal, lap, lapos fele v. lapja vminek.

Lappee, n. **lape** lapos fele, lapja vminek: *miekan l. kardlap*.

Lappee, n. **lape** gombolyag, csomó.

Lappi Lappföld.

Lappio oldal, lap, lapos oldal.

Lappu lap, lemez.

Lappu [sv.] rongy, folt.

Lapsahta- hirtelen mozdulni, mocezzanni, megesuszaszkodni.

Lapse, -si gyermek || *Lapsi-lönt-täre*, -re lusta, nehézkes, ügyetlen gyermek | — *puole, -li* mostoha gyermek.

Lapsekkaa, -ekas v. **lapsellise**, -n gyermekes.

Lapsetta-gyermekességre indítani: *hantä lapsettaa* gyermekeskedik.

Lapsi-fiadzani.

Lapsikkaa, -ikas gyermekes; gyermekekben bővelkedő.

Lapsintima mostoha-gyermek.

Lapsittele-, if. *-itella* gyermekeskedni.

Lapsose, -n, dim. *lapse*.

Lapsue, -ut v. **lapsukaise**, -n kisdéd, kis gyermek.

Lapsuute, -uus gyermekség, gyermekkor.

Lapukka lapp keztyű.

Laputta- csamcsogni, csemcsegni, szörpölgetni, szürcsölgetni; roszszúl, hitványúl tenni vmit v. beszélni.

Laru fecsegés; fecsegő, henczegő; rongy-ember, naplopó.

Larutta- fecsegni, csacsogni, száját jártatni, henczegni, füllenteni.

Lase ... = *laske* ...

Lasi [sv.] üveg, pohár, üveg-ablak || *Lasi-silmä* szemüveg.

Lasillise, -n pohárnyi: *l. vettä* egy pohár víz.

Laske- eresztetni, leeresztetni; leapadni: *l. suonta* v. *verta* eret vágni; *l. juomaa* italt tölteni; *l. maalle* kikötni; *l. leikkiä* tréfálni; *l. sanoja* beszélni; *l. lauluja* dalolni; *l. katua* utcát kövezni; *aurinko* v. *päivä laskee* a nap lenyugszik; *vesi laskee* (apad); 2) számítani: *l. lukua* számítani; *l. yhteen* összeadni || *Lasketta*-caus., intens.; ütni, csapni, legyinteni; *laskettele-*, if. *-etella* frequ.; ledönteni | *laskeentu-*, *laskeutumed.*: ereszkedni, leapadni, lebecsátkozni, lenyugodni (nap).

Laskema, n. acti *laske-*: *l.-sija* hajótörés helye (Kal. 1, 279).

Laskento, n. act. *laske-*; számtan.

Laskiaise, -n böjt-ideje || *Laski*-*tiistai* húshagyó kedd.

Laskime, -in szerszám, mellyel a hálót leeresztik; lék a háló lesüllyesztésére; hálónéhezék; szám, numerus.

Laskokse, -os ráncz, hajlás; 2) hálóvetés.

Laskosta- ránczolni, ránczba szedni.

Lasku eresztés, ereszkedés; számítás; ráncz, hajlás: *suonen l.* érvágás; *kadun l.* útca-kövezés; *luvun l.* számítás; *sanan-l.* közmondás; *auringon l.* naplemente; *vuosi-l.* évszámítás; *ajan-l.* időszámítás; *yhteen-l.* összeadás; *leikin-l.* tréfa. || *Lasku-nimikkö* számnév | — *oppi* számtan | — *ove*, *-ri* csapó-ajtó | — *sana* számnév | — *tietee*, *n.* *-tiede* számtan, algebra.

Laskukse, **-us** = *laskokse*.

Lasta szálla, szilánk; zúgolyfa; vakoló kanál; lapát: *rinta-l.* mellesont.

Lasta [sv.] szidni, feddeni, ócsárolni, megvetni.

Lastaa, *if.* **-tata** [sv.] megterhelni, teherrel megrakni (hajót).

Lastee, **-te** szidás, feddés, gáncs, ócsárlás, megvetés.

Lasti [sv.] hajóteher.

Lastu forgács.

Lastua, *if.* **-uta** forgácsolni, forgácsot csinálni.

Lastukko forgács-rakás *v.* **-halom**.

Lataa, *if.* **ladata** [sv.] tölteni (puskát stb).

Lataikko pocsolya, mocsár (Loits. 124, a).

Latele, *if.* **ladella** felsorolni, összesorozni, készíteni; elbeszélni.

Latikka lapos; 2) galandféreg.

Latinki [sv.] töltés.

Latiska lapos, lapított.

Latistu összelapítani, lapossá lenni.

Latjaa, *if.* **-jata** sorozni, sorba rakni, fölhalmozni; szedni (betűt).

Latki szüresölni, lafálni.

Latku híg, silány étel *v.* ital, kutyá-étel; (fig.) silány vmi.

Lato [g.] csűr, pajta.

Lato sorba rakni, fölhalmozni; szedni (betűt): *latoja* betűszedő.

Latose, *n*, *dim.* *lato*; 2) = *laatusa* (Kant. 100, a).

Latsista lapítani (Sat. III, 3).

Latsotta csoszogni, vánszorogni; simítani, simára tapodni.

Lattea lapos, összelapított.

Lattia [g.] palló, szoba földje, padozat.

Latu nyom a hóban; ösvény (Loits. 188, a).

Latukka, **latuskaise**, *n* lapos.

Latusta lapítani; rágni mint a fogatlan ember.

Latva csücs, fatető: *joen l.* folyónak felső része, kútfő-tájéka || *Latva-terttu* fa koronája (Sat. II, 111).

Laudoitta deszkázni.

Laudoitukse, **-us** deszkázat.

Laudukse, **-us** gyalomhoz erősített fadarab (mely mutatja, hogy a gyalom hol van).

Laudusta úsztató-fával (*laudukse*) ellátni.

Lauha nyirkos, lágy, enyhe, szelíd, langyos.

Lauhea = *lauhkea*.

Lauhkea enyhe, lágy, nyirkos; csendes, szelíd.

Lauhkeentu = *lauhtu*.

Lauhte = *lauhea*, *lauhkea*.

Lauhtee, **-hde** nyirkosság; 2) enyhítés, kedvezés (Loits. 202, a).

Lauhto = *lauhea*.

Lauhtu lanyhulni, enyhülni, lágyulni, szelídülni; nyirkosodni.

Laukaise-, if. -sta l. *lauko-*.

Laukause, -us lövés, dördülés, pattanás.

Laukea puha, gyenge, hajlékony; 2) = *laakea*.

Laukea-, **laukene-**, if. *laueta* v. *lauveta* megereszkedni, engedni; csappanni, soványodni, hervadni; ellövédni, elsülni (fegyver).

Laukka nyargalás, vágatás: *täyt-tä laukkaa* sebes vágatva.

Laukka [g.] hagyma.

Laukkaa-, if. *laukata* nyargalni, vágatni.

Laukkari vágató (Kant, 253, a).

Laukki csillag, hóka, hold (állat homlokán); hóka ló, tehén, ökör; 2) = *laukkari*.

Laukko lyuk, nyílás.

Laukko hajlott, ferde, nem egyenest álló.

Laukku batyu, táska, tarisznya.

Laukku lyuk, nyílás.

Laukku = *laukki*.

Laukku = *laukka* 1.

Lauko- elsütni, elsütögetni (lőfegyvert); szétszedni, föloldozni, kiüríteni, kivenni (töltést a fegyverből) || *Laukaise-*, if. -sta elsütni (lőfegyvert).

Lauku meneteles, lejtős.

Laula- énekelni || *Laulele-*, *lauleskele-*, if. -lla frequ.

Laulaja énekes: *laulajaise*, plur. -set (énekes) hangverseny.

Laulajattare, -atar énekesnő.

Laulelo ének, éneklés.

Laulu ének, dal || *Laulu-kunta* énekkar | — *lintu* éneklő madár | — *näytelmä* daljáték, opera.

Lauma nyáj, falka.

Launi v. *launii*, -nis nagy halász-

horog (fából, vagy három összeillesztett csontból).

Laupente, -us irgalmasság, nyájasság, kegyesség, szelídség.

Laupiaa, -ias irgalmas, nyájas, kegyes, szelíd.

Lausaa, -sas kegyes, szelíd.

Lausee, -se mondás, mondat; plur. *lauseet* varázsigék || *Lauseoppi* mondatlan.

Lauseellise, -n beszélő tehetséggel bíró, ékesszóló (Kal. 15, 384); (gram.) mondatlani.

Lausehisto körmondat (periodus).

Lauselma mondás, mondat.

Lausi- varázsolni, büvölni, ráolvasni (Kal. 12, 450).

Lauskutta fecsegni.

Lausu- szólni, kimondani; szavalni; varázsolni, büvölni (ráolvasással) || *Lausele-*, if. -lla frequ. | *lausahta-* mom. | *lausuttele-*, if. -utella szólítgatni, beszéltetni, jelentgetni.

Lausunto szólás, kimondás, nyilatkozás; szavalat.

Lauta deszka; ablaktábla. || *Lautakunta* esküdtszék | — *miehe*, n. -mies esküdt.

Lautase, -n deszkácska, tányér; plur. *lautaset* ló véknya, ágyéka, dereka, kereszt-csontja.

Lautee, n. *laude* deszka-emelvény, polcz, izzadó-pad (gőzfürdőben).

Lautsa [or] lócza, pad.

Lautta [g.] komp, hidas, tutaj.

Lautta kurva: *tulen* l. = *tuli-portto*.

Lautturi komp, tutaj, híd; 2) révés.

Lautu- szélesedni, terjedni; szaporodni, gyűlni || *Laudutta-* caus.

Lauvantai v. -taki [g.] szombat.

Lau'usta = *laudusta*-.

Lava [or.] deszka-emelvény, állvány, deszka-ág (prices), izzadópad (gőzfürdőben), máglya: *mes-taus*-l. vérpad.

Lavahta- hirtelen kiszélesedni, terjedni, tágulni (Loits. 334, a).

Lavan-tauti idegláz, hagymáz.

Lavea széles, kiterjedt, tág, hosszadalmas; *laveahko* dim. || *Lave-kämmene*, -men széles tenyerű v. kezű, bőkezű (Kal. 32, 242).

Lavene-, if. -veta kiszélesedni, terjedni, tágulni || *Laventa*- caus.

Laveri deszka-ág, prices.

Laveri fecsegő, csacsogó, szószá-tyár.

Laverta- csacsogni, fecsegni || *Lavertele*, if. -rrella frequ.

Laveute, -us szélesség, terjedelem, terjedelmesség, tágasság.

Laveutu- v. laveuntu- = *lavene*-.

Lavitsa [or.] lóca.

Lavo = *lava*.

Lehahta- lobbanni, lebbenni: *teiret lentohon lehahti* (Kal. 26, 428) || *Lehautta*- caus., intens.

Lehakka vad, pajkos leány.

Lehdekse, -des lomb, lombos ág.

Lehdikko v. -kkö liget, berek.

Lehdittä- lombot szakítani, szedni v. gyűjteni; lombos ágakkal ékesíteni, lombot hinteni || *Lehditty*-lombosodni, leveleket hajtani.

Lehdykkä kis falevél.

Lehehti- lombosodni (Loits. 26, b).

Lehettä- fűjni.

Lehevä lombos.

Lehkua-, if. -uta föllángolni.

Lehkyttä- könnyedén járni, lebegni (Loits. 158, b).

Lehmi (összetételekben) = *lehmä*-.

Lehmittyte (= *lehmittömyyte*), -yys tehén-hiány (Kal. 11, 259).

Lehmukse, -us hársfa.

Lehmä tehén.

Lehmätyyte, -yys = *lehmittyte*-.

Lehotta- lombos lenni, buján tenyészni; 2) lángolni.

Lehte, -ti levél: *L-maja* lugas, lombosátor.

Lehteri [sv.] kórus, karzat.

Lehtevä lombos, leveles.

Lehto liget, berek, lombos erdő || *Lehto-kuja* fasor.

Lehtori [lat.] lector (tanár).

Lehtose, lehtyise, -n levélke, lomboscska.

Lehtä- fűjni, zúgni (szél); 2) csillogni; égetni.

Lehu- = *liehu*-.

Lehvakka lombos, buja.

Lehvä lombos ág; tülelvü ág.

Lehystä- kiterjesztetni, hanyagúl ledobni; refl. *lehystäi*-, if. -*äitä* hanyagúl ledobni magát v. elterülni; leguggolni.

Leija könnyelmű nő: *paperi-l. papiros-sárkány*.

Leijaa-, if. -jata mozdulatlan szárnyakkal lebegni a levegőben, röpködni, szállongani; körülszaladgálni; 2) nyalánkoskodni, gourmandmódra v. elpuhultan élni || *Leijaile*-, if. -lla frequ.

Leijona [sv.] oroszlán.

Leiju csörgő, ékesség, ékszer; 2) kutyánév.

Leiju- lebegni, ingani, ringani.

Leikahta- hirtelen föllángolni; 2) l. *leikki*-.

Leikamoi-, if. -oida v. leikamoitse-, if. -oita játszani, tréfálni, mulatni (Kant. 211, a).

Leikari [g.] féktelen ló; 2) bohós-kodó, bohóc; piperés uracs.

Leikillise, -n tréfás, játszi.

Leikitse, if. -itá v. **leikittle**-, if. -itellä játszani, játszadozni.

Leikka: *l.-tukka* rövidre nyírott haj (Kant. LV.)

Leikkaa-, if. **leikata** metszeni, vágni, szabni || *Leikkaile*-, if. -lla v. *leikekle*-, if. *leikellä* frequ. | *leikka-utta*-, *leikkuutta*- caus.

Leikki [g.] játék, tréfa: *lyödä* v. *tehdä* v. *laskea* *leikkiä* tréfálni; *leikin vuoksi* tréfából || *Leikki-kalu* játékszer.

Leikki = *leikitse* || *Leikahta*- mom.

Leikkisä = *leikillise*.

Leikko denevér.

Leikko = *leikkaa*-.

Leikkuu aratás.

Leilatta- könnyedén v. örömmel tenni vmit: *joka pullon pullistimma*, *lekkerinki leilatimma* (Kant. 208, a.: kiürítettük).

Leilettä- trillázni, trallázni, gajdolni.

Leili [sv.] csobolyó.

Leilo = *lelu*.

Leilotta- gajdolni, hejehujázni, danorászni. [csét.]

Leima [or.] bélyeg, bélyegző, pe-

Leimaa-, if. -mata lágolni, lobogni, villámlani || *Leimahta*-mom.: megvillanni, föllágolni; hirtelen mozdulatot tenni | *leima-hutta*- caus.

Leimahukse, v. **leimaukse**, -us villámlás, láng; pillanat.

Leimu láng.

Leimu-, **leimua**-, if. -uta = *leimaa*-.

Leini [sv.] köszvény || *Leini-ruoho* üvegszárú fájvirág, hoz-

zámnennyúl (impatiens noli tangere: Loits. XI).

Leino szomorú, boldogtalan.

Leipo-(kenyeret) sütni.

Leipojaise, -n = *leivo*.

Leipuri sütő, pék.

Leipä [g.] kenyér: *se ei lyö leiville* az nem fizeti ki magát.

Leiri [sv.] tábor.

Leisio csapat, esoport.

Leiskaa-, if. -kata- v. **leisku**- ugrálni, lebegni; lágolni, szikrázni || *Leiskahta*- mom.

Leiskuna ugrálás, lebegés, lágolás, lobogás.

Leistä- lobogni, lágolni.

Leitsotta- virágzani, virúlni, pompázni.

Leiviskä livlandi font (lispund = 8501 kilogramm).

Leivo pacsirta; *leivose*, -n, dim.

Leivokse, plur. -set sütemények.

Leivotta- sietni, ugrálni, szaladni: *tanssia leivotamme* (Kivi II, 356).

Leivätyyte (= *leivättömyyte*), -yys kenyérhiány (Kal. 11, 259).

Lekahta-, l. *lekku*-.

Lekkeri félceber, félakó (mérték); (fig.) zömök (rövid és vastag) ember.

Lekku- lógni, himbálódzni, hintálni, lengeni, lebegni; lágolni, lobogni || *Lekahta*- hirtelen mozdulni, rögtön elötörni, fölugrani | *lekahutta*- caus.

Lekotta- tüzelni, fűteni, tüzet élesztzeni; lágolni, lobogni, világlani; sütkérezni.

Leksottele-, if. -otella csacsogni, fecsegni (Kivi I, 239).

Lelettä- gagyogni; jajgatni, panaszkodni.

Lellettä- dúdolni; 2) gondtalanul, kényelmesen, elpuhúltan élni.

Lelli v. lellikki elkényeztetettgyermek, anya becéje.

Lellittele-, if. **-itellä** kényeztetni, becézni.

Lellu- ingadozni: *liha telluu* (löttyög).

Lelu játékszer; 2) hunczut, jómadár.

Lemahta- (hirtelen) szagot terjesztetni; 2) föllángolni, föllobbanni; föllebbenni.

Lemetti polyvás v. korpa-kenyér (Kal. 33, 32).

Lemmaise-, if. **-sta** meghízni, földuzzadni (Loits. 67, a).

Lemmekkää, **-ekäs** szerelemmel teljes.

Lemmesty- szerelmessé lenni.

Lemmettare, **-etär** szerelem v. báj istennője; plur. *ettäret* a Gráciák.

Lemmettyte (= **lemmettömyte**), **-yyys** szeretetlenség (Kal. 23, 554).

Lemmikki nefelejts (myosotis); 2) kedves, szerető, kedvencz.

Lemmisty- szerelmessé lenni, beleszeretni vkibe.

Lemmitse-, if. **-itä** szeretni (Oks. 79).

Lempe, **-pi** szerelem, szeretet, kegy; tetszőség, báj, búbáj; (öszszetételekben többnyire:) kedvencz, kedves: *L-lapse*, **-si**, kedvencz gyermek; *L-lintu* kedvencz madár; *L-rieraa*, **-ras** kedves vendég || *Lempe*, **-mmyt** dim.

Lempene-, if. **-mmetä** kegyessé, szendévé, szelíddé lenni.

Lempeä kegyes, szende, szelíd.

Lempi- v. lempiä-, if. **-mmitä** szeretni: *lemmitty* szeretett, kedves || *Lempeile-*, if. **-llä** frequ.

Lempo gonosz szellem, ördög.

Lempukka kedvencz, kegyencz.

Lemu szag, illat; bűz.

Lemua-, if. **-uta** szaglani, illatozni; bűzleni.

Lengotta- meg- v. lehajolva lenni v. tenni vmit.

Lenkaa-, if. **-ngata** fölszállani, emelkedni, gőzölgögni.

Lenke, **-ki** panasz, búbanat (?) (San. 165).

Lenkki [sv.] láncszem, karika, fűz-vesszőből sodort gyűrű.

Lenko hajlás, görbület; hajlott, görbe; görbe fa: *ori on lengolla* az ajtó félig nyitva van; *köysi käri lenkoon* (meglazult).

Lenkä kigőzölgés; légvonat.

Lenninkäise, **-n** hétpettyes bőde, katicza, fűskata (coccionella septempunctata); dongó légy (musca carnivora).

Lennottime, **-otin** röpítő eszköz (ij, parittyá, stb.); szárny.

Lennättime, **-ätin** röpítő eszköz; telegraf || *Lennätin-sanoma* telegramm.

Lenseä langyos.

Lensu- v. lensua-, if. **-uta** hullámozni, hanykolódni, emelkedni || *Lensahtele-*, if. **-hdella** lassan mozogva magasra emelkedni: *meri rupe* *lensahtelemaan* (nagy hullámokat kezdett vetni).

Lentee, **-nne** röpülés.

Lentime, **-nnin** röpülő eszköz, szárny.

Lento röpülés: *tähti-l.* csillaghullás.

Lentta [or.] széles szalag (Sat. IV, 64).

Lentykse, -ys hársfa (Loits. 310, b).

Lentä röpülni: *l. punaiseksi* hirtelen elvörösödni || *Lennähtä*- röppenni | *lennättä*- v. *lennähyttä*- röpíteni.

Lepakko denevér; 2) könnyelmű, fecsegő ember.

Lepee, *n. leve* széles, tér mező.

Lepee, *n. leve* szálka, forgács, hely.

Leperitsa mozgékony, ürge vad (vadászni való: Loits. 210, a).

Leperryttä- bebonyolítani, be- v. körülesavarni (? — Loits. 200, a).

Lepertele-, *if. -rrellä* könnyedén tenni vmit, ugrálni; könnyedén beszélni, hizelegni, udvarolni.

Leperöittä- könnyű mozgásba hozni (Loits. 200, a).

Lepetti [or.] járgány (bárkákon); 2) helynév (? — Kant. 287, b).

Lepikko v. -kkö v. -istö égerfa erdő.

Lepinko hozomány (mennnyasszonyi h.).

Lepo nyugalom, pihenés.

Leppeä = *lempeä*.

Leppy- megengesztelődni, kibé- külni || *Lepyttä*- caus.

Leppyise, *n* v. **leppyisä** békülé- keny, szelíd.

Lepä égerfa.

Leppöse, *n* engesztelő-szer (Loits. 202, a).

Lepsahutta- ugrani, könnyedén és gyorsan mozdulni, mocczanni.

Lepsehti- könnyedén mozogni, le- begni, röpködni (Loits. 63, a).

Lepsu csélesap, csapodár, ledér, lengeteg, könnyelmű, bolondos.

Lepsähtä- könnyedén és hirtelen mozdulni, lebbenni.

Leputta- megbízhatatlanul, ha- nyagúl cselekedni; 2) csaholni: *l. leukaa* állat mozgatni (Kant. 25, b).

Lepuu = *lepo*.

Lepuutta- pihentetni.

Lepytee, -yte engesztelő-szer.

Lepää- v. **lepäjä**-, *if. levätä* nyu- godni, pihenni || *Levähä*- kissé megpihenni.

Leraile-, *if. -lla* nyújtózkodni, he- verészni.

Lerja puha v. folyékony anyag; 2) puha, hajlékony.

Lerkkaa-, *if. -rkata* v. **lerkku**- lógni, fityegni, lengeni, ingani, himbálódzni || *Lerkahta*- mom.

Lerkku inga, harang-nyelv.

Lerkuttime, -utin kortyantgatni való (Kant. 209, a).

Lerotta- csacsogni, fecsegni, tere- ferélni.

Lerpakko csavargó, ténfergő, nap- lopó, úteza-rovó.

Lerpotti [sv.] tábori posta (Kant. 218, a).

Lerppa lityegő, fityegő, lógó hely- zet: *huuli on lerpassa* v. *lerpal- lansa*.

Lerppu lógó vmi, harangnyelv, inga; 2) lompos, hanyag, renyhe ember.

Lerppu- lógni, csüngeni, fityegni.

Lese-, *if. -stä* megszállni, szitára őrleni.

Lesee, -se, plur. -seet polyva, murva, korpa.

Leske, -ki özvegy.

Lessinki [sv.] sziléziai (finom) vászon.

Lesti [sv.] kaptafa.

Lesto = *liista, liuska* (Kant. 187, a).

Leten = *lentäen* (San. 293).

Letittä-befonni (haját).

Letka [or.] ostorhegy, suhogó, kis ostor.

Letku hajlékony és ingadozó vmi; ostorhegy, suhogó, ostor-csapás; 2) folyékony vmi; kása v. pép *talkkuna*-lisztből és aludttejből; hitvány, híg eledel; 3) szószátyár, locsi-fecsi ember.

Letku-ingadozni, hajladozni || *Letkahta*-mom.

Letti [or.] fonadék, hajfonat.

Letusta-, **letystä**- bambán viselni magát; lassan v. vánszorogva menni, czammogni, lopódnai, ténferegni; ügyetlenül tenni vmit; majszolni.

Leuhakko sürgő-forgó semmittevő.

Leuhkaa-, if. -kata lebegni, libegni-lobogni, röpködni.

Leuhkana vad pajkos leány.

Leuhu- lebegni, röpködni, szál-longani; 2) pöffeszkedni, büszkélkedni || *Leuhahta*- föltreppenni, lebbenni | *leuhautta*- caus., intens.: *lentiä* v. *juosta* l.

Leuka áll: l. *luu* állkapeza.

Leukaile-, if. -lla állat mozgatni; rágódni, majszolni; vigyorogni; picsogni, elfojtott hangon sírni; kétértelmű, trágár dolgokat beszélni, fecsegni, tréfálni; veszekedni, ingerkedni.

Leuku balta, fejsze.

Leuto szelíd, enyhe; gondtalan, szabad.

Leutu- szélesedni, terjedni (Loits. 67, a).

Levahta- támaszkodni, hajolni; 2) könnyedén mozdulni, emelkedni, lebbenni (Kal. 41, 68).

Levakko könnyelmű, csélesapember.

Leveile-, if. -llä terpeszkedni, pöffeszkedni, henczegni.

Levene-, if. -vetä szélesedni, terjedni || *Leventä*- caus.

Leveä széles || *Leveähkä*, dim.

Leveä-, if. -vetä = *leviä*-.

Levi- ki- v. szétteríteni v. -terjesztetni; ki- v. szétterjedni || *Levittä*-elterjesztetni, kiteríteni, szét-szórni.

Leviä-, if. -itä elterjedni.

Levollise-, n nyugodt, csendes.

Levotta- megnyugtatni, kielégíteni, lecsendesíteni.

Levottoma-, -oton nyugtalan.

Levy széles lap; csik, foszlány; 2) szélesség.

Levy-, -yt széles.

Levyte-, -yys (= *leveyte*) szélesség.

Levä kiterjesztett állapot, szélyelvalóság, szélyelszörtság: *levälle* szerte-szét; *hänen silmänsä menivät levälle* nagy szemeket meresztett || *Levä-perä* elhagyott v. elhanyagolt állapot; *-peräise*, n lassú, késlekedő, hanyag, laza.

Levähtä- l. *lepää*-.

Levähtä = *leuhahta*-: *levähti lentoon* (Sat. III, 10).

Levätti felöltő, felsőkabát, hosszú és bő kabát, köpönyeg, hálókabát.

Leyhkeä könnyű, laza.

Leyhkä szellő, fuvallat.

Leyhkää-, if. -kätä fújni, fuvaltani; könnyedén mozogni, lebegni, lengedezni.

Leyhyttele-, if. **-ytellä** lebegni, könnyedén lépkedni; gondtalanul éldegélni.

Lie- (hiányos) = *ole-* (concess.: *lienen*, *lienet*, *lience* v. *lien liet*, *lie* stb.)

Liedokse, **-os** kályha előtti mélyedés a paraszak számára; parázs-rakás.

Liedukse, **-us** v. **liedusta** = *liedokse*.

Liehaa-, if. **-hata** lengedezni, lebegni, röpködni; állhatatlan lenni; 2) hízelegni || *Liehaile-*, if. **-lla** frequ. | *liehahta-* mom. | *liehautta-* caus.; hirtelen tenni vmit.

Liehakka könnyelmű, állhatatlan.

Liehakko hízelgő, farkesóváló.

Liehakoitse-, if. **-oita** hízelegni, farkat esóválni.

Liehee, **-he** mosolygás: *lieheellä sein* mosolygó szájjal (Suon. I, 30); 2) kiterjesztett állapot.

Lieheä mosolygó; finom, puha, síma.

Liehkaa-, if. **-kata** = *lieskaa-* || *Liehkaise-*, if. **-sta** mom.

Liehkee, **-ke** fáradozás, iparkodás, erőlködés.

Liehkeä izzó, lángoló.

Liehko láng; parázs.

Liehku- = *liehu-*.

Lieho, **lieho-** = *liehu*, *liehu-*.

Liehtari [sv.] útmutató, vezető, kalauz (Kivi II, 437).

Liehtaroi-, if. **-oida** utat mutatni, vezetni, kalauzolni.

Liehtee, **-hde** fűjtató.

Liehto- fűjni, szelet csinálni, legyezni; fűjtatni, fölfűjni.

Liehu lebegés, lobogás, röpködés,

sürgölődés, iparkodás; 2) = *liehuja*: *metsän l.* (medve); 3) = *lieju*.

Liehu- lebegni, lobogni, sürgölődni, iparkodni.

Liehuime, **-uin** lebegő v. lobogó vmi; plur. *-met* bő bugyogó.

Lieju mocsaras hely, láp, ingovány.

Lieju- v. **liejua-**, if. **-uta** ringani, ingadozni, hajlandozni.

Lieka karó, ezölöp; pányva || *Lieka-pää* kipányvázott (San. 60).

Liekaroitse-, if. **-oita** ide-oda mozogni, hízelegni.

Liekehti- lángolni, föllángolni, lobbót vetni.

Liekitse-, if. **-itä** lángolni, lobogni.

Liekiöitse-, if. **-öitä** sürögni-forgni (Kivi II. 486).

Liekka láng; 2) szellő, fuvallat.

Liekkee, n. **lieke** villámosság, elektromosság.

Liekki láng.

Liekki- lángolni || *Liekahta-* föllángolni, föllobbanni.

Liekkiö kísértet, tűz-szellem, rossz szellem; lidércz, bolygótűz; (fig.) vad, pajkos leányka.

Liekkö láng.

Liekku hinta, bölcös.

Liekku- hintázni, ringani || *Liekahta-* lebbenni | *liekutta-* ringatni.

Lieko elázott fa (víz fenekén); 2) korpafű (lycopodium).

Liekoile-, if. **-lla** ide-oda-lebegni, kanyarogni; síma v. hamis lenni.

Lieksu- lángolni, lobogni, lebegni; csillogni.

Lielakoise, **-n** mozgékony, ka-

nyargó, kígyódzó lény (Loits. 69, a).

Liemahta- = *leimahta-*.

Lieme, -mi lé, leves.

Liemene, -men pehely, pihe; bárányfelhő.

Lientele-, if. -nnellä pelyhedzeni; felhődzeni.

Lieminkä = *liemene*.

Liamo v. liemu csendes víz.

Liamo v. liemu láng.

Liamo v. liemu nyári istálló v. félszer (erdőben).

Liene l. *lie-*.

Lieno [or.] lusta, hanyag, gondatlan.

Lienteä lágy, enyhe.

Lienty- lágyulni, enyhülni, szelídülni; 2) felhődzeni.

Liepee, n. lieve szél, vég, szegély, oldal; alsó ruhaszél, uszály.

Liepeä laza, könnyed, gyöngén kötött v. sodort, szelíd, barátságos.

Liepoitta- lebegni, lengedezni, ingani (Kivi II, 54).

Liepsahta- csusszanni; röppenni, hirtelen mozdulni v. ugrani || *Liepsahutta-* sebtiben tenni vmit.

Lieri inga; nyelv (csengetyűben, harangban).

Lieri karima.

Lieristä- hengerdeddé tenni (Loits. 325, a).

Lierittä- lebbenteni, csóválni; trillázni.

Lieru paasirta (San. 259).

Lierukaise, -n kígyódzó, kanyargó, guruló tárgy (Loits. 68, b).

Lierutta- = *lierittä-*.

Lieska láng; tűzhely.

Lieskaa-, if. -kata lángolni, lo-

bogni || *Lieskahta-* föllángolni, föllobbanni.

Liessinki [sv.] = *lessinki*.

Liesso láрма, zaj.

Liestä- viisszasodorni, viisszapödörni (fonalat); 2) beszegni || *Liesty-* viisszasodrödni, kibomlani; föloldódni; engedni.

Liesu üreg, barlang; 2) menekvés: *mennä liesuun* eltakarodni, odább állni, elosonni.

Liete, n. liesi tűzhely.

Lietee, n. liede = *liete*; 2) uszadék föld, iszap; láp, ingovány.

Lieto vizenyős, iszapos, mocsaras; folyékony; 2) könnyelmű, könnyű-vérű, ingadozó; szelíd, gyengéd, puha.

Lietokse, -os tűzhely, kohó.

Lietokse, -os uszadék, uszadék-föld, vízrakta-föld, vízrakodás.

Lietose, -n kis tűzhely.

Lietsaa-, if. -sata [sv.] utat mutatni, vezetni, kalauzolni.

Lietsari [sv.] = *lietari*.

Lietsee, -se v. lietsime, -in fűjtató.

Lietso- fűjtatni || *Lietsahutta-* hirtelen szelet csinálni, fűjtatni.

Liettee, n. liete uszadék-föld, iszap.

Liettä- beiszapolni, iszapossá v. sikamlóssá tenni.

Liettä- parázson sütni.

Lievee, -ve pacsirta.

Lievempäise, -n kissé laza, petyhüdt, könnyen kötött v. sodort.

Lievene-, if. -vetä enyhülni, könnyülni, lazulni || *Lieventä-* caus. | *lieventy-* = *lievene-*.

Lieveä petyhüdt, laza, gyöngén kötött v. sodort; enyhe, könnyű.

Lievi- v. **lieviä-**, if. **-itä** = *lievene* || *Lievittä-* = *lieventä-*.

Lievikkee, -ike v. **lievittee, -ite** enyhítés, enyhítőszer.

Lievo = *leivo*.

Lievä = *lievä*.

Liha hús.

Lihakse, -as izom.

Lihallise, -n érzéki, testi.

Lihava húsos, kövér.

Liho- v. **lihoa-**, if. **-ota** hízni || *Lihotta- (lihoitta-)* hízlalni.

Liaksu- sokallani, fölöslegesnek tartani.

Liiallise, -n túlságos, fölösleges.

Liian l. *liika*.

Liiatenki v. **-kin** különösen, főleg.

Liiha mozgékony v. állhatatlan lény; mozgékonytság, állhatatlanság.

Lihee, -he rossz szán-út.

Liilentä- lassan mozgatni, tolni; refl. *liilentäi-*, if. *-äitä* lopódzkodni

Liihoittele-, if. **-oitella** = *liihyttele-*.

Liihyttele-, if. **-ytellä** lebegni.

Liika fölös, szerfölkött való, túlságos, fölösleges; különös: *emme nähneet liikaa mitäin* nem láttunk semmi különöset: *laskea liikoja* túlozni; l., *liian, liioin* v. *liiaksi* szerfölkött, túlságosan, nagyon || *Liika-hampaa, -mmas* számfelletti fog | — *hiukset* vendéghaj, paróka | — *nime, -mi* vezetéknev, mellék-név (cognomen) | — *varpaa, -rvas* tyükszem.

Liikanaise, -n fölösleges, szükségtelen.

Liikehdykse, -ys mozdulat; hadi mozdulat.

Liikene-, if. *liietä* fölösen lenni, elég lenni.

Liikentee, -nne mozdulat; forgalom: *laiva-l.* hajó-forgalom; *ruumiin liikenteet* testmozdulatok, taglejtések.

Liikisty- megmerevedni, odaragadni, odatapadni (Kant. 92, b).

Liikkaa-, if. *liikata* sántítani, sántikálni, biczegni.

Liikkee, n. *liike* mozgás, mozgalom, forgalom.

Liikkiö disznó-oldal, oldal-szalonna, sonka: l. *stantlihoa* (Kant. 255, a).

Liikku- mozogni: *liikkumattoma, -aton* mozdulatlan || *Liikahtamoccanni* | *liikahutta-* mozdítani | *liikutta-* mozdítani, mozgatni; megindítani (szívet): *ei se sinua liikuta* az nem tartozik reád; l. *sydäntä* szívet megindítani; *liikuttava kertomus* megindító elbeszélés.

Liikunto mozgás, mozgalom, mozdulat; forgalom: *mielen* l. megindulás.

Liikutukse, -us mozgatás; megindulás (pl. *mielen* l.).

Liima [sv.] enyv.

Liimaa-, if. **-mata** enyvezni.

Liina [g.] len; kender; vászon, vászondarab (kendő, törülköző, kötény): *esi-l.* kötény; *pöytä-l.* abrosz; *käsi-l.* törülköző; *kaula-l.* nyakkendő || *Liina-lintu* kenderike (fringilla cannabina: Kal. 24, 11). | — *vaatee, n.* *-vaate* fehérnemű.

Liinaa-, if. **-nata** fehéríteni (vásznat); becsavarni, bepólyázni.

Liioin l. *liika*.

Liioittele-, if. -oitella túlozni.

Liipaise-, if. -sta állhatatlan v. változékony lenni; 2) rándítani; hajítani; ellőni, elsütni.

Liipaisime, -in nyomattyú (ijon), ravasz (puskán).

Liipasta- siklani, megsiklani, megcsuszamlani; 2) engedni, szétmenni, felbomlani.

Liipi- siklani, megsiklani, megcsúszni; 2) csalni, rászedni.

Liipin taláalomra, vaktában, hanyagúl: *l. laapin* össze-vissza.

Liipoittele-, if. -oitella folyton siklani; lebegni, röpködni.

Liipoittime, -oitin lendítő eszköz.

Liippa [sv.] köszörűkő, fenkő.

Liippa: *l.-hattu* = *lippa-h.* karimás kalap (Kant. LV).

Liippa varsa, tapogató (háló).

Liippaa-, if. **liipata** siklani, csuszamlani, csúszni: *liki liippasi, ett'ei* ... kevés hía volt, hogy nem ... 2) rászedni || *Liipahtamom.* [70, a).

Liira guruló holmi, fej (? — Loits.

Liiraa-, if. -rata kontárkodni, kontárul csinálni vmit.

Liirettä- trillázni, trallázni.

Liiru trilla; 2) halászká, tengeri fecske.

Liisi- viisszasodorni, viisszapödörni (fonalat); eloldozni, kibontani (köteléket).

Liiska haltej; puha kása v. pépszerű anyag.

Liissinki [sv.] = *lessinki*.

Liissova [or.] barkás bársony, félbársonyból való (Kant. 88, b).

Liista, **liistee**, -te v. **liisto** száлка, szilánk, lécz || *Liisto-kire*, -vi palakő.

Liistehyise, -n, dim. *liistee* (Kal. 11, 206).

Liisteri [sv.] csiríz.

Liisti- [or.] = *listi-* (Sat. III. 26).

Liite, n. **liisi** korpa.

Liiteri [sv.] pajta, csűr, tárház, szín.

Liitokse, -os ereszték, összefoglalás, toldás, toldalék.

Liitottoma, -oton váratlanúl erős, szokatlan, rendkívüli (Kal. 48, 33).

Liitta nyál, nyálka; iszap; madár-enyv (Loits. 12, a).

Liittee, n. **liite** ereszték, összefoglalás, toldás, toldalék || *Liite-asemo* birtokos-rag | — *sana* enklitikus szócska.

Liitto összefoglalás; szövetség, frigy; 2) meghatározott idő, elindulás v. elmenetel ideje: *tulla liitollen* meghatározott időben jönni; *jo ois aika maata mennä, liitto liipata levolle* (Kant. 65, b). || *Liitto-sana* összetett szó. [társ.

Liittolaise, -n szövetséges, frigyos.

Liittoutu- szövetkezni.

Liittä- összekötni, összeeresztelni, összeillesztetni; hozzáadni, mellékelni || *Liittätyt-* v. *liitty-* med.; szövetkezni: *l. manalaan* meghalni | *liittätele-*, if. -*ätellä* összeillesztgetni.

Liitu [sv.] kréta.

Liitä- siklani, repülni, lebegni, sietni || *Liitäle-*, if. *liüellä* frequ.: *lentelevi liitelevi* (Kal. 1, 207); *liitelevi laatelevi* (Kal. 1, 189); *liiteleikse laateleikse* (Kal. 1, 202).

Liiva nyálkás v. kásás anyag, kása (San. 201).

Liivastu- kásává lenni; 2) megcsuszamlani, elcsúszni.

Liivi [sv.] mellény.

Liivittä- siklani, lendülni; lendíteni, lódítani.

Lika sár, mocskos, szenny, szar.

Likaa-, if. **liata** besározni, bemocskolni, beszennyezni || *Likaise-*, if. *-sta* mom.

Likaise, *-n* mocskos, piszkos, szennyes.

Like, **-ki** közelvaló; közelség: *likellä*, *-ltä*, *-lle* közel, *-ről*, *-re*; *liki* közel, közelre || *Liki-määrin* megközelítőleg | — *määräise*, *-n* megközelítő, körülbelül való.

Likeise v. **likise**, *-n* közelvaló, közeli.

Likene- if. **liketä** közeledni || *Likentä-* közelíteni, közel hozni; megölelni (Kant. 195, a).

Likertä- csicseregni, trillázni.

Liketyksin v. **likitysten** közel egymáshoz.

Likey-, if. **-ytä** közeledni, közel jönni.

Likimmiten legközelebb; körülbelül.

Likimmäise, *-n* legközelebbi.

Likinäise, *-n* közeli.

Likistä- közelíteni, közel hozni; megölelni; nyomni, összenyomni, szorítani.

Likka [sv.] leány.

Liko áztatás, áztató || *Liko-kala* lúgban áztatott hal.

Likoa-, if. **liota** ázni, ázva puhulni || *Liotta-* caus.

Lilittele-, if. **-itellä** ezirógatni (gyermeket), nyájaskodni vkivel; csicseregni, trillázni.

Lilja [sv.] liliom.

Lilli hal-fi, apró hal; 2) jó, jámbor, szelíd gyermek; 3) játékszer.

Lillikka v. **lillukka** kövi szeder (*rubus saxatilis*); 2) nimfa (*nymphæa*).

Lilittele-, if. **-itellä** = *lilittele-*.

Lima nyálka, tapadós anyag, iszap; 2) nyílfű; bötykös ecsetpázsit (*sparganium natans*),

Limakko hely, a hol *lima* terem.

Limastu- nyálkássá v. tapadóssá lenni.

Limi ereszték v. szegély egymás fölé helyezett szélekkel.

Liminko = *limakko* (? — Loits. 148, b).

Limittäin v. **limitysten** egymás fölé helyezett szélekkel.

Limma = *limakko*, *liminko* (? — Loits. 148, b).

Limpa ferde vmi; sánta (San. 266).

Limo kis fa, fiatal leveles-fa; levágotott lombos ág.

Limoitta- nyálkássá, iszapossá tenni.

Limppi [sv.] idomtalan darab, gombóc (Loits. 108, b).

Limppu [sv.] zsemlye; idomtalan darab: *liha-l*. (Loits. 75, a).

Limpsahta- csusszanni, mocczanni, hirtelen mozdulni.

Limpsi: *liha-l*. = *liha-limppu* (Loits. 75, a).

Limpsiö v. **limsiö** tűzkő.

Lingertä- kanyarogni, gurulni, ringani, ingadozni, hajladozni.

Lingotta- l. *linkoa-*.

Linja [sv.] vonal, sor.

Linjaali [sv.] vonalzó.

Linki ingadozó, gyenge (Kant. 156, a).

Linkka ingadozó v. sántikáló ember; 2) kanyargó, ide s tova hajló; egyenetlen.

Linkka meredek kőszirt; magas vízesés.

Linkkaa, if. -nkata ingadozva járni, biczegni, sántikálni.

Linkki [sv.] fürge, gyors: *l. likka* (Kant. 196, a).

Linkku [sv.] kilincs.

Linko [sv.] parittyá || *Linko-kive*, -vi parittyakő.

Linkoa, if. -ngota parittyázni || *Lingotta*-id.

Linna vár; város; domb, csúcs (Kal. 13,149; 18,497; 24,317) || *Linna-kunta* várnép, várország.

Linnoitta-erődtíteni.

Linnoitukse, -us erőd, erődítmény.

Linnuee, -ue várország.

Linnukkise, *n*, dim. *lintu* (Kant. 129, b).

Linnusta-madarászni.

Linssi [sv.] lencse.

Linta sűrű tejpép; borjú-ital (Kant. 75, b).

Lintu madár || *Linnun-rata* tej-út.

Liotta-*l. likoa*.

Lipaile, if. -lla mosolyogni, farkat csóválni, hízelegni.

Lipaise, if. -sta súrolni, könnyedén érinteni, legyinteni, könnyedén levágni (Kal. 27,351); hirtelen meríteni, nyelni, kortyantani (San. 109).

Lipakka v. -kko sikamlós, síkos; állhatatlan, ingadozó, bizonytalan, eleven, gyors; 2) sikamlós iszap v. sár, csúszós út; ingadozó, állhatatlan ember: *yö-l.* v. *yön l. denevér* (Kant. 79, a).

Lipakkaise, *n* = *lipakka* 1.

Lipee, *n. live* lüg.

Lipettä-siklani, csuszamlani (Kant. 75, b).

Lipeä sikamlós, csúszós; fürge, gyors, mozgékony; 2) lüg || *Lipeä-kala* = *liko-k.*

Lipilaari csacska ember; síma nyelvű és hamis ember.

Lipise-, if. -stä csörgedezni; 2) rezegni, remegni, reszketni.

Lipokkaa, -okas hegyes orrú nőcipő, mely egy darab bőrből készül, és melynek csak a sarkán van varrása.

Lipotta-könnyedén tenni vmit: *tulla l.* (Sat. I, 133); 2) csacsogni, fecsegni, hízelegni.

Lippa mozgékony v. lobogó vmi; kalap-karima, sipka-erő; 2) papi gallér; 2) futkosó, lóti-futi ember: *kirkon kippa*, *linnan l.* (Kant. 184, b).

Lippaa, *n. lipas* láda.

Lippaa-, if. *lipata* rohanni, szaladni, sietni, vmit rohamosan tenni: *lippasin sitte linnaan* (Kant. XXXII) || *Lippaile*-, if. -lla fürgően, elevenen mozogni.

Lippaa-, if. *lipata* [sv.] lebotozni, lenyesni, levágni (Kal. 49, 229).

Lippari [sv.] hunczut; 2) = *ryyppy* (? — Kivi II, 233, 425).

Lippi merő v. ivóedény nyírfa-héjból (Sat. II, 12).

Lippi-v. **lippilöi**-, if. -öidä *lippi*-vel meríteni v. enni, szörpölni, szürcsölni (Loits. 104, b).

Lippo-merítővel v. meregetővel halászni; kanalizni (Kal. 11, 54).

Lippu lobogó, zászló; ernyő, ellenző; lap, szelet, jegy: *paperi-l.* papiros-szelet; *pääsy-l.* belépti jegy.

Lippu-lobogni (zászló) || *Liputta*-lobogatni, lebegtetni, mozgatni

(mint a szél a zászlót v. faleveleket): *tuli liputtaa* (lobog); *kieli liputtaa* (pereg).

Lipra szószátyár, locska-fecske (Kivi I, 325).

Lipsahta- csusszanni, siklani (Kal. 8, 175).

Lipsu lentörő, lentilő.

Lipsua-, if. -uta törni, tilólni (lent, kendert: Loits. 342, a; Kal. 48, 48).

Lipsutta:- *juosta* l. futkározni; *puhua* l. könnyedén és megszákítás nélkül beszélni.

Lipu csúszós szánút (Kant. 203, a).

Lipu- siklani, kicsúszni v. kisiklani, megcsuszamlani, sietni: *päivä liitollle lipuvi* (Kant. 203, a).

Lipuse-, n lúghoz való anyag (Loits. 333, b).

Liraja-, if. -rata csörgedezni || *Lirahtha*- csöppenni, freccsenni, csurranni, loccsanni (Loits. 67, b).

Liraukse-, -us csorgás, csörgedezés; kerty (Kivi II, 87).

Liri (hangutánzó); 2) trilla; 3) = *liesu* 2.: *lähteä liriin* eltakarodni, odább állni; *kaikki liriin* (Kivi II, 58).

Lirinä csörgedezés.

Lirise-, if. -stä csörgedezni.

Lirpakka csacska ember, üres fecsegő.

Lirppa = *lirpakka*.

Lirppu = *lerppu*.

Lirputtele-, if. -utella rövid lépésekkel szaladni, ügetni (Kivi II, 429).

Lisene-, if. -setä öregbedni, gyarapodni, szaporodni.

Lisko gabona-tok, hüvely.

Lissutta- susogni, zörögni, kelepelni (malom).

Lista v. **listi** [sv.] szél, kelme-szél: *veranl.* posztó-szél (Kant. 145, a).

Listi- [or.] megtisztítani (káposztát, répát); nyesni, szelni, szeldelni (Kant. 279, b).

Listime-, -in, plur. -met korpa-liszt.

Listin: *siell' oli naiset l.-lastin* (piperével fölciczomázva: Kant. 71, b).

Lisuutta- öregbíteni, szaporítani, megtoldani (Sat. I, 188).

Lisä fölös; hozzáadás: *panna lisää* v. *lisään* hozzáadni; *sen lisäksi* azon fölül || *Lisä-lehte*, -ti melléklap. [gelék.

Lisäkke-, -äke hozzáadás, függ-
Lisäykse-, -ys hozzáadás, hozzátétel, toldás, függelék.

Lisää-, if. -sätä fölibe adni, hozzáadni, hozzátoldani || *Lisäänty*- v. *lisäynty*- gyarapodni.

Litikka v. -kkö v. **litukka** becző, hüvely; hüvelyszerű lény (Loits. 287, a; 330, a).

Litise-, if. -stä csörgedezni; ropogni, nyikorogni.

Litistä- szorítani, nyomni, összenyomni, lapítani, összelapítani || *Litisty*- med.

Litkaise-, if. -sta falni, mohón nyelni.

Litsa [or.] arcz, pofa (Kant. 111, b).

Litsintä czupogás (Sat. II, 58).

Litsotta- összenyomni, összelapítani (Kal. 35, 58).

Litteä lapos, tertyedt.

Littu lapos; laposság, nyomottság; hüvely, tok (növényeken).

Littuise-, n laposdad.

Litu lapos tárgy; folt, szelet, csík; vékony és éretlen zöld-borsó-hüvely.

Lituska v. **lituskaise**, *n* lapos.
Litustele-, if. *-lla* vmi puha tárgyat kezelni.
Litvittä- czammogni, kullogni, lohogni: *juosta l.* (Sat. II, 41).
Liua . . . = *liuva* . . .
Liuha hamis; alaptalan.
Liuha merő-edény nyírfahéjból (nagyon mint a *lippi*).
Liuha: *l.-parta* = *liuhu-p.* (Kivi II, 50).
Liuhahta- = *liuhahta-*.
Liuhaile-, if. *-lla* száját félrehúzával dalolni; gondtalanul tekeregni.
Liuhakko hízelgő.
Liuhakoitse-, if. *-oita* hízelegni.
Liuhasta- síma lenni, farkat csóvalni, hízelegni.
Liuhka- lebegni, könnyedén mozogni: *hevoson korvat liuhkarat*.
Liuhottele-, if. *-otella* hízelegni.
Liuhto legyező; 2) fürge, eleven.
Liuhu lebegő tárgy, laza darab: *l.-parta* rezgő v. lebegő szakállú (Kivi II, 44).
Liuhu = *liehu* || *Liuhutta-* caus., intens. (Loits. 38, b).
Liukaa-, if. *liuvata* föloldani, elválasztani: *vedettä puhdas peseksen, lipiättä liuka'aksen* (föloldódik, elválasztódik, t. i. a pizsoktól: San. 522).
Liukahta- l. *liuku-*.
Liukaise, *n* = *liukkaa*.
Liukasta- megsiklani, megesuszmodni (Loits. 77, a) || *Liukastele-*, if. *-lla* csúszkálni; hízelegni, simán beszélni: *l. itsensä jkun mielin* behízelegni magát vkinek kegyébe.
Liukene-, if. *-keta* v. *liuveta* puhává lenni, megpuhulni, meglá-

zúlni, föloldódni, el- v. leválni; foszlani, elkopni.

Liukkaa, *n.* **liukas** csúszós, sikamlós; hajlékony, ügyes (Kant. 118, b).

Liukki (kutya-név: Loits. 32, b).

Liukku = *lippi*; 2) (dial.) = *liukku*.

Liukku- (dial.) = *liuku-*.

Liukkuse, *n* lyuk v. üreg a fában, melyben a madarak fészket raknak: *tieto-l.* varázs-üreg (Kant. 128, b).

Liuko sikosság; 2) oldat.

Liuko = *liuku-* (Kant. 198, b) || *Liuoitta-* intens. (Kant. 146, b).

Liukoime, *n.* **liuoim** v. **liuvoin** korcsolya, hótalp (Kant. 198, b).

Liukostele-, if. *-lla* hízelegni.

Liuku korcsolya, szántalp.

Liuku- siklani, csúszni; korcsolyázni, csúszkálni (Kal. 10, 73) || *Liuvutta-* caus. (Kant. 212, a) | *liukahta-* megsiklani, megesuszmodni.

Liuma csorda, nyáj, sokaság.

Liuo . . . = *liuo* . . .

Liura nyál, tajték, hab.

Liuska hosszúkás lap, szelet (Kal. 13, 161) || *Liуска-kive*, *-vi* palakó.

Liuskaa, if. *-kata* szelni, hasítani (Loits. 214, a).

Liuskahta- siklani, sikamlani (Kal. 8, 158).

Liuskalee, *-le* szelet (Loits. 266, b).

Liuta sikos; állhatatlan; hamis, hízelgő; 2) ín, ideg; 3) csapat, nagy falka: *lapsi-l.* (Kivi I, 152) || *Liuta-kesseli* inakkal telt kosár (Loits. 78, a) | —*suone*, *-ni* izom, ín, ideg (Kal. 15, 343).

Liuto = *liuta* (Loits. 54, a).

Liutu- puhulni, föloldódni; kifá-

radni, kimerülni; kopni (Loits. 76, a).
Liuvahta- = *liuhahta-*, *liuhahta-* || *Liuvahte-*, if. *-hdella* = *liuahte-* (Kal. 27, 150).
Liuvahutta- hirtelen megolvastani, föloldani (Kal. 18, 282).
Liuenta-, **liuvotta-** föloldani, folyékonyra tenni || *Liuvotte-*, *liuvotte-*, if. *-otella* frequ. (Kal. 9, 210).
Liuvotte-, if. *-otella* röpülni, röpködni, lebegni (Loits. 272, b).
Liuvottime-, **-otin** oldó szer.
Livahka- = *livakka* (Kant. 102, a).
Livahta- sikamlani, sietni, gyorsan elmenekülni || *Livahte-*, if. *-hdella* frequ. | *livahutta-*, *livautta-* caus.; legyinteni, röpíteni (golyót, nyilat: Kivi II, 189).
Livakka v. **livakkaa**, **-akas** sikos, csúszós, sima; hirtelen elsiető v. elrepülő.
Livasta- siklani, sikos lenni.
Liveri rendkívül hosszú és keskeny tárgy.
Liverrykse-, **-ys** csicsergés.
Livertä- csicseregni.
Liveä = *liveä* 1., *livakka*, *livakka* (Loits. 123, b).
Livistä- siklani; sima, hamis lenni, hizelegni || *Livisty-* siklani, megsiklani, megbotlani.
Livo sikosság, nyálka (Loits. 288, b).
Livotta- = *liotta-*.
Livu sikosság (Loits. 139, b).
Livutta- korcsolyázni, tovasikamlani, könnyedén tenni vmit.
Lohaise-, if. **-sta** = *lohkaise-*.
Lohaja-, if. **-hata** = *lohise-*.
Lohdullise-, **-n** vigasztaló.

Lohdutta- 1. *lohtu-*.
Lohdutukse-, **-us** vigasztalás.
Lohe-, **-hi** [litv.] lazacz.
Lohe-, **-hi**: *l.-kärme* v. *-käärme*, *-me* sárkány.
Lohise-, if. **-sta** csörgedezni; lobácsolni, lubiczkolni.
Lohistu- ledülni.
Lohjelma töredék.
Lohkaise-, if. **-sta** 1. *lohko-*.
Lohkalee-, **-le** v. **lohkaree-**, **-re** elválasztott, elszakított v. letört darab.
Lohkea-, **lohkene-**, if. **-hjeta** darabokra szakadni, szétmenni, szétmállani, elválni || *Lohkeile-*, *lohkiele-*, if. *-lla* frequ. | *lohkeentu-* v. *lohkeutu-* = *lohkea-*.
Lohki elválva, elkülönítve.
Lohkiaime-, **-ain** törés; levált v. letört darab.
Lohko letört v. levált nagy darab, szakadék, töredék.
Lohko- v. **lohkoa-**, if. **-ota** elválasztani, lehasítani, letörni (egy darabot), repeszteni, aprítani, darabokra osztani, szétdarabolni || *Lohkaise-*, if. *-sta* mom.
Lohma nagy darab; 2) hanyag v. gondatlan személy.
Lohmero kontár.
Lohmi- hanyagul tenni vmit; ütni, vágni.
Loho tálot állapot.
Lohokse-, **-os** = *lohko-*.
Lohotta- tátott szájjal beszélni; gondatlanul csinálni vmit, kontárkodni: *seisoa* 1. ácsorogni és bámészkodni.
Lohtaa-, if. **-hdata** lángolni, lobogni, fényleni, csillogni, melegíteni.

Lohtu vigasztalás, enyhület (Oks. 91).

Lohtu- vigasztalódni (Oks. 100) || *Lohdutta*- vigasztalni.

Lohvaa-, if. -**vata** nyeldekelni, falni.

Lohvaise-, if. -**sta** = *lohkaise*-.

Loihaa-, if. -**hata** lángolni, villogni, csillogni || *Loihahta*- mom.

Loihkaa-, if. -**kata** csóválni: *koira loihkaa häntäänsä*.

Loihku- = *loikku*-.

Loiho- hanyag lenni, hanyagúl dolgozni, kontárkodni.

Loihte-, -**hde** varázsige, varázse-
nék v. -formula.

Loihti- igézni, búvólni, varázsolni.

Loihtimukse-, -**us** varázslás.

Loihto, **loihtu** igézés, varázslás, varázslat, búvölés, ráolvasás.

Loihu- = *loihaa*-.

Loikahta-, l. *loikkaa*-.

Loikahukse-, -**us** ugrás, szökés.

Loikaile-, if. -**lla** lassan v. lustán tenni vmit.

Loikaree-, -**re** v. **loikari** nagy csavargó, kamasz.

Loikasta- = *loikahta*-; refl. *loikastai*-, if. -**aita** (Loits. 287, b).

Loikerehta- v. **loikeroitse**-, if. -**oita** mászni, kanyarogni, kígyódní.

Loikero = *loikertaja*.

Loikerta-, **loikertele**-, if. -**rrella** = *loikerehta*- (Kivi II, 311).

Loikka meneteles, lejtős.

Loikkaa-, if. **loikata** ugrani, szökni || *Loikahta*- mom. (Sat. IV, 55).

Loikkari = *loikaree*.

Loikkaroitse-, if. -**oita** csavarogni, kódorogni, kószálni.

Loikki- ugrani, szökelleni; köpni.

Loikko merőedény nyírfahéjból.

Loikku- lőgni, lőbálódzni, ide-oda mozogni, mászni (Suon, II, 30).

Loiko- v. **loikoile**-, if. -**lla** nyújtózkodni, heverészni, hanyatt feködni.

Loikottele-, if. -**otella** = *loikoile*-.

Loiku- = *loikoile*- (Suon. I. 35).

Loikuricsevegés, fecsegés; fecsegő; 2) = *loikkari*.

Loikuroitse-, if. -**oita** fecsegni, csacsogni.

Loilotta- hanyagúl v. tele torokból énekelni, kajdászni (Kivi I, 225).

Loimahta- föllángolni; 2) vetni magát, rohanni (Kal. 5, 85).

Loime-, -**mi** mellékfonal; 2) lótar-
karó: *l-selkä* takarós hátú ló (Kant. 244, b) || *Loin-puu*, plur. -*puut* fejfa (szövőszéken).

Loimo, **loimu** láng, fény.

Loimoa-, if. -**ota** v. **loimua**-, if. -**uta** lángolni || *Loimotta*- id.

Loinaile-, if. -**lla** henyélni, heverni.

Loira ravasz (lakatban: Kant. 251, b).

Loiro kavics; 2) = *loira*; 3) csavargó, naplopó.

Loirotta- csavarogni, kószálni, ténferegni.

Loise-, **n** lusta, rossz, hitvány, silány, hiábavaló; ferde.

Loise-, **n** lakó, zsellér, házi szegény (San. 71) || *Lois-miche*, n. -*mies* id.

-Loise-, **-löise**-, **-n** (összetételekben): *kivu-l.* v. *kivull.* (*kivun-l.*); *vaival.* v. *vaicall.* (*vaivan-l.*); *pitkäll.* —l. ezeket.

Loisi = *loise* 2. (San. 296).

Loiskaa-, if. -**kata** locsogni, cso-

bogni ; loecsanni, csobbanni ; 2) szökkenni (Kivi I, 180, 214) ||

Loiskahta-, *loiskaise-*, if. -*sta* mom.

Loiskee, -*ke* csobogás.

Loiski- = *loiskaa-* (Kivi I, 169).

Loiskina = *loiskee* ; dobogás (Kivi I, 370).

Loiskis (int.) zsupsz, puff !

Loisku- csobogni || *Loiskutta-* caus., intens.

Loista- ragyogni, fényleni : *loistava* ragyogó, fényes.

Loistee, -*te* v. *loisto* fény, ragyogás.

Loistoisa fényes, ragyogó,

Loitse-, **loitsi-** = *loihti-* : *loitsia* varázsló, tálto, kuruzsló, ráclvasó.

Loitsu = *loihtu* || *Loitsu-runot* (plur.) varázs-igék, ráolvasások.

Loittava meneteles, lejtős.

Loitti fanyelű pizskavas.

Loitti : *saada loittiinsa* verést kapni.

Loitti- rakásból kiválasztani ; 2) gyalázni, kisebbíteni.

Loitto messzevaló, távol : *loitomalle* messzebbre ; *loitompaa* messzebből ; *loitos* messzire (Kal. 39, 315).

Loittone-, if. *loitota* távozni, távolodni (Sat. I, 182) ; 2) nyúlai, terjedni.

Loiva sekély, meneteles ; tág, terjedelmes.

Lojahta- szökelleni, nagyot ug-rani.

Lojo hanyatt fekvő, lusta, rest, tétlen ; tétlenség, időtartam ; tunya ember.

Lojotta- hanyatt feküdni, heverészni, nyújtózkodni.

Loju heverésző, nyújtózkodó hely-

zet ; 2) egyforma hang (Kant. 313, b).

Loju, pl. *lojut* eselfogások.

Loju- = *lojotta-* ; 2) csacsogni, csevegni, kiabálni.

Loka sár, szenny || *Loka-kuu* Október.

Lokaa-, if. *loata* besározni, beszenyezni.

Lokkaa-, if. *lokata* [sv.] szedni, szedegetni || *Lokatta-* intens. (Loits. 295, a).

Lokero búvó-hely, rejtek-hely, szurdék, üreg ; 2) nagy darab.

Lokerta- metszeni, fájdalmat okozni, rágni. kaparni, vakarni, enni (rozsa, fene).

Lokki csüllő.

Lokotta- libegni, lobogni ; 2) csüllő-módra visitani (Kal. 38, 283).

Lollotta- elkényeztetni, kézen ringatni ; 2) ordítani, bögni, bömbölni.

Loma hézag, üres köz, repedés, üreg, nyílás, rovátk, hajk ; időköz, szabad idő, alkalom : *on loma puhua* van alkalom beszélni || *Loma-aika* időköz, szabad-idő.

Lomaantu- megrepedezni, szétmenni : *pilvet taivaalla vähän lomaantuivat*.

Lomahta- lobbanni : l. *liekkiin* lángra lobbanni (Kivi II, 91).

Lomakko hézag, köz : *laudat pannaan lomakkohon* v. *lomakkoihin* (kettesével párhuzamosan egymás fölé, úgy hogy a középen négyszögű úr marad) ; *nepä* (t. i. *pilvet*) *yhtehen yhytti, lomakkohon loukahutti* (egymás közé, vagyis a felhők közt levő hézagokba : Kal. 26, 538).

Lomatusten = *lomakkohon* (Kal. 26, 526).

Lomee, -*me* hézag, üreg; benyomás, rovátk, hajk.

Lomistu- megrepedezni, meghasadozni.

Lomituksin, lomitusten = *lomatusten* (Kal. 2, 340).

Lommaa-, **lompaa**-, if. -*mmata* megszólalni, gyalázni, kisebbíteni, rágalmazni, igazságtalanul megítélni (Kant. 62, b).

Lommea-, if. -*eta* v. *lommista*- behorpasztani.

Lomo = *loma*.

Lomotta- darabokra törni (Sat. I, 65); 2) = *lojotta*-.

Lompakko-[sv.] tárcza, zsebkönyv.

Lompe-, -*pi* v. *lompee*-, -*mme* horpadás.

Lompotta-henyélni, heverni, nyújtózni.

Lompukka [sv.] = *lompakko* (Sat. I. 31).

Lomputta- ügetni.

Lomsutta- ügyetlenkedni, ügyetlenül v. nehézkesen tenni vmit.

Longahta- l. *lonku*-.

Longertele- kanyarogni, kígyózni.

Longista- félig kinyitni.

Longoitta- kinyitni, kitárni, föltátni (ajtót, száját), bámészkodni (Kivi II, 70); 2) ferdévé tenni, lógatni; 3) esetlenül, ügyetlenül mozogni v. futni || *Longoittele*, if. -*oitella* frequ. (Kant. 298, b).

Loni- = *loitti*-.

Lonikki rossz v. lusta ló, gebe; renyhe ember v. asszony (San. 181).

Lonka lecsüggő vmi, lecsüggő felhő, bárányszerű; 2) ferde, lógó v.

félig nyílt helyzet: *ori on longallaan* az ajtó félig nyitva van.

Lonka- utána nyúlni vminek, megfogni, megcsípni, megrántani (Loits. 61, a).

Lonkaile-, if. -*lla* ferdén állni, lelógni; elferdülni, helyéből kimozdúlni v. kimozdítani (Kal. 42, 288, 322).

Lonkahta- l. *lonkku*-.

Lonkamaisin, lonkamuksin oldalvást (Loits. 326, a; 283, a; 324, b).

Lonkka = *lonka* 2.: *lohen on leuat lonkallahan* (lelógna, ferdén állnak: Kal. 20, 535); 2) csipő.

Lonkkaa-, if. -*nkata* ferdén v. bizonygatva járni, sántítani, inogni.

Lonkku- = *lonkkaa*- || *Lonkahta*-hirtelen elferdülni, helyéből kimozdúlni (Loits. 302, a) | *lonkahutta*- elferdíteni, ferdére csavarani, helyéből kimozdítani (Kal. 45, 143).

Lonkoitta- = *longoitta*- || *Lonkoittele*-, if. -*oitella* frequ. (Kant. 69, b).

Lonku- v. *lonkua*-, if. -*nguta* kiállni, szabadon lógni, félig nyitva lenni (Loits. 180, a); 2) lassan haladni v. mozogni (Kal. 33, 139) || *Longahta*- megbotlani; hirtelen megnyílni; *longahtele*-, if. -*hdella* frequ. (Kivi II, 302) | *longahutta*-hirtelen kinyitni (Loits. 205, b).

Lonkuttele- hiábavalóságokat beszélni, csacsogni, fecsegni.

Lonsu- ide s tova mozogni, rázódni, remegni (Kal. 50, 545).

Lonto emelőrúd.

Lopen végképpen, egészen, teljesen.

Lopero fecsegő, csacsogó.

Loperoitse-, if. **-oita** v. **loperta**-
fecsegni, csacsogni.

Lopetta- végezni, el- v. bevégezni.

Loppa fityegő puha tárgy || *Loppa-korva* = *luppa-k*.

Loppe-, **-pi** = *loppu* (Sat. I, 19).

Loppi kamasz: *poika-l*.

Loppiaise-, **n** vízkereszt, három király napja.

Loppu vég; plur. *loput* maradékok, a többi || *Loppu-puole*-, **-li**: *loppu-puolella tätä kuuta* folyó hó vége felé | —*päätökse*-, **-ös** vég-következtetés | —*sointu* v. *-vaste*-, **-te** vég-rim | —*viikko* a hét vége.

Loppu- végződni, véget érni: *on loppumaisillaan* fogytán van || *Loputta*- *caus*. (San. 203).

Lopsu- csacsogni, csevegni, csaholni || *Lopsahta*- csahintani; csattantani, csettenteni | *lopsautta*-csattantani | *lopsutta*-csattantani, csettenteni, csaholni, csacsogni, fecsegni.

Lopullise-, **n** végleges.

Lopuska maradék.

Loputen végig, egészen, teljesen (Kal. 50, 532).

Lorahta- csurranni, surranni (Loits. 292, b).

Lorina csörgedezés.

Lorise-, if. **-sta** csörgedezni; csacsogni, fecsegni.

Lorotta- egyformán v. egyhangúan tenni vmit, nyújtózkodni.

Lortti kamasz.

Loru fecsegés, csacsogás, pletyka, hiábavaló beszéd: *laskea loruja* tréfálni, csacsogni, hiábavalóságokat beszélni; *se oli lorun loppu*

az volt a históriának v. dolognak a vége.

Loru- csörgedezni, csurogni, folyni (Kal. 12, 212).

Lorua-, if. **-uta** csacsogni, fecsegni, csevegni, pletykázni; 2) csörgedezni, folyni || *Loruile*-, if. **-lla** frequ. | *loruttele*-, if. **-utella** = *lorua*-.

Losaa- v. **losaja**-, if. **-sata** összedűlni, széttörni (Loits. 174, b).

Loska, **losko** lucsok, locs-pocs; átlázott v. lucskos állapot: *loskomärkä* bőrig ázott (Kivi II, 197).

Loskahutta- csattantani, pattantani (Kal. 25, 686).

Losma hóvíz, hó-kasa, locs-pocs, lucsok.

Lossa havas eső.

Losua-, if. **-uta** csacsogni, hadarni.

Lotaa- v. **lotaja**-, if. **-tata** csörömpölni, zörögni, nyikorogni, kopogni, vaczogni; kopogva, csörömpölve járni (Kal. 19, 212).

Lotakko pocsolya.

Lotea csörömpölő, zörgő; fürge, eleven, élénk (Kal. 48, 47).

Lotise-, if. **-sta** csörömpölni, nyikorogni, vaczogni; pocsogni, locsogni.

Lotja [or.] teherszállító hajó.

Lotka v. **lotko** laza, lazán lógó, nem feszes; lógó helyzet: *korvat lotkassa* (Kivi I, 174); 2) renyhe v. haszontalan ember.

Lotka [or.] csónak.

Lotkahta- hirtelen engedni v. meglazulni; 2) zuhanni, puffanni, csusszanni (Kivi I, 157, 263).

Lotkaise-, if. **-sta** falni, mohón nyelni.

Lotkistu- engedni, meglazúlni.

Lotkokse, -os lazaság, laza állapot.

Lotma völgyecske (Oks. 168).

Louhaise-, if. -sta l. *louhi-*.

Louhdutta- = *lohduutta-*.

Louhe, -hi nagy lapos kö, kőszikla (Kal. 3, 224) || *Louhi-käärme* v. *-kärmee, -me* sárkány (Kivi II, 468).

Louhi- rágni; harapni; vágni, törni, fejteni (követ) || *Louhitta-caus.*, intens.: *puuro puita louhit-tapi* (=erőt ad a favágáshoz: San. 201) | *louhaise-, if. -sta* hirtelen leharapni v. levágni.

Louhikko köves hely, körakás (Kal. 44, 10).

Louhokse, -os kőbánya: *kivi-l.*, *marmori-l.*

Louhta- fölengesztelni, föloldani, fölolvasztani; szétdarabolni, szétépíteni (Kal. 17, 244) || *Louhtu-* fölengedni, fölolvadni, enyhülni.

Loukahta-, loukahutta- l. *loukkaa-*.

Loukee, n. louve csüllő (larus).

Loukero üreg, odu (Kal. 48, 146).

Loukka = *loukko*.

Loukkaa, n. loukas tör, fogó, kelepce; 2) zug, szugoly (San. 230).

Loukkaa-, if. loukata meglökní, megütni, megsérteni || *Loukahta-* hirtelen meglökní, megütni, megsérteni; hirtelen érni v. találni (Kant. 13, a) | *loukahutta-* hirtelen összeütni (Kal. 26, 525) | *loukkaantu-* megütödni, megsértödni.

Loukkaukse-, us megütés, éértés || *Loukkaus-kice, -vi* botránykő.

Loukkee, n. louke = *loukko* (Loits. 319, b).

Loukko zug, üreg, nyílás, hasadék, rés.

Loukko- meglökní, megütni, megsérteni, megkárosítani (Loits. 85, b).

Loukku len- v. kender-tiló; 2) = *loukkaa*.

Loukku- zörögni, kalapálni, csörömpölni, dörögni; rázkódní (Kal. 44, 259) || *Loukutta-* lent v. kender-tilolni v. törni; összeütni (Sat. I, 12); (fig.) szájájtáratni, cserfelní, veszekedni.

Louma- feddeni, megszólni, kisebbiteni (Kant. 132, a).

Louna v. lounaa, -nas délnyugat, dél; déli idő, ebéd (Kal. 5, 82).

Lounahta- v. lounaile-, if. -lla déli pihenőt tartani, delelni, ebédelni (San. 257).

Lounaise, -n délnyugati, déli.

Louta- rágni, harapdálni (Loits. 60, a).

Loutti tisztás (erdőben), pusztá (Kivi II, 423). [191, a).

Loutu [sv.] régi svéd pénz (Kant.

Love, -vi berovás, rovátk, hajk, barázda, rés, lyuk.

Love, -vi magánkivüllét, elragadtatás: *on lovissa* magánkivül van.

Lovehti- megfogni, megragadni (Loits. 26, a).

Lovene-, if. -veta rovátkot kapni, fogyni (San. 161).

Loverta- berovásokat csinálni; hajkolni; 2) fecsegni.

Lovista- berovásokat csinálni, hajkolni, hornyolni, ajazni.

Luakse, -as v. luas-lauta borítódeszka (a kemence oldalára, a kövek összetartására alkalmazott deszkák: Kal. 21, 165).

Luento olvasás, fölolvadás, lecke, előadás.

Lueskele-, if. -lla l. *luke*-.

Luetta-, **luettele-**, if. -etella l. *luke*-.

Luettelo jegyzék, lista.

Luha borda-láda; zúgoly-fa.

Luhise-, if. -sta zörögni, csörömpölni (Kant. 246, b) || *Luhista*-caus.; széttörni, széttúzni; *luhistele-*, if. -lla frequ. (Loits. 275, b) | *luhistu*- össze- v. leesni, lerogyni, bedőlni, széttörni (-ik).

Luhjaa-, if. -jata piszmogni; lomhán járni, késlekedni, lassuszkodni.

Luhjukse-, -us ostoba v. ügyetlen ember, fajankó.

Luhu összetört vmi, törmelék; gebe: *luhoksi* izré-porrá (Kal. 15, 369); 2) kár.

Luhta vizes rét, parti rét (melyet a víz elönt); ár-tér.

Luhti [sv.] padlás.

Luhto- törni, zúzni (Oks. 37).

Luiahutta- = *luikahutta* (Loits. 220, b).

Luihkaa-, if. -kata = *luikkaa*- (San. 546) || *Luikkaise-*, if. -sta mom.

Luihkina kiabálás.

Luihu titokszerű, ravasz, alattomos, álnok.

Luikahta-, **luikahutta-** l. *luikkaa*-.

Luikaile-, if. -lla lopódnai.

Luikaree-, -re szilánk, száalka, darab (Loits. 214, a).

Luikari szeleburdi, hebehurgya.

Luikaro = *luikaree* (Loits. 75, a); 2) = *luikertaja*.

Luikaroitse-, if. -oita sikos lenni, kanyarogni.

Luikasta- sikos lenni, siklani.

Luikenta- sikossá tenni (Oks. 115).

Luikero sikos, csúszós, kanyargó lény || *Luikeroise*, -n dim. †(Loits. 294, a).

Luikerrehtele-, if. -hdella fürgén mozogni (Kal. 39, 406); 2) súgnibúgni, sugdosni, ravaszúl beszélni.

Luikerrettele- v. **luikerroittele-** if. -etella v. -oitella = *luikerrehtele-* (Kant. 196, a).

Luikerta- kanyarogni, kígyódnai, karikázni; lopódnai, suhanni; könnyedén és fürgén mozogni || *Luikertele-*, if. -rrella frequ.

Luikistele-, if. -lla kukésálni; 2) ravaszkodni, fortélyoskodni.

Luikka hatyú (San. 297).

Luikka- v. **luikkaa-**, if. **luikata** könnyedén mozogni, siklani, osonni, suhanni (Kant. 238, a); 2) harsányan kiáltani; kürtölnei; 3) csöppenteni, kortyantani (Kal. 33, 35) || *Luikahta-* mom. (Kal. 49, 291) | *luikahutta*- caus., intens. (Kal. 1, 321) | *luikku*- kürtölnei, pásztorsípót fújni | *luikutta*- könnyedén tenni vmit, könnyedén megérinteni; siklani (San. 257); 2) lármázni, kiabálni; kürtölnei (Kal. 18, 502); *luikuttele-*, if. -utella frequ.

Luikkaa, n. **luikas** sikos, csúszós.

Luikkalaise, -n = *luikeroise* (Loits. 295, a).

Luikkari kiáltozó; hunczut (Kivi II, 11).

Luikki hizelgő, ravasz, fortélyos ember.

Luikko hatyú; 2) fehér tehén.

Luikku kürt, pásztorsíp (Kal. 33, 153).

Luikottele-, if. -otella siklani (Loits. 22, a).

Luikutta- l. *luikka-*.

Luikutukse, -us, n. act. *luikutta-* (Kal. 44, 76).

Luilu = *luikku*.

Luimahutta- hozzávágni, csapni (Kal. 27, 379).

Luimista- fülét hegyezni és hátra kapni ¶ (mint a harapásra készülő ló); (fig.) titkon rosszat forralni.

Luimu: *korvat on luimussa* (hegyezve és hátra kapva); 2) ravasz, álnok.

Luinaile-, if. -lla pislogatni (? — (Loits. 10, a).

Luiritta- kürtölni.

Luiru kürt.

Luise, -n csontos; csont-, csontból való.

Luiska sima, sikos, lejtős; 2) hosszú köszörűkő; 3) gebe; kamasz, pimasz; lotyó, fajtalan nőszemély.

Luiskaa-, if. -kata siklani, csúszni, meg- v. elcsúszni || *Luiskahta-* hirtelen siklani, csuszamlani, csusszanni | *luiskaile-*, if. -lla frequ. (Kal. 32, 424).

Luiskea sima és hajlékony, sikos, könnyen mozgó, fürge (Kivi II, 342).

Luiski- siklani, könnyedén mozogni v. haladni.

Luisku fajtalan nőszemély, szajha (San. 265).

Luisku- = *luiski-* || *Luiskutta-* intens.

Luista- koresolyázni; csuszamlani,

siklani; 2) fájni, hasogatni, metszeni (fájdalom: Kal. 17, 255); 3) hámozni, hántani (Kal. 48, 45) ||

Luistele-, *luistaele-*, if. -lla frequ.

Luisti- koresolyázni, siklani.

Luistime, -in koresolya.

Luisu lejtős, meneteles.

Luitele-, if. *luidella* siklani, könnyedén mozogni. (Kal. 17, 125).

Luja erősen álló, biztos, szilárd.

Lujahta-, **lujahutta-** harsányan kiáltani, hirtelen csengő hangot adni (Kal. 33, 157).

Lujista- v. **lujitta-** megerősíteni, megszilárdítani.

Luke- olvasni; tanulni (vmely tudományt); megolvasni, számítani, számlálni; tekinteni v. tartani vminek; ráolvasni: *l. ääneen* hangosan olvasni, fölolvasni; *sisään luettuna* beleszámítva; *älä lue sitä viaksi* ne rödd föl azt hibául; *suonilankoa lukevi* (ráolvas: Kal. 15, 313); *lue* (mondj) kiitokset isolle (Kal. 24, 19); — refl. *lukei-*, if. -eita ráolvasásokkal öltözni (Kal. 39, 121) || *Lueskele-*, if. -lla frequ. | *luetta-* caus. | *luettele-*, if. -etella előszámlálni, elősorolni.

Lukemisto olvasókönyv, chrestomathia.

Lukertele-, if. -rrella = *luikertele-* (Sat. IV, 111).

Lukio gymnasium.

Lukitse-, if. -ita [g.] bezárni, belakatozni, bereteszelni.

Lukkari [sv.] kántor.

Lukkaro [g.] színlő gyalú, simító gyalú.

Lukkele-, if. *lukellazárni*, bezárni; — refl. *lukkelei-*, if. -eita zárkózni (Loits. 6, a).

Lukki pók; 2) vizsla; kém.

Lukko, lukku [g.] lakat, zár: *panna lukkoon* bezárni; *korvat on lukossa* (be vannak dugúlva); *lyönpä leukas lukkuun* (úgy, hogy nem tudod szétnyitni; Kivi I, 289).

Lukkoa-, if. **lukota** bezárni, belakolni (Kant. 50, a).

Luksuttele-, if. **-utella** csaholni (Kal. 18, 526); 2) tágitgatni, lazítgatni (Kal. 42, 113).

Luku olvasás; szám; lecke, fejezet; sor, (határ-) idő (Rothsten); időszámítás: *laskea lukua* számolni, számítani; *tehdä lukua jostakin* számot adni vmiről; *ottaa lukuun* számba venni; *pitää lukua jostakin* v. *luussa jostakin* figyelembe v. számba venni vmit, törödni vmivel; *siiitä lieto Lemmin-käisen l.* (sor, idő) *lähteä tulevi* (Kal. 26, 384); *vanha l.* régi időszámítás; plur. *luvut* varázsigék, ráolvasások || *Luku-kaute*, n. -kausi tanszak | — *kinkeri* = *kinkeri* | — *kirja* olvasókönyv | — *määrä* szám | — *sana* számnév || *Luvun-lasku* számolás, számítás.

Lukuista számos, nagy számú.

Lukuse-, n, dim. *luku* (Kant. 153, a).

Lullamoise-, n = *lullose* (Loits. 278, b).

Lulleroise-, n puha, gömbölyded (Loits. 134, b).

Lullose-, n (medve epithetonja: Loits. 171, a).

Lullottele-, if. **-otella** hanyagúl v. kényelmesen tenni vmit: *koira haukkua lullottelee*.

Lume-, mi hó || *Lumi-siru* hópehely (Kal. 18, 320).

Lumettu- behavazódni.

Lumikki hó-fehér állat; fehér tehén.

Lumise-, n havas: *olla lumisilla* hólapdával játszani.

Lumitta- havazni, behavazni; hóval dobálni; hóban meghentergetni.

Lummee-, me megszólás, gyalázás, kisebbités, rágalom (Loits. 237, a).

Lumo fülzúgás; nagyot-hallás, süketség.

Lumo- v. **lumoa**-, if. **-ota** megígézni, megbűvölni, varázsolni.

Lumoukse-, us igézés, bűvölés, varázs: *l. voima* varázs-erő.

Lumpee-, mme nimfa (nymphaea).

Lumpeukse-, us süketség (Sat. IV, 131).

Lumpio kerek lapos gomb; orsó (Loits. 294, b); 2) térdkalács.

Lumpsakta- pottyanni (Kant. 212, b).

Lunasta- [g.] kiváltani, megváltani, megszabadítani.

Lunastime-, in = *lumnaa*.

Lunastukse-, us kiváltás, megváltás, váltság.

Lunkaa-, if. **-ngata** ide-oda vivődni, kóvályogni (hajó).

Lunkaa-, if. **-ngata** hámlani, könnyen elválni.

Lunnaa-, nas [g.] váltság, váltságdíj; plur. *lumnaat* váltságdíj (Kal. 3, 352).

Luntu kamász, fajankó, pimasz (Kivi I, 88).

Luo: *luoksi* (*luokse*) v. *luo* -hoz; közel, közelre (Kal. 4, 145); *luona* -nál; *luota* -tól; közletről (Kal. 14, 324).

Luo-, if. **luoda** teremteni, előteremteni: *jumala loi tuivaan ja maan* isten teremté az eget és a földet; 2) vetni, el- v. levetni; küldeni: *l. silmänsä jonnekin* tekintetét vhová vetni; *l. silmänsä maahan* szemét lesütni; *l. varjoa* árnyékot vetni; — refl. **luo-**, if. **luota** vetni magát, bízni magát, fordulni vhová, kezdeni (Kal. 17, 181; 38, 263).

Luoduttele-, if. **-utella** közelebb hozni (Kant. 224, a).

Luohu- enyhülni, engedni, mérséklődni (Loits. 136, b).

Luojuue, **-ut** mód: *luovun loisin luojuela* (módjára: Kant. 130, a).

Luokaree, **-re** hosszú és keskeny darab.

Luokka [sv.] osztály.

Luokka [or.] = *luokki* || *Luokkaselkä* görbe hát v. -hátú.

Luokki [or.] hám-iga, ló-iga, járom.

Luokki hajlékony (?—Kant. 101, a).

Luoko széna-rend, lekaszált széna || *Luoko-sää* széna-kaszálásra való idő (San. 13).

Luola barlang.

Luoma teremtmény, lény; *luomaise*, **-n** dim. || *Luoma-merkki* v. *-pilkku* anyajegy.

Luome, **-mi** anyajegy; 2) szem-pilla, szemhéj (Kal. 42, 88).

Luomukse, **-us** teremtetett állat, teremtmény; 2) természet, alak (Loits. 71, b).

Luonnain, **luonnainkin** v. **luonnan**, **luonnankin** különösen; *ei luonnainkaan* (*luonnankana*) sem-mikép sem, legkevésbbé sem.

Luonnikkaa, **-ikas** = *luonteva*.

Luonnista- alkalmazkodni, illeni, alkalmas lenni; sikerülni || *Luonnistu-* id.

Luonnitse-, if. **-ita** v. **luonnitta-** = *luonnista-*.

Luonnokse, **-os** tervezet, terv.

Luonnollise, **-n** természetes, természet-szerű.

Luonnottoma, **-oton** természet-ellenes.

Luontaise, **-n** természeti, természetes.

Luontea = *luonteva*.

Luontee, **-nne** természet, jellem; 2) = *luonti* (Kal. 22, 193).

Luontele-, if. **-nnella** közeledni; refl. *luontelei-*, if. **-eita** közeledni (Kal. 14, 96); *hänyni-vetni* magát, *hánykolódni* (Kal. 38, 182).

Luonteva természet-szerű, alkalmas, hasznos, illő; *luontevaise*, **-n**, id.

Luonti teremtés; vetés: *silmän l. szempillantás*, tekintet.

Luonto természet || *Luonto-kappa-lee*, **-le** teremtmény, állat || *Luonnon-lahja* tehetség | —*tietee*, **n. -tiede** természettudomány | —*tutkija* természetbúvár.

Luontu- alkalmazkodni, hajlani, illeni, hozzászokni; sikerülni (Oks. 121).

Luopee, **n. luove** megszólás, rágalmazás (Loits. 237, a).

Luopu- elállni vmitől, elválni, elpártolni || *Luovutta-* caus.

Luopuisa engedelkeny; alkalmas, illő, kellemes, szelíd, szende, barátságos, jó: *l. emäntä* (Kal. 25, 267).

Luopumukse, **-us**, **n. act. luopu-**.

Luori = *laari* (Loits. 292, b).

Luoska, luoskio, luosko, luosku piszkos, szutykos nőszemély, lotyó, szajha (Kant. 49, b).

Luosma = *losma*.

Luoso pocsolya; 2) = *luoska*.

Luostari [sv.] kolostor.

Luota [or.] tányér, tál || *Luotase*, -n dim.

Luotee, n. **luode** végzet, sors; plur. *luoteet* varázs-igék.

Luotee, n. **luode** [g.] ár, dagály; 2) éjszak-nyugat.

Luotehikkaa, -ikas árasztó, árt-hozó.

Luotehise, -n éjszaknyugati.

Luotettava l. *luotta*.

Luoti [sv.] lat, mérő-ón; golyó.

Luotio kores- v. torz-szület, torz-alakú ember.

Luoto [or.] sziget, szirt, zátony.

Luotsaa, if. -sata [sv.] kalaúzolni (hajót).

Luotsi [sv.] rév-kalauz.

Luotta-bízni, megbízni (vkiben: *johonkin*); *luota minuun* bízál bennem; *luotettava* megbízható.

Luotta-közel hozni, irányozni, kormányozni (Kal. 29, 76); refl. *luottai*-, if. -aita beleakadni, hozzátapadni (Kal. 40, 165) || *Luottele*-, if. *luotella* frequ.

Luottamukse, -us bizodalom.

Luotee, n. **luote** végzet; varázs-ige, ráolvasás; plur. *luoteet* varázs-igék, ráolvasások; apró szélséyek, szokások, sajátságok.

Luotee, n. **luote** v. **luotto** bizalom, hitel.

Luottime, n. **luotin** szántóvas, ekevas; csoroszlya.

Luotu-teremtődni, nemződni, származni (Loits. 275, b).

Luovaa-, if. -vata [sv.] rézsútolni (hajóval), hajót jobban a szél irányába hozni, lavírozni; 2) lassú lenni, lassúskodni; 3) megengedni || *Luovaile*-, if. -lla frequ. (San. 37).

Luovi = *luoti* (Loits. 224, b).

Luovutta- l. *luopu*.

Lupa [g.] ígélet; engedelem, szabadság: l. *hyvä*, *anto parempi*; *onko l. astua sisään* be szabad lépni? *omin luvin* önhatalmúlag || *Lupa-aika* szabadidő, vakáció.

Lupaa-, if. **luvata** ígérni; 2) engedni (Kal. 45, 330).

Lupaukse, -us ígélet.

Lupi egészen, teljesen.

Luppa barka; famoha; 2) konyafülű (Kal. 18, 502) || *Luppa-korva* konya fülű.

Luppanaise, -n lógó, lecsüngő; toboz-szerű; mohos; bozontos (Loits. 135, a).

Luppo = *luppa*.

Lupsahta-csúszni, siklani; potytyanni.

Lupsotta-hanyag lenni, hanyagúl dolgozni, kontárkodni; 2) ugatni, csaholni (Kant. 92, b).

Lupsutta-susogni; 2) = *lupsotta* || *Lupsuttele*-, if. -utella frequ. (San. 42).

Lupu [sv.] bunkó, cséphadaró.

Lupukka nimfa (nymphaea).

Luraa-, **luraja**-, if. -rata csörge-dezni; trillázni || *Lurahta*-mom.

Lurise-, if. -sta = *luraa*-.

Lurjukse, -us lurkó, gazember, hunczut.

Lurppa lelógó, lecsüngő, konya helyzet: *hännät lurpassa* (Kivi II, 260).

Lurputta- hanyagúl v. nehézkesen szaladni; 2) lógni, fityegni.

Lurvaile-, if. -lla hanyagúl tenni vmit; ténferegni, csatangolni (Kivi I, 139; II, 425).

Lusa = *lusu*.

Lusahta- lerogyni, összerogyni.

Lusikka [or.] kanál || *Lusikallise*, =n kanálnyi.

Lusikoitse-, if. -oita kanalizni.

Luska [or.] = *lusikka*.

Luska = *loska* (Loits. 72, a).

Luska- v. *luskaa-*, if. -kata zörögni, csörömpölni, zajogni: *luskan luisessa tuvassa* csontszobában (=szájban) csörömpölök (=az emberek szájában forgok; rágal-maznak, megszólnak: Kant. 133, a); *l. lumessa* hóban gázolni (Kant. 218, b) || *Luskaile-*, if. -lla frequ. (Kal. 32, 424) | *luskahutta-* hirtelen zörgéssel, csörömpöléssel, zajjal tenni vmit; lepuffantani (Loits. 61, a).

Luskee-, -ke zörgés, csörömpölés, nyikorgás, recsegés, csattogás, dörgés: *luien l.* (Loits. 123, b).

Lusko- = *luskaa-* (Kant. 216, b); 2) széttörni (Loits. 40, b).

Luskuttele-, if. -utella ugatni, csaholni, feleselni, veszekedni (Kal. 18, 478); 2) zörögni csörömpölni, recsegtetni, csattogatni (Kant. 84, b).

Lusso- = *lusko-* 2. (Loits. 66, b).

Lusta- hámozni, hántani, hasogatni, szaggatni (Loits. 60, a).

Lustee-, -te v. *lusto* v. *lustu* csontpánczél, pánczél-ing (Loits. 6, a).

Lusti [sv.] = *lysti*.

Lusu elhasznált v. elpusztult

tárgy, roncs: *lyödü lusuksi* darabokra törni.

Lutakko pocsolya.

Lutee, n. *lude* poloska.

Lutikka = *lutee*.

Lutise-, if. -sta laza lenni, lötyögni, csörömpölni, nyikorogni, reszketni, rezegni, rázkódní (San. 50; Kant. 251, b).

Lutista- összeszorítani, összenyomni, összelapítani || *Lutistu-* összeszorúlni, összenyomódni, összelapulni, összeesni.

Lutjana hanyag v. lassú, késlekedő, haszontalan ember.

Lutka ringyó; 2) sikos út.

Lutkahta- meglazulni, elválni (Loits. 75, a); 2) = *luikahta-* (?—Loits. 76, b).

Lutkotta- v. *lutkutta-* csetten-teni; szűresőlni.

Luto odvas, üres; 2) üreg, fülke.

Lutsu eme-disznó; 2) ringyó, lotyó.

Lutukse-, -us együgyű, ügyetlen v. haszontalan nőszemély.

Lutusta- hurezolni, hanyagúl dolgozni, kontárkodni, ügyetlenkedni, bambáskodni.

Luu csont; kemény héj (Kal. 48, 46) || *Luu-ranko* csontváz | —*valo* köszvény || *Luu-kolottaja* v. -*kolotukse-*, -us köszvény.

Luudakse, plur. -set söprűnek való vesszők.

Luuhaa-, if. -hata jegyesét látogatni (éjjel) || *Luuhatta-* id. | *luuhattelle-*, if. -atella frequ.; szálagálni.

Luuhistele-, if. -lla leselkedni (Kivi I, 372).

Luukku [sv.] ablak-tábla, csapó-

[ajtó.

Luule-, if. -lla vélni, hinni; gyanakodni, féltékeny lenni: *luulteni* v. *luullakseni* a mint vélem, úgy hiszem || *Luulettele-*, if. -etella hitegetni: *l. itseänsä* hitegetni magát; — refl. *luulettelei-*, if. -eita képzelődni.

Luulento (gramm.) modus concessivus.

Luulevaise, -n gyanakvó, féltékeny.

Luulo vélés, gyanítás; vélemény, hit.

Luuloitukse, -us hitegetés, képzelődés.

Luuloittele-, if. -oitella = *luulettele-*.

Luultava hihető, valószínű; *luultavasti* hihetőleg, valószínűleg.

Luumu [sv.] szilva.

Luusee, -se varázs-mesterség, varázs-szer.

Luusi- varázsolni, bővílni, megbővílni; 2) enni, rágni, pusztítani (Loits. 282, b).

Luuska rossz ló, gebe (Sat. I, 145); 2) vén kurva.

Luusto csontpánczél.

Luuta [litv.] seprű.

Luuta- rágni, emészteni, pusztítani (Loits. 60, a) || *Luutu-* med. (Loits. 41, a).

Luutava csontszerű, csontos.

Luuti- söpörni (Kal. 44, 58).

Luutnantti [sv.] hadnagy.

Luuttu [sv.] lant.

Luutu- csontosodni, csontkeménységgé válni; lesóványkodni.

Luutusta- söpörni, tisztogatni, mosni (Kal. 27, 131).

Luuva v. **luva** [sv.] szérű, cséplőhely.

Luvallise, -n szabad, megengedett. **Luvattoma**, -aton meg nem engedett, tilos.

Lyhene-, if. -hetä rövidülni || *Lyhentä-* rövidíteni.

Lyhmistä- lehajtani, meghajtani; refl. *lyhmistäi-*, if. -äitä meghajolni (Kal. 33, 209).

Lyhtee, -hde kéve.

Lyhti, **lyhty** [sv.] lámpás.

Lyhve, -hyt = *lyhye* (Kant. 190, b).

Lyhykkäise v. **lyhykäise**, -n rövidke, rövid.

Lyhye, -yt rövid: *pitkät hiukset*, *l. mieli* hosszú haj, rövid ész (San. 397) || *Lyhyse*, -n dim.

Lyijy [sv.] ólom.

Lykkelö lökdösés, taszigálás (Oks. 180).

Lykki- lökni, előre lökni || *Lykkele-*, if. *lykellä* v. *lykkiele-*, if. -llä frequ.

Lykky [sv.] szerencse.

Lykkäykse, -ys lökés, taszítás.

Lykkää-, if. *lykätä* lökni, tasztítani: *l. toistaiseksi* elhalasztani.

Lykylise, -n szerencsés.

Lykyttele-, if. -ytellä könnyedén lépkedni, tipegni: *astua lykyttelevi* (Kal. 14, 389).

Lykästy- sikerülni.

Lylleröise, -n rövid és vastag, kerekded, gömbölyded, tojásdad.

Lylyl- ingani, billegni, ringani (Kal. 43, 86); 2) csörömpölni, dúdolni.

Lyly fenyűnek v. nyírfának keményebb éjszaki fele; ebből készült (ballábra való) hosszabb hótalp (Kal. 21, 341).

Lylyise, -n fenyű-, fenyűfából

(kül. keményebb oldalából) való
(Kal. 43, 86).

Lymy rejtek, búvóka.

Lymyise, *n*, a. rel. *lymy*; plur.
lymyiset bújósdi (játék): *olla lymyi-*
sillä bújósdi játszani.

Lymyä-, if. **-ytä** elrejtőzni, lesben
állni, bújósdi játszani || *Lymyi-*
le-, if. *-llä* frequ. | *lymyttä*- elrej-
teni | *lymyttele*-, if. *-ytellä* rejtőz-
ködni.

Lyngisty- lehajolni.

Lynghyttele-, if. **-ytellä** = *lyn-*
nähyttele- (Loits. 320, a).

Lyunkä-, **lynkä** hajlott, görbe,
sánta, csipőjére béna (Sat.
III, 19).

Lyunkkä-, if. **-nkätä** sántítani.

Lynnähyttä- röpíteni, szaporán v.
sebesen tenni vmit: *lyödä* l. (Sat.
IV, 4) || *Lynnähyttele*-, if. *-ytellä*
frequ.

Lynsyttä- nehézkesen, ügyetlenül
jární (Kant. 76, b).

Lyntsi- nehézkesen v. ügyetlenül
jární (Kant. 77, b).

Lypsi = *lypsy* (Kant. 319, b).

Lypsime, **-in** fejő-edény.

Lypsi- fejni.

Lypsy fejés || *Lypsy-lehmä* fejős-
tehén.

Lypsykse, **-ys** egy fejésből való
tej; fejés ideje (Kal. 33, 142).

Lypsä- fejni; tejet adni: *lypsävä*
fejős, tejelő.

Lyrkyttele-, **lyrpyttele**-, if. **-ytellä**
ügetni.

Lyseo [lat.] lyceum.

Lysmi- csavarni, görbíteni, hajlí-
tani (Loits. 38, a).

Lysmistry-, **lysmy**- meggörbül-
ni, meghajlani, eltörni (Kal. 2, 182).

Lysmä meggörbült, meghajlott
(Kal. 46, 401).

Lysmähtä-, **lysmättä**- hirtelen
meggörbül-
ni, eltörni (Kal. 13,
252).

Lysti [sv.] kedv, mulatság; víg,
jókedvű, mulatságos (Kant. 101, a).

Lystikkää-, **-ikäs** v. **lystillise**, *n*
mulatságos.

Lystää-, if. **-tätä** kedve van (Sat.
I, 188) || *Lystäile*-, if. *-llä* mula-
tozni.

Lysähtä- hirtelen lerogyni, össze-
esni, zuhanni.

Lyte, *n*. **lysi** kaszanyél, kaszanyél
fogantyúja.

Lytistä- összenyomni, összelapí-
tani || *Lytisty*- med.

Lytty laza (nem feszült) v. lazán
lógó állapot: *olla lytysä* összezsuo-
gorodva, összeesve, összelapulva
lenni; 2) *vmi* nyavalya (? — Loits.
326, a).

Lyyhistä- lehajtani || *Lyyhisty*-
lehajolni.

Lyyhä sánta, csipőjére béna ember.

Lyyhää-, if. **-hätä** sántítani, sán-
tikálni.

Lyykistä- lehajtani; refl. *lyykistäi*-,
if. *-äitä* leguggolni || *Lyykisty*- le-
hajlani, leguggolni.

Lyyky gugg, guggoló helyzet.

Lyyky nyomorúlt viskó v. hajlék
(Kant. 78, b).

Lyykyttele-, if. **-ytellä** guggolva
mozogni v. végezni vmit; lo-
pódní, vánszorogni, mászni
(Kant. 75, b).

Lyykähtä- hirtelen leguggolni;
lecsurogni, lefolyni.

Lyyli indulat, hevesebb gerjede-
lem: áldozat (Loits. 141, b) ||

Lyyli-paikka szent hely v. áldozó hely az erdőben.

Lyyliittä- áldozni.

Lyypähtä- ugrálva szaladni; megugrani, elmenekülni, ellillanni.

Lyyrittä- trillázni, könnyedén dalolni.

Lyyry [gör.] lant.

Lyyryttä- könnyedén és csendesen tenni vmit, lassan futni; 2) trillázni, lantot pengetni || *Lyyryttele-*, if. *-ytellä* frequ. (Kant. 77, b).

Lyyrä [gör.] lant.

Lyyräjä- v. **lyyrää-**, if. **-rätä** mulatozni || *Lyyräile-*, if. *-llä* énekelni, dúdolni, bölcsődalt dalolni, dalolva ringatni (Kant. 168, b) | *lyyrättä-* intens. (Kant. 25, a) | *lyyrättele-*, if. *-ätellä* jókedvű lenni; jó kedvvel tenni vmit; dúdolni, trillázni (Kant. 12, a).

Lyyttä- tipegni, vánszorogni (Kant. 75, b).

Lyö-, if. **lyödä** ütni, verni: *l. rikki* széttörni; *l. suonta* eret vágni; *kello lyö* az óra üt; *l. leikkiä* játszani, tréfálni; *l. vetoa* fogadni; *l. rahaapénzt* verni; *l. kuperkeikkaa* bukfenczezni; *l. laimin* (laimiin) elhanyagolni, elmúlasztani; *l. arpa* sorsot vetni; *l. korttia* kártyázni; *hän oli kuin puulla päähän lyöty* (= nagy meglepetés); — refl. *lyö-*, if. *lyötä* csapni magát, fölcsapni vminek, vetni magát, vetődni: *itse löihe laulajaksi* (fölcsapott); *lyökse sinne, lyökse tänne* (hánykolódik: Kal. 9, 521); *lyöte lykkyaattehisin* (csapd magad, öltözzél: Kal. 14, 141) || **Lyöttä-** üttetni, veretni; feltörni (bört); elvásítani (fogat): *happamet mar-*

jat lyöttävät hampaat | *lyöpy-ütödni*, verődni.

Lyömä, lyönti ütés.

Lyötti v. **lyötttime**, n. **lyötin** kölyű, zúzó, ütő-kos, kótis.

Lähdentö (gramm.) elativus.

Lähe, -hi közel, közel való: *lähellä* közel; *läheltä* (dial. *lästä*, összevonva ebből: *lähetä*) közléről; *lähelle* közelre; *lähes* (läheksi) közelbe, megközelítőleg; *lähes kaksi vuotta* közel két esztendő; *läsnä* (összev. ebből: *lähenä*; dial. *lässä*) jelen; *läsnä ollessani* jelenlétemben; *läsnä oleva* jelen lévő; *läsnä olo* jelenlét; comp. *lähempä, -pi*; sup. *lähimpä, -in*.

Läheise, -n közeli, közel való.

Läheistö közel, közelség.

Läheisyyte, -yys közelség.

Lähemmäise, -n közelebb való.

Lähene-, if. **-hetä** közeledni || *Lähentä* közelíteni, közelebb helyezni | *lähentele-*, if. *-nnellä* apródonként közelíteni v. közeledni; refl. *lähentelei-*, if. *-eitä* közeledni | *lähenty-* = *lähene-*.

Lähes l. *lähe*.

Lähesty- = *lähene-*.

Lähettilää, -lās követ.

Lähetä- küldeni; refl. *lähettäi-*, if. *-äitä* megjelenni (Kal. 37, 72).

Lähetykse, -ys küldetés, missió || *Lähetys-kunta* küldöttség, követség | —*miehe*, n. *-mies* küldött, követ, missionárius | —*pappi* missionárius, hittérítő.

Lähetysten közel egymáshoz.

Lähetystö küldöttség, követség.

Lähimmäise, -n legközelebb való; felebarát.

Lähimäise, -n közeli, közel való.

Lähin l. *lähe* és *lähte*-.

Lähinäise, *n* = *läheise*.

Lähise, *n* = *läheise*.

Lähistö = *läheistö*.

Lähte-indulni, elindulni, elmenni; kezdeni: *tästä lähtein* (*lähtien*, *lähin*) ezentül, ettöl fogva; *siitä lähtein* azontül, attól fogva; *nappi lähtee* (leszakad); *hiukset lähtevät* (kihullanak); *kankaasta lähtee väri* a kelme színét hagyja || *Lähtiele*-, if. *-lla* frequ.

Lähtee, *-hde* forrás, kútfo.

Lähtemä üszö (Kal. 21, 404).

Lähtiäise, plur. *-set* = *läksiäiset*.

Lähtö indulás, elmenetel.

Lähyyte, *-yys* közelség.

Lähökse, *-ös* fájás (Loits. 222, a).

Läikki-lángolni; színt játszani.

Läikky-ingani, ringani, hullámzani, csapkodni, ide s tova mozognia habokban, dagadni, áradni, kiömleni, kilocesanni (Kal. 3, 296); 2) fényleni, csillámlani, színt játszani || *Läikyttä*-caus. | *läikähtä*-mom.

Läikkynä, n. act. *läikky*-.

Läikkä hullám, hullám-ár, hullámcsapás (Kal. 2, 202).

Läiköttä = *läikyttä*-. 2) csillámlani, csillogni (Kal. 25, 604).

Läily-ringani, ingani (Kal. 17, 404).

Läimähtä-hirtelen ütni, csapni; 2) színt játszani, föllángolni || *Läimähyttä*-, *läimäyttä*-intens. (Kal. 40, 148) | *läimäyttele*-, if. *-ytellä* ütögetni, csapkodni (Kivi II, 45).

Läiskis zsupsz ! puff !

Läisky-läiskää-, if. *-kätä* locsogni, csobogni, csapódni (víz) ||

Läiskyttä-caus., intens.: *laineet läiskyttävät venettä vasten* a habok hozzácsapódnak a csolnakhoz | *läiskähtä*-, *läiskäyttä*-mom.

Läjä rakás, halom.

Läjähtä-csattanni, pattanni || *Läjähyttä*-, *läjäyttä*-csattantani, pattantani: *lyödä* l.

Läjäykse, *-ys* csattanás, pattanás, ütés.

Läjää-, if. *-jätä* rakásba rakni, fölhalmazni.

Läkertele-, if. *-rrellä* hadarni, zavartan v. érthetetlenül beszélni.

Läksi [sv.] pléh.

Läksi [sv.] tinta || *Läksi-tolppo* tinta-tartó.

Läkkä-(dial.) = *lähte*-. *läkkän* = *lähden* (Kant. 129, a); *läkkäs* = *lähde*; *läkkäm*, *läkkämästä* = *lähetekäämme*; *läkkö* = *lähtekö*.

Läksiäise, plur. *-set* lakzi a menyasszonyi háznál; búcsúlakoma a fiatal pár távoztakor a menyasszonyi háztól; hozomány, búcsúajándék.

Läksy [sv.] leezke.

Läksyttä-megleczkéztetni.

Läkä hab, tajték.

Läkähtä-elfojtani, gátat vetni vminek || *Läkähty*-megfulladni, kifogyni a lélegzetből; kiszáradni (Kant. 29, a).

Läkäröi-, if. *-öidä* csúszni, kanyarogni, kígyózni (Loits. 135, a, hol nyilván sajtóhibából ez áll: *lääkäröihit*, e. h. *läräröihit*.)

Lälleröise, *n* kerekded, gömbölyded, mozgékony (Loits. 134, b).

Lallattä-selypíteni, selypesen beszélni; dúdolni.

Lämmittä- l. *lämpiä-*.

Lämmitykse, -ys melegítés, fűtés.

Lämpene-, lämpeä-, if. **-mmetä** melegedni, fűlni.

Lämpimä, n. lämmin v. lämpimä meleg melegség: *minun on l. meilegem van.*

Lämpia-, if. **-mmitä = lämpeä- ||** *Lämmittä-* melegíteni, fűteni.

Lämpiaise, plur. -set kóstoló frissen sült kenyérből (San. 510).

Lämpye, -mmyt v. lämpymye, -yt meleg (Sat. I, 6; Kal. 50, 158).

Lämpymä = lämpimä.

Lämpö melegség || *Lämpö-mittari* hőmérő.

Lämpöise, -n meleg.

Lämsi- sompolyogni, vánszorogni, totyogni, böczörészni.

Lämsä pányva (Kal. 14, 246).

Längistele-, if. **-llä** meggörnyedve, meghajolva mozogni (Kant. 60, b).

Länke, -ki, plur. **länget** ló-iga (Kal. 3, 95) || *Länki-luu* lapockacsont, szügy-csont (Kal. 6, 181).

Länkä = lonka 1. (Loits. 249, a); 2) hajlott, görbe (Kal. 3, 105).

Länkämäise v. länkämöise, -n *länkämäisillänsä (länkämöisillänsä)* meghajolva, meggörnyedve (Kal. 23, 150; Kant. 291, a).

Lännnykse, -ys hársfa (Loits. 310, b).

Länseä = lenseä (San. 161).

Länte, -nsi nyugat, napnyugat.

Länteise, läntise, -n nyugati.

Länttä- nyugat felé hajlani: *päivä länttää* esteledik, alkonyodik.

Läntymyke, -ys lapos fejő-edény (San. 419).

-Läntä v. -läntäise, -n (összetételben): *musta-l.* feketés, kissé

fekete; *lyhyt-l.* rövidcske, kissé rövid; *vanha-l.* öregcske, kissé öreg.

Läpe, -pi lyuk: *läpensä v. läpeensä* át meg át, teljesen, szüntelenül, szakadatlanul; *läpitse, lävitse v. läpi -n* át, keresztül, által; *läpi-kuultava* átlátszó.

Läpehty- kilyukadni, kiürülni(?—Loits. 152, b).

Läpertele-, if. **-rrellä = läkertele-**Loits. 135, b).

Läpeä-, if. **lävetä** elillanni, elosonni.

Läppä: *lentää siivet läpällään* kiterjesztett és mozdulatlan szárnyakkal röpülni.

Läppää-, if. **läpätä** [sv.] kongatni, félreverti (harangot). [csapó.

Läpsä csapó: *kärpäsen l. légy-*

Läpsähtä- csapódni: *ovi läpsähti kiinni* (becsapódott).

Läpyttä- csapni, csettenteni: 1. *käsiänsä* tapsolni; 2) *lälälni* (mint a kutya).

Läpäise-, if. **-stä** áteresztetni, áthatolni; átlukasztani, átfúrni.

Läpäjä-, if. **läpätä** csacsogni, fecsegni; 2) lebegni, lobogni.

Läpätti csacska ember.

Läpättä- ide s tova mozogni, lebegni, lobogni; csacsogni, fecsegni, hadarni, érthetetlenül beszélni: *sydän läpättää* (hevesen dobog); *koira läpättää kieltänsä* (kilógatja); *mylly-rattaat läpättävät* (kelepelnek).

Lärppä fecsegő, szószátyár.

Lärpättä- csacsogni, fecsegni.

Läsi- [or.] betegesen feküdni (Kal. 45, 186) || *Läsittä-* megbetegíteni (Sat. II, 159).

Läski [sv.] szalonua.

Läsä, lässä, lästä l. *lähe*.

Läti- mászni, csúszeni, meglapúlni (Loits. 293, a).

Lätise-, if. **-stä** zuhogni, szakadni (eső), locsogni; csacsogni, csevegni, fecsegni.

Lätistä- összelapítani.

Lätky suhogó, korbács; sulyok (mosófa): (*läksi*) *lätäkölle lätkyilensä* (sulykolni: Kant. 297, a).

Lätsintä, parall. *litsintä* (Sat. II, 58).

Lätsä lapos, lapított.

Lätti disznó-ól; 2) pocsolya, pocseta.

Lättä lapos.

Lätystä- hanyagúl tenni vmit (pl. hanyagúl hurezolni, vonszolni, rágni); 2) lubiczkolni, bepiszkolni; 3) nyomni, szorítani, szorongatni.

Lätäkö pocsolya, pocseta (Kal. 32, 294).

Lävistä- lyukat fúrni, átlukasztani, átfúrni.

Lävitse l. *läpe*.

Lävähdykse, -ys csillámlás, villanás.

Lävähätä- fölugrani, fölrezzenni; 2) csillámlani, villámlani, villogni || *Lävöhyttä-* caus.

Läyhkä lélekzet; búz.

Läyhkää-, if. **-kätä** lélegzeni; búzleni.

Läyhyttele-, if. **-ytellä** fújni, lehelni, lengedezni, lebegni, röpködni (Loits. 2, b).

Läyhöttele-, if. **-ötellä** = *läähöttele-* (Loits. 154, b).

Läykky = *läkky*.

Läykyntö, n. act. *läykky*; 2) fö-

lösleges beszéd, csacsogás, rágalmazás, füllentés (Kant. 25, b).

Läyle, -li nehéz, bajos, súlyos, fáradságos, nyomasztó, kellemetlen (Kant. 55, b).

Läylentä- fárasztani, kimeríteni, kedvetlenné tenni, kínozni (Kal. 40, 320).

Läylä búskomorság, mélabú, kedvetlenség.

Läysee, plur. **-seet** varázs-szerek, varázs-mesterség.

Läähystä- vánszorogni, vonszolni magát.

Läähättä- = *läähöttä-* (Oks. 102).

Läähää-, if. **-hätä** lustán, lassan, nehézkesen v. bambán tenni vmit.

Läähöttä- szuszogni, fújni, lihegni, zihálni || *Läähöttele-*, if. **-ötellä** frequ.

Läakitse-, if. **-itä** gyógyítani.

Lääkitykse, -ys orvosság.

Läakkee, n. **lääke** [sv.] orvosság || *Lääke-tietee*, n. **-tiede** orvostudomány.

Lääkäri [sv.] orvos.

Lääkäri-, if. **-öidä** orvos lenni, orvoskodni. — V. ö. *läkäri-*.

Läämä bőséges: *läämältä* bőségesen.

Lääni [sv.] kormányzóság, kerület, megye.

Lääni- rendezni, fölügyelni, tisztogatni, takarítani (Kal. 18, 491).

Läänittä- adományozni, hűbérüladni (jóságot).

Läänitykse, -ys adományozás, hűbérül-adás.

Lääppä tétlen, tunya, bágyadt, ernyedten ember.

Läapöttä- ingadozni, ingadozva járni; lebegni, lobogni.

Läätikkö kis tér, kis üresség v. üreg.

Läätiti [or.] disznó-ól, juh-akol.

Läätä- furni, szaggatni, fájdalmat okozni (Loits. 60, a).

Läävä [or.] akal || *Läävällise*, *en* akolhoz tartozó; akolnyi.

Lökisty- gyengülni, pusztulni, utoljárt járni.

Lökä nyál, szenny, piszok.

Lököttä- kényelmesen, hanyagúl járni v. mozogni, fityegni, lötyögni, lityegni-lotyogni.

Löllöttä- bőgni, bömbölni, keservesen sírni.

Lönkyttä- ügetni, baktatni; vándorolni.

Lönttaree, -re idomtalan darab, esetlen v. nehézkes ember : *lapsi-l.* (Kal. 5, 235).

Löntystä- lassan, hanyagúl v. nehézkesen járni, czammogni : *karhu käydä löntystäü.*

Löpinä susogás, fecsegés; csoszogás : *löttöjen l.* (Kant. 105, a).

Löpise-, if. -stä susogni, fecsegni.

Lörppö csacska ember.

Lörpöttele-, if. -ötellä csacsogni, fecsegni.

Lörpötykse, -ys csacsogás, fecsegés.

Lötkähtä- pottyanni (Kivi II, 72).

Lötköttä- nyújtózkodni, heverni; kényelmesen mozogni (Kivi I, 274).

Löttö vékony és silány nyírfahéj-czipő (San. 127) || *Löttö-virsu = löttö* (San. 322).

Löydökse, -ös lelet (Sat. III, 43).

Löyhentä-, löyhistä- lazítani, tagítani || *Löyhenty-, löyhisty-* meglazulni, megtágulni.

Löyhki- lebegni, libegni, lobogni (Kal. 31, 88).

Löyhky búz; 2) veszekedés, káromkodás (Kant. 28, a).

Löyhky- búzleni.

Löyhkä búz; fuvallat, szellő.

Löyhkä- v. **löyhkää-, if. -kätä** búzleni, búzt terjesztetni (Kant. 67, a).

Löyhy- v. **löyhyä-, if. -ytä** röpködni, szállongani, lebegni, lengedezni (Sat. IV, 7) || *Löyhyttele-, if. -ytellä* fújni, fuvallani, lengedezni, lebegni, szállongani; szelet csinálni, legyezni (Kal. 15, 497; 37, 53) | *löyhähtä-* mom. (Loits. 138, b) | *löyhäyttä-* caus., intens. *lenti löyhäytti* (Kal. 15, 404).

Löyhä [sv.] laza, petyhüdt, ernyedt, gyenge; engedékeny; laza erkölcsű, könnyelmű.

Löykähtä- búzleni, hirtelen búzt terjesztetni.

Löyly meleg gőz, pára, gőzfürdő; (fig.) verés.

Löylyttä- fürdetni (gőzben); (fig.) megvesszőzni, elpáholni.

Löysä [sv.] laza, szabad.

Löytä- találni, lelni || *Löyty-* található lenni, találtatni.

Löytö lelet || *Löytö-retke, -ki* fölfelezési út (utazás).

Lööki [sv.] hagyma.

M.

Ma (mä) l. *mu.*

Maa föld; ország; vidék, falu (el-
lentét: város): *oma m. mansikka*,
muu m. mustikka (San. 357); *ajaa*
v. *kulkea maata myöten* (szárazon);
maalla ja merellä szárazon és ten-
geren; *tulla v. nousta maalle*
partra szállni; *laskea maalle* ki-
kötni; *maan päällä* a földön;
hakata maahan levágni; *lan-
geta maahan* földre esni, lerogyni;
ei maassa eikä puussa se égen, se
palláson (= sehol); *maassa* or-
szágban; *maalla* vidéken; *ei liki
maillenkaan v. mainkaan* távolról
sem, korántsem || *Maa-emä* föld
alapja, szilárd föld (Kal. 1, 234;
31, 331; 10, 430); *mező, rét* (Kal.
32, 217) | —*herra* helytartó, kor-
mányzó | —*ilma* világ | —*kirja*
telekkönyv | —*kunta* tartomány |
—*marsalkka* ország marsallja |
—*miehe*, n. —*mies* földművelő | —
mittari földmérő, mérnök | —*mouk-
ka* paraszt golyhó, falusi golyhó |
—*muurame*, —*an* tavaszi hamvas
szeder | —*seutu* vidék | —*tila* föld-
birtok | —*vara*: —*varahan* földre
(Kal. 46, 603) || *Maan-alaise*, —*n*
föld-alatti | —*jako* földosztás | —
järitykse, —*ys* földrengés | —*kul-
keute*, —*us* számkivetés | —*kulkuri*
csavargó, földönfutó | —*miehe*, n.
—*mies* földi, honfitárs | —*pako* v.
—*pakolaisuute*, —*uus* számkivetés;
—*pakolaise*, —*n* számkivetett | —*pallo*
földgömb | —*tie* országút | —*tietee*,

n. —*tiede* földrajz | —*viljeliä* föld-
művelő | —*viljelykse*, —*ys* földmű-
velés || *Maahan-paniaise*, pl. —*set*
temetés | —*pano* id.

Maadutta l. *maata*.

Maahise, —*n* bőr-kiütés, kanyaró
(Loits. 295, b); plur. *maahiset*
földalatti manók (Kivi I, 20).

Maahue, —*ut* v. *maahuise*, —*n*, dim.
maa (Kant. 228, b).

Maakkaa, n. *maakas* földszerű,
földízű (Sat. III, 26).

Maalaa, if. —*lata* [sv.] festeni.

Maalaise, —*n* falusi ember.

Maalari [sv.] festő.

Maalaukse, —*us* festés.

Maali [sv.] cél.

Maali [sv.] festék.

Maalima = *maailma* (Kant. VII. 1.).

Maalis-kuu Márczius.

Maallikko világi ember, laikus.

Maallise, —*n* földi, világi.

Maallistu elvilágiasodni.

Maammo anya || *Maammue*, —*ut*
dim.

Maanantai v. —*taki* [sv.] hétfő.

Maani [or.] csalogatni, csábítani,
kényszeríteni (Loits. 45, a) ||
Maanitta csalogatni, rábeszélgni,
csábítani, elesábítani, rábírn,
rákényszeríteni, vkitől vmit el v.
kicsalni (Sat. I, 140) | *maanittele*,
if. —*itella* frequ. (San. 560).

Maanuva kígyó — méreg, méreg
(Loits. 89, b).

Maar, *maarian* v. *maarin* Mária
ugyse', biz' isten, bizony.

Maaru gyomor, bendő (Kivi II, 213).

Maata- földet képezni, földde változtatni (Kal. 9, 36); 2) eltemetni (Oks. 46) || *Maatele-*, if. *maadella* frequ.; refl. *maatelei-*, if. *-eita* földde képződni (Kal. 17, 547) | *maatu-* földde v. földszerűvé lenni; porrá lenni, elporhadni (Oks. 16); (fig.) *mieli maatuu* (elvilágiasodik); 2) partra érni v. szállni, rhova érni v. jutni (Kal. 30, 455) | *maadutta-*, caus. *maatu-*.

Maata: *m.-jalka* v. *-jalkaise*, *zn* rövid lábú (Kant. 259, b; Loits. 160, a).

Maata-pano l. *makaa-*.

Maatuska [or.] anyuska (Kivi II, 355); napa.

Madottu- megnyűvesedni: *kielensä maottukohon* (Loits. 254, b).

Maha [g.] has, gyomor, altest.

Mahakkaa, -akas terhes, viselő (Sat. I, 120).

Mahdikkaa, -ikas hatalmas.

Mahdollise, zn lehetséges; 2) érdemes, méltó.

Mahdollisuute, -uus lehetőség, lehetőség: *mahdollisuutta myöten* lehetőség szerint, a mennyire lehetőség.

Mahdottoma, -oton lehetetlen; 2) véghetetlen roppant (Kal. 2, 260); képtelen: *hän tekee mahdotomia* képtelen dolgokat művel; 3) érdemetlen, méltatlan.

Mahdottomuute, -uus lehetetlenség.

Mahea pudvás, reves, korhadtt, rothadt.

Mahene-, if. -heta állottá lenni, állásban elromlani, megdohosod-

ni, megpenészesedni, elrothadni, megpudvásodni || *Mahenta-* caus. | *mahentu-* = *mahene-*.

Mahero = *maho*: *m.-lehmä* (Kant. 273, a).

Maheutu- = *mahene-*.

Mahi- rothadni, korhadni, revesedni, pudvásodni.

Mahka v. mahkura daganat, kelevény, kinövés.

Mahla fa-nedv, nyírlé, nyírfavíz; 2) könny (Kal. 31, 112).

Maho v. mahova meddő, terméketlen: *m. akka*; *m. lehmä*.

Mahta- -hatni, -hetni; bírni: *mahtaa niin olla* úgy lehet; *mahtaako hän tulla* vajjon eljön-e; *maha et lausua Lapiksi* (Kal. 12, 200); — *mahtaja* hatalmas ember, táltos (Kal. 17, 526) || *Mah-taile-*, if. *-lla* iparkodni, törekedni, fáradozni, rajta lenni | *mahtu-férni*, beleférti.

Mahtava hatalmas, hathatós.

Mahti [g.] hatalom, erő, büvös tudás, jós-tehetség; plur. *mahtilot* büvös szavak, varázs-igék (Kal. 16, 152) || *Mahti-miehe*, n. *-mies* varázsló, táltos | — *pontise, zn* hatalmas, hathatós.

Mahtu- l. *mahta-*.

Maika- vmi-szagú lenni (Kant. 108, b).

Maikaa-, if. -kata megkóstolni, megízlelni; 2) vmi-szagú lenni.

Mailma = *maailma*. [ikra.

Maima család (horgon); 2) hal-
Mainee, -ne hír, hírnév, híresség; vmi különös, nevezetes (Kal. 25, 91); 2) (gramm.) állítmány: *m.-sana* melléknév, epitheton, állítmány.

Mainehikkaa v. maineikkaa, -ikas híres, hírneves.

Maini = *mainio* 2.: *m. kokko* (Loits. 189, a).

Maini- [g.] nevezni, említeni; dícsérni.

Maininki gyengébb hullámverés vihar után, hullámtorlás (Suon. I, 28).

Maininta, n. act. *maini-* || *Maininnaise*, =n dim. (Kal. 9, 142).

Mainio híres tett, hűstett; 2) híres; roppant: *maailman m.* világ-hírű; *mainion väkevä* roppant erős; *mainion kaunis* gyönyörű szép.

Mainitse, if. -ita = *maini-*: *yllä v. edellä mainittu* főnn említett; *mainittava* említésre méltó || *Mainittele-*, if. -itella emlegetni, nevezgetni; oltalmazni (Kant. 53, b).

Mairea v. mairee, -re édes, bájos, kedves || *Mairehise*, =n dim.

Mairikki mennyasszony öltöztető-nője, ki a menyekző előtt menyasszonyi ajándékokat gyűjt; 2) tehénnev.

Mairisa kellemes, édes, kedves, kecségtető (Kant. 215, b).

Mairittele-, if. -itella v. **mairottele-**, if. -otella hizelegni, czirógatni, csalogatni (Kal. 35, 181).

Maise, =n, a. rel. *maa*: *maisín* szárazon (Kal. 39, 34).

Maisema vidék, táj, tájék.

Maiskahta- csettenteni, csattan-tani, csattanással leesni (Kal. 43, 131).

Maiskaukse, -us csettentés, csattanás.

Maiski- csettenteni, czuppantani.

Maiskis (hirtelen csettentés v.

czuppantás hangját utánzó szó); vmi hirtelen elmúló; czuppantás, csók (San. 307).

Maiskutta- csettenteni, czuppantani || *Maiskuttele-*, if. -utella csettentgetni, czuppogatni; csámcsogni, csemcsegni (Kivi II, 34).

Maista- ízlelni, megízlelni; 2) = *maistu-* || *Maistu-* ízleni, —ízű lenni: *ruoka maistuu hyvältä v. hyvälle* az ételnek jó íze van.

Maisteri [lat.] magister.

Maitele-, if. **maidella** kínozni, nyugtalanítani (Kant. 143, b).

Maiti hal-tej.

Maitilaa, -las tejszín.

Maito tej || *Maito-parta* tejfölös szájú (Kal. 1, 43).

Maitta- ízleni, ízletes lenni: *ei minua nyt ruoka maita* nekem most nem ízlik az étel, nincs étvágyam.

Maituri jó fejős-tehén.

Maja [lett] kunyhó, szállás: *päivä menee majoille* a nap lenyugszik.

Majaa, if. -jata lakni, szállást tartani, tartózkodni (Kant. 218, b) || *Majaile-*, if. -lla frequ.

Majakka [or.] zátony-jelző (tengeren); világító-torony; őrház, halász-kunyhó.

Majantee, -nne rossz szállás: *malan majantehilla* (Kal. 16, 368).

Majautu- tábort ütni, beszállni, beszállásolni magát, letelepedni.

Majava hód (biber).

Majoitta- beszállásolni.

Majokkaa, -okas beszállásolt ember.

Makaa, if. **maata** feküdni, aludni: *ruveta v. mennä v. panna maata* lefeküdni; *maata-pano* lefekvés; 2)

elhálni, teherbe ejteni: *maahan sil-mät maatun piian* (San. 305)|| *Makautta-*, *makuutta-* caus.

Makea édes, jóízű: *makeat sanat* mézes-mázos szavak.

Makehise v. **makeise**, *n* édes, édességű, jó ízű (Kant. 282, b); plur. *makeiset* édességek,

Makkara kolbász.

Makkaroi-, if. *-oida* kolbászt csinálni.

Makki árnyékszék.

Mako [g.] has, gyomor.

Makoise, *n* édes, jóízű.

Maksa máj.

Maksa- fizetni; kerülni (pénzbe, fáradságba stb.); érni: *ei maksa mitään* semmibe sem kerül; *ei se maksa vaivaa* nem éri meg az a fáradságot; *maksoi mitä maksoikin* kerüljön akármibe; *vielä mieki miestä maksan* még én is ember számba megyek (Kal. 39, 397).

Makso, **maksu** fizetés: *maksotta*, *maksutta* v. *ilman m.* ingyen.

Maku íz; 2) = *mako*.

Makuisa ízes, jóízű.

Makuu fekvés: *m.-huonee*, *-ne* hálószoba.

Makuukse, *-uus* fekvés, fekvő helyzet (Sat. IV, 16).

Makuutta- l. *makaa-*.

Makuvari sziruppal kevert meleg víz, szirupos ital (Kivi II, 283).

Maleksi- kószálni, csavarogni, szaladgálni, mászkálni (Kal. 24, 374).

Malina üröm.

Malja csésze, medencze; serleg, billikom: *juoda jonkun maljaa* vkinek egészségére inni; *maljasi* (*maljanne*) egészségedre (egész-

ségtekre, egészségére)! *malja-moise*, *n* csésze-alakú.

Malka v. **malko** [lit.] földél-lécz; gerenda (Kivi I, 258).

Malkea enyhe, gyenge, nem erős, nem éles, nem keserű.

Malkio nyomorúságos, boldogtalan, szegény (Kant. 212, b).

Malkki- lépkedni, biczegni, döcögögni, böczörészni (Kant. 292, a).

Malla földi eper.

Mallaa-, if. *-lata* alakúlni: *m. yhteen* összeilleni (Kivi II, 67).

Malli [sv.] minta.

Mallin l. *mullin*.

Malmi [sv.] ércz.

Malo repedés, hasadék, nyílás, szakadék: *suu-m.* száj-nyílás.

Maltaa, *-llas* v. *-llat* [g.] maláta.

Maltillise, *n* vigyázatos, tartózkodó, mérsékelt, türelmes.

Maltittoma, *-iton* türelmetlen, meggondolatlan.

Malto = *melto* (Loits. 14, a).

Maltta- észrevenni, számba venni, megfigyelni; meggondolni magát, visszatartani magát, uralkodni magán; várni, türelemmel lenni; rávehetni magát, nem átallani: *maltappas* várj csak, megállj! *m. mielensä* meggondolni magát, uralkodni magán; *maltatko lyödä lasta* nem átallod ütni a gyermeket?

Maltti meggondolás; túrtóztatás, türelem, tartózkodás, mérséklet, önuralom, vigyázat: *mielen m.* önuralom, lélekjelenlét.

Malvi = *malmi* (Loits. 85, a).

Mamma [sv.] mama.

Mammona [sv.] mammon, gazdagság, vagyon (San. 24).

Mana alvilág ura ; halál, pusztulás ; 2) = *manala*.

Manaa-, if. -**nata** [sv.] inteni, meginteni ; elátkozni, büvölni (Kal. 47, 209).

Manala alvilág, halottak országa || *Manalaise*-, *n* alvilági ; alvilág ura.

Manaukse-, **-us**, n. act. *manaa*-.

Maneetti [sv.] mágnés.

Mangotta = *mangutta*- ; l. *manku*-.

Mankeli [sv.] mángorló.

Manki csúszni, mászni.

Manku nyafogni, kunyorálni, ugyanazt ismételve mondogatni || *Mangutta*- intens.

Manna, **manni** [sv.] férfi : *onni-m*. szerencse-fia (Kant. 92, a).

Manninki v. **manninta** mászás || *Manninkise*-, *n*, a. rel. (Kant. 85, a).

Mannu = *mantu* ; 2) = *manni*.

Mannuttele-, if. -**utella** csúszni, mászni, mászkálni (Loits. 63, b).

Mansi, **mansikka** eper (földi eper), számócza.

Mansikki v. **mansikkise**-, *n* (tehénnev).

Mantaali [sv.] = *manttaali*.

Mantere-, **-nner** v. **manteree**-, **-re** szárazföld, kontinens || *Mannermaa* id.

Manto lé, must ; hab (italon) ; 2) mag, bél.

Manttaali [sv.] fekvő birtok nagyságának meghatározására szolgáló mérték-egység.

Mantu szilárd v. száraz föld.

Manu = *mantere* || *Manue*-, *-ut* dim.

Manula = *manu*.

Manuutta- megidézni, törvénybe idézni v. idéztetni.

Mar = *maar*, *maarian* : *on mar*

(mondat elején) nagyszerű ! különös ! ez aztán valami ! *ei mar* nem bizony, éppenséggel nem !

Maraa-, if. -**rata** gyakran ide s tova járni, csavarogni ; 2) piszkolni ; 3) = *marraa*- (Sat. III, 40).

Marakatti [sv.] macskamajom.

Maree-, **-re** vékony kül-bőr ; 2) tártott állapot : *suu mareissa* tártott szájjal (Kivi II, 139).

Marhaime-, **-ain**, plur. -**met** [g.] kantárszár ; állazó, ajazó.

Marhaminta kötőfék, kantár.

Marina, n. act. *marise*- (Kivi II, 296).

Marise-, if. -**sta** morogni, dörmögni (Kivi I, 152).

Marja bogycó || *Marjue*-, *-ut* dim.

Marjo (összetételekben) = *marja*.

Markea bágyadt, hervadt, fonyvadt.

Markene-, if. -**rjeta** bágyadni, hervadni, fonyvadni, elpusztulni, elenyészni.

Markka [sv.] márka (=egy franc): *kolmen markan mies* becsstelen ember || *Markkahise*-, *n* egy márka értékű (San. 386).

Markkina, pl. -**nat** [sv.] vásár.

Markollise-, *n* márkányi ; márkás, pénzes (San. 483).

Marmatta- morogni, dörmögni, dorombolni : *kissa marmattaa*.

Marraa-, if. -**rata** = *marmatta*-.

Marraskuu November.

Marsalkki [sv.] marsall ; vőfély.

Marskea törékeny.

Marskene-, if. -**keta** törékennyé lenni, elszáradni.

Marski [sv.] marsall.

Marssi [sv.] mars.

Marssi-masírozni || *Marssitta*-caus.

Marta törékeny; terméketlen, meddő; meddőség (? — Loits. 117, a).

Martaa, -rras törékeny; bágyadt, gyenge; sorvadó, száradó, meddő (nem tejelő); megtört, elkeseredett, kétségbeesett (Kant. 16, b) || *Marras-kete*, n. -kesi v. -kettu finom kül-bőr (epidermis).

Martaukse, -us, n. qual. *martaa* (San. 504).

Martista = *raasta*-, *raapusta*-(? — Loits. 97, b).

Marto = *marta*.

Maru [g.] hár, zsír || *Marue*, -ut potroh; tőgy: *maaten saadahan maruet* (San. 307).

Maru hizelgő, képmutató, színeskedő.

Masea szelid, alázatos, csendes; enyhe.

Masene-, if. -seta megszeliđül, megfékeződni, megalázódni, megtörni(-ik) || *Masenta*- megszeliđíteni, megfékezni, megalázni, megtörni, lesújtani | *masentele*-, if. -mella frequ.; eltaszítani, megvetni (Kal. 23, 452) | *masentu* = *masene*-.

Masmalo vékony bőr; 2) lágyékhajlás.

Massaa-, if. -sata czupogatni, csámcsogni, csemcsegni (San. 188) || *Massahtele*-, if. -hdella frequ. (Kivi II, 67) | *massautta*- czuppan-tani: *massautti kerran suutansa* egyet czuppanzott a szájával (jeladásúl a lónak, hogy induljon: Kivi II, 427).

Massi zacskó (dohány- és tűz-szer-számnak való, közönségesen fókabőrből); 2) egy kis hal-faj.

Masti v. **masto** [sv.] árboez.

Masuuni [sv.] kohó.

Mata- csúszni, mászni, lassan haladni || *Matele*-, if. *madella* frequ. | *madatta*- intens., caus.; *madattele*-, if. -atella frequ. (Loits. 75, b).

Matala alacsony; sekély.

Matalikko zátony, sziklás v. szirtes hely a vízben.

Mataloitu- alacsonyodni.

Matara [sv.] tej-oltó galaj (*galium verum*).

Matee, n. *made* folyami menyhal (*gadus lota*).

Matelehta- csúszni, mászni.

Mateloitse-, if. -oita = *matelehta*- (Loits. 70, a).

Materikko [or.] majoránna, murvapikk (*origanum*: Kant. 123, b. — mint kedveskedő elnevezés).

Mati- = *mata*-.

Matikka = *matee*; nyű, pondró, féreg; 2) daganat, kelés.

Matikka [or.] borjas tehén (Kant. 285, a).

Matka út, utazás: *matkaan saattaa* létre hozni, okozni || *Matka-miehe*, n. -mies utas.

Matka- v. **matkaa**-, if. -kata utazni, vándorolni || *Matkaile*-, if. -lla frequ.

Matkalaise-, n utazó, utas.

Matki- utánozni, majmolni; egyet és ugyanazt mondani, ismételni; nehezen és ismételve nyelni.

Matkuee-, -ue utazó társaság, karaván; kíséret.

Matkukse-, -us út (Loits. 64, a).

Matkusta- utazni.

Matkustavaise-, n utazó.

Matkustukse-, -us utazás.

Mato csúszó-mászó állat, féreg,

nyű, pondró ; kigyó || *Mato-kopuli*
féreg-rágta kalarábé (San. 308).

Matti = *tasku-m.* (Kivi I, 173).

Matto [sv.] gyékény ; pokrócz, szőnyeg.

Matuska [or.] = *maatуска* (Kant. 90, b).

Matusta- majszolni.

Maukkaa, -ukas ízletes, ízléses.

Maukse, -us fűszer.

Mauku- = *nauku*-.

Maullise, -n ízletes, ízléses.

Mauriaise, -n borz (Kal. 15, 120).

Mauski- = *maiski*-.

Maustee, -te v. *maustime*, -in fűszer.

Maustele-, if. -lla fűszerezni, ízletessé tenni, édesíteni ; megízlelni.

Mauttoma, -uton ízletlen, ízléstelen.

Me mi (nos).

Mehe, hi nedv ; méz.

Mehekse, -hes nedvvel teli (Loits. 192, a).

Mehestä- előszivárogni.

Mehettömä, -etön nedv nélkül való ; erőtlen, élettelen (Loits. 78, b).

Mehevä nedves, leves, ízes.

Mehiläise, -n méh.

Mehtose, -n erdőcske ; 2) erdősfajd, süket-fajd, fajd-tyúk ; 3) medve (Loits. 172, a).

Mehtä- = *mehestä*-.

Mehu nedv : *ei ole mehuakaan* egy csepp sincs.

Meikutta- ütni, kalapálni, döntetni (San. 469).

Meikäläise, -n mi közülünk való, hozzánk tartozó, mifélenk.

Meinaa-, if. -nata [sv.] gondolni, tartani, vélni, szándékozni.

Meininki [sv.] vélemény, szándék.

Meirami [sv.] majoránna.

Meiska- v. *meiskaa*-, if. -kata lármázni, zajongani ; 2) törni (nyelvet).

Meiskee, -ke láрма, zaj (Sat. IV, 190).

Mekasta- lármázni, hangosan felesegni ; mekegni.

Mekkari = *mestari* (Kivi II, 163).

Mekko felső-ing ; felöltő, vászonkabát, zubbony ; úti köpönyeg : *aika mekosti* derekasan, isten-igazában (Kivi I, 32, 158).

Mela kormánylapát.

Melaa-, if. -lata kormánylapáttal evezni v. kormányozni ; 2) lármázni, zajogni || *Melaile*-, if. -lla frequ.

Melakka láрма, kiabálás, ordítás ; 2) esetepaté (Kivi I, 9 ; II, 157).

Melasta- kormánylapáttal evezni || *Melastele*-, if. -lla : *soutoa melastelevi* (Kal. 5, 41).

Melkeen, *melkein* l. *melkeä*.

Melkeä vmennyire való, közép-szerű, meglehetős, jókora, jelentékeny, tekintélyes : *melkein* (*melkeen*) jóformán, majdnem, meglehetősen, derekasan (Kal. 29, 418 ; 31, 137).

Melki (összetételben) = *melkeä* : 2) = *melkein*.

Melkku nehézkes v. ügyetlen ember ; 2) nagyevő, nagybélű.

Melkoise, -n = *melkeä*.

Mella halom, magaslat, lejtő.

Mellakoi-, if. -oida lármázni, zajogni, garázdálkodni, fölforgatni (San. 93).

Mellasta- garázdálkodni, zajogni, lármázni.

Mellehti-foglalatoskodni, sürögni-forogni; lármázni, zajogni, kiabálni, harsányan énekelni (Loits. 41, b).

Mellosta- = *mellasta*- (Kant. 14, a).

Meloa-, if. -ota = *mela*- (San. 393).

Melska = *melske*.

Melskaa-, if. -kata lármázni, zajogni; 2) törni (nyelvet) || *Melskahta*- hirtelen lármát v. zajt csapni; puffanni, pottyanni (Kal. 43, 252).

Melskee-, -ke zaj, láрма.

Meltee-, -lle hév, hevesség, buja hévség, indulat (Loits. 198, a).

Melto [sv.] egyszerre olvasztandó ércz-mennyiség; kovácsolható vas; 2) puha, kovácsolható: *m. rauta* (Kal. 17, 36).

Melu zaj, láрма.

Melua-, if. -uta zajt csapni, lármázni.

Meluisa zajos, lármás.

Mene-, if. -nnä menni: *m. menansa* tovább menni v. haladni a maga útján; *mennüün* menjünk; *olkoon menneeksi* isten neki! *viinaan menevä* a ki pálinka-ivásnak adta magát, részeges || *Meneskele*-, if. -llü mendegélni; viselni magát; elájulni | *menettä*-menesztetni; viselni magát (*itsensä*), bánni vkivel; elvesztetni, elvesztegetni, elkölteni, eltölteni: *m. henkensä* életét veszteni; *m. rahansa* pénzét elvesztegetni; *m. elämänsä* hyvin jól élni | *menettele*-, if. -etellä elvesztegetni, elpusztíthatni, megölni (Kal. 38, 272; 50, 472); bánni vkivel v. vmivel (*jonkun kanssa*), eljárni (vmi do-

logban); refl. *menettelei*-, if. -eitä indúltni (Kal. 38, 161) | *menetty*- = *menehy*-.

Menehy-elgyengültni, elhervadni, elsorvadni, elpusztúltni, elveszni; elájulni; elmerültni.

Menekki kiadás; kelendőség, kelet.

Menentö (gramm.) illativus.

Menesty-jól haladni, előre menni, sikerültni.

Menestykse-, -ys siker, előmenetel, haladás.

Menettely eljárás, viselet, bánásmód.

Menettä-, *menettele*- l. *mene*-.

Menetykse-, -ys elvesztés, elvesztegetés; viselet, bánásmód, eljárás || *Menetys-tapa* eljárási mód, bánásmód, methodus.

Menninkäise-, -n, plur. -set tempomokban és házakban tartózkodó, többnyire jó-indulatú kis tündérek; holtak szellemei, hazajáró lelkek, kísértetek.

Meno menés, menet; eljárás, szer-tartás; kiadás; 2) zaj, láрма.

Menoa-, if. -ota v. **menosta**- zajogni, lármázni.

Mera [sv.] kancza.

Mere-, -ri [g.] tenger: *meren-vaha* tajték || *Meri-miehe*, n. -mies tengerész.

Meriläise-, -n tengerparti lakos, szigetlakó.

Merise-, -n, a. rel. *mere*: *merisin* tengeren, tengeri úton.

Merkillise-, -n nevezetes, csodálatos.

Merkintö jelentés, jelentőség.

Merkitse-, if. -itä jelenteni; meg- jegyezni, megjelöltni.

Merkitykse, -ys jelentés, értelem ; megjelölés.

Merkki [g.] jel, jegy.

Merose, *n*, dim. *mere* (Kant. 305, a).

Merta [sv.] varsa.

Merye, -yt, dim. *mere*.

Mesi- mézet gyűjteni v. csinálni : *mesijä* méz-gyűjtő (=medve : Kal. 46, 167).

Mesikki mézkevelő (=medve : Loits. 279, a) ; 2) méh.

Mesiäise, *n* = *mehiläise*.

Messinki [sv.] sárgaréz.

Messu [sv.] mise.

Messua, if. -uta misézni.

Mestaa, if. -tata [[?] sv.] kivégezni, lefejezni ; elveszíteni, elpusztítani, elölni (Kal. 43, 111) || *Mestele*-, if. -llä frequ. ; refl. *mes-telei*-, if. -eitä veszni, hullani, esni (Loits. 308, a).

Mestari [sv.] mester.

Mestarillise, *n* mesteri.

Mestarukse, -us : *m. miehe*, *n. -mies* mesterember.

Mestaukse, -us kivégzés, lefejezés || *Mestaus-lava* vérpad | —*paikka* vesztőhely.

Mete, *n. mesi* méz || *Metose*, *n* dim. (Kal. 7, 288).

Meteli [or.] lárma, zaj, zavarágás.

Metelöitse-, if. -öitä lármázni, zajongani, zavarogni.

Metise v. *metoise*, *n* mézes, édes ; kedves, kellemes.

Metsi (összetételben) = *metsä*.

Metsikkö erdőcske, berek, liget ; 2) erdei ember, vadember.

Metsisty- v. *metsitty*- erdővel be-
nőni, erdőssé lenni ; elvadulni.

Metsistö = *metsikkö* 1.

Metso erdőcske ; 2) erdősz-fajd, süket-fajd, fajd-tyúk ; 3) medve.

Metsola vadak erdei tanyája, erdő || *Metsolaise*, *n* erdei, erdei lakó (=medve) ; erdei manó.

Metsä [litv.] erdő || *Metsä-miehe*, *n. -mies* vadász.

Metsäkse, -äs erdősz-fajd, süket-fajd, fajdtyúk.

Metsästykse, -ys vadászat.

Metsästä- vadászni.

Metiäise, *n* vad v. erdei méh ; poszméh.

Mettäkse, -äs (dial.) = *metsäks*e (Kivi I, 165).

Metu = *mete* : *m. -tyttö* (Loits. 190, b).

Meuhaa-, if. -hata lármázni, zajt csapni, kiabálni, zörögni, csörömpölni, garázdálkodni (Kivi I, 475).

Meuho- = *meuhaa*- (Loits. 297, b).

Meuruele-, if. -lla lármázni, zörögni, csörömpölni ; fölforgatni, összebonyolítani.

Mi, *n. mikä* (dial. *mi*) mi, micsoda ; milyen, mely ; a *mi* : *mikä* — *mikä* az egyik — a másik, ki — ki ; *mi-ku* (*n. mikä-kuka*) egyik vagy másik, itt is egy ott is egy ; *mikään* valami ; *ei mikään* semmi ; *missä* hol ; *mistä* honnan ; *miksi* minek, miért ; *mitä vielä* v. *eikö* (*eikös*) *mitä* no bizony ! no persze ! *mitäpä siitä* mit tesz az ! *ei millään* *muotoa* semmiképpen, semmi áron, semmi szín alatt ; *ei ole millänsäkään* v. *minänsäkään* nem törődik vmivel, föl sem vesz vmit, nem bán vmit ; *lahjoja annettiin, mikä millekin* ajándékokat adtak, kinek ezt, kinek azt ; *hän kokoili rahoja*

milloin milläkin keinolla pénzt gyűjtött, majd ilyen, majd olyan módon; *mit'ei* csaknem, majdnem, kevés hja hogy...

Mie l. *minu*.

Miehe, n. *mies* férfiú, ember: *miehissä* valamennyien, egész se reggel; *mennä miehelle* férjhez menni; *hänessä ei ole miestä siihen* nem arra termett ember || *Miespolve*, -*vi* emberöltő, nemzedék | —*puole*, -*li* férfinem | —*tappo* emberölés.

Miehekkää, -*ekäs* férjes; férfiás.

Miehelä férj háza: *mennä miehellen* férjhez menni.

Miehesty = *miehisty* -.

Miehevä férfiás, bátor.

Miehise, *n* fiatal ember, emberke, ifjú; 2) a. rel. *miehe*.

Miehistä férfivá tenni, megemberelni: *m. mielensä v. itsensä* megemberelni v. megkeményíteni magát || *Miehisty* - med.

Miehistö legénység, hadinép.

Miehittä emberekkel (hadi- v. hajónéppel) megrakni.

Mieholä = *miehelä* (Kant. 147, b).

Miehuettoma, -*eton* férfiatlan.

Miehukkaa, -*ukas* férfiás.

Miehusta törzsök, derék, ruhaderek.

Miehuullise, *n* férfiás.

Miehuute, -*uus* férfiasság.

Miekka [g.] kard || *Miekka-mitta* párviadal (Kal. 27, 292).

Miekkaille, if. -*lla* karddal vívni.

Miekkele, if. *miekellä* karddal vívni; refl. *miekkelei* -, if. -*eita* egymással vívni, tusakodni (Loits. 49, b).

Miekkoise, *n* boldog, szerencsés.

Miekoitse-, if. -*oita v. miekoitta*- karddal fölfe gyverezni (Kant. 260, a).

Miekollise, *n* kardos (San. 483).

Mielälä = *mieli-älä* (kül. : aggodalom, bú).

Miele, -*li* ész, elme, értelem; kedv, hangulat; gondolat, szándék: *pitkät hiukset, lyhyt m.* hosszú haj, rövid ész (San. 397); *minun mielestäni* véleményem szerint; *tulee v. joutuu v. johtuu v. muistuu* *mieleeni* eszembe jut; *olla mieltä vailla* esze nélkül lenni; *mieltäni kääntää* émel y gést okoz (nekem), gyomrom émel y eg; *olla samaa mieltä* egy véleményen lenni; *se on hänelle mieleen* az kedvére van neki; *hyvällä mielellä v. hyvillä mielin* jó kedvben, jó hangulatban; *ylön- v. ylen-mielin* nem szívesen; *mielelläni* (-*si*-, -*nsä*-, stb.) szívesen; *on mielissänsä* jó kedvben (jó hangulatban) van, örül vminek; *pahalla mielellä v. pahoilla mielin* rossz kedvben v. hangulatban; *pahoittaa mieltä* rossz kedvüvé tenni, szomorítani; *oli tullut sille mielelle* arra a gondolatra jött; *mielin-määrin*, *mieltä myöten* tetszés szerint, kívánság szerint, kénye-kedve szerint, önkényüleg; *mieleni tekee v. minun tekee mieli* kedvem van (vmire) || *Mieli-älä* kedélyhangulat, kedélyállapot | —*antee*, -*nne* kedves adomány (Kal. 46, 329) | —*halu* kedv, kívánság | —*harmi* bosszúság, bosszankodás, bú | —*hartaute*, -*us* buzgótság | —*hautee*, n. -*haude* aggodalom, nyugtalanság, gond (Kant. 22, a) | —*hyvä* kedv,

öröm | —*juohtee*, -*hde* ötlet (Kal. 30, 471 ; 43, 409) | —*karvaute*, -*us* szomorúság, keserűség | —*kuvitukse*, -*us* képzelet | —*lausee*, -*se* jó mondás (Kal. 23, 250) | —*mennee*, -*nnyt* esztelen, esze-ment, eszefogyott (Kant. 174, a) | —*murtee*, -*rre* bosszúság, szomorúság, levertség (Kal. 31, 18) | —*paha* nem-tetszés, rossz kedv, kedvetlenség, szomorúság, sajnálat | —*pitee*, *n*. -*pide* vélemény | —*puole*, -*li* féleszü, őrült ; —*puolise*, *n* id. | —*pää* : *saatti miehet m. päähän*, helyesebben : *m. päähän* (jó kedvre hangolta : Kant. 39, a) | —*siivo* barátságosság, gyengédség, szelídség, ragaszkodás (Kal. 24, 332) | —*soittime*, *n*. -*soitin* kedves hangszer (Kal. 42, 492) | —*suosio* kegy, jó-indulat : *m. suosiolla* szívesen | —*tehtoise*, *n* óhajtott ; vágyó, hajlandó (Kal. 1, 26) | —*teko* kedv, vágy, óhajtás, kívánság | —*tietto* v. -*tietty* szeretett, óhajtott (Kant. 68, a ; 127, b) | —*vaatio* óhajtott, nélkülözött tárgy (Kant. 171, b) | —*vaimo* szeretett, kedves feleség (Kal. 40, 71) | —*valta* szabad akarat, önkény || *Mielen-laatu* jellem, kedélyállapot | —*maltti* lélekjelenlét, önuralom.

Mielehise v. **mieleise**, *n* kellemes, kedves, tetszetős, kedvelt (Kal. 36, 243).

Mielellise, *n* eszes, okos, értelmes ; szíves, önkénytes, jó-akaratú ; kellemes.

Mielettömä, -*etön* esztelen, eszeveszett, értelmetlen.

Mielevä okos, eszes.

Mieli-akarni, szándékozni, óhajtani, kedvelni.

Mielise, *n*, a. rel. *miele*.

Mielistele-, if. -*llä* kívánni, szándékozni, kedve van ; kedvében járni vkinek, hízelegni ; kaczerkodni.

Mielisti szívesen.

Mielisty-megszeretni (vkit : *johonkuhun*), jó-indulatúvá lenni vki iránt ; megokosodni : *poika mielistyi tyttöön* a fiú megszerette a leányt (a l. megtetszett a fiúnak).

Mielittele-, if. -*itellä* óhajtani, kívánni ; kedvét keresni v. kedvében járni vkinek, hízelegni ; mulatni.

Miellisty = *mielisty*- (Sat. III, 10).

Mielly-kedvet kapni, megkedvelni, megszeretni (vkit : *johonkuhun*), beleszeretni vkibe ; megokosodni (Kal. 31, 101) || *Miellyttä*-tetszeni (vkinek : *jotakuta*), kedvet v. tetszést okozni : *minua miellyttä* tetszik nekem ; *miellyttävä* tetszetős, vonzó.

Mielymykse, -*ys* tetszés, vonzódás.

Mieltä-meggondolni.

Mielu kedves : *m. neiti* (Loits. 190, b).

Mieluhise, *n* = *mieluise* (Kal. 15, 429).

Mieluisa v. **mieluise**, *n* kellemes, kedves, kedvre való, kedvező ; szíves, hajlandó : *mieluisesti* szívesen ; *mieluiseemmin* szívesebben.

Mielullise, *n* = *mielellise*.

Mieluu, -*lus* = *mieluise* (Kal. 27, 290) ; *mieluummin* szívesebben.

Miemokse, -*os* ajultság : *on miemoksissa* el van ajulva.

Miero [or.] egyház-község, plébánia, kerület, vidék, falu : *lähteä mierolle* v. *käydä miero* v. *mierolla* körüljárni és koldúlni; *joutua mierolle* v. *mieron tielle* koldúsbotra jutni || *Mieron-kierto* csavargás; csavargó koldús (Kal. 24, 266) | —*sauva* koldús-bot.

Microile-, if. -lla faluzni, koldúlni.

Mierolaise-, *n* községbeli, falubeli; 2) koldús.

Miestä- férfi-erővel tenni vmit; férfivá tenni : *viimein miestihe mereksi* (növekedett, tkp.: férfiasodott: Loits. 334, a) || *Miesty*-megszeretni, jó-indulatúvá lenni vki iránt (Loits. 201, b); 2) férfiasodni.

Miestele-, if. -llä = *mestele*- v. frequ. *miestä*- (Loits. 309, a).

Mietintö meggondolás, megfontolás, véleményadás.

Mietiskele-, if. -llä l. *mietti*-.

Mieto enyhe, gyenge, lanyha, lanygos.

Miettee, n. miete gondolat, elmélkedés, vélemény; terv, szándék (Kal. 33, 241).

Mietti- [or.] gondolkozni, elmélkedni, megfontolni || *Mietiskele*-, if. -llä frequ.

Miilo [or.] kedves, szeretett (Kant. 110, b).

Miilu [sv.] mile.

Miilusta:- *mennä* m. gyorsan eleblábolni (Sat. IV, 108).

Mikä l. *mi*.

Mikali a merre, a mennyi, a mennyiben : m. *miehiä*, *sikäli miehiä* : m. *meren vesiä*, *sikäli minun veriä* (Kal. 4, 363).

Millaise-, *n* milyen.

Millise-, *n* milyen.

Millitse-, if. -itä (határozott jelentés nélkül) : *mipä tässä millitseksen* micsoda van itt? (Kant. 192, b).

Milloin mikor, midőn : m. *kulloin* néha, hébe-korba; *milloin* — *milloin* majd — majd, hol — hol.

Milloise-, *n* mikori; 2) milyen (Sat. IV, 23).

Milma (dial.) = *minua*, part. *minu*.

Milt'ei l. *mi*.

Miltise-, *n* milyen.

Mimmoise-, *n* milyen, a milyen.

Miniä meny.

Minjo, dim. *miniä* (Kal. 25, 48).

Minne hová.

Minnä = *miniä* (Kant. 316, b).

Mintä, **mintäpä**, **mintäs** = *mintähden* (Kant. 10, b).

Mintähden miért.

Minu, n. *minä* (dial. *mie*) én.

Minuise-, *n* magamféle (Kal. 11, 292); nekem való.

Mistaa-, if. -tata [sv.] elveszteni (San. 109).

Miten mint, miképpen, hogyan.

Mitta [g.] mérték : *yhti mittaa* folytonosan, egy-folytában; *vuoden, päivän mitassa* az év, a nap folyamában.

Mittaa-, if. *mitata* mérni || *Mittaille*-, if. -lla v. *mittele*-, if. *mitellä* frequ. : *mittelevät miekkoja* összemérik kardjaikat, viaskodnak.

Mittari [sv.] mérő : *maa-m.* földmérő, mérnök; *lämpö-m.* hő-mérő.

Mittaukse-, *us* mérés || *Mittausoppi* v. -*tietee*, n. -*tiede* geometria (mértan).

Mittava elnyúlt, hosszú.

Mittee, n. mite mérték (Oks. 114).

Mittelö méregetés : *miekan m.* párviadal (Kal. 3, 261).

Mitto méres : *miekka-m.* párviadal (Kal. 27, 292).

Mittumari [g.] sz. Iván napja, nyárközép.

Mittyē, n. mitys milyen : *ei niin mityttä* egy csepp(et) sem, a legkevesebb(et) sem.

Mittyise, n milyen (Sat. I, 16).

Mittömä, n. mitön mi nélkül való (Sat. I, 111); 2) = *mitättömä*.

Mityyte, -yys : *ei niin mityyttä* = *e. n. mityttä*, l. *mittyē* (Sat. IV, 61).

Mitämaks talán; 2) mit tesz az ! sebj! (Kivi II, 420).

Mitättömä, -ätön haszontalan, hiábavaló, jelentéktelen, értéktelen.

Moikaa-, if. -kata tompán hangzani, dörmögni, mormogni, zúgni : *hätäkello moikaa* (Kivi II, 81).

Moimotukse-, -us jajgatás (San. 25).

Moine, -ni (leginkább csak partitívusban haszn.) olyan, ahhoz fogható; kitűnő, páratlan : *en ole konsaan mointa nähnyt* soha sem láttam olyant (ahhoz foghatót); *tuota mointa morsianta* azt a kitűnő (páratlan) menyasszonyt (Kal. 11, 65); 2) -szer, -szerte : *kahta mointa kaunihimpi* kétszerre szebb (Kal. 36, 92).

Moise, n olyan (Kal. 38, 264); 2) vmihez hasonló, -féle, *mimm.* (e h. *min-m.*) v. *minkä-m.* minő, milyen; *semm.* (e h. *sen-m.*) olyan; *kaiken-m.* mindenféle; *yhden-m.* egyféle; *pirun-m.* ördögi, ördöghöz hasonló; *malja-m.* csésze-alakú.

Moisio [litv.] úri telek, úrijószág, földbirtok; 2) irtomány, új törés,

imént telkesített v. termővé tett föld.

Moiskahta- csattanni || *Moiskah-tele-, if. -hdella* csattogni : *moiskah-telivat korrapuustit* csattogtak a pofonok (Kivi II, 45).

Moittee, n. moite feddés, megszólás, gyalázás, gáncsolás.

Moitteettoma, -eeton feddhetetlen, gáncstalan.

Moitti- feddeni, gyalázni, megszólalni, kisebbíteni, gáncsolni, ócsárolni.

Mojo- tompán hangzani v. csattanni : *mojova sana* (Kivi II, 373).

Mojotta- fájdalmat okozni, fájni : *jalkaani mojottaa* lábam fáj.

Moju zaj, dörgés, recsegés; 2) tekintet, figyelem, gond : *ei pitänyt akasta mojua* (rá sem hederített : Sat. II, 57).

Mokka kiálló vmi : *mokalla huulen v. huulin* ajkát pittyesztve (San. 329).

Mokoma olyan (olyan nagy, derék); (szidólag) ilyen-amolyan, semmirekellő : *sen m.* olyan, olyan-féle (Kal. 7, 333); *kaiken v. kaikin mokomin* minden áron; *ei mokominkaan (-kana)* semmikép sem, egyáltalában nem, korántsem (Kal. 25, 46).

Molempa, plur. -mmat mindkét, mind a kettő : *molemmiin puolin* mindkét felől v. részről v. részen.

Molise, if. -sta morogni, zúgni; ordítani, bömbölni.

Molkahte-, if. -hdella kiállani, kilógni (Kivi II, 419).

Mollo = *möhkälee* : *pahka-m.* (Kivi II, 259).

Moloksu- morogni, dörmögni; szidni, gáncsolni.

Molotsi [or.] fiú, ifjú.

Molskahta- = *moiskahta-* (Kivi II, 169).

Molski- lubiczkolni, lobácsolni, pocsogni.

Monasti = *monesti*.

Mone, -ni néhány, nem egy, sok: *monta kertaa* v. *monesti* sokszor; *kuinka monta* v. *montako* hány, mennyi? || *Monen-kaltaise*, *n* sokféle | —*kertaise*, *n* sokrétű, sokszoros, többszörös | —*laise*, *n* sokféle, különféle | —*muotoise*, *n* sokalakú, sokféle | —*näköise*, *n* sokféle kinézésű || *Moni-haaraise*, *n* sok-ágú | —*jalkaise*, *n* sok lábú | —*kertaise*, *n* = *monen-k.* | —*mutkaise*, *n* kanyargós, bonyolodott | —*puolise*, *n* sokoldalú | —*tavuisse*, *n* többszótagú.

Monellaise, *n* = *monen-laise*.

Monente, -nes: *kuinka m. v. monesko* hányadik?

Moniaa, -ias némely, néhány, nem egy; valamely: *huomenna moniahana* (Kal. 5, 54); plur. *moniaat* némelyek, sokan (Kal. 44, 92).

Moniahta = *moniaa*.

Monialla több helyütt; *monialle* több felé; *monialta* több felől.

Monikahta = *moniaa*: *monikahdat* *syyt* sokféle okok.

Monikkaa, -ikas = *moniaa*: *huomenna monikkahana* valamely v. egy reggel (Kant. 294, a).

Monikko (gramm.) többes-szám.

Moninaise, *n* többszörös, többféle; sokszoros, sokféle.

Monista- sokszorozni, ismételni.

Monituise, *n* sokszoros, sokféle:

monta monituista kertaa sok-sok ízben, számtalanszor.

Monkki száj, torok.

Monku- egyhangúan kérni, kunyorálni, bögni (Sat. II, 165).

Monna, **monno** öreg asszony, matróna (San. 206).

Morahta- mordúlni.

Morakka v. **morakkaa**, -akas morgolódo, dörmögő, zsémbelődő, mogorva: *m. muoto* (Kivi II, 318).

Morise, if. -sta = *murise*.

Morkkaa, if. -rkata gáncsolni, kisebbiteni, feddeni, gyalázni, szidni.

Morsiamme, -an v. **morsio** [litv.] menyasszony.

Morsiute, -us menyasszonyság || *Morsius-pari* mátkapár.

Moska keverék, zagyvalék, elegybelegy; velő; trágya (Kivi II, 13, 245).

Mosutta- könnyedén és gyengéden csapkodni *vasta-val* (Sat. II, 163).

Motkoitta- dörmögni, zsémbelődni, dohogni (Kivi II, 284); kodácsolni, vartyogni.

Motuise, *n* = *muotoise* (Loits. 208, b).

Mouhea laza, porhanyó.

Mouhee, -he hafi.

Moukari [sv.] sulyok, kalapács.

Moukka sulyok, vaskalapács; (fig.) fajankó, golyhó, paraszt (v. ö. *maa-m.*)

Moukkaa, if. **moukata** sulykolni, kalapálni, kalapáccsal ütni.

Moukki csáva.

Mu, n. **ma**, **mä** = *minu*.

Mudakkaa, -akas iszapos (Kant. 73, a).

Muhaja, if. -hata duzzadni, daga-

dozni; töredezni, porladozni (Kal. 17, 199) || *Muhaile-*, if. -lla frequ. (Kant. 116, b).

Muhaja-, if. -hata mosolyogni || *Muhahta-* elmosolyodni (Kant. 185, b).

Muhea laza, porhanyó: *muhiat mullat* (Kant. 4, a); 2) = *muhkea* (Kant. 117, a).

Muheva = *muhea*.

Muhise-, if. -sta = *muhaja* 1. 2.

Muhju keverék, zagyvalék; 2) lomha, esetlen lény; 3) kis sigér v. más apró hal.

Muhkea testes, kövér, természetes; deli, pompás, ékes.

Muhko = *mahka* (Loits. 66, a).

Mubku, **muhkura** csomó, daganat, kelevény.

Muhoile-, if. -lla mosolyogni (Loits. 132, b).

Muhotta- mosolyogni, rámosolyogni (Kant. 173, a).

Muiahutta- lendíteni (Loits. 77, b).

Muielma = *muju* (Loits. 89, b).

Muihee, -he kígyó-méreg, genyedség.

Muihka- v. **muikhkaa-**, if. -kata lebbenni; büszkélkedni (San. 109).

Muija [sv.] aggnő, anyóka.

Muikaa- v. **muikhkaa-**, if. **muikata** csókot czuppantani; 2) bekapni, hozzákapni, utánakapni (Kal. 50, 88).

Muikale, -li v. **muikalee**, -le hosszú vékony darab; 2) deli, szálas, büszke legény (Kant. 192, b).

Muikae savanykás, savanyú, keserű, fanyar.

Muikista- száját félrehúzni, fin-

torgatni, pofákat vágni, ajkát pittyesztetni; ferdén nézni, kan-csalítani.

Muikkaa-, if. **muikata** l. *muikaa-*.

Muikkee, n. **muike** = *muju* (Loits. 89, a).

Muikku- = *muiku-* (Loits. 14, b).

Muikku egy eperlán-szemling faj (*coregonus albula*).

Muiko- = *muiku-* || **Muikotta-** intens. | *muikottele-*, if. -otella frequ. (Kant. 127, a).

Muiku- bátran járni, büszkén lépkedni, hetykélkedni (Kal. 46, 251) || **Muikutta-** intens. | *muikuttele-*, if. -ütella frequ. (Loits. 239, a).

Muila [or.] szappan (Kant. 87, b).

Muilea sikos (Loits. 93, b).

Muimee, -me = *muhee*. (Loits. 89, a).

Muinaise, -n hajdani, régi || **Muinais-aika** hajdankor | —*kalu* régiség (régí holmi) | —*tutkija* régiségbúvár | —*tietee*, n. -tiede régiségtudomány (archaeologia).

Muinaisuute, -uus hajdankor.

Muinen = *muinoin*; *muinenki* kü-lömben is (Kal. 23, 615).

Muinoin hajdanában: *ennen m. id.*

Muinokse, -os régiség (Loits. II. l.).

Muinollise, -n hajdani, azelőtti.

Muiskaa-, if. -kata csókot czuppantani.

Muisku czuppantás, csók.

Muiskutta- csettenteni, czuppantani.

Muista- emlékezni, megemlékezni: *muista minua* emlékezzél rám, emlékezzél meg rólam; *muistaak-seni* a mennyire emlékszem; 2) tudni: *m. lukea* olvasni tudni ||

Muistele-, if. -lla frequ. | **muistu-** med.: *muistuu mieleeni* eszembe jut | *muistutta-* emlékeztetni, észébe juttatni, figyelmeztetni, megjegyezni.

Muistelma emlékezés, emlék.

Muistelo v. muistelu emlékezés (Kal. 3, 9).

Muisti emlékező tehetség, emlékezet: *panna muistiinsa* emlékezetébe vésni.

Muistiaise, -n nefelejts (*myosotis scorpioides*); emlék; plur. *muistiaiset* emlék-ünnep.

Muistime, -in : *m.-aika* emlékezet ideje (a melyre emlékezünk).

Muisto emlékezet, emlék : *juoda jonkun muistoksi* vkinek egészségre inni; *ei mies-muistoon* emberemlékezet óta nem.

Muistu-, **muistutta-** l. *muista-*.

Muistutukse, -us emlékeztetés, figyelmeztetés, megjegyzés, jegyzet.

Muite, **muiten** máskép, különben.

Muitsi- [or.] mosni, mosakodni (Kant. 87, b).

Muitsistele-, if. -lla összehúzni (San. 224).

Muittera [or.] okos, eszes, találékony; kitűnő, kiválasztott (Kant. 173, a).

Mujee, -je = *muikku* ; 2) = *muiee*.

Muju erős nedv; kigyóméreg, genyedség : *teräksen teko-mujutksi* (Kal. 9, 211); 2) laza föld; homok, kavics.

Muka ugyanis, tudniillik (t. i.), persze, már mint : *hänen piti m. huomenna lähtemän* neki ugyanis (v. tudniillik) holnap kellett volna indúlnia ; *sinä m. olet riisaampi te*

persze okosabb vagy (ironice); *minä m. pyytäisin anteeksi* már mint hogy én kérjek bocsánatot!

Muka : *mukana* v. *muassa* -vel együtt; *poika oli mukanamme* a fiú velünk volt; *muun muassa* egyebek közt; *mukaan* -vel, szerint; *tulla mukaan* vele (-m, -d stb.) jönni; *sen mukaan* a szerint; *luonnon mukaan* természet szerint v. után; *mennä mukihin* alkalmazkodni (Kal. 22, 213); *mukiin mennä* alkalmazkodó, engedékeny, tűrhető, meglehető, a mi megjárja.

Mukaantu- alkalmazkodni.

Mukaelma utánzás, utánpéztés.

Mukaile-, if. -lla alkalmazni, illesztgetni, egyengetni; utánozni, utánpéztetni.

Mukaise, -n alkalmas, vmi szerint való : *mielen m. kedvre* való; *yhden-m.* egyforma, egyező, egybevágó; *yhtä-m.* egyforma, egyező, egybevágó, következetes; *asian-m.* megfelelő, kellő, illető, következetes; *toden-m.* valószínű.

Mukaise, if. -sta hirtelen utánpéztetni; alkalmassá v. egyenletessé tenni; közölni.

Mukama = *mokoma*.

Mukamas v. **mukamasten** persze, no persze.

Mukauntu- v. **mukautu-** = *mukauntu-*.

Mukava alkalmas, kényelmes.

Mukavuute, -uus kényelem,

Mukelta- lebukni (víz alá); 2) elosonni, elsomfordálni, titkon odább állni; 3) zárt ajkakkal enni (mint a kinek nincs foga), nyám-

mogni; 4) = *mykeltä-* (Loits. 320, a).

Mukitta- ütni, verni, megfenyíteni (Kal. 24, 206).

Mukki vmi állat (San. 333); 2) bukfenez.

Mukkiloi-, if. -oida dobni, ütni, püfölni.

Mukoma = *mokoma* (Kant. 175, a).

Muksahta- puffanni, pottyanni, zuhanni (Kant. 79, b).

Mukula csomó, idomtalan darab: *lapsi-m.* v. *poika-m.* kölyök, poronty.

Mulaja-, if. -lata lubiczkolni, lebukdosni (víz alá), víz alatt úszni (Loits. 94, b); 2) forgatni || *Mulautta-* caus., mom.; hirtelen fordítani (pl. szemét), pislantani, pillantani (Kivi I, 257) | *mulauttele-*, if. -utella frequ.; pillantgatni.

Mulista- forgatni, fölforgatni: *mustat silmänsä mulisti* (Kal. 2C, 69); 2) tompa csörgedező v. mormoló hangot adni.

Mulja fölfordúlt állapot.

Muljahta- hirtelen ledülni, fölfordülni.

Muljakka síkosság.

Muljee, -je fölfordulás, földülés.

Muljotta- szemet mereszteni, ki-meresztett szemmel nézni: *kat-soa m.*

Muljottele-, if. -otella összedülni, szétrepedezni (Loits. 309, a).

Mulka = *mulko* (Sat. IV, 132).

Mulkaukse, -us (szem-)forgatás, merev nézés (Kivi I, 123).

Mulkkaa-, if. -lkata egymásra hányni, fölforgatni.

Mulkku here-zacskó, tök-zacskó, here.

Mulko kiálló helyzet; kiálló, ki-
dülledt: *silmät ovat mulollaan.*

Mulkoile-, if. -lla szemeit kidülleszteni v. kidüllesztve forgatni v. meregetni.

Mulkoitta- = *mulkoile-*.

Mulleroise, -n összehengergetett, összehalmazott, összekapart; 2) = *mulli*.

Mullerrukse, -us = *mullistukse*.

Mullerta- = *mullista-*.

Mulli [sv.] tinó, tulok; 2) (fig.) olvasni nem tudó felnőtt ember.

Mullikka = *mulli*.

Mullin: *m.-mallin* össze-vissza.

Mullista- fölfordítani, fölforgatni, össze-vissza-hányni.

Mullistukse, -us fölforgatás; forradalom.

Mullo galócza, pisztráng.

Mullokse, -os föllazított v. fölszántott föld.

Mullostele-, if. -lla (földet) lazává tenni, turkálni, fölszántogatni; 2) = *mullistele-*, frequ. *mullista-*.

Mullukka tinó, tulok.

Multa [g.] föld (porhanyó föld), por || *Multa-hirte*, -rsi legalsó gerenda a falban (Kal. 21, 126).

Multaa-, if. -llata földdel befödni, elásni.

Multiaime, -ain = *multa-hirte*; 2) esatorna v. árok-tisztogató eszköz; csoroszlya.

Multimukse, -us = *multa-hirte* (Kant. XXXVI. 1.).

Mumise-, if. -sta morogni, döröggni, motyogni.

Mummu v. *mummu* anyóka || *Mum-mukoise*, -n dim. (Loits. 121, b).

Muna tojás.

Munakse, -as vese || *Munas-kuu* id.

Muni- tojni.

Munkki [sv.] szerzetes, barát.

Munnostele-, if. -lla v. **munnot-**tele-, if. -otella rágni (zárt ajkak-
kal: San. 462).

Munuaise v. **munuise**, -n tojáska;
mony, here; vese.

Muodikkaa, -ikas divatos.

Muodokkaa, -okas csinos, szép,
szép alakú || *Muodokkaise*, -n dim.;
alakú: *kananmunan m.* (Kant.
82, b).

Muodosta-alakítani, képezni.

Muojee, -je v. **muojue**, -ut kígyó-
méreg, ev, genyedség (Loits.
89, b).

Muokkaa-, if. **muokata** fáradsá-
gosan dolgozni v. kezelni, eről-
ködve tenni vmit; készíteni, mí-
velni (bört, földet).

Muolla (dial.) = *muualla*; *muolta*
= *muualta*; *muolle* = *muualle*.

Muona eleség, ennivaló; élelmi
járandóság.

Muori [sv.] vénasszony; anya, fe-
leség; matróna.

Muorittele-, if. -itella *muori*-nak
nevezgetni.

Muoti [sv.] divat.

Muotise, -n divatú: *uus-m.* diva-
tos, újdívatú.

Muoto alak; arcz, kép; mód:
ei millään muotoa semmikép sem;
niin muodoin olyaténképpen, ak-
képpen, úgy || *Muoto-kuva* arczkép.

Muotoise, -n alakú, képű, formájú,
vmihez hasonló: *sydämen m.* szív-
alakú; *yhden-m.* egyforma; *isänsä*
m. atyjához hasonló.

Muotti [g.] öntőforma, minta.

Muovaile-, if. -lla alakítani, ké-
pezni (Kant. 3, a).

Muovokkaa, -okas l. *muodokkaa*.

Mura törmelék, kavicsos iszap,
üledék, ágya v. seprője vminek ||
Mura-perä iszapos fenék (Kal. 22,
288).

Muraa- v. **muraja-**, if. -rata mo-
rogni || *Murahta-* mordúlni.

Murea törékeny, porhanyó.

Muree, -re = *murhee*.

Murehti- szomorkodni, bánkodni,
búsulni, gyászolni.

Mureksi- morogni; 2) = *murheksi-*.

Murena morzsa.

Murene-, if. -reta morzsalékszani,
töredezni; gyengülni, fogyni,
pusztúlni || *Murenta-* caus. | *mu-*
rentu- = *murene-*.

Murennukse, -us, n. act. *mu-*
renta-.

Murha [g.] gyilkosság; 2) irtóza-
tos, borzasztó (dolog, ember:
Kant. 260, b) || *Murha-poltto*
gyűjtogatás | —*yritykse*, -ys gyil-
kossági kísérlet.

Murhaa-, if. -hata meggyilkolni.

Murhee, -he [? g.] bú, gond: *olla*
murheissansa búsulni; *kantaa, näh-*
dä, pitää murhetta gondot viselni ||
Murhe-näytelmä szomorújáték.

Murheellise, -n bú, szomorú.

Murheettoma, -eeton bútalan,
gondtalan.

Murhehti- v. **murhetti** = *murehti-*.

Murheise, -n = *murheellise*.

Murheksi- bússá lenni, elszomo-
rodni; búsulni, szomorkodni.

Murhettu- elszomorodni, elbúsul-
ni magát; elzsibbadni.

Murina morgás.

Murise-, if. -sta morogni.

Murja v. **murju** törött állapot;
morzsalék, törmelék: *lyödä mur-*

jaksi v. *murjuksi* darabokra v. izré-porrá törni.

Murjaani [sv.] szerezsen.

Murjahtele-, if. **-hdella** széttöredzni, szétmorzsalékszani (Loits. 308, b).

Murkina [g.] reggeli; ebéd.

Murkinoitse-, if. **-oita** reggelizni, ebédelni || *Murkinoitta-* megreggeliztetni, megebédeltetni.

Murmattele-, if. **-atella** zúgni, morogni, döngicsélni (Kant. 20, a).

Murni- morogni, korogni: *vatsani* v. *vatsaani* *murnii* korog a gyomroin.

Muro = *mur*, *mura*.

Muroitta- széttörni, eldarabolni, eltördelni (Sat. I, 91).

Murralta- l. *murta-*.

Murri morgó, morgolódo, dörmögő (Loits. 281, a).

Murrikko hely, a hol sok széltörte fa van.

Murrin megfordítva, visszásan, fonákul (Kant. 203, a).

Murrokse-, **-os** eltört állapot; erdő, melyben sok széltörte fa van; töredék, szakadék, törés; határozó fordulat: *kiven* m. kőbánya.

Murska szétdarabolt v. apróra tört vmi; szálla, apró darab: *lyödä* *murkakasi* izré-porrá törni; 2) törékeny (Kal. 2, 142).

Murskaa-, if. **-kata** szétdarabolni, apró darabokra (izré-porrá) törni || *Murskahta-* hirtelen apró darabokra (izré-porrá) törni (-ik).

Mursu [or.] rozmár (*trichacus rosmarus*).

Murta- törni || *Murralta-* erővel törni, rántani (Kant. 281, a) | *murta-* med.

Murtee, **-rre** törés; tájszólás, nyelvjárás, dialektus: *tien* m. út görbülete v. hajlása; *kasvojen* *murteet* arczvonások; *kieli-m.* v. *kielen-m.* dialektus; 2) morgás, megszólás, rágalom (Loits. 254, b).

Murteellise, **-n** tájszólásbeli. dialektusbeli.

Murteu-, if. **-uta** elvetélni, idétlent szülni.

Murto törés; széltörés, széltörte fák halmaz (Kal. 33, 132) || *Murto-varkaute*, **-us** betöréssel való lopás.

Muru apró darabka, morzsa; 2) = *murea* || *Muru-kala* = *siika*.

Musa, *musera* törmelék.

Muserta- apróra törni, zúzni.

Museva sötét, feketés.

Musikka [or.] paraszt (Loits. 27, a).

Muskula apró darabka (Kal. 15, 279).

Musta fekete: *mieleni on* m. szomorú vagyok || *Musta-sukkaise*, **-n** féltékeny | — *verise*, **-n** v. *mustan-* v. *barna* || *Mustan-puhuva* v. *-puuhava* sötétbarna (Oks. 186).

Musta- v. **mustaa-**, if. **-tata** feketíteni, piszkítani || *Mustu-* med.

Mustalaise, **-n** czigány.

Mustee, **-te** fekete festék, tinta.

Mustelma fekete v. kék folt (ütés, lökés helye).

Mustene-, if. **-teta** feketedni || *Mustenta-* caus.

Musti fekete kutya v. ökör.

Mustikka fekete áfonya (*vaccinium myrtillus*).

Mustikki fekete tehén.

Mustilaise, **-n** = *mustalaise*.

Mustukaise, **-n** feketés: *kynnen* m. köröm feketéje.

Mustukkaise, *zn* feketés, fekete-ségű (Kant. 132, a).

Musu szálla; törmelék: *mennä musuksi* izré-porrá törni (-ik).

Mut = *mutta*.

Muta iszap.

Mutele-, if. *mudella* fordítani, forgatni, csavarni (Loits. 29, b).

Mutina, n. act. *mutise-*.

Mutise-, if. *-sta* motyogni, morogni, dörmögni.

Mutka hajlat, görbület, kanyarulat, kerülő; teketória, csselfogás, fortély: *siinä asiassa on monta mutkaa* annak a dolognak sok a esínja-bínja; *älä tee paljon mutkia* ne sokat teketóriázz!

Mutkahta- hirtelen hajlani v. görbültni: *muna mutkahti patahan* (siklott: San. 538).

Mutkaile-, if. *-lla* hajladozni, kanyarogni; tagjait jártatni (San. 123).

Mutkaise, *zn*, a. rel. *mutka*: *monim.* kanyargós, bonyolódott.

Mutki- kanyarogni; 2) üttni, ütlegelni, döngetni (San. 462).

Mutkikkaa, *-ikas* kanyargós, széles.

Mutkistele-, if. *-lla* kanyarogni; szabadkozni, kifogásokat tenni.

Mutkura kis hajlás v. görbület.

Mutristele-, if. *-lla* tördelni, szét-tördelni, szétzúzni; 2) rángatózni. [313].

Mutso fiatal asszony (Kal. 25,

Mutta de.

Muttiloitse-, if. *-oita* = *mukkiloi-* (Loits. 228, b).

Mutusta- fogatlan gyermek módjára rágni, majszolni.

Mututtele-, if. *-utella* csendesen

és lassan tenni vmit; 2) = *muk-kiloi-* (Loits. 37, a).

Muu más, egyéb.

Muuahattalla másutt (San. 333).

Muualle másutt; *muualta* más-honnan, *muualle* v. *muuante* más-hová.

Muujue, *-ut* = *muojue* (? — Loits. 17, a).

Muukalaise, *zn* idegen, máshová való.

Muuli [sv.] öszvér.

Muullaise, *zn* másnemű, másfajta.

Muulloin máskor.

Muunna = *muunne* (San. 334).

Muunne máshová.

Muunnokse, *-os* változás.

Muunta- változtatni || *Muunnahta-* máshová költözni (San. 244) *muuntu-* változni.

Muuraa-, if. *-rata* [sv.] falazni, követ rakni.

Muurahaise v. *muuraise*, *zn* [or.] hangya || *Muurahais-keko* hangyaboly.

Muurama v. *muurame*, *-an* v. *-ain* mocsári hamvas szeder (rubus chamaemorus); l. *maa-m*.

Muurari [sv.] kőműves.

Muuratti [sv.] repkény.

Muurehettoma, *-eton* romlatlan, hibátlan (Loits. 131, b).

Muuri [sv.] kőfal.

Muuriaise, *zn* hangya.

Muurikki (tehénnev).

Muutama v. *muutame*, n. *muudan*, *muuan* egyvalamely, egy-némely.

Muutanto (gramm.) translativus.

Muuten v. *muutoin* másképpen, különben. [tatás.

Muutokse, *-os* változás, változ-

Muutta- változtatni; más helyre áttenni; költözni || *Muuttele*, if. *muutella* frequ. | *muuttelehta*- változni, váltakozni | *muuttalta*- mom. | *muuttu*- változni.

Muuttamo változtatható valami (Kant. 213, a).

Muuttee, n. **muute** változtatás, költöztetés, költözés, váltás, csere (Loits. 251, b).

Muttelo változtatás, váltás, csere; költözés: *kaikki muista muuttelosi* emlékezzél minden költöztetni való holmidra (Kal. 23, 41).

Muutto költözés: *m.-lintu* költöző-madár, vándor-madár.

Myhki- v. **myhky-** sügni, susogni, morogni, motyogni.

Myhky összeragadás, rendetlenség, zavartság, bonyodalom; sugdosás, titkolódzás, titokszerűség: *myhky-* (v. *myhkin-*) *mähkin* összevissza, rendetlenül.

Myhkyrä daganat, csomó, kelés, kinöves.

Myhähtä- elmosolyodni.

Myhäile-, if. **-llä** mosolyogni.

Myhöttele-, if. **-ötellä** susogni, suhogni, suhogással tenni vmit (Sat. I, 9).

Mykeltä- v. **mykertä-** csavarni, összeszorítani, összegöngyölíteni (Kal. 9, 41).

Mykerä összecsavart v. összegöngyölödött állapot.

Mykistä- megnémítani || *Mykisty-* megnémúlni.

Mykkylä v. **mykkyrä** = *mykerä*.

Mykkä néma.

Mykrä (dial.) = *myyrä* (Kant. 108, a; Loits. 41, a).

Myky gombóc a levesben.

Mykäise-, if. **-stä** meg- v. elnémítani, száját bedugni vkinek; esendesíteni, csillapítani, fékezni.

Mykättä- mekegni, bégetni, motyogni, dörmögni (Kant. XXIII. 1.).

Mykätykse-, **-ys** mekegés, bégetés (San. 67).

Mylhyä-, if. **-ytä** összetereelni, rákásra hajtani, összehalmazni (Sat. IV, 139).

Myllertä- = *mylleröitse-*.

Mylleröitse-, if. **-öitä** v. **mylleröittä-** turkálni, föltúrni, fölforogni, össze-vissza hánygni.

Myllistä- = *mullista-*.

Myllä [g.] malom.

Myllähyttä- hirtelen kidüllesztetni (pl. szemet): *hevosen kakaran silmäksi myllähyttää* (Sat. I, 63).

Mylläri [g.] molnár.

Myllästä- v. **myllää-**, if. **-llätä** = *mylleröitse-*.

Myllöttele-, if. **-ötellä** = *mylleröitse-* (Loits. 312, a).

Mylvi- bögni, bömbölni, ordítani.

Mylvinä bögés, bömbölés, ordítás.

Mylvä- = *mylvi-* || *Mylväile-*, if. **-llä** frequ. | *mylvähtä-* mom.

Mynstäri [sv.] minta, mustra; mustralás, mustraló hely (Kant. 269, a).

Mynti [sv.] nagykorú, teljeskorú (Kivi I, 110).

Myntti [sv.] érem, pénz.

Mynttää-, if. **-ntätä** pénzt verni.

Myrise-, if. **-stä** morogni, dörmögni.

Myrkký mérég.

Myrkyllise-, **-n** mérges.

Myrkyttä- mérgezni, megmérgezni.

Myrkä búz (Loits. 41, a).

Myrryксе, -ys búvös magán-kívül
létel || *Myrrys-miche*, n. -*mies*
varázsló.

Myrsky vihar.

Myrsky- v. **myrskyä-**, if. -**ytä** vi-
harzani; tombolni, zajogni, lár-
mázni.

Myrskyise, myrskyllise, *n* viha-
ros.

Myrskä = *murska* (Kivi II, 146);
2) = *myrsky, myrskyise*.

Myrtti [sv.] myrthus.

Myry kiálló v. kidülledt helyzet;
2) morgás, dörmögés; 3) erős
szél, vihar (Loits. 267, b).

Mysertä = *muserta-* (Loits. 229, a).

Myssy [sv.] sipka.

Mytise-, if. -**stä** = *mutise-*.

Mytistä- összegyűrni, összerán-
csolni: *m. suutansa* száját félre-
húzni.

Mytty csomó, csomag, köteg, nya-
láb: *mennä myttyyn* füstbe menni,
semmivé lenni.

Mytöstele-, if. -**llä** be- v. össze-
csomagolni, begöngyölgetni, be-
pólyálni: *m. mättähiä* (Kant. 18, b).

Myy-, if. **myydä** eladni, árulni ||
Myyskentele-, if. -**nnellä** frequ.

Myymälä áruló-hely.

Myynti v. -**ntö** eladás, árulás.

Myyri v. **myyrä** vakandok: *onnen*
m. szerencse-fia.

Myö (dial.) = *me*.

Myö-, if. **myödä** = *myy-*.

Myöden szerint, folytában, menti-
ben, vmit követve: *sitü m. a sze-*
rint; maantietä m. az országút
mentiben; antaa m. engedni.

Myödistä- engedni, hozzásimúlni.

Myödyttä- = *myönnyttä-*.

Myöhene-, if. -**hetä** v. **myöhisty-**
= *myöhästy-*.

Myöheä laza, porhanyó.

Myöhistele-, if. -**llä** késlekedni.

Myöhisty- = *myöhästy-*.

Myöhkyrä = *myhkyrä* (Loits. 116, a).

Myöhä késő: *myöhän* v. *myöhään*
későn; myöhemmin későbben.

Myöhäise, *n* késő, késői.

Myöhästy- elkésni, megkésni.

Myönnytyксе, -ys engedmény,
beleegyezés.

Myöntä- megengedni, engedélyez-
ni; elismerni || *Myönty-* bele-
egyezni | *myönnyttä-* caus., intens.

Myös, myöskin szintén, is.

Myöstä- alkalmazkodni, engedni;
2) visszavonni || *Myöstele-*, if. -**llä**
frequ.; — refl. *myöstelei-*, if. -**eitä**
engedni; hátrálni, visszavonulni;
megfordulni (Kal. 49, 162) |
myösty- med. | *myöstyttä-*: engedé-
kennyé tenni; visszavonni (Kal.
33, 241).

Myöteise, *n* igenlő.

Myöten = *myöden*.

Myötä -vel együtt: *onko lapsi myö-*
tänne veletek van a gyermek?
myötänsä egészen, teljesen (Kal.
15, 246) || *Myötä-käymise*, *n* siker,
jó szerencse | — *tuntoise*, *n* részt-
vevő, együtt érző | — *tuule*, -*ti* ked-
vező szél | — *vaikutukse*, -*us* közre-
működés.

Myötä- engedni, kedvezni: *onni*
on myötämöillään (kedvező: Loits.
XVI. 1.)

Myötäise, *n* kedvező, hajlandó,
engedékeny, alkalmas; 2) ked-
vező szél.

Myötäjäise, pl. -**set** hozomány.

Mä (ma) l. *mu*.

Mädänty-, mädäntä- l. *mätäne-*.

Mäeltä- = *mäjeltä-* (Loits. 47, b).

Mähki- parazsat hamuval beta-karni; 2) nyögni, lihegni, nyögve v. lármásan dolgozni || *Mähkäise-*, if. -*stü* mom.

Mähkinä nyögés, lármás munka.

Mähkä: *umpi-mähkään* l. *umpe*.

Mähnä hal-ikra.

Mäihä fa-nedv.

Mäikky- v. **mäiky-** hangzani, visz-szahangzani (Kivi II, 328) || *Mäikyttä-* hangoztatni, lármázni, csattantani, csattanással ütni | *mäikähätä-* mom. | *mäikähyttä-* hirtelen lármát csapni, harsány hangon kiáltani (Kal. 39, 362).

Mäikynä, n. act. *mäiky-*.

Mäiski- v. **mäiskää-**, if. -*kätä* zörögni, esörömpölni, zajogni (Kal. 30, 245) || *Mäiskähätä-* mom. | *mäiskähyttä-* caus.

Mäjeltä- lármázni, zajongani, harsányan kiáltani (Kant. 25, a) || *Mäjellyttä-* caus., intens.

Majähyttä- csattantani, durran-tani.

Make, -ki halom, domb || *Mäköse*, *n* dim.

Mäkeltä- v. **mäkertä-** ásni, vájni, túrni; refl. *mäkeltäi-* v. *mäkertäi-*, if. -*äitä* magát beásni (Loits. 73, b; 74, a).

Mäkäise-, if. -*stä* ütni, csapni, hajítani: *pään mäkäisi mättähäksi* (Kant. 282, b).

Mäkaräise, *n* röpülő rovar, szúnyog, tipoly (San. 228).

Mäkättä- mekegni, bégetni; — l. *mykättä-*.

Malinä zavar, láрма (Kivi II, 354).

Malli bagó: *tupakka-m*.

Mällistele-, if. -*llä* szemét kidüllesztteni, bámúlni (Kivi II, 372).

Mällittele-, if. -*itellä* hangosan és zavartan beszélni, lármázni (San. 147).

Mällää-, if. -*lätä* lármázni, zajogni || *Mällähtä-* mom.: *kuorma kaatui mällähti* (fölfordúlt, tompa hangot adva); 2) = *pöllähtä-* (Kivi II, 321).

Mällöttele-, if. -*ötellä* = *mällittele-* (San. 153).

Mämmi [sv.] rozsmalátából készített sütemény (húsvétra).

Mämmittlele-, if. -*itellä* elpuhúlt lenni, elpuhúltan élni; kényeztetni, elkényeztetni; 2) tettetni.

Männikkö v. **männistö** fenyő-erdő.

Mänty erdei fenyő (pinus silvestris).

Mäntä [lett] habaró-fa, köpülő-fa (Kant. 277, b).

Mänöä-, if. -*ötä* menni, veszni (?): *se nuoli mänösi sinne* (Loits. 308, b).

Märee, -re kérődzés.

Märehti- kérődzni; lassan enni, rágódni.

Märkitse-, if. -*itä* = *merkitse-*.

Märkä nedves; nedvesség, genyedség: *paisuma on märillä* v. *märjällä* (genyed).

Märkäne-, if. -*rätä* nedvesedni, nyirkosodni; rothadni || *Märäntä-* caus. | *märänty-* = *märkäne-*.

Märäntä-, **märänty-** l. *märkäne-*.

Märättä- = *märäntä-*.

Mäski [sv.] czefre (a szeszgyártásnál.)

Mässä = *mäsä* (Kant. 111, b); 2) láрма, zaj, ordítózás.

Mässää-, if. -*sätä* lármázni, zajogni, tombolni, kicsapongani.

Mäsä eltört, szétzúzott állapot; törmelék, kása: *lyödä mäsäksi* izré-porrá törni.

Mäti halikra.

Mätki- ütni, lökni, kalapálni, döngetni; dobálni, hajigálni.

Mätkinä, n. act. *mätki* : *vihtain m.* (Kivi II, 86).

Mätky- tompa hangot adni; recsegeve ingani v. rengeni (Kal. 50, 231).

Mätkää-, if. *-kätä* anyagúl hajtani, lökni, vetni, dobni, vágni (földhöz, falhoz stb.) || *Mätkäile*-, if. *-llä* frequ. (Kal. 27, 111).

Mättä- v. *mättää*-, if. *mätätä* = *mätkää*- (Sat. I, 30).

Mättää, n. *mätäs* gyepes domboeska, hopores.

Mätä rothadt, korhadt; rothadás || *Mätä-kuu* rothadás hava (kánikula).

Mätäne-, if. *mädätä* rothadni || *Mädäntä*-, *mädännyttä*- rothasztani | *mädänty*- rothadni.

Mäyrä borz.

Mäystime-, *-in* akadályozó eszköz; lábszíz (hótalpon).

Määhki- föltúrni (Kal. 32, 398).

Määjeltä- ordítani, bögni; lármázni, zajongani.

Määki- v. *määky*- mekegni, bégetni, bögni, ordítani.

Määli- kikészíteni (bört).

Määri- v. *määritse*-, if. *-itä* meghatározni; 2) mérni.

Määritykse-, *-ys* meghatározás, definitio.

Määra [? szl.] mérték, mennyiség; szabott határ; cél: *ei siinä määrrä oie* nincs az meghatározva v. megszabva; *mielen määrin* tetszés

szerint; *johonkin määrrään* némileg; *ylenmäärin* túlságosan, szerfölött; *täysin määrin* v. *täyttä määrrä* teljesen; *suuressa määrrässä* nagy mértékben; *hänen oli m. mennä kaupunkiin* neki a városba kellett (v. kellett volna) mennie (t. i. az volt a határozat, az volt megszabva v. kitűzve, hogy menjen) || *Määra-aika* határidő | *—päivä* határnap.

Määra [or.] gabona-mérték = 18 *kappa*.

Määräse-, *-n* porcezió.

Määräykse-, *-ys*, n. act. *määrä-* || *Määräys-sana* határozó-szó (összetételben).

Määräa-, if. *-rätä* határozni, kitűzni, kiszabni, rendelni, kinevezni.

Möhkä v. *möhkälee*-, *-le* nagy idomtalan darab.

Möhleä túlságosan kövér.

Möhöttele-, if. *-ötellä* mekegni; 2) bolondozni; anyagúl viselni magát.

Möise-, *-n* = *moise* : *täm-m.* v. *tän-m.* ilyen, efféle.

Mökeltä- lassan rágni, majszolni.

Mökise-, if. *-stä* zajogni, lármázni, ordítani; morogni, dörmögni; mekegni, mokogni, hebegni.

Mökki kunyhó.

Mökkiläise-, *-n* kunyhó-lakó.

Mökkö mogorva, kelletlen, kedvetlen, savanyú ember; 2) vmi madár (San. 358).

Möksäntä- zuhanni.

Mököttä- mogorva, kedvetlen, kelletlen lenni, hallgatagon és komoran ülni, dörmögni; mekegni, mokogni, hebegni, kotyogni (Kivi I, 149).

Mölise-, if. **-stä** ordítani, bögni, bömbölni (Kivi II, 303).

Mölkö = *mulko* (Sat. III, 4).

Möly láрма, ordítás, bögés, bömbölés.

Mölyä-, if. **-ytä** = *mölise-* (Sat. II, 165) || *Mölähtä-* elordítani magát, elbődülni (Oks. 52).

Möngertä- morogni; érthetetlenül, hibásan beszélni v. törni (nyelvet).

Mönky- ordítani, bögni.

Mönkyröi-, if. **-öidä** mászkálni, nehézkesen mozogni, henteregni (Sat. III, 16).

Mönni medve, maczkó (Sat. I, 132).

Mörinä morgás.

Mörise-, if. **-stä** morogni.

Mörkälee, **-le** = *möhkälee*.

Mörkö v. **mörri** ijesztő, mumus.

Möry morgás; vihar; 2) késlekedő, habozó ember.

Möräjä- v. **möräa-**, if. **-rätä** morogni || *Mörahtä-* v. *möraise-*, if. **-stä** mordulni.

Mörökölli tökfilkó.

Mötkettä- löbálni, háyni-vetni: *mennä m.* (San. 13).

Mötkähtä- puffanni (Kivi II, 189).

Möyheä laza, porhanyó.

Möyhkäa-, if. **-kätä** = *mölise-* (Kivi II, 205).

Möyhä idomtalan darab: *pilven-m.* (Suon. I, 33).

Möyhäa-, if. **-hätä** zajogni, ordítani, lármázni, zörögni, dörögni, döngeni, dübörögni.

Möykky nagy és vastag kenyér, kalács: *metinen m.* (Loits. 201, b).

Möykyttä- fogatlan ember módjára rágni, majszolni (Kivi II, 56); lassan csinálni vmit.

Möyri- ordítani, bömbölni, morogni, tombolni; (bika-módra bömbölve) a földet túrni (Kivi II, 19) || *Möyriele-* v. *möyriskele-*, if. **-llä** frequ.

Möyry morgás, bögés, bömbölés || *Möyry-miehe*, n. **-mies** varázsló (Loits. 12, a).

Möyryä-, if. **-ytä** v. **möyräa-**, if. **-rätä** bögni, bömbölni, ordítani.

Möyräile-, if. **-llä** = *möyriele-*.

N.

-Na, -nä = *-kaan, -kään: ei konsana, ei mitänä.*

Naakka csóka (*corvus monedula*).

Naala természetes helyzet v. alak.

Naali [sv.] éjszaki róka (*canis lagopus*); 2) falánk.

Naama arcz, kép, pofa: *panen nuuskaa naamaani; joi jasöi kaikki naamaansa* mindent bepofázott.

Naamaile-, if. **-lla** bámészkodni; megnézegetni.

Naamari álarcz.

Naamiaise: *naamiais-huvit* (plur.) álarczos bál.

Naamio álarcz || *Naamio-huvit* (plur.) álarczos bál.

Naamukse-, **-us** álarcz (Suon. I, 42).

Naapottele-, if. **-otella** tipegni, könnyedén és gondtalanul élni (Kant. 142, a).

Naappaa-, if. **naapata** meg- v. oda-szögezni.

Naappaile-, if. -lla elcsípegetni, elkaparintgatni (Kivi II, 370) ||
Naappaise-, if. -sta elcsípni, elkaparintani (Kivi II, 374).

Naapuri [g.] szomszéd.

Naapurukse, plur. -set szomszédok.

Naara, **naarakse**, -as nőstény ||
Naaran-nappi árpa (szemen).

Naarma karczolás, sebhely, forradás.

Naarmistu- megkarczolódni, karczolást kapni (Suon. II, 95).

Naarmu = *naarma*.

Naarttu szuka.

Naasikka ringyó (Kivi I, 206, 229).

Naasti tiszta, csinos; alkalmas ügyes (Kant. 190, b).

Naatti szár, répának szárai és levelei (Kal. 27, 135).

Naattu szuka (Loits. 59, a).

Naava fa-moha, bérczi zuzmó.

Nahise- ropogni, nyikorogni; szuszogni, fújni, horkolni.

Nahju v. **nahjukse**, -us késlekedő, habozó, ügyetlen, tehetetlen ember.

Nahjustele-, if. -lla késlekedni, habozni, ügyetlenkedni.

Nahka bőr || *Nahkase*, =n dim.; plur. *nahkasen* bunda.

Nahkea szívós, nyúlós, bőrszerű; hervadt, fonnyadt, taplós.

Nahkene-, if. -hjeta szívóssá stb. (*nahkea*) lenni.

Nahki- ropogni, nyikorogni, csikorogni.

Nahkiaise, =n folyami orsóhal (petromyzon fluvialis); 2) denevér.

Nahkuri cserző-varga, tímár, szücs.

Nai-, if. **naida** nőt venni, nősülni;

nőül venni: *nainut mies* nős ember; *naitu vaimo* férjes nő || *Naitta-* megházasítani, férjhez adni: *naittajaiset* (plur.) eljegyzési lakoma.

Naikkose, =n néember, nő, fehér-személy (Sat. IV, 31).

Naima, n. act. *nai-* || *Naima-ikäise*, =n eladó (leány).

Naimattoma, -aton nőtlen, férjezetlen.

Naimise, =n házasság: *mennä naimisiin* házasságra lépni, egybekelni || *Naimis-kauppa* házasság, házassági egyezés.

Naise, =n nő, néember, asszony || *Nais-puole*, -li nőnem.

Naisekkaa, -ekas nős (Kal. 40, 297).

Nakerta- rágicsálni, majszolni.

Nakka kis kalapács; 2) parall. *nokka*: *nokat ja nakat* (Kivi II, 64).

Nakkaa-, if. *nakata* dobni, vetni.

Nakkelo dobás, vetés: *niskan nakkeloita* (Kal. 22, 244).

Nakkime, n. *nakin*, n. instr. *nakkaa-* || *Nakin-konee*, -ne hajítógép.

Nakrii, -ris (dial.) = *nauri* (Kivi I, 258).

Naksutta- koppintani, csettenteni, ketyegni.

Naku: n.-herra uracs, divat-uracs, piperés uracs.

Nakutta- kalapálni || *Nakuttele-*, if. -utella frequ.: *takoanakutteli* (Sat. IV, 3).

Nali kiálló v. kidülledt helyzet: *silmät ovat nalillaan*: n.-silmä kidülledt szemű.

Nalikka: *poika-n.* kölyök, tacsó.

Nalja tréfa, játék; 2) = *nali* ||

Nalja-silmä kidülledt, pislogó. folyós v. gúnyos szemű (Kal. 22, 282; 23, 808).

Nalkka : *n.-silmä* = *nalja-s.* (Kant. 161, a).

Nalkki ék : *ukkosen n.* mennykő, istennyila; *poika-n.* kölyök, tacsó.

Nalkki- ékelni, éket verni; veszekedni.

Nalkutta- kopogni; 2) ugatni, csaholni, veszekedni.

Nalli medvebcs; kis fiatal-ember (Kant. 314, a).

Nalliaise, *n* kölyök, poronty (Kivi II, 238).

Nallikka: *poika-n.* kölyök, tacsó.

Namu édesség, nyaláncság, csemege || *Namuse*, *n* dim.

Nannervoise, *n* = *nunnervoise* (Loits. 150, a).

Napa [g.] köldök; középpont, sarkpont || *Napa-kaira* v. *-kairi* [g.] nagy fúró, kerékagy-fúró.

Napas-kossi kis fiú, anyja kedvence (San. 338); — l. *kossi*.

Napautta- megcsapni, meglegyinteni, megsuhintani (Loits. 213, a).

Napeloi- v. **naperoi-**, if. *-oida* babrálni, bibelődni, apró munkát végezni.

Naperta- = *naperoi-*; 2) = *naverta-* (Loits. 90, b).

Napina, *n. act.* *napise-*.

Napise-, if. *-sta* csörömpölni, zörögni, nyikorogni; dörmögni, morogni, veszekedni, szidni.

Napitta- gombbal ellátni, gombolni.

Nappaa- v. **nappaja-**, if. *napata* [sv.] hirtelen megkapni v. utána kapni; összekapni, összeverekedni, dulakodni.

Nappaukse, -us, *n. act.* *nappaa-*.

Nappi [sv.] gomb.

Nappi [sv.] szűk, nem elegendő; silány, hitvány (Kant. 126, a).

Nappo merőke, merő-edényke, csésze.

Nappula czövek.

Napsa- v. **napsaa-**, if. *-sata* kopogni, pattogni, csettegni; 2) utána kapni || *Napsahta-* mom. (San. 221) | *napsahutta-*, *napsautta-* v. *napsutta-* koppintani, patantani, csettenteni: *n. sormiansa* újjával csettenteni; *n. jotakuta sormille* vkinek az újjára koppintani.

Napu ostábla-karika.

Naputta- kopogni, kalapálni, vagdalni (fejszével); kotyogni, csacsogni || *Naputtele-*, if. *-utella* frequ. (Kant. 210, a).

Naraa- v. **naraja-**, if. *-rata* nyikorogni || *Narahta-* mom. (Kal. 45, 114).

Nari = *koi* 2. (Loits. XV. l.)

Narin l. *nurin*.

Narina nyikorgás.

Narise-, if. *-sta* nyikorogni || *Narista-* v. *narisutta-* nyikorgatni.

Narkutta- nyikorogni, morogni.

Narraa- v. **narraja-**, if. *-rata* [sv.] bolondítani, lóvá tenni, rászedni.

Narri [sv.] bolond.

Narritukse, -us bolondság, bolondítás. [csegni.

Narska-, **narsku-** nyikorogni, re-
Narssu v. **narsu** nőstény, szuka; ringyó, lotyó (Kivi I, 229; II, 232).

Narttu szuka; ringyó, szajha, buja némbér; 2) rossz bogyó, éretlen gyümölcs.

Nartukse, -us = *narttu* 1. (San. 348).

Nasa fokos-fejsze; tompa, csonka, vastag tárgy; 2) kölyök, tacsó (Kant. 103, b).

Nasakka erősen álló, nehezen mozgatható; nehéz: *n. työ* nehéz munka.

Naseva alkalmas, ügyes.

Naskaa, if. -kata [sv.] varrni, összevarrni (cipőt).

Naskaa, if. -kata vaczogni (fog); 2) = *naski*.

Naskali ár (subula).

Naski malacz (Kivi I, 307).

Naski v. **naskutta**- csámcsogni, csemecsegni.

Nassakka hordócska, tonnácska, félceseber; 2) bőrszak (Sat. II, 159).

Nassaukse, -us koppintás (Kivi II, 157).

Nassiele, if. -lla megpacskolni (Kivi II, 61). [the].

Nassuhontmadár (motacilla oenan-

Nasta mérleg nyelve, csat, gomb, ékszer, cifraszág, kiverés; ostábla-karika; (ütés-okozta) daganat.

Nasu malacz.

Nato férj nőtestvére, sógorné.

Nauha szalag, zsinór, szíj.

Nauhaa, if. -hata szíjjal ütni: *n. korvalle* pofon teremteni; *syö nauhaa* falánkan eszik.

Naukea édes, kellemes (San. 252).

Naukki v. **naukku** korty (pálinka).

Nauku- nyávozni, nyivákolni (Kal. 23, 146) || *Naukaise*, if. -sta mom. | *naukutta*, *nau'utta* v. *nauvutta*- caus., intens.

Naula [g.] szeg; 2) font (= 425·07 gramm.)

Naulaa, if. -lata v. *naulitse*, if. -ita szegezni.

Nauma (dial.) = *naama*.

Naura- nevetni, kinevetni: *naurettava* nevetséges || *Naureskele*, if. -lla nevetgélni | *naurakta*- elnevetni magát | *nauratta*-, *naurotta*- v. *naurutta*- nevetésre indítani, nevetetni: *minua naurattaa* kedvem van nevetni.

Naurii, -ris répa.

Nauru nevetés.

Nauska = *nassu*.

Nauskahutta- meglegyinteni, megsuhintani, megcsapintani (Kal. 11, 208).

Nauskutta- csicseregni, csiripelni; 2) veszekedni.

Nauta [g.] marha.

Nautinto élvezet, használat.

Nautitse, if. -ita = *nautti*.

Nauttee, n. *naute* élvezet, élvezhető termés (Loits. 16, a).

Nautti- [g.] élvezni, élni vmivel.

Nauttio = *nauttee* (Loits. 310, b).

Nau'utta-, **nauvutta**- l. *nauku*-.

Navakka erős, heves: *naastilla* (on) *n. ruoska* (Kant. 178, a).

Navari [sv.] fűró.

Navattare, -atar tündér (vminek közepében: Kal. 32, 224).

Navea erős, szilárd, tömött, kemény, merev, vastag.

Naverta- fűrni, keresztül rágni; majszolni, rácsálni (Loits. 34, a).

Navetta v. **navetto** istálló, akol.

Ne, **net** l. *nii*.

Neidyttä- megnedvesíteni, nyirkossá tenni.

Neihte, -ti (dial.) = *neitsee*.

Neite, -ti leány, hajadon, kisasszony.

Neite, -ti v. **neitee**, n. **neide** nedv, nedvesség, nyirkosság.

Neiteä nedves, nyirkos.

Neito, **neitose** v. **neitokaise**, \approx n leány, hajadon.

Neitsee, -se, **neitsy** v. **neitsye**, -yt szűz, hajadon, leány.

Neitye, n. **neidyt** szűzecke, leányka.

Nekosa ékes, díszes, kényelmes.

Neli, **nelis**- (összetételekben) = *neljä* || *Neli-jalkaise*, \approx négylábú | — *taitteise*, \approx negyedré (in quarto) || *Nelis-kulmaise*, \approx négyszögletes.

Nelikko tonnának negyedrésze (mérték); 2) négyzög.

Nelise, \approx n, dim. *neli* (*neljä*): *täyttä nelistä* vágatva.

Nelistä- vágatni.

Neliö négyzet, négyzög.

Neljä négy.

Neljäkkää, -äkäs négyzet (quadratum) || *Neljäkäs-kive*, -vi négyzet-kő.

Neljännekse, -nes negyed.

Neljänte, -äs negyedik.

Neljästä = *nelistä*.

Nelo v. **nelose**, \approx n négyes (kártya v. kocka-játékban).

Nenä orr; kiálló vég || *Nenä-liina* zsebkendő | — *varte*, -*rsi* orr-nyereg | — *riisaa*, -*sas* kotnyeles, tudakos.

Nenäkkää, -äkäs orros, nagy orrú; kotnyeles (Kivi I, 196).

Nenäyty-ütödni, bele ütödni, orrát bele ütni; megorrolni: *mikä nenäytyi neitohoni* (mi ütött bele: Loits. 130, a).

Nenää, if. -*nätä* orrával érinteni, orrát beledugni; orrát beleütni

(fig.), kotnyeleskedni || *Nenäile*, if. -*llä* frequ.

Nepa v. **nepaa**, n. **nepas** v. **nevas** [g.] unokatestvér.

Nero elmeerő, értelmesség, ész.

Nerokkaa, -okas v. **nerollise**, \approx n értelmes, eszes, éles eszű.

Nestee, -te nedv, lé.

Nestä- nedvessé tenni.

Net l. *nii*.

Neteli [or.] hét (*viikko*: San. 45.)

Netoise, \approx n = *neitoise*, a. rel. *neito* (Loits. 214, a).

Neula [g.] tű.

Neuliaise, \approx n darázs; 2) sündisznó.

Neulikko tűtartó, tűpárna.

Neulo- varrni.

Neulomukse, -us varrás: *neulomuskonee*, -*ne* varró-gép.

Neuo (dial.) = *neuvo* (San. 1).

Neuo- (dial.) = *neuvo*- (San. 564).

Neuvo tanács, út-mód: *pitää neuvoa* tanácskozni; *löysin neuvon* találtam utat-módot; *millä neuvoin* mi úton-módon? — 2) eszköz, szerszám, készlet.

Neuvo- tanácsolni, útba igazítani: *neuvottava* szófogadó (Kal. 23, 580) || *Neuvottele*-, if. -*otella* tanácskozni; utat-módot keresni v. találni, furfangoskodni (Sat. IV, 178). [fangos.

Neuvokkaa, -okas találékony, fur-
Neuvokki tanács, tanúság, út-mód, eszköz (Kal. 19, 52).

Neuvokse, -os tanácsos, tanács-úr: *neuvos-kunta* = *neuvosto*.

Neuvosto tanács: *kaupungin* n. városi tanács.

Neuvottelu tanácskozás.

Neuvotukse, -us tanács, tanácskozás.

Neva mocsár.

Nidokse, -os kötet.

Niehä- szedni, szedegetni, szakasztani, tépni.

Niekaise- v. niekkaise-, if. -sta fejét hirtelen meghajtani, fejével biccenteni.

Niekka [or.] (csak összetételben:) vmivel ellátott v. vmiben bővelkedő: *oksa-n.*, *haara-n.* ágas, sok ágú; *parta-n.* szakállas, nagy szakállú; 2) mester, művész: *runo niekka* költő (=vers-művész); *soitto-n.* zeneművész; *viulu-n.* hegedűművész.

Niekla (dial.) = *neula* (Loits. 117, a).

Niekotta- v. niekutta- fejével biccenteni; hajladozni, könnyedén mozogni (Kal. 50, 45).

Nielaisime, -in torok, nyeldeklő (cső).

Nielaukse, -us hirtelen nyelés, kortyantás.

Niele-, if. -llä nyelni || *Nielaise-, if. -sta* hirtelen nyelni | *nielty-* elnyelődni.

Nielokaise, -n nyeldeklő, evő, nagy-evő (Loits. 135, b).

Nielu torok, örvény; nyelés (Oks. 126).

Nieme, -mi v. niemekse, -mes földnyelv, félsziget.

Niemekkee, -meke kis földnyelv, földnyelv-alakú hely.

Niemye, -yt, dim. nieme.

Nieputtele-, if. -utella dongva ropólni.

Niereä puha, hajlékony.

Nieriä v. nieriää, -iäs lazacsfaj (salmo alpinus, salmo lacustris).

Nieteä nyirkos, nedves, enyhe.

Nietokse, -os hófuvatag, hógörgeteg.

Niettä- hóval befűni, behavazni (Oks. 63).

Nietu [or.] semmi: *se on nietua se* abból semmi sincs (Kivi II, 232).

Nietä- rágni; szidni, veszekedni.

Nihka bágyadtság, kimerültség: *olla nihalla* bágyadt v. kimerült lenni.

Nihkaise-, if. -sta rántani (Kivi II, 413).

Nihkeä kimerült, lusta, lassú; 2) nyirkos.

Nihki egészen, teljesen.

Nihku- zokogni.

Nihti = *niikki* (Loits. 103, a).

Nihti [sv.] szolgál; katona; alsó (kárttyában).

Nii, n. ne (dial. *net*) l. *si*.

Niiaa-, if. niiaata [sv.] meghajtani magát.

Niiaukse, -us meghajlás.

Niin úgy (hát, tehát, majd); oly, annyira: *n. se on* úgy van az; *kului muutama viikko, n. tuli isäntä kotia* elmúlt néhány hét, hát a gazda haza jött; *annas isä tulee kotia, niin saat nähdä, kuinka sinun käy* csak jöjjön haza az apa, majd meglátod, hogyan jársz; *n. kaunis* oly szép; *n. pian kuin mihelyt; niin kuin* mint, úgy mint; *vai niin* úgy! ? ugyan úgy-e! ?

Niine, -ni hárs, hám, fa-háncs || *Niini-puu* hársfa.

Niiska haltej.

Niisku- csuklani || *Niiskutta-caus. minua niiskuttaa* csuklom.

Niisku- zokogni.

Niistä- koppantani, hamvát venni (gyertyának); kifűjni (orrát.)

Niite, *n.* niisi nyüst.

Niitti [or.] fonal.

Niitto széna-kaszálás, aratás.

Niittu, **niitty** kaszáló, rét.

Niittä- kaszálni.

Nijo- (dial.) = *nito*-.

Nikahtu- megfulladni, lélekzetből kifogyni: *he olivat melkein nau-ruun nikahtua* majd megpukkad-
tak (tkp. megfulladtak) neveltük-
ben.

Nikertä-rosszúl vágni, faragesálni.

Nikistä-megfojtani.

Nikka csuklás.

Nikki kis palaczk (San. 174).

Nikkari [sv.] asztalos.

Nikotta- csuklást okozni: *minua nikottaa* csuklom.

Nikula v. **nikuli** két összekötött árpa-kéve.

Nila sikos vmi, nyálka: *koivun n.* nyírfa-nedv, nyírlé; 2) nyálkás, sikos, csúszós; csalóka.

Nilja nyálka, sikosság.

Niljaantu- v. **niljahtu**- megsikla-
ni, megcsuszamodni; kificzamod-
ni, kimarjúltni.

Niljakka sikos, sikamlós, iszamos, nyálkás.

Niljastu = *niljaantu*-.

Nilju = *nilja*.

Nilka síma, síkos, meztelen, esu-
pasz.

Nilkahta- hirtelen sántítani, bo-
káját kificzamítani.

Nilkastu = *niljastu*-.

Nilke, **-ki** csupasz, bőrtelen (Loits. 334, b).

Nilkis: *n.*-*nalkis* kipp-kopp, csissz-
csossz (San. 345).

Nilkka boka-csukló; 2) sikamlós hely.

Nilkku sánta; 2) sikos, csúszós.

Nilko- bőrt lehorzsolni, lenyúzni (Loits. 84, b).

Nilkoise, **-n** sikamlós; 2) ravasz.

Nilkonaise, **-n** bőrtelen, csupasz, meztelen (Loits. 127, b); 2) seb.

Nilkuttele-, if. **-utella** sántikálni, biczegni; 2) parall. *nalkuttele*- (Kivi II, 189).

Nillikka = *nallikka* (Kant. 103, b).

Nilo- leválni, lehámlani.

Nilokse, **-os** sikos hely.

Nilppu sikos, csúszós, sima.

Nilvakka síkos, csúszós (Sat. I, 114).

Nime, **-mi** név: *nimen-omaan* egye-
nesen, tüzetesen, határozottan ||
Nimi-lehte, **-ti** címlap.

Nimentö (gram.) nominativus.

Nimettömä, **-etön** névtelen: *n.*
sormi növendék-újj, gyűrűs újj.

Nimeä-, if. **-etä** nevezni, mondani:
sanan virkkoi, noin nimesi (Kal. 1, 152).

Nimi- nevezni || *Nimittä*- nevezni,
kinevezni: *nimittäin* nevezetesen,
tudniillik.

Nimikko v. **-kkö** drusza: *hyvä-n.*
jó-nevű, jó-hírű (Kal. 11, 208);
2) névszó: *vertainen n.* nomen
adjectivum.

Nimise, **-n** nevű || *Nimis-miehe*, *n.*
-mies szolgabíró.

Nimitykse, **-ys** elnevezés, kineve-
zés.

Nio- = *nito*-.

Niokse, **-os** = *nidokse*.

Nipistä- csípni.

Nipastu- haragra lobbanni, meg-
bosszankodni.

Nipollise, **-n** hirtelen haragú, bosz-
szús, nehéz természetű, érzékeny.

Nippa újhegy: *nipasta napaan* (*nappaan*) töviről hegyire; 2) újjasdi játék; 3) csepp.

Nippi = *nippa*; 2) gyenge kis gyermek (San. 346).

Nippo hirtelen haragú; hirtelen harag, bosszúság.

Nippu hegy, vég, csúcs: *nenün n.*; 2) csepp.

Nippula pattanás, pörsenés.

Nipsaa-, if. **-sata** csipni; csetten-teni, czuppantani (San. 429).

Nira kis patak, erdei patak (San. 192).

Nirise-, if. **-stä** csörgedezni, szivárogni, csepegni; 2) nyöszörögni || *Niristä*- caus.; 2) = *nipistä*- (Kivi II, 400).

Nirkastu- v. **nirkkamastu**- megharagudni.

Nirkka hegyes, éles; haragos: *nirkoin* élesen, haragosan.

Nirkko hegy, vég.

Nirnettä- csörgedezni, csurogni (San. 192).

Nirotta- csurogni, csörgedezni, szivárogni (San. 564).

Nirpistele-, if. **-llä** orrát fintorgatni.

Nirppa v. **nirppaa**-, **-rpa**s rosszkedvű, haragos.

Nirskaa-, if. **-kata** csikorogni, nyikorogni.

Nirso v. **nirsu** ételben válogatós, finnyás.

Nirttu, parall. *narttu* (Kant. 63, a).

Niru- = *nirise*-.

Niselty- kimarjúltni, kificzamodni.

Niska nyak, nyakszirt.

Niskava vastagnyakú; nyakas, makacs.

Niskoime-, **-oin** gallér (Kant. 34, b).

Niskoittele-, if. **-oitella** nyakaskodni, makacszkodni.

Niskuri nyakas, makacs, önfejjember; 2) nyak-merevedés, fájdalom a nyakszirtben.

Nisu búza.

Nisukse, plur. **-set** csecsek, emlők.

Nisä csecs, emlő || *Nisä-lapse*-, *-si* csecsemő.

Nitise-, if. **-stä** nyikorogni || *Nitistä*- caus.

Nito- kötni, bekötni; *nitoja*, n. ag.: *kirjan-n.* könyvkötő.

Nituse-, **-n** csecs, emlő (Loits. 317, b).

Nitusta- = *nitistä*- (Loits. 65, b).

Niuha harapós; heves, mérges, haragos (San. 505); 2) = *niukka*.

Niuhaa-, if. **-hata** harapni akarni, harapni, harapós v. haragos lenni; ráförmedni vkire; haragosan megfogni, hirtelen vágni.

Niuho: korvat *niuhossa* füleit hegyezve (Kivi I, 260; II, 342).

Niukahta- v. **niukahtu**- kificzamodni, kimarjúltni.

Niukahukse-, **-us**, n. act. *niukahta*-.

Niukea megeresztett, laza, lazán lógó, petyhüdt.

Niukene-, if. **niuveta** = *hiukea*- || *Niuvetta*- fájdalmat okozni a szivgödörben; gyötörni (éhség a gyomrot): *minua niuvettaa* gyötör (engem) az éhség.

Niukka v. **niukkaa**, n. **niukas** szűk; fukar, takarékos; szükség, hiány, fukarság, takarékoság: *ruokaa on niukalta* szűken van az étel.

Niukoa-, if. **niuvota** = *niukene*- és *niuvetta*-.

Niuku- nyikorogni; nyöszörögni,

jajgatni (Kant. 63, a) || *Niukutta-caus.*

Niuristele-, if. -lla arezát fintorgatni, pofákat vágni.

Niusta- fájni, fájdalmat okozni, szagatni (Loits. 327, a).

Niuvetta- l. *niukene-*.

Niva folyónak sebesebb folyású része (mely be nem fagy).

Nivala sodrott, fodros, bodros.

Nivara eresfa, érfa, fodorfa.

Nivele, -vel v. nivelee, -le íz, csukló.

Nivelty- kificzamodni, kimarjúltni || *Niveltytti-* caus.

Nivelä = *nivele*.

Niveri = *nivara*.

Nivertä- átfúrni.

Nivo étvágytalanság, undorodás (ételtől).

Nivo- (dial.) = *nito-* (Sat. 439).

Nivukse, -us lágyék; csípő || *Nivus-liha* id.

Nivuse, *n*: *lampaan nivuset* levá-gott birka hátsó része.

Noento halászkunyhó v. parti tűzhely.

Noentolaise, *n* a ki *noento-t* tart v. benne tartózkodik, halász (Kal. 28, 223).

Nohitta- v. nohotta- nógatni, no-szogatni.

Nohkea nyirkos.

Nohko tökfílkó, fajankó, bamba ember.

Noikkaa-, if. *noikata* meghajtani magát.

Noi l. *tuo*.

Noin úgy, amúgy; körülbelül.

Noita varázsló, boszorkány-mester, javas-ember; boszorkány || *Noita-akka* boszorkány, javas-asszony.

Noiti (összetételben) = *noita*: *n-virta* megbüvölt folyó (Kal. 40, 74).

Noiti-, noitu- büvölni, igézni, varázsolni (Kal. 12, 144) || *Noitui-le*, if. -lla frequ.; 'káromkodni (Kal. 20, 548).

Noituri varázsló, boszorkány-mester.

Noivu- rogyni (Loits. 7, a).

Noja támaszkodó helyzet; támasz: *sauvan nojalla* v. *nojassa* botra támaszkodva || *Noja-tuoli* támlás-szék.

Nojaa-, if. -jata támasztani; támaszkodni || *Nojaantu-*, *nojautu-* támaszkodni.

Nojo rézsútos, dült, hajlott v. támaszkodó helyzet: *olla nojossa*.

Nojotta- hajlani, támaszkodni (vmihez).

Noju- hajladozni, ingadozni (Kal. 25, 8).

Nokaree, -re idomtalan darab.

Noke, -ki korom || *Noki-kolari* kéményseprő | —*päät* (plur.) üszög (vetésben).

Noke- v. nokea-, if. *noeta* bekor-mozni; 2) kormot letisztítani || *Nokeutu-* med.

Nokka orr (madár-orr), hegyes vég; 2) = *nokkela* (Kant. 138, b) || *Nokka-viisaa*, -sas kotnyeles, tudákos.

Noikkaa-, if. *nokata* = *nouikkaa-* (Oks. 59).

Nokkava hosszúcsőrű; haragos.

Nokkela kiálló, hegyes; 2) elmés, eszes, találékony; fürge, gyors (Kivi II, 233).

Nokkelo hegyes vég, hegy (Kant. 215, b).

Nokki- csipkedni, vagdalni, szedni
(madár az orrával): *n. marjoja*.

Nokkose, *n* csalán.

Nokku- csöpögni.

Noko: *n. nokka* hosszú orrú v.
csőrű.

Nokotta- csepegtetni.

Nokotta- orrát lehorgasztva ülni
(madár).

Nokulaise, *n* csalán.

Nolkki fasz.

Nolkki- nagy cseppekben esni; 2)
= *nokki-* (Kivi II, 406).

Nolo ügyetlen, félszeg, lusta; he-
nye, mihaszna ember: *käydä no-
loon* balúl kiütni, szerencsétlenül
járni; *nolosti* ügyetlenül, félsze-
gűl, visszásan, rosszul.

Nolotta- ügyetlenül v. félszegen
ülni, tétlenül bámészkodni.

Nookki- (dial.) = *noukki-* (Sat. I,
111).

Nopea gyors, fürge.

Noperta- = *naperta-*.

Nopeute, *-us* gyorsaság.

Noppa csepp; 2) játék-nem apró
kövekkel; koczka.

Noppa: *n. neito* eleven, élénk le-
ány (San. 480).

Noppa- v. **noppaa-**, if. **nopata**
csepegni; 2) csipkedni, vagdalni
(csőrrel: Loits. 32, a).

Noppi- = *nokki-* (Kant. 241, b).

Noppo csepp; 2) teke-báb, kugli-
báb || *Noppose*, *n* dim.: *olla nop-
posilla* kuglizni.

Noppo- = *noppaa-*.

Noppula = *nappula*.

Nopsa gyors, fürge, serény, moz-
gékony; könnyelmű, állhatatlan.

Nopsa- koppanni, pattanni, cset-
tenni (San. 386).

Noputta- kopogtatni.

Noraa- v. **noraja-**, if. *-rata* cse-
desen folyni, csörgedezni.

Norahta- l. *noru-*.

Norea hajlékony, ruganyos, fürge.

Noree, *-re* leeső csepp.

Nori marha- és ló-betegség (több-
nyire a szájbán v. torokban).

Nori = *norea* (*norja*), *norja* || *Nori-
perä* ruganyos v. puha far v. fűrű
(Kant. 142, a).

Norise-, if. *-sta* folydogálni, csu-
roggni, csepegni, csörgedezni.

Norja Norvégország; norvég nyelv.

Norja = *norea*.

Norjalaise, *n* norvég.

Norjene-, if. *-jeta* hajlékonnyá
lenni.

Norjista- hajlékonnyá tenni.

Norkkaa-, if. *norkata* v. *nork-
kaile-*, if. *-lla* fukarkodni; áhítva
várni (kül. eledelt); tányérnya-
lószkodni, élőszkodni (Kivi I, 146).
Norkkee, *-rke* élősködés, élősdis-
ködés.

Norkko v. **norko** tányérnyaló,
élősködő.

Noro völgy v. mélyen fekvő hely,
hol a víz összegyűl; nedves v.
mocsáros talaj; ér, patak: *lukea
noroonsa* folyékonyan olvasni ||
Noro-naama ránczos v. beesett
arcz (Kant. 126, a) | *—perä* ala-
csony fekvésű, vizes v. mocsáros
talajú (Kal. 17, 203); alacsony
fekvésű hely, völgy (Kal. 45, 175) |
—pohja völgyfenék (Kal. 22, 512).

Norora-; if. *-ota* v. **norotta-** cse-
desen folyni, csörgedezni.

Norpo = *nokka*, *kuono* (?): *miksi
nostit norpoasi* (Loits. 70, a).

Norppée, *-rpe* = *norkkee*.

Norsu [or.] rozmár; 2) elefánt.

Noru- csöpögni (Kal. 15, 36) ||
Norahta- csöppenni, kicsordulni
(Kal. 15, 28).

Norvehti = *norkkaa-*.

Norvotta- hivalkodni, lustálkodni, henyélni.

Nosta- emelni, fölemelni: *n. melua* lármát csapni; *n. veroa* adót szedni; *n. palkkansa* fizetését (bérét) fölvenni; *nosta-rika* varázslat-okozta baj (Kal. 46, 5) || *Nostele-*, if. *-lla* frequ. | *nostalta-* hirtelen és erővel emelni, emelinteni (Kal. 40, 139) | *nostatta-* caus, intens.

Nostee, -te fölemelés, fölemelt helyzet; élesztő (Loits. 298, b).

Nostime, -in emelő rúd v. eszköz; háló-húzó kötél (Kal. 48, 95); emelő v. főlhúzó hely.

Nosto fölemelés, keltés || *Nosto-väke, -ki* fölkelő-sereg.

Notka hajlás.

Notkahtele-, if. *-hdella* l. *notku-*.

Notkea hajlékony, ruganyos, fürges, ügyes.

Notkelma v. *-mo* kis hajlás, kis mélyedés, völgyecske.

Notkista- meghajlítani, hajlékonyt tenni: *n. polviansa* térdet hajtani || *Notkistu-* med.

Notkistukse, -us meghajlítás: *polven* n. térdhajítás.

Notko hajlás; mélyedés, völgyecske: *olla notkossa* v. *notkolla* meghajolva v. meghajlítva lenni; *polvet notkossa* meghajtott térdekkel.

Notkokkee, -oke, dim. *notko* (Loits. 116, a).

Notkokse, -os = *notko*.

Notku- hajladozni, ingadozni ||

Notkahtele-, if. *-hdella* id. | *notkustele-*, *notkuttele-*, if. *-utella* könnyedén (ruganyos léptekkel) lépkedni, hajladozni, ingadozni (Kant. 43, b; Kal. 9, 47).

Noudatta- l. *nouta-*.

Noukka csőr, madár-orr.

Noukkaa-, if. *noukata* szedni, fölkapni; csipkedni, vagdalni (madár az orrával) || *Noukahta-* mom. (San. 258).

Noukki- szedegetni.

Nouse-, if. *-sta* v. (dial.) *nosta* fölkelni, emelkedni, fölhágni, támadni: *nouseva viikko* jövő hét.

Nousemukse, -us fölkelés, fölemelkedés: *ylös-n.* föltámadás.

Noustee, -te élesztő (Loits. 216, a)

Nousu, n. act. *nouse-*: *aurinjon* n. napkelte; *maalle* n. partra szállás.

Nouta- vmiért menni, elhozni: *n. vettä* vízért menni, vizet hozni || *Noudatta-* vmiért küldeni, elhozatni; követni: *poika noudattaa isänsä jälkiä* a fiú apja nyomdokait követi; *n. sääntöä* szabályt követni, szabályhoz tartani magát.

Noutee, n. *noude* vmiért menés, elhozás; követés: *olla jollekulle mielen nouteeksi* kedvére tenni vki-nek (Sat. II, 56).

Noverta- = *noPERTA-*.

Nuha kiálló sarok, szöglet; daganat, kelevény, kinövé.

Nuha nátha.

Nuhaa- v. **nuhaja-**, if. *-hata* kuczorogni; betegeskedni, nyomorogni; 2) szaglálódni, szimatolni, turkálni || *Nuhaile-*, if. *-lla* frequ. (Kal. 4, 213).

Nuhina zörgés, csörgés, zaj, mor-
gás (Kant. 131, b).

Nuhju v. nuhjukse. -us = *nahjukse*.

Nuhjustele-, if. -lla motyorászni,
ügyetlenkedni, késlekedni.

Nuhkea nyirkos, nedves.

Nuhkeroitse-, if. -oita lustálkodni,
henyélni.

Nuhla- szurkálni, ingerelni, sajgó
fájdalmat okozni (Loits. 233, b).

Nuhraa-, if. -rata bepiszkolni, be-
szennyezni.

Nuhtee, -hde szemrehányás, fed-
dés.

Nuhteettoma, -eeton feddhetetlen.

Nuhtele-, if. -hdella szemrehá-
nyást tenni, feddeni.

Nuija [lett] verő, sulyok; buzo-
gány.

Nuijaa-, if. -jata sulyokkal verni :
n. seinään falhoz vágni (Kivi I,
59).

Nuiji- = *nuijaa-*.

Nuijotta- durván viselkedni, ba-
rátságtalan v. mogorva v. hara-
gos lenni.

Nuikutta- zörögni, zajogni; húzni,
vonszolni (Kal. 47, 353).

Nuiska nemi ösztön (San. 452).

Nuiski- = *nuuski-*.

Nuista- lejtőssé v. rézsutossá tenni,
ferdén állítani.

Nuisto lejtősség, rézsutosság.

Nuitti hegyes vég.

Nuiva fanyar, durva, haragos, vad,
barátságtalan (Kal. 15, 220) : *sii-
tähän kävi toiset veljet nyt nuivalle
nenin* (lehorgasztották az orrukat :
Sat. II, 91).

Nuivistu- hervadni, fonnyadni.

Nujakka zaj, láрма, zörej, dörgés,
vihar (Sat. III, 39).

Nujo ételtől undorodás ; 2) étvágy-
talan.

Nuju zaj, láрма, robaj, recsegés,
ropogás ; vihar, zivatar : *nujulta*
bőszégesen.

Nuju- étvágytalan lenni ; lesová-
nyodni.

Nujua-, if. -uta zajogni, ropogni.

Nujusta- czibálni, ránczigálni (Kivi
I, 229).

Nukahdukse, -us szunnyadás.

Nukahta- l. *nukku-*.

Nukelma = *nukka* (Loits. 20, a).

Nukero : *n.-luu* farcsik-csont.

Nukise-, if. -sta = *nutise-* (Loits.
274, a).

Nukistu- álmoságtól ledőlni, el-
aludni.

Nukitta- elverni, elpáholni, meg-
fenyíteni (Kal. 24, 243) ; — v. ö.
mukitta-.

Nukittu- pihésedni, pihét eresz-
teni.

Nukka hely, pihe, finom szőr,
molyh, bolyh : *liinan n.* tépés
(charpie) ; *nurmell' on jo n. püällä*
(fű : Oks. 12) ; *mesi-n.* mézes fűvű
(Kal. 32, 219 ; Oks. 139) ; *nauriin-n.*
répa-gyökér ; (fig.) *sellainen ajo
vie hevosen nukaksi* (tönkre teszi) ;
2) csepp : *vesi-n.* vízcsepp ; 3) =
nukke || *Nukka-vieru* szőrekopott.

Nukke, n. *nukke* [sv.] bábu.

Nukkerehta- v. *nukkerehti-* =
nukkeroitse- (Kant. 139, b).

Nukkeri bolyhos kelme ; bolyhos
takaró, durva szőrtakaró.

Nukkeroi-, if. -oida v. *nukke-
roitse-*, if. -oita játszani, hajszát
csapni, lármázni, pajkoskodni,
(Kal. 29, 471) ; 2) rosszkedvű
lenni, zsémbelődni, panaszkodni.

Nukkeroise, -n rosszkedvű, haragos, zsémbes.

Nukku- aludni, elaludni || *Nukahta-* szunnyadni, elszunnyadni | *nukutta-* altatni, elaltatni: *minua nukuttaa* álmos vagyok.

Nukukse, -us alvás állapota: *on nukuksissa* alszik.

Nukulaise v. **nukuliaise**, -n csalán.

Nukuttime, -utin altató (Kant. 163, b).

Nulikka kölyök, tacsó: *poika-n.* id.

Nulja = *näljä*.

Nulja ferde, elesavart, elfordított.

Nuljaa, if. -jata = *nulju-*; 2) csúsztatni.

Nuljahta -l. *nulju-*.

Nuljakka v. **nuljakkaa**, -akas sikos, csúszós.

Nuljaska v. -sko nyálka; sikosság.

Nuljaskee, -ke = *nuljaska* (Loits. 240, a).

Nuljo v. **nulju** sikos, sima: *n.-pää* kopasz.

Nulju- síklani, csúszni || *Nuljahta-* mom. | *nuljahutta-*, caus. *nuljahta-*; kificzamítani.

Nuljukse, -us henye ember; kontár.

Nuljusta ténferegni, tétlenkedni; ügyetlenkedni, kontárkodni.

Nuljutta rázni; 2) ténferegni, bolyongani.

Nulkka ügetés.

Nulkkaa, if. -lkata ügetni.

Nulkki = *nulikka*.

Nulli = *nulikka* (Loits. 135, a).

Nulo elesüggedt, levert, kedvetlen.

Numme, -mi homokos mező, magasan fekvő homokföld.

Nunna [sv.] apáca.

Nunnervoise, -n *nunno*-forma (Loits. 150, a).

Nunno v. **nunnu** virág; 2) csecsbimbó, csecs (Loits. 128, a).

Nunnostele, if. -lla elpuhultan élni; gyengéden banni vkivel, hizelegni (Loits. 141, a).

Nuo, **nuot** l. *tuo*.

Nuoha héj (nyírfahéj), hám.

Nuohka v. **nuohkea** nyirkos.

Nuohki- turkálni (Kant. 100, a).

Nuoho- kormot eltakarítani, kémenyt söpörni, tisztogatni (Kal. 23, 208).

Nuoju- meghajlani, meggörbülni.

Nuokka (dial.) = *nokka*.

Nuokkaa, if. **nuokata** v. **nuokki**- vagdalni (csőrrel); 2) = *nuokku*.

Nuokku- bólintgatni, bólogatni (álmosan: San. 51) || *Nuokahta*- mom.

Nuole, -li nyíl.

Nuole, if. -lla nyalni || *Nuoleksi*- v. *nuoleskele*-, if. -lla nyalogatni | *nuolaise*-, if. -sta hirtelen nyalni, megnyalni.

Nuolime, -in nyaló-só (barmok számára).

Nuolitta- nyilakkal ellátni.

Nuopea levert, kedvetlen.

Nuoppaa, if. **nuopata** csípni, csipkedni; czibálni, rángatni (haját); szakasztani, szedni (virágot, gyümölcsöt).

Nuora [g.] kötél, zsinór.

Nuoraa, if. -rata zsinórozni, zsinórral v. kötéllel kötni.

Nuoraise, -n, a. rel. *nuora*: *nuoraisesti* egyenesen (Kal. 19, 437).

Nuoramo = *nuorikko* (v. tulajdonnév? — Loits. 295, a).

Nuore, -ri fiatal, ifjú; friss, frissen sült (pl. kenyér).

Nuorea = *norea*.

Nuorekkaa, -ekas fiatal, fiatalos, ifjú: *nuorekkaat kasvot*.

Nuorenta- fiatalítani, ifjítani.

Nuorikko menyecske.

Nuoriso fiatalság (n. collect.).

Nuoristu- megifjodni.

Nuoritse, if. -ita v. **nuoritta**- kö-
tözni (kötéllel, zsinórral).

Nuortea = *norea*.

Nuortu- megifjodni; fölfrissíteni;
újra virítani; megpuhítani: *taivas
nuortuu* (befellegzik).

Nuorukaise, -n ifjú, fiatal-ember.

Nuoruute, -uus fiatalság, ifjúság
(n. qual.) [ves.

Nuoska v. **nuoskea** nyirkos, ned-

Nuoskautta- nyirkossá tenni.

Nuoskeute, -us nyirkosság.

Nuot l. *tuo*.

Nuote, -ti, plur. *nuudet* menyasz-
szony szülei.

Nuotee, n. **nuode** sógor; plur. *nuo-
teet* násznép, menyasszony kísé-
rete || *Nuode-miehe*, n. -mies a
menyasszony kísérője a szülei
háztól távoztakor | — *vaimo* id.
(nő); sógor-asszony.

Nuotio erdőben v. uton levőnek
főző, melegedő v. egyébbre való
tűze || *Nuotio-valkea* id.

Nuotta [g.] kerítő háló, gyalom ||
Nuotta-kunta = *nuottuee*.

Nuotti [sv.] kóta; nóta, dallam.

Nuottuee, -ue v. **nuotukse**, -us
(egy háléhoz tartozó) halász-csa-
pat (Kant. 84, a).

Nuotusta- fáradságosan vonszolni.

Nupea rövid, szűk, nem elegendő;
2) elégedetlen, kedvetlen.

Nupero farsik-esont.

Nupise-, if. -sta dohogni, dör-
mögni.

Nuppi v. **nuppu** [sv.] gomb; bim-
bó: *neulan n.*; *ruusun n.*; *saipa hän*
... *nupillensa aika nassauksen* (a
gombjára = fejére: Kivi II, 157) ||
Nuppi- v. *nuppu-neula* gombostű.

Nuppiaise, -n darázs.

Nupukka kis gomb, lapda, golyó;
bimbó; kis csomó, csomag; 2) =
lumpee.

Nuraja-, if. -rata morogni, dör-
mögni, zúgni, búgni || *Nurakta*-
v. *nuraktu*- mom. | *nurahutta*-
caus., intens.

Nurea = *nurja*.

Nuree, -re: *olla nureissansa* rossz
kedvében lenni.

Nureksi- v. **nureksu**- morogni,
dörmögni, dohogni, elégedetlen-
kedni, rosszkedvű lenni.

Nurin megfordítva, fonákul, visz-
szásan (*nurja*): *nurin-narin* föl-
fordítva, megfordítva, visszásan,
összevissza; *nurin niskoin* ha-
nyatthomlok, nyakra-főre, buk-
fenczezve.

Nurina, n. act. *nurise*-.

Nurise-, if. -sta rosszkedvű lenni,
morogni, dörmögni, panaszkodni;
nyikorogni || *Nuristu*- megbosz-
szankodni, megharagudni (Kal.
23, 220).

Nuritta- morogni, zsémbelni, fed-
deni, szidni.

Nurja félrefordult, megfordított,
fonák, visszás || *Nurja-mielise*, -n
idegenkedő, rossz-indulatú, hara-
gos, barátságtalan.

Nurjahta- v. **nurjahtu**- megcsusza-
modni, kifeczomodni.

Nurjukse, -us rossz-indulatú, haragos, barátságtalan ember; 2) = *lurjukse* (Kant. 175, b).

Nurkastu- zsémbessé, rosszkedvűvé, haragossá lenni.

Nurkka szöglet, zug || *Nurkka-väke*, -ki zsellérek.

Nurku bosszúság, kedvetlenség, zsémbesség.

Nurku- morogni, dörmögni, zsembelni, szidni, rosszkedvű lenni, panaszkodni (Sat. II, 46).

Nurme, -mi pázsit, pázsitos hely; magasan fekvő rétség, kaszáló || *Nurmi-lintu* pinty, pintyöke.

Nurmekse, -mes = *nurme* (Loits. 345, b).

Nurmettu-füvel benőni, pázsitossá lenni.

Nurmikkaa, -ikas gyepi nápicz.

Nurmikko gyp, pázsitos hely.

Nurpea rosszkedvű, kedvetlen, levert, türelmetlen.

Nurpee, -rve kedvetlenség, levertség: *on nurpeissaan* kedvetlen, levert.

Nurraa-, if. -rata v. *nurrutta*-csörgedezni; 2) kunyorálni.

Nurru morgó, dörmögő, zsembes, dohogó.

Nursku = *narsku*- (Kant. 90, b).

Nurtukse, -us, parall. *nartukse* (San. 348).

Nuru- csörgedezni; 2) = *nurise*- (Kant. LVII. 1.).

Nuskula: *poika-n.* kölyök, tácskó.

Nuti: *n.-pää* kopasz.

Nuti-kopaszítani, n ezteleníteni; 2) = *nuhaa*-, *nuhaja*- (Loits. 293, a).

Nutise-, if. -sta morogni, dörmögni, nyikorogni.

Nutista- nyomni, szorítani, fojtogatni; zúzni; fáradtságosan vonszolni v. tenni (Kal. 3, 282).

Nutkotta = *nuhaile*- (Loits. 135, b).

Nutkutta- rángatni.

Nutraa-, if. -rata fodorítani, bodorítani; összeránczolni, összegyűrni.

Nuttu kabát, zubbony; felöltő.

Nuttura bozontosság, gubanczoság; 2) koszorú-alakban felkötött haj.

Nutturoitse-, if. -oita összegyűrni, ledőnczölni, legyűrni (Kant. 142, a).

Nuturoitse-, if. -oita halkkal tenni vmit, csendesesen édegetni.

Nutustele-, if. -lla kotorászni, motyorászni, piszmogni, zajtalanul v. lassan tenni vmit: *eleä nutustele* (Kal. 29, 249).

Nuudukse, -us kimerültség: *olla nuuduksissa*.

Nuuha pehely, pihe, bolyh.

Nuukahta- bólintani (álmosan), bóbiskolni, szenderegni.

Nuuru sorvadás; 2) panasz, jajgatás.

Nuuru- sorvadni, elfogyni; 2) fájdalmat érezni, fájni, fájlalni, fájdtítani; panaszkodni, panaszkodni (Kal. 9, 559).

Nuusa [or.] hiány, szükség (San. 184).

Nuuska [or.] burnót, tubák.

Nuuskaa-, if. -kata burnótozni, tubákolni, szaglászni, szimatolni.

Nuuski- szaglászni, szimatolni.

Nuuskutta- zokogni.

Nuutti motyorászó, piszmogó, bíbelődő, babráló (Loits. 135, b).

Nuutu- kimerülni, elhervadni, el-

sorvadni, lesoványkodni || *Nuudutta-* caus.; *nuuduttele-*, if. *-utella* frequ. (Oks. 132).

Nyhermäise, *-n* szegletes; durva (nem sima) fölszínű; csomós, bozontos.

Nyhervä csomós v. bozontos vmi (Loits. 227, a).

Nyhise-, if. *-stä* dörmögni; halkán az orrán át beszélni.

Nyhjää-, if. *-jätä* lökni, döfni || *Nyhjäyttä-* caus., intens. (Loits. 260, a).

Nyhki- v. *nyhkää-*, if. *-hjätä* lökdösni, döfölni; 2) = *nyhkyttä-*: *itkeä* n. zokogni || *Nyhkäise-*, if. *-stü* mom.

Nyhkyttä- zokogni: *itkeä* n. zokogva sírni.

Nyhti- v. *nyhtä-* tépni, kitépni (Sat. I, 11) || *Nyhtele-*, if. *-hdellä* frequ.: n. *rikkaruohoa* | *nyhtäise-* if. *-stü* mom.

Nykermä = *nykä*.

Nykertä- letépdelni, lecsípegetni, szétszaggatni, apróra tépdesni.

Nykerä v. **nykerö** tompa, rövid, kurta: *nenä* n. (Kal. 32, 526).

Nyki- rángatni, tépdesni, szaggatni; fosztani (tollat); szedegetni, kiszedegetni, lecsípegetni; lökdösni || *Nykäise-*, if. *-stü* mom.

Nykistä- összegyűrni, összenyomni, összeszorítani (Kivi II, 146).

Nykkee, n. **nyke** varázslat, bűvölet (Loits. 183, a).

Nykki- = *nyki-*.

Nykkärä gubanczosság, bozontoság.

Nykkää-, if. **nykätä** lökni.

Nyky mostanság: *nykyään* (*nykyjään*) v. *tätä nykyä* most, jelenleg,

mai napság || *Nyky-aika* jelenkor.

Nykyise, *-n* mostani.

Nykä rövid v. tompa vég v. végű: n. *puukko* || *Nykä-nenä* tompa orr (Loits. 339, b).

Nykäile-, if. *-llä* verekedni (Kivi I, 379).

Nykäise- l. *nyki-*.

Nykäykse, *-ys* lökés.

Nylke- nyúzni || *Nyljettä-* caus.

Nylkkä kis emelkedés, dombocská (úton).

Nylky nyúzás.

Nylkyri nyúzó, dögnyúzó.

Nyperä v. **nyperöise**, *-n* rövid és tompa.

Nypistä- csípni.

Nyplä gomb (Kal. 18, 363).

Nyplää-, if. *-lätä* kotorászni, motyorászni, babrálni, birizgálni: n. *ja näplätä* || *Nypläile-*, if. *-llä* frequ. (Loits. 214, a).

Nyplää-, if. *-lätä* [sv.] csipkézni, csipkét verni.

Nyppi- = *nyki-* (Kivi II, 93).

Nyppy, **nyppylä** bibiresó, pattanás; kis magaslat: *vuoren* n. hegy csúcsa.

Nyppylöitse-, if. *-öitä* bibiresósodni, pattanásossá lenni, támadni (pattanások).

Nyppää-, if. **nypätä** = *nappaa-*.

Nyree, *-re* kedvetlenség, rossz kedv, levertség: *olla nyreissään*.

Nyreä kedvetlen, rosszkedvű, levert; eltompúlt, tompa.

Nyrhi tompa kés, rossz fejsze (San. 205).

Nyrhi- v. **nyrhää-**, if. *-hätä* tompa késsel v. fejszével vágni.

Nyrise-, if. *-stä* morogni.

Nyrjähtä- v. **nyrjähty-** kificzamodni || *Nyrjähyttä-* kificzamtani.

Nyrkittä- ökölre szorítani.

Nyrkki ököl || *Nyrkkise*, *n*, a. rel.: olla *nyrkisillä* öklözni, boxolni.

Nyrkky = *nyree*.

Nyrkkä meredek ; 2) mogorva, haragos, zsémbes.

Nyrkyttelä-, if. **-ytellä** levert lenni, leverten tenni vmit (Sat. I, 187):

Nyrkähyttelä-, if. **-ytellä** = *nyrkhyttelä* (Loits. 75, a).

Nyrkästy- = *närkästy-*.

Nyrrykse, **-ys** levertség, rossz kedv (Sat. IV, 86).

Nyrryttä- csendesesen és szakadatlanúl tenni vmit ; morogni, nyöszörögni, panaszkodni ; kunyórálni.

Nyrskyttelä-, if. **-ytellä** recsegetni: *keihoansa nyrskytteli* (recsegette = eltörni próbálta, úgy hogy recsegett : Kal. 30, 108).

Nyrsyttä- zokogni.

Nyrsää-, if. **-sätä** rágni.

Nyrtty ráncz, ránczosság (Sat. IV, 129).

Nyry vékony-dongájú (fig.), gyenge ; 2) zsémbes, kedvetlen, nyafogó, unalmas || *Nyry-näree*, *-re* v. *-näre*, *-ri* törpe-fenyő.

Nysty csomó ; 2) törött cserép ; 3) ikra.

Nystyrä csomó, daganat, kelevény.

Nysä = *nykä*.

Nyt most.

Nytinä, n. act. *nyttise*.

Nytise-, if. **-stä** morogni, dör-mögni.

Nytkei- rángatni || *Nytkeile-*, if. **-llä** frequ. | *nytkäise*, if. **-stä** megrántani, rándítani | *nytkyttele-*, if. **-ytellä** rángatódzni, rángatni: *elää* n. csendesesen éldegelni.

Nyttee, n. **nyte** támasz, támaszték.

Nytty támasz, támaszték ; 2) összszegöngyölített vmi, göngyöleg, csomag ; baba.

Nyttyrä haragos, bosszús, mogorva.

Nytykkä csomag, csomó, összszegöngyölgetett vmi.

Nytystele-, if. **-llä** piszmogni, lassan tenni vmit (Kal. 40, 99).

Nyyhkyttä- = *nyhkyttä-*.

Nyyhkytykse, **-ys** zokogás.

Nyykki- = *nyykkää-*.

Nyykisty- lehajolni.

Nyykkäykse, **-ys** bólintás, biczcentés.

Nyykkää-, if. **nyykätä** bólintani, biczcenteni (fejével) || *Nyykähtä* biczcenteni, biczcenteni, billenni | *nyykkähyttä* bólintani, biczcenteni (fejével).

Nyykykse, **-ys** bólintó v. hajlott helyzet.

Nyykyttä- = *nyykkähyttä-*.

Nyylä pattanás, szemölcs.

Nyylä-, if. **-lätä** eltompítani ; elgyengíteni, megrontani.

Nyyri- lassan mozogni.

Nyyristy- összehúzódni, összszezugorodni.

Nyyrtä- összehúzni, összeránczolni, összszezugorítani (Sat. IV, 129).

Nyyskättele-, if. **-ätellä** tüsszögni ; orrát fújni ; szuszogni, fújni, lihegni.

Nyystä- tüsszögni, orrát fújni.

Nyyti v. nyytti [sv.] göngyöleg, csomag.

Nyökkää-, if. nyökätä = *nyykkää-*.

Nyökyttä- = *nyökkähyttä-*.

Nyöri [sv.] zsinór.

Nyörää-, if. -rätä [sv.] zsinórral összehúzni, befűzni.

-Nä l. -na.

Nädästä- esni (harmat, vizes hó).

Näennäise, -n látszólagos.

Nähtävä l. näke-.

Näi, n. nämä, nämät l. tä.

Näin így.

Näivehty- elsorvadni, elhervadni, elszáradni; pudvásodni, revesedni; megpuhulni, nyirkosodni.

Näivertä- átfűrni, keresztülrágni magát; rágni (hasrágás).

Näivettä- erőltetni, sorvasztani, soványítani || *Näivetty-* med.

Näivettäjäise, -n sorvásás.

Näivä hervadt, erőtlen; nyirkos.

Näke-, if. nähdä látni: *n. vaivaa* fáradozni; *n. nälkää, vilua* éhezni, fázni; *näet, näetsä* tudniillik, ugyanis; *näkiä* látó, látnok; *nähtävä* látható, látni való; *silmin nähtävä* szemmel látható || *Näky-* látszani, meglátszani: *olla näkyvissä* látható lenni, szem előtt lenni; *tulla näkyviin* láthatóvá lenni, előjönni | *näyttä-* mutatni; *vminek látszani, mutatkozni*: *n. todeksi v. toteen* bebizonyítani; *hän näyttää kivulloiselta* betegesnek látszik | *näyttä-*, if. *näyttellä* mutogatni; játszani (szerepet): *näyttellä* színész; *näytteliättäre, -ätär* színésznő | *näyttäyty-* mutatkozni.

Näkee, n. näe látás: *näkeeksi* látszat kedvéért; mutatványúl, mutatóba (Sat. II, 11).

Näkime, n. näin látó-szerv, szem.
Näkki [sv.] vízi szellem, tengeristen || *Näkin-kenkä v. -kota* csiga, kagyló.

Näkkäjä-, if. näkätä dobni, vetni, hajítani (Loits. 10, a).

Näky = *näkö* (Sat. I, 78).

Näkymättömä, -ätön láthatatlan.

Näkymö színpad.

Näkö látás; látvány, látomás; tekintet, kinézés, szín (jó v. rossz szín); arcz: *kaunis näöltänsä* tekintetre szép, szép külsejű; *hän on isänsä näköön* atyjához hasonlít; *vaivan n.* fáradság, fáradozás; *nälän, vilun n.* éhezés, fázás; *on kadottanut näkönsä* elvesztette a szeme-világát; *näöksi v. näön vuoksi* látszólag, látszat kedvéért || *Näkö-ala* kilátás, látóhatár | —*pää* arcz, oreza (Kal. 10, 230).

Näköise, -n, a. rel. näkö: *tyttö on äitinsä n.* (anyjához hasonló); *huonon n.* rossznak látszó, rossz színben levő.

Näköisä látható (Kant. 116, a).

Nälisty- megehűlni.

Nälittä-: *minua nälittää* éhes vagyok || *Nälitty-* kiéhezni.

Näljä nyálka.

Näljästy- nyálkássá v. sikossá lenni.

Nälkä éhség: *minun on n. v. olen nälissäni* éhes vagyok; *syödä nälkäänsä* éhsége csillapítására enni; *kuolla nälkään* éhen halni.

Nälkähise v. nälkäise, -n éhes.

Nälkäy-, if. -ytä v. nälkäänty- megehűlni.

Nälli bagó (Kivi I, 182).

Nälvehtä- ételtől undorodni.

Nälvä = *näljä*.

Nälä = *näljä*.

Nälästy- megehülmi; éhségtől ki-
merülmi.

Nämä, nämät l. *tä*.

Nänni v. **nännä** csecsbimbó, csecs,
emlő; tőgy (Kal. 33, 208).

Nänniköise, *n* csecses, nagy cse-
csű (Loits. 334, b).

Näpertele-, if. **-rrellä** = *napertele-*
(Kant. 136, b).

Näpeä szűk, elégtelen; 2) csinos,
alkalmas; 3) éles, hegyes.

Näpise-, if. **-stä** feszülmi, duzzadni
(Loits. 191, b).

Näpistä- újjaival érinteni, meg-
csípni; elcsípni, elcsenni.

Näpittime, **-itin**, plur. **-met** kis
harapó-fogó, csíptető, csipesz.

Näpittä- = *näpistä-*.

Näplää, if. **-lätä**, parall. *nyplää-*.

Näppi újjhegy (Kant. 194, a).

Näppi szűk, nem elegendő; —
l. *nappi*.

Näppi v. **näppjä-**, **näppää**, if.
näpätä újjhegyekkel érinteni;
koppintani, csapintani, legyinte-
ni: *viel' on nännit näppimättä*
(érintetlenül: Kal. 30, 91); *näki-*
mensä näppjävi (veti: Loits. 10,
a); 2) elcsípni, elkapni, megkap-
ni, megragadni (Kal. 47, 192;
Loits. 53, b) || **Näpähtä-** v. **nä-**
päise-, if. **-stä** mom. | *näpähyttä-*
intens.: *n. kielä* a húrokat meg-
érinteni, rezgésbe hozni; *n. sor-*
miansa újjaival csettenteni, fity-
tyet hányni.

Näppy, **näppylä** pattanás.

Näppäise, *n* = *näppäkkä*.

Näppärä fűrge, ügyes.

Näpsä = *näpeä*, *näppärä*.

Näpsäykse, **-ys** koppintás.

Näpsää, if. **-sätä** = *näppi-*, *näp-*
pää 1. || **Näpsähtä-** mom. | *näp-*
sähyttä-, *näpsäyttä-* intens.: *n.*
viulun kielä.

Näpä- *n.-kärsä* hirtelen haragú,
fölfortyanó (Kivi I, 88).

Näpähty- v. **näpähy-** duzzadni,
feszülmi (Kal. 33, 208).

Näpäkkä = *näpeä*.

Näpästele- v. **näpöstele-**, if. **-llä**
babrálni, apródonként tenni vmit:
syödä näpöstelee (Sat. I, 70).

Näre, **-re** fiatal fenyűfa.

Närehistö v. **näreistö**, **näreikkö**
fiatal fenyves.

Näreä morgolódó, haragos, zsem-
bes, durczás.

Närhi szajkó (garrulus glandarius).

Närhi- v. **närhistä-** rágni, rág-
csálni.

Närhää, if. **-hätä** szétmarczau-
golni.

Näri zsembes, haragos.

Närinä morgás, dörmögés.

Närise, if. **-stä** morogni, dör-
mögni.

Närkeä türelmetlen, ingerült, ha-
ragos, hirtelen haragú (San. 224).

Närkki v. **närkkä** = *närkeä*; 2)
gyors, könnyű felfogású, értelmes,
könnyen érthető (Kivi II, 321).

Närkkää, **-rkäs** = *närkki*.

Närkästy- fölingerülmi, meghara-
gudni, megbosszankodni || *När-*
kästyttä- caus.

Närkästykse, **-ys** ingerültség,
bosszúság, harag.

Närkää, if. **-rätä** nyikorogni, mo-
rogni.

Närri = *närhi*; 2) nyafogós.

Närttee, **-rte** hosszú kazal (Kant.
62, b).

Närvistele-, if. -llä nyámmogni (Loits. 49, a).

Närvä kapzsi, fukar; 2) hajlandó vmire.

Närä harag (Kivi II, 184, 320); 2) gyomor-égés.

Närämä pattanás (Loits. 219, a).

Näsiä v. **näsiäime**, -äin farkas-hársbogyó.

Nästi csinos; gyors, fürge; fufangos.

Násty pattanás.

Nástyksi [sv.] zsebkendő.

Nástyrä = *nystyrä* (Kant. 21, a).

Nästäile, if. -llä hímezni, kivarni, díszíteni (Kant. 66, b).

Nästari ügyes varrónő v. hímező (Kant. 102, b).

Näsy v. **näsä** csinos, takaros; ügyes (Kant. 62, b).

Näsä: *näsä-viisaa*, -sas [sv.] =

Nätti [sv.] csinos, takaros (Kant. 103, a); 2) szűk.

Nätty fátyol, fejkötő.

Nätystä fáradságosan tenni vmit, vonszolni, lassan rágni, nyámmogni.

Nätä lágy v. enyhe idő; havas eső, permeteg eső.

Nätä titkon megfogni; 2) titkon pörölni, veszekedni.

Näveri [sv.] fúró, kerékagyfúró.

Nävertä = *naverta* (Sat. I, 113).

Näveskä [or.] meny; sógornő (Loits. 132, b).

Näyherä mozgékony és fürge, ügyes, hajlékony.

Näyheä nyirkos, dohos.

Näyhi v. **näyhää**, if. -hätä hozzásapni, suhintani.

Näykki hozzákaphodni, csipkedni, rángatni, pedzeni; harapdálni.

Näykkäjä, **näykkää**, if. **näykätä** = *näppi*-, *näppäjä*- 2. || *Näykkäile*-, if. -llä frequ. | *näykkäise*-, if. -stä mom.

Näytelmistö színműtár.

Näytelmä színdarab.

Näytte, n. **näyte** mutatóvány; bizonyíték.

Näytteliä, **näytteliättäre**, -ätär l. *näke*-.

Näyttely v. **näyttelö** kiállítás, tárlat.

Näytti mutatóvány.

Näyttä-, **näyttele**- l. *näke*-.

Näyttö mutatóvány.

Näytäntö mutató; színi előadás.

Näytökse, -ös mutató; felvonás.

Nää = *nämä*.

Näälä sógor (Kant. 259, b).

Näännükse, -ys ájultság, aléltóság: *olla näännükissä*.

Näänty- eltikkadni, elalélni, kimérülni; elhalni || *Näännüttä*-caus.

Näärtä = *nävertä* (Loits. 90, a).

Näärvä lágyék hajlás (Loits. 91, b).

Nääsää, if. -sätä [sv.] ráförmedni, rárivallani (Kivi I, 268).

Näätä nyest.

Näätä = *näälä*.

Nöhty- pernyével bevonódni || *Nöhdyttä*-caus.

Nöhtä pernye.

Nölkki kurtá és tompa vég, idom-talan darab || *Nölkki-saappaa*, n. -saapas félcsizma.

Nölkköri = *nölkki-saappaa*.

Nöyhty-, **nöyhtä** = *nöhty*-, *nöhtä*.

Nöyrentä = *nöyristä*- || *Nöyrenty*- = *nöyristy*-.

Nöyristä engedékennyé v. aláztossá tenni, megalázni || *Nöyristy*-

engedékennyé v. aláztatossá lenni, megalázkodni.

Nöyrtý- = *nöyristý-*. [ristü-.

Nöyryttä- v. nöyryyttä- = *nöy-*

Nöyrytykse, -ys megalázás.

Nöyrä hajlékony, engedékeny; alá-
zatos leereszkedő; gyenge.

O.

Oasta- szálkával stb. (1. *okaa*) el-
látni; 2) szálkásodni.

Odelma új termés (lekaszált réten
v. learatott szántóföldön), sarjú.

Odelmoitse-, if. -oita sarjadzani
(fű a lekaszált réten).

Odotta- várni, várakozni: *odotta-*
mattoma, -aton váratlan || *Odo-*
tutta- caus.

Odotukse, -us várás, várakozás.

Oelta- rágni || *Oeltele-*, if. -lla v.
oellella frequ. (Kant. 69, b).

Ohaise-, if. -sta = *ohjaise-* (Loits.
163, a).

Ohamukse v. ohaukse, -us halán-
ték.

Ohdakkee, -ake bogács.

Ohe, -hi mellék, oldal: *ohessa*, *ohella*
mellett; *ohesta*, *ohelta* mellől; *ohelle*,
oheen mellé; *ohitse* v. *ohi* mellett
el; *aika on ohitse* az idő elmúlt;
se on pian ohitse az hamar elmúlik.

Ohea vékony.

Ohelaise v. ohilaise, *en* szomszéd,
mellette álló.

Ohellise v. ohillise, *en* vmi mel-
lett fekvő, határos; mellékelt,
hozzácsatolt.

Ohempa, -pi = *ohuempa* (1. *ohue*).

Ohene-, if. -heta vékonyodni ||
Ohenta- caus.

Ohimo, plur. -mot test oldala, lá-
gyék; halánték.

Ohimpa, -in = *ohuimpa* (1. *ohue*).

Ohitta- = *ohjaa*- (Loits. 44, b) ||
Ohittele-, if. -itella frequ. (Loits.
204, b).

Ohja kantárszár, fékszár: *juma-*
lall' on onnen ohjat szegény ember
szándékát boldog isten bírja.

Ohjaa-, if. -jata vezetni, irányoz-
ni, kormányozni || *Ohjaise-*, if. -sta
mom.

Ohjaime, -ain v. ohjaisime, -in =
ohja.

Ohjakkee, -ake zsinórmérték, sza-
bály, vezető.

Ohjakse, -as = *ohja*.

Ohjee, -je szabály, szabályzat;
zsinórmérték || *Ohje-sääntö* sza-
bályzat, alapszabály.

Ohjillise, *en* kocsis (Sat. I, 22).

Ohka- óbégatni, abajgatni, panaszo-
kodni, nyögni (Loits. 223, a) ||
Ohkaise-, if. -sta mom.

Ohkaise v. ohkoise, *en* vékony.

Ohotta- ohózni, ohó-t kiabálni,
lovat bízni.

Ohova fukar, kapzsi; 2) elszánt,
merész, vakmerő; jeles, kitűnő.

Ohra árpa.

Ohraise, *en*, a. rel. *ohra*; *ohraisesti*
(fig.) rosszul, fonákul: *o. hänen*
kävi pórul járt.

Ohta (dial.) = *otsa*.

Ohto (dial.) = *otso* (Kivi II, 193) ||
Ohtose, *en* kis medve, medve-bocs
(Kant. 226, b).

Ohue, -ut vékony.

Ohukaise, -n vékonyka.

Ohutta- = *ohenta*-.

Ohva = *ohova*.

Ohvase, -n = *ohaukse*.

Ohvatta [or.] vakmerő, fürge, vállalkozó, derék; 2) vakmerő ember.

Oi, oih jaj!

Oihkaa-, if. -kata jajgatni, óbégatni.

Oijeti egyenesen; mindjárt, rögtön, közvetlenül (Sat. IV, 186).

Oijotta- jajveszékeln.

Oikaise-, if. -sta l. oiko-.

Oikaisu, n. act. *oikaise*:- *paino-virheen* o. sajtóhiba-igazítás.

Oikea egyenes; igaz, igazi, helyes; jobb (dexter): o. *puli* jobb oldal; o. *käsi* jobb kéz; on *oikeassa* igaza van; *oikeastaan* v. *oikeistaan* (Sat. I, 127) voltaképpen; *oikein* igazán, helyesen.

Oikeammiten helyesebben, voltaképpen.

Oikene- v. *oikea*-, if. *oijeta* ki-egyenessedni, kinyúl(ik), helyrejönni v. igazodni || *Oijenta*-, *ojenta*- caus. (l. alább).

Oikeusto törvényszék, bíróság.

Oikeute, -us igazság, jog; törvényszék: *istua oikeutta* törvényt látni, ítélni; *oikeuden mukaan* igazság szerint, jog szerint; *haastaa oikeuteen* törvénybe idézni; *käydä oikeutta* pörlekedni; *oikeuden käynti* pör, pörlekedés; *oikeuden mukaise*, -n igazságos.

Oikeutta- följosogítani; igazolni.

Oihkaa-, if. *oikata* = *oihkaa*-.

Oikku szeszély.

Oiko egyenes, igaz, helyes || *Oiko*-

kirjoitukse, -us helyes-írás | —*pää*:- *-päättä* egyenesen | —*tie* egyenes (rövidebb) út.

Oiko- kiegyenesíteni, kinyújtani; nyújtózkodni: *läks' oronen oikomahan* (elvágtatott: Kal. 26, 501) || *Oikoile*-, if. -lla nyújtózkodni | *oikaise*-, if. -sta hirtelen kiegyenesíteni, kinyújtani; megigazítani, helyreigazítani: o. *itsensä pystyyn* főlegyenessedni; o. *koipensa* lábszárát kinyújtani; o. *itsensä* megjavítani magát; o. *pois* eliramodni, elrugaszkodni, eleblábalni; o. *käpälämäkeen* kereket oldani (fig.)

Oikoise, -n egyenes.

Oikullise, -n szeszélyes.

Oinaa, -nas [litv.] ürü.

Oinaile-, if. -lla nyújtózkodni.

Oinastele-, if. -lla = *ounastele*-.

Oino = *oinaa*.

Oiree, plur. -reet előjelek, előérzet (kül. betegség előérzete); gyengélkedés, betegeskedés, betegesség.

Oiri- előre érezni (betegséget); gyengélkedni, betegeskedni.

Oitis rögtön, mindjárt, egyenesen: o. *kun* mindjárt (azonnal) hogy...

Oiva v. oivallise, -n derék, erős, kitűnő: *oiva surma* természetes halál (Kal. 16, 179).

Oivalta- észrevenni, megérteni, felfogni.

Oivotta- jajveszékeln.

Oivukka v. oivukkee, -uke fekete ribiszke.

Oja árok; patak || *Oja-konna* béka, varangyos béka.

Ojaa-, if. *ojata* = *ojitta*-.

Ojantee, -nne v. *ojanto* alacsony fekvésű és patakokban bővelkedő

hely; 2) folyam medre; 3) víz-vezető árok.

Ojelma = *ojantee*.

Ojelmukse, -us egyenes (rövidebb) út.

Ojelvoise, -n nyom, ösvény (Kal. 29, 520).

Ojennukse, -us, n. act. ojenta- || *Ojennus-huonee, -ne v. -laitokse, -os* javító-ház, fegyház.

Ojenta- egyenesíteni, kiegyenesíteni, igazítani (helyre, meg- v. kiigazítani) kinyújtani; kinyújtózni || *Ojentu-* med.

Ojitta- árkolni, árkot ásni, csatornázni.

Ojukka v. ojukkee, -uke = *oirukka*.

Ojukse, -us egyenes irány, egyenesség.

Ojusta- egyenes irányban v. egyenes (rövidebb) úton haladni.

Oka v. okaa, n. oas szálka (kalász-sz.); tövis, fulánk; horog.

Okaise v. okise, -n, a. rel. oka, okaa.

Oksa ág.

Oksasta- oltani (fába) || *Oksastu-* ágasodni.

Oksee, -se hányás, okádás; okádék: *ajaa okseelle* hánytatni, hányásra ingerelni.

Oksenta- háynyi, okádni || *Oksennutta-* hánytatni, hányásra ingerelni.

Oksento okádás, okádék.

Oksetta- = *oksennutta-*.

Oksettime, -etin hánytató-szer.

Oksi- botolni, lebotolni (fát) || *Oksitta-* caus. | *oksittu-* ágasodni.

Ola tűzkő.

Olallise, -n, a. rel. olka.

Ole-, if. olla lenni: *on ollut ja*

mennyt volt — nincs; mikä sinun on mi bajod van? o. olemassa meglenni, létezni; *hän oli tietävinänsä* úgy tett, mintha tudna (v. tudná); *o. olevinansa iloinen* vígnak tettetni magát; *anna olla olleeksi* hadd lett légyen (úgy); tegyük föl, hogy úgy volt; *ei saa olluksi, joll'ei...* nem tud ellenni v. meglenni, ha nem...; *on hyvä ollakseni* jó dolgom van; *ei ole siitä ollaksensa* úgy tesz, mintha nem törődne vele v. mintha semmibe sem venné; *ei ole kuullaksensa* úgy tesz, mintha nem hallana (v. ná); *o. tulematta* nem jönni; *olin melkein unhoittaa* majdnem elfelejtettem; *olin vähällä kaatua* kevésbe múlt, hogy el nem estem; *ei ollenkaan* sehogysem, korántsem, ingyen sem; *oleva* levő, meglevő; igazi, valódi; derék (Kal. 23, 5); bőséges (Kal. 44, 163); *olemattoma, -aton* meg nem levő, létlen; jelentéktelen, semmis; *oltava* a hol az ember ellehet, szállás; *olia* levő; (gram.) személy || *Oleksi-* v. *oleskele-*, if. -lla tartózkodni, rendesen lenni vhol | *oletta-* állítani, föltenni, föltételezni | *olettele-*, if. -etella lenni (folytonosan, huzamosan), tartózkodni: *olla olettelee joutilaana; parempi olettelisi* (Kant. 17, b); 2) bánni vkivel, tartani vkit vmiként: *ellös sie tätä kanaista...* *oletelko orjanasi* (Kal. 24, 149) | *oleentu-, oleutu-, oleksu-* megszokni vhol, oda szokni, megtelepedni, megmaradni.

Oleellise, -n lényeges, tulajdonképpen.

[275, a).

Olelma lét, létel; helyzet (Kant.

Olemukse, -us levés, létel; 2) lény; lényeg; állag (substantia).
Olennaise, *n* lényeges.

Olento létel, helyzet, állapot (Sat. I, 68); (gram.) essivus; 2) lény.
Olevahko meglehetősen nagy, súlyos, terhes.

Olia l. *ole*-.

Olja: *o.-reisu* látogatóba utazás a szülei házhoz (Kant. 55, a).

Oljame, plur. -met fiatal menyecske látogatása és tartózkodása (2—3 hétig) a szülei háznál (Kant. 55, a).

Oljentele-, if. -nnella l. *olkene* (*olkea*).

Olka váll || *Olka-pää* id.

Olkaa, n. olas ballábra való hótalp fenekén levő horony v. bevágás: *o.-polja* hornyos fenekű (=ballábra való hótalp).

Olkaukse, -us váll-teher.

Olke, -ki szalmaszál, szalma.

Olkea-, *olkene*-, if. -ljeta jutni, kerülni v. hova (történetesen); el-
 tűnni || *Oljentele*-, if. -nnella történetesen lenni v. tartózkodni v. hol (Kivi I, 211).

Olkone-, if. *olota* = *olkene* (Oks. 39).

Olkuime, n. *oluin* = *olukse*.

Ollenkaan l. *ole*-.

Olleskaan = *ollenkaan*. [sen.

Olleti v. *olletikin* kivált, különö-

Olo lét, létel, állapot: *ololta* v. *oloksi* bőségesen, busásan, elégségesen (Kant. 211, b); 2) lény || *Oloise*, *n* dim. (Kal. 41, 117).

Olo = *olue* || *Oloise*, *olose*, *n* dim.

Olosta-tartózkodni, lakni (Oks. 7).

Olotta-nyúlni (-ik), terjedni (Kant. 271, b).

Olova bőséges, dús; erős, szilárd (Kal. 46, 389) || *Olovahka* v. -hko dim.

Oltava l. *ole*-.

Olue, -ut [litv.] sör || *Olukkaise*, *oluoise*, *n* dim. [tartó.

Olukse, -us vállszalag, nadrág-

Olve, -vi = *olue*.

Oma saját: *o. maa mansikka*, *muu maa mustikka*; *tuli omia aikojaan* magától, önként jött; *o. itseni* saját magát; *omin käsin* sajátkezűleg; *hän pani omiansa* tódította a dolgot, hozzá tett, hazudott hozzá; *toisen o.* másé; *pieksi kuoleman omaksi* holtra verte; *vuoteen o.* ágyban fekvő beteg; *hän on siihen omansa* egészen arra való v. arra termelt, alkalmas, képes; *se on hänelle aivan omansa* az egészen hozzá illik v. reá vall || *Omatunto* lelkiismeret || *Oman-takeise*, *n* saját, önálló, független.

Omaa-, if. -mata bírni.

Omaise, *n* saját; hozzátartozó, rokon: *rakastaa omaisiansa* szereti az övét.

Omaisuite, -uus tulajdon, birtok; tulajdonság, sajátság.

Omanto (gram.) genitivus.

Omasto tulajdon, vagyon.

Omatta = *omitta*-.

Omena alma || *Omenue*, -ut dim.

Ometta, *ometto* akol, istálló.

Omi-magáénak elismerni.

Ominaise, *n* saját; sajátságos.

Ominaisuute, -uus sajátság, tulajdonság.

Omista-bírni; birtokba venni; magáénak ismerni; 2) ajánlani (dedikálni); *omistaja* birtokos, tulajdonos.

Omistukse, -us, n. act. *omista-* ||
Omistus-oikeute, -us tulajdon-jog.
Omitta- ajánlani (dedikálni).
Omituise, -n sajátyszerű, sajátágos.
Omituisuute, -uus sajátyszerűség, sajátág.
Omoise, -n = *omaise* (Sat. IV, 93).
Ompele, n. *ommel* varrás, varró-munka (San. 557).
Ompele-, if. *ommella* varrni.
Ompeliattare, -atar varrónő.
Ompelu varrás || *Ompelu-konee, -ne* varrógép.
Ompelukse, -us varrás.
On, sing. 3. szem. *ole-*.
On (pleonastikus particula): *jop' on astuiksen alemma* (Kal. 1, 123); *(laita) kultasuut' on kukkumahan* (Kal. 21, 266); *tuop' on äiti Lemminkäisen* (Kal. 26, 35).
Onea v. *onee, -ne* borzasztó, zordon, örömtelen; szokatlan; 2) kicsiny, satnya, gyenge, hitvány (San. 83).
Onelma völgy, mélyedés.
Onerva = *odelma*.
Ongehti- húzni (léghuzam).
Engelma hajlás, görbület; 2) fogas kérdés, rejtvény, bűvös szó (Kal. 1, 52).
Engelmoitse-, if. *-oita* hathatós bűvös szavakat használni.
Ongervoise, -n rejtélyes, fogós.
Onkalo üreg, hegyszakadék; 2) haszontalan ember, fajankó.
Onke, -ki horog.
Onkee, n. *onge* légvonat.
Onki- horgászni: *o. virkaa* hivatalt hajhászni, vadászni; *sai häneltä ongituksi koko salaisuuden* kicsalta belőle az egész titkot || *Onkiele-* v. *onkeile-, -lla* frequ. | *ongitta-*

intens. | *ongittele-*, if. *-itella* horoggal halászgatni; kutatni, fölku-tatni, kémlelni: *o. sanoja* szavakon nyargalni.

Onnahta- l. *ontu-*.

Onne, -ni szerencse; sors: *kova o. balszerencse*; *toivotan onnea* szerencsét kívánok; *onnea vaan* sok szerencsét! *onnea matkalle* szerencsés utat! *kaikeksi onneksi* szerencsére || *Onnen-toivotukse, -us* szerencse-kívánat.

Onnellise, -n szerencsés, boldog.

Onnervoise, -n odvakban, mélyen fekvő (mocsaras) helyeken tartózkodó (Loits. 146, a).

Onnettare, -etar szerencse isten-nője.

Onnettoma, -eton szerencsétlen, boldogtalan.

Onnise, -n, a. rel. *onne*: *kova-o.* szerencsétlen, boldogtalan.

Onnista- sikeressé, szerencsésé tenni, szerencsét adni v. kívánni; 2) sikerülni || *Onnistu-* sikerülni; boldogulni, sikert aratni.

Onnittele-, if. *-itella* szerencsét kívánni.

Onsi- = *onsitta-*.

Onsilo mély völgy, odu.

Onsitta- kívánni.

Onte, n. *onsi* odvas; 2) odvasság, üreg, odu, hosszú és keskeny völgy.

Ontelo odvas; odvasság, üreg.

Onteva odvas; tágas, öblös.

Ontto üresség, üreg; üres, odvas.

Onttu- üressé lenni; kiéhezni, elerőtlenedni.

Ontu- sántítani: *ontuva sánta* || *Onnahta-* sántítani, bicczenteni; megbotlani, megcsúszni.

Opasta- kalauzolni, vezetni; tanítani, tanácsolni || *Opastu-* útba igazíttatni; hozzászokni, beletanulni, megtanulni (Kal. 47, 114).

Opasto v. opastukse, -us útmutatás, vezetés, tanítás, tanács (Kal. 39, 400).

Opetta- tanítani, oktatni; *opettaja* tanító; *opettajattare, -atar* nőtanító; *opettavaise, -n* tanúságos || *Opettele-*, if. *-etella* frequ.; 2) tanúlgatni, gyakorolni magát.

Opetukse, -us tanítás, oktatás.

Opikkaa, -ikas tanúságos.

Opinto tanulmány.

Opiskele-, if. **-lla** l. *oppi-*.

Opisto tanintézet: *yli-o.* egyetem.

Oppaa, n. **opas** kalauz, útmutató, vezető.

Oppeentu- beletanulni v. begyakorolni magát vmibe.

Oppi oktatás; tanúltság; tan || *Oppi-kirja* tankönyv | —*poika* inas.

Oppi- tanulni, beletanulni, hozzászokni, rákapni vmire: o. *tunte-maan* megismerkedni (vkivel v. vmivel); *oppinee, -nut* tanult, tudós; *oppimattoma, -aton* tanulatlan, hozzá nem szokott; 2) meglatogatni: *minä olin... sairas ja vankina, ja ette minua oppineet* (Máté ev. 25, 43) || *Opiskele-*, if. **-lla** frequ. | *opittele-*, if. **-itella**: refl. *opittelei-*, if. **-eita** tanúlgatni.

Oppilaa, -las tanítvány, tanuló || *Oppilaise, -n* id.

Oppimattoma, -aton l. *oppi-*.

Ora kis fűró (kül.: fűrásra használt tüzes vas-szeg) || *Orase, -n* kis fűró, ár.

Oraa, -ras kan (disznó), ártány.

Oraa, -ras kihajtott zöldvetés: *on oraalla* füventiben van.

Oraile-, if. **-lla** vmit tenni próbálni, kísérletet tenni; ügyetlenül v. rosszul tenni vmit.

Orasa = *oraa* 1.

Orasta- v. orastu- kicsirázni, kikelni, kihajtani: *ruoho on orastunut*; (fig.) *orastuva hieno utuparta*.

Orasta- vassal égetni.

Orava evet, mokus.

Oravaa, -vas egy gabona-mérték (= *tyynyri*-nek 12-ed része).

Oravi (összetételekben) = *orava* || *Oravi-kuuse, -si* magas fenyőfa, melyen mókusok tanyáznak (Kal. 17, 65).

Orhea derék, erős, fürge, gyors (Kal. 6, 147).

Orhi ménló, csődör.

Orhittele-, if. **-itella** szakadatlanul, fáradhatatlanul, szorgalmasan dolgozni (Kal. 5, 49).

Orii, n. **ori**, **oris**, **orit** ménló.

Orja rabszolga || *Orjan-tappura* csipkebokor.

Orjallise, -n rabszolgai.

Orjenta- v. orjista- rabszolgává tenni, leigázni (Oks. 17).

Orjuute, -uus rabszolgaság.

Orjuutta- = *orjenta-*.

Orkki-anyagúl keresni, vaktában összeszedni, összekapkodni.

Orko alatt fekvő föld, vízes völgy, mélyedés.

Oro, orose, -n ménló (Kal. 7, 364).

Orpana unokatestvér; plur. *orpanat* unokatestvérek, távolabbi rokonok: *olla orpanoissa* látogatóban v. lakomán lenni hozzátartozóinál; 2) szépecske, galambocsk (Kal. 49, 25).

Orpanoitse-, if. **-oita** unokatestvéreket v. rokonokat látogatni.

Orpanukse, plur. **-set** unokatestvérek.

Orpo árva || *Orpo-laitokse*, -os árva-ház || *Orvon-kukka* ibolya.

Orsitta- gerendákkal v. póznákkal (*orte*) ellátni.

Ortajaise, **-n** póznán (fa-ágon) tartózkodó (Loits. 146, a).

Orte, n. orsi gerenda; pózna (melyre aggatnak).

Orusi [or.] fegyver (Loits. 229, b).

Orvaa, -vas felbőr, hám || *Orvas-keté*, n. -kesi v. -kettu id.

Orvo = *orpo*.

Orvokki = *orvon-kukka*.

Osa rész, osztályrész: *otaa osaa johonkin* részt venni vmiben; *osaksi* részint; *enemmäksi osaksi* nagyobbbrészt || *Osa-kunta* osztály || *Osan-otto* részvétel, részvét.

Osaa-, if. **-sata** érteni, hozzá érteni, hozzá tudni; eltalálni v. hová; találni (vmit tenni): *osaan kirjoittaa* tudok írni; *osaatko kyläin* eltalál-sz-e a faluba? o. maaliin czélba találni; *osasin sanoa* mondani találtam v. tudtam || *Osaile*-, if. *-lla* eltalálni akarni, czélba venni, megkísérteni; utánozni; találni (vmit tenni); tanakodni, meggondolni: *Untamo osaelevi tulla tuota katsomahan* (oda talál jönni, oda vetődik: Kal. 31, 325); *orpanat osaelevat* (tanakodnak: Kal. 49, 26) | *osaantu*-találni (vmit tenni), esni, történni, jutni, vetődni: *oli osaantunut läsnä olemaan* jelen talált lenni; *osaantui kaupunkiin* a városba vetődött; *osaantua* esetleges.

Osakkaa, -akas részes, résztvevő; szerencsés; részvényes.

Osakkee, -ake részvény; részecske.

Osallise, **-n** részes, résztvevő; részleges; jó módban (tehetségben) részesült, szerencsés: *osalliset*, *onnelliset* (Kal. 44, 105).

Osanto (gram.) partitívus.

Osasto osztály.

Osattoma, -aton nem részes; tehetségtelen, szűkölködő, szerencsétlen: *hän on luomolta jäänyt aivan osattomaksi* a természet semmi tehetséggel sem áldotta meg.

Osi- részekre osztani, elosztani, eldarabolni || *Ositta*- id.

Osinko rész, osztályrész, osztalék; hozomány.

Osittain részint.

Osittaise, **-n** részleges.

Osma v. **osmo** rozomák, torkosborz (*gulo borealis*).

Osoitelma mimikus előadás; szindarab, dráma || *Osoitelma-runo* drámai költemény.

Osoitta- mutatni, megmutatni; czélozni, czélba venni || *Osoittele*-, if. *-oitella* mutogatni, utánozni.

Osoittee, -oite mutató, tanújel, példa; czímzet.

Osoittelu mutogatás, utánzás; arc és tagjáték (mimika), jelbeszéd.

Osoitukse, -us, n. act. *osoitta* : *kunnian o. megtisztelés*.

Osokkee, -oke : *o.-taulu* mutató-tábla (Sat. IV, 47).

Osta- venni (emere): *ostamattoma*, -aton nem vevő, meg nem vett || *Ostele*-, if. *-lla* frequ. | *ostatta*-caus.

Osto vétel: *tarjota ostoksi* megvé-
telre kínálni, árúlni; *olla ostoksi*
eladó lenni.

Ostokkaa, -okas (nem rég) vett v.
vásárlott.

Ostokse, -os vétel, vásárlás, bevá-
sárlás.

Ostoppa [or.] elhagyás, elbocsá-
tás; elhagyott, elbocsátott (Kant.
213, a).

Osu- találni, eltalálni; esni (vélet-
lenül történni): *ampuma ei osunut*
a lövés nem talált; *hyvin osunut*
kuva jól talált kép; *osui niin* úgy
esett; *osuin sanomaan* mondani
találtam.

Osuute, -uus részesség; rész,
osztályrész, osztalék.

Osviitta útmutató, zsinórmérték;
vezetés, útmutatás; ismertető jel.

Ota v. **otaa, n.** odas szűrő hegy,
fulánk.

Otaksu- föltenni, v. hogy fölvenni
v. nézni vmit: *otaksukaamme, että*
niin on tegyük föl, hogy úgy van;
niin hän asian otaksui úgy vette
föl (v. nézte) a dolgot.

Otanta (gram.) ablativus.

Otava gönczölszekér.

Oti- lándzsával v. más hegyes fegy-
verrel harcolni, szűrni, vívni;
elhárítani, elűzni || *Otele-, if.*
odella harcolni, küzdeni; elhaj-
tani, elűzni (Loits. 37, a).

Otime, n. odin hegyes fegyver v.
eszköz, nyárs, lándzsa; plur.
otimet harapófogó, csipesz.

Otokse, -os új-törés, irtás-föld
(Kal. 31, 288).

Otollise, n elfogadható, hasznos,
alkalmas, kedves.

Otra = *ohra*.

Otsa homlok: *otsakkaa (otsakkaha)*
homlok homlokkal szemben (Kant.
150, a).

Otsikko fátýol, fejkötő; 2) homlok
(Kivi I, 8).

Otskahutta- reccseni (Kal. 27,
316).

Otso széles homlokú (medve epi-
thetonja.)

Otta- venni, elvenni; vállalkozni,
kezdeni: *o. kiinni* megfogni, el-
fogni; *o. vastaan* fogadni, elfo-
gadni; *jo otti venonen juosta* (kez-
dett: Kal. 40, 173); *kala otti*
onkehen (beleharapott, horogra-
ment: Kal. 5, 55) || *Ottele-, if.*
otella frequ.: *miäs unta ottelevi* (Kal.
16, 333); küzdeni, harcolni,
verekedni.

Ottee, n ote fogás, belefogás,
nekikezdés; íz; fogó szer; kivo-
nat: *soutaa vahvoja otteita* (dere-
kas neki-húzalkodással); *se kävi*
yhteen otteesen v. yhdellä otteella
(egy fogással v. neki-kezdéssel)
tuo yksin ottein minullekin (együt-
tal); *kaksin ottein* két ízben; *o.*
pöytäkirjasta jegyzőkönyvi kivo-
nat.

Ottelo v. -lu verekedés, küzdelem,
harcz.

Ottime, n. otin családok; 2) villa.

Otto, n. act. *otta-* || *Otto lapse, -si*
fogadott gyermek.

Otukka = *otukse* (Loits. 94, a).

Otukse, -us fogni való állat, vad.

Otustele-, if. -lla vadászni.

Oudokse, -os hozzá nem szokott,
még járatlan.

Oudoksu- idegennek, szokatlannak,
különösnek tartani; idegenkedni;
csodálkozni.

Oudostele-, if. -lla = *oudoksu-*.

Oudostu- elidegenedni; 2) = *oudoksu-* (Sat. I, 94).

Oukkamastu- v. **oukkamastu-** elsodálkozni, elámúlni, megdöbenni, elhúlni belé.

Ounaa, -nas előrelátó, eszes, okos, ravasz.

Ounasta- előre érezni, sejteni; okos v. ravasz lenni; kitalálni, kieszelni || *Ounastele-*, if. -lla frequ.

Ounaute, -us ravaszság, fortélyosság.

Ouru meder, keskeny mély völgy; 2) vízáradás.

Outo idegen, ismeretlen; szokatlan, különös, csodálatos; hozzá nem szokott.

Outta- (dial.) = *odotta-* (Loits. 110, b).

Ove, -vi ajtó.

P.

-Pa, -pä v. **-pas**, **-päs** (nyomatékosító enklitikus partikula): *olipa kerran ukko ja akka* [hát] volt egyszer egy öreg ember meg egy öreg asszony; *oletpa sinä aika lurjus* te ugyan nagy hunczut vagy; *tuleppas* jöszte; *katsoppas* nézd csak.

Paa (dial.) = *pane* (imperat. sing. 2. *pane-*).

Paadutta- l. *paatu-*.

Paahko- = *pahko-*.

Paahta- sütni, pörkölni, szárítani, aszalni: *aurinko* v. *päivä paahtaa*; 2) hevesen beszélni: *paahtaa oikein papin lailla* pap módjára mennydörög || *Paahtu-* med.

Paahtee, -hde hév, hőség.

Paahtime, -hdin kávépörkölő.

Paakalee, -le v. **paakia** v. **paakio** idomtalan darab, tömeg v. csomó.

Paakistu- összeragadni, összetapadni, összecsomósodni (Kant. 92, b).

Paali [sv.] bál, táncvigalom.

Paali, **paalu** [sv.] karó, czölöp.

Paalikka [or.] dorong, furkósbót,

husáng, füttykös; hasáb-fa, henger-fa, sodrófa.

Paalikoi-, if. **-oida** elhusángolni, elverni.

Paalu l. *paali*.

Paalukse, -us sodrófa (? — Sat. I, 86).

Paalutta- karóval ellátni, karót leverni.

Paametti [or.] ítélőtehetség, élelmejűség, ész.

Paametttime, -etin [or.] elme-termek, elmés szójáték.

Paanu [sv.] zsindey.

Paanuitta- zsindeyezni.

Paapotta- csacsogni, csevegni; panaszkodni || *Paapottele-*, if. -otella frequ. (Loits. 141, a).

Paara semmiházi, rongy-ember (Kivi II, 359).

Paare, -ri [sv.] plur. -ret hordó saroglya; sz. Mihály-lova.

Paarma raj (méh), sereg (hal).

Paarma pöcsök (tabanus).

Paarmaa, -mas [g.] = *parma*, *parmaa* (Kal. 47, 200).

Paarna [or.] fiú.

Paarta- beszegni, szegélyezni.
Paartee, -rre szegély.
Paasi [sv.] basszus.
Paasikko köves hely, kőlapokkal telt hely.
Paasko v. **paasku** kézesuklóban és bokában levő apró csontok.
Paasto [g.] böjt.
Paastoa, if. -ota böjtölni.
Paate, n. **paasi** nagy lapos kő || *Paasi-sipru* kisebb kő lap, lapos kő-darab (Sat. IV, 150).
Paatere, n. **paader** v. **paateree**, -re v. **paatero** = *paate* (Kal. 12, 142).
Paatose, n kő-lap v. lemez (Oks. 109).
Paatsa nyeregpárna.
Paatsaime v. **paattaime**, -ain kutya-benge (kutya-fa, büdösfa : *rhamnus frangula*).
Paattee, n. **paate** : *helmi-p.* = *helmi-ruoska* (Kant. 222, b).
Paatti [sv.] csónak.
Paatu- megkeményedni, megrögzeni ; megakadni, össze- v. hozzátapadni || *Paadutta-* caus.
Paatumukse, -us megkeményedés, megrögzöttség.
Paavi [sv.] pápa.
Paavilaise, -n pápista, pápai.
Paha rossz, gonosz : *p.* *henki* gonosz lélek ; *p.* *mieli* rosszkedv ; *p.* *tauti* bujakór ; *p.* *kyllä* elég baj, sajnos ; *olla pahalla päällä* v. *tuulella* v. *pahoillansa* v. *pahoilla* *mielin* rosszkedvű lenni, bosszankodni ; *ottaa* v. *panna pahaksi* v. *pahaksensa* rossz néven venni ; *päästä meitä pahasta* szabadíts meg a gonosztól ; *se puu on pahaa halkeamaan* (szeret megrepedni) ;

se puu on pahaa veistellä (nehezen faragható) ; *se tauti on pahaa tarttumaan* (könnyen elragad) ; plur. *pahat* bajok, sérülések (Kal. 15, 402) ; — *pahoin* v. *pahasti* rosszul || *Paha-oloise*, n rossz természetű (Kal. 20, 409) || *Pahan-alaise*, n vétkes, bűnös (Kal. 28, 254) | — *elkise*, n gonosz, gonoszlelkű | — *kelpoise*, n = *-päiväise* (Sat. I, 168) | — *kurise*, n gonosz, gonosz-lelkű | — *päiväise*, n rossz, nyomorúlt, keserves | — *suopa* v. *-suova* rosszakarató | — *tapaise*, n rossz-szokású, erkölestelen.

Pahaise, n, dim. *paha* : *pahaisesti* alig, bajosan.

Pahakkaa, -akas gonosz lélek (Sat. IV, 111).

Pahaksu- rosszallani, rossz néven venni.

Pahalaise, n gonosz lény ; ördög.

Pahastu- rossz néven venni, megbosszankodni, megharagudni.

Pahee, -he bűn, megrögzött bűn, gonoszság.

Paheksi, **paheksu-** = *pahaksu-*.

Pahene, if. -heta rosszabbúlni, rosszá lenni, elromlani || *Pahenta* caus. | *pahentu-* = *pahene-*.

Pahennukse, -us rosszabbulás ; bosszúság, botrány ; 2) gonosz v. utálatos lény : *talon p.* házi kereszt.

Pahetta- = *pahenta-* || *Pahettu-* = *pahentu-*.

Pahikko romlást hozó ; gonosz lélek, rossz szellem.

Pahka v. **pahko** бүтйөк, csomó, dudorodás, gumó, kinövés, kelevény : *pahkaa* v. *päätä-pahkaa* v.

pahka-päättä nyakrafőre, hanyatt-homlok || *Pahka-mollo* idomtalan nagy csomó, kinövés v. dudorodás (fán: Kivi II, 259).

Pahkalee, -le = *pahkula*.

Pahki egészen, teljesen.

Pahko- erőlködve vágni v. ütni (Kal. 19, 296).

Pahku czél, czéltábla; 2) = *pahkura*.

Pahkula bötyök, gumó; tapló.

Pahkura idomtalan darab, tuskó.

Pahkuroi, if. -oida bizalmasan beszélgetni.

Pahla v. *pahlaime*, -ain hosszú vessző, horgász-vessző.

Pahna szalma, alom: *pahnan pohjimmainen* legutoljára született (Kal. 45, 172).

Pahnaa, if. -nata szalmával behinteni, almot vetni, almozni.

Pahnoitta- szalmát hinteni, szalmával behinteni, almozni.

Paho- rosszallani, rossz néven venni, bántani (vmit); gyalázni || *Pahoile-*, if. -lla frequ.

Pahoitta- kedvetlenné tenni, búsítani, haragítani, sérteni: *se pahoittaa mieltäni* sajnálom || *Pahoittele-*, if. -oitella frequ.; bosszankodni, búsulni, kedvetlen lenni; panaszkodni.

Paholaise, -n ördög.

Pahta = *paakta-*.

Pahtee, -hde = *pahtee*.

Pahukse, -us manó; hunczut.

Pahuute, -uus rosszság, gonoszság.

Paidoitta- inggel ellátni (Kant. 140, b).

Paija játékszer, kedves holmi, kedvencz gyermek.

Pajjaa, if. -jata czirógatni, dédelgetni, becézni, elkényeztetni.

Paikari foltozó (Kant. 88, b).

Paikka hely: *paikalla* helyben, azonnal; *heti paikalla* v. *tuossa paikassa* azonnal; *pitää paikkansa* megállja a helyét, megállja a sarat; *sydämen paikoilla* szív tájékán; *viiden kymmenen paikoilla* körülbelül 50; *paikoin* v. *paikka paikoin* v. *paikoittain* v. *paikoittain* helyenként, helyel-közzel; 2) folt; 3) kendő: *käsi-p.* törülköző kendő; *pöytä-p.* abrosz || *Paikka-kunta* tájék, vidék.

Paikkaa, if. *paikata* v. *paikko-* foltozni.

Paikkee, n. *paike* táj, tájék.

Paikku folt.

Paikkuri foltozó (mesterember).

Paimene, -men [litv.] pásztor.

Paimenta- pásztorkodni, nyáját őrizni, legeltetni.

Paimentolaise, -n nomád.

Paimo v. *paimose*, -n = *paimene*.

Paina- nyomni; nyomtatni (könyvet); festeni (kelmét): *tämä leipä painaa viisi naulaa* ez a kenyér öt fontot nyom; *paina* v. *painakaa puuta* ülj v. üljön le; *p. päänsä* fejét lehorgasztani; *p. pakoon* v. *pakosalle* elmenekülni; refl. *painai*, if. -aita sietni; *painaja*: *kirjan-p.* könyvnyomtató; *painava* nyomós, súlyos || *Painele*, *paineskele*, if. -lla frequ.; birkózni | *painalta*, *painalluttamom.* | *painatta-caus.*; siettetni, sietni; *painattele*, if. -atella frequ. | *painu-* med.: *p. veden alle* víz alá merülni; *p. polville* térdre esni; *p. pakolliseksi* fírasztóvá,

bajossá, terhessé lenni (Kal. 7, 14); *p. pahoille mielin* rosszkedvűvé lenni *painuri sepün pajahan* (nyomúl, siet: Kal. 17, 27); *kunne painuisin pakohon* (meneküljek: Kal. 28, 187).

Painajaise, -n lidércz-nyomás.

Painakkee, -ake nyomás, süllyesztés; mélyedés (Loits. 116, a); 2) kilincs.

Painantee, -nne v. -nnes hajlás, mélyedés, völgymélyedés, völgy.

Painattime, -atin nyomattyú; kilincsfej.

Painee, -ne sajtó; nyomás; festék, festő-anyag.

Painelu birkózás.

Painetti [sv.] szurony (bajonett).

Paini nyomás; festék (kelme-festésre); 2) birok, birkózás: *heittää v. lyödä painia* birkózni; *paininlyönti* birkózás.

Paini- birkózni || *Painiskele*-, if. -lla frequ.

Painime, -in sajtó (könyv-s.); 2) hajlás, mélyedés, völgy (Loits. 104, b).

Painise, -n: *olla painisilla* birkózni.

Paino súly; sajtó: *kirja-p.* könyvnyomtató műhely (nyomda); *tasa-p.* egyensúly; *vasta-p.* ellensúly; *lähteä painosta* sajtó alól kikerülni || *Paino-juttu* sajtó-pör | —kohta súlypont | —palko = kalpine 2. | —vapaute, -us sajtószabadság | —virhee, -he sajtóhiba.

Painokkaa, -okas súlyos, nyomós, nyomatékos.

Painokse, -os nyomat, kiadás (könyv kiadása).

Painosta- nyomni, nyomasztani.

Painukse, -us nyomott állapot: *ääneni on painuksissa* rekedt vagyok.

Paipattele-, if. -atella v. **paipottele**-, if. -otella kiabálni; jajgatni, panaszkodni, nyöszörögni (Kant. 225, a).

Paisee, -se daganat, kelevény.

Paiskaa-, if. -kata dobni, hajítani, vágni (földhöz, falhoz) || *Paiskahta*- mom.

Paiskiloitse-, if. -oita dobálni, hajigálni (Kant. 262, a).

Paisko = *paiskaa* - || *Paiskele*-, if. -lla frequ. | *paiskutta*- intens. (Loits. 274, b).

Paista- sütni; fényleni: *aurinko v. päivä paistaa*; *p. vartaassa* nyárson sütni; *paistamattoma*, -aton sütetlen; nem süttő, nem fénylő || *Paistu*- sülni.

Paistannaise, -n sütemény, sütet (Kal. 33, 102); sült.

Paistee, -te sütés, fény: *päivän p. napfény*, napsütés.

Paisti sült, pecsenye.

Paistikkaa, -ikas sült répa, burgonya, alma stb.: *nauris*-, *potaati*-, *omena-p.*

Paistime, -in süttő eszköz; sült.

Paisu daganat, kelevény.

Paisu- megduzzadni, dagadni; megáradni: *sieni paisuu vedessä*; *poski paisuu*; *virta paisuu*; *katista karhu paisuu* (San. 213) || *Paisuktu*- mom. (Loits. 216, a) | *paisutta*- caus.

Paisumukse, -us duzzadás, dagadás, áradás: *veden-p.* árvíz, víz-áradás.

Pait (dial.) = *paitsi*.

Paita [g.] ing || *Paita-ressu* rongyos ingű (Kal. 50, 610).

Paitaise, -n, a. rel. *paita*: *paitaisillaan* egy-ingben, pőrén.

Paitilaa, -las emelőrűd támasztéka.

Paitse v. paitsi nélkül, -n kívül; kivéve: *olla rahaa p.* pénz nélkül lenni; *p. sitä* azon kívül; *kaikki muut p. hän v. häntä* (kivéve őt); *p. jos hän olisi syytön* (kivéve, ha...)

Paitsele-, if. -lla kitérni, kikerűlni.

Paittaa-, if. *paitata* törvénybe idézni; feleselni, veszekedni.

Paitto [sv.] csáva.

Paittoa-, if. *paitota* [sv.] csávázni, cserezni, kikészíteni (bört).

Paitu (gyerm. ny.), dim. *paita*.

Paitulaise, -n ingbe öltözött, ingben járó (Kal. 50, 237).

Paja kovácsműhely.

Paja lárma, kajdászás: *pajan pani* gajdolt, gajdorászott (Sat. II, 72).

Pajahta- v. *pajatta*- hirtelen hangot adni, hangzani, énekelni (Kal. 44, 322) || *Pajattela*-, if. -atella frequ.

Pajahtime-, -hdin v. *pajatsime*-, -in = *paatsaime*.

Pajakka = *pajahtime*: 2) csacso-gás, fecsegés.

Pajari [or.] bojár, előkelő és gazdag ember (Sat. IV, 11).

Pajatta- l. *pajahta*-.

Pajisto = *pajusto*.

Pajoitta- kalapálni (kovács módjára).

Paju fűzfa || *Paju-lintu* mocsári ezinke (*parus palustris*) | — *pehko* fűzbokor | — *puro* fűzbokrokkal szegélyezett csermely | — *vete*, n. -*vesi* fűzfahéj leve.

Pajua-, if. -uta lehántani; cserezni, csáválni (bört): *nahkoja pajutaan* (Sat. II, 124).

Pajukko v. pajusto füzes.

Pakaa- v. *pakaja*-, if. *paata*, *pakata* beszélni, csevegni (Kant. XXXIX. l.) || *Pakaile*-, if. -lla frequ.: (Kant. 6, a).

Pakahta-, *pakahtu*- megpukkadni, meghasadni, megrepedni, fakadni: *syödä pakahtuaksensa* (a megpukkadásig); *olin nauruun v. naurusta p.* majd megmegpukkadtam nevettemben; *sydän pakahuttu* (meghasad, megreped); *siemen pakahuttu*; *suu pakahuttu sanomaan* (szavakra fakad) || *Pakahtela*-, if. -hdella frequ. (Loits. 308, b) | *pakahutta*- caus.; *pakahuttele*-, if. -utella frequ.: *pakahuttelee sorkat* (hasogatja = lerázza róluk a földet, úgy hogy a hasadék előttük: Sat. II, 162).

Pakaitse-, if. -aita = *pakotta*-.

Pakana [or.] pogány.

Pakara kidudorodó vmi; czomb, segg: *reisi-p.* (Kivi II, 67); *perä-p.* (Kant. 10, b).

Pakari [sv.] sütő, pék; pékműhely.

Pakasta- fagyni: *pakastaa* fagy, kemény hideg van.

Pakatsime-, -in = *pajahtime*, *pajatsime* (Loits. 313, a).

Pakee, n. *pae* beszéd, beszéllés: *tulla isänsä pakeelle* (= puheille: Sat. II, 81).

Pakene-, if. *paeta* megszaladni, megfutamodni, menekülni.

Pakeno megszaladás, megfutamodás, menekülés: *p.-aika* (Kal. 17, 482).

Paki: *p. paraastaan* éppen; *on kuin*

p.-paraastaan sinua varten tehty olyan mintha éppen v. egyenesen a te számodra volna csinálva.

Pakina beszéd, beszélgetés, csevegés.

Pakinoitse, if. -oita beszélgetni, csevegni.

Pakise-, if. -sta = *pakaa*-, *pakaja*-.

Pakitse-, if. -ita kéregetni, koldúlni; *pakitsia* kéregető, koldús (Sat. I, 107).

Pakitta = *pakotta*-.

Pakka [sv.] csomag, málha.

Pakkaa-, if. **pakata** [sv.] csomagolni, pakkolni.

Pakkaa-, if. **pakata** nyomni, szorítani, kényszeríteni; nyomulni, tolakodni; kéregetni, koldúlni: *p. jonkun päälle vkire rákényszeríteni*; *väki pakkasi sisään* (benyomult, betolakodott).

Pakkaise v. **pakkase**-, n fagy.

Pakko kénytelenség, kényszerítés: *minun on p. nekem kell, kénytelen vagyok*; 2) fájás: *pään p. főfájás*; 3) = *pakkaise* (Loits. 148, b).

Pakkoa-, if. **pakota** kéregetni, koldúlni (Sat. I, 107, 117).

Pakku- megrepedni, elválni (Kal. 8, 111).

Pakkula tapló (Kal. 48, 282).

Pakla (dial.) = *paula* (Loits. 149, a).

Pako repedés, hasadék, rés; seb.

Pako menekvés, futás; menedék: *ajaa pakoon megfutamítani*; *lähteä v. mennä pakoon megfutamodni*, elmenekülni; *oli muualla paossa* másutt rejtőzködött, másutt volt menedékben (Sat. IV, 168).

Pakoa-, if. **paota** menekülni; 2) megrepedezni, meghasadozni, elv. leválni (Sat. I, 19).

Pakoisa: *olla pakoisalla* menekvőben lenni, menekülni.

Pakoitta- v. **pakotta**- kényszeríteni; 2) fájni: *pääteni pakottaa* fejem fáj; *nännillä pakottavilla* (a duzzadtságtól) fájó emlékekkel (Kal. 9, 50).

Pakolaise-, n menekvő, szökevény.

Pakollise-, n kényszerített, kénytelen; kényszerüsből v. szorultságból való; bajos, fárasztó, kínos: *painuvi pakolliseksi* (Kal. 7, 14).

Paksu vastag || *Paksuise*-, n vastagság.

Paksukkaise v. **paksunaise**-, n vastagságú: *pajun-lehden p.* (Kant. 82, b).

Paksunta- vastagítani.

Pakura gömböc, golyó: *p.-silmä* kerek-szemű (Loits. 116, b).

Pakuri menekült; 2) kinövés, csomó (fán, állaton); tapló-gomba.

Pala darab, falat || *Palase*-, n falatka, darabka.

Pala- égni: *kynttilä palaa*; *koko kylä paloi* (leégett); *sormeni paloi* (megégett); *p. ilmitulessa* lánggal égni; *palava* égő, hő; *palamatoma*-, *-aton* nem égő, el nem égett; éghetetlen || *Palele*-, if. -lla égni: *tulena palelemahan* (Kal. 12, 467); 2) fázni, fagyot érezni; fázatni, fagyot éreztetni: *kädet palelevat* (fáznak); *pääteni palelee* = *pääni p.* (fázik) | *palelta*-, *caus. palele*:- *minua paleltaa* fázom | *paleltu*- meg- v. *elfagyni*, megfázni: *käteni paleltuivat* (elfagytak); *p. kuoliaksi megfagyni* (holtra) | *palellutta*-, *caus. paleltu*-.

Palaa- v. **palaja**-, if. -lata vissza-

térni || *Palau-*, if. -uta v. *palautu-* med. | *palautta-* v. *paluutta-* visszatéríteni.

Palakaise, -n = *poloise* (Kant. 283, a).

Palatsi [sv.] palota.

Palele-, **palelta-**, **paleltu-**, **palel-** lotta- l. *pala-*.

Palene-, if. -leta = *palele-* (San. 33) || *Palenta-* = *palelta-*: *pakka-* nen *palenti* (Loits. 149, b).

Palhi- v. **palho-** nagyolni, kinyagolni, nagyjából kifaragni (pl. gerendát).

Palikka [or.] = *paalikka*.

Palja kalapács, pöröly.

Palja = *poloise* (Kant. 272, a).

Paljaa-, **-jas** meztelen, csupa: *paljainpäin* hajadon-fővel; *paljain jaloin* mezítláb; *paljaan taivaan alla* az isten szabad ege alatt; *paljaalla paidallansa* egy ingben; *se on paljasta vettä* az csupa víz.

Paljasta- meztelenné tenni, leplezni.

Paljo sok: *paljonko* v. *kuinka paljon* mennyi?

Paljohka v. **paljohko** kissé sok, meglehetősen sok.

Paljoksu- v. **paljostu-** sokallani.

Paljoute-, -us sokaság.

Palkee-, -lje v. -le [g.] plur. *palkeet* fúvó, fújtató.

Palki- legelőre menni, legelni.

Palkime-, -ljin v. -lin rénszarvas nyári legelője.

Palkime-, -ljin v. -lin csat tűje (Kal. 26, 202).

Palkinto díjazás, jutalom.

Palkitse-, if. -ita díjazni, jutalmazni; megtéríteni (kárt), megfizetni.

Palkka díj, bér, fizetés.

Palkkaa-, if. -lkata díjazni, fizetni; bérelni, fölfogadni: *p. työmiehiä* munkásokat fogadni; *palkattu vakoja* fölfogadott, fölbérelt kém; refl. *palkkai-*, if. -aita szegődni, elszegődni (bérért): *palkkasihe paimeneksi* (Kal. 11, 144).

Palkkalaise díjas, béres, napszámos.

Palkki [sv.] gerenda.

Palkkio díj.

Palkko- = *palkkaa-* (Kant. 108, a).

Palkku [sv.] tuskó, fatőke, vágótőke.

Palko [g.] hüvely: *herneen v. pavun p.*; 2) ütés okozta csík || *Palko-heinä* szófia-zsombor, kányafű (*sisymbrium sophia*: Kal. 20, 330).

Palkollise-, -n béres.

Palku = *palko*.

Palkulaise-, -n kicsiny, szegény (sajnálkozólag): *pajulintu p.* (Kant. 33, b).

Pallea oldal, lágyék (Kal. 25, 432).

Pallero lapda, gömb; zömök (kicsiny és kövér) ember.

Palli [sv.] lapda, golyó; 2) zsámoly || *Pallise-*, -n, dim.: *olla pallisilla* lapdázni.

Pallio = *pallea*.

Pallista- szegni, beszegni.

Pallitse-, if. -ita csacsogni, fecsegni.

Pallo golyó, lapda || *Pallose-*, -n dim.: *olla pallosilla* lapdázni.

Palloile-, if. -lla gurúlni; kavargatni (Kivi II, 170).

Pallukka golyó; zömök (kicsiny és kövér) lény (Kal. 29, 596); plur. *pallukat* herék (testiculi).

Palmikko hajfonadék.
Palmikoitse-, if. -oita befonni (hajjat).
Palmu [sv.] pálma.
Palo szegény, nyomorúlt, szánandó (San. 462) || *Paloise*, *zn* id.
Palo égés, tűz; irtásföld || *Palo-viina* pálinka, égett bor.
Paloitta- eldarabolni.
Palpatta- kalapálni, kopogni, verni, dobogni.
Palpattime-, *-atin* fakolomp.
Palperi [sv.] borbély; tábori sebész (felcser: Loits. 239, a).
Palsta [or.] levágott darab, hosszú és keskeny darab, szelet; hasáb (írott v. nyomtatott lap hasábjá).
Palstakkee-, *-ake* hasáb.
Palstee-, *-te* = *palsta* (Loits. 340, a).
Paltaa-, *-llas* félszegűszó (hal).
Paltee-, *-lle* [g.] szegély, beszegés (Loits. 160, a). [160, a).
Palto = *paltee*: *sata-p.* (Loits).
Paltsa: *p.-silmi* kerek v. kidülledt szemű (nyúl epithetonja: Kal. 4, 416).
Paltta v. **paltto** hegyoldal, lejtő (Kal. 39, 340).
Paltta- v. **palttaa**-, if. *-ltata* szegni, beszegni.
Paltti túlságos sok, fölösleges, mértéktelen || *Palttise*, *zn* id.: *p. raha* roppant pénz-összeg.
Paltti hunczut (Loits. 232, b).
Palttina [or.] gyolcs.
Palttu [sv.] véres hurka: *minä annan palttua koko painille* semmit sem adok az egész birkózásra (Kivi II, 160).
Palttu- tapasztalásból óvatossá lenni.

Palturi rossz dohány.
Paluu visszatérés: *p.-matka*.
Paluutta- l. *palaa*-.
Palvaa-, if. *-vata* [sv.] szárítani, füstölni (húst, halat).
Palvahise-, *zn* = *palvohise* (Loits. 19, b).
Palvee-, *-ve* könyörgés (Loits. 141, b).
Palvele-, **palvelia** l. *palvo*-.
Palvelukse-, *-us* szolgálat.
Palvo szárított v. füstölt hús v. hal.
Palvo- v. **palvoa**-, if. *-ota* szolgálni; könyörögni (Kal. 18, 420) || *Palveie*-, if. *-lla* szolgálni: *palvelia* szolgál.
Palvohise v. **palvoise**-, *zn* alázatosan könyörgő; szánandó, nyomorúlt (Kal. 15, 428; 20, 67).
Pamaa- v. **pamaja**-, if. *-mata* csatogni, durrogni || *Pamahta*- csatogni, durranni | *pamahutta*- *caus*.
Pamahdukse v. **pamaukse**-, *-us* csattanás, durranás.
Pamina = *pamu*.
Pamppari kardot v. korbácsot hordó ember; hatalmas, büszke ember.
Pamppu [sv.] kard; 2) virgács, korbács.
Pamu csattogás, durrogás.
Pamua-, if. *-uta* = *pamaa*-.
Pane-, if. **panna** v. hóvá tenni, letenni: *p. kokoon* összetenni, szerkesztetni; *p. kiinni* megerősíteni, becsukni; *p. vastaan* ellenszegülni, ellenezni; *p. ehdolle* indítványozni; *p. alkuun* megkezdeni; *p. liikkeelle* megindítani; *p. toimeen* végrehajtani, létesíteni; *p. käymään* járásba hozni, járásra

indítani; *p. henjeltä* kivégezni, megöltni; *p. paperille* papirosra tenni, leírni; *p. maata* lefeküdni, lefektetni; *p. rokkoa* beoltani (himlőt); *p. olutta* sört főzni; *p. munia* tojni; *p. poikia* fiadzani, kölykezni; *p. pahaksi* rossz néven venni; *p. paljoksi* sokallani; *p. ihmeeksi* csodálni, csodálkozni; *p. omiansa* tódítani a dolgot, hozzátenni, hozzáhazudni; *p. päällensä v. yllensä* fölöltözni; *panen pakko-päivissäni* (t. i. ääntä: hangot adok: Kal. 44, 97); *halla panee a fagy* pusztít; *p. tyttöä* leányt elháltni; *p. pahoin* megrontani (Kal. 32, 436; 46, 602); *päätäni panee* fejem fáj; (*elä heitä*) *pahojenki pantavaksi* (hogy rágalmazzanak: Kant. 16, a); *ei kenkään niin hyvä, kun kiitetään, eikä niin paha, kun pannaan* (mint a milyennek rágalmazták: San. 39); — refl. *panei-*, if. *-eita* tenni magát v. hova v. vmibe, helyezkedni: *laulu-paalelle paneikse* (Kal. 3, 472); *jos ette totelle tuosta, niin teille paha paneikse* (bajotok esik, rosszul jártok: Kal. 11, 216); *rautapaitoihin paneikse* (öltözik: Kal. 12, 218); *lintu kielelle paneikse* (beszélni kezd: Kal. 49, 333) || *Panetta-* v. hová tétetni, letétetni; bevetni; varázsolni; megszóltni, rágalmazni: *panettavi paasikoita* (Kal. 2, 20); *noita panetti hänelle taudin* (betegséget küldött rá) | *panettele-*, if. *-etella*, frequ. *panetta-*, kül.: megszóltni, rágalmazni; refl. *panettelei-*, if. *-eita* alakulni: *niemeksi panettelihe* (Kal. 29, 422) | *paneutu-* med.

paneutui maata lefeküdt; *poro paneutui pohjaan* (fenékre szállt, leülepedett); *p. hulluksi* bolondnak tettetni magát | *paneutta-* tétetni, helyeztetni; varázsoltatni: *paneutti toisen paikan* más helyet választott (Kal. 45, 60).

Panema, n. act. *pane-*: *p.-viti* friss (imént esett) hó (Kant. 219, a).

Panenta v. **panento**, n. act. *pane-* || *Panenta-* v. *panento-rokko* oltóhimlő | — *tauti* mások által okozott betegség.

Panetukse, -us megszólás, rágalom; varázslat.

Panka [g.] csat, ékszer: *päällis-p.* csatos fejdísz (Kal. 18, 236).

Panki dézsza, puttony.

Pankka csomag, köteg; vminek vastagabb része: *rinta-p.* mellhús (madaraknál: Sat. I, 17).

Pankki [sv.] bank.

Pankko [sv.] kályha padkája; kemenczének deszkával borított része.

Pankko = *pankka*: *paperi-p.* (Kant. 149, b).

Pankku [g.] csat, ékszer.

Panko csik, sáv (kül. állaton).

Pankutta (?) *toista parta pankut-tapi, toista sydän ajattalepi* (San. 483).

Panna [sv.] átok, kiátkozás.

Pannahaise, -n átkozott (Loits. 71, b).

Panni [sv.] egy mérték (=20 kapp: Kant. 157, a).

Pannu [sv.] serpenyő || *Pannu-kakku* palacsinta.

Pano, n. act. *pane-*: *maahan-p.* temetés; *maata-p.* lefekvés; *rokon-p.* himlőoltás; *oluen-p.* sör-

- főzés; *tuonen toukojen panossa* (vetés: Kal. 30, 407); *pätsin lämmitä panoksi* (fölmelegítésére: Kal. 23, 274) || *Panose*, *n* rágalom, álhír; bűvölet, varázslat (Kal. 45, 360).
- Panokse**, -os = *pano*; álhír; varázslat okozta baj.
- Panta** [g.] pánt; öv (Kal. 10, 241).
- Pantahaise**, *n* = *pannahaise* (Kant. 251, b).
- Pantee**, -nne, parall. *pintee* (Loits. 92, a).
- Pantelo** szalag (San. 232).
- Pantero** szalmakötél, szalmagúzs; 2) kövér v. terhes asszony.
- Pantio** rekeszkerítés (madárfogásra, káposzta-, moh-tartásra): *p-kaali* savanyított káposzta.
- Panttaa**, if. -ntata zálogba adni, elzálogosítani.
- Pantti** [sv.] zálog.
- Panu** = *pano*; 2) tűz, láng (Kal. 2, 180).
- Panuisse**, *n* tüzes, lángoló (Kal. 43, 200).
- Papalta**- gurúlni, forogni; érthetetlenül beszélni.
- Papana** v. **papena** kis golyó, nyúl- v. bárány-bogyó (=szar); pilula: *eihän tässä ole hädän pipanaa eikä papanaa kellään* (nyoma sines: Kivi II, 424).
- Papanoitse**, if. -oita ganajozni (bárány).
- Papatta**- sokat és érthetetlenül v. zavartan beszélni, csacsogni; jajgatni, nyöszörögni (Kant. 24, a).
- Papelo** = *papena*.
- Paperi** [sv.] papiros.
- Paperta**- = *papalta*- (Kant. 87, a).
- Papisto** papság.
- Papotta**- = *papatta*- (Sat. IV, 32).
- Pappi** [or.] pap.
- Pappila** paplak.
- Pappise**, *n*, a. rel. *pappi* || *Pappismiehe*, n. -mies papi ember | —*sääty* papi-rend v. osztály.
- Papu** [or.] bab.
- Papukaija** [sv.] papagáj.
- Papumukse**, -us petty, bab, folt (állat szőrében).
- Papuri** fekete-foltos tehén.
- Par'aikaa** éppen (most v. akkor).
- Paraa** (parhaa, paraha), -ras legjobb: *yhteinen p.* közjó; *koettaa parastansa* mindent elkövetni; *parasta aikaa* = *par'aikaa*; *parhaasta päästä* leginkább, főképpen, legnagyobbrészt; *parhaillaan* legjavában; éppen (akkor); *parahiten*, *paraiten* v. *parhaiten* legjobban || *Paraise*, *n* dim.
- Parahdukse**, -us bődület, ordítás.
- Parahta**- l. *parku*-.
- Parahiten**, *paraiten* l. *paraa*.
- Parahultaise**, *n* alkalmas, derekas, kellő.
- Paraitse** = *parahiten* (Sat. IV, 187).
- Parane**-, if. -ata javúlni, gyógyúlni: *paranemattoma*, -aton javíthatatlan, gyógyíthatatlan || *Parantajavitani*, gyógyítani | *parantu*- = *parane*-.
- Parannukse**, -us javulás, gyógyulás; javítás, gyógyítás.
- Parantee**, -nne javító v. gyógyító szer (Loits. 231, b).
- Paraten** = *paraiten* (l. *paraa*).
- Paraukse**, -us = *parahdukse* (Kivi I, 165),

Parempa, -pi jobb; *paremmin* jobban.

Parhaa l. *paraa*.

Parhaiten l. *paraa*.

Pari [sv.] pár, egypár, néhány; 2) társaság: *ihmisten parissa* emberek közt.

Parila v. parilaa, -las sütőrostély; szigony.

Parina mormogás; bőgés, bömbölés.

Parise, -n: *paris-kunta* házaspár.

Parise, if. -sta mormogni; bőgni, bömbölni: *parkit orrella parisi* (Kant. 107, b).

Paritta- párosával (el-, be-, föl-) osztani: *parittain* páronként, párosával.

Parjaa, if. -jata rágalmazni, szidni.

Parjaukse, -us rágalom.

Parka szegény, szegényke (szánakozólag): *ihmis-p.* szegény ember; *tyttö-p.* szegény leány.

Parkaise- l. *parku*.

Parkaisu ordítás, bömbölés, elbődülés.

Parkitse, if. -ita cserezni (bőrt).

Parkki [sv.] cser, tímár-cser.

Parku v. parkuna ordítás, bőgés, rívás.

Parku- ordítani, bőgni, ríni || *Parahta-* v. *parkaise*, if. -sta mom.

Parma v. parmaa, -mas [g.] emlők közötti mélyedés, kebel, mell (Kal. 18, 450).

Parma pöcsök (tabanus).

Parru [sv.] gerenda.

Parsa [sv.] spárga (növény).

Parsi- foltozni, stoppolni: *p. sukia*.

Parsikka [or.] kereskedő, uzsorás: *hevos-p.* lókupecz, lócsiszár.

Parsikko szál-erdő (magas, építkezésre alkalmas szálfákból álló erdő).

Parsime, -in stoppoló-eszköz: *p.-neula* stoppoló-tű.

Parska- freccsenni || *Parsku*- id. (Kal. 9, 415) | *parskutta*- caus.

Parta [g.] szakáll: *p. miehen kunnia* (San. 390); *ajaa partaa* (borotválni); *parran-ajaja* borbély || *Parta-leiju* libegő-lobogó szakállú (Kivi I, 187) | —*suu* szakállas | —*veitse*, -si borotva.

Partaa, -rras [g.] szél, part: *seisoa haudan partaalla* a sír szélén állani || *Parras-puu* karfa (Kal. 16, 116).

Parte, -rsi gerenda, szarufa; 2) korlátolt állás (egyres marha számára) az istállóban (Kant. 43, b); 3) divat, mód: *vaatteen p.* divat; *puheen p.* szólásmód, szólas; *sanan-p.* közmondás.

Partio [sv.] portyázás || *Partiojoukko* portyázó csapat | —*retke*, -ki portyázás.

Partsa [or.] hímes szövetség, arany- v. ezüst-virágú kelme; ilyenben járó ember (Sat. I, 141).

Partsa háló-nehezék; 2) tonna (Kant. 44, a).

Partti = *sorsa*.

Parturi borbély.

Partuska [or.] = *pertuska*.

Parunta = *parku*, *parkuna*.

Parve, -vi csoport, csapat, falka.

Parve, -vi házhéja, padlás.

Parveile, if. -lla csoportosítani, csapatosan járni, seregleni (Kivi II, 119).

Parvekkee, -eke kis csapat.

-Pas (-päs) (nyomatékosító particula, főleg imperativus-alakokon): *katsoppas* nézz v. nézd csak; *tuoppas* hozdsza, hozz csak; *vieppäs* vigyél v. vidd csak; — v. ö. -pa, -pä.

Pasaa-, if. -sata sisteregni (Kal. 24, 507).

Pasi: *itse pasiaan* v. *omaa pasiaan* magától; *oman püüpasinsa jälkeen* a maga feje után v. szerint (Oks. 173).

Pasikoitse-, if. -oita lobácsolni, lubiczkolni (Kal. 24, 372).

Pasina sistergés.

Paska fos, szar || *Paska-housu* szarházi, fosos.

Paskanta- fosni, szarni.

Paskatti fosás, hasmenés; szaros, fosos.

Paskee-, -ke szembaj; 2) gyomor-baj, hasmenés, fosás.

Paski- = *paskanta*-.

Pasko szembaj, szembetegség.

Paskuri szemfolyás; 2) nagyszájú v. henczegő ember.

Pasma [or.] pászma.

Passaa-, if. -sata [sv.] ki- v. föl-szolgálni (Kivi II, 50).

Passari [sv.] ki- v. föl-szolgáló, komornyik (Sat. II, 9).

Passi [sv.] útlevel.

Passipo [or.] köszönet (Kant. 49, b).

Passuu ki- v. föl-szolgálás (Sat. IV, 73).

Pasteeraile-, if. -lla [sv.] sétálni, sétikálni.

Pasteija [sv.] pástétom.

Pasti [sv.]: *p.-huivi* durva kendő (Kant. XXI.)

Pastieroitse-, if. -oita [sv.] sétikálni (Sat. I, 99).

Pastori [sv.] lelkész.

Pasuuna [sv.] púzon, vonogató síp; gyásztrombita (Kivi II, 43).

Pata [litv.] fazék: *p.-rani* repedt fazék (Kal. 3, 210).

Pata [sv.] pique (kártyában) || *Pata-valtti* pique-tromf (Kivi II, 368) | —*ässä* pique-disznó.

Patakka lárma, zaj.

Patakoittele-, if. -oitella zajongani, lármázni (Kal. 34, 14).

Patama mély kerekded gödör v. pocsolya; halastó, víztartó; töl-tés, gát.

Patee, n. **pade** [? g.], plur. *pateet* utak, ösvények: *olla pateilla* jó uton lenni; *kävi pateillani* meglátogatott.

Patero mélyedés, gödör.

Patikka dobogás: *jalka-p.* szapora gyaloglás. [11, 367].

Patja [g.] vánkös, derékalj (Kal.

Pato töltés, gát.

Patoa, if. **padota** töltést csinálni, elgátolni.

Patruuna v. **patruuni** [sv.] pátrónus, védő-úr, gazda; 2) töltény.

Patsaa-, **sas** oszlop, szobor: *kuva-p.* szobor; *muisio-p.* emlékoszlop, emlékszobor.

Patsaa-, if. -sata reccsenni, csattanni (Kant. 42, b).

Pattelo = *patto*, *epatto*, *hylky*, *heittiö* (Loits. 51, a).

Patti [sv.] csontpók, ínpók (lónyavalya) (Kivi II, 319) || *Patti-sauva* farkós-bot (? — Kivi II, 357).

Patto bűn, vétek: *p.-vala* = *vala-patto*; 2) csalfa, útálatos, semmi-rekellő.

Patturi kontár, elrontó: *vala-p.* 1. *vala.*

Patturoitse-, if. -oita elkontárkodni, elrontani.

Patukka [or.] ostor, korbács (Kivi I, 120).

Patukoitse-, if. -oita ostorozni, korbácsolni.

Patukse, -us kontár.

Patustele-, if. -lla kontárkodni, hebehurgyán dolgozni.

Patvaska v. -sko [or.] násznagy (Kal. 25, 564).

Patve, -vi szál, rost, fodorhab (fában); 2) eres, fodorhabos (fa): *patsas puista patriloista* (eres fából: Kal. 21, 164).

Pauantee, -nne mennydörgő, mennydörgés istene (Kal. 18, 420).

Pauhaa v. **pauhaja-**, if. -hata zajogni, lármázni, zörögni, dörogni.

Pauhina v. **pauhu** láрма, zaj, zörögés, dörgés (Kal. 26, 709).

Paukka- v. **paukkaa-**, if. **paukata** csattanni, pattanni, pukanni, durranni (Kant, 240, a).

Paukkaukse, -us csattanás, pattanás, pukkanás, durranás.

Paukkee, n. **pauke** csattogás, durrogás: *pyssyn p.* puska-durrogás v. -ropogás.

Paukina = *paukkee*.

Paukko- = *paukkaa-*.

Paukku- csattogni, durrogni || *Paukahta-* mom.: csattanni, pattanni, pukanni, durranni: *p. rikki* szétpattanni, szétpukkanni; *paukahte-*, if. -hdella frequ. (Kal. 3, 298) | *paukahutta-* caus., mom. (Kal. 25, 685) | *paukutta-*

caus., intens.; *paukuttele-*, if. -utella frequ. (Kal. 9, 448).

Paula szalag, zsinór; (háló-)kötél; hurok, kelepce, (fogó-)tör: *linnun p.*

Pauloitta- szalaggal, zsinórral stb. (*paula*) ellátni v. megkötni.

Pauskahta- reccsenni; puffanni, pottyanni.

Peeveli [sv.] = *pyöveli*: *p.!* (káromkodásképpen: Kivi I, 216).

Pehka revesség, pudvásság, korhadtság || *Pehka-puu* reves, pudvás, korhadt fa.

Pehkaantu- revesedni, pudvásodni, korhadni. [hadt.

Pehkaise, -n reves, pudvás, korhadni. **Pehkiö** korhadt fa v. fatőke (Kal. 7, 4).

Pehko 1. *kataja-p.*, *paju-p.*

Pehko- szétszaggatni, elpusztítani (Kal. 17, 250).

Pehkoontu- v. **pehkoutu-** bokrosodni, ágasodni, lombosodni; árnyékossá lenni.

Pehku alom (Kant. 100, a).

Pehmene-, if. -metä puhálni, lágyulni || *Pehmentä-* puhítani, lágyítani.

Pehmennykse, -ys lágyulás.

Pehmertä- néminemű ételkeveréket (*pehmerö*) készíteni (baromfiak számára); 2) beszennyezni, bepiszkolni.

Pehmerö néminemű ételkeverék (baromfiak számára).

Pehmeä puha, lágy.

Pehmiä, if. -itä = *pehmene-* || *Pehmittä-* = *pehmentä-*.

Pehmoise, -n = *pehmeä*.

Pehmye, -yt, dim. *pehmeä* (Kant. 158, a).

Pehna = *pahna*.

Pehtaroitse-, if. -oita henteregni, nyújtózkodni.

Pehtele-, if. -hdellä = *pehtaroitse-* (San. 258).

Pehtori [sv.] fölügyelő, tisztartó.

Pehu fűszál, szalmaszár; alom (Kal. 30, 249).

Pehusta- szalmát hinteni, szalmával behinteni, almozni.

Peiaa v. peijaa, plur. -aat halotttor.

Peiho búvóka, búvóhely.

Peiho-, if. -ota elbújni.

Peijaa-, if. -jata rászedni, bolonddátenni, kijátszani; meghúzni, pénzt csikarni.

Peijaise, *n* halottak istene; ördög, manó; plur. *peijaiset* halotttor, temetés.

Peijakkaa-, -akas ördög, manó.

Peijari csaló, hunczut, embernyúzó (fig.)

Peijooni [sv.] = *peijari* (KiviI, 245).

Peikko, peiko = *peijakkaa*.

Peilaa-, if. -lata [sv.] tükrözni, tükröződni.

Peili [sv.] tükör.

Peipo v. peipose, *n* erdei v. árva pinty (*fringilla coelebs*).

Peipotta- csicseregni, csiripelni; 2) = *peijaa-*; kínozni || *Peipottele-*, if. -otella frequ.: *alkoi nuorta p.* (kínozni: Kant. 178, b).

Peippo, peippose, *n* v. peippu, peippuse, *n* = *peipo*, *peipose*.

Peiputta- harapdálni, rágesálni (Kal. 33, 34).

Peitse-, -si [sv.] lándzsa, dzsida.

Peitsi- lándzsával, dzsidával szúrni.

Peittee, *n*. peite takaró.

Peitto fedés, takarás; takaró: *peitossa* elfödve, eltakarva, elrejtve || *Peittose*, *n*, dim.: *olla peittosilla* bújósdit játszani.

Peitto- v. peitto-, if. peitota [sv.] csávázni, cserezni, kikészíteni (bört).

Peittä- fedni, takarni.

Pelaa-, if. -lata [sv.] játszani: *p. korttia* kártyázni; *p. viulua* hegedülni.

Pelasta- megmenteni, szabadítani || *Pelastu-* med.

Pelastukse-, -us megmentés, szabadítás; menekvés, szabadulás.

Pelehty- elhervadni, fonnyadni, megsárgulni.

Peli [sv.] játék; zene, hangszer: *p.-manni* muzsikus.

Peljasty- = *pelasty-*.

Peljastykse-, -ys = *pelastykse*.

Peljätykse-, -ys = *pelätykse*.

Pelkkä tiszta (vegyítetlen), merő, csupa.

Pelko félelem.

Pelko- félni. [201, a).

Pelkunto félés, félelem (Loits.

Pelkuri félénk, gyáva; *pelkuri-maise*, *n* id.

Pelkää-, if. -lätä v. -ljätä félni; félteni: *p. kuolemaa* félni a haláltól; *p. vaimoansa* muilta félteni másoktól a feleségét; *pelkäsiivät piikojansa* (féltették: Kal. 29, 593) || *Peljättä-* v. *pelättä-* megfélemlíteni, megijeszteni, elijeszteni.

Pella = *pellava* (Loits. 132, a).

Pellava v. pellavaa-, -vas len.

Pellervo v. pellervoise, *n* szántóföldek védő-szellemé; (fig.) szántóföld.

Pelmua-, if. -uta zajongani, lár-
mázni, tombolni; örülni, örömé-
ben ugrálni; sietve dolgozni
(Loits. 147, b). || *Pelmuutta-* lár-
mát előidézni; fölforgatni (Loits.
21, b).

Peloitta- megijeszteni, félelembe
ejteni.

Peloiittee, -oite ijesztés, ijesztő
(Kivi II, 177).

Peloiitukse, -us, n. act. *peloitta-* :
peloitus-lintu madár-ijesztő.

Pelokka, -okas félénk, gyáva.

Pelonaise, -n fehér szappan (? —
Kant. 87, b).

Pelottoma, -oton nem félő, ret-
tenthetetlen.

Pelputta- ingani, lengeni.

Pelsi [sv.] bunda (Loits. 233, a).

Pelsime, -in vastag gerenda, sza-
rufa (száritócsűrben, gőzfürdőben)
(Loits. 326, b).

Peltee, -lle laza föld; (fig.) síri
föld, sír (Loits. 242, b).

Pelto [g.] szántóföld.

Pelttaa-, if. -ltata letaposni (ve-
tést).

Pelu, plur. *pelut* polyva, szecska.

Pelästy- megijedni, félelembe
esni || *Pelästyttä-* caus.

Pelästyксе, -ys ijedség, ijedelem.

Pelätti v. **pelätyксе**, -ys ijesztő :
linnun-p. madárijesztő.

Pemaa-, if. -mata zajogni, zajt
esapni, zörögni, csörömpölni ||
Pemahta- mom.; *pemahte-*, if.
-hdella föl-fözlúdúlni, meg-meg-
dördülni (Kal. 44, 318).

Pemistele-, if. -llä rángatni, tép-
desni (Loits. 33, b).

Pengahte-, if. -hdella turkálni,
fölforgatni (Loits. 120, a).

Pengasta- fölturkálni, fölforgatni,
szaglászni, szimatolni.

Peni, **penikka** kölyök, kutya-
kölyök.

Penikoitse-, if. -oita kölykezni.

Penikulma, **peninkulma** v. **penin-**
kuorma mérföld.

Penkaa-, if. -ngata turkálni, föl-
forgatni.

Penkere, -nger hegyhajlás, lejtő ;
magas partszél, partmentihalom ;
földszél, árokszél.

Penkiö = *penkere* (Loits. 49, a).

Penkka = *penkere* (Kal. 24, 468).

Penkki [sv.] pad.

Penko- túrni (Kant. 244, b).

Penni [sv.] penni (pénz; 100 p.
= 1 márka).

Penninki [sv.] pénz; fillér, kis-
pénz; 2) kincs (Rothsten szerint :
Kal. 12, 94).

Pensaa, -sas bokor, cserje.

Pensahisto, **pensahikko** v. **pen-**
saisto, **pensasto**, **pensaikko** bok-
rokkal benőtt hely, cserjés.

Pensastu- bokrokkal benőni.

Penseä lombos, sűrű (Kal. 46,
394).

Penseä langyos, lágymeleg; (fig.)
közömbös.

Pensi- kihajtani, ágakat hajtani :
pensivä = *penseä* 1. (Kal. 21, 88).

Pensisty- lombossá stb. (*penseä*
1. 2.) lenni.

Penso- v. **pensy-** = *pensi-* (Loits.
312, a).

Pensoime, -oin hajtás, sarjadék.

Penssaa-, if. -ssata tisztogatni, fr-
tani (Kivi II, 250).

Pensu- gyarapodni (Loits. 170, b).

Pentelee, -le gonosz lény, ördög.

Penttu v. **pentu** = *peni*.

Penu = *peni* || *Penue*, -*ut* dim. (Loits. 283, a).

Penästä- ellenállni, ellenszegülni.

Penää-, if. -*nätä* határozottan állítani, erősíteni; *inteni*, óva *inteni*; fejébe verni *vkinek vmit*.

Peperö = *pehmerö*.

Peppu alfel, segg.

Peppuroi-, if. -*oida* henteregni, gurúlni (Loits. 48, a).

Perakko hátúl v. vmi mögött levő hely: *olla perakolla* hátra (=elmaradva) lenni.

Peree, -*re* = *perhee*.

Perehti- családot, háztartást kapni v. alapítani (Kal. 19, 510).

Perehty- hozzászokni a családhoz v. házhoz, otthonossá lenni, megszeliődlni; beleszokni, beletanulni: *p. oloihin* beleszokni a viszonyokba; *p. kieleen* elsajátítani a nyelvet.

Perhana ördög.

Perhee, -*he* család, háznép.

Perheellise, *en*, a. rel. *perhee*.

Perhehty- = *perehty*.

Perho v. *perhose*, *en* lepke, pillangó.

Peri egészen, teljesen, tökéletesen (Kal. 23, 572).

Peri (összetételekben) = *perü* || *Peri-aattee*, n. -*aate* alapeszme | —*isäntä* ősz gazda (Kal. 17, 262) | —*juure*, -*ri* alapgyökér, első kezdet, származás | —*kato* teljes elveszés, végromlás | —*kura* ösképp, típus | —*laita* csónak v. hajó farának párkánya | —*miehe*, n. -*miés* kormányos | —*penkki* hátsó pad (tisztelethely) | —*pää* v. -*päähye*, -*yt* csónak v. hajó fara | —*seinä* hátsó fal | —*soppe*, -*pi* zu-

goly, szöglet (melyet a hátsó- és az oldalfal képez) | —*suomalaise*, *en* tőszgyökeres finn | —*synti* eredendő bűn | —*synty* őseredet, első eredet.

Peri- örökölni; kapni (Kal. 44, 182); elvinni: *piru sinut periköön* vigyen el az ördög || *Perittä-* célhoz juttatni.

Perillise, *en* örökös; 2) visszakövetelő (Kal. 11, 234).

Perimmäise, *en* leghátúl való, legvégső, legszélő.

Perimykse, -*ys* = *perintö*.

Perin háttal, vissza; 2) egészen, tökéletesen: *p. pohjin*, *p. juurin* tökéletesen, alaposan; *p. pohjaise*, *en* alapos, tökéletes.

Perintee, -*nne* örökség, örökségül jutott rész; 2) örökösök.

Perintö örökség || *Perintö-ruhtinaa*, -*nas* trónörökös.

Perinä [or.] tollas vánkös (Kant. 88, b).

Perittömä, -*itön* végtelen (Kal. 48, 32); 2) örökség nélkül való.

Perjantai v. -*taki* [sv.] péntek.

Perkaa-, if. -*rata* v. *perkkaa-*, if. -*rkata* tisztítani, gyomlálni, irtani.

Perkee, -*re*, plur. *perkeet* hulladék, söpredék, szemét; pokla.

Perkelee, -*le* ördög.

Perki egészen, teljesen, tökéletesen.

Perkiö irtomány, új törés, újonnan telkesített v. termővé tett föld.

Perkkaa- l. *perkaa-*.

Perma nyú (Loits. 115, b).

Permanto padozat, palló.

Perme, -*mi* csapda, tőr, madár-tőr.

Permu = *perma* (San. 149).

Perna lép; 2) = *perma* || *Perna-tanti* lépkórság.

Pernä síkhéj (fán), hám, hánecs, hárskéreg, hárshéj.

Perokse, -os tisztogatás alatt levő térség; írtásföld (Kant. 111, b).

Persamukse v. persaukse, -us ruha hátulja v. ülepe.

Persee, -se segg, far.

Perso mohó, mohón kívánó.

Persoile-, if. -lla v. persottele-, if. -otella kapzsi lenni, mohón kívánni.

Persta reves, pudvás, korhad.

Perstaantu- korhadni, szétmállani.

Pertuska [or.] csata-bárd, alabárd; fejsze.

Peru alap, fenék; eredet, származás; örökség.

Perukka határszél, legvégső hely.

Perukse, -us alap, fenék, vég, hátsó rész || *Perus-kive, -vi* alapkő | —*sana* (gramm.) alapszó.

Peruna [sv.] burgonya.

Perusta = *perukse*.

Perusta- alapítani; bebizonyítani, bizonyítékokkal megerősíteni; végére járni vminek || *Perustele-, if. -lla* frequ.; indokolni; okoskodni, következtetni, levezetni (dedukálni); fontolgatni | *perustu-* alapulni.

Perustee, -te alap, alapelv; indító v. bizonyító ok.

Perustelma levezetés (deductio); elmélet.

Perustukse, -us alapítás, alap || *Perustus-laki* alaptörvény, alkotmány.

Peruukki [sv.] paróka, vendéghaj.

Peruutta- visszavonni; visszahozni v. -szerezni (Loits. 253, a).

Perä hátsó rész, utó, far; fenék, alap, végcél; (hajó-)kormány: *pyssyn p.* puskaagy; *pitää perää* kormányozni (hajót); *siinä ei ole mitään perää* annak nincs semmi alapja; *ei perän pereäkänä* korántsem; *perässä, perästä, perään* után; *perästä-päin* utóbb, később; *peräitse* mögött el; *perille* vminek végéhez, legszéléhez, célhoz; *periksi* darabokra || *Perä-liha* farlús | —*loro* pálinka alja (Kivi II, 283) | —*miehe, n. -mies* = *peri-m.* | —*penkki* = *peri-p.* | —*puikko* kormánylapát (Kal. 43, 156).

Perähtä- hirtelen visszahúzódni, engedni.

Peräime, -äin békó, nyűg (fűzveszszóbból).

Peräise, -n, a. rel. perä: *mistä hän on peräisin* hová (v. honnan) való?

Peräkkäin egymás után.

Perätime, -in kormány-lapát.

Peräti egészen, éppenséggel.

Perätse = *peräti* (Sat. I, 43); — l. *perä*.

Perätsime, -in, plur. -met polyvaliszt.

Perättäin = *peräkkäin*.

Perättömä, -ätön alaptalan, végtelen (Kal. 22, 312).

Perätyksin, perätysten egymásután.

Peräy-, if. -ytä v. peräyty- visszahúzódni, visszavonulni; elérni vhova, célhoz érni || *Peräyttä-* visszavenni v. -vonni.

Pese-, if. -stä mosni || *Pesettä-* mosatni.

Pesemykse, -ys mosás.

Pesettimo, -etin mosószer, szappan (Kal. 18, 304).

Pesi- fészket rakni || *Pesittä-* id.

Pesime, -in, n. instr. *pese-*; mosó-v. mosdó-víz (Kal. 23, 820).

Peski lapp bunda; 2) szőrös czipő, keztyű.

Peso v. pesu mosás || *Peso-* v. *pesu-* akka mosóné.

Pestaa-, if. -tata [sv.] fogadni, szegődtetni, toborzani (verbuválni).

Pesti [sv.] fogadás, szegődtetés, toborzás; 2) csónak-akasztó-kötél.

Pesä fészek.

Pesäkke, -äke kis fészek v. lakás; hernyóbáb, buga.

Petinko esel, csalfaság, álnokság.

Petkele, -kel (mozsár-) törő, zúzó (Kal. 11, 177).

Petkeltä- törni, zúzni (mozsár-törővel); verni, dobogni (szív).

Peto vadállat.

Petokse, -os csalás, árulás.

Petollise, -n csaló, csalóka, áruló, hamis.

Petra = *peura*.

Pettee, n. *pete* tévedés (Loits. 205, a.)

Pettiö megcsalódás, tévedés.

Pettu fa-kéreg (melyből inség idején kenyeret sütnék); fa-kéregből sült kenyér.

Petturi csaló, áruló.

Pettymykse, -ys csalódás, tévedés.

Pettä- csalni, megcsalni || *Petty-* csalódni.

Pettäjäise, pl. -set vaj-osztogatás köpüléskor.

Petäise, -n = *petäjäise* (Suon. I, 14).

Petäjikkö v. petäjistö fenyő-erdő.

Petäjä fenyő (erdei f.)

Petäjäise, -n fakéreg, fakéregből készült kenyér (Kal. 25, 440).

Peuhaa-, if. -hata lármázni, zajogni, tombolni.

Peukalo hüvelyk-újj.

Peura vad rénszarvas.

-Pi (nyomatékosító partikula): *saa-pi*, *tuleepi* (= *saa*, *tulee*).

Piakka sütőlapát (Sat. IV, 180).

Piakko = *piakka* (Loits. 273, b).

Piakkoim nemsokára, mindjárt.

Pian l. *pika*.

Pidentä- l. *pitene*.

Pidikko v. pidikkö = *pitee*.

Pidistä- akadályozni, összeszorítani, összenyomni.

Pidäkke, -äke tartó v. akadályozó eszköz.

Pidäkkö = *pidikko*.

Pidättä- l. *pitä*.

Piehtaró hentergő, nyújtózkodó, toporzékoló hely (Kal. 21, 79).

Piehtaroitse-, if. -oita = *pehtaroitse*.

Piekka = *piakka* (Loits. XVII).

Piekse-, if. *piestä* v. *pieksä*- verni, virgácsolni: *p. hieltä* száját jártatni, cserfelni.

Piekselmä verés, virgácsolás; virgácsolt, ostorozott hely v. tárgy.

Pieksiäise, -n = *pieksiäis-tauti*; plur. *pieksiäiset* verés || *Pieksiäis-sauna* verés (Kivi II, 330) | —*tauti* nyavalyatörés.

Pieksu topánka, bakancs, rövid-szárú csizma.

Piele, -li karó, oszlopfa, árbocz: *oven p.* ajtófélfá, ajtóragasztó; *suun pielet* szájszegletek.

Pielekse, -les hosszúkás asztag; 2) = *piele*. [(vmit).

Pieltä- oldalvást hajolni; kerülni

Pielukse, -us = *piele*; 2) *vánkos* (Loits. 89, b).

Piena lécz, deszka, pad (Kal. 46, 287).

Piene, -ni vékony, finom, kicsiny, apró || *Pienekkäise*, *zn*, dim. (Kal. 29, 101).

Pienempäise, *zn* kisebbecske, kisebbszerű (Kal. 43, 278).

Pienene-, if. -netä kisebbedni, vékonyodni, finomodni, fogyni (San. 466) || *Pientä-* kicsinyíteni, finomítani, apróra törni.

Pienikö kised, kicsike (Kal. 20, 457).

Pienoise, *zn* kicsiny, kised.

Pienokaise, *zn* kised.

Pientare, -nnar v. *pientaree, -re* mesgye; lejtő (Kal. 3, 141).

Pienue, -ut, dim. *piene*.

Piepotta- csicseregni, csirepelni.

Piepotukse, -us csicsérgés, csiripelés (Kant. 3, b).

Piere-, if. -rrä fingani || *Pierahta-* v. *pieraise-*, if. *-sta* mom.

Piertanee, -ne = *pientare* (Loits. 266, a).

Pieru fing.

Pieskare, -ar alacsony hely (Loits. 319, b).

Pietime, n. piedin szél, vég (vászon, posztó: Kant. 239, b).

Pietti [sv.] vörösrépa.

Pietti [sv.] fuccs, vesztes (kártyajátékban).

Piettiö rosszul herélt állat, fél-tökű.

Piha udvar.

Pihatto istálló, akol.

Pihaukse, -us szusszantás (Kivi II, 162).

Pihauttele-, if. -utella pihegni,

szuszogni; pityeregni (Kivi II, 268).

Pihdinki szorultság: *hän on pahassa pihdingissä* szorúl a kapczája.

Pihdistä- csipetgni, szoritani.

Pihinä, n. act. pihise- (Kivi II, 539).

Pihise-, if. -stä pihegni, szuszogni (Kivi II, 220).

Pihka fagyanta, mézga, szurok.

Pihkaa-, if. -kata v. **pihkoitta-** gyantával v. szurokkal bekenni.

Pihku szivárgás.

Pihku- szivárogni (mint a gyanta a fából).

Pihlaja berkenyefa.

Pihte, -ti v. **pihti** fogó (forceps), csipető || *Pihti-piele* v. *-puole, -li* ajtóragasztó, ajtóféla.

Pii fog (gereblye-, borona-fog); 2) kova, tűzkő || *Pii-pivo* v. *-pio* kemény-markú ember (Kal. 39, 279).

Piiji = *pii* (San. 202).

Piika [sv.] leány, szolgáló leány || *Piika-rikko* szüzesség elvesztése (San. 204).

Piikkaukse, -us szúrás, bökés, bökő-szó (Kivi I, 213).

Piikki [sv.] nyárs, kopja; szúró-hegy, szeg || *Piikki-mikkeli* tuskés csepűhal (Loits. 170, a) | —*sika* süldisznó.

Piikko durva vászon (Kant. 292, b).

Piikuute, -uus, n. qual. piika (Kant. 135, a).

Piile-, if. -llä rejtőzni, elrejtőzni: *piilten* rejtve, dugva, titkon (Kal. 25, 181) || *Piilehti-* rejtőzni, bujkálni | *piileskele-, if. -llä* frequ. | *piilettä-* caus.; *piilettele-, if. -etellä*

- rejtőzködni; rejtegetni (Kant. 83, b; Kal. 50, 341).
- Piili [sv.] nyíl.
- Piilo rejtek: *mennä piiloon* elrejtőzni.
- Piiloisa: *olla piiloisalla* v. *piiloisassa* rejtve lenni.
- Piiloise, *n*, a. rel. *piilo*: *olla piiloisilla* bújósdit játszani.
- Piiloitta- elrejteni, eldugni.
- Piilokkaa, -okas rejtőzködő.
- Piilokkali rejtve, lopva, dugva, titkon (Kal. 12, 394).
- Piilten l. *piile*.
- Piilu [sv.] bárd.
- Piimetty- v. piimitty- megaludni (tej).
- Piimä aludt-tej || *Piimä-kankaa*, -ngas legelő (Kal. 32, 346) | —*sun* tejfölös szájú (Kal. 1, 44) | —*tyt-täre*, n. -*tytär* tündér, mely szaporítja a tehén tejét (Kal. 32, 223).
- Piina [sv.] kín, gyötrelem.
- Piinaa-, if. -nata [sv.] kínozni, gyötörni.
- Piinty- megkeményedni, megrögzeni: *piintyät pikarin laiat* (megkérgeedik rajtuk a piszok: Kant. 62, a); 2) gyengülni, soványodni, lefogyani.
- Piipahutta- csipegni, csicseregni, nyöszörögni; 2) sípolni (Sat. I, 172).
- Piipari [sv.] sípos, flótás (Kant. 103, b).
- Piipatta- = *piipahutta*.
- Piiperoitta- = *piipahutta*- (Loits. 207, b).
- Piipertä- tipegni, szökdécselni; 2) csipegni, csicseregni.
- Piipittä- = *piipahutta*-
- Piipotta- = *piipahutta*-; — 2) l. *piippo*.
- Piipottime, -otin madarak száracsontja (Kant. 75, a).
- Piippa üres szár, szalmaszár (Kivi II, 118).
- Piippelo = *piippa*; 2) puska (Loits. 110, a).
- Piippo- ugrálva szaladni, szökdécselni, tipegni (Kal. 4, 406) || *Piipotta*- intens.
- Piippu [sv.] pipa; cső.
- Piippuri hűtőedény, hűtőkád.
- Piipuri szegfűró.
- Piiputukse, -us csipegés, csicseregés, nyöszörgés, sípolás (Kivi II, 215). [IV, 67].
- Piiraa, -ras [sv.] = *piirakka* (Sat. Piiraktele-, if. -hdella hirtelen haladni, múlni (Kant. 262, b).
- Piirakaise, *n* v. *piirakka* [sv.] pástétom.
- Piirama darab út, köz; pillanat (Kal. 15, 504).
- Piiri kör, kerület || *Piiri-kunta* kerület.
- Piiri- körülvenni || *Piirittä*- bekeríteni, körülvenni, megszállani (várost).
- Piirikka köralakú vmi, kör.
- Piirittä- l. *piiri*.
- Piiritykse, -ys, n. act. *piirittä*.
- Piiro [sv.] = *piirakka*: *useampi päivä kuin p.* több nap mint kolbász (San. 507).
- Piironki [sv.] fiókos szekrény.
- Piirroks- os bevésés, bekarczolás, vonás, rajzolás.
- Piirto, n. act. *piirtä*: *en antanut hänelle toivon piirtoakaan* (mákszemnyi reményt sem: Kivi I, 462).

Piirtä- bekarczolni, vésni, rajzolni ||
Piirrältä- mom.; sietve menni,
 osonni (Kal. 35, 292) | *piirrällyttä-*
 hirtelen elkapni, megkaparintani
 (Kal. 19, 402) | *piirrättele-*, if.
 -ätellä előre haladni (Kal. 8, 22).
Piiru karczolás, bevágás; vonás
 vonal.
Piuru [sv.] = *piirakka*; plur. *piurut*
 lakoma, vendégség (Kant. 12, b).
Piirusta- rajzolni.
Piirustukse, -us rajzolás, rajz.
Piisa [sv.]: *piisalle asti* elegendő
 (tkp. az elégségig).
Piisaa-, if. -sata [sv.] elég lenni.
Piiska [sv.] ostor, korbács.
Piiskaa- if. -kata [sv.] ostorozni,
 korbácsolni.
Piisku sípocska.
Piisku- csipegni, csicseregni, csiri-
 pelni.
Piispa [sv.] püspök.
Piitta fenék- v. keresztgerenda.
Piittaa-, if. *piitata* törődni vmivel.
Piitty- v. *piity-* megkeményedni,
 ragadni.
Piittä- fogakkal ellátni (Kal. 15,
 208).
Piitämä hiba a szövetben (Kal.
 24, 78).
Piitävä lejtős, rézsútos.
Pika gyors, hamar: *pian* hamar,
 mindjárt; könnyen; majdnem;
niin pian kuin mihelyt; *tuota pi-*
kaa rögtön, azonnal; *pikemmin*
 hamarább, inkább; *pikimmältään*
 v. *pikimmiten* a legnagyobb siet-
 séggel, sebtiben || *Pika-juna* gyors-
 vonat | — *kirjoitukse, -us* gyors-
 írás.
Pikaise, *n* gyors, hamaros; heves,
 hirtelen-haragú.

Pikaistu- v. **pikastu-** hirtelen ha-
 ragra lobbanni,folgerjedni, fölin-
 dúlni, tűzbe jönni.
Pikari [sv.] serleg.
Pikentti [sv.] inas (Kivi II, 337).
Piki [sv.] szurok,
Pikka emelő-vas, feszítő-rúd, vas-
 dorong.
Pikkaise, *n* = *pikkuise* (Loits.
 319, b).
Pikkaraise, *n* kicsike.
Pikku v. **pikkuise**, *n* kicsi, picziny.
Pikkuruise, *n* = *pikkaraise* (Kal.
 26, 440).
Pikoa-, if. *piota* megrepedezni,
 meghasadozni || *Pikoile-*, if. -lla
 frequ.
Pila csúfság, tréfa: *pilan vuoksi* v.
pilan päiten tréfából; 2) romlás:
mennä v. *tulla pilalle* (*piloille, pi-*
laan) el- v. megromlani, tön kre
 menni.
Pilaa-, if. -lata tréfálni, bolondoz-
 ni; csúfolni; 2) el- v. megrom-
 tani; meggyalázni (nőt) || *Pi-*
laantu- elromlani.
Pilari [sv.] pillér.
Pilari tréfás v. bolondozó ember.
Pilastee, -te szálka, szilánk (Kal.
 3, 107).
Pilho- eldarabolni, darabokra vágni.
Pilistä- sziszegni, füttyölni.
Pilkallise, *n* tréfás, gúnyos.
Pilkehtä- csillámlani, csillogni,
 messziről fényleni.
Pilkistä- kukucsálni || *Pilkistele-*,
 if. -llä frequ. (Kal. 12, 394).
Pilkka folt, bevágott jegy, hajk.
Pilkka tréfa, gúny || *Pilkka-kirvee*,
-ves csúfolódó, csúfondár | — *puikko*
 nevetség, gúny; bolond (Kant.
 48, b).

Pilkkaa-, if. -lkata csúfolni, gúnyolni.
Pilkkaa-, if. -lkata hajkolni, jegyet vágni; darabokra vágni v. hasogatni, elaprózni, aprítani.
Pilkkaa-, if. -lkata csillogni, csilámlani.
Pilkkee, -lke forgács, szálka, szilánk (Kal. 8, 112).
Pilkki- csillogni, csilámlani, pislogni (Kal. 11, 41).
Pilkko : *p.-pimeä* koromsötét.
Pilkko = *pilkkaa*- 2. 3. || *Pilkotta*-intens. | *pilkku*- széthasadozni v. töredezni (Kal. 15, 137).
Pilkkoa-, if. -lkota = *pilkkaa*- 2.
Pilkkoise, *n* : *pilkkoisen-pimeä* = *pilkko-pimeä*.
Pilkku hajk, folt, jegy; pont, vessző (komma).
Pilkku- l. *pilkko*-.
Pilkotta- l. *pilkko*-.
Pilkullise, *n*, a rel. *pilkku*.
Pilkutta = *pilkotta* : *p. silmiänsä* pislogni.
Pilla romlás, pusztulás, veszteség, kár; erőszakátétel, gaztett, meggyalázás (Kal. 20, 588; 28, 10).
Pillaa, if. -llata el- v. megrontani; (nőt) meggyalázni (Kant. XXXVIII).
Pillahta- hirtelen előtörni, kibugygyanni, kilövelleni.
Pillahtele-, if. -hdella csillogni, villogni.
Pillamukse, -us megrontás, meggyalázás (Kal. 36, 311).
Pillastu-megvadulni, megdühödni, megbokrosodni, megijedni (Kant. 225, a); el- v. megromlani.
Pilli síp.
Pillittä- sípolni.

Pillo- kárt v. romlást okozni, erőszakot v. gaztettet elkövetni; meggyalázni.
Pillomukse, -us romlás, szerencsétlenség, kártétel, gaztett; gonosztevő (Kal. 28, 253).
Pillonieikka gonosztevő (Kant. 265, b).
Pillu picas.
Piloise, *n* = *poloise* (Kal. 23, 627).
Pilostee, -te szálka, apróra hasogatott fa (Kant. 295, b).
Pilpa [sv.] komló-virág (Kant. 107, b); 2) = *hilpee* (Kal. 30, 253).
Pilpatta- dúdolni, kárálni, kántálni, rosszul énekelni (Kal. 50, 596).
Pilpero folt v. egyenetlenség a bőrön (Loits. 295, b).
Pilppa v. **pilppu** forgács, szilánk, kis falat; pilinczke (Loits. 224, b; 270, b).
Pilskaa, if. -kata lubiczkolni, lobácsolni.
Pilskée, -ke lubiczkolás, lobácsolás.
Pilta = *pinta*.
Pilttari pajkos v. rakoncátlan lény (Kivi II, 522).
Piltti [sv.] fiú (Kivi II, 392).
Piltto erőszaktevő, gonosztevő, gazember.
Pilttoisa féktelen, vad, erőszakos.
Pilttoutu- megvadulni, megdühödni, megbokrosodni.
Pilu hosszú szilánk.
Pilve, -vi felhő.
Pilveile, if. -lla felhősödni.
Pilvekse, -ves árnyék, árnyékos hely.
Pilvesty- v. **pilvetty-** v. **pilvisty-** befellegzeni, befelhősödni.

Pilvittele-, if. -itellä = *pilveile*-.
Pimaa-, if. -mata csengeni, csatogni (Loits. 259, b) || *Pimahtamom*.
Pimene-, if. -metä sötétetni || *Pimentä*-caus. | *pimenty* = *piemene*-.
Pimennykse-, -ys sötétülés: *aurin-gon p.* napfogyatkozás.
Pimentee-, -nne sötétség (Sat. I. Előszó).
Pimento árnyék, sötétség; árnyékos hely, sötét erdő (Oks. 59).
Pimentola árnyékos hely, sötét hely, sötétség hazája (Kal. 6, 92.)
Pimeyte-, -ys sötétség.
Pimeä sötét.
Pimittä- sötétíteni, homályosítani, beárnyékolni.
Pingotta- feszíteni.
Pinkka nyaláb; rakás.
Pinkko v. **pinko** feszes, szoros.
Pinnaa-, if. -nata vedetni (Kivi II, 298) || *Pinmaile*-, if. -lla frequ. (Kivi II, 372).
Pinnahaise-, -n, parall. *pannahaise* (Loits. 71. b).
Pinnehti- feszíteni, erőltetni.
Pinnistä- szorítani, feszíteni.
Pino fa-rakás || *Pinose*-, -n dim.: *pinosin* rakásonként, rakás számra.
Pinoa-, if. -ota rakásba rakni (fát).
Pinta külső rész, felszín: *veden p.* víz színe || *Pinta-puolise*-, -n fől-szines (fölületes) | —*pöytä* fenyű-fa-asztal (Kal. 23, 593).
Pintaa-, if. -nnata vminek külső részét levágni v. bekenni v. bevonni.
Pintahaise-, -n, parall. *pantahaise* (Kant. 251, b). [173].
Pintee-, -nne szorultság (Kal. 1,

Pinteli [sv.] szalag (Kant. 298, b).
Pintilä [sv.] szalag (San. 342).
Pintty- v. **pinty**- = *piinty*- (Kal. 24, 495).
Pintä- feszíteni, szorítani (Loits. 210, b).
Pio (dial.) = *pivo* (San. 570).
Pipana, parall. *papana* (Kivi II, 424).
Pipara nyugtalan v. mozgékony kis lény (Loits. 135, a).
Pippi, parall. *pappi* (Kant. 80, a).
Pippuri [sv.] bors.
Piraa- v. **piraja**-, if. -rata csepegni, fercsegni; elpattogni, elugrani (Kal. 2, 197) || *Pirahta*- mom. (Kal. 8, 112); *pirahutta*- caus. (Loits. 217, b).
Pirakka merev, kemény, erős, erősen álló; 2) friss, fürge, eleven, élénk; ficzkándozó, bokros, vad; 3) törékeny.
Pirakkee-, -ake = *pirastee* (Loits. 309, b).
Pirasta- széthasogatni, szétforgácsolni, széttörni, szétdarabolni (Loits. 305, b). [280].
Pirastee-, -te = *pirkalee* (Kal. 18, Pirehty- fölszökkenni, fölugrani.
Pirettä- fölugrani, fölszökkenni (Loits. 287, a).
Pirikka = *pirakka* (Loits. 151, a).
Pirinä, n. act. *pirise*-.
Pirise-, if. -stä csöpörészni, szívárogni; csörögni; suhogni, sziszegni, sípolni (Kal. 9, 435; San. 396) || *Piristä*- caus. (Kal. 30, 254).
Pirkaile-, if. -lla széthasogatni, szétforgácsolni, széttörni, szét-szórni; 2) kopogni, zörögni (Kal. 19, 459).

Pirkalee, -le szálka, szilánk, forgács.
Pirkee, -ke kopogás (Kal. 24, 43).
Pirkelee, -le (dial.) = *perkelee* (Kivi II, 138).
Pirkoile v. **pirkuile**-, if. -lla kopogni, zörögni, csörögni (Kant. 294, b).
Piroa, if. -ota = *piraa*- (Loits. 302, a) || *Pirotta*- caus. (Kal. 25, 98).
Pirpana kis darab, morzsa, forgács; (fig.) kis gyermek, poronty (Kivi II, 349).
Pirpase, =n fenyő-mag (Kant. 21, a).
Pirpula szeplő.
Pirska v. **pirskaa**-, if. -kata szökni, fercsegni; szökdécselni (Sat. I, 3).
Pirskée, -ke szökés, fercsegés; 2) zörgés, csörgés, kopogás (Kal. 24, 70).
Pirskotta = *pirskutta*-.
Pirsku- szökni, fercsegni || *Pirskahutta*- fercsenni, freccsenni | *pirskutta*- caus.
Pirsta szilánk, forgács; darabka (Kal. 29, 132).
Pirstaa-, if. -tata szétforgácsolni, darabokra törni v. hasogatni || *Pirstaantu*- v. *pirstautu*- med.
Pirstee-, te = *pirsta* (Loits. XII).
Pirsto- = *pirstaa*-.
Pirta [or.] takácsborda (Kal. 8, 10).
Pirtea friss, éber, élénken mozgó.
Pirtikkee-, -ike gyermekágyas aszszony.
Pirtistä fölfrissíteni, fölélenkíteni.
Pirtti [litv.] füstös-kunyhó (kémény nélkül való); lakoszoba; fürdőszoba.

Piru ördög.
Pirullise, =n ördögi.
Pirähtä- felszökni: *pirähtivät lentämähän* (Sat. II, 99).
Pisa v. **pisama** szeplő; pörsenés, pattanás.
Pisaa-, if. -sata szivárogni, csöpögni.
Pisamoitse-, if. -oita szeplősödni, pörsenéseket v. pattanásokat kapni.
Pisara v. **pisaree**-, -re csepp.
Pisaroitse-, if. -oita csepegni, csöpörészni.
Pisarta- csepegni, csöpörészni; könnyeket hullatni (Kant. 320, b).
Pisimpä l. *pitkä*.
Piskaise, =n kicsiny, kisdéd.
Piskaraise, =n = *pikkaraise*.
Pisko kicsiny vmi, csepp.
Pisku = *pisko*; kicsiny, kisdéd, kis gyermek || *Piskuisse*, =n = *piskaise* (Oks. 99).
Pisku- szivárogni, csöpögni || *Piskutta* = *pirskutta*-.
Pisoa-, if. -ota = *pisaa*-.
Pispa [sv.] = *päspa*.
Pissali [or.] puska (Sat. II, 32).
Pissi húgyos; 2) szuka (San. 227).
Pistee-, te szűrés; pont; 2) karó, lécz-palánk, léczezet.
Pisteliää-, -iäs szűrós; gúnyolódó, gúnyos.
Pistikkee-, -ike fulánk.
Pistime-, -in szűrő eszköz; fulánk, tövis.
Pistiäise, =n tövis.
Pisto szűrés.
Pistokse-, -os szűrés, nyilallás (Kal. 45, 163) || *Pistos-heinä* gerely, gólya orr (geranium); gém-orr (erodium: Loits. XI).

Pistooli [sv.] pisztoly.

Pistouvaa-, if. -vata [sv.] vminek költségeit viselni (Kivi I, 113).

Pistä- szúrni, beszúrni, bedugni: *minua pistää vihaksi* haragít, bosszszant engem || *Pistele-*, if. -llä frequ. | *pistäyty-* med.

Pitaali v. pitäli [sv.] bélpokloság; bujakórság (syphilis).

Pitee, n. pide tartás: *henkemme piteiksi* életünk fönn tartására (Kivi II, 10); 2) tartó (eszköz).

Pitelä hosszúkás (Kal. 26, 243).

Pitempä l. pitkä.

Pitene-, if. pidetä meghosszabbodni || *Pitentä-* v. *pidentä-* meghosszabbítani, kinyújtani, folytatni.

Piti! (int.: káröröm).

Pitime, n. pidin tartó (eszköz): *hengen pitimeksi* az élet fönn tartására.

Pitittle-, if. -itellä kárörömöt nyilvánítani, gúnyolni, ingerelni (Kivi I, 242).

Pitkee, -ke meghosszabbítás.

Pitkentä- = *pitentä-*.

Pitkin l. pitkä.

Pitkisty- hosszúra nyúlni, folytatódni, elhúzódni, késlekedni.

Pitkittä- folytatui.

Pitkulaise v. pitkyläise, n. hosszúkás.

Pitkä hosszú: *ennen pitkää* nemskára; *ajan pitkään* idővel, idő folytán; *pitkällänsä* egész hosszában, kinyújtózva; *pitkin* hosszában, mentében: *pitkin tietä* az út hosszában v. mentében; comp. *pitempä* v. *pitkempä* v. *pidempä*, -pi; sup. *pisimpä* v. *pitimpä* v. *pitkimpä*, -in || *Pitkä-mielise*, n. tü-

relmes | —*piimäise*, n. hosszadalmas | —*perjantai* nagypéntek | —*silmä* messzelátó (távcső) | —*ve-teise*, n. hosszúra nyújtott, von-
tatott, hosszadalmas | —*vihaise*, n. haragtartó.

Pitkäise, n. hosszú, hosszúkás; 2) villám, mennydörgés: *pitkäisen nuoli* istennyila, villám (Kivi II, 77).

Pitkäksy- hosszallani, hosszadalmasnak v. unalmasnak találni.

Pitkällise v. pitkällöise, n. hosszadalmas.

Pitkästy- hosszúvá v. hosszadalmassá v. unalmassá lenni; 2) hosszallani, hosszadalmasnak tartani, beleúnni (Sat. I, 90).

Pitnilkka kerek sapka.

Pito tartás: plur. *pidot* vendégtartás, lakoma || *Pito-vaatteet* (plur.) mindennapi ruha, viselő ruha.

Pitoise, n, a. rel. *pito*: *puoli-p.* félig kopott; *hyrän-p.* jól fönn tartott (conservált), jó karban lévő.

Pitseeraa-, if. -rata [sv.] pecsételni.

Pitseeri [sv.] pecsét.

Pitsi [sv.] csipke.

Pituise, n. hosszáságú: *sormen p.* újjnyi hosszáságú.

Pituute, -uus hosszáság.

Pitä-tartani; (személytelen igéül:) kell: *p. kädessä* kézben tartani; *p. varalla* készen (tartalékban) tartani; *p. silmällä* szemmel tartani; *p. huolta* gondot viselni; *p. kiinni* tartani, fogni; *p. suunsa kiinni* befogni a száját; *p. jonkun puolta* vkivel tartani, vkinek pártját fogni; *p. puolensa* (*puoltansa*,

puoliansa) védelmezni magát, nem hagyni magát (v. jogát), megállni a helyét; *p. yhtä* egy követ fújni; *p. hyvänä* jól tartani; jónak tartani; *p. hyvänensä* szívesen venni, beérni vmivel; *p. pyhänä* szentnek tartani; *minä en pidä siitä* nekem az nem tetszik; *hänen pitää tulla v. tuleman* neki el kell jönnie; *pidä állj!* *pitkin päätänsä pitävi* meghányja-veti, körülményesen megfontolja (Kal. 2, 10); *mielensä pitävi* kedve van, kíván, vágyakozik (Kal. 5, 161); *alusta pitäen* kezdettől fogva (Sat. IV, 50); *mitä vieraalle pitää* (mi kell: Sat. I, 22); *pidätkö juoksussa sille* (fölsz-e vele, meg bírsz-e vele mérközni: Sat. IV, 131) || *Pitele-*, if. *pidellä* tartogatni, használni; *bänni* (-vel) | *pidättä-* tartóztatni, visszatartani.

Pitäjä v. pitäjää, -jäs egyházmege (esperesség), fára.

Pitämykse, -ys: *pitämys-puu* szent fa (melyet nem vágnak ki: Loits. V.)

Piukava = *piukea* (Loits. 61, b).

Piukea feszes, kemény, szilárd (Kal. 46, 423); 2) finom, takaros.

Piukka = *piukea*; 2) szorultság (Kivi I, 168).

Piukka- v. piukkaa-, if. piukata feszíteni, feszesre húzni, szorítani, megerősíteni; 2) harsányan hangzani; csörögni, zörögni, nyikorogni, csikorogni || *Piukahtamom.* [385].

Piukkea feszes, kemény (Kal. 23,

Piukkee, n. piuke feszültség, szorultság; 2) csörgés, zörgés, nyikorgás (Kant. 303, a).

Piukki- v. piukku- = *piukkaa-* 2. (Kal. 8, 14).

Piukko- v. piuko- = *piukkaa-* (Kal. 46, 196) || *Piukotta-* caus., intens.; *piukottele-*, if. *-otella* frequ. (San. 112).

Piukuttele-, if. -utella szorongatni (Kal. 32, 228).

Piuska- hangot adni, csicseregni, nyöszörögni (Kant. 4, b).

Piusta hosszú darab; szél, kelmedarab (Kal. 36, 217).

Piuvi = *piyvi*.

Piverta- elragadni, magához ragadni, bitorolni (Loits. 224, b).

Pivo marék.

Piyvi egy kártya-játék (öt kártyával: Sat. II, 122).

Plakaa-, if. -kata [sv.] ütni, verni (Kivi II, 535).

Plakkari [sv.] = *lakkari* 1.

Plootu [sv.] lemez; 2) svéd pénznem (= 16 shilling) (Kivi I, 211).

Plottis (int.): *ammen plottis* megvan, vége van (Kivi II, 234).

Plyijy [sv.] = *lyijy* (Kivi I, 267).

Pläikky- = *läikky-* (Kivi II, 159).

Pläisky- = *läisky-* || *Pläiskähtä-* = *läiskähtä-* (Kivi II, 38).

Pläsi [sv.] hóka (ló); (tréfásan): pofa (Kivi II, 38).

Plätti v. plätty [sv.] lap, folt; kis palacsinta: *niittu-p.* kis kaszáló, kis rét (Kivi I, 126).

Podista-: *mennä p.* ugrálva menni, eblábolni (Sat. IV, 109).

Pohahta- fölfortyanni, zúgva előtörni, fölugrani, föltreppenni.

Pohatta [or.] gazdag; gazdagságára büszke; büszke v. dúsgazdag ember, arisztokrata.

Pohja fenék; 2) éjszak.

Pohjaa-, if. -jata feneket érni (Kal. 1, 265); feneket v. alapot rakni (Oks. 124).

Pohjaise, -n, a. rel. *pohja*: *p. palaa* éjszaki-fény látszik; 2) éjszaki szél.

Pohjasta- feneket keresni, feneket érni || *Pohjastu-* feneket érni; érni, elérni (*vhova*).

Pohjattoma, -aton feneketlen.

Pohjimmaise, -n fenékhez legközelebb levő (Kal. 45, 172); 2) legéjszakiabb.

Pohjoise, -n = *pohjaise*.

Pohjola éjszaki föld v. ország, az éjszak. [402].

Pohjukka fenék, vég (Kal. 26,

Pohjukse, -us fenék.

Pohkea v. **pohkee, -hje** lábikra (Kal. 32, 458).

Pohkuroitse-, if. -oita kukkot v. mukkot mondani, kukkanni, mukkanni, halkkal beszélni.

Pohmelo [or.] mámor, fejfájás részegség után.

Pohmelukse, -us = *pohmelo* (Kivi II, 423).

Pohratsa v. **pohrotsa** [or.] szűz Mária, isten anyja (Kant. 163, b).

Pohta- v. **pohtaa-, if. -hdata** rázni (Kal. 47, 337); szórni (gabonát).

Pohtee, -hde, plur. *pohteet* silányabb gabonaszemek (melyek rostálás közben a rosta lyukain áthullanak).

Pohti roham, neki-eredés; 2) tisztában levés, tisztába jövés (vminel): *otanpa asiasta pohdin* utána járok a dolognak (Kivi I, 375).

Pohti- szórni (gabonát); rostálni, megrostálni.

Pohtime, -hdin szóró-lapát, rosta, szóró-rosta.

Pohva fölfuvalkodott, henczegő, kérkedő.

Pohvaa-, if. -vata fölbugyogni, kiáradni; fölfuvalkodni, büszkélkedni, kérkedni.

Pohvantee, -nne repedés a jégen; fölbugyogó víz; jégkéreg (mely alatt nincs víz); kérkedés, henczegés.

Poija = *poju*.

Poijes = *pois*.

Poiju fiú, fiúcska.

Poika fiú; madárfi, kölyök; *poikase, -n* dim. || *Poika-nulikka* tacs-kó | —*talve, -vi* elő- v. utó-tél | —*tellukka* kölyök, tacs-kó, kamasz (Kivi II, 523).

Poikamaise, -n gyerekes.

Poikelta- l. *poikkea-*.

Poikempa, -pi: *poikemaksi* meszszebbre (Kal. 50, 187).

Poikenluoma rontás, varázslás által előidézett betegség v. egyéb baj (Kal. 45, 359).

Poikessa = *poissa* (Sat. I, 34).

Poiki- fiadzani, kölykezni.

Poikin -n keresztül, keresztben: *pitkin-p.* v. *pitkin ja p.* hosszában és széltében.

Poikista- keresztbe hajlítani; szöget képezni || *Poikistu-* keresztbe hajlani; eltávozni.

Poikite, poikiten, poikitse -n keresztül, keresztül át.

Poikittain, poikittaisin keresztül, keresztben.

Poikkea-, if. poiketa eltérni, leterteni || *Poikelta-* mom. (Kal. 14, 192) | *poikkeutta-* caus.

Poikkeen = *pois* (Sat. I, 34).

Poikkeukse, -us eltérés, kivétel.

Poikkeute, -us keresztben állás: *poikkeutta* keresztben, keresztbe (Kant. 222, b).

Poikkeutta- keresztbe tenni (Loits. 209, a); 2) l. *poikkeä*.

Poikki -n keresztül, keresztül át; szét, el (törni, vágni): *puu on p. a fa ketté van törve; sääreni meni p. lábam szára eltörött; jousta tien p. v. p. tien az úton keresztül szaladni; p.-päin v. p.-puolin keresztül, keresztbe*.

Poikkinaise, -n keresztül v. keresztben levő; széttört, összefügetlen, töredékes, csonka (Oks. 188).

Poikkioime, -oin ketté törött v. vágott, csonka (Kant. 231).

Poikue, n. pojut fiúcska.

Poime, -mi = *poimu*.

Poime- ránczolni, ránczba szedni, összehajtani; 2) = *poimi*- (Oks. 136) || *Poimettele*-, if. -*etella* rövid megszakításokkal v. aprózva tenni vmit; tipegni, ügetni (Kal. 13, 128).

Poimi- szedni, összeszedni || *Poimaise*-, if. -*sta* mom. (Kivi II, 467) | *poimiskele*-, if. -*lla* frequ.

Poimu ráncz, összehajtás.

Poimua-, if. -*uta* ránczolni, ránczba szedni.

Pois el, félre; *poissa* el (nem jelen): *on poissa* nincs jelen.

Poista- eltávolítani, elhárítani, lerázni || *Poistu*- eltávozni.

Pojillise, -n fias (San. 456).

Pojintima mostoha fiú.

Pojittoma-, -iton fiatlan (San. 534).

Poju fiúcska.

Pokettoma, -eton ügyetlen, alkalmatlan, hasznavehetetlen.

Pokko v. **poko** fájás, fájdalom.

Pokkuroitse-, if. -*oita* meghajtani magát, hajlongani (Oks. 134).

Pokosta [or.] templomfalu; község (Kant. 179, b).

Pokotta- = *pakotta*- 2.: *päättäni pokottaa* fejem fáj.

Polantee, -nne téli út beszakadása (Loits. 166, b).

Poliisi [sv.] rendőrség.

Polke- taposni, lépni; alányomni, kevésre becsülni (árút) || *Polkaise*-, if. -*sta* mom. | *poljetta*-caus. | *poljeskele*-, if. -*lla* frequ.

Polkime, -ljin lábitó; áthidalló deszka (Kant. 9, a).

Polku ösvény.

Polkuime, -uin ösvény (Loits. 47, b); 2) lépcsőfok; 3) lábitó.

Pollista- = *pullista*-.

Polo karóra erősített halász-horog; 2) úszófa (mely a horog v háló helyét mutatja)-

Polo nyomorúság, balsors, baj, szorultság: *polon alaise*, -n = *poloise* (Kal. 33, 8).

[ságos.

Poloise, -n szegény, nyomorú-

Polottele-, if. -*otella* jajveszékeln, panaszkodni (Kal. 43, 376).

Polska [sv.] polka, lengyelke (táncz).

Polskaroitse-, if. -*oita* polkát tánczolni (Oks. 94).

Polsta v. **polstu** [or.] szántakaró, lábtakaró.

Polstari [sv.] vánkös.

Poltakse, -as tüzelék, tűzrevaló (Kal. 23, 398).

Poltta- égetni: *p. sikaria* szivarozni; *p. püppua* pipázni.

Polttajaise, *-n* = *polttiaise*.
Polttee, *-lte* égés, égetés, égő fájdalom, gyulladás; forró-láz; irtás-föld (Kant. 166, b).
Polttiaise, *-n* csalán.
Poltttime, *-ltin* tüzelő, égető szer (Kal. 31, 149) || *Poltin-puut* (plur.) tűzi-fa.
Polttimo pálinkafőző-ház.
Polttina [or.] fél rubel (Kant. 174, b).
Poltto égetés: *p.-puut* tűzi-fa.
Polukse, *-us* térdkötő, harisnya-kötő.
Polustime, *-in* kengyel; 2) ösvény; 3) lábitó.
Polve, *-vi* térd, hajlat; nemzedék, emberöltő, élet tartama, hosszú idő: *ei polvenansa* sohasem || *Polvipäivä* élet tartama, nagyon hosszú idő (San. 7).
Polveile, if. *-lla* kanyarogni, ki-gyózni.
Polvekkee, *-veke* kis hajlás v. gör-bület.
Polvekse, *-ves* nemzedék, ember-öltő, időkor, kor (Kal. 5, 176).
Polveutu- leszármazni.
Polvistu- térdet hajtani, letérdel-ni; hajlani, kanyarodni.
Polvittele, if. *-itella* kanyarogni (Oks. 133).
Polvuise, *-n*, a. rel. *polve*; élet-hossziglan tartó, vmivel v. vkivel egy-idős, örök: *vuori päivän p.* (Suon. II, 59); *polvuiset pahan-tekiät* (Loits. 39, b).
Polvukse, *-us* térd, térdkötő (Kal. 40, 342).
Pomahta = *pamahta*.
Pomise, if. *-sta* tompa hangot adni, morogni (Loits. 260, b).

Pommi [sv.] bomba.
Pommitta- bombázni.
Pompahtele-, if. *-hdella* ugrálni, pattogni (Kivi II, 167).
Pongahutta- pattantani (Loits. 31, b).
Ponka kunyhó, viskó.
Ponnahta- pattanni (Kivi II, 12).
Ponnellise, *-n* nyomatékos, erős, hatalmas.
Ponnettoma, *-eton* végzetetlen, szüntelen, mérhetetlen, heves (Kal. 17, 530).
Ponnista- feszíteni, megfeszíteni, erőltetni, ellenszegülni: *p. voimi-ansa* erejét megfeszíteni || *Ponniste*-, if. *-lla* frequ.
Ponte, *-nsi* nyél vége v. gombja, nyél: *miekan p.* kardmarkolat; *kanteleen p.* a kantele vastagabb vége (Kal. 44, 238); *asian p.* a dolog veleje; *virren p.* vers ereje; dal főntartója (Kal. 21, 259).
Ponteva erővel teljes, nyomatékos.
Pontise, *-n*: *mahti-p.* l. *mahti*.
Pontta = *panta* (Loits. 209, a).
Popotta = *puputta*.
Poppa [or.]: *p.-miehe*, n. *-mies* bú-bajos, boszorkány-mester (Oks. 111).
Populi [or.] zsellér (San. 307).
Pora bégés, ordítás, bömbölés.
Pora [sv.] fúró.
Poraa- v. **poraja**-, if. *-rata* bégni, ordítani, bömbölni (Kal. 42, 476) || *Porahta*- mom.
Poraa-, if. *-rata* fúrni, repeszteni.
Porasta- fúrni.
Poree, *-re* buborék; lék, repedés (jégben).
Porehti- buborékolni.

Porina, n. act. *porise-* (Loits. 278, a).

Porise-, if. **-sta** buborékolni, buzogni, fornni; 2) hörögni, var-tyogni, kuruttyolni, morogni, bögni.

Porkka zurboló; csákllya.

Porkkaa-, if. **-rkata** zurbolni.

Porkkana hosszúkás répa; sárga-répa, murokrépa.

Pormestari [sv.] polgármester.

Poro meleg hamu; hamuból főzött lúg; salak, vminek alja, törmelék, por: *sahan p. fűrészipor* || *Poro-porvari* nyárs-polgár.

Poro szelid rénszarvas || *Poro-kello* kolomp, csöngő (Kant. 40, b).

Poroa-, if. **-ota** megrepedezni; szétforgácsolódni, szétszóródni || *Poroile-*, if. **-lla** frequ. | *porotta-* caus.

Porotta- port fölkavarni; 2) erősen égetni, izsztatni, tüzesíteni; fájdalmat okozni, fájni: *päätäni porottaa* fejem fáj; 3) durva munkát végezni; zajogni, zörögni, csörömpölni; dörmögni, veszekedni: *koillinen kovin porotti* (Kal. 2, 284).

Porsaa, -sas [or.] malacz.

Porsi- malaczozni, malaczot elleni.

Porska = *porkka*.

Porsku- kuruttyolni (béka).

Porstua [sv.] tornác, pitvar, előszoba.

Portaa, -rras [g.] бүрү; lépcső.

Portimohölgymenyét (Kal. 24, 38).

Portsa v. **portsaa**, -sas [or.] bir-
kózás, versengés (Sat. IV, 143).

Portti [sv.] kapu.

Portto [g.] kurva, szajha.

Porttola kurva-ház.

Poru ordítás, bőgés.

Poru- ordítani, bőgni.

Porvari [sv.] polgár: *porvaris-sääty* v. *porvaristo* polgári rend, polgárság.

Posahta- hirtelen és zajjal moz-
dulni (vízben), csobbanni.

Posi- = *pote-* (Sat. I, 109).

Poske, -ki pofa, oreza || *Poski-pää*
a pofa v. oreza legkiállóbb része.

Posliini [sv.] porcellán.

Possakka [or.] napszám.

Postee, -te [or.] ágy: plur. *posteeet*
ágynemű (Kant. 111, a).

Posti [sv.] pósta || *Posti-miehe*, n.
-mies póstás.

Potaati v. **potaatti** [sv.] burgonya.

Pote- beteg lenni, betegeskedni:
poteva beteg, beteges.

Poti betegség, rosszszállét (San.
259).

Poti- = *pote-*.

Potilaa, -las beteg, beteges.

Potise-, if. **-sta** tompán hangzani,
morogni, zúgni, pöfögni (mint a
kása).

Potka [or.] csánk (Loits. 61. a).

Potkaa-, if. **-kata** rúgni (Sat. I,
106).

Potkaukse, -us rúgás.

Potke- hálót vetni (Kal. 47, 331).

Potki- rugdalózní || *Potkaise-*, if.
-sta egyet rúgni | *potkahta-* egyet
rúgni, pattanni, rugaszkodni (Sat.
III, 17) | *potkittle-*, if. **-itella** rug-
dalózní, rugdosni.

Potko, **potku** rúgás; rúgó; 2) egy
háló-nem.

Poto betegség.

Poto- = *pote-* (Loits. 63, b).

Potra [or.] pompás; élénk, vidám
(Kant. 42, a).

Potsalkka [or.] nyak-ék (Kant. 90, b).

Potsase, -n [or.] bunda (Kant. 237, b).

Potso malacz (Kant. 82, b).

Potti [sv.] üveg, korsó, cserép-fazék (Kal. 15, 451).

Pottu [sv.] = *potti*; 2) = *potaatti*.

Potuska [or.] vánkös, fej-al (Kant. 88, b).

Pouaa, if. **pouata** [sv.] = *pou-vaa*.

Pouahutta- szünetet tartani, félben hagyni, megállni (Kal. 17, 144).

Pouhahta- pottyanni, zuhanni.

Pouhantee, -nne jégkása; jégkéreg (mely alatt nincs víz).

Poukama mély hely vízesések között; kis öböl; parti üreg (Oks. 171).

Poukea heves, kemény, szigorú (San. 161).

Poukka- v. **poukku**- ugrálni; csörömpölni, zörögni (San. 81).

Poukka szálló szikra; sietség, heves roham v. támadás, szorultság, szükség (San. 304).

Poukkaa-, if. **poukata** visszapatanni; hevesen és ugrálva szaladni; sietni; csattanni, pattanni; 2) hevesen megtámadni, szorítani, kényszeríteni || *Poukahta*-visszapatanni, ugrani, szökeleni; csattanni, pattanni (Kant. 23, a).

Poukku [or.] mosásban levő ruha (Kal. 11, 379).

Poukuttele-, if. **-utella** megtámadni, erőszakosan bánni vmivel; kalapálni, sulykolni (ruhát), mosni.

Pouskahtele-, if. **-hdella** reccsenni, puffanni (Loits. 128, a).

Pouta derű, tiszta száraz idő.

Pouti- derült és száraz lenni (idő), égetni, szárítani (nap heve).

Pouvaa-, if. **-vata** [sv.] jósolni, jövőndőt mondani (Kivi II, 367).

Pove, -vi kebel.

Praakaa-, if. **-kata** [sv.] beszélni, beszélgetni (Kivi II, 226).

Prakkari [sv.] = *plakkari*, *lakkari* (Kivi II, 233).

Pramea [g.] pompás, pompázó, fényűző, kérkedő.

Preivi [sv.] levél (Kivi I, 256).

Prenikka [or.] borsoska, mézeskalács (Kivi II, 280).

Priisku- = *pirsku*- || *Priiskutta*- = *pirskutta*-.

Proiti- [or.] menni, haladni, utazni (Kant. 84, b).

Propati- [or.] meghalni, kimúlni (Kant. 84, b).

Protise-, if. **-sta** motyogni.

Provasti [sv.] esperes.

Pruukaa- v. **pruukkaa**-, if. **pruukata** [sv.] használni, élni vmivel; szokni (Kivi II, 370).

Prykää-, if. **-kätä** [sv.] főzni (italt: Kivi II, 167).

Präntti [sv.] sajtó, nyomás.

Pränttää-, if. **-ntätä** [sv.] nyomtatni (könyvet).

Pudista- rázni.

Pudotta- l. *putoa*-.

Pueskele-, if. **-lla** l. *puke*-.

Puetta- l. *puke*-.

Puetukse-, -us öltözet.

Puhahta- l. *puhkaa*-.

Puhakka fölfújt, duzzadt, puffadt, dagadt, kövér.

Puhallukse-, -us fuvallás, fuvallat;

- 2) duzzadtság, puffadtság: *on puhalluksissa föl van duzzadva v. puffadva.*
- Puhalta-** l. *puhu-*.
- Puhdasta-** = *puhdista-* (San. 275) || *Puhdastele-*, if. -lla frequ. (Loits. 193, a).
- Puhdista-** tisztítani || *Puhdistu-* tisztulni.
- Puhdistukse, -us** tisztítás: *uskon p.* hitújítás, reformáció.
- Puhee, -he** beszéd: *tulla puheeksi* szóba kerülni; *ottaa puheeksi* szóba hozni; *puheena olera* szóban forgó; *käydä jonkun puheilla v. mennä jonkun puheille* vkihez beszélni menni || *Puheen-alaise, -n* szóban forgó | —*johtaja* elnök | —*parte, -rsi* szólásmód || *Puheimiehe*, n. -mies elnök; szószólló; kérő (násznagy).
- Puheise, -n**, a. rel. *puhee*: *harva-p.* l. *harva*.
- Puhele-**, if. -lla l. *puhu-*.
- Puheliaa, -ias** beszédes.
- Puheliaisuute, -uus** beszédesség, bőbeszédűség.
- Puhina**, n. act. *puhise-*.
- Puhise-, if. -sta** szuszogni, lihegni, fújni (orrával), sziszegni || *Puhista-* fölfújni, duzzasztani, puffasztani.
- Puhka** fölfújtság; bötyök, gumó (Loits. 131, a); 2) fújás, szuszogás, lihegés; fáradtságos munka, nehézség, szorultság; 3) fölfuvalkodott.
- Puhkaa-, if. -kata** fújni, szuszogni, lihegni || *Puhkaile-*, if. -lla frequ. (Kal. 23, 290) | *puhakta-* mom.
- Puhkaise-** l. *puhko-*.
- Puhkea-, if. -hjeta** fakadni, kitörni, pukkadni.
- Puhki** által, át, keresztül; szét, el (törni, vágni).
- Puhki-** = *puhkaa-*.
- Puhko** = *puhka, pahka* (Loits. 66, a).
- Puhko- v. puhkoa-, if. -ota** át-szúrni, áttörni, kiszúrni, nyitni (Kant. 28, b) || *Puhkaise-, if. -sta* mom.
- Puhku:** *yhtä puhkua* egy huzomban, egy lélekzetvételre.
- Puhku-** = *puhkaa-*.
- Puhkuri** ár (subula).
- Puhlakka v. puhlea** [or.] fölfújt, dagadt, duzzadt.
- Puhotta-** díszleni, tenyészni; 2) = *puhkaa-*.
- Puhtaa, -hdas** tiszta: *puhua suunsa puhtaaksi* kibeszélni magát, elmondani a mi a szíven fekszik.
- Puhtee, -hde** korány, szürkület, gyertya- v. lámpavilágnál való dolgozás ideje (Kal. 18, 43).
- Puhti** neki-eredés, sebes menet, roham; 2) erő, jóllét, jó-mód; 3) szeszély; cselfogás; 4) betegségi roham; fájdalom.
- Puhtukaise, -n** tiszta (Loits. 146, a).
- Puhu-** fújni; 2) beszélni: *puhuj* szónok || *Puhele-, if. -lla* fújni, fújdogni; 2) beszélgetni, folyton beszélni; szölongatni, szólíttatni | *puhalta-* fújni, fuvalítani; *puhallutta-* caus., intens. | *puhuttele-, if. -utella* megszólítani; szólni, beszélni vkivel (*jotakuta*).
- Puhua-, if. -uta** lehelni, fújni; sziszegni, zúgni. [szél.]
- Puhuri** fújó, erős szél, éjszaki

Pui-, if. **puida** verni, csépelni || *Puitta-* caus., intens. (Kal. 50, 363).

Puihkea fürge; önhitt, hiú.

Puikkea hosszúkás és egyik vége felé vékonyodó; tojásdad.

Puikelta- = *puikki-*.

Puikka- v. **puikkaa-**, if. **puikata** kidugni (pl. fejét az ágak közül).

Puikkari háló-kötő pálcza; 2) egy tavaszi madár (San. 403).

Puikki- elillanni, elosonni (Kal. 43, 125) || *Puikahta-* mom.

Puikko pálczika, faszeg, szilánk; szekér- v. szánrúd (Kal. 12, 302): *jää-p.* jégcsap.

Puikulaise, -n hosszúkás, hengerded (Loits. 289, a).

Puikutta- sugárként folytatni (Kal. 9, 59).

Puima cséplés || *Puima-konee*, -ne cséplő-gép.

Puiperoise, -n csipegő, csiripelő (Loits. 134, a).

Puiperoitse-, if. -oita v. **puiperta-** csipegni, csiripelni (Kant. 143, a).

Puipottele-, if. -otella csipegni, csiripelni; 2) elillanni, elosonni.

Puippu madárfiók.

Puiroa vágás, erdő-vágás (Kant. 212, a).

Puise, -n, a. rel. *puu*; 2) bocska, kád (Kal. 20, 179).

Puiskahta- = *puikahta-*.

Puisma kelés, kelevény, fekély.

Puista- = *puidista-* (Kal. 48, 188).

Puistikko liget, berek, kert, fa-sor (Loits. 73, b).

Puisto fa-rakás; park, liget, fa-iskola.

Puisuute, -uus fa-bőség (Kal. 39, 165).

Puitta- rázni; 2) illanni, osonni; kúszni, mászni; 3) l. *pui-* || *Puittele-*, if. *puitella* frequ. (Kant. 58, a).

Puittee, n. **puite** gárgya, kút-korlát; keret, ráma; plur. *puitteet* állványok, állások (pl. építésnél).

Puitto, n. act. *puitta-*.

Puitto [or.] épp úgy mint ha.

Puitukka czövek, faszeg: *poika-p.* legényke (Kant. 103, a).

Pujahta- = *puikahta-* || *Pujahutta-* caus.

Pujea = *puikea*.

Pujetta- = *puetta-*; 2) = *pujotta-*.

Pujo hosszú és vékony ág, vessző.

Pujoa-, if. -ota átszúrni, befűzni; osonni, lopódzni || *Pujotta-* átszúrni, (be-, föl-) fűzni; osonni | *pujottele-*, if. -otella, frequ. *pujotta-*; refl. *pujottelei-*, if. -eita beosonni, befészkelni magát.

Puka bog, gomb, gumó: *satulan p.* nyeregkápa.

Pukahta- hirtelen mozdulni, mocczanni, lebbenni; siklani, illanni, osonni; 2) mukkanni, kukkanni.

Pukama kelés, kelevény, fekély; 2) fenyű-sarj, hajtás.

Pukara hosszú (meneteles) víz-esés; 2) = *pukari*.

Pukari jómódú, gőgös, merész ember (San. 437).

Puke- felöltetni, öltöztetni: *p. päälensä* v. *yllensä* felöltetni, felöltöztetni; *p. päältänsä* levetköztetni, levetni; *pukema* öltözet || *Pueskele-*, if. -lla frequ. | *puetta-* catts. | *pukeutu-* öltöztetni.

Pukee, n. **pue** viselet, ruházat, ruha (Sat. IV, 86).

Pukelta- befűzni (pl. tűbe cérnát).

Pukime, *n. puin* v. *pukinee*, *-ne* öltőruha, öltözet.

Pukka [sv.] fenyegető kérés, dacz; 2) lökés, bökés.

Pukkaa., *if. pukata* [sv.] fenyegetődzve kérni, daczoskodni; 2) lökni, bökni.

Pukki [sv.] bak, kecskebak.

Pukki- v. **pukkiloitse-**, *if. -oita* öklelni, taszigálni, lökdösni (Loits. 215, b; Sat. III, 48).

Puksahta- lezuhanni, lepottyanni, lepuffanni.

Puksu [sv.] plur. *puksut* nadrág (Kant. 106, b).

Puku ruha.

Pukuime, *-uin* = *pukime*.

Pula jégnyílás; 2) szorúltság, baj.

Pulaa- v. **pulaja-**, *if. -lata* lubiczkolni, lobácsolni, bukdácsolni (vízben) || *Pulahta-* (vízbe) zuhanni, pottyanni, puffanni, lebukkanni (Kal. 18, 73).

Pulakka = *pula*.

Pulakoitse-, *if. -oita* = *pulaa-*.

Pulikka gombolyag-bél; faszeg, karó, fatőke (Sat. I, 29).

Pulikoitse-, *if. -oita* = *pulaa-*.

Pulise-, *if. -sta* = *pulaa-*.

Puljaa-, *if. -jata* sűrögve mozogni, rajzani || *Puljahta-* mozdulni, mocczanni, siklani, pottyanni.

Pulkitse-, *if. -ita* faszeggel bedugni, czövekelni, ékelni: *p. sonnia* (kiherél: San. 87).

Pulkka [sv.] czövek, faszeg.

Pulkka lapp-szán.

Pulkkaa., *if. -lkata* zurbolni, lökdösni, taszigálni, taszigálva hajtani.

Pulkkaraise, *n* kis szán (San. 294).

Pulkki: *sonni-p.* kis bika (Kivi II, 373).

Pulkki- czövekkel v. faszeggel ellátni.

Pulkotta = *pulkkaa-*.

Pullahta- buborékolni, buboréként fölszállni; eltörni; 2) fölfűjni, földuzzasztani.

Pullakka v. **pullea** fölfűjt, duzzadt.

Pullerehta- henteregni, gurúlni, hanczúrozni.

Pullero gömbölyű duzzadt tárgy, gömb, golyó || *Pulleroise*, *n* dim.: *poika-p.* (Sat. IV, 31).

Pullertele-, *if. -rrella* pofáját fölfűjni, fölfuvalkodott lenni, ellenszegülni, morogni (Loits. 111, a).

Pulli hasas edény, bögre, paláczk, hordócska; 2) hólyag, buborék; 3) fölfújtság, duzzadtság || *Pullikka* nagy hasas edény, hordó, tonna.

Pullikoitse-, *if. -oita* fölfűjt arcczal beszélni, büszkén beszélni, nagyokat mondani.

Pullista- duzzasztani, fölfűjni || *Pullistu-* med.

Pullitta- v. **pullittele-**, *if. -itella* = *pullikoitse-*.

Pullo buborék, hólyag; 2) hasas edény, paláczk; 3) fölfújtság, duzzadtság: *pullo-poske*, *-ki* duzzadt képű; 4) fenyűfa-kéreg, háló-úsztató fenyűfa - kéregből (Kal. 35, 63).

Pullotta- = *pullikoitse-* (San. 455).

Pullukka duzzadt, vastag, testes lény (Loits. 165, b).

Pullukse, *-us* tuskó, zömök v. nehézkes ember, golyhó, fajankó (Kal. 23, 675).

Pulma véletlen baleset, baj, kár, vész, akadály (Kal. 17, 186); 2) zaj, lármá.

Pulmaa-, if. **-mata** v. **pulmasta-** zajogni, lármázni.

Pulmose, **-n** hómadár; havasi sármány (emberiza nivalis: Kal. 11, 385).

Pulmukaise v. **pulmuse**, **-n** = *pulmose* (Kant. 72, a; Loits. 269, b).

Pulppu v. **pulpukka** nimfa (nymphaea).

Pulppua-, if. **-lputa** fölbuzogni, fölbugyogni: *lähde pulppuaa* || *Pulputta-* caus. (Kant. 195, a).

Pulputtime, **-utin**, n. instr. *pulputta-* (Kant. 209, a).

Pulska v. **pulskaa**, **-kas** termetes, derék, deli.

Pulskea, **pulski** = *pulska*.

Pumaa- v. **pumaja-**, if. **-mata** tompa hangot előidézni, döngetni; (fig.) dúdolni, motyogni (Kant. 41, b) || *Pumahta-* dördülni, csattanni.

Pumpula buborék; bimbó.

Pumpuli [sv.] gyapot, pamut.

Puna vörösség, pirosság; vörös v. piros szín || *Puna-juure*, **-ri** timpó, rózsás gerely, varjúláb, csókaláb | *-kerä* vörös gombolyag (Kant. 131, a); *-keräise*, **-n** dim. | *-kypärä* vörös sapka (Kal. 14, 38) | *-lintu* pirók | *-parta* vörösszakáll v. szakállú | *-poske*, **-ki** v. *-poskise*, **-n** piros orcájú v. arcú, piros pozsgás | *-tukka* vörös haj v. hajú.

Punaa-, if. **-nata** vörösre festeni, pirosítani (Kivi II, 211) || *Punah-ta-* vörösbe játszani, pirosas lenni, hirtelen v. kissé elvörösödni.

Punahko vöröses, pirosas.

Punaise, **-n** vörös, piros.

Punaise-, **punalta-** l. *puno-*.

Punallukse, **-us** sodrás; sodrott v. ferde helyzet; sodrott kötél: *makaa punalluksissa* körben v. meggörbedve fekszik (Sat. I, 3).

Punasta- vörösre festeni, pirosítani || *Punastu-* elvörösödni, elpirúlni.

Punehti- pirosítani, vörösíteni, vörösbe játszani (Kal. 10, 248).

Punehtu- = *punastu-*.

Punele- l. *puno-*.

Punerta- pirosítani, vörösnek látszani: *punertava* vöröses, pirosas || *Punertu-* vörössé v. pirosassá lenni.

Punerva = *punertava*.

Punetta- csavarni, tekerni, sodorni, befűzni (tűbe); csavartatni, tekertetni, sodortatni, befűzetni.

Pungasta- erőlködni, fáradozni; létrehozni (Kal. 17, 186).

Punnaa-, if. **-nata** erőlködni, fáradozni; túrni (Sat. III, 24).

Punnitse-, if. **-ita** mérni, mérlegelni || *Punnittele*, if. **-itella** mérlegelni.

Punnukse, **-us** súly, teher.

Puno- fonni, sodorni || *Punele-*, if. **-lla** frequ. (Kant. 184, b) | *punaise-*, if. **-sta** mom. (Loits. 215, a) | *punalta-* csavarintani, sodorintani | *punotta-* caus.

Punokse, **-os** sodrás, sodrottság: *on punoksissa* össze van sodorva.

Punotta- pirosítani, vörösíteni, vörösnek látszani; 2) l. *puno-*.

Punssi [sv.] punch.

Punta [sv.] súly; lívlandi font (lispund: 8·501 kilogramm).

Puntari [sv.] kézi mérleg, gyors-mérleg : *pilvein p.* (fig.) égi meszelő, csavargó kamasz.

Puntiaa, -ias súlyos; testes; zömök ember.

Punttaa, if. -ntata kalapálni, döngetni, verni; 2) = *punnaa*.

Puntti [sv.] pont (Kivi II, 173); 2) nehezék, mérőszűly.

Puo alfel, segg (San. 381).

Puohaa, if. -hata = *puuhaa*.

Puohtime, -hdin = *pohtime* (Kant. 70, b).

Puola áfonya, vörös áfonya.

Puola [sv.] vetelő; küllő (kerékk.), fok (létra-f.).

Puola Lengyelország || *Puola-hattu* lengyel sapka (Kant. 90, b).

Puolaime, -ain = *puola* 1.

Puolalaise, -n lengyel.

Puole, -li fél; oldal: *p. vuotta* fél év; *oikea p.* jobb fél, jobb oldal; *vasen p.* bal fél, bal oldal; *mies-p.* v. *miehen-p.* férfi-nem; *nais-p.* v. *vaimo-p.* v. *vaimon-p.* nő-nem; *pitää jonkun puolta* és *pitää puolensa* (*puoltansa*, *puoliensa*) 1. *pitä-*: *puolesta* -ért, részéről, -ra nézve; *puolestani* részemről; *puoleensa* magához, maga felé; *puoleksi* félig; *puolella*: *ulko-puolella* -n kívül; *sisä-puolella* -n belül; *puolen*: *tällä puolen* -n innen; *toisella puolen* -n túl; *molemmin puolin* mindkét felül v. részen, kölesönösen; *kaikin puolin* minden tekintetben || *Puoli-eräise*, -n feliben levő, félig kész, bevégezetlen | —*päivä* dél: *edellä puolen-päivän* délelőtt; *jälkeen* v. *jällestä puolen-päivän* délután; *p.-päiväise* v. *-päivällise*, -n ebéd | —*toista*

másfél | —*yö* éjfél | —*ääntiö* félhangzó || *Puolen-pito* pártoskodás, részrehajlás, előszeretet, pártfogás | —*pitämättömä*, -*ätön* részrehajlatlan, pártatlan | —*pitävä* részrehajló, pártoskodó.

Puoleise, -n párti, pártbeli, párt-hoz tartozó.

Puolene, if. -leta félig elmúlni, fogyni (Kant. 66, a) || *Puolenta-caus.* (Kant. 66, a).

Puolettoma, -eton fél nélkül való, pártatlan, hasonlíthatatlan, mértéktelen, határtalan, féktelen.

Puolikkaa, -ikas fél, fele vminek.

Puolikko fél, fele vminek; fél tonna (mérték).

Puolimaise, -n feliben levő, félig kész; oldali, oldalt való.

Puolinaise, -n félig-meddig való, félig kész.

Puolio had-szárny (Oks. 150).

Puolise, -n, a. rel. *puole*; délebed.

Puolisko fél, fele vminek.

Puoliso házastárs (férj v. feleség).

Puolitta-felezni: *puolittain* fele részben.

Puollukse, -us védelem, pártolás, támogatás || *Puollus-miehe*, n. -*mies* pártfogó.

Puollusta = *puolusta*.

Puolta-vkinek felén (pártján) lenni, vkit védeni; kontrázni || *Puoltu*-vkinek pártjára állani, vkihez szegődni (Kant. 168, a).

Puolto, n. act. *puolta*:- *p.-sana* ajánlás, szószólás.

Puoluee, -ue párt.

Puolukaise, -n = *puolukkaise*.

Puolukka = *puola* || *Puolukkaise*, -n. dim.

Puolukse, -us rész, fél, párt ||

Puolus-miehe, n. -*mies*pártfél, pártfogó, védő.

Puolusta- vkinek felén (pártján) lenni, vkit védeni.

Puolustukse, -us védelem.

Puomi [sv.] retesz, sorompó; 2) zúgolyfa.

Puoskari [sv.] kuruzsló; barom-orvos.

Puoskaroitse, if. -oita kuru-zsolni.

Puoti [sv.] bolt.

Pupise, if. -sta morogni, dör-mögni.

Pupu nyúlfi, nyúl.

Puputta- mákogni (nyúl módjára).

Pura [sv.] fűró, nagy ár; jégcsap; 2) szószátyár (San. 73).

Puraa, -ras véső, fűró-vas; jégcsap (Loits. 102, a).

Puraa, if. -rata fornni, buzogni, sisteregni || *Purahta*- mom.; 2) gördülni, zuhanni, puffanni (Loits. 128, a).

Puraisime, -in fűró; nagy fog (Kal. 46, 502).

Puraksi- oldani; refl. *puraksi*-, if. -ita oldódni (Kant. 263, a).

Pure-, if. -rra harapni, rágni || *Puraise*, if. -sta mom. | *pureksi*- v. *pureskele*-, if. -lla harapdálni, rágesálni | *purettele*-, if. -etella harapdálni | *p.püliä* (köszörülni, élesíteni: Kal. 6, 56).

Puree, -re harapás, rágás: *vatsan pureet* hasrágás, hascsikarás.

Purhotta- duzzadni, pöffeszkedni; zajogni, dörögni.

Purila v. **purilaa**, -las v. **purilo** (teherhordó) saroglya.

Purise-, if. -sta = *puraa*- || *Purista*- caus.

Purista-nyomni, szorítani: *p.kättä* kezét szorítani.

Puristime, -in szorító, csavar (Kivi I, 201).

Puritsa v. **puritsia**: *p.-koira* harapós kutya (Loits. 32, a; Sat. II, 159).

Purjee, -je [g.] vitorla || *Purjeniekka* vitorlás (Kal. 29, 66).

Purjehdukse, -us vitorlázás.

Purjehise, **purjeise**, -n vitorlás.

Purjehti- vitorlázni, hajókézni.

Purka- v. **purkaa**-, if. -rata bontani, szétszedni, leszedni; kiüríteni: *p. maahan* lebontani (épületet); *p. laivaa* hajóból a terhet kirakni; *p. tuomio* ítéletet föloldani, megsemmisíteni, érvénytelenné tenni; *joki purkaa vetensä mereen* (a tengerbe ömlik); *p. sopimus* egyezséget fölbontani; *p. suutansa* szidalmazni, gyalázni || *Purkaile*-, if. -lla frequ.: *kalan pursto purkaeli* (t. i. hangokat: Kal. 41, 28).

Purke- = *purkaa*-.

Purkki [sv.] bődön.

Purko- = *purkaa*- (Kant. 113, a).

Purlakka [or.] zsellér, béres; csavargó, sehonnai, mihaszna ember (Kant. 168, a).

Purmu néminemű szán; 2) = *pulma* (Loits. 228, b).

Purno v. **purnu** hambár (Kant. 29, b).

Purnu süppedékes hely.

Purnua-, if. -uta bugyogni, buzoogni.

Puro patak, ér; kis völgy.

Purpura [sv.] bíbor.

Purraa, -ras v. **purrikkaa**, -ikas jégcsap.

Pursea dagadt, duzzadt.

Pursi = *pursu*.

Pursku- kibuzogni, kibuggyanni, frecesenni; fújni, horkolni: *tulta purskua* tűz-okádó || *Purskahta*-mom.: *p. nauruun* elnevetni magát; *p. itkuun* sírva fakadni.

Pursto = *pyrstö* (Kant. 60, a).

Pursu = *pursku*- (Loits. 151, a).

Purte, -rsi naszád, dereglye, csónak.

Purtilo teknő, válu; sajka, csónak (Kal. 23, 160).

Purto v. **purtu** etetés, megállás v. pihenés (etetés végett: Kant. 252, b).

Puru harapás, rágás; rágott vmi: *sahan p. fűrés*-por || *Puru-poika* harapó fiú (Loits. 110, b) | —*tu-pakka* bagó.

Puserta- nyomni, szorítani, facsarni.

Puske- v. **puski**- öklelni, lökdösní; szúrni (Kivi II, 234) || *Puskeile*-, if. -lla frequ. (Kivi II, 220).

Puski öklelés, lökés; szúrás (Loits. 81, b).

Pusku, n. act. *puske*-; 2) = *pusku-tauti*: *noidan pusku*t varázslatok || *Pusku-tauti* = *ampu-tauti* (Loits. 57, b).

Pusku- = *puske*- || *Puskuttele*-, if. -*utella* frequ. (Loits. 58, b).

Puskuri támasztó, támaszték (Kivi II, 141).

Pussahta- hirtelen előtörni, kibuggyanni.

Pussakka [or.] = *kussakka*.

Pussi [sv.] zacskó, zsák; 2) duzzadtság.

Pussistu- földuzzadni.

Pussukse, -us duzzadtság, fölfújt-

ság: *pane posket pussuksihin* (fújd föl: Loits. 267, b).

Pusutta- uszítani.

Puteli [sv.] butellia, palaczk.

Puterehta- késlekedni.

Putero késlekedő.

Puti: *p. puhdas* tisztádon tiszta, egészen üres.

Putikka zseb; 2) kicsiny és gyenge lény (Kivi II, 226).

Putikko pocsolya; mocsáros v. vizenyős hely.

Putise-, if. -*sta* potyogni, lepotyogni, hullani.

Putkahta- szökelleni, ugrani, lövelleni: *putkahti mereen* (Sat. I, 80).

Putkaile-, if. -*lla* lökdösní, rázni (Kal. 27, 112).

Putkama = *pukama*.

Putke, -*ki* cső; csöves fűszár (Kant. 157, a); 2) medvetalpfü, bares akánt (*heracleum sibiricum*).

Putkistele-, if. -*lla* gyorsan mozogni, kapálódzni (Kivi II, 113).

Putku neki-eredés, sebes menet; egyenes állás: *aika putkua* hatalmas neki-eredéssel, ugyancsak neki-eredve; *yhtä putkua* v. *putkunan*sa egyenesen, egy huzomban, egy neki-eredéssel; *nousta putkulensa* fölegyenesedni; *maata putkullansa* kinyújtózva feküdni.

Putoa-, if. **pudota** esni, leesni || *Pudotta*- ejteni, leejteni | *putoile*-, if. -*lla* frequ.

Putoukse, -us esés: *veden p. víz*-esés.

Putro [lett] = *puuro* (Kant. 41, b).

Putsi [or.] hordó, tonna (Kant. 295, b).

Putu hulladék, törmelék, szemét.
Puu fa: *hevonon on puissa* (be van fogva); *puusta katsoen* távolról v. főlészinesen nézve; *istua puulle* leülni (fapadra v. -székre); *köydä puilleen* jól menni (a hogy kell, a kellő rendben); *köyhtyä v. joutua puille puhtaille* teljesen elszegényedni v. tönkre jutni || *Puu-seppä* asztalos | —*tarha* kert, fáskert; —*tarhuri* kertész || *Puun-piirroksa*, -os fametszet; —*piirtäjä* fametsző.
Puudukse, -us zsibbadtság: *oikea käsi on puuduksissa* (el van zsibbadva).
Puuha fáradozás, igyekezet, sürgés-forgás; fáradságos munka; bajos helyzet, szorultság.
Puuhaa-, if. -hata fáradozni, igyekezni, serényen dolgozni, sürögni-forogni || *Puuhaile*-, if. -lla frequ. (Kal. 25, 549).
Puuhakkaa-, -akas = *puuhkea*.
Puuhava = *puuhuva*.
Puuhka [or.] prém, bunda-gallér (Kant. 66, b).
Puuhkea duzzadó, lombos; büszke, pompás.
Puuhkova dagadó, duzzadó (Kant. 88, b).
Puuhotta- díszleni, tenyészni, virágozni; jól, bőven, kényelmesen élni.
Puuhue-, -ut fáscka (Kal. 45, 199).
Puuhuva vmi színbe játszó: *mustan-p.* sötétbarna, feketébe játszó.
Puujaa-, if. -jata fáradozni, iparkodni, serényen dolgozni.
Puujelo munka, igyekezet, sürgés-forgás (Kant. 277, b).
Puukhollari [sv.] könyvvivő.

Puukko gyilok; faragó-kés, bicsak || *Puukkose*, -n, dim.: *olla puukkosilla* bicskával verekedni.
Puukkoile-, if. -lla bicskával szurkálni v. verekedni.
Puulaa-, -las durva, vaskos.
Puulea, **puuleva** duzzadt, teljes, nagy; 2) = *puuhuva*.
Puumerkki [sv.] név-jegy, monogram.
Puumuli [sv.] = *pumpuli*.
Puuntu- = *puutu*-.
Puura [sv.] = *pura*, *puraa* (Sat. II, 69).
Puurakoitse-, if. -oita csörge-dezni (Kal. 20, 314).
Puuro [lett] kása.
Puurokse-, -os kásának való anyag. kásaliszt.
Puurta- hajkolni, barázdálni; 2) vágni, túrni, ásni, fölforgatni, fölturkálni.
Puuru [or.] sötétbarna ló (Kal. 24, 143).
Puuska hirtelen neki-eredés, roham (szélről, harag- v. lázról): *tuulen, vihan, kuumeen p.*; *noidan p.* varázslat-okozta betegségi roham, bűvös megrontás; 2) kiálló helyzet: *kädet puuskassa* (csipőre téve: Kal. 50, 252).
Puuskaa-, if. -kata erősen és rohamosan fújni; rohamosan kivetni v. kiokádni: *p. tulta* tüzet okádni || *Puuskahta*- mom.; 2) pottyanni, puffanni, zuhanni: *p. veteen* vízbe pottyanni.
Puuskahukse v. **puuskaukse**-, -us *puuska* 1. (Loits. IV.).
Puusku = *puuska* 1.
Puusku- fújni, kifújni || *Puuskutta*-intens. (Kivi II, 68).

Puusniekka özvegyasszony második férje; mostoha apa; második házasságban élő özvegyasszony (San. 404; Sat. IV, 87).

Puustavi [sv.] betű.

Puustelli [sv.] lakóhely, tanya: *sotilas-p.* katonai telek v. gazdaság (egy tisztnek v. altisztnek fönn-tartására rendelve).

Puusti [sv.] lökés, csapás, pofoncsapás (Kivi II, 547); 2) fogás, fondorlat, mesterkedés, akadály (Sat. I, 37).

Puutava vastag fájú, vaskos.

Puutiaise, -n levelész (aphis: Kivi II, 219).

Puutio pocsolya, mély gödör v. árok (? — Loits. 265, a).

Puutokse, -os megakadás, akadály (Kal. 30, 319).

Puutokse, -os hiány, szükség.

Puutollise, -n hiányos, tökéletlen (*puutteellise*).

Puutta- összfogni, összekapcsolni, kötni, megerősíteni (Kal. 16, 107) || *Puuttu*- megakadni v. megragadni vmin, beleakadni vmiibe (Kal. 3, 95); akadni, jutni, jönni (Kal. 34, 96); vmihez fogni, nyúlni: *p. puheesen* közbeszólni, beleszólni.

Puuttee, n. **puute** megakadás, akadály: *verkko on puutteessa* (meg- v. fönnakadt); 2) ragadvány, ragados nyavalya (Kal. 45, 358).

Puuttee, n. **puute** hiány, szükség: *puutteen-alaise*, -n hiányt v. szükségét szenvedő, hiányos.

Puutteellise v. **puutteise**, -n hiányos, tökéletlen.

Puutteellise v. **puutteise**, -n aka-

dályokkal telt, nem hajózható (víz).

Puutto megakadás, akadály.

Puutto hiány, szükség: *hän kuoli suku-puuttoon* magva szakadt, utódok nélkül halt meg (= vele kihalt a család).

Puuttu- hiányozni; nélkülözni, híjával lenni (Kal. 1, 45; 16, 7): *puuttuvaise*, -n hiányos, tökéletlen; hibás; hiányt v. szükségét szenvedő; nem elegendő; 2) 1. *puutta*-.

Puuttunaise, -n a ki vmivé talált lenni (Kant. 90, b).

Puutu- elfásúlni, megmerevülni, érzéketlenné lenni, elzsibbadni.

Puutumukse, -us zsibbadás, zsibbadtság.

Puutunnaise, -n ragadvány, nyavalya, baj (Kal. 45, 252).

Pyhentä- = *pyhittä*- [ber].

Pyhimykse, -ys szent (szent em-

Pyhittä- el- v. bekeríteni, elkülöníteni; fönn tartani v. kikötni magának; 2) szentelni, fölszentelni; szentnek tartani, ünnepelni; áldozni; bőjtölni.

Pyhki- = *pyyhki*-.

Pyhkime, -hin = *pyyhkime*.

Pyhyyte, -yys szentség; erkölcsösség, tisztaság.

Pyhä be- v. elkerített, elkülönített; bekerített v. elkülönített hely; szent hely; 2) szent, erkölcsös, tiszta; 3) félelmes, borzasztó (Kal. 23, 223; 45, 215); 4) ünnep, vasárnap: *käydä pyhissä* v. *pyhillä* zarándokolni; *pyhiin*- v. *pyhä-vaeltaja* v. *pyhissä käviä* zarándok; *pyhäin*- v. *pyhäinmiesten päiviä* mindenszentek napja.

Pyhäise, -n szent; ünnepi.

Pyhää-, if. -hätä szentelni, beszentelni.

Pyki- róni, rovátkolni, bemetszeni.

Pyky- fölemelni, emeléssel átsegíteni (kerítésen, árkon).

Pykälee, -le v. **pykälä** rovás, rovátk; fok; paragrafus, pont.

Pykältä- = *pyältä*-.

Pykkä karó.

Pylleröise, -n hengerded (Loits. 114, b).

Pylli gömbölyü (hengerded) és rövid vmi (Kivi II, 168).

Pyllisty- fejjel előre bukni, fölfordulni.

Pyilly far, alfel, segg; 2) előre hajló v. fölfordult helyzet: *olla pyillylensä* előre hajló helyzetben lenni; *mennä pyillyllensä* fejjel előre v. orra bukni; *mennä pyillyä* v. *gylenpyillyänsä* bukfenczezni.

Pyillyle-, if. -llä henteregni, fetrengeni (Kivi II, 247).

Pyillykkä gömbölyded tárgy, köpczös kis ember v. asszony.

Pyllähtä- fölbukni, fölfordulni.

Pyllöttele-, if. -ötellä: *joi pytystä pyllötteli* (guggolva ivott: Kant. 159, b).

Pylvähistö v. **pylväistö** oszlop-csarnok.

Pyarvi- bögni, bömbölni.

Pyrvää-, -väs oszlop, támaszfa.

Pynttää-, if. -ntätä kalapálni, ütlegetni (Kant. 33, b).

Pyntä- erőltetni, megfeszíteni (Kal. 48, 76).

Pypälö golyó-alakú (Loits. 134, a).

Pyrhistele-, if. -llä szárnyát csatogatni, berzenkedni (Kal. 30, 414).

Pyrintö törekvés.

Pyrise-, if. -stä dongani, döngicsélni; 2) rezegve mozogni; sürögölni, fáradozni || *Pyristä*- rezegtetni, rázni; berzenkedni, kapálódzni (Kivi II, 27); *pyristele*-, if. -llä frequ. (Kivi II, 267).

Pyrki- igyekezni, iparkodni, törekedni.

Pyrski-, **pyrsky**- = *pursku*- || *Pyrskähtä*- = *purskahta*-.

Pyrstö fark (hal-, madár-f.) || *Pyrstö-tähte*-, -ti üstökös-csillag.

Pyry hózivatar.

Pyryä-, if. -ytä (viharban) szállongani (hó): *lumi pyryä* || *Pyryttä*- id.: *lumi pyryttää* (szállong); *pyrytti tien umpeen* (kiinni, tukkoon) befúta az utat a hó.

Pyrää- v. **pyräjä**-, if. -rätä = *pyrhistele*- (Kal. 22, 475) || *Pyrähtä*- mom.; (szárnyát csatogatva) fölröppenni (Loits. 75, b).

Pyssy [sv.] puska.

Pysty egyenesen álló (állás), fölegyenesedett, föllálló: *pystyssä* fent, lábon állva; *olla pystyssä* állni, álló helyzetben lenni; *pysyä pystyssä* megállni (a lábán); *pystyn* föl, lábra; *silmit pystyssä* v. *pystyssä silmin* kimeresztett szemmel || *Pysty-nenä* pisze orr |—*suora* függőleges.

Pysty- rajta fogni, belehatni; érteni vmihez: *häneen ei pysty mikkään* rajta nem fog v. rá nem hat semmi sem; *kauneus pystyy silmin* a szépség szembe ötlík; *se asia ei pysty päähäni* az á dolog nem fér a fejembe; *sinä pystyt kaikkiiin* te mindenhez értesz || *Pystyttä*- föllállítani.

Pystyise -n föllálló, függőleges.

Pystö = *pysty*.

Pysy- maradni, megmaradni, megállni (helyén): *pysyväise*, -n állandó, maradandó; *pysymättömä*, -ätön állhatatlan, meg nem álló, meg nem maradó, mulandó || *Pysähty-*, *pysäy-*, if. -ytä megállani | *pysähtä-*, *pysähdyttä-*, *pysähyttä-*, *pysäyttä-*, *pysättä-* megállítani.

Pysymykse, -ys maradás.

Pysähdykse v. **pysäykse**, -ys megállás: *pysähdys-* v. *pysäys-* paikka állomás.

Pytikkä kis puttony (Kant. 92, a).

Pytinki [sv.] épület.

Pytki- hosszúkás darabokra v. szeletekre vágni, szeletelni; 2) = *pötki-*.

Pyty hosszúkás falat, hosszú szelet (Kivi I, 226).

Pyt kylä hosszúkás, tojásdad; hosszúkás vmi (pl. edény).

Pytty [sv.] puttony.

Pyy fajt, császárfajt, császármadár.

Pyydykke, -yke = *pyydykse*.

Pyydykse, -ys tör, kelepce, csapda; fogás; fogni való állat.

Pyydystä fogni (törrel, kelepceével).

Pyydökse, -ös = *pyydykse*.

Pyyhkee, -he törülköző; zsebkendő: *käsi-p.* (Kal. 23, 248).

Pyyhki v. **pyyhkää**, if. -kätä törülgni || *Pyyhkäise*, if. -stä mom. | *pyyhkäitä* mom; refl. *pyyhkäitäi*, if. -äitä rohanni, vetni magát (Kal. 35, 268) | *pyyhkätele*, if. -ätellä törülgetni, söpörni (Kal. 7, 49).

Pyyhye, -yt, dim. *pyy*.

Pyyhyläise, -n duzzadt, puffadt (Loits. 113, a).

Pyykitse, if. -itä mosni, szapulni (San. 194).

Pyykki kórákás; határkő, határ-jel.

Pyykki [sv.] mosás, szapulás, lúgozás.

Pyykä bögni, ordítani, bömbölni; dörögni, durrogni (Kant. 261, a).

Pyylevä v. **pyyleä** tömérdek, nagy, természetes.

Pyily: *p.-poika* nagy, természetes legény v. vaczokban tartózkodó (medve epithetonja: Kal. 46, 625).

Pyyennökse, -ös fogás.

Pyynti fogás.

Pyyntö kérés: *se tapahtui minun pyynnöstäni* (az én kérésemre); *koston p.* bosszúvágy; 2) fogás: *kalan p.* halfogás, halászat.

Pyyppöttele, if. -ötellä csipegni, csicseregni (Kant. 124, a).

Pyyristä kifeszíteni, kiterjeszteni: *p. silmiänsä* szemeit kerekre nyitni; 2) késlekedni.

Pyyrö: *p.-silmiä* kidülledt szemű (nyúl epithetonja: Loits. 116, b).

Pyytä fogni (halat, vadat); 2) kérni; 3) igyekezni, iparkodni, vágyakozni, utána járni, igényt tartani vmire, követelni, keresni, próbálni.

Pyytö fogás; tör, kelepce; 2) kérés.

Pyältä hajkolni, berovásokat tenni (Kant. 70, a).

Pyökki [sv.] bükkfa.

Pyökyräise, -n, parall. *hyökyräise* (Loits. 275, a).

Pyöperöise v. **pyöpyräise**, -n, parall. *hyöperöise*, *hyöpyräise* (Loits. 128, a; 275, a).

Pyöreä kerek, gömbölyű.

Pyöri- forogni || *Pyörähtä-* hirtelen fordulni (körül- v. megfordulni): *pyörähti ylös* fölpattant (Kivi I, 256); refl. *pyörähtäi-*, if. -*äitä* hirtelen megfordulni (Kal. 40, 114) | *pyörähtele-*, if. -*hdellä* forogni | *pyöriskele-*, if. -*llä* forogni, gurulni | *pyörittä-* caus.

Pyörikkä gömb, golyó.

Pyöriäise, *-n*: *tuulen p.* forgószeél.

Pyörrykse -ys v. **pyörörkse**, *-ös* aléltság, ájulás, szédülés; 2) forgás, gurulás, gördülés.

Pyörtee, *-rre* örvény.

Pyörtevä forgó, keringő (Loits. 308, b).

Pyörtä- forgatni, körülforgatni; esztérgályozni; 2) = *pyörryttä-* 1. 2. (Kal. 3, 355) || *Pyörtä-* szédülni, elszédülni, elájulni | *pyörryttä-* szédíteni: *minua v. päätäni* *pyörryttä* szédülök; 2) forgatni, megfordítani, visszatéríteni, visszavonni, visszaénekelni (Kal. 3, 347) | *pyörättä-* = *pyörryttä-*.

Pyörtäjäise, *-n* szédület; örvény || *Pyörtäjäis-tuule*, *-li* forgószeél.

Pyörtänee, *-ne*, **pyörtänä** v. *-nö* mesgye; 2) örvény.

Pyöry szédülés.

Pyöry- = *pyöri-* || *Pyöryttä-* caus; 2) = *pyörryttä-*.

Pyöryläise, *-n* gömbölyű, forgó, gördülő vmi; gömb (Kal. 10, 364).

Pyörä kerek, karika, henger: *airon p.* evező-fogantyú v. kéz helye az evezőn (Kal. 39, 320) || *Pyörä-pää* szédelgős, zavart, kábult.

Pyörähykse v. **pyöräykse**, *-ys*, n. act. *pyörähtä-* (San. 224).

Pyörö gömbölyű, guruló, keringő; szédülő; 2) kör, kerület; szédülés.

Pyötikkä v. **pyötikkö** mély gödör (Kal. 32, 110).

Pyötילו = *pyötikkö* (Loits. 177, a).

Pyöveli [sv.] hóhér || *Pyövelin-pala* v. *-ruoka* akasztófa-virág, akasztófára-való.

-Pä, **-päs** l. *-pa*, *-pas*.

Pähkinä v. **pähkämä**, **pähkanä** dió, mogyoró (Kant. 311, b).

Päihdykse, *-ys* részeg állapot, részegség: *on päihdyksissä* részeg.

Päihty- megrészegedni: *päihtynee*, *-nyt* részeg || *Päihdyttä-* caus.

Päihtymykse, *-ys* részegség, ittaság.

Päily- tükröződni, csillogni, villogni (Kivi II, 487).

Päin felé: *alas-p.* lefelé; *ylös-p.* fölfelé; *alhaalta p.* alulról; *ylhäältä p.* fölülről; *pitkin-p.* hosszában; *käydä päin mäntyyn* v. *mäntyä* boldúl járni v. kiüttni (dolog) || *Päin vastaise*, *-n* ellenkező.

Päise, *-n* fejű.

Päisti- v. **päistä-** fékezni, kötőfékkel ellátni, fölkanároznai (Loits. 21, a).

Päistikkaa fejfel előre, hanyatt-homlok, nyakra-főre.

Päistä- l. *päisti-*.

Päistäre, *-är* v. **päistäree**, *-re* pozdorja.

Päistärikkö fehér-pettyes állat.

Päitse, plur. **päitset** fék, kötőfék, kantár || *Päitsöse*, *-n* dim. (Kant. 296, a).

Päitse ellen (Kal. 32, 116).

Päitsime, *-in*, plur. *-met* = *päitset*.

Päivetty v. **päivitty** lesülai (nap-tól), naptól megromlani.

Päivittele-, if. -itellä panaszkodni, jajgatni (Sat. I, 57).

Päivittäin v. **päivittäisin** naponként.

Päivy- napmelegtől ellankaadni (San. 173).

Päivye, -yt, dim. *päivä*.

Päivyise, -n : *p. päivä* szép, derék nap (gúnyosan : Kal. 29, 293).

Päivykse, -ys = *päiväykse*.

Päivyllise, -n, a. rel. *päivye* : -nemű, -szerű, -mineműségű. (Loits. 319, b).

Päivä nap (különösen : dies): *tänä päivä*nä v. *tänäpä*nä ma ; *p. päivältä* napról napra ; *kaluineen päivineen* mindenestül ; *herosineen päivineen* lovastúl mindenestül ; *nahkoineen päivineen* szöröstülböröstül ; *joka p. mindennap* ; *yötä päivää* v. *yöt päivät* éjjel-nappal ; *toisna* v. *toissa päivänä* tegnapelőtt ; *päivällä* nappal || *Päiväkaute*, n. -*kausi* nap, nap hossza | —*kirja* napló | —*kunta* egy napos (Kal. 25, 280) | —*palkka* napszám | —*työ* napszámos munka.

Päiväise, -n, a. rel. *päivä* : *joka-p.* mindennapi, mindennapos ; *kolmi-p.* háromnap, háromnapos ; *pahan-p.*, *turhan-p.* l. *paha*, *turha*.

Päivällise, -n, a. rel. *päivä* : 2) délebbé.

Päiväläise, -n napszámos (Sat. II, 23).

Päiväne, if. -vätä nappalodni.

Päiväse, -n, dim. *päivä*.

Päivätsi v. **päivätsy** nappali társaság, nappal együtt dolgozó nő-társaság (Kant. 194, b).

Päiväy, if. -ytä v. **päiväyty-** = *päivetty-*.

Päiväykse, -ys egy napi járó út : *päüset tietä päiväyksen* (Kal. 26, 122).

Päivöse, -n, dim. *päivä* (Suon. II, 74).

Päkeä, **päkiä**, **pääkeä** vastaghús (láb talpán).

Päkkää, if. **päkätä** öklelni, öklelődzni.

Päkähtä mozdulni, mocezzanni ; 2) hirtelen megakadni, megállni.

Päkärä bakzás ; 2) = *päkeä*.

Pätkky = *pälve*.

Pälkähä v. **pälkää**, -lās láb helye a hótalpon ; szorúltság (Kal. 13, 253 ; 3, 349).

Pälkäree, -re száka, szilánk, forgács (Loits. 305, b).

Pällähtä hirtelen előtörni v. rohanni.

Pällähykse, -ys duzzadt holmi (Kal. 25, 310).

Pälläree, -re = *pällähykse* (Kant. 46, b).

Pällöttä zajogni, tombolni, zavarogni (San. 455).

Pälssi v. **pälssy** [sv.], plur. -it, -yt bunda.

Pälve, -vi írtásföldnek le nem égett része ; hómentes hely télen és tavasszal (Kant. 238, b).

Pälvi helyenként elolvasztani a havat.

Päly hizelegni, farkat csóválni, magát behizelegni (Oks. 78) ; 2) hátra nézni.

Pälyä, if. -ytä fáradságosan haladni ; zajogni, tombolni ; kapálódzni, erőlködni (Kal. 7, 79).

Pälähte, if. -hdellä szétugrálni, elpattogni (Kal. 2, 198).

Pämpä gömbölyded, duzzadt v.

öblös vmi (pl. hordó v. puttony) (Kivi II, 222).

Pänkere, -nger = *penkere* (Kal. 11, 56).

Pännä [sv.] toll, irótoll.

Pänttää-, if. -ntätä erőlködve ten-
ni vmit (Sat. III, 20).

Päree, -re szilánk (világító sz.)

Päreä termetes, nagy (Kal. 41, 192).

Pärinä, n. act. *pärise*.

Pärise-, if. -stä rezgő hangot adni,
recsegni, csörögni, nyikorogni,
zörögni; 2) fercsegni || *Päristä*-
caus.

Pärittä- szörpölni, szüresölni.

Pärkkä csörgő, csörgetyű.

Pärmä [sv.] bőr, pergament; 2)
szaj, vékony jégvárta.

Pärmänttää-, if. -ntätä zajogni,
tombolni, teremtetézni (Kivi II,
390).

Pärpättä- lármázni.

Pärryttä- v. pärrää-, if. -rätä csö-
rögni, zörögni; karatolni, fe-
csegni.

Pärrä csörgő, kereplő; fecsegő,
karatoló.

Pärski- v. pärsky- szökni, fer-
csegni (Kant. 76, b); 2) fújni,
horkanni || *Pärskyttä*-caus. | *pärs*-
kähtä-mom.

Päräjä- v. päraä-, if. -rätä = *pä*-
rise (Kal. 9, 345) || *Pärähtä*-
mom.

-Päs l. -pa.

Pässi [sv.] kos, ürü.

Päte- érni vmit, vmire való lenni
(Kal. 9, 399).

Päten teljesen (Loits. 130, b).

Pätevä vmire való, alkalmas, jóra-
való, erős (Kal. 25, 720).

Pätey-, if. -ytä történni, találni
(vmit tenni): *päteysi tulla v. tule*-
maan jönni talált.

Pätinee, -ne fej- v. haj-szalag, fej-
disz, fejrevaló (Kal. 14, 131).

Pätkä darabka, vég: *tupakan p.*
bagó; *sikarin p.* szivarvég.

Pätsi [or.] kályha, kemence, tűz-
hely (Kal. 23, 274).

Pättärä domb, halom; domb csú-
csa.

Pättä- = *päte*.

Pättävä = *päterä* (Loits. 220, b).

Pätöise, -n értékű; vmire való, jó-
ravaló, alkalmas; 2) szerencsét-
len, szánandó (Kal. 8, 159).

Pää fej; fő; vég: *ajatella päänsä*
ympäri fejét törni (vmin); *pitää*
pitkin päätänsä (vmit) körülmé-
nyesen megfontolni; *yhtä päätä*
egyszerre, egy időben, egy füst
alatt, folytonosan, szakadatlanul;
päätä-havin vakmerően; *täyttä*
päätä komolyan; *ylipäätä v. yli*-
pään v. ylipäänsä általában; *suo*-
raa päätä v. päätä-suoraa egyene-
sen; *olla hyvällä päällä* jókedvű
lenni; *olla kahdella päällä* této-
vázni, habozni; *hän tuli sille pääl*-
le azon ötlete támadt; *peninkul*-
man päässä, päästä, päähän egy
mérőföldnyi távolságban, -ból, -ra;
viikon päästä egy hét múlva;
enimmästä v. parhaasta päästä leg-
inkább, legnagyobbbrészt; *suorasta*
päästänsä rögtönözve; *pistää pää*-
hän észbe jutni v. ötleni; *ajaa*
päähäni vádol engem; *olla päis*-
sänsä részeg lenni; *tulla päthinsä*
lerészegedni; *se ei käy päinsä, päi*-
hinsä v. päisin az nem járja; *alla*
päin lecsüggesztett v. lehorgasz-

tott fejjel; *omin päin* magamtól, magadtól, magától stb., magam (magad, maga) szántából; *pääl-lä, päältä, päälle, päin* l. külön || *Pää-ala* fej-al, vankos (Kal. 37, 165) | —*asia* földolog | —*hopea* ezüst-nyelű (Kal. 5, 74) | —*kallo* v. -*kalu* koponya (Loits. 35, a) | —*kamara* v. -*kamu* fejbőr (Loits. 34, a) | —*kasu* kemény koponya (Kal. 27, 286) | —*kaupunki* főváros | —*kehü* koponya (Kal. 26, 235) | —*kurikka* idomtalan fej, tökfaj (Kal. 26, 234) | —*lake, -ki* fejtető | —*oma* tőke | —*ramu* koponya (Kant. 217, a) | —*ripa* fejszalag | —*soma* fejdísz (Kal. 10, 240).

Päähinee, -*ne* főköető, fejrevaló, főveg.

Päähise, -*n* fék, kötőfék, kantár.

Päähkenä dió, mogyoró (Kal. 35, 144).

Päähye, -*yt* fejecske (Kal. 19, 364).

Pääkiä = *päkiä*.

Pääkkä v. **pääkkänä** szekercze, bárd.

Pääkkö v. **pääkköse**, -*n* nagy fej (Kivi II, 270); nagyfejű; 2) ker-geség.

Pääksekkähä fejjel egymásfelé (Kant. 150, a).

Pääksyttäin v. **pääksytysten** egymásután, egymás végibe, fejjel egymás felé (Kal. 3, 7; 15, 344).

Pääle, -*li* felső, felső oldal (Kal. 25, 619).

Pääliskyttäisin egymáson, egymás fölött (Kivi I, 75).

Päälle fölibe, azon fölül; fölé, -*ra*: *katon p.* háztetőre; *kantaa* v. *kannella p.* vádolni, vádaskodni, árul-

kodni; *miestä p.* fejenként; *p.-kantaja* vádló; *p.-kirjoitukse, -us* fölirat; *p.-päätteeksi* ráadásúl, tetézésúl, hozzá még; *p.-karkaukse, -us* megrohanás.

Päällekkäin, **päälleksyttä** v. **päletysten** egymás fölött.

Päallikkö főnök, fővezér.

Päallimmäise, -*n* legfölső.

Päällise, -*n* fölülvaló, fölső; a mi fölül van v. a mivel vmi be van borítva: *maidon p.* tejszín; *kengän p.* cipő felső bőre; *tyynyn p.* vankos-cziha; *kaupan päälliset* ráadás; *päälliseksi* ráadásúl, tetézésúl, hozzá még || *Päällis-panka* csatos fejdísz (Kal. 18, 236) | —*vaattee*, *n.* -*vaate* felső-ruha.

Päälliskyttäisin = *pääliskyttäisin*.

Päällistä = *päällystä*.

Päällykse -*ys* föle vminek, fölső rész; boríték, cziha, takaró; ráadás || *Päällysmiehe*, *n.* -*mies* föl-jebbvaló, főember, elöljáró (Kivi I, 111) | —*vaattee*, *n.* -*vaate* felső-ruha.

Päällystä boríték, cziha, takaró.

Päällystä bevonni; ráadást adni.

Päällystö parancsnokság.

Päällä -*n*, fölött; fölül: *pääni p.* fejem fölött; *p.-päin* fölül.

Päältä -*ról*; fölülről: *katon p.* háztetőről; *p.-päin* fölülről; *p.-puolin* főszínesen, színültibe.

Päälää, -*lää* nagy fejű.

Päänä = *päivänä*.

Päärly [sv.] gyöngy.

Päärmee, -*me* v. **päärmä** [sv.] szél, szegély: *päivän p.* (Kal. 15, 512); 2) sebhely, forradás.

Päärmehettömä, -*etön* sebhelytelen (Kal. 9, 554).

Päärmä- v. **päärmää-**, if. **-mäta** beszegni.

Päärynä [sv.] körte.

Pääse-, if. **-stä** oldódni, szétválni; szabadúlni; eljutni, bejutni, lenni (vmivé): *p. vapaaksi* kiszabadúlni; *pääsemättömä. -ätön* ki nem szabadúlható || *Päästä-* eresztetni, kieresztetni, eleresztetni, bocsátani, szabadítani.

Pääsiäise, *n* húsvét.

Pääsky fecske || *Pääskyse*, *n* dim.

Pääskyläise, *n* fecske.

Päästime, *-in* oldó v. szabadító eszköz; váltságdíj (Kivi I, 305).

Päästätysten = *pääksytysten* (San. 65).

Päästö, *n. act. päästä-*.

Pääsy v. **pääsö**, *n. act. pääse-* || *Pääsö-lippu* belépti jegy | —*tutkin* to fölvételi vizsgálat.

Päätelmä következtetés, ítélet.

Päätimysten: *päin p.* hanyatt-homlok (Sat. II, 166).

Päätimee, *-ne* = *päähinee*.

Päätnitsä [or.] péntek (Kant. 110, b).

Päätte, *n. pääte* végzés, befejezés, tetőzés; véghatározat, következtetés; végzet, szöveg, rag, képző; 2) baj, sérülés (Kal. 45, 240).

Päätttime, *n. päätin* végzés, vég; fűzőhegy, fűzőczövek (Kal. 9, 152).

Päättä- befejezni, elvégezni; elhatározni; következtetni || *Päättele-*, if. *päätellä* frequ. (Kal. 4, 136) | *päätty-* bevégeződni, befejeződni.

Päättömä, *n. päätön* fejtetlen, végtelen; oktalan.

Päaty- kerülni v. hová, jutni vmire, találni (vmit tenni), lenni találni,

véletlenül lenni (Kal. 1, 273; 30, 73).

Päatyksin v. **päätätysten** = *pääksyttiin*.

Päätökse, *-ös* befejezés, vég, határozat, végzés, ítélet.

Päätöse, *n* fejecske.

Pöheltä- eszelősködni, bolondoskodni.

Pöhevä duzzadt.

Pöhise-, if. **-stä** pöffedni, duzzadni, kelni (tészta), erjedni, pezsegni, forrni; dörmögni, mormogni || *Pöhistä-* caus.; *pöhistele-*, if. *-llä* frequ.; pöffeszkedni.

Pöhkö eszelős v. bolondos v. balgata ember, fajankó.

Pöhköile-, if. *-llä* = *pöheltä-*.

Pöhnä részeg állapot: *on pöhnässä* pityókos, kótyagos, be van csípve.

Pöhö duzzadtság, fölfújtság, puffadtság.

Pöhöttä- földuzzasztani, fölpuffasztani; 2) henteregni, nyújtózkodni (Sat. I, 83) || *Pöhötty-* med.

Pökelt- lezuhanai, lerogyni (Sat. IV, 151); elalélni, eszméletét veszteni.

Pökeltä- zavartan v. érthetetlenül beszélteni.

Pökerrykse, *-ys* aléltság, eszméletlenség.

Pökertä- ledobni, lezúdítani (Loits. 45, a) || *Pökerty-* = *pökelt-*.

Pökeä büszke, gőgös.

Pökkelö v. **pökkö** száraz v. korhadat fatörke (Kal. 13, 109).

Pökki- v. **pökkää-**, if. **pökätä** öklelni, öklelődni || *Pökäise-*, if. *-stä* mom.

Pökkärä göröngy, rög.

Pökkö bagoly (Kivi II, 311).

Pöksy [sv.] plur. *pöksyt* nadrág.
Pöksä kunyhó, viskó || *Pöksä-raitta* nyomorúlt viskó, kalyiba (Sat. II, 11).
Pökötti-leipä silány száraz kenyér (Kant. 107, b).
Pököttä- kemény és száraz lenni; mozdulatlanul ülni.
Pölhö durva és idomtalan vmi; 2) odvas fa (San. 142).
Pölise-, if. -*stä* = *pölyä-*.
Pölkky [sv.] tőke (fa-tőke), tuskó.
Pöllistele-, if. -*llä* szemét mereszteni, báméskodni (Kivi II, 288).
Pöllistykse, -ys szem-meresztés, báméskodás (Kivi II, 98).
Pölyy = *pöly* (Kivi I, 183).
Pölyä-, if. -*ytä* porzani (-ik), szállingózni (hó) || *Pöllähtä-* hirtelen fölszállni (mint a por), felröppenni; váratlanul érkezni: *pöllähti püähäni* eszembe jutott (egyszerre, váratlanul); *ei ole koskaan pöllähtänyt püähäni* soha eszem-ágában sem volt.
Pöllästy- fölijedni, fölrezzenni.
Pöllö bagoly: *silmät pöllöllään* (kimeresztve, mint a bagolyé: Kivi II, 36); (fig.) fajankó, tökfilkó.
Pöllöttä- fajankó-módra viselni magát, ostobának látszani, báméskodni (Kivi II, 231).
Pölvänä v. **pölvästi** tökfilkó.
Pöly röpülő por, szállingózó hó.
Pölyyty- beporosodni (Sat. I, 69).
Pölyä-, if. -*ytä* = *pölyä-* || *Pölähtä-* = *pöllähtä-* | *pölyttä-* caus-, intens.; kiporozni; letörülni, leporolni.
Pölöttä- kongani, kongatni, kolompolni: bögni, bömbölni (Kant. 246, a).

Pömise-, if. -*stä* dörmögni, zörögni, dörögni.
Pömpöttele-, if. -*ötellä* ügyetlenül v. esetlenül mozogni.
Pömy dörgés, döngés (Kant. 84, b).
Pönkeä pohos, hasas, duzzadt.
Pönkistä- feszíteni, nyújtani.
Pönkittä- megtámasztani.
Pönkkä v. **pönkkö** támaszték; retesz, tolózár.
Pönkä megfeszült, duzzadt (Kant. 5, b); 2) = *pöksä*; 3) = *pönkkä*.
Pönkärä dombocska, halmocska.
Pönnistä- = *ponnista-* (San. 185).
Pönttä idomtalan darab: *pää-p.* idomtalan fejű (Kant. 246, a).
Pönttö mély v. hosszúkás faedény, famozsár, öblögető edény; 2) szószék (Kivi I, IV).
Pönäkkä fennhéjázó, rátartós; délczeg (Suon. I, 47).
Pöpertä- összekeverni, dagasztani.
Pöperä v. **pöperö** keverék, zagyvalék, kása (San. 234).
Pöpise-, if. -*stä* morogni.
Pöppö mumus, ijesztő.
Pöppörö = *pöperö*.
Pöpörä = *pöperä* (Kivi II, 179).
Pöpöttä- hebegve v. érthetetlenül beszélni.
Pörhettyise, -*n* = *pörheä* (Suon. II, 6).
Pörheä v. **pörhöise**, -*n* bozontos, boglyas. [teni.
Pörhistä- fölborzolni, fölberzesz-
Pörhä v. **pörhö** bozontosság, boglyasság.
Pörise-, if. -*stä* morogni, zümmögni (Kivi I, 162).
Pörnyä-, if. -*ytä* porzani, gomyogni.

Pörrinkäise, -n = *perhose*.

Pörryise, -n borzas, boglyas (Kivi II, 412).

Pörrä v. **pörrö** bozontosság.

Pörrää-, if. -*rätä* peregni (Kivi II, 35).

Pörröttä- bozontossá tenni, összegubanczolni; fölberzesztteni, fölborzolni.

Pösö nyaláb, csomag.

Pötki- nagyokat lépni, ügetni, osonni, odább állni: *p. pakoon* v. *tiehensä* futásnak eredni, kereket oldani (fig.) || *Pötkähtä*- mom. (Loits. 287, a).

Pötky hosszú darab.

Pötkö kamasz, lurkó, semmiházi.

Pötsi v. **pötsö** potroh.

Pöyhee, -he pöffedség, duzzadt-ság.

Pöyheä duzzadt, puffadt; pöffeszkedő, büszke.

Pöyhistä- fölborzolni, berzesztteni; puffasztani, duzzasztani; pöffeszkedni, büszkélkedni || *Pöyhistele*-, if. -*llä* frequ. | *pöyhisty*- med.

Pöyhittä- = *pöyhistä*- || *Pöyhitty*- = *pöyhisty*-.

Pöyhkeile-, **pöyhkäile**-, if. -*llä* pöffeszkedni, büszkélkedni.

Pöyhkeä = *pöyheä*.

Pöyhkä = *pöyheä* (Loits. 105, b).

Pöyhtö: *p.-hätä* duzzadt v. boztos farkú (Kal. 20, 228).

Pöyhää-, if. -*hätä* fölborzolt hajjal v. fölberzesztett tollakkal lenni; pöffeszkedni; kiabálni, lármázni || *Pöyhäile*-, if. -*llä* frequ. | *pöyhähtä*- mom.: *tulla p.* pöffeszkedve jönni (Sat. IV, 148) | *pöyhäyttä*- caus.; lebbenteni (Kant. 48, b).

Pöyhöttä- = *pöyhistä*- (Sat. II, 43).

Pöykiö fölfuvalkodott, ostoba ember (Sat. II, 85).

Pöyksiö rakás: *lumi-p.* hófuvatag.

Pöykkä- zajogni, lármázni, kiáltani, hangosan beszélni; énekelni (Kal. 21, 287).

Pöykähtä- = *pötkähtä*- (San. 21).

Pöyristy- bozontossá v. boglyassá lenni, összegubanczolódní || *Pöyristyttä*- caus.; borzongatni.

Pöyristykse, -ys borzongás.

Pöyry borzasság, bozontosság, boglyasság.

Pöytyri tál, leveses tál.

Pöytä asztal || *Pöytä-kirja* jegyzőkönyv | —*liina* abrosz | —*paikka* abrosz (Sat. II, 55).

R.

Raadanta munka, dolog: *raudan r.* vas-ütötte seb (Kal. 8, 224).

Raahaa-, if. -*hata* vonszolni (Kivi II, 132).

Raahiti- rávehetni magát vmire: *en raahdi rá* nem vehetem magamat, nem visz rá a lelkem (Kal. 24, 207).

Raaja tag, végtag || *Raaja-rikko* nyomorék.

Raaka [g.] nyers, főtlen, éretlen; durva.

Raakalaise, -n vadember, bárbár.

Raakela v. **raakila** éretlen gyümölcs.

Raaku [or.] csiga, kagyló.

Raakku- = *raaku-* || *Raakutta-* intens. (San. 519).

Raaksi- foglalkozni vmivel; 2) ragadni, tépni (Kivi II, 421).

Raaku- károgni (iKvi I, 22).

Raamattu [or.] szentírás, biblia.

Raami [sv.] keret.

Raamu [sv.] karczolás, sebhely, forradás.

Raamukkee, -uke, dim. *raamu*.

Raana [or.] hasznavehetetlen v. törött vmi, elkopott tárgy.

Raana takaró (Loits. 264, b).

Raani [sv.] halzsír (Loits. 277, b).

Raani rákfene (Loits. 83, b).

Raannollise, =n, a. rel. *raanto* (Kivi II, 419).

Raanokse, -os lemállott darab (Loits. 199, a).

Raanta = *raadanta* (Kal. 8, 224).

Raantee, -nne = *raanta*, *raadanta* (Loits. 74, b).

Raanto [sv.] szél (margo).

Raanu takaró (Loits. 323, a).

Raappaa, if. *raapata* [sv.] megragadni, rántani (Kant. 180, a).

Raappi- [sv.] vakarni, kaparni; karmolni || *Raappaise-*, if. -sta mom.

Raappo- = *raappi-* (Loits. 107, b).

Raappu vakaré.

Raapusta- v. *raaputta-* vakarni, kaparni.

Raasi gereben, ecselő, gyapjúfésű.

Raasi- gerebenezni, ecselni, (gyapjú) fésülni; kaparni, tépni.

Raaski- = *rahti-*.

Raasta- kaparni, karmolni, dörzsölni, reszelni, törni (porrá), horzsolni, szétszakítani, széttépni, elpusztítani (Kal. 12, 342).

Raastupa [sv.] városháza.

Raasu [sv.] rongy.

Raata- csinálni, dolgozni; irtani, művelni (földet); buzgón v. erővel dolgozni (Kal. 2, 348; 31, 273); szaggatni, tépni, marczaugolni || *Raatele-*, if. *raadella* frequ.; szaggatni, tépni, marczaugolni.

Raatari [sv.] szabó.

Raatee, n. *raade* munka; irtás; plur. *raateet* irtásföld (Öks. 169).

Raati [sv.] tanács || *Raati-miehe*, n. -mies tanács-úr, tanácsos.

Raato munka, dolog (Kal. 31, 216); 2) dög, holttest; test (Loits. 5, b) || *Raato-niekka* dögnyúzó, sintér; semmirevaló, gézengúz (Sat. I, 24).

Raatsi- = *rahti-* (Kivi II, 421).

Raatta nyenyedség.

Raatusta- rosszul v. fáradsággal tenni vmit.

Raavaa, -vas barom, marha, szarvasmarha (Kal. 23, 142).

Raehti- esni (jégeső).

Raha pénz; 2) bőr (Kal. 46, 165): *r-karra* v. *rahan-karva* drága bőrrű (medve epithetonja: Kal. 20, 282).

Rahakkaa, -akas v. *rahallise*, =n pénzes.

Rahasto pénztár.

Rahee, -he téli halász-háló (Kal. 3, 94).

Rahi hosszú szék, szabadon álló pad, lóca (Kal. 1, 84).

Rahina csörömpölés, zörgés, ropogás, recsegés.

Rahise-, if. -sta csörömpölni, zörögni, ropogni, recsegni.

Rahistu- hervadni, elhervadni.

Rahjukse, -us = *nahjukse*.

Rahjusta- v. *rahjustele-*, if. -lla = *nahjustele-*.

Rahka hab, tajték; 2) = *raiska* (? — Loits. 94, a).

Rahkee, -he v. **-his** börszif, vonószif; vashorog az igán (Kant. 88, a).

Rahko pattanás, kiütés, himlő.

Rahna szálka, szilánk, forgács.

Rahnikoitse-, if. **-oita** fonni, sodorni (Kant. 272, a).

Rahno- szétdarabolni, szétvagdalni, széttépni, szétszaggatni (Kal. 35, 288).

Rahtu kevéske (csepp, szikra): *ei rahtuakaan* egy csepp(et) sem, szikrányi(t) sem.

Rahvaa, -vas nép, köznép.

Rahvo- eltakarítani; elkapni, elragadni (Kant. 161, b).

Raidoitta- csikolni, sávolni; vonalozni.

Raihnahise, -n beteges, gyenge (Loits. 244, a).

Raihnasta- gyengélkedni, betegeskedni. [áltani.

Raikahta- harsány hangon ki-
Raikamoise, -n karesű, vékony (Loits. 150, a).

Raikastu- fölfrissülni, harsánnyá v. csengővé lenni, megtisztulni (hang).

Raikea = *raikkaa*.

Raikkaa, n. raikas friss, romlatlan; tiszta; harsány, csengő (hang).

Raikku- v. **raiku-** tisztán és harsányan hangzani; erősen visszahangzani (Kivi II, 273) || *Raikahta-, raikahtu-* v. *raikkahu-* mom. (Suon. II, 96; Kal. 41, 30) | *raikahutta-, caus. raikahta-* | *raikuttele-,* if. *-utella* kiabálni, kajdászni (Kal. 32, 282).

Raiku harsány v. csengő hang, visszhang.

Railotta- megrepedezni, léket kapni (jég) (? — Loits. 101, a).

Rainta fejlődés (Kal. 32, 282).

Raintee, -nne fejlődés (Loits. 190, b).

Raippa [g.] kötél; vessző, suhogó; hurok, tőr.

Raippaa-, if. **raipata** v. **raippo-** vesszővel ütni.

Rairo lék, repedés a jégben.

Raiska aprólék, hulladék: *r. silmässä* szálka a szemben (Kivi I, 258); 2) rossz, haszontalan; 3) szegényke: *tyttö-r.* szegény leány.
Raiskaa-, if. **-kata** elrontani, elpusztítani; megbecsteleníteni (nőt); *ruoste raiskaa* (Kivi I, 419) || *Raiskaantu-* med. (Sat. IV, 1).

Raiskee, -ke hulladék, lim-lom, selejt holmi.

Raiskio romlás, pusztulás, romlott állapot; 2) rendetlen, elpusztult, romlott, puszta.

Raisku- fercsegni || *Raikahta-* mom. | *raiskutta-* caus.

Raisu eleven, fürge, gyors, heves, tüzes, vad (Kal. 3, 395).

Raita csík, sáv.

Raita kecskefűz (*salix caprea*).

Raitaile-, if. **-lla** csikolni, sávolni.

Raitaise, -n csíkos, sávós.

Raiti lepedő.

Raitio szán- v. kerékvágás; falu útja (Kal. 1, 58); rénfogat-sor (közönségesen tíz rénszarvas, mindegyik a megelőző által vont szánhoz kötve).

Raitista- fölfrissíteni, fölűdíteni || *Raitistu-* föl- v. megfrissülni, fölűdülni; kijózanodni.

Raitta- szaladgálni, futkározni
(Kal. 25, 12).

Raitti sikátor, ösvény (Oks, 123;
Kivi II, 378).

Raittii, *n.* **raitis** egészséges, friss,
üde, józan.

Raittiute, *-us* egészség, frissesség,
józanág.

Raiva = *raivo* 1.

Raivaa, *if.* *-vata* írtani, túrni,
tisztítani, mívelni, termővé tenni:
r. tietä utat törni v. egyengetni;
r. esteet pois az akadályokat elhá-
rítani; *r. purjeet* a vitorlákat be-
húzni.

Raivo írtott, mívelés alá fogott
föld.

Raivio vad, féktelen, zabolátlan.

Raivo koponya (Kal. 19, 76).

Raivo dühös, vad, féktelen, ve-
szett; 2) düh (Kal. 10, 162) ||
Raivo-kerta dühös, vad, féktelen
(Loits. 283, a).

Raivoa, *if.* *-ota* dühöngeni.

Raivoisa v. *raivoise*, *n* v. *raivok*-
kaa, *-okas* dühös, vad, féktelen,
veszett.

Raivokse, *-os* düh, dühöngés; *olla*
raivoksissa dühöngeni, dühben
lenni.

Raivostu dühbe jönni, megdüh-
hödni.

Raivottare, *-otar* fúria.

Raivoutu = *raivostu*.

Raja [*or.*] határ || *Raja-pyykki* ha-
tárjelző kórakás (Kivi II, 284).

Raja kopott, elhasznált v. elron-
gyolott *vmi*: *kenkä-r.*; *akka-r.*
(Sat. II, 132).

Rajaa, *if.* *-jata* határt járni, ha-
tárt vonni, határolni; meghatá-
rozni, szabályozni, korlátozni ||

Rajautu *med.*; határos lenni
(*vmivel*).

Rajattoma, *-aton* határtalan.

Raji [*sv.*] gallér.

Rajoitta határolni, korlátozni ||
Rajoittu határolódni, korlátozód-
ni, szorítkozni.

Raju erőszakos, heves, viharos,
vad, szilaj: *r.-ilma* vihar.

Rajua, *if.* *-uta* dühöngeni, vihar-
zani.

Rajullise, *n* = *raju*.

Rakasta szeretni: *rakastettava* sze-
retetreméltó || *Rakastu* belesze-
retni: *rakastunut* szerelmes.

Rakee, *n.* *rae* szem (darabka:
korn): *sataa rakeita* jég esik ||
Rae-hauli sörét | *-satee*, *n.* *-sade*
jégeső.

Rakeile, *if.* *-lla* esni (jégeső).

Rakennukse, *-us* építés, épület;
alkotás; szerkezet.

Rakenta építeni, alkotni, készíte-
ni, fölszerelni, rendezni || *Rakentu*-
med. | *rakennutta* *caus.*

Rakento, *n.* *act.* *rakenta* (Kivi I,
144) || *Rakento-maa* készítési v.
építő-hely; készítési anyag (Kal.
9, 218).

Rakettu = *rakennettu* (*rakenta*).

Raketutta = *rakennutta*.

Rakkaa, *n.* *rakas* kedves, szere-
tett.

Rakkahise, *n* kedves, szeretett;
szeretetreméltó.

Rakkari [*sv.*] kutyapeczér.

Rakkaute, *-us* szeretet, szerelem.

Rakki [*sv.*] kisebb fajta kutya, eb.

Rakki [*sv.*] frakk (Oks. 157).

Rakkinee, *-ne* erős vas-szerszám
(Loits. 105, a).

Rakkise, *n* nyomorúlt viskó.

Rakko hólyag.

Rako rés, repedés, hasadék: *ovi on raollaan* az ajtó kissé nyitva van.

Rakoa-, if. *raota* megrepedni, meghasadni, megnyílni (Kant. 43, a) || *Rakoile-*, if. *-lla* frequ. (Kal. 3, 300). [zani.

Rakoittu- hólyagosodni, hólyag-
Raksa- ropogni, pattogni, kopogni, perczegni, ketyegni: *kello raksaa* || *Raksahta-* reccsenni, roppanni, csettenni, koppanni; *rak-sahutta-* caus., intens. (Kal. 8, 70) | *raksutta-* caus., intens.; *rak-suttele-*, if. *-utella* frequ.; ropogni, kopogni, csöröggni; csicsereggni (Kal. 18, 447; 8, 58).

Raksi gúzs (Kal. 13, 220), evező-gúzs; csizma v. czipő füle; szorító szíj; vontató kötél.

Raksi- vontatni, vonszolni; szagatni, tépni; lebotozni (fát).

Rakuuna [sv.] dragonyos.

Rallaa-, if. *-lata* trallázni (Kivi I, 209) || *Rallatta-* intens. | *rallaile-*, if. *-lla* frequ. (Kivi II, 418).

Ralli = *lalli*: *viina-r.* (Kant. 27, b).

Ramaa- v. *ramaja-*, if. *-mata* csörömpölni, nyikorogni (Kal. 24, 505) || *Ramahta-* mom.; *ramahutta-* v. *ramautta-* caus.

Ramaise-, if. *-sta* kifárasztani, el-lankasztani.

Ramise-, if. *-sta* = *ramaa-*.

Rampa v. *rampaa-*, *-mmas* sánta, béna || *Rampa-ruoho* (linna borealis: Loits. XI).

Rampaa-, if. *-mmata* megbénítani || *Rampautu-* megbénulni.

Ramppaa-, if. *-mpata* [sv.] taposni (Kant. XXXI).

Ramppi [sv.] ajtósark (Kant. XXXI).

Ramu lim-lom, eltört v. elhasznált holmi (Suon. I, 39).

Ramua-, if. *-uta* lármázni, zajogni, zöröggni, dobogni || *Ramutta-* caus., intens. (Loits. 21, b) | *ramuttele-*, if. *-utella*, frequ. *ramutta-* (Kal. 30, 489).

Rangaistukse-, *-us* büntetés.

Rani [or.] rozszant, elhasznált v. hasznavehetetlen tárgy: *kattila-r.* (Kal. 31, 369).

Ranistu- rozszantté v. hasznavehetetlenné lenni.

Ranka fatörzs (Kivi I, 473): *selkä-r.* hátgerincz.

Rankaise-, if. *-sta* büntetni, fenytetni.

Rankise-, *-n* ágymennyezet v. ágysátor (Kal. 37, 180).

Rankka heves, szakadó (esőről), éles, kemény, nedves-hideg, zordon: *r.-satee*, n. *-sade* zápor-eső.

Rannikko partvidék.

Ransea gyenge, gyengélkedő, roskadozó.

Ransista- gyengévé, roskadozóvá tenni (Kivi II, 347) || *Ransistu-* med.

Ranska [sv.] Franciaország; francia nyelv.

Ranskalaise-, *-n* francia.

Ranta [g.] part, szél (margo) || *Ranta-raukuja*, *-raukkoise*, *-n* v. *ran-nan raukua* lile (charadrius hiaticula: Kal. 11, 172; San. 28).

Rantaise-, *-n*, a. rel. *ranta*: *rantaisin* part mentében.

Rantautu- parthoz érni, kikötni.

Rantee, *-nne* [g.] kéztő, kézcsukló || *Ranne-renkaa*, *-ngas* karperecz.

Rantee, -nne [g.] part, partvidék: *meren r.* (Sat. I, 101).

Ranti [sv.] szegély (czipőn: Kant. 188, b).

Rantsukka ficzkó, pimasz, kamasz (Kant. 103, b).

Rantu [sv.] csík; paszománt, rojt (Oks. 190).

Raoitta- kissé megnyitni (Kivi II, 147).

Rapa törköly, czeffre, seprű, üledék; salak, sár, ganéj, szar; porhanyó vmi, törmelék || *Rapa-rossu* szarházi (San. 483).

Rapaa-, if. *ravata* elkapni, elragadni (Kal. 13, 220); ütni, csapni (Kal. 24, 228); rohanni (Kant. 62, b) || *Rapaise-*, if. *-sta* mom.; refl. *rapaisei-*, if. *-eita* rohanni (Kal. 50, 355) | *ravahta-* mom. (Kal. 43, 30); *ravahutta-* v. *ravautta-* caus., mom. (Kal. 40, 177) | *rapautu-* kapni magát, neki esni, rohanni (Sat. II, 16).

Rapaime, -ain hullámozás, hullámozás (Kal. 43, 120).

Rapaja-, if. *ravata* csörögni, zörögni, ropogni; zörgéssel tenni vmit (Loits. 243, b) || *Rapahta-* v. *rapatta-* mom.; csöppenni, (zajjal: Kal. 9, 434; Loits. 344, b); *rapahutta-* caus., intens.: *lyödä r.* (Sat. I, 110).

Rapakko sár, kátyú, pocséta.

Rapakoitse-, if. *-oita* sárban, kátyúban v. pocsétában gázolni.

Rapea porhanyó.

Rapea erős, heves, duzzadt, bőséges (Kal. 26, 708).

Rapehti- szétmállani, törmelékké lenni; 2) = *rapaja-* (Loits. 48, a).

Rapise-, if. *-sta* csörögni, csöröm-

pólni, zörögni, recsegni, nyikorogni || *Rapista-* caus.; szétszórni, lerázni, elűzni.

Rappaa-, if. *rapata* [sv.] ütni, csapni; 2) meg-, el- v. magához ragadni; 3) vakolni, bevakolni.

Rappeutu- roskadozóvá lenni, tönkre jutni, elpusztulni.

Rappio rozszant, hasznavehetetlen; 2) rozszant v. pusztuló állapot: *joutua rappiolla* tönkre jutni.

Rappu [sv.], plur. *raput* lépcső || *Rappuse*, plur. *-set* id.

Rapsa- v. *rapasaa-*, if. *-sata* ütni, csapni (Kal. 32, 318); hirtelen tenni vmit, sietni || *Ropsu-* id. csepegni (Loits. 110, a) | *rapasah-ta-* csapintani, csappantani (Kant. 35, a) | *rapasahutta-* mom.: *rannat jäähän rapasahutti* (hirtelen beagyasztotta: Loits. 147, b) | *rapasuttele-*, if. *-utella* csapdosni, suhintgatni: *meren rannat rapasutteli* (t. i. *pakkanen*: Kal. 30, 156); 2) = *raksuttele-* (Kant. 311, a).

Rapsea fürge (Kant. 158, a).

Rapsehti- ficzkándozni, ficzánkolni (Kal. 3, 164).

Rapsi- vágni, metszeni (Sat. I, 85).

Rapsua-, if. *-uta* = *rapas-* (Kant. 223, b).

Rapu [sv.] rák.

Rapu- csapni, suhintani (San. 115).

Rapua-, if. *ravuta* kúszni, mászni (Sat. I, 187).

Rapukka, dim. *rapu* (Kant. 92, a).

Rapusta- rákászni.

Rasa [sv.] rongy, foszlány, silány dolgozó-keztű.

Rasaa- v. *rasaja-*, if. *-sata* csörömpólni, csörögni, ropogni, nyi-

korogni (Kal. 35, 104) || *Rasahta-* mom. (Kal. 27, 66); *rasahutta-* caus. (Loits. 168, b).

Rasakka, dim. *rasa*: *r. menty* törpefenyű (Kant. 242, a).

Rasea nehéz (Loits. 283, b).

Rasia skatulya, doboz, tartó: *sokuri-r.* czukortartó.

Rasitta- terhelni, fárasztani, nyomasztani || *Rasittu-* med.

Rasitukse, -us teher, megterhelés, nyomorgatás, fáradság.

Raskaa, -kas nehéz, súlyos; terhes, viselő.

Raskautta- nehezzé, súlyossá tenni, megnehezíteni, megterhelni; teherbe ejteni.

Raski- v. **raskitse-**, if. -ita rávehetni magát (Sat. IV, 60).

Rasku- csörögni, csörömpölni (Kant. 170, a) || *Raskutta-* caus. (Loits. 227, a) | *raskuttele-*, if. -utella csörögni, csörömpölni (Kal. 30, 491). [lyozni.

Raspaa-, if. -pata [sv.] ráspos-
Raspi [sv.] ráspoly.

Rasta- = *raasta-* (Kant. 263, b).

Rastaa, -tas [sv.] rigó || *Rastahaise*, -n, dim. (Kal. 8, 84).

Rasti v. **rastikka** útmutató, útmutató-jel (Kal. 14, 40).

Rastikoitse-, if. -oita utat megjelölni; 2) kiszámítani.

Rastin l. *ristin*.

Rasu [? sv.] rongy, foszlány, elhasznált holmi (San. 487).

Rasva zsír, haj.

Rasvaa-, if. -vata zsírozni.

Rata [sv.] ösvény, pálya.

Rati: *r.-kaula* galléros nyakú (Loits. 41, b).

Ratina, n. act. *ratise-*.

Ratise-, if. -sta ropogni, nyikorogni, csikorogni, csörömpölni.

Ratkea- v. **ratkene-**, if. -keta föl- v. szétfeszleni, szétmennni, szét- hasadni, szétválni, elválni; eldűlni (pl. vita) || *Ratkeutu-* id.

Ratki teljesen, tökéletesen, egészen (Kant. 144, b).

Ratki = *ratko-*.

Ratko- fölfejteti; elintézni, eldönteni (Kal. 32, 416) || *Ratkaise-*, if. -sta mom. | *ratkele-*, if. -lla frequ.

Ratku = *rasu*.

Ratokse, -os töredék (Sat. IV, 12).

Ratsaa, -sas lovas, lóhátas: *ratsahin* lóhátan; *nousta ratsahille* lóra ülni.

Ratsaa-, if. -sata recsegni, csörömpölni, nyikorogni (Kant. 42, b).

Ratsasta- lovagolni.

Ratsastukse, -us lovaglás.

Ratsu hátas ló, paripa || *Ratsumiehe*, n. -mies lovas | —*väke*, -ki lovasság.

Rattaa, n. *ratas* [litv.] kerék; plur. *rattaat* szekér.

Ratti [sv.] tölcser; (fig.) iszákos (Kant. 125, b).

Ratto vidámság, öröm, mulatság (Kant. 101, b).

Rattoisa v. **rattoise**, -n vidám, mulatságos, kellemes.

Rattoute, -us vígság, mulatság, kedvtelés (Kant. 177, a).

Ratukse, -us tunya, késlekedő v. mihaszna ember.

Ratusta- késlekedni, tunyálkodni; immel-ámmal tenni vmit: *syödär*. || *Ratustele-*, if. -lla frequ.; vánszorogni, magát vonszolni (Kal. 39, 56); 2) csörgetni, rázogatni (Kant. 58, b).

Rauahutta- elpattantani, elsütni (Kal. 6, 104).

Raudikko sárga ló.

Raudoitta- megvasalni.

Rauha [g.] béke, nyugalom.

Rauhaisa = *rauhaise*.

Rauhaise v. **rauhallise**, *n* békés, nyugalmas.

Rauhase, *n* mirigy, mandula.

Rauhattoma, *-aton* békétlen, nyugtalan.

Rauhoitta- megnyugtatni, békét szerezni || *Rauhoittu-* med.

Raukaise- l. *rauko-*.

Raukea tikkasztó; roskadó, sorvadó, alélt, fáradt, lankadt; törékeny, porhanyó; puha, hajlékony; halovány (Kal. 3, 195; 9, 197).

Raukea- v. **raukene-**, if. **raueta** v. **rauveta** leroskadni, összeesni, elpusztulni, kimerülni, elalélni, eltompulni (Kal. 50, 519). || *Rauenta-* caus. | *raukiele-*, if. *-lla* frequ. (Loits. 332, b).

Raukka szegényke, nyomorúlt: *tyttö-r.* szegény leány.

Raukku, parall. *haukku* (Loits. 32, b).

Rauko- kifárasztani, kimeríteni, ellankasztani || *Raukaise-*, if. *-sta* mom. (Kal. 42, 76).

Raukoittele-, if. *-oitella* panaszkodni, jajgatni (Kant. 142, b); szánni, sajnálni: *raukoiteltava* szánandó (Kant. 33, a).

Rauku- panaszkodni, jajgatni, bögni, nyöszörögni (Kal. 18, 398).

Rauma tengerszoros; repedés a jégben.

Rauneikko v. **raunikko** kőraká-

sokkal v. romokkal borított hely (Oks. 133).

Raunio [g.] kőrakás, rom.

Rauska törékeny; rozszant v. darabokra törött vmi: *lyödä rauskakksi* v. *rauskoihin* izré-porrá törni; 2) dög.

Rauskahukse-, *-us* recesenés (Loits. 151, a).

Rauski- ropogni, recsegni; ropogatni, recsegtetni; ropogtatva, recsegtetve széttörni || *Rauskahta-* roppanni, recseneni.

Rauskis (int.) reces!

Rausko- ropogással v. recsegéssel széttörni.

Rausku ropogás, recsegés.

Rausku- ropogni, recsegni.

Rauta [g.] vas: *hevonon on raudassa* (meg van patkolva); *panna* v. *lyödä rautoihin* vasra (bilincsbe) verni || *Rauta-hanka* vas evezőszög v. ilyenell ellátott hajó (Kal. 42, 214) | *-hankki* vas evezőszögekkel ellátott hajó (Kal. 29, 390) | *-kisko* vas-pléh, vasazat, patkolás; vas-patkójú (Kal. 22, 444) | *-tie* vasút, vaspálya.

Rautaise, *n* vasból való, vas.

Rautikko = *raudikko*.

Rautio kovács (Kal. 17, 133); 2) sárga ló.

Ravaa, if. *-vata* [sv.] ügetni, poroszkálni (Kant. 62, b).

Ravahta, **ravahutta**, **ravautta-** l. *rapaa-*.

Ravakka = *rivakka* (Kivi II, 410).

Ravea = *rapea* 2. (Loits. 141, b).

Ravi [sv.] ügetés.

Ravinto eleség, élelem, táplálék.

Ravintola vendéglő: *ravintolan isäntä* vendéglős.

Ravista- rázni.

Ravistu- megrepedezni, rozszanttá lenni, elpusztítani (Kivi II, 286).

Ravitse-, if. -ita táplálni, etetni.

Ravusta- rákászni.

Reeda [sv.] rend.

Rehaa-, if. -hata zajogni, lármázni, tombolni, játszani (Sat. I, 32).

Rehahta- föllángolni, lánggal égni; hirtelen v. zajosan tenni vmit.

Rehellise, -n becsületes.

Rehellisyyte, -yys becsületesség.

Rehentele-, if. -nnellä büszkélkedni.

Rehetä- virágzani, tenyészni, díszleni; büszkélkedni || *Rehettele-*, if. -etellä frequ. (San. 165).

Rehevä melles, vállas (széles mellű v. vállú), erős testalkatú (Kal. 18, 607); büszke.

Reheä = *rehevä* (Kal. 41, 200): *maata reheillään* elterpeszkedve feküdni.

Rehki- zajogni, lármázni; erőlködni, vesződni.

Rehmä-, if. -mätä lassú v. lusta lenni; fáradtságosan vonszolni magát, vánszorogni, mászni, csúszni; 2) zajongani, lármázni.

Rehnee, -ne kosz, var, rüh.

Rehoitta- virágzani, tenyészni, díszleni; 2) lángolni; ragyogni (Kal. 41, 102); 3) kacagni.

Rehtava v. *rehtevä* = *reima*.

Rehti [sv.] derék, becsületes, jóra való.

Rehtori [lat.] rector, iskola-igazgató.

Rehu takarmány, szüleség; törek.

Rehua-, if. -uta v. *rehusta-* takarmányt gyűjteni.

Rehvana lármás, virgoney, vidor; pajkos, csintalan; 2) gézengúz, semmirekellő (Kant. 104, a).

Rehvasta- erősen v. keményen dolgozni, erőlködni; büszkélkedni, pöffeszkedni; lármázni, zajongani.

Reiaa- v. *reijaa-*, if. -jata = *rehaa-* (Loits. 299, a) || *Reiahta-*, *reiahtu-* v. *reiahu-* mom. (San. 165) | *reiahtele-*, if. -hdella frequ. (Kal. 46, 550) | *reiahutta-* caus. (Loits. 226, a).

Reiju- = *reiaa-*, *reijaa-* (Kivi II, 461).

Reikuttele-, if. -utella hanyagúl viselkedni, nyújtózkodni; kacagni, röhögni.

Reikä lyuk, nyílás, rés.

Reila [sv.] = *reeda*.

Reilaa-, if. -lata rendezni, rendbe rakni.

Reilaa-, if. -lata lármázni (San. 8).

Reili esel, fogás (Kant. 152, b).

Reili [sv.] derék, jóra való, rendes, becsületes.

Reilittle-, if. -itellä hanyagúl tenni vmit: *itkeä* v. pityeregni, sírdogálni (Kant. 75, a).

Reilotta- büszkélkedni, nagyra lenni (Kant. 108, a).

Reima pompás, deli, büszke, ürge, bátor, derék, kitünő (Oks. 123).

Reimahta- föllángolni; lendülni, lebbenni || *Reimahutta-* caus. (Loits. 193, a).

Reimakkaa, -akas = *reima*.

Reimastele-, if. -lla pöffeszkedni, henczegni, kérkedni, hetvenkedni.

Reimastu- fürgévé lenni; 2) föllángolni.

Reinikka intő-jel (tengerészeknek), világitó-torony (San. 156).

Reipastele-, if. -lla elevenkedni, fürgé lenni; büszkélkedni, henczezni, hetvenkedni.

Reippaa, n. reipas eleven, élénk, fürgé; büszke, rátartós.

Reisaa-, if. -sata [sv.] utazni || *Reisaile-*, if. -lla frequ. (Kivi I, 268).

Reista [sv.] kísértés: *ellös rengin reistoihin ruvetko* (ne engedj a béresek kísértéseinek: Kant. 263, b).

Reistaa-, if. -tata [sv.] kísértetni, csábítani; megkísértetni (San. 411). [égni.

Reistä- nagy lánggal és ropogva

Reisu [sv.] utazás.

Reisua-, if. -uta utazni.

Reite, n. reisi czomb.

Reivaa, -vas háromnyüstös vá-szon.

Reivi [sv.] gróf (Sat. I, 148).

Rekaile-, if. -lla ellenszegülni (San. 46).

Reke, -ki szán || *Reki-veto*: r. v. *hevonon* másodfű csikó (melyet a következő télen fognak először szán elé); szán elé fogott ló | — *rujo* nyomorék (kit szánon visznek: Kal. 20, 569).

Rekki a vas védő-szelleme (Loits. 88, b).

Rekose, n v. *rekye*, n. *reyt* szán-ka (Kal. 1, 76; Kant. 270, a).

Remahta- l. *remua-*.

Remakka lármás, zajos; láрма, zaj.

Remasta- vigadni, örvendeni (Sat. II, 86).

Remehty = *remahta-* (Sat. II, 22).

Remeli [or.] szíj, zsinór (Sat. I, 13).

Reminä csörömpölés, zörgés, zaj (Kant. 265, b).

Remmi [sv.] szíj.

Remmättele-, if. -ätellä zajjal tenni vmit; vonszolni, szállítani (Kal. 20, 570).

Remo = *remu* 1. (Kant. 95, b).

Remo ájult; ájultság.

Rempalee, -le lim-lom, rongy, foszlány: *riihi-rempaleet* cséplés-nél használt rosszabbfajta ruhák (San. 187).

Remppa rendetlenség, zűrzavar, pusztulás.

Remputta- vánszorogni, czipelni, vontatva v. hanyagúl tenni vmit; 2) csörömpölni, kalimpálni (hangszeren), pengetni; utczai dalokat énekelni, gajdorászni.

Remputtime, -utin = *rempalee* (San. 188).

Remu zaj, láрма; öröm (Kal. 32, 347; Kant. 84, b).

Remu = *romu*.

Remu- v. *remua-*, if. -uta zajogni, lármázni, zajosan játszani, vigadni, örvendezni (Sat. I, 25) ||

Remuile-, if. -lla frequ. (Loits. 135, a) | *remahta-* mom. (Kal. 40, 24); hirtelen és zajjal mozdulni, lebbenni: r. *nauruvun* elnevetni magát; *oljet remahti tuleen* a szalma lángra lobbant; *silmät ovat remahtaneet selülleen* (nagyra nyíltak) | *remahuttele-*, if. -utella zajogni (Kal. 44, 166).

Remuisa zajos, lármás, víg (Kant. 188, b).

Rengotta- kissé kinyitni, kissé nyitva lenni, meztelen v. csupasz lenni: *maata* r. hanyagúl elnyújtóva feküdni.

Renkaa, -ngas [g.] karika, gyűrű.

Renke, -ki félig nyitott állapot:
on rengellänsä félig v. kissé nyitva van.

Renki [sv.] szolga, béres.

Renki v. **renkki** fejő-edény (Loits. 192, a).

Renko: *rengon kieli* zagya beszéd, nyakatekert nyelv, titkos nyelv (szótagok fölcserélésével v. közbeszúrásával).

Renkutta-nyikorgatni; 2) kornyikálni, rosszul énekelni.

Rennutse-, if. -uta vonszolni (Loits. 102, b).

Rensseli [sv.] bőrtáska, tarisznya, borjú (pl. katonáké).

Rensu-nyikorogni, ropogni (Kant. 146, b) || *Rensahta*-mom.; *rensahtta*-caus. (Loits. 193, a).

Rento: *maata remnollansa* v. *rentonansa* hanyagúl elterülve feküdni; *lähteä rentonaan* mindenestül (czók-mókostul) elmenni.

Renttu rongy-ember, gézengúz, semmirekellő.

Renttua-, if. -ntuta lityegni, fityegni, lelógni.

Rentukse-, -us = *renttu*.

Rentusta-rongyosan, czafatosan jární; gézengúz módjára viselni magát.

Repakoitse-, if. -oita: *lentää* r. röpködni, szállongani (Sat. I, 4).

Repalee-, -le rongy, foszlány.

Repalehta-hanyagúl v. rongyosan jární, rongyosan lelógni.

Repaleise-, -n rongyos, foszlányos.

Repeä-, if. *revetä* repedni, szétszakadni || *Revehdy*-mom.

Repi-szakítani, szétszakítani,

tépni, széttépni || *Repäise*-, if. -stü mom. | *revittä*-caus., intens.

Repisty-elmerülni (?— Kant. 290, b).

Repo róka.

Reppeloise-, -n rongyos (Loits. 65, a).

Reppose v. **reppuse** [sv.], pl. -set: *saada* r. megbukni v. visszavetetni (vizsgálaton).

Reppu [sv.] borjú (=útításka: Kivi II, 364) || *Reppu-ryssä* házáló orosz-karjalai paraszt (Kivi I, 117).

Reppänä füst-nyílás a háztetőn (Kal. 3, 151).

Repsahta-vetni magát, ugrani, szökkenni (Kal. 35, 259).

Repsutta-pajkosan játszani, mulatni; 2) gyengén csapni (*vastaval*); 2) lazán lógni, fityegni.

Repukka, dim. *reppu*: *tolvasen* r. gézengúz, semmirekellő (Kant. 92, b).

Repäise-l. *repi*-.

Resla [or.], plur. *reslat* számkosár.

Ressu l. *paita*-r.

Ressutta-rongyosan, lomhán, kényelmesen v. ügyetlenül szaladgálni.

Retalee-, -le = *retkalee*.

Reteli rács, szekér-oldal (Kivi II, 282).

Retikka [sv.] retek.

Retkaa-, if. -kata = *retki*-(?— Loits. 137, a).

Retkahta-zuhanni, pottyanni || *Retkahtele*-, if. -hdella frequ. (Loits. 137, a).

Retkalee-, -le rongy, foszlány; rongyos v. rongy-ember (Kal. 35, 148).

Retke, -ki út, járat.

Retkeä-, if. -etä = *retki*-.

Retki- járatban lenni, utazni || *Retkeile*-, if. -llä frequ. (Kivi I, 291).

Retkotta- v. **retkutta**- anyagúl v. gondatlanúl tenni vmit: *kantaa* r. vonszolni; *eläü* r. nyomorúságosan élni; *maata* r. elnyújtózva feküdni, heverészni.

Retkutukse, -us nyomorúságos haladás, vánszorgás (Kivi II, 365).

Rettelö zavar, bonyodalom, bajos dolog, pör.

Retu rongy, foszlány || *Retu-pilve*, -vi felhőfoszlány (Loits. 228, a).

Retu (költött) elbeszélés, adoma.

Retu- ácsorogni (Kivi I, 154).

Retukka rongy; silány, haszontalan, gyenge (Kal. 35, 166).

Retusta- anyagúl v. vontatva tenni vmit; 2) szaggatni, tépni (Loits. 65, b).

Retvana gézengúz, semmiházi, rongy-ember, naplopó (Sat. III, 7).

Reudalta- l. *reuto*-.

Reuhaa- v. **reuhaja**-, if. -hata zajogni, lármázni, tombolui, tobzódni (Oks. 161).

Reuhka = *reuhkase*.

Reuhkana bozontos, boglyas (Sat. III, 9).

Reuhkase, -n prémes sapka (Kant. 106, a).

Reuhkele-, if. -lla lógni, lóbálódzni (Oks. 93).

Reuhu láрма, zaj, tombolás (Kivi II, 145).

Reuhu- v. **reuhua**-, if. -uta lármázni, zajogni, tombolui (Kivi II, 273).

Reuna szél (margo).

Reunukse, -us v. **reunusta** szél, foglalát, szegély.

Reunusta- széllal, foglalattal, szegéllyel ellátui.

Reuto- v. **reutoa**-, if. **reudota** erőlködni, erővel tenni vmit, kül. törni, czipelni, ragadni, dobui (Kal. 11, 203); refl. *reutoi*-, *reutoai*-, if. -oita v. -oaita dobui v. vetui magát (Kal. 8, 211) || *Reutoile*-, if. -lla frequ. | *reudalta*- mom. (Kal. 35, 154).

Reutua-, if. **reuduta** = *reuto*-, *reutoa*- (San. 469).

Reuvunta ordítás (Loits. 14, a).

Revehty- l. *repeä*-.

Revittä- l. *repi*-.

Revon-tule, plur. -tulet éjszaki fény.

Reyhkä- ordítani, csaholui (Kal. 38, 219).

Reyättele-, if. -ätellä kiabálni, jajgatui, panaszkodui (Kant. 34, b).

Riahta- rikkanni, rikoltani (Kant. 36, a).

Ridantoime, -mi háromnyüstös vászon.

Riehaa-, if. -hata = *riehu*- (Loits. 331, a).

Riehakka zajos, lármás, pajkos, vad, féktelen.

Riehkaa-, if. -kata tombolui, zajongani, lármázui, kurjongatui, torkaszakadtából énekelui (Kant. 210, b) || *Riehkahu*- mom. (Kant. 144, a).

Riehkaa-, if. -kata elrontani, megrontani (Kal. 50, 24).

Riehki- erővel (hevesen, buzgón, gyorsan) tenni vmit (Sat. I, 80; II, 150); hevesen mozogni (Kant.

8, b) || *Riehkäise*-, if. -*stü* mom.; szakítani, tépni (Kant. 105, a).

Riehku- = *riehki*-, *riehkaa*- (Kal. 29, 408).

Rieho féktelen, vad (Kant. 222, b).

Riehtilä peccsenyesütő serpenyő v. tepsi (Loits. 16, b).

Riehto darabka, foszlány, rongy (Kal. 14, 315).

Riehto karó-köz a kerítésben, rács-ajtó (Loits. 22, a).

Riehu zajgás, tombolás, sürgés (Oks. 47).

Riehu- zajogni, lármázni, tombolni, dühöngeni; lángolni, lobogni || *Riehahta*- mom.: *r. itkuun* sírva fakadni; *r. nauruun* elnevetni magát.

Riehättele-, if. -*ätellä* sietni, el-sietni (Kal. 20, 294).

Riekalee-, *-le* rongy, foszlány (Kivi II, 172).

Riekamoise-, *-n* rongyos (Loits. 65, a).

Riekkaa, *n. riekas* vidám, friss, eleven (Kivi II, 245).

Riekki- = *riehki*- (Sat. I, 20).

Riekkö havasi fajt (lagopus alpinus).

Rieku- ordítani, bögni.

Riemahta- hirtelen megörülni, örömtőlelragadtatni (Suon. II, 54).

Riemastele-, if. -*lla* örvendezni, vigadni (Suon. I, 43).

Riemastu- megörülni, örömmel eltelni || *Riemastutta*- caus.

Riemu örömjaj, nagy öröm || *Riemu-juhla* öröm-ünnep, jubileum.

Riemuitse-, if. -*uita* örvendezni, örömében ujjongani.

Riena megvetésre méltó lény; 2)

vad v. szilaj állat (Loits. 20, a); 3) kísértet.

Riento igyekezet, törekvés.

Rientä- sietni, sietve menni || *Riennüttä*- siettetni.

Riepalee-, *-le* rongy, foszlány.

Riepee, *n. rieve* hulladék; 2) rongy, foszlány: *r.-suu* (Loits. 64, a).

Riepotta- = *rieputta* || *Riepottele*-, if. -*otella* frequ. (Loits. 329, b).

Rieppaa, *n. riepas* = *reippaa* (Kivi II, 36).

Rieppu [or.] szárított v. savanyított répából készült étel (Kant. 111, a).

Riepsahta- rohanni, ott teremni vhol (Kal. 38, 118).

Riepu [or.] rongy, foszlány: *vaate-r.* (Kal. 9, 416); *äijä-r.* szegény öreg.

Rieputta- rongyokra, foszlányokra tépni; hanyagúl v. rosszul bánni (vkivel); vonszolni, hurezolni, rángatni.

Riesa baj, bú, gond, bosszúság (Loits. 97, b).

Rieska [litv.] friss, savanyítatlan (Kal. 26, 198); 2) friss v. édes tej (Kivi II, 20); 3) puha (ujdon-sült) árpakenyér (Kal. 33, 45).

Riesu- v. *riesua*-, if. -*uta* suhogni, ropogni, sisteregni; föllángolni, gyuladásba jönni (Loits. 20, a).

Rietta v. *rietto* tisztátlanság, piszok; tisztátalan, undok v. aljas lény (Loits. 38, a; 64, b).

Riettaa, *n. rietas* csúnya, rút, útálatos, piszkos, feslett erkölcsű, trágár.

Riettautu- bepiszkolódni, tisztá-

talanná, útálatossá stb. (*riettaa*)
lenni; fölizgatódni: *riettautui*
juomaan neki adta magát az
ívásnak.

Rievullise, -n rongyos.

Rievusta- foszlányokra szaggatni;
rosszúl bánni (vkivel).

Rievä friss, savanyítatlan, édes ||
Rievä-lanka v. -*rihma* kelepce-
zsinór (Kant. 221, b).

Rihka v. **rihkama** apróság, apró
áru. portéka, zsibáru, ócska
holmi, lim-lom.

Rihkamoitse-, if. -*oita* kis-keres-
kedéssel foglalkozni, kiesiben v.
apránként árulni.

Rihla [sv.] horony || *Rihla-pyssy*
vont-esőví puská.

Rihlaa-, if. -*lata* hornyolni; 2) ide
s tova futkosni.

Rihma szalag, kötő, fűző (fonál,
szíj); lenfonál, czérna (Kal. 23,
380); hurok, tör, kelepce.

Rihmaa- if. -*mata* v. **rihmo**-
szalaggal kötni; fölfűzni (pl.
czérnára); hurkokkal v. törökkel
ellátni.

Riiaa-, if. **riiata** zajongani, lár-
mázni (Kal. 35, 134).

Riihe-, -*hi* [sv.] szárító csűr v.
pajta.

Riihitse-, if. -*itä* v. **riihittä**- szá-
rító csűrben szárítani.

Riikamoise-, -*n* = *riekamoise*
(Loits. 65, b).

Riiki [sv.] ország (Loits. 304, b) ||
Riikin-kukko páva.

Riimi [sv.] rím.

Riimu [g.] fék, kötőfék, kantár
(Kant. 25, b).

Riimu [sv.] csík, sáv (Sat. III, 20).

Riipeä = *ripeä* (Kivi II, 410).

Riipi- tépni, ki- v. letépni, leleve-
lezni, leharasztolni, lekoppasz-
tani (Loits. 10, a; Kal. 48, 38;
Kant. 263, a) || *Riipaise*-, if. -*sta*
mom.

Riipime, **n. riivin**, **n. instr. riipi**- ||
Riivin-lauta v. -*tuoli* lentörő, len-
tilő.

Riipo- = *riipi*- (Loits. 90, a) ||
Riipoile-, if. -*lla* frequ. (Kal. 19,
295).

Riipotta- czipelni, vonszolni;
hanyagúl járnai, ténferegni.

Riippa súly, nehezék, teher:
kivi-r. kő horgony, háló-nehezék,
süllyesztő-kő (Kant. 308, b).

Riippi = *riippa*: 2) hálószerű szé-
nás-zsák (Kivi II, 203).

Riippu- = *riippu*-.

Riipse-, -*si* = *riipse*.

Riipukse-, -*us* függés, függő hely-
zet: *olla riipuksissa* függeni, lógni
(Sat. I, 28).

Riipusta- = *riipusta*- (Sat. II, 97).

Riisi [sv.] rizs.

Riisku- = *priisku*- (Loits. 106, b).
Riista gabona-készlet (Kal. 42,
312); vad (elejteni való); va-
gyon: *metsän r.* elejtett vad,
zsákmány.

Riista- v. **riisto**- = *riistä*- (Kal.
21, 59; 12, 341).

Riistä- ragadni (el- v. magához),
leszakítani, fosztani, rabolni (Kal.
42, 316).

Riisu- levetni (ruhát); fosztani,
rabolni: *r. päältänsä* (t. i. *vaatteet*)
levetkőzni; *r. hevonon* (kifogni);
r. masto (leszerelni); *riisui rauan*
kardot rántott (Kal. 27, 295).

Riita [g.] veszekedés, pör: *riidan-*
alaise-, -*n* pör alatt levő, pörös,

kétséges || *Riita-velje*, -li ellenfél.

Riitaantu- összeveszni, összepörlekedni.

Riitaisa veszekedő, pörlekedő.

Riitauntu- riitautu- = *riitaantu-*.

Riite, n. riisi görvélykór; angolkór (Kal. 45, 166): *luu-r.* köszvény || *Riisi-heinä* szártetűző korpafű (*lycopodium selago*: Loits. XI) || *Riiden-marja* farkashársbogyó (Loits. XI).

Riitele-, if. *riidellä* veszekedni, pörlekedni.

Riitelö veszekedés, pörpatvar (Kant. 25, b).

Riitinki = *riittee* (?— Loits. 205, a).

Riitsi- = *riistä-* és *riisu-* (Kal. 12, 286; 17, 68).

Riitta rakás, halom; 2) = *riittee*.

Riittaa-, if. *riitata* rakásba rakni, főlhalmozni; 2) = *riittä-* 2.

Riittee, n. *riite* vékony jég, szaj (Kant. 150, a); vékony kéreg, var (Loits. 100, a).

Riittä- telni vmire, elég lenni: *riittävä* v. *riittäväise*, *zn* elegendő; *riittämättömä*, -*ätön* elégtelen,

Riittä- vékony jégkérget képezni, vékony jégkéreggel borítani, bederesíteni || *Riitty-* jégkéreggel bevonódni, befagyni, bederesedni; megkeményedni (fölszínén), lerakodni; szenesedni, kialudni.

Riivaa-, if. -*vata* megzavarni, megháborítani, megrontani, megszenségteleníteni, megbabonázni (Kivi I, 43): *riivattu* veszett, dühös; átkozott, megbabonázott (Kal. 50, 437); *riivatuisa*, *zn* id. (Loits. 90, a) || *Riivau-*, if. -*uta* med. (Kivi I, 390).

Riivi bőséges, elegendő; eleven, élénk, fürgé (Kant. 173, b).

Riiviö veszett, dühös, ördögtől megszállt lény: *ilki-r.* gazember (Kant. 171, a); 2) örültség, veszettség, düh (Kivi II, 84).

Riivo- = *riivaa*.

Riivokse, -*os* elmezavar, veszettség, düh.

Rijo = *rio*.

Rikasta- gazdagítani || *Rikastu* gazdagodni | *rikastutta-* gazdagítani.

Rikeise, *zn* = *rikkeise*, a. rel. *rikkee* (Loits. 264, b).

Rikene, n. *rijen* v. *rien* sietség: *rikeneen*, *rikenellä*, -*ltä*, -*lle* sietve, gyorsan (Kal. 45, 110).

Rikevä sietős, gyors.

Rikineesti gyorsan (Sat. IV, 130).

Rikka haszontalan apró holmi, hulladék, száalka, szalmaszál; plur. *rikat* szemét || *Rikka-ruoho* gyom, dudva, gaz.

Rikkaa, n. *rikas* [g.] gazdag.

Rikkaantu- széttöredezni, szétszakadozni, megsérülni.

Rikkaute, -*us* gazdagság.

Rikkee, n. *rike* törött vmi; szakadás, meghasonlás, visszavonás, viszázkodás; plur. *rikkeet* varázslat okozta bajok (Kal. 12, 286).

Rikkeime, -*ein* törött, szakadt, rongyos.

Rikki kén (Loits. XVI) || *Rikki-happo* kénsav.

Rikki = *rakki* 1. (Sat. I, 100).

Rikki szét- (törve, ütve, repedve, szakadva): *mennä* r. széttörni, el-törni (-ik), szakadni; *vatsani on rikki* hasmenésem van || *Rikki-viisaa*, -*sas* tudákos.

Rikkinäise, *n* v. **rikkiöime**, *-öin*
= *rikkeime*.

Rikko széttört v. szakadt állapot,
törés, rés: *raaja-r.*, *vala-r.* l.
raaja, *vala*.

Rikko-el- v. széttörni; megszegni,
fölbontani; véteni, bűnt tenni;
varázslattal megrontani: *r. päh-*
kinöitä diót törni; *r. raha* pénzt
váltani; *r. rauha* békét megszeg-
ni; *r. valansa* esküjét megszegni;
r. jotakuta vastaan véteni vki
ellen; (*noita*) *meidät kaikki...*
rikko *hiiriksi* (mindnyájunkat
egerekké varázsolt: Sat. II, 87) ||
Rikku-el- v. széttörni (-ik).

Rikkomukse, *-us* törés (Kivi
II, 33).

Rikkonaise törött, rongyos (Sat.
I, 115); 2) rontás, varázslat-
okozta baj (Kal. 17, 306).

Riko: *r.-rihma* fonálvég (Kal. 12,
150).

Rikokse, *-os* véték, bűn: *rikok-*
sen-alaise, *n* vétkes, bűnös, go-
nosztevő || *Rikos-laki* büntető-tör-
vény | —*oikeute*, *-us* fenyítő
törvénytörvény.

Rikoksellise, *n*, a. rel. *rikokse*.

Rikollise, *n* törött; vétkes, bű-
nös, büntetésre méltó.

Rikonnaise, *n* rontás, varázslat
okozta baj (Kal. 45, 251).

Rikosta- zajt csapni, zajongani
(Kivi II, 429).

Rikottele- v. **rikuttele**- if. *-otella*,
-utella erőtlenül és félbeszakí-
tásokkal tenni vmit (Kal. 24,
432).

Riksahta- pattanni, roppanni.

Riksi [sv.] birodalmi tallér.

Rillaa-, if. *-lata* gyakorlódni, test-

gyakorlatot (katonai gy.) foly-
tatni.

Rimaja-, if. *-mata* hangot adni,
hangzani (Kant. 201, a).

Rimana törött, repedt, haszna-
vehetetlen holmi (Loits. 90, b).

Rimpi mocsár, láp (Kant. 290, b).

Rimsu [sv.] hosszú és keskeny
szövet-darab, foszlány.

Rimua-, if. *-uta* zajogni, lármázni,
zörögni, csörömpölni (Kant.
86, a).

Rinkeli v. **rinkilä** [sv.] perecz.

Rinki [sv.] kör (Kant. 44, b) ||
Rinkise, plur. *-set* körjáték, kör-
táncz.

Rinnain, **rinnan**, **rinnakkaa**,
-kkain, **-kkaisin**, **rinnattain**,
-ttaisin, **rinnatusten**, **-tuksin**
egymás mellett.

Rinnakkaise, *n* egymás mellett
álló, párhuzamos.

Rinnukse, *-us* sügyelő, melle-
dő; mellvért (Kal. 12, 322).

Rinnusta elül való hely; lejtő;
2) sügyelő, melleddő.

Rinnusta- sügyelőt v. melleddőt
szorosra húzni; 2) birkózni; 3)
ellenszegülni.

Rinnustelo birkózás, birok (Kivi
I, 95).

Rinnustime, *-in* sügyelő, mel-
leddő.

Rinssi [sv.] herczeg (Kant. 257, b).

Rinta mell, sügy; plur. *rinnat* em-
lők: *mäen r.* domb-hajlat v.
lejtő, domb felső része; *joen r.*
meredek folyó-part; *pellon r.*
barázda, mesgye; *sodan r.* csata-
rend első sora; *päivän r.* napnak
eső lejtős hely; *rinnalla* mellett;
rinnalta mellől; *rinnalle* mellé ||

Rinta-kuva mellkép | —*lasta* mellesont; —*lastase*, =n, dim. (Kal. 26, 300) | —*pää* mellesont, mell (Kal. 19, 295) | —*tauti* mellbetegség.

Rintaile-, if. -lla büszkélkedni, pöffeszkedni.

Rintava melles, széles mellű; bátor.

Rintee, -*nne* lejtő: *päivän r.* napnak eső lejtős hely (Kal. 33, 16); *puoli-päivän rinteellä* dél felé, dél tájban (kevéssel előtte).

Rio rőzse-rakás; szemét, söpredék.

Ripa [sv.] fogantyú (Kal. 43, 382).

Ripaa- v. **ripaja-**, if. *rivata* csepegni, fercsegni (Kal. 9, 362) || *Ripahta-* mom. (Loits. 108, a) | *ripahutta-* caus. (Oks. 105).

Ripaime, -*ain* = *repalee* (Loits. 247, b).

Ripakka hasmenés.

Ripakko rongy, rongyos kendő; (fig.) rongyos személy; szajha (Loits. 87, a).

Ripalee, -*le* = *repalee*.

Ripeä gyors, fürge, serény, élénk; csinos, deli (Kal. 4, 454).

Ripisty- = *ripottu-* (Kant. 25, a).

Ripittä- meggyóntatni; megleczkézteni.

Ripo rongyosan lecsüggő tárgy, rongy, foszlány: *r.-rihma* fonálvég, foszlány (Kal. 10, 280).

Ripoitta- szórni, hinteni, föcskenzeni, csepegtetni; csepegni: *sataa r.* csöpörészni; *juosta r.* könnyedén futni (Kal. 4, 408) || *Ripotele-*, if. -*otella* frequ. (Loits. 96, a) | *ripottu-* med.

Rippee, n. *ripe* szétszórt maradék v. hulladék: *ei ripettäkään* v.

rippeitäkään mákszemnyi(t) v. csepp(et) sem.

Rippi [sv.] gyónás: *käydä ripillä* gyónni; áldozni, úrvacsorájához járúlni.

Rippu függő v. lógó vmi: *esi-r.* függöny; *r.-pää* lógó vég (San. 492).

Rippu- függni, lógni || *Riputta-* = *ripusta-*.

Ripsa- v. **ripsaa-**, if. -*sata* recsegni, ropogni (Kant. 240, a); 2) csepegni, fercsegni (Loits. 107, b).

Ripsaa, -*sas* gyors, fürge, eleven.

Ripsahutta- hirtelen tenni vmit (Kal. 50, 475).

Ripse, -*si* szempilla.

Ripsu rojt, czafrang (Kivi I, 178).

Ripsu- szórni, fercsegtetni, csepegtetni, megöntözni (Loits. 100, a) || *Ripsuttele-*, if. -*utella* frequ. (Kal. 48, 320); 2) zörögni, recsegni, zörögve v. recsegve mozogni (Kal. 30, 242).

Ripuile-, if. -*lla* lógni, fityegni (Loits. 69, a).

Ripukka, dim. *ripa*; 2) függő, óra fityelék (Kant. 92, a).

Ripuli apróság; 2) szarkalábak, ákom-bákom írás; 3) hasmenés.

Ripusta- akasztani, függeszteni.

Ripustime, -*in* akasztó.

Riputtele-, if. -*utella* = *ripottele-* (Loits. 96, a).

Risa mirigy; 2) rongy, foszlány.

Risaa-, if. -*sata* imígy-amúgy össze csinálni, összetákolni (Kal. 45, 166) || *Risaise-*, if. -*sta* mom. (Loits. 324, a).

Risahtele-, if. -*hdella* csörömpöl- ni, zörögni (Oks. 188).

Riskaile-, if. -*lla* lármázni, zajon-

- gani, zajosan játszani; 2) = *ki-sauttele-* (Kant. 271, a).
- Riskee**, -*ke* zörgés, csörgés (Sat. IV, 142).
- Riski** [sv.] friss, eleven, virgonez (Kant. 31, b).
- Riskilä** [sv.] bűvár-madár-fajta (uria).
- Risku** [sv.] csat (Loits. 290, a).
- Risku** [sv.] = *riski* (Kant. 78, a).
- Riskutta-** vágatni (Kant. 78, a).
- Risma** = *pulma* (?—Loits. 228, b).
- Risoitta-**sugárzani, ragyogni (Kal. 10, 90).
- Rista** borsó (Sat. IV, 186).
- Risteile-**, if. -*llä* keresztezni; labodázni (lavirozni).
- Risti** [or.] kereszt: *ristin-rastin* v. *ristiin-rastiin* keresztül-kasul || *Risti-kansa* keresztyén nép, keresztyénség | —*kunta* keresztyénség | —*nime*, -*mi* keresztnév | —*retke*, -*ki* keresztes hadjárat | —*riitaise*, *zn* ellenkező, ellenmondó | —*sitee*, n. -*side* kereszt-kötés | —*suu* nyúl epithetonja (Kal. 4, 408).
- Risti-** keresztelni: *r. silmänsä* keresztet vetni; *ristimä-nime*, -*mi* keresztnév.
- Ristijäise** plur. -*set* keresztelő.
- Ristikko** v. -*kkö* rács, rácszat.
- Ristikkäin** v. *ristiksyttä* keresztben.
- Ristikkäise**, *zn* keresztben álló v. fekvő.
- Ristillise**, *zn* keresztyén.
- Ristime**, pl. -*met* keresztelő (Kant. 257, b).
- Ristin** l. *risti*.
- Ristitse-**, if. -*itä* keresztelni.
- Risu** [sv.] rőzse.
- Risua-**, if. -*uta* rőzsét gyűjteni v. főlhalmozni.
- Risukko** rőzse-rakás, bozót (Kal. 30, 242).
- Rita** tör, fogó, csapda (Sat. II, 156); farkasverem.
- Ritaise-**, if. -*sta* recscenteni, ropantani, koppantani (Loits. 281, a).
- Ritari** [sv.] lovag.
- Ritarillise**, *zn* lovagias.
- Ritaristo** lovagság, lovagrend.
- Ritikaise**, *zn* kígyók védőszelleme (Loits. 290, a).
- Ritise**, *zn* fürge, gyors; csinos (Loits. 265, a).
- Ritise-**, if. -*stä* recsegni, ropogni, csörömpölni || *Ritistä-caus.* (Loits. 34, a).
- Ritku-** recsegni, ropogni, nyikorogni (Kivi II, 102) || *Ritkahtamom.* [136, b).
- Rituse**, *zn* gyenge, kicsiny (Kant. 257, b).
- Ritustele-**, if. -*lla* hanyagul, lassan, vontatva tenni vmit (Sat. II, 65).
- Riudahutta-** l. *riutu-*.
- Riudottele-**, if. -*otella* erőtlennül v. kimerülten feküdni, sorvadozni (Kal. 9, 282).
- Riuhto-** rángatni, szaggatni, feszítgetni, húzogatni (Loits. 91, a) || *Riuhtoile-*, if. -*lla* frequ. (Kivi II, 247) | *riuhtaise-*, if. -*sta* mom. (Sat. I, 2; IV, 132).
- Riukamoise**, *zn* = *riutukaise* (Loits. 321, b).
- Riukene-**, if. *riuveta* lefogni, lesoványkodni, elsorvadni, elpusztulni, összeesni (Kant. 213, b).
- Riuku** rúd, lécz, karó; plur. *riuvut* saraglya.

Riukutta- harsány hangon beszélni, kiáltani (Kal. 18, 162); 2) összeütni (Kal. 25, 580) || *Riukuttele-*, if. *-utella* kiabálni, harsány hangon énekelni (Kal. 2, 372).

Riuna [or.] tíz-kopékás ezüstpénz (Kant. 7, b).

Riuottele- l. *riudottele-*.

Riusa v. riuska csép, cséphadaró (Kal. 23, 619).

Riuska féktelen, vad, zabolátlan.

Riuska-, riuskaa-, if. *-kata* v. *riusko-, riusku-* = *riisku-* (Loits. 107, a; Kal. 39, 31; 9, 346).

Riuskahutta- hirtelen és zajosan tenni vmit, zajjal dobni (Kant. 157, a).

Riuskis (int.) reccs!

Riuskutta- haragosan beszélni, rárivallani (Kal. 35, 146) || *Riuskuttele-*, if. *-utella* frequ.; hangosan énekelni (Kant. 69, a).

Riutta [g.] hosszú sor, szirtsor, zátony; hosszú lejtő.

Riutu- ellankadni, elgyengülni, elkopni, elpusztulni, elsorvadni || *Riuahta-* v. *riudahta-* mom.; *riuahutta-* v. *riudahutta-* caus. (Kal. 30, 92) | *riudutta-* caus.; *riuduttele*, if. *-utella* frequ. (Kal. 35, 186).

Riutukaise, n sorvasztó, pusztító (Loits. 321, b).

Riuvahutta- elkiáltani magát, rárivallani (Kal. 18, 182); 2) = *riudahutta-* l. *riutu-*.

Riuveroise, n = *riutukaise* (Loits. 90, a).

Riuvottele-, if. *-otella* = *riuottele-* (Loits. 319, b).

Riuvuttele-, if. *-utella* = *riudut-*

Rivahka = *rivakka* (Kant. 31, b).
Rivahta- fűrgén mozogni (Kal. 41, 159).

Rivakka v. rivakkaa-, -akas gyors, fűrge, eleven, élénk, serény.

Rivesty- meghintődni, belocsolódni, megnedvesedni, bepiszkolódni (Kal. 14, 268).

Riveä = *ripeä* (Kal. 3, 362).

Rivi [g.] sor, rend.

Rivittä- sorba állítani: *rivittäin* soronként.

Rivo trágár, piszkos, rút, illetlen.

Rivoile- v. *rivostele-*, if. *-lla* trágárkodni, trágárságokat beszélni.

Rohahta- megdördülni, zajjal v. zörgéssel leesni.

Rohise-, if. *-sta* tompán hangzani, rekedten köhögni, hörögni, zörögni, csörömpölni, ropogni, suhogni (Kal. 17, 225).

Rohjenta- l. *rohkene-*.

Rohka [sv.] gereben, bugagereben, lenmagszedő.

Rohkaise-, if. *-sta* fölbátorítani.

Rohkea bátor.

Rohkea- v. *rohkene-*, if. *-hjeta* bátorzkodni, merni || *Rohjenta-* caus. | *rohjentu-* fölbátorodni.

Rohkeute-, -us bátorság.

Rohki bátran, merészen; 2) egészen, teljesen (San. 388).

Rohki- gerebenezni, ecselni (Kal. 48, 40).

Rohmautu- megbénulni (Loits. XV.)

Rohmi- durva munkát végezni, durván viselni magát, magához ragadni.

Rohti = *rohki-* (Kivi II, 57).

Rohtime, -hdin gereben; plur. *rohtimet* csepű, kőc.

Rohto fű, gaz, takarmány; fűszer, orvos-szer; plur. *rohdot* cseppek, orvosság.

Rohtola gyógyszer-tár.

Rohtu- ótvárossá v. koszossá lenni, kiütést kapni: *rohtuma* ótvar, kosz, kiütés.

Roikkaa-, if. **-kata** nyögni (Kivi II, 405).

Roihti- lágolni, lobogni.

Roihtu lobogó láng.

Roihu kandalló-tűz, lobogó láng; égő fáklya (Kivi I, 79).

Roihua-, if. **-uta** lágolni, lobogni (Oks. 175). [89, a].

Roijotta- báméskodni (?—Loits.

Roikkaa-, if. **roijata** döngeni (Kivi I, 210).

Roikalee, **-le** lógó rongy; 2) kamasz.

Roikkaa-, if. **roikata** nyújtózkodni, hanyagúl feküdni, duzzadni (Kal. 32, 96).

Roikkaa-, if. **roikata** döngeni (Kivi II, 44) || *Roikkahu-* tompa hangot adni (Loits. 117, b).

Roikki- döngeni (Kal. 18, 473).

Roikku- lógni, fityegni (Kivi I, 174; Sat. II, 104) || *Roikahta-* lerogyni.

Roiku- kiáltani; döngeni, hangzani, visszahangzani || *Roikaise-*, if. **-sta** mom. (Loits. 118, a).

Roima durva, bátor, merész, elhatározott, vállalkozó; 2) bőséges, bő (Kivi II, 82): *roimalta* bőven, bőségesen (Kivi II, 240) || *Roimahousu*, plur. **-sut** bő-nadrág, bugyogó.

Roimahta- föllágolni.

Roinee, **-ne** lárma, zaj; erőszak, gonosz-tett.

Roira = *loira*.

Roisaukse, **-us** reccsenés (Kivi II, 249).

Roiskaa, if. **-kata** recsegni, ropogni; recsegéssel, ropogással tenni vmit; 2) hajítani, vetni (Kal. 31, 158) || *Roiskahta-* mom.; zuhanni; 2) l. *roisku*.

Roiskee, **-ke** recsegés, ropogás, pattogás (Kal. 21, 5).

Roiskottele-, if. **-otella** recsegni, ropogni (Loits. 83, b).

Roisku- freccssenni, loccsanni (Kivi II, 243) || *Roiskahta-* mom. (Sat. IV, 168).

Roisto hulladék, söpredék, szemét; haszontalan v. gazember || *Roisto-väke*, **-ki** csöcselék.

Roitele-, if. **roidella** döngetni, elpáholni (Kivi II, 137).

Roittio gézengúz, semmirekellő.

Roitto égő máglya, nagy lánggal égő tűz.

Roivaa, **-vas** len- v. kender-kéve (Kant. 30, b).

Rojahta- recsegeve, ropogva, zajjal esni v. dűlni, zuhanni, reccsenni, roppanni, puffanni (Suon. I, 11) || *Rojahutta-* caus.; éles v. átható hangot adni (Kal. 36, 161).

Rojakka laza, híg, vizenyős, vékony, gyenge (Sat. I, 12).

Roju hulladék, söpredék, szemét, piszok.

Rokahtu- pattanásokat kapni.

Rokka [szl.] borsó; borsóleves, leves.

Rokko himlő: *panna* v. *istuttaa* *rokkoa* himlőt oltani || *Rokon-arpe*, **-pi** himlőhely; **-arpise**, **-n** himlőhelyes, ragyás | —*istutukse*, **-us** v. **-pano** himlőoltás.

Rokoitta- himlőt oltani, beoltani.
Rokosina [or.] gyékény (Kant. 296, b).
Romahta- reccseni, roppanni, dördülni (Sat. I, 127).
Romee, -me fatorlat, széltörte fák halmaza; egyenetlen, köves, rögös vidék.
Romeikko fatorlatokkal v. széltörte fákkal való erdő; egyenetlen, rögös, köves föld (Kal. 25, 483).
Romeise, -n egyenetlen, rögös, köves.
Romentola sűrű erdő; pusztaság (Loits. 312, a).
Romeutu- megijedni, megbokrosodni (Sat. II, 15).
Romiaise, plur. -set üdvözlési vendégség (névnap stb. alkalmával).
Romina recsegés, zaj (Loits. 169, b).
Rommi [sv.] rum.
Romotta- durván v. nehézkesen tenni vmit, magát durván v. nehézkesen viselni.
Rompatta- hangosan fecsegni, csacsogni, csevegni.
Romu dörgés, láрма, morgás, zörgés, csörgés, csörömpölés; csörgő eszköz, csörgő (Sat. II, 14).
Romu repedt v. elhasznált holmi, lim-lom.
Romua-, if. -uta lármázni, zajogni, zörögni.
Romue, -ut csapat, sereg, rakás (Kal. 48, 141).
Romuliaise, -n durva (nem sima), érdes, rögös.
Ronkka = *lonkka*.
Ronkkaa-, if. -nkata = *ronkku*.
Ronkku- v. *ronku-* károgni, krá-

kogni, kiáltani; morogni, dör-mögni; fenyegetve v. daczosan követelni || *Rongutta-* caus., intens.

Rontti nyomorúságos, hitvány v. rongyos teremtés: *emä-r.* rongyos, hanyag viseletű nő (Kant. 30, b).

Ropakko = *rapakko*.

Ropee, n. rove nyírfahéj-kosárka v. skatulya (Sat. I, 110) || *Ropehue, -ut*, dim. (Kal. 23, 248).

Ropise-, if. -sta csörömpölni, recsegni, ropogni, zörögni, csikorogni.

Ropo kis pénz.

Ropotta- csacsogni, fecsegni; rotyogni (Kant. 84, a).

Roppana véres-hurka.

Roppee, n. rope = *ropee* (San. 109).

Ropsi- megcsapkodni, megveszszözni (Kivi II, 308) || *Ropsahta-* hirtelen ütni v. esni, zuhanni, reccseni (Kivi II, 136).

Roska v. *rosku* lim-lom, ócska holmi, zsigárú; hulladék, szemét.

Roskaa-, if. -kata szemetelni, beszennyezni.

Rosmo = *rosvo* (Kivi I, 10).

Roso száraz hely, odu v. nyílás fa oldalában (Loits. 80, a); 2) érdesség, durvaság, göröngyösség (Oks. 91).

Rospuutto [or.] rossz szánút.

Rossaukse, -us puffanás, recse-nés.

Rossi házi veréb.

Rosuttele-, if. -utella csoszogni, tötyögni, lohogni (San. 483).

Rosvo [or.] rabló.

Rosvoa-, if. -ota rabolni.

Rotaja-, if. -tata = *rotise*.
Roteva erős, vaskos; bátor.
Rotise-, if. -sta recsegni, ropogni, nyikorogni (Kivi I, 103).
Rotkahta- recsensenni, roppanni, zuhanni, puffanni (Loits. 286, b).
Rotko hasadék, repedés, nyílás, barlang (Kant. 238, b).
Rotkottele-, if. -otella csavarogni, ténferegni.
Rotta [sv.] patkány.
Rotti erszény (San. 491).
Rottinki [sv.] vékony spanyolnád: *r.-tuoli* nádszék. [342].
Rotu [or.] faj; nemzetség (Kal. 1, 1).
Rotuise, =n, a. rel. *rotu*: kusta olet *rotuisin* honnan eredtél? (Kal. 35, 194).
Roua [sv.] = *rouva* (San. 388).
Rouhaa-, if. -hata v. *rouhi*- szét-darabolni, vagdalni, tördelni (Kal. 35, 63) || *Rouhaise*-, if. -sta mom. (Loits. 36, b).
Rouhea v. *roukea* törékeny, porhanyó, omlós.
Rouhee-, -he törés; plur. *rouheet* gorombára törött v. vágott vmi.
Roukkio rakás (Kivi I, 360).
Roukko = *roukkio* (Kal. 27, 92).
Roukku keresztfa v. keresztgerenda a szán fenekén (mind a két végén lyukkal a két *roukku-puola* számára) || *Roukku-puola* másfél rőnyi fahasáb, melyet a szánteher támogatására a *roukku* lyukaiba dugnak (Loits. 68, b).
Roukku v. *roukkuisse*, =n bunda (Sat. I, 76).
Rouski- recsegni, ropogni; rágva recsegtetni v. ropogtatni.
Rousku [sv.] porczogó (Kivi II, 191).

Rouskina v. *rousku* recsegés, ropogás.
Rousku- recsegni, ropogni || *Rouskutta*- recsegtetni, ropogtatni (Loits. 54, a).
Routa keményre fagyott föld; fagy a földben (San. 273).
Rouva [g.] asszony || *Rouvas-väke*, -ki asszony-nép.
Rouvala asszony-lak (Kant. 186, b).
Rouvi [sv.] = *krouvi*.
Rovasti [sv.] esperes.
Rovee-, -ve lazaság, meglazult állapot: *tuohi on roveellaan* (leváló-félben van); 2) frissesség, egészség, jókedv: *hän on roveillaan* v. *hyvissä roveissa* jó kedvében van.
Roveellise-, =n meglazult; 2) friss, jó erőben levő, jókedvű, vidám.
Rovi v. *rovio* rakás, égő fa-rakás, máglya.
Rovitse-, if. -ita rakásba rakni, halmazni (Kal. 27, 92).
Ruha törmelék (Kivi II, 217).
Ruheva lombos, buján tenyésző (Loits. 317, b).
Ruhjaa-, if. -jata serényen és fáradságosan dolgozni, fáradozni.
Ruhjastu- v. *ruhjistu*- összeomlani; lerogyni.
Ruhjo- törni, összetörni, darabokra zúzni, kerékbe törni (Kivi I, 437).
Ruhjusta- = *ruhjaa*-, 2) = *rahjusta*-.
Ruhka hulladék, szemét; maradék, alja vminek, seprő, pizok (Kal. 27, 162); plur. *ruhkat* apróságok, pipere, ingóságok.
Ruhma = *ruhmo*.
Ruhmene-, -men = *ruumene*.
Ruhmo vágó-tőke; zúzóteknő.

Ruho madarak mellesontja (Loits. 284, a); 2) nagy testalkat, szörnyeteg, kolosszus.

Ruho nyomorék (San. 415).

Ruhtina v. **ruhtinaa**, -nas [g.] fejedelem.

Ruhtinaallise, *n* fejedelmi.

Ruhtinattare, -atar fejedelemnő.

Ruhto- v. **ruhtoa**-, if. -**hdota** apóra vágni, törni, zúzni (Kal. 2, 185); erőszakkal, hevesen v. erőlködéssel tenni vmit: *ruhti niskan* (rárontott: Kal. 20, 108).

Ruikahta- hirtelen lefogyni, lesóványodni; lepottyanni.

Ruikalee, -le szánandó lény, nyomorék (Loits. 86, b).

Ruikamoise, *n* = *raikamoise* (Loits. 150, a).

Ruikkaa-, if. **ruikata** nyöszörögni, jajgatni, nyögni, panaszkodni || *Ruikahta*- mom.

Ruikutta- panaszkodni, jajgatni.

Ruinaa-, if. -**nata** zsugorgatni, túlságoan takarékoskodni (Kant. 69, b).

Ruiskaa-, if. -**kata** v. **ruiski**- = *ruisku*-, *ruiskutta*-.

Ruisku fecskendő || *Ruisku-kaivo* v. -*lähtee*, -*hde* szökökút | —*tauti* hasmenés (Kivi II, 408).

Ruisku- feresegni, szökni (folyadék) || *Ruikahta*- mom. (Kivi II, 38) | *ruiskutta*- caus.

Ruiskuttime, -**utin** föcskendő, öntöző.

Ruitukka gézengúz, naplopó, semmiházi (Kant. 103, b).

Ruiventoise, *n* semmirekellő (Loits. 90, a).

Ruja, **rujee**, -**je** v. **rujo** törött, re-

pedt v. rozszant holmi; nyomorék (San. 415): *mennä rujoksi* darabokra törni (-ik).

Ruju- v. **rujua**-, if. -**uta** csörögni, csörömpölni, nyikorogni (Oks. 37); 2) turkálni, kotorászni (Sat. II, 32).

Ruka gyanta.

Rukee v. **rukii**, n. **ruis** [litv.] rozs || *Ruis-räökkä* haris (madár).

Rukka szegény, szegényke.

Rukka [or.] bőrkeztű || *Rukkase* v. *rukkaise* v. *rukkahise*, *n* díj: *saada rukkaset* v. *rukkaitset* kosarat kapni (leánykérésnél).

Rukki [sv.] guzsaly, rokka.

Rukko = *rukka* (Sat. II, 152).

Ruko kis szénaboglya, petrencze; rakás (Kal. 44, 23).

Rukoa-, if. **ruota** boglyákba v. boglyákat rakni.

Rukoile-, if. -**lla** könnyörögni.

Rukoukse, -**us** könnyörgés, imádság.

Rukousta- könnyörögni, imádkozni (Sat. I, 112). [gorlófa.

Rulla [sv.] henger, orsó, mán-

Rulli: *karva-r.* szőr-csomó (medve epithetonja: Kivi I, 408).

Ruma rút, útálatos.

Rumaksu- rútnek tartani.

Rumalaise, *n* rút, útálatos (ördög epithetonja: Loits. 1, a).

Rumenta- csúfitani, rútítani.

Rumentsaise *n* [or.] arcfesték, pirosító (Kant. 87, b).

Rumista- = *rumenta*- (Kivi I, 45).

Rummutta- dobolni.

Rumpaise-, if. -**sta** vetni, hajítani (Loits. 324, b).

Rumpali v. **rumpari** [sv.] dobos (Sat. II, 116).

Rumppi béka, békafi, ebihal.

Rumpu [sv.] dob.

Rumputta = *rummutta*.

Runko törzsök, derék test; (gram.) szótő.

Runnahta l. *runto*.

Runneltu l. *runto*.

Runnikoitse-, if. -oita rosszúl bánni vkivel.

Runnista szorítani, szorongatni, megtámadni; széttörni.

Runo [g.] költemény, vers; 2) költő (Kal. 12, 456) || *Runo-mitta* versmérték | —*niekka* költő | —*seppä* költő.

Runoa-, if. -ota verseket költeni v. énekelni || *Runoile*-, if. -lla id.: *runoilia* költő, vers-szerző.

Runoelma költemény.

Runoilia l. *runoa*.

Runoja dalos, költő (Kal. 1, 108).

Runollise-, -n költői, verses.

Runosteile-, if. -lla verseket költeni, verselni.

Runosto költészet.

Runottare-, -otar költészet v. dal istennője; plur. *runottaret* műzsák.

Runoute-, -us költészet.

Runsaa-, -sas bőséges.

Runsi- kiselejtezni; elszórni, elhullatni (takarmányt).

Runtau-, if. -uta széttörni (-ik), szétszakadni (Suon. II, 78).

Runteva testes, tagbaszakadt, vas-kos, termes.

Runto nagy és nehéz test, idom-talan tömeg, szörnyeteg.

Runto- szorítani, nyomni; törni, széttörni, kerékbe törni (Kivi I, 102) || *Runnahta*- mom.; megtörni, összetörni (-ik) (Kal. 4,

516) | *runtele*-, if. -*nnella* frequ.; *runneltu*- med. | *runtoutu*- med.

Runtu v. **runtu** szabad- v. pihenő-nap (szénatakarítás, aratás, cséplés, ünnepek, vásárok stb. után); cselédeknek helyváltoztatási napja; kószalás és dorbézolás ilyen napon: *pitää runtua* v. *olla runnulla* szent heverd-el-napját tartani, dorbézolni.

Ruoakse-, -as éték; plur. *ruoakset* élelmi szerek.

Ruoasta- élelmet keresni (magának); élelemmel ellátni, élelmezni.

Ruohikko v. **ruohisto** pázsit, gyep.

Ruohka = *rohka*.

Ruoho fű.

Ruohoittu-begyepesedni (San.24).

Ruohokko v. **ruohosto** = *ruohikko*.

Ruohti- merészkedni, merni (Kal. 12, 404).

Ruohtime-, -hdin = *rohtime* (Kant. 30, a).

Ruohto- fűveket szedni (Loits. 344, b).

Ruohtu- befészkelni magát, ragadni (betegség): *r. ruville* kiütést kapni (Loits. 233, a) || *Ruohdutta*-caus. (Kal. 45, 168).

Ruoikko = *ruovikko* (Kal. 44, 23).

Ruoitta- étellel ellátni, ételt adni, élelmezni.

Ruoja iszap, sár, posvány; (fig.) kivetni való ember, emberiség salakja (Sat. I, 119).

Ruojotta- beiszapolni, besározni.

Ruojotta- nyújtózkodni (Sat. I, 31).

Ruoju czipő (melynek talpa és felső bőre egy darabból van), rö-

vidszárú csizma, topánka; rongyos cipő; 2) = *ruoja*.

Ruoka étel, étek, eledel || *Ruokahalu* étvágy | —*lista* étlap | —*säilykse*, —*ys* éléskamra.

Ruokaile-, if. -lla étkezni (Sat. II, 34).

Ruokava ételben bővelkedő; tápláló; ehető.

Ruokitse-, if. -ita tisztítani (halat).

Ruokkee, n. *ruoke*, pl. -kkeet nadrág, bugyogó (San. 74).

Ruokki- étellel tartani, élelmezni, táplálni || *Ruokitta*- caus., intens.

Ruokko fönntartás, gondozás: *huone on hyvissä ruokossa* (jól ki van takarítva v. rendbe van hozva); *pelto on huonossa ruokossa* (rosszúl van művelve); *lapsi on ruokolla* (ki van adva ápolás és táplálás végett); *hakea joltakulta laissa lapsen ruokkoa* vkit gyermektartásért bepörölni.

Ruokko- v. *ruokkoa*-, if. *ruokota* ápolni, művelni, tisztogatni (Kivi II, 197).

Ruokkolaise, n ápoló, kosztos.

Ruoko nád.

Roukottoma, -oton tisztátalan, bárdolatlan, illetlen, trágár.

Ruoma járom-szík.

Ruomalaise, n = *rumalaise* (Loits. 69, a).

Ruome, -mi pusztaság, kietlenség, műveletlen állapot.

Ruome, -mi = *ruoma*.

Ruo'osto nádas (Kal. 24, 221).

Ruopo-, *ruopoa*-, if. -ota v. *ruoppo*- kaparni, összekaparni (Loits. 333, b) || *Ruopu*- med. (Loits. 150, a) | *ruoputtele*- v. *ruopottele*-,

if. -utella v. -otella kapargatni, vakargatni (Loits. 319, b).

Ruopostlee-, if. -lla kapargatni, összekapargatni (Kal. 44, 61).

Ruoppa iszap, posvány.

Ruoppaa, n. *ruopas* kő-rakás (Loits. 300, a).

Ruoppaa, if. *ruopata* v. *ruoppi*- kaparni. [42].

Ruori [sv.] evezőlapát (Suon. II,

Ruoska [or.] ostor, korbács.

Ruoski- v. *ruoskitse*-, if. -ita ostarozni, korbácsolni.

Ruostee, -te [sv.] rozsdá.

Ruostu- rozsdásodni || *Ruostutta*- caus.

Ruota = *ruoto* (Loits. 36, b).

Ruota haszontalan teremtés, semmirekellő (Sat. I, 76).

Ruotee, n. *ruode* földélléc (Loits. 89, a).

Ruoti [sv.] egy gyalogos katonát állító és eltartó falusi község; egy szegényt eltartó falusi község || *Ruoti-ruokko* v. -*ruoko* katona- v. szegénytartás (Kant. 240, b).

Ruoti- halnak szálkáit kiszedni.

Ruotikaise, n v. *ruotime*, n. *ruodin* ekevas, csoroszlya.

Ruoto halszáлка, halcsont.

Ruotsalaise, n svéd.

Ruotsi Svédország; svéd nyelv: *ruotsiksi* svédül.

Ruotsinnokse, -os svéd (nyelvre való) fordítás.

Ruotsinta- svéd nyelvre fordítani.

Ruotta halszáлка, halcsont (Kal. 40, 217).

Ruotu [sv.] = *ruoti*.

Ruotukse, -us lassan és fáradságosan dolgozó ember, lusta v. késedelmes munkás.

Ruotulaise, *n* v. **ruoturi** egy *ruoti* (*ruotu*) által eltartott katona v. szegény.

Ruotusta- lassan, lustán, fáradságosan dolgozni, vesződni.

Ruovi forma, alak, alkat (San. 182).

Ruovikko v. **ruovisto** v. **ruovokko** nádas.

Rupa seprő, üledék, sár (Oks. 110) || *Rupa-löttö* iszappal bepiszkolt nyírfahéj-czipő; ilyenben járó ember (Kant. 103, a).

Rupatta- csacsogni, fecsegni (Suon. I, 28).

Rupe, *-pi* var, kosz, rüh || *Rupirikko* koszos, rühes, himlő-helyes (San. 503).

Rupea, *if. ruveta* kezdeni, hozzányúlni v. -fogni, vmire adni magát: *rupesin nauramaan* nevetni kezdtém; *älä rupee minuun* ne nyúlj hozzám; *r. työhön* hozzáfogni a munkához; *r. sotamiehksi* katonának beállani; *r. juomariksi* iszákossá lenni, neki adni magát az italnak; *rupeama* kezdés, hozzáfogás; ragadvány, ragadós v. elragadt betegség; két étkezés közti idő; *yhteen rupeamaan* egy huzamban, egy folytában (Kal. 44, 311).

Rupila [*or.*] = *rupla* (Sat. II, 46).

Rupise, *n* varos, koszos, rühes.

Rupise, *if. -sta* morogni, dörmögni.

Rupla [*or.*] rúbel (orosz pénz).

Rupsahta- pottyanni; puffanni, robbanni (Loits. 235, b).

Rupu [*sv.*] jászol.

Rupuli himlő.

Rusahtele, *if. -hdella* csörögni,

csörömpölni, recsegni (Sat. III, 15).

Rusakka v. **russakka** [*or.*] csótán, sváb bogár.

Rusama ököl (Kal. 46, 544).

Rusappa vörösbarna, rőt.

Rusee, *-se* pirosas festék, pirosító.

Rusenta- széttörni, szétzúzni.

Ruserta- v. **rusetta**- pirosítani, vörösbe játszani.

Rusikka ököl (Kivi II, 45).

Rusikoitse, *if. -oita* öklözni (Kivi I, 168).

Rusina [*sv.*] mazsolaszőlő.

Ruska- v. **ruskaa**, *if. -kata* recsegni, ropogni || *Rusku*- *id.* | *ruskahta*- v. *rusahta*- *mom.* | *ruskutta*- *caus.* (Loits. 219, a).

Ruskea barna (sötét-vörös, vörösbarna, réz-színű, vörhenyes, világos-barna, vöröses-sárga).

Ruskee, *-ke* recsegés, ropogás (Loits. 234, a).

Ruskettu- megbarnulni.

Ruskeuise, *n* barnaságú (Kant. 44, a).

Rusko pirosság, *pir*: *aamu-r.* hajnalpír.

Ruskoitta- megbarnítani; pirosítani (Kivi II, 90) || *Ruskoittu*- megbarnulni.

Ruskuaise, *n*: *munan r.* tojás sárgája.

Ruso *pir*, pirosság; *bibor*, *biborfény* || *Ruso-reuna* pirosuló szél (Kal. 41, 102).

Rusoitse, *if. -oita* v. **rusoitta**- pirosítani; pirosítani (Oks. 152).

Russakka l. *rusakka*.

Rustaa, *if. -tata* [*sv.*] fölszerelni; építeni (Oks. 163).

Rusthollari [*sv.*] egy lovas-kato-

nát állító és eltartó paraszt-gazda.

Rustholli [sv.] egy lovas-katonát állító és eltartó paraszt-jóság.

Rustiaise, -n hüllő (amphibium).

Rustinki [sv.] folszerelés, fegyverzet; társzekér (Kant. 261, b).

Rusto porczogó.

Ruta iszap, posvány, mocsár; 2) félig-rothadt rózse; száraz nád.

Rutaise, if. -sta ütni, csapni, törni (Kal. 17, 346).

Rutaja, if. rudata recsegni, ropogni (Kant. 5, b).

Rutea gyengélkedő, beteges; 2) nyirkos, nedves.

Ruteva = *rotera*.

Ruti szét- v. darabokra törött vmi; szét, darabokra (pl. törni); egészen, teljesen: *lyödä r.* v. *rutiksi* darabokra törni; *r. hullu* tökéletes bolond; *r. rikas* dúsgazdag.

Rutimo: *r.-raitä* borzasztó nagy fa (Kal. 2, 182).

Rutise, if. -sta = *rutaja*.

Rutista összeszorítani, összenyomni, összegyűrt, összezúzni || *Rutistu* med. (Kal. 29, 517).

Rutja rakás (pl. kő-r.); 2) rozszant v. hasznavehetetlen tárgy, selejt holmi.

Rutjaa, if. -jata v. *rutjo* = *rutista* (Kant. 293, b; Kal. 26, 211).

Rutjakkee, -ake v. *rutjalee*, -ale v. *rutjana* rongyos öltözetű ember, rongy-ember, gézengúz.

Rutju lelógni, fityegni.

Rutjustele, if. -lla rongyosan járni; rongy-ember v. gézengúz módjára viselni magát.

Rutkahta-reccseni, roppanni.

Rutkalee, -le = *rutjakkee*.

Rutkutta-kotyogni, kotkodácsolni, kodácsolni (tyúk).

Rutsa: *suku-r.* vérfertőző; vérfer-tőzős. [tőzés.]

Rutsaukse, -us: *suku-r.* vérfer-

Rutta összenyomott, összezsugorodott v. jelentéktelen vmi (Loits. 335, b).

Ruttaa, if. *rutata* = *rutista*.

Rutto hirtelen, gyors, heves: *ruton* v. *rutoin* v. *ruttoon* v. *rutosti* hirtelen; 2) pestis, dögvész || *Rutto-juure*, -ri kákolya (Loits. XI) | —*tauti* pestis, dögvész.

Ruttu összenyomott, -szorított, -gyúrt v. -zúzott állapot (Loits. 235, a).

Rutu recsegés, ropogás (San. 235).

Ruuakse, -as = *ruoakse*.

Ruuasta = *ruoasta*.

Ruuhe, -hi [sv.] teknő, válu; csolnak; koporsó.

Ruuhka = *ruhka* (Oks. 110).

Ruuitta = *ruoitta*.

Ruukkaa, if. *ruukata* [sv.] használni (vmi), szokni (Kant. XXVII)

Ruukki [sv.] gyár: *paperi-r.* papiros-gyár; *rauta-r.* vashámor; *lasi-r.* üveg-huta.

Ruukku [sv.] korsó.

Ruuma [sv.] czella; hely, tér.

Ruumene, -men, plur. -*net* polyva (Kivi II, 295).

Ruumii, -mis test, holttest: *ruu-miin-arkku* koporsó.

Ruumiillise, -n testi, testtel bíró; fizikai, anyagi.

Ruumistu-testesedni, testben gyarapodni.

Ruuna [lett] herélt ló (Kal. 3, 68).
Ruunaa-, if. -**nata** [sv.] koronázni.
Ruunaukse-, **-us** koronázás.
Ruuni [sv.] barna.
Ruunitse-, if. -**ita** kiheréltni (csődört).
Ruunu [sv.] korona.
Ruuppa nagy szemölcs, kiütés, rüh (Loits. 97, b).
Ruuppu v. **ruupu** hulladék, maradék, szemét (Kant. 181, a).
Ruusaa-, if. -**sata** [sv.] fodorítani, bodorítani.
Ruusi [sv.] fodor, bodor.
Ruuska [or.] nyoszolyó-lyány.
Ruusu [sv.] rózsa; 2) orbáncz (Kivi II, 408).
Ruuta [sv.] kárászponty (cyprinus carassius).
Ruuti [sv.] puska.
Ruuttu hulladék, szemét (Kal. 44, 61).
Ruutu [sv.] ablaktábla, ablaküveg.
Ruuvaa-, if. -**vata** [sv.] srófolni.
Ruuvi [sv.] sróf (Kivi II, 386).
Ruvettu- varosodni, behegedni (Kivi I, 175); koszosodni, kiütést kapni.
Ryhdelmä kiütés.
Ryhdynnäise-, **-n** ragados betegség, kiütés.
Ryhelmä = *ryhdelmä*.
Ryhevä dúsan tenyésző, lombos, sűrű (Kivi I, 239).
Ryhise-, if. -**stä** zúgni, suhogni, zajogni, rögögni.
Ryhmittain csoportonként.
Ryhmy csomó, kelevény, egyenetlenség, ráncz.
Ryhmyise-, **-n** csomós, egyenetlen, göröngyös (Kivi II, 123), ránczos.
Ryhmykse-, **-ys** ránczos tárgy,

ráncz; 2) rosszúl öltözött személy; nehézkes v. ügyetlen ember (San. 416).

Ryhmä csoport.

Ryhti állás, tartás: *pitää ryhtinsä* helyt állani, megállani a sarat, kiállani a próbát.

Ryhty- hozzányúltni, hozzáfogni; ragadni (betegség): *r. työhön* munkához fogni; *tauti ryhtyy* (elragad); *ryhtymä* ragados v. elragadt betegség.

Ryhä púp: *käydä ryhässä niskoin* meggörbülve (meggörbített nyakkal) járni || *Ryhä-selkä* púpos hát v. hátú.

Ryijy [sv.] durva takaró (Kivi II, 405).

Rykelmä rakás, csoport (Kivi II, 243).

Ryki [sv.] serfőzés (San. 565).

Ryki- köhögni, harákolni (San. 2) || *Rykäise*-, if. -**stä** mom. (Oks. 157).

Rykki [sv.] hát (San. 112).

Rykmentti [sv.] regiment, ezred.

Rykä köhögés, hákogás, harákolás.

Rykäy-, if. -**ytä** elfúvódni, elszállani (Kivi II, 539).

Ryminä, n. act. *rymise*-.

Rymise-, if. -**stä** zajogni, zörögni, lármázni.

Rymyä-, if. -**ytä** v. **rymää**-, if. -**mätä** = *rymise*- || *Rymähtä*-mom.

Rymäkkä zaj, zörgés, láрма (Sat. II, 62).

Rynkä erős (San. 309).

Rynkäykse-, **-ys**, n. act. *rynkää*:-*veren* r. vér-tolulás (Kivi I, XXXI).

Rynkää-, if. -**ngätä** v. **rynkää**-,

if. **-nkätä** lökdösni, rázni, döngetni; 2) = *ryntäü-* (Kivi I, 301).

Rynnistykse, **-ys** erölködés, megrohanás, ostrom.

Rynnistä- erölködni; erősen megtámadni, megrohanni, ostromolni || *Rynnistele-*, if. **-llä** frequ.; küzdeni, birkózni (Kivi I, 191).

Rynnäkkö megrohanás, ostrom.

Rynttää-, if. **-ntätä** erővel nyomulni (be-, előre-ny.), rohanni, nekirohanni, ostromolni.

Rynnättain v. **rynnätysten** egyenesen neki (rohanva).

Ryntäy-, if. **-ytä** = *rynttäü-*.

Ryntäykse, **-ys** megrohanás, roham, ostrom.

Ryntää, **-nnäs** mellesont; plur. *ryntäät* mell (Oks. 102).

Rype- v. **rypeä-**, if. **ryvetä** sárban fetrengeni (Kivi II, 298): *ryvennee*, *-nnyt* szennyes (Kal. 14, 104) || *Ryvettä-* caus.; beszennyezni (Kivi I, 7) | *ryvetty-* beszennyesedni, bepiszkolódni.

Rypise, **-n** ránczos (Suon. II, 18).

Rypistä- összegyűrni, összeránczolni || *Rypisty-* med.

Ryppy ráncz.

Ryppyttä- = *rypistä-*.

Rypälee, **-le** fűrt: *viini-r.* szőlőfűrt.

Ryskee, **-ke** recsegés, dörgés.

Ryski, **rysky-** v. **ryskää-**, if. **-kätä** recsegni, dörögni || *Ryskähätä-* mom. | *ryskyttä-* caus.

Ryskinä = *ryskée* (Kivi I, 56).

Ryssä [sv.] orosz; Oroszország; orosz nyelv.

Rystä v. **rystää**, **-täs** bütök (újjon); 2) porezogó.

Rystö, **rystöse**, **-n** = *rystä*.

Rysy: *käsi-r.* l. *käte*.

Rysä [sv.] varsa (Sat. II, 156).

Rytee, **n.** **ryde** széltörés, széltörte fa.

Ryteikkö, **n.** collect. *rytee*.

Ryti nád.

Rytimö: *rytimön raita* = *rutimo-r.* (Loits. 307, a).

Rytinä recsegés, ropogás.

Rytise-, if. **-stä** recsegni, ropogni || *Rytistä-* caus.

Rytistä- = *rypistä-*; 2) l. *rytise-*.

Rytki- rángatni, rázni.

Rytky- recsegve rázkódni, recsegni, ropogni (Kal. 39, 318) || *Rythkyttä-* caus. | *rytkäyttelä-*, if. *-ytellä* rángatni (Kivi II, 205).

Rytty összenyomott v. összeesett állapot; ráncz: *r.-sellä* görbe hát v. hátú (Loits. 101, b).

Rytttise, **-n** ránczos.

Ryty láрма, zaj, veszekedés.

Rytystä- = *rytistä-*.

Rytyä-, if. **-ytä** lármázni, zajongani, veszekedni.

Rytä partra vetett holmi (kül. növényrészek).

Rytälee, **-le** rongy, foszlány (Loits. 193, b).

Rytö széltörés, széltörte fa.

Ryvettä, **ryvetty-** l. *rype-*.

Ryyhelmä kiütés a testen || *Ryyhelmäise*, **-n**, dim. (Loits. 97, a).

Ryyhty- = *ryhty-* (Loits. 110, b).

Ryyri [sv.] dercze, dara.

Ryypyi = *ryyppy* (Kivi I, 149).

Ryypyi- inni, hörpinteni, egyet húzni (italból) || *Ryypiskele-*, if. **-llä** frequ.

Ryypyi korty, kis ital (pálinka).

Rypppäckse, -ys hörpintés, kortyántás; korty.

Rypppää, if. **ryppätä** = *ryppi*.

Ryysti v. **ryystä** szörpölni, szür-
csölni; 2) kaparni, karczolni; 3)
harákolni, torkát köszörülni.

Ryysy rongy, foszlány.

Ryyti [sv.] fűszer, orvosság:
r.-maa kert.

Ryytisty megmerevedni, meg-
gémberedni.

Ryytti piszkos lény.

Ryyty megmerevedni, meggém-
beredni, megkeményedni, bedu-
gólni || *Ryydyttä*-caus.

Ryöheä = *royheä*.

Ryöhää, if. -**hätä** zajogni, lár-
mázni.

Ryöhää, if. -**hätä** párologni, gö-
zölögni (Kivi II, 391).

Ryöhöttä heverni (Sat. I, 30).

Ryöki bőfogni, felbőfogni; 2) or-
dítani, bőgni.

Ryökynä [sv.] kisasszony (Suon.
I, 47).

[XII].

Ryökä takony, nyálka (Loits.

Ryökäise, n l. *karra-r*.

Ryökälee, -le rongy, foszlány
(Kant. 126, a); utálatos, kelle-
metlen, haszontalan, megvetendő
ember (Kivi I, 71).

Ryömi négykézláb állás: *neljän v.*
nelin ryömin négykézláb; *olla ryö-*
millänsä négykézláb állani v.
mászni; l. *ryömä*.

Ryömi mászni (négykézláb).

Ryömy = *ryömi* (Loits. 76, a).

Ryömä talp (állati láb), tappancs;
l. *ryömi*.

Ryömäise, if. -**stä** rántani; refl.
ryömäisei, if. -**eiä** rohanni (Kal.
26, 577).

Ryönä tengerből kivetett száraz
növények; száraz gaz; 2) tisztá-
talanság, szenny, iszap.

Ryöpeä erős, heves, féktelen, erő-
szakos; 2) hatalmas, kitűnő.

Ryöppy szállongó por v. hó, hó-
fergeteg.

Ryöppy szállongani (porként),
szállingózni (hó) || *Ryöpyttä*-
caus.

Ryöppä sebes-folyam (Loits. 42,
a); 2) fergeteg, zivatar, havas eső.

Ryöppäckse, -ys porozás, por-fel-
verés (Kivi II, 356).

Ryöpsähtä fölpattanni, föligrani.

Ryöpäckse, -ys = *ryöppäys* (Kivi
I, 231).

Ryöstä erőszakkal elvenni, ra-
bolni; elkobozni, megzalogolni,
lefoglalni.

Ryöstö rablás, kifosztás; megzá-
logolás, elkobzás, (bírói) foglalás.

Ryötee, n. **ryöde** szenny, piszok
(Loits. 254, b).

Ryöttä = *ryettä*.

Ryöttäise, n piszkos, szennyes.

Ryötä: *tulla r.* czammogni (Sat.
I, 74).

Ryöväri [sv.] rabló.

Ryövää, if. -**vätä** [sv.] rabolni,
fosztogatni.

Rähinä, n. act. *rähise* (Kivi II, 11).

Rähise, if. -**stä** rekedt v. hörgő
hangot adni, harákolni; rezegni,
recsegni, nyikorogni; dörmögni,
morogni (Suon. I, 17).

Rähjä rozszant tárgy, elzüllött
ember (Suon. I, 22).

Rähjää, if. -**jätä** fáradságosan
dolgozni, erőlködni, fáradozni,
törni-marni magát.

Rähmi zöld harkály (San. 417).

Rähmi = *rähmää*. [416].
Rähmykse, -ys = *ryhmykse* (San.
Rähmäkkä v. **rähmäkkää**, -äkäs
 = *ryhmykse* (Kivi II, 161).
Rähmästele-, if. -llä mászkálni
 (Kivi II, 8).
Rähmää-, if. -mätä gázolni, nehe-
 zen járni || *Rähmäile*-, if. -llä csa-
 varogni, tekeregni (Kivi II, 425).
Rähää-, if. -hätä mormogni, dör-
 mögni, hörögni (Sat. IV, 151).
Räikeä erősen hangzó v. dörgő,
 harsány.
Räikky v. **räikkää**-, if. **räikätä**
 harsány, átható hangot adni, re-
 csegni, dörögni || *Räikähtä*- mom. |
räikyttä v. *räikähyttä*- caus.
Räikkynä, n. act. *räikky*- (Kivi II,
 258).
Räiky = *räikky*- (Kivi II, 456).
Räiköttä = *räimyttä*- (Loits.
 293, b).
Räimilöitse-, if. -öitä sujtogatni,
 csapkodni (Kal. 43, 224).
Räimyttä- csapkodni, ütögetni,
 sulykolni (Kal. 16, 170).
Räimä [sv.] szíj.
Räiskee-, -ke v. **räiskinä** recsegés,
 ropogás; 2) fereségés.
Räisky- recsegni, ropogni, pat-
 togni (Kivi II, 171); 2) feresegni ||
Räiskyttä- caus. | *räiskähtä*- v. *räi-
 sähtä*- mom. (San. 329).
Räiskynä, n. act. *räisky*-.
Räiskäykse-, -ys reccsenés (Kivi
 II, 207).
Räiskää-, if. -kätä = *räisky*-.
Räivä haszontalan v. hitvány vmi,
 hulladék, szemét; haszontalan v.
 hitvány ember, semmirekellő
 (Loits. 287, a): *ukko-r.* szegény
 öreg (Sat. I, 108).

Räiväntöise-, -n semmirekellő;
 szegény, szánandó (Loits. 90, a).
Räivää-, if. -vätä hirtelen és erő-
 sen ütni, verni; 2) elrontani; 3)
 rágalmazni. [banás].
Räjähdykse-, -ys reccsenés, rob-
Räjähtä- reccseni, roppanni, pat-
 tanni, robbanni || *Räjähdyttä*-
 caus.
Räkittä- erősen lángolni, lobogni;
 erős meleget terjesztetni, hevíteni,
 égetni (nap); 2) virágzani.
Räkki rekkenő meleg.
Rakki [sv.]: *r.-rauta* vakaró-vas,
 húsoló (Loits. 71, b).
Räkkää-, if. **räkätä** [sv.] húsolni
 (kikészítendő bőrt).
Räkkää-, if. **räkätä** [sv.] elég
 lenni (San. 75).
Räknää-, if. -nätä [sv.] számítani,
 számolni.
Räkyttä- csaholni (Sat. I, 161).
Räkä takony, turha (Kant. 92, b).
Räkäise-, if. -stä orrát kifűjni.
Räkälee-, -le rongy, foszlány
 (Loits. 116, a).
Räkättä- recsegni, ropogni, pat-
 togni; kaczagni; csörögni (szarka).
Rälssi [sv.] nemesség; adómentes
 (nemesi) földbirtok.
Rämee-, -me mocsár, láp, posvány,
 sárrét (Kivi I, 66).
Rämeise-, -n mocsásos, posványos.
Rämeä rezgő, recsegő, rekedt,
 durva (hang).
Räminä recsegés, csörgés, csöröm-
 pölés (Kivi II, 484).
Rämise-, if. -stä recsegni, reked-
 ten hangzani, csörögni, csöröm-
 pölni.
Rämpi- gázolni, vánszorogni,
 czammogni (Loits. 136, a).

Rämppä törött, csonka, nyomorék; 2) recsegő, rekedt hangú: *r.-kello* durva hangú csengő, kolomp (Kant. 40, b).

Rämpättä- v. rämpöttä- rosszul hangzani, rekedten szólni, recsegni (San. 148).

Rämsy v. rämsä [sv.] csík, rongy, foszlány.

Rämsy gondatlan beszéd, csacsogás, fecsegés; csacska ember.

Rämy lim-lom, dirib-darab (Kant. 261, a).

Rämy- v. rämyä-, if. -ytä recsegni, ropogni, zörögni, csörömpölni || *Rämähtä-* mom.; *rämähte-*, if. *-hdellä* frequ. (Kant. 261, a) | *rämäise-*, if. *-stä* mom.; rekedt v. recsegő hangot adni (Kivi II, 412) | *rämyttä-, rämähyttä-* caus.

Rämä törött, repedt v. hasznavehetetlen vmi, lim-lom: *kello-r.* repedt harang; *r.-kurkku* rekedt torok; *särkeä rämäksi* izré-porrá törti (Kal. 3, 108).

Rämähtä- l. *rämy-*.

Rämäise-, if. -stä l. *rämy-*.

Rämäkkä rekedten hangzó, rezgő, recsegő, hörgő, ropogó, pattogó (Kal. 21, 199).

Rämäkkö = *rämee*.

Rämäykse-, -ys reccsenés, roppadás (Sat. IV, 29).

Ränke-, -ki = *länke*.

Ränni [sv.] csatorna.

Rännäa-, if. -nnätä [sv.] rohanni (Kant. XXXII).

Ränsteä nedves, nyirkos.

Ränsty- nyirkosodni; taplósodni, pudvásodni, rothadni, hervadni.

Räntti, ränttäa-, if. -ntätä [sv.] = *präntti, pränttäa-*.

Räntty [sv.] belek (Kivi II, 251).

Räntä havas eső (Loits. 9, a): *lumi-r.* id. (Suon. I, 31).

Räpeä vékony, vékonydeszkájú, vékony-dongájú: *r. vene*; *r. astia*.

Räpise-, if. -stä rángatódzni, vergődni, ugrálni.

Räppänä = *reppänä*.

Räpsi- csapkodni, sulykolni (Loits. 293, b).

Räpsähtä- csördülni, recsesenni (San. 260).

Räpylä úszó-láb (Kivi II, 170).

Räpyttä- pislogni, hunyorgatni, inteni v. vágni a szemével; (szárnyait) rázni, (szárnyával) vergődni, röpködni.

Räpähtä- pislantani, hunyorítani || *Räpähyttä- v. räpäyttä-* intens.

Räpäjä-, if. rävätä lebegni, libegni-lobogni.

Räpäjä-, if. rävätä esöpögni, szivárogni (Loits. 9, a) || *Räpättä- v. rävättä-* caus. (Loits. 9, a; 95, b) | *rävähtä-* mom. (Loits. 9, a).

Räpäkkö vad, féktelen, türelmetlen.

Räpäkkö sár, kátyú, pocséta.

Räpäkkö rongy, foszlány (Loits. 87, a).

Räpäköitse-, if. -öitä röpködni, szállongani; esni (hóval vegyes eső); 2) fetrengeni.

Räpálee-, -le rongy, foszlány (Loits. 293, b).

Räpälehtä- rongyos lenni, rongyként lelőgni.

Räpää, n. räväs rongy, foszlány (Kal. 16, 170).

Räpättä- pattogtatni, recsegtetni; hápogni, csacsogni, fecsegni; 2) pislogni, hunyorgatni.

Räpäkse, -ys, n. act. *räpähtä*; pillanat, szempillantás (*silmän-r.*)

Rässy rongyos, hitvány; (fig.) szegény, nyomorúlt (Kivi II, 249, 345).

Rästi [sv.] maradék, hátralék.

Rästää, -täs eresz, eszterha.

Räsy = *räüsy*; 2) gyenge, törékeny.

Rasä v. **räsäise**, -n egyenetlen, göröngyös, érdes.

Räsähtä- pattanni, roppanni, recsenni, csörrenni (Oks. 192).

Rätikkä = *retukka* (Loits. 50, b).

Rätinki [sv.] számla.

Rätinä, n. act. *rätise*.

Rätise-, if. -stä ropogni, recsegni, harsogni.

Rätisty- összeesni, petyhüdté lenni, összezsugorodni, fonnyadni, hervadni; rongyossá lenni.

Rätkä rongy, foszlány: *veri-r.* (Loits. 189, b).

Rätsi v. **rätsinä** ing (Kal. 23, 216).

Rätti v. **rätty** rongy, foszlány; kapeza (Loits. 220, a).

Rävistä- rázni.

Rävähdykse, -ys = *räpäkse* (Kivi II, 75).

Rävähtä- pattanni, rezzenni; 2) = *räpähtä*:- *silmä rävähtää* (hunyorit: Kivi I, 12, 351) || *Rävählyttä*- caus., intens.

Rävättä- l. *räpäjä*-.

Räyhä lármás v. nagyszájú (fig.) ember.

Räyhää-, if. -hätä lármázni, zajongani, kiabálni, fecsegni (Kivi II, 67).

Räykeä olvadékony, cseppfolyó (Loits. 16, b).

Räykeä-, if. *räyvettä* fölengedni, fölolvadni.

Räyky- = *rääky*-.

Räyky- fölengedni, fölolvadni: *räykymättömä*, -ätön olvadatlan (Kal. 17, 402) || *Räyvyttä*- caus.; *räyvyttelä*-, if. -ytellä frequ. (Loits. 16, b).

Räyskee, -ke v. **räyskinä** recsegés, ropogás, zaj; ráförmedés; ugatás, csaholás.

Räyski- v. **räyskää**-, if. -kätä recsegni, ropogni, zajogni (Loits. 31, a); vkire ráförmedni, haragosan beszélni.

Räyskä törékeny, porhanyó.

Räysty- = *ränsty*-.

Räystää-, -täs = *rästää* (Kivi I, 124).

Räyty- sisteregni (Loits. 16, b).

Räytykäise, -n, parall. *riutukaise* (Loits. 321, b).

Räyähätä- = *rävähätä*- || *Räyählyttä*- caus. (Kant. 76, a).

Räähkä [or.] vétek (Sat. II, 71).

Räähkää-, if. -kätä = *räähkää*- (Sat. II, 72; IV, 147).

Rääkinä = *rääkynä*.

Rääkisty- megrekedni, megmerevedni (Kant. 92, b).

Rääkkä haris (madár: Kivi II, 220).

Rääkkäykse, -ys, n. act. *rääkkää*-.

Rääkkää-, if. *rääkätä* rosszúl bánni (vkivel), kínozni, gyötörni.

Rääky: *r.-rauta* törékeny, porhanyó vas, vas-érez, vas-kó (Kal. 9, 66).

Rääky- ordítani, bögni, kiabálni, károgni.

Rääkynä, n. act. *rääky*-.

Räamee, -me v. *räämä* genyedség a szemben (Loits. 9, a).

Räämi- hanyagúl v. renyhén mozogni (Kal. 23, 216).

Räämä rongy, foszlány (San. 449).

Rääppee, n. **rääpe**, plur. *-ppeat* hulladék, maradék.

Rääppi- fáradságosan gázolni, mászni v. vánszorogni; 2) kaparni, vakarni, kaparászni; 3) gondatlanúl, hebehurgyán kezelni v. tenni vmit.

Rääppiäise, plur. *-set* utó-lakoma (maradékokból).

Rääppää-, if. **rääpätä** elhullatni, kiönteni (vigyázatlanságból).

Rääpykse, *-ys* lusta, tétlen ember.

Rääpykse, *-ys* [or.] maréna-szemling (salmo maraenula).

Rääpälee, *-le* = *repalee*; (fig.) rongy-ember (Kivi I, 89).

Rääsi- szorongatni (? — Loits. 34, a).

Rääsy rongy, foszlány.

Rääsy- hasznavehetetlenné lenni, rosszabbúlni, elmérgesedni (seb): *haava rääsyy* a seb elmérgesedik.

Rääsyise, *n* rongyos.

Räätikkä [sv.] kalarábé.

Raatti [sv.] étel, tál étel, fogás (San. 472).

Raatta genyedség a szemben.

Raatta lomha, tétlen ember.

Raattaa-, if. **raatata** (dial.) = *rääkkää-*.

Raaty- = *ryyty-*; 2) = *ränsty-*.

Raatystä- lassan és erőlködve tenni vmit, vonszolni.

Raatali v. **rääfäri** [sv.] szabó.

Räävyntä v. **rääyntä**, n. act. *rääky-* (Kal. 17, 215).

Räävä szégyenletes, tisztességtelen vmi (Loits. 64, a).

Räävää-, if. *-vätä* becsmérelni, szidalmazni, gyalázni.

Röhinä, n. act. *röhise-*.

Röhise-, if. *-stä* hörögni, harákolni, rekedten köhögni; röhögni.

Röhjöttä- heverni, nyújtózkodni (Sat. IV, 152).

Röhki- röhögni (Kant. 71, a); 2) köhögni, harákolni, hörögni.

Röhhä rekedt köhögés, hurut; 2) = *rökä*.

Röhmeä nehézkes, idomtalan, ügyetlen.

Röhmy, **röhmä** v. **röhmö**: *r.-parta* ránczos szakállú (Loits. 109, b; 200, a; 206, a).

Röhmystä- nehézkesen haladni, czammogni, csoszogni.

Röhnä ótvar, kosz.

Röhöittä- v. **röhöttä-** nyújtózkodni, heverni (Suon. I, 50).

Röjy [sv.] újjas, zubbony.

Rökkää, n. **rökäs** sérincez, barna pöttü süllő (perca cernua).

Rökkö hörögés.

Rökä rühetés.

Rökköttä- hörögni (Kivi I, 285).

Römppöise, *n*: *vatsa-r.* nagyhasú (San. 394).

Römpöttä- folyton csacsogni, száját jártatni.

Römsy havas eső (Oks. 97).

Römyä-, if. *-ytä* zúgni, zajogni, lármázni.

Römä zúgás, zaj (Kant. 89, a).

Rönky- ordítani, bömbölni, röhögni, lármázni, kiabálni, zajogni, zúgni (Kant. 89, a) || *Röngyttä-* v. *rönkyttä-* caus.; zajjal ütni v. csapni (Sat. II, 165).

Rönsy sarj, tőhajtás. [hajtani.]

Rönsyä-, if. *-ytä* sarjadzani, ki-

Röntystä- gondatlankodni, hanyag lenni, hanyagúl dolgozni, kontárkodni.

Rössi daróc : *karva-r.* durva szőrű (Loits. 121, b).

Rössö véres-hurka. [ség.

Rösö csomó, egyenetlenség, érdes-

Rötikkö kontár-munka

Rötky- kapálódzni, rángatódzeni (Sat. III, 27).

Rötkä : *maata rötkälläön* hanyagúl elnyújtózva feküdni; *mennä v. pudota rötkälleön* fölfordúltni (vi-gyázatlanságból).

Rötkähtä- lezuhannt, elesni (vi-gyázatlanságból): *r. lavitsalle* padra vetni magát (egész hosszában).

Rötkälee, -le rongy, czafat; 2) hanyag v. gondatlan ember.

Rötköttä- erőtlenül, fáradsággal, nehezen v. hanyagúl tenni vmit: *maata r.* hanyagúl elnyújtózva feküdni, heverni.

Röty hulladék, szemét, lim-lom; 2) rossz dohány.

Röyhee, -he bozontosság, gubanczosság.

Röyheltä, **röyhentä** = **röyhistä** || *Röyhentele*, if. -nnellä frequ.; fölfuvalkodott lenni.

Röyhetyise, -n bozontos, gubanczos (Kal. 46, 118); sűrű, duzzadt (Kal. 46, 404).

Röyheä bozontos, duzzadt (Kivi II, 161).

Röyhi- bőfogni || *Röyhähtä*- bőf. fenteni.

Röyhistä- fölborzolni, bozontossá tenni; földuzzasztani, fölfújtni (Kivi II, 409).

Röyhkeä v. röyhkä fölfuvalkodott, büszke, dölyfös, elbizakodott, daczos, megátalkodott.

Röyhi- = *röyhi*.

Röyhtä- bőfogni (San. 107)

Röyhtele, if. -hdellä frequ. (San. 321); *röyhtelyttä-* caus. (Kivi II, 366).

Röyhää, if. -hätä nyüzsoigni (Kivi II, 29).

Röyhöttä- bozontos v. duzzadt lenni.

Röykkee, n. **röyke** keményre fagyott és rögös föld.

Röykeä = *röyhkeä* (Kivi II, 251).

Röykkiö rakás (Kivi II, 148); máglya (Suon. I, 10); 2) fölfuvalkodott stb. (*röyhkeä, röykeä*) ember.

Röykky v. röykkö rakás (San. 14; Sat. II, 32).

Röykkäile, if. -llä büszkélkedni, dölyfösködni, henczegni, kérkedni.

Röykyttele, if. -ytellä kiabálni, lármázni (Loits. 330, b).

Röyski = *rouski*.

Röysteise, -n egyenetlen, érdes, göröngyös, rögös.

Röytä ereszt, ernyős födél; félszer, szín; 2) kalap-karima.

S.

-S (nyomatékosító particula): *kuules* halljad csak; *kuulkaas* hallja csak, halljátok csak.

Sa l. *su*.

Saa-, *if. saada* kapni: *s. kiinni* meg- v. elfogni; *s. selküünsä* verést kapni; *s. kyllänsä* megelégetelni; *saas* v. *saakaas* täistä egész-ségedre v. egészségére; *on saata-* *vissa* v. *saatarilla* kéznél van, kapható; *on kylän saatarilla* a falu közelében van; — 2) kezdeni, lenni vmivé: *sai tuosta sanelema-* *han* (Kal. 10, 258); *sai siitü teräs pahaksi* (Kal. 9, 259); — 3) jutni, érkezni, érni: *saip' on siihen lemmen lehti* (Kal. 2, 75); *sinne saatuansa* (Kal. 4, 319); — 4) -hatni, -hetni: *saanko puhua* beszélhetek? *en saanut sanotuksi* nem tudtam (nem voltam képes) mondani; *en saa syöttyä* nem tudok (tudom) megenni; *saapihan sitü katsella* meg lehet (v. szabad) azt nézegetni || **Saaksentele-**, *if. -nnella* kapogatni, gyakran kapni, kapni szokni | *saatta-* juttatni, odavinni, vezetni, kísérni; tenni vmivé; tudni, -hatni, -hetni: *s. pulaan* bajba keverni; *s. kotia* hazavezetni v. kísérni; *s. rikkaaksi* gazdaggá tenni; *en saata sanoa* nem mondhatok v. -om, nem vagyok képes mondani; *s. sana* üzenni; *sanat-saattaja* hírvivő | *saatatta-* vezettetni, kísértetni | *saapu-* kéznél lenni, kapható lenni; megérkezni, kerülni vhová, megjelenni; elkészülni:

on saapurilla v. *saapuilla* v. -*vissa* kéznél van, kapható; *tulla saapurille* megérkezni, megjelenni; *sauna saapu* (elkészül) | *saavutta-* érni, jutni (Kal. 5. 12); elérni, utólérni; készíteni, létre hozni (Kal. 49, 132).

Saadustele-, *if. -lla* zsákmány után járni (Loits. 141, a).

Saaja, *n. ag. saa-*; *s.-naise*, *en* menyasszony öltöztetője (Kal. 25, 608) || *Saajaise*, *en* dim.: *lapsen saajaisen sanat* varázsigék gyermekágyasok számára; plur. *saa-jaiset* gyermekszülés.

Saakeli rossz szellem, ördög: *s. soikoon* ördög vigye! *saakelin laiska* fene lusta.

Saakka «usque, tenus»: *kirkolle* v. *kirkkoon* s. templomig; *kirkolta* v. *kirkosta* s. egész a templomtól.

Saakkuna [? sv.] mese, monda.

Saaksentele-, *if. -nnella* l. *saa-*.

Saalaa, -*las* magzat, újszülött (Kal. 42, 496).

Saalaa-, *if. -lata* [sv.] összehalmozni, összegyűjteni.

Saali [sv.] shawl (Kivi II, 137).

Saali, -*lis* fogás, zsákmány.

Saamattoma, -*aton* a ki nem kap v. kapott; ügyetlen, élheterlen.

Saamuute, -*uus* kapás (San. 433).

Saani [or.] szán (Kant. 203, b).

Saani v. *saanikka* = *saati*, *saa-* *tikka* (Kal. 42, 424).

Saanti v. *saanto* fogás, kapás.

Saapasta- csizmával ellátni; csizmában járni; büszkélkedni || *Saapastele-*, *if. -lla* frequ.

Saaposteale-, if. -lla kérdezősködni, kívánni, kapni akarni.

Saappaa, n. saapas [lett] csizma.

Saapra szénaboglya (Loits. 333, b).

Saapu- l. *saa-*.

Saapukka [or.] sapka (Kant. 31, a); 2) [or.] czizma.

Saara ág: *s.-pää* kétágú (Kant. 86, a).

Saara [litv.] = *sahra*.

Saare, -ri sziget.

Saarekkee, -eke keskeny és hosszú sziget; félsziget; földnyelv.

Saarekse, -res szigetke; félsziget; 2) erdő sarka, elkülönített erdő-rész (Kal. 14, 33).

Saarelaise, -n szigetlakó.

Saarema uszadék-föld, vízrakta föld, vízrakodás.

Saarentee, -nne földnyelv.

Saarento félsziget (Kivi II, 198).

Saarikko v. **saaristo** szigetség, szigetsorozat.

Saarna prédikáció || *Saarnastuoli* szószék.

Saarnaa, if. -nata prédikálni, papolni.

Saarne, -ni kőrisfa (*fraxinus excelsior*: Kal. 31, 156).

Saarnikko kőrisfa-erdő.

Saarose, -n szigetke.

Saarrokse, -os körülzárás, elszigetelés, körülvevés: *olla saarroksissa* körülzárva, elszigetelve lenni; *saada saarroksiinsa* behálózni, hálójába keríteni.

Saarta körülzárni, elszigetelni, körülvenni.

Saartuvallise, -n rostos (Kivi II, 253).

[372].

Saarva teng-ri vidra (Kal. 16,

Saarva ágas (Kant. 85, a).

Saasta mocsok, szenny; ragadvány (Kal. 45, 216).

Saasta-ráköszönteni (poharat).

Saastaise, -n mocskos, szennyes.

Saastu-bemocskolódni (Kant. 149, b) || *Saastutta*-bemocskolni, beszennyezni, megfertőztetni.

Saatana [sv.] sátán (Kant. 132, b).

Saatanallise, -n sántáni.

Saate v. **saaten** v. **saatenka** = *saati*, *saatikka*.

Saati = *saakka*.

Saati v. **saatikka** ha csak; habár; hát még, annyival inkább; nem hogy, még kevésbé: *s. kunnialla kuolen* ha csak becsülettel halok meg; *s. puhun* habár beszéllek; *tanssi vanhat ukotkin, s. sitten nuoret ja jaloiltaan nopsimmat tanczoltak* az öreg emberek is, hát még (v. annyival inkább) aztán a fiatalok és serényebb lábúak; *ei mieskään, s. lapsi, sitä kiveä nosta* egy ember sem, nem hogy (v. még kevésbé) egy gyermek, emeli azt a követ.

Saatokse, -os képesség, tehetség (Kant. XLIII).

Saatse = *saakka* (Loits. 257, b).

Saatta-l. *saa*-.

Saattamattoma, -aton tehetetlen, képtelen, alkalmatlan.

Saattime, n. **saatin** téli-hálónak főlhúzó-helye.

Saatto kísérés, kíséret: *s.-väike*, -ki kíséret; 2) képesség (vminék megcselekvésére v. véghezvitelére); ösztön (cselekvésre).

Saatto [g.] szénaboglya, szénakazal.

Saausteale, if. -lla l. *saadusteale*.

Saava bot; *saavase*, *-n*, dim. (Kant. 86, a).

Saaveroittele-, if. **-oitella** próbál-
gatni, iparkodni (Kal. 15, 460).

Saavi [g.] nagy csőbőr (Kal. 20, 113).

Saavutta- l. *saa*-.

Sadannekse-, **-es** századrész.

Sadante-, **-as** századik.

Sadattele-, if. **-atella** átkozni, át-
kozódni (Kivi II, 53).

Sadatukse-, **-us** átok, káromkodás.

Sadottain v. **sadottaisin** százan-
ként, száz-számra.

Saha [sv.] fűrés.

Sahaa-, if. **-hata** fűrészelni ||
Sahautta- v. *sahuutta*- caus. (Sat.
IV, 105).

Sahea lassan v. nehezen folyó v.
futó: s. *ääni* rekedt hang.

Sahi gázló, sekélyes hely; pocso-
lya; iszapos part.

Sahina, n. act. *sahise*-.

Sahinee-, **-ne** recsegés, ropogás
(Loits. 140, b).

Sahise-, if. **-sta** csendesesen csörge-
dezni, zúgni, sisteregni.

Sahkutta- érthetetlenül beszélni,
csacsogni, fecsegni.

Sahra [litv.] kétágú v. villa-alakú
eke (San. 102).

Sahraa-, if. **-rata** kétágú ekével
szántani.

Sahraime-, **-ain** = *sahra*.

Sahti [sv.] gyenge sör; főzet (Kivi
II, 296).

Sahuri fűrészelő.

Saikaile- v. **saikkaile**-, if. **-lla**
lökni, lökdösni (Loits. 57, b;
81, b).

Saikara vessző, rúd (Loits. 169, b);
2) zsemlye.

Saikka v. **saikko** rúd, pózna
(Kant. 85, a).

Saikka [or.] zsemlye (San. 134).

Saikkaile- l. *saikaile*-.

Sailukkee-, **-uke** keskeny földszo-
ros v. földnyelv.

Saima [or.] nyílt v. félig fődött
sajka, bárka.

Sainee-, **-ne** fősvény, zsugori, kap-
zsi; falánk; 2) türelmetlen; 3)
aggodalmas; *saineesti* adv.: *syödä*
s. falánkúl enni; *rukoilla* s. szív-
ből v. szívrehatóan könyörögni;
puhua s. szívrehatóan v. megindí-
tólag beszélni.

Sainiaise-, *-n* mirigy, mandula.

Saipio v. **saippio** [g.] = *saippua*.

Saippua v. **saipua** [g.] szappan.

Saippuoitse-, if. **-oita** szappa-
nozni.

Sairaa-, **-ras** [g.] beteg || *Sairas-
huonee*-, **-ne** kórház.

Sairasta- beteg lenni || *Sairastu*-
megbetegedni.

Sairaute-, **-us** betegség.

Saita fősvény (Kivi I, 449); irigy.

Saituri zsugori, fősvény.

Saivare-, **-var** v. **saivaree**-, **-re**
sörke (Kivi I, 195).

Saivaristo sörke-fészek (Kivi II,
362).

Saivo [g.] tiszta hely a tóban.

Sakaa-, if. **-kata** v. **saata** súrí-
teni; összekeverni (pl. kártyát) ||
Sakaantu- med.

Sakara hajlott ág, íj (Kal. 6, 156);
2) kiálló vég, legszéle vminek
(Kal. 48, 257).

Sakari = *sakari-sorme* (Sat. II,
20) || *Sakari-sorme*-, **-mi** kis újj
(Kal. 43, 250) | — *varpaa*-, **-rvas**
kis láb-újj (Kant. 10, b).

Sakaristo v. sakasti [sv.] sek-restye.

Takea sűrű.

Takea- v. sakene-, if. *saeta* megsűrűsödni (Kal. 10, 402) || *Sakenta- v. sakennutta-* caus. (Loits. 192, b) | *sakeentu-* megsűrűsödni; összekeveredni.

Sakka üledék, seprő, csapadék; hab (italon).

Sakka- v. sakkaa-, if. *sakata* megkeverni; szidni, gyalázni.

Sakko [g.] bírság, pénzbírság.

Sako üledék, seprő (Kivi II, 388); csapadék.

Sako- v. sakoa-, if. *saota* megsűrűsödni (Kant. 25, b) || *Sakou-*, if. *-uta v. sakoutu-* id. | *saotta-* caus.

Sakoisa tápláló (San. 421).

Sakoitta- megbírságotolni.

Saksa [g.] Németország; német nyelv; 2) külföldi; kereskedő.

Saksalaise, -n német.

Saksanta- németre fordítani.

Saksasta- törni a német nyelvet.

Sakse, -si [sv.] plur. -set olló.

Saksilaise, -n szász.

Sala titkos; titok: *salaa*, *salassa* titokban, titkon || *Sala-kauppa* csempészet; *-kauppiaa*, *-ias* csempész | —*käte*: *-kättä* titkon | —*liitto* titkos szövetség, összeesküvés | —*murha* orgyilkosság | —*myhkää v. myhkään* titkon, titokban | —*neuvokse*, *-os* titkos tanácsos | —*nime*, *-mi* álnév | —*tappo* = *-murha* | —*vehkee*, plur. *-eet* titkos üzemek, fondorlatok | —*viikkaa* titkon.

Salaa-, if. *-lata* eltitkolni, elrejtteni.

Salahma = *salama*.

Salaise, -n titkos.

Salaisuute, -uus titok.

Salakka peczek.

Salakka fejrkeszeg (cyprinus alburnus: San. 344).

Salakkali titkon, titokban, loppal.

Salakoitse-, if. *-oita* peczekelni, peczekkel megerősíteni v. egye-síteni.

Salama villám.

Salamoitse-, if. *-oita* villámlani.

Salasma = *salama*.

Salava = *salama* (Kivi I, 241).

Salava kecskefűz (salix fragilis v. caprea).

Salavikko v. salavisto kecskefűz-erdő.

Salee, -le szilánk.

Saleile-, if. *-lla* szilánkokra hasa-dozni.

Saleva karesú; csinos.

Sali [sv.] terem: *s.-tupa* terem, vendégszoba (Kant. 40, b).

Sali- hasogatni (szilánkokat).

Salkko herélt bika v. kecskebák.

Salkku bőrtarisznya, borjú (Oks. 184).

Salko pózna, hosszú rúd (Kal. 48, 138).

Salli- megengedni, eltérni: *salli minun muistuttaa* engedd meg-jegyezni; *jos jumala sallii* ha az isten megengedi v. úgy akarja.

Sallimukse, -us megengedés; vég-zet: *jumalan s.* isten akarata.

Salme, -mi tengerszoros.

Salmekkee, -eke hosszú keskeny tengerszoros; keskeny csík (Kal. 9, 117).

Salo erdős sziget (Kal. 11, 193); erdő, berek (Kal. 4, 143): *päivän*

s. sötétebb környezettől elűtő világosabb hely, napos oldal, világos csík a látóhatáron.

Salpa retesz, tolózár.

Salpaa, if. -lvata reteszelni, zárni.

Salpaime, -ain v. -lvain = *salpa* (Sat. I, 23).

Salpee, -lve = *salpa*; elzárás (Loits. 184, a).

Salpo = *salpaime*.

Salskea sudár (?— Kivi II, 118).

Salti, saltimukse, -us = *salli*-, *sallimukse*.

Salva- ácsolni; 2) kivágni, herélni (Loits. 150, b).

Salvaa, if. -vata hatni (vmire); -hatni, bírni, képes lenni, eredményel tenni; haladni, sikeres lenni: *sana salvaa sydämeen* (hat a szívre); *kirves salvaa puuhun* (fogja v. vágja a fát); *työ salvaa* (halad); s. *työssä* haladni a munkában, sikeresen dolgozni.

Salvaime v. **salvoime**, -ain, -oin szöglet, szugoly (Kal. 19, 388).

Salvaja ács; 2) herélő.

Salve- v. **salvea**, if. -eta herélni.

Salvikko v. **salvio** herélt állat v. ember.

Salvo v. **salvu**, n. act. *salva* : s. -miehe, n. -mieš ács.

Salvoime, -oin l. *salvaime*.

Salvokse, -os gerendázat, épületváz; épület; 2) ürü.

Salvottime, -otin reteszelő v. elzáró eszköz.

Salvuri herélő.

Sama [g.] ugyanaz, ugyanez: *samassa* v. *samalla* ugyanakkor, egyszersmind; *samalla tavalla* (*tapaa, muotoa, lailla*) ugyanazon módon, ugyan-úgy; *samoin* éppen

úgy, azonképpen, szintúgy || *Samaise*, -n id.

Samallaise v. **samanlaise**, -n ugyanolyan, ugyanilyen.

Samaska ködös, borús || *Samaskaise*, -n id.

Samaten v. -tse azonképpen, szintúgy (Sat. I, 41).

Samea homályos, zavaros, ködös.

Samenta-homályossá v. zavarossá tenni, fölzavarni (Kivi II, 127).

Samentee, -nne homályosság, zavarosság (Kivi II, 423).

Sametti [sv.] bársony.

Sammakko béka.

Sammale, -al v. **sammalee**, -le moh.

Sammaleise v. **sammalise**, -n mohos.

Sammalikko v. **sammalisto** mohos v. möhlepte hely.

Sammaloittu- v. **sammaloitu**-bemohosodni (Loits. 11, a).

Sammalta-mohhal betömni (Sat. I, 101) || *Sammaltu*-bemohosodni.

Sammalta-dadogni, hebegni, selypíteni, susogni.

Sammio kád (Sat. I, 142).

Sammu-ki- v. elaludni (tűz) || *Sammutta*-eloltani.

Sammukkee, -uke = *sammutter*.

Sammukse, -us ki- v. elaludt állapot: *olla sammuksissa* ki- v. elaludva lenni; *mennä sammuksiin* ki- v. elaludni.

Sammuttee, -ute oltó szer (Kivi I, 37).

Sammuttime, -utin oltó eszköz.

Sammütukse, -us oltás || *Sammutus-kunta* v. -väke, -ki tűzoltóság.

Samoa, if. -ota gyorsan menni, sietni (Kal. 9, 100) || *Samoile*-, if.

-lla v. *samottele-*, if. *-otella* frequ. (Kant. 275, a).

Samoin l. *sama*.

Samoite v. *-ten* = *samaten*.

Sampaa, *-mmas*, plur. *-aat* szájgombák (betegség: Loits. 93, a).

Sampanja [fr.] champagne-i bor, pezsgő.

Sampi tok (acipenser sturio); 2) = *turska*.

Sampo «szampo» (szerencse-malom: Kal. 7, 311) || *Sampue*, *-mmut*, dim. (Kal. 7, 343).

Samuu, n. act. *samo-* (Loits. 18, b).

Sana szó; hír, üzenet: *sana sanasta* v. *sanasta sanaan* szóról szóra; *sanalla sanoen* egy szóval; *syödü sanansa* szavát megszegni, meg nem tartani; plur. *sanat* varázsigék || *Sana-kirja* szótár | —*valta* = *sanat-v*. || *Sanan alaise*, *en* rágalmozott (Kant. 25, a) | —*johto* szószármaztatás | —*lasku* közmondás | —*lennätime*, *-ätin* telegraf | —*parte*, *-rsi* szólásmód | —*saattaja* hírvívő | —*sutkaukse*, *-us* szójáték | —*valta* szólás-jog.

Sanallise, *en*, a. rel. *sana* (Kal. 15, 383): *s. merkitys* szó szerint való értelem; *s. ääni* artikulált hang; *s. kumppali* beszélgető társ; *suu-s.* szóbeli.

Sanase, *en*, dim. *sana*: *olla sanasilla* szót váltani, feleselni, veszekedni.

Sanasto szó-gyűjtemény, szótár.

Sanattoma, *-aton* szó nélkül való; lakatlan v. névtelen (Kal. 2, 7).

Sanele l. *sano-*.

Saneliaa, *-ias* szavakban bővelkedő, beszédes, bőbeszédű.

Sangen igen, nagyon.

Sanka ív, félkör; fogantyú, fül (edényen: Kant. 39, a): *ketun sangat* rókavas, vastör (Oks. 66).

Sanka sűrű, vastag, erős; hatalmas, jómódú, gazdag (Kal. 18, 480).

Sankari vitéz, hős.

Sankarillise, *en* hősies.

Sankea, **sankka** = *sanka* (Oks. 140).

Sanki kis kenyér, kalács, zsemlye, ezipó (Kant. 147, a).

Sankki lőfegyver serpenyője (Kivi II, 59).

Sanko veder, csöbör, füles edény (Kivi II, 87).

Sannoitta homokkal behinteni.

Sano mondani: *sanottava* mondani-való, említésre méltó, szóra érdemes || *Sanele-*, if. *-lla* mondogatni, beszélni, elbeszélni, beszéllgetni; tollba mondani; ráolvasni, búvöltni (Kal. 3, 58).

Sanoma hír: plur. *sanomat* hírek, hírlapok; *viikko-sanomat* hetilap || *Sanoma-kello*, plur. *-kellot* halottra harangozás: *sanoma-kellot soivat* halottra harangoznak | —*lehte*, *-ti* hírlap, újság.

Sanomattoma, *-aton* kimondhatatlan.

Santa [sv.] homok, fővény.

Santta v. **santti** [sv.] szent (Loits. 145, a; 201, a).

Saotta l. *sako-*.

Sapakka v. *-kko* [or.] kutya (Kant. 36, b).

Saparo kurta fark (Loits. 168, a).

Sapatti [sv.] ünnep (Kant. 176, a).

Sapeli [sv.] szablya, kard.

Sapi kotnyeles, tolakodó, szemtelen; kapzsi.

Sapikka [or.] csizma (rénszarvas-bőrből).

Sapikkaa, -ikas vörös-szem, vörös-szemű ponty (Kal. 48, 82).

Sapikoitse-, if. -oita kapálódzni.

Sapila v. **sapilaa**, -las szénahordó-saroglya.

Sapiloitse-, if. -oita saroglyán hordani (szénát).

Sappe, -pi epe : *päivän* s. vaknap ; *aurinko on sapella* vaknap látszik.

Sappea-, if. **sapeta** epéssé lenni ; megharagudni, elkeseredni : *päivä sappeaa* vaknap látszik.

Sapra szénaboglya || *Saprased*, *-n*, dim. (Loits. 332, b).

Sapsa, **sapse**, -si v. **sapso** vékony (test vékonya) ; szügy-izom (Kal. 6, 177).

Sapu = *sasu* (Loits. 200, a).

Sara sás (Kal. 24, 226) || *Saraheinä* sás (Kal. 9, 350).

Saraikko sás-rét (Kal. 16, 372).

Saraja [or.] csűr, pajta, szénapadlás || *Sarajan-suise*, *-n* csűr ajtaja előtt álló (Kal. 50, 220). [b].

Sarajaa, -jas = *saraikko* (Loits. 37,

Sarana sark (ajtó s.), sarkvas.

Saranto = *sarana* (Kivi II, 102).

Saristu kopni, ritkúltni (Kal. 20, 439).

Saritta rábízni (vkire vmit).

Sarja lécz, hosszú szilánk ; 2) sor, rend : *hammas-s.* fogsor ; *muna-s.* tojás-sor (egy tojási időszak alatt létrehozott tojások) || *Sarja-hampaa*, plur. *-hampaat* fogak a fogsorban ; *-hampahuiset* (plur.) fogsorok (Kal. 46, 536).

Sarjaa-, if. -jata meghívni.

Sarka daróc (Kal. 7, 145) ; 2) tábla (szántófield : Kal. 29, 132).

Sarkka [or.] serleg, pohár (Kal. 28, 77).

Sarko díszleni, tenyészni.

Sarpa v. **sarpio** káka, szittyó.

Sarvaa-, **vas** heréletlen rénszarvas.

Sarve, -vi szarv || *Sarvi-jaakko* szarvas-bogár (Kivi I, 166).

Sarvelo szarvacska (Loits. 160, a).

Sarvena v. **sarvento** csípőesont (Kant. 70, b).

Sarviaise, *-n*, plur. *-set* áldomás szarvasmarha-vásárnál.

Sarvikkain egymás mellett (szarv szarv mellett : Sat. I, 7).

Sarvikko ekeszarv (Kant. 215, a).

Sarvinkaise, *-n* = *sarvi-jaakko*.

Sarvitta szarvval ellátni (Kivi II, 205).

Sarvo v. **sarvu** = *sarpa*.

Sasene, -sen [or.] orosz öl (Kant. 91, b).

Sasu oreza ; 2) csontvelő ; 3) porczogó.

Sata száz || *Sata-hanka* száz evezőszögű (Kal. 43, 72) | — *hauta* százgödrű (Kal. 48, 136) | — *havu* ágas, sok-ágű (Kal. 31, 147) | — *kiele*, -li csalogány | — *latva* százcsücsű (Kal. 2, 100) | — *lauta* száz deszkájű (Kal. 42, 168) | — *luku* száz-szám | — *silmä* száz-szemű | — *vuotise*, *-n* százéves.

Sata esni (eső, hó) || *Satele*-, if. *sadella* frequ.

Satahaise, *-n* becses ; kiváló, kitűnő.

Satahise, *-n* cziczfark (achillea millefolium).

Satahise v. **sataise**, *-n* százszoros ; százszemű (Kal. 48, 6) ; százat (t. i. száz pénzt) érő (Kal. 31, 103).

Sataitse-, if. **-aita** hányódni
(? — Sat. I, 90).

Satama kikötő.

Satatta- = *satutta-* (Loits. 115, b).

Satee, n. **sade** eső || *Sateen-kuuro*
záporosó | — *varjo* esernyő.

Sateise, **-n** esős.

Sati (dial.) = *saati*.

Satiaise, **satikaise** v. **satinkaise**,
-n lapos-tetű.

Satika = *sapakka* (Loits. 217, b).

Satime, n. **sadin** fogó-tőr (Kant.
35, a).

Satka [or.] halrekesz, haltartó.

Sato termés; 2) vedlés, hullás:
lintu on sadolla (vedlik); *lehti-s.*
lombhullás.

Satoa-, if. **sadota** teremni, termést
adni (Kal. 43, 396).

Satoisa v. **satoise**, **-n** bőven termő,
termékeny.

Sattu érintés: *liki-s. leipä* kemény-
re süttött kenyér.

Sattu- hozzáérni, rátalálni; tör-
ténetesen esni, előfordulni; tör-
ténetesen jutni, kerülni vhová,
találni (vmit cselekedni): *sattui*
tulemaan jönni talált || *Satutta-*
caus.; megsérteni.

Sattuma esetleges történet, előfor-
duló jelenség: *sattumalta* eset-
legesen, véletlenül.

Sattumoise, **-n**: *sattumoisiltaan* v.
sattumoisilleen találomra, vaktá-
ban.

Sattumukse, **-us** esetlegesség,
véletlenség: *sattumuksesta* eset-
legesen, véletlenségből.

Sattunaise, **-n** = *satunnaise*.

Satu mese, monda; kaland, külö-
nös esemény (Kal. 7, 224).

Satu [or.] kert (Sat. I, 48).

Satula [sv.] nyereg || *Satula-maa-*
kari [sv.] nyerges.

Satuloitse-, if. **-oita** nyergelni.

Satulukse, **-us**, plur. **-kset** nyereg-
szerszám.

Satunnaise, **-n** véletlen, esetleges;
lényegtelen.

Satunta = *sattuma*: *satunnalta* =
sattumalta.

Satutta- l. *sattu-*.

Saua = *sauva* (San. 423).

Sauhu = *savu* (Kivi I, 152).

Sauhu- füstölögni (Kivi I, 246).

Saukko vidra.

Sauma [g.] erezték, szegély,
varrat.

Sauma-, if. **-mata** összeilleszteni,
összeereszteni, összevarrni.

Sauna fürdőház, gőzfürdő || *Sauna-*
maa fürdő padlója (Kal. 23, 475):
maata s.-maassa gyermekágyban
feküdni (Kant. 61, b). [36].

Saunaa-, if. **-nata** fürdeni (Sat. II,

Saunio székfü (matricaria).

Saunoitta- megfürdetni; (fig.)
elpáholni.

Sauo- = *sauvo-* (Kal. 11, 52).

Sauoime, **-oin** = *sauvoime* (Kal.
18, 130).

Saura széna-boglya.

Saura v. **sauraa**, **-ras** serény,
szorgalmas; bátor.

Saustutta- = *savustutta-* (Kal. 18
278).

Sautta- = *savutta-*, l. *savua-*.

Sauva bot.

Sauvaa-, if. **-vata** v. **sauvo-** rúd-
dal v. póznával előre-lökni (csó-
nakot); csáklázni, csáklával
előre-lökni; rúddal mérni v. vizs-
gálni (víz mélységét); botra tá-
maszkodni.

Sauvoime, -oin rúd.

Sauvoitta, bottal ellátni; 2) kipé-
czézni (vminek a helyét).

Sauvu = *savu* (Kivi II, 482).

Save, -vi agyag, sár.

Savea, if. -eta agyaggal ki- v.
betapasztani.

Saverikko v. **saverkko** [or.]
(vesszóból tekert) karika a szán-
talp előrésznén (melybe a rúd kaj-
móját akasztják: Kal. 24, 509).

Savikkee, -ike libatopp (*chenopo-
dium*).

Savikko agyag-föld, agyag-talaj;
2) agyagszínű ló.

Savitse, if. -ita nyírni (Kal. 7,
144).

Savitsime, -in juhnyíró olló.

Savottele, if. -otella (= *sadottele*)
száz-számra rakni (Loits. 334, a).

Savu füst || *Savu-piippu* v. -*torve*,
-vi kémény.

Savua, if. -uta füstöltni, füstö-
lögni || *Savutta* füstöltni, megfüs-
töltni | *savuttu* megfüstölödni,
füstben megfulladni (Kal. 22,
357).

Savukka albor (első főzésnél nyert
pálinka).

Savusta füstöltni, megfüstöltni:
savustettu liha füstölt hús || *Sarus-
tutta* caus.

Se l. *si*.

Se v. *seh* ne, nesze; *sekää* v. *seh-
kää* netek, nesztek!

Seestä derültté, felhőtlennéteni;
derült lenni || *Seesty* kiderültni,
kitisztulni.

Seijaa, -jas = *seikée*.

Seijasta = *seestä* || *Seijastu* =
seesty.

Seikée, n. *seijes* derült, felhőtlen;

derű; 2) józan; becsületes,
jóraláló.

Seikée, -ke fonálvég (San. 422).

Seikeä derült, felhőtlen.

Seikka dolog, körülmény.

Seikkaile, if. -lla megbeszélni
(vmit); ügyeket vinni; furfangos-
kodni, fondorkodni: *seikkailia*
kalandor.

Seikkailu v. **seikkailukse**, -us
kaland, kalandozás.

Seikkamukse, -us = *seikkailia*.

Seikki rúd, pózna, karó.

Seikko v. **seikku** világító fenyű-
szilánknak tartója v. csíptetője.

Seikkä = *seikée* 2. v. *seitti* (Loits.
94, a).

Seilaa, if. -lata [sv.] vitorlázni.

Seili [sv.] vitorla.

Seime, -mi jászol.

Seinime, -in fal (Kant. 40, b).

Seinukse, -us v. **seinusta** v. **sei-
nykse**, -ys fal melléke (kívül:
Kal. 23, 694; Kivi II, 146).

Seinällise, -n, a. rel. *seinä*: plur.
seinälliset legsúlyosabb gabona-
szemek, melyek a szórásnál a fal-
hoz esnek.

Seipe, -pi közönséges ponty (*cyp-
rinus carpio*).

Seinä [litv.] fal.

Seinämä fal.

Seipo, dim. *seipää* (Loits. 135, a);
2) fasz.

Seipo karóval lökni (Loits. 42, b).

Seipää, n. **seiväs** sövénykaró.

Seisaa: *seisaalla* állva, álló hely-
zetben; *seisaallensa* álló-helyzetbe
(lábra).

Seisaa, if. -sata megállani (Kivi II,
234) || *Seisatta* megállítani, meg-
állani; *seisattele*, if. -atella frequ-;

refl. *seisattelei-*, if. *-eita* meg-meg-állni | *seisahta-*, *seisahtu-*, *seisattu-* v. *seisaantu-* megállani.

Seiso-, if. *-oa* (dial. *seista*, *seistä*) állani: *seis* állj! *seisoalla* állva, álló-helyzetben; *seisoallensa* álló-helyzetbe (lábra); *seisova* v. *seisovaise*, *zn* álló, állandó || *Seisotta* caus.; refl. *seisottai-*, if. *-aita* helyezkedni, állni vhová (Kal. 7, 91) | *seisottu-* megállni; helyezkedni, állni vhová (Kal. 1, 332) | *seisoskele-*, if. *-lla* álldogálni, ácsorogni.

Seisomukse, *-us* állás.

Seista, *seistä* l. *seiso-*.

Seitikko v. *seitose*, *zn* hetes.

Seitse, *-si*, parall. *suitse* (Kant. 311, b).

Seitsemä, n. *-än* hét.

Seitsemännekse, *-es* hetedrész.

Seitsemänte, *-äs* heted, hetedik.

Seitsen = *seitsemä* || *Seitsen-tähte*, *-ti* hetevény, fiastyúk.

Seitso háló (Kant. 87, b).

Seitti pókháló.

Seivästä karózní, karót beverni, karóval ellátni v. átfúrni v. megtámasztani.

Seka (elegy, vegyített vmi): *seassa* között (elvegyítve); *seasta* közül; *sekaan* közé || *Seka-melska* zűr-zavar (Kivi I, 270) | —*mielise*, *zn* elmeháborodott | —*päise*, *zn* zavaros fejű | —*sointu* összhangtalanság | —*soka*, *-sorto*, *-sotku* zűr-zavar.

Sekaa-, if. *seata* keverni, elegyíteni, zavarni, összezavarni || *Sekaantu-* v. *sekautu-* keveredni, elegyedni, zavarodni.

Sekaannukse, *-us* keveredés, ele-

gyedés, zavarodás, zavar; közösülés.

Sekaise, *zn* elegyes, zavaros, bizonyolodott, rendetlen; *sekaisin* elegyesen, zavarosan, rendetlenül, össze-vissza.

Sekalaise, *zn* elegyes, zavaros.

Sekali elegy-belegy; keverék-étel, ricset; elegy-takarmány (Kant. 186, a).

Sekalikko keverék, elegy-belegy.

Sekaluute, *-uus* elegy, elegyesség: *sekaluutta* elegyesen (Loits, 88, b).

Sekanaise, *zn* elegyes, zavaros, rendetlen.

Sekatusten elegyesen (Loits. 88, b).

Sekaukse, *-us* = *sekaannukse*: *olla sekauksissa* összekeverve v. összezavarva lenni.

Sekava elegyes, zavaros, rendetlen.

Sekee, n. *sees* = *seikee* (Loits. 234, a).

Seko keverék.

Sekoa-, if. *seota* keveredni, elegyedni, zavarodni, összezavarodni.

Sekoitta- elegyíteni, keverni, zavarni.

Sekoitukse, *-us* keverés, elegyítés, zavarás; keverék; zavar, zavarodottság.

Sekuli = *sekali*.

Sekunti [sv.] másodperc.

Sekä meg, és, és egyszersmind: *s. — että* v. *s. — jotta* mind — mind, is — is.

Selaa-, if. *-lata* forgatni, lapozni.

Seleä = *selkeä*.

Selinä [or.] zöld (Kal. 19, 388).

Selittä- földéríteni, magyarázni;

2) tisztán megkülömböztetni: *ei minun silmäni selitä sitä* az én szemem nem tudja tisztán megkülömböztetni (t. i. a nagy távolság miatt).

Selittäin v. selittäisin háttal egymás felé.

Selitykse, -ys földerítés, magyarázat.

Selitysten = *selittäin*.

Selja bodza (*sambucus*).

Seljakkee, -äke = *seljantee*.

Seljäkkää, -äkäs = *selkävä*.

Seljantee, -nne kisebb hegyhát.

Selkene-, if. -ljetä tisztálni, derülni; tisztába jönni, szabadulni.

Selkey-, if. -ytä = *selkene*- (Kivi I, 375).

Selkeä tiszta, derült, világos; csupa (Kal. 23, 300).

Selkeä-, if. -ljetä = *selkene*-.

Selki v. selkisten v. selkiten = *selko* 2.

Selkiä-, if. -ljitä = *selkene*-.

Selkkaa-, if. -lkata összezavarni, összebonyolítani; fondorkodni; zavartan v. érthetetlenül beszélni || *Selkkautu*- med.

Selkkaukse, -us zavar, zürzavar, bonyodalom, hímzés-hámozás, (Kivi I, 305).

Selko tisztaság, világosság, rend; tiszta, világos v. zavartalan állapot: *saada s. jostakin* tisztába jönni vmivel; *tehä s.* tisztába hozni.

Selko egészen: *ovi on s. selällään* az ajtó tárva-nyitva van.

Selkoise, -n = *selkeä*.

Selkä hát: *meren s.* nyílt tenger; *maan s.* hegyhát; *suu selällänsä* tátott szájjal; *saada selkäünsä* ve-

rést kapni; *selin v. seljin* háttal ||

Selkö-hevose, -n hátsó ló | —*pü v. -ranka* hátgerincz | —*sauna* verés.

Selkäime, -äin háló-száritó-rúd; vmi fölött v. keresztben fekvő fa.

Selkämykse, -ys v. *selkämystä* hát-teher; hát-szíz; ruhának hátulja.

Selkämä hegyhát, hegygerincz.

Selkämöise, -n: *maata selkämöisilänsä* hanyatt feküdni.

Selkävä erős v. széles hátú.

Selkää-, if. -ljetä hengerezni (szántóföldet hengerekkel egyengetni).

Sellaise, -n = *senlaise*.

Selose, -n, dim. *selkä*: *meren s.* = *meren selkä* (Loits. 23, a).

Selukse, -us utócsapat, ntóhad.

Selvene-, if. -vetä = *selkene*-.

Selvittä- = *selittä*-.

Selviä-, if. -itä = *selkene*-.

Selvä = *selkeä*: *saada s. jostakin* tisztába jönni vmivel.

Selykse, -ys felső hálókötél (Kal. 35, 64).

Selystä- ellátni *selykse*-vel (Loits. 342, b).

Selällise, -n, a. rel. *selkä*; nyílt tengeren levő (Kal. 2, 3).

Seläntee, -nne = *seljantee*.

Semminkin különösen.

Semmoise, -n olyan.

Semä az (Kivi I, 87).

Senkki [sv.] pohárszék.

Senlaise, -n olyan.

Sentä = *sentähden* (Kant. 3, a).

Sentähden azért.

Sentään = *sentähden*; 2) mégis.

Seoitta- = *sekoitta*-.

Seokse, -os keverék; plur. *seokset* mindenféle pótló-anyagok (üres

kalászkod, polyva, szalma, fenyű-fa-kéreg stb.), melyeket kenyérsütésnél (inséges időben) a rozsv. árpa-liszt közé kevernek (Kal. 23, 300).

Sepakko vontató kötél.

Sepalee, -le szálla, forgács, darabka (Kal. 26, 212).

Sepalukse, -us ruhagallér.

Sepeli kutya v. egyéb állat, melynek fehér csíkjá van a nyaka körül (Loits. 139, b).

Sepenä kovácsolt vmi (? — Loits. 258, b).

Sepi szán előrésze.

Sepi- körütekerni, körülesavarni, gombolyítani.

Sepitelmä csinálmány.

Sepitse, if. -itä kovácsoltatni; kovácsolni || *Sepittä-* kovácsoltatni; kovácsolni, megvasalni; képezni, csinálni: *s. runoja* verseket csinálni | *sepittelo*, if. -itellä frequ.

Sepo v. **seposten** = *selko* 2.

Sepele, -pel v. **sepelee**, -le [g.] koszorú.

Seppelbitse, if. -öitä megkoszorúzni.

Seppime, n. **sepin**: *s. kalu* kovács-szerszám (Kal. 10, 284).

Seppo, dim. *seppä* (Kal. 40, 212).

Seppola kovács háza (Kal. 31, 245).

Seppä műves, kézműves, mesterember, (kül.:) kovács; mester, művész: *kulta-s.* aranyműves; *puu-s.* asztalos; *runo-s.* költő; *seppästi* mesterileg, remekül, ügyesen.

Seppälä = *seppola*.

Seppäa, if. **sepätä** kidolgozni, elkészíteni.

Sepustele, if. -lla = *sepittelo* (Kivi I, VI).

Sepä szán előrésze: *s. paju* = *saverikko* (? — Kant. 160, b).

Sepäa, if. **sevätä** ölelni (Sat. I, 93) || *Sepäile*, if. -llä frequ. (Sat. II, 21).

Serkku unokatestvér.

Serkukse, plur. *serkukset* unokatestvérek.

Serskittele, if. -itellä gyorsan evezni (buborékokat verve): (Loits. 267, a).

Seteli [sv.] czédula: *s.-raha* papiros-pénz.

Setke, -ki kór-roham; szülési fájdalom.

Setä nagybátya.

Seuhto rázni, keverni, összezavarni (Loits. 346, b); 2) lármázni, zajogni (San. 430).

Seuhua, if. -uta lármázni, zajongani.

Seula szita.

Seulaise v. **seulajaise**, plur. -set hetevény, fiastyúk.

Seulo szitalni: *hyttyset seulovat* (tánczolnak) || *Seulaise*, if. -sta mom.; rázintani, hirtelen meg-rázni (Kal. 26, 212).

Seuna hengergethető égő gerenda (irtóványföld égetésére).

Seura [litv.] társaság || *Seura-elämä* társas-élet | — *kunta* egyházközség, gyülekezet | — *näytelmä* műkedvelői előadás.

Seuraa, if. -rata követni; következni: *seuraava* következő.

Seuraanto következés (Loits IV).

Seuralaise, -n társasághoz tartozó, követő, társ.

Seurannollise, -n sok v. nagy fon-

tosságú következéseket maga után vonó.

Seuranto követés, következés; (gram.) comitativus.

Seuraukse, -us következés.

Seuro-követni; 2) hányódni (Kal. 6, 204).

Seuru-v. **seurua**-, if. -uta követni, üldözni (Loits. 262, b) || *Seuruele*-, if. -lla frequ. (Kal. 48, 139).

Seuruee, -ue kíséret, társaság.

Seurustele-, if. -lla társalkodni; 2) csavarogni, kószálni (Kal. 7, 32).

Seutu környék, tájék, vidék: *yön seutuna* v. *seuduin* éjnek idején, éjjel (Sat. IV, 26).

Sevättömä-, -ätön előrészt nélkül való (Loits. 18, a).

Si, n. *se* az: *sinä sen sika* (*sen laiska*, *sen heittiö*) ebadta disznaja (lustája, gazembere); *sitä päätä* rögtön, haladéktalanul: *sitä minäkin* magam is azt (t. i. gondolom v. mondom); *siitä* abból, attól; azután; *siihen ei voi mitään* arról az ember nem tehet v. azon az ember nem segíthet; *sillä* l. alább; *lähti sillä hyvällä* elment semmit sem végezve; *olkoon sillä hyvällä* abban (annál, anynyiban) maradjon (a dolog); *olla sillänsä* v. *sillään* előbbi állapotában lenni; *ole silläsi* érd be azzal a mid van; *lähteä siltänsä* rögtön indulni; *jättää sillänsä* abban hagyni; *jäää sil-länsä* abban maradni; *siksi* azért; *jättää siksensä* abban hagyni; *siksi kuin* addig míg; *pysyä sinänsä* maradni úgy a hogy van; plur. *nii*, n. *ne* (dial. *net*).

Sia = *sija*.

Siakko (gram.) névutó.

Sianto (gram.) főnévi igenév (modus substantivus).

Sidokse-, -os kötés, kötött állapot: *säkki on sidoksissa* (be van kötve).

Sidotta- l. *sito*-.

Sie l. *sinu*.

Siekaile-, if. -lla késlekedni (Kivi I, 122).

Siekailukse-, -us késlekedés, késedelem (Kivi II, 174).

Siekalee-, -le rongy, foszlány.

Siekla (dial.) = *seula*.

Sieklo = *seulo*- (Loits. 276, a).

Sielikko ránczos szoknya.

Siellä ott; *sieltä* onnan.

Sielu [sv.] lélek.

Siemaukse-, -us korty (Kivi I, 204).

Sieme-, -mi korty.

Siemene-, -men [litv.] mag.

Siementä- bevetni (maggal), megtermékenyíteni; magot ültetni || *Siementy*- magba indulni, felmagzani; megtermékenyülni.

Siemenykse-, -ys = *siemaukse* (Kant. 255, a).

Siemeyte-, -ys v. **siemye**-, -yt v. **siemyyte**-, -yys = *siemaukse* (San. 336, 458).

Siene-, -ni gomba.

Sienetty- gombásodni, pudvássá lenni (Kal. 17, 395).

Sienteä = *siinteä*.

Siepalee-, -le rongy, foszlány, töredék, száлка (Kal. 1, 230).

Siepottele-, if. -otella himbálni, lóbálni, csóválni (Kal. 23, 295).

Sieppaa-, if. **siepata** kapni (meg-, el-, le-, föl-k.), kaparítani: *s. korvalle* pofon vágni || *Sieppaile*-, if. -lla frequ.; 2) himbálni, lóbálni,

csóválni (Kal. 27, 310) | *sieppaise-*,
if. *-sta* mom.

Sieppari v. **sieppo** vmit megkaparintó v. elcsenő ember.

Sieppeä serény, fürgé.

Sieppura medvebőr-gallér.

Siera köszörűkő (Kal. 2, 164).

Sieraa-, if. *-rata* repeszteni, megrepesztetni; elkülöníteni; (repedező) kéreggel bevonni (eső a földet); megharagítani || *Sierautu*-med.

Sieraime, *-ain* orrluk.

Siero repedés.

Sierotta- = *sieroutta-* || *Sierottu-* = *sierautu-*. [caus.

Sieroutu- = *sierautu-* || *Sieroutta-*

Siestaime, *-ain* fekete ribiszke (*ribes nigrum*).

Siesu [or.]: *s.-mestari* börtön-őr (Sat. IV, 119).

Sietä- tűrni, eltűrni, kitartani.

Sieventä- csinosítani || *Sieventy-*-med.

Sievistä- csinosítani || *Sievistele-*, if. *-llä* csinosíthatni; udvariaskodni, hízelkedni, bókolni.

Sievittä- = *sievistä-*; 2) sietni, siettetni.

Sieviä-, if. *-itä* könnyedén leválni, kibonyolódni, kiszabadulni.

Sievä takaros, csinos; gyors, fürgé: *sievään* fürgén, gyorsan.

Sihahta- sziszszenni || *Sihahtele-*, if. *-hdelta* sziszszegni, susogni, sugdosni.

Sihertä- sziszszegni, turbékolni, csicseregni; zokogni (Kal. 36, 282).

Sihinä sziszszegés.

Sihise-, if. *-stä* sziszszegni.

Sihkeröi-, if. *-öidä* gornyadozni (Loits. 231, a).

Sihtaa-, if. *-hdata* [sv.] szitálni.

Sihtaa-, if. *-hdata* [sv.] czéložni, czélba venni.

Sihteeri [sv.] titkár.

Sihti [sv.] szita.

Sihti [sv.] légy (puskán).

Sihutta- v. **sihuutta-** permetezni.

Sihvilä szűrő (San. 274).

Siika [sv.] hegyes-orrú szemliug (salmo lavaretus v. coregonus oxyrhynchus).

Siikamaa, *-mas* v. *siikamaise*, *-n* ravasz, álnok, alattomos.

Siikase, *-n* kalász hegye, kalászszálka; polyva; 2) kalász-szálka okozta szemfájás.

Siikelehtä- csavarogni (Loits. 205, a).

Siikko kecskefejő, lappantyú (Kivi I, 92).

Siilaa, if. *-lata* [sv.] szűrni.

Silli [sv.] szűrő.

Silli süldiszno.

Siili: *myllyn* v. *kiven* s. malomorsó, malomkő-guzsaly, korongvas; őrlő-kövek közt levő vaslemez, mely a köveket némi távolságban tartja egymástól (Kal. 19, 445).

Siilo csalán (San. 441).

Siima [g.] zineg, ostorszíj (Suoni I, 19).

Siimaa, if. *-mata* zsineggel ellátni; suhintani (ostorszíjjal).

Siimee, *-me* v. **siimekse**, *-es* árnyék, árnyékos hely (Oks. 3; Sat. I, 111),

Siimotta-: *juosta* s. nagyokat lépve szaladni (Sat. IV, 111).

Siimottele-, if. *-otella* halászzgatni (Loits. 233, b).

Siintee, *-nne* = *siinto*.

Siinteä kékes-szürke; tisztátalan, szennyes.

Siinto csillámlás (Kivi I, 40).

Siinty- válni vmivé, képződni (Kal. 41, 264).

Siintä- homályosan v. gyengén (távol) látszani; kéklenni: *päivä siintää* pitymallik; 2) kivehetni, megkülömböztetni (szemmel): *ei silmä siinnä* (nem veheti ki, nem külömböztetheti meg) || **Siinty-** homályosan (távolról) előtűnni; kéklenni; kékessé lenni; elerőtlenedni, elgyengülni.

Siipe, -pi szárny.

Siipeile-, if. -llä szárnyalni, szárnyát mozgatni v. vonszolni.

Siiperöise, -n kis-szárnyú teremtes (Loits. 134, a).

Siipottele-, if. -otella szárnyalni, röpködni (Loits. 161, b).

Siippa = *avio-s.* (Kivi II, 39).

Siira pinczerinye, pinczeaszka, százlábú pinczebogár.

Siirappi [sv.] szirup (Kivi I, 231).

Siire, -ri oldal, mellék (Loits. 7, b).

Siiristä- szemét nagyra nyitni, bámészkodni (Loits. 10, a).

Siiritse mellett el.

Siiro: *olla siirollansa* nyitva lenni; *tulla siirollensa* kinyílni; *nostaa harjaa siiroon* (fölborzolni); *siirolla silmin* kidülledt v. nagyra nyitott szemekkel.

Siiro- kinyílni, kibontakozni, szétfeszülni || **Siirotta-** kinyitni, szétfeszíteni, kitátani, kimereszteni (szemét); merőn nézni v. rábámulni.

Siirrokse, -os átvitel, átszállítás, áttelepítés; szállítmány.

Siirto átvitel, átszállítás, áttele-

pítés || **Siirto-kansa** telepítvény, gyarmat; kivándorolt nép | — *kunta* telepítvény, gyarmat | — *maa* gyarmat.

Siirto szétfeszített szilánk.

Siirtoile-, if. -lla repedezni, szétforgácsolódni, szétfoszlani, szálkákra hasadozni.

Siirtolaise, -n kivándorló, telepítvényes, gyarmatos.

Siirtonaise, -n áthelyezhető, helyéből elmozdítható.

Siirtä- áthelyezni, költöztetni, odább tenni || **Siirrättä-** v. **siirrättä-** mom. (Kant. 8, b) | **siirtyä-** áthelyeződni, átszármaezni v. hová, költözni: *s. siulle* félrevonulni, kitérni | **siirryttä-**, caus. **siirtyä-** | **siirryttele-**, if. -ytellä költöztetni v. odább tenni v. elmozdítani próbálni (Kal. 42, 137) | **siirrättä-** caus.

Siirtö = **siirto** (Kant. 112, b).

Siis tehát.

Siisna hosszú és keskeny szelvény.

Siista [or.] rendesség, takarékoság (San. 433).

Siisteä [or.] tiszta, csinos, tisztességes.

Siisti [or.] tiszta, csinos, tisztességes; tisztaság, csinosság, tisztesség (Kal. 24, 280).

Siisti- tisztítani, csinosítani (Kant. 64, a).

Siistikkää, -ikäs finom, takaros, csinos.

Siistittömä, -itön tisztátalan, tisztességtelen.

Siitalo hosszas és keskeny darab, csík (Kant. 161, b).

Siitee, n. **siide** megszólás, rágalom (Loits. 237, a).

Siitee, n. siide dér; ólmos eső.
Siitelmä magzat (Kant. 275, a).
Siittoa [or.] gonosz lélek, sátán, ördög (Loits. 289, b).
Siitokse, -os, n. act. *siittä-*: s.-oriä, -ri tenyészló.
Siittime, n. *siitin* nemző-rész.
Siittä- l. *sikeä-*.
Siity- kihülni, megfagyni, megmerevedni.
Siita- = *siintä-* (Kant. 127, a).
Siivatta [or.] állat, házi állat (Kal. 33, 201).
Siivekkää, -ekäs szárnyas.
Siivi- = *siilaa-* (Loits. XV).
Siivilä = *siivilä* (San. 419).
Siivilöitse-, if. -öitä = *siilaa-*.
Siivitse-, if. -itä = *siilaa-*.
Siivittä- szárnyal ellátni (Kivi I, 428); szárnyalni, szárnyait mozgatni; sietni; (fig.) czirógatni, símogatni.
Siivo kellő rend, tisztaság, csín, illőség; illedelmes, szerény, csendes.
Siivo- v. **siivoa-**, if. -ota rendezni, takarítani, tisztogatni: *siivomatoma*, -aton rendezetlen, rendetlen, tisztátalan.
Siivottoma, -oton rendetlen, tisztátalan, illelten.
Sija hely, befogadó tér; fekvőhely; (gram.) eset: *tehdä sijaa* ágyazni, ágyat vetni; *sijasta* v. *sijaan* helyett.
Sijaise, n, a. rel. *sija*; helyettes.
Sijaise-, if. -sta tartózkodni, lakni (Kal. 1, 80).
Sijaitse-, if. -aita feküdni (épület, helység).
Sijastu- helyezkedni, helyet foglalni.

Sijautu- vkinek helyébe jönni.
Sijava tágas, téres.
Sijittä- l. *sikeä-*.
Sijoitelma (gram.) névragozás.
Sijoitta- helyezni, elhelyezni || *Sijoittela*, if. -oitella frequ.; (gram.) deklinálni | *sijoittu-* med.
Sika disznó || *Sian-nappi*, plur. -nappit csömör (? — Kivi II, 408).
Sikalisko gyík || *Sikaliskose*, n dim. (Loits. 330, b).
Sikamaise, n disznó-, disznóforma.
Sikamaisuute, -uus disznóság.
Sikamastu- v. **sikastu-** disznóformává lenni.
Sikari [sv.] szivar.
Sikempä, -pi távolabb levő: *sikempinä* távolabb; *sikemmäksi*, -mmäs v. *mmä* távolabbra (Loits. 68, a).
Sikeri v. **sikerö** csoport: *tähti-s*, csillagzat. [110].
Sikertä- csicseregni (Sat. IV, 110).
Sikeä szívós, tartós: s. *uni* mély (nehéz) álom.
Sikeä-v. **sikene-**, if. *sietä* (sijetä, siketä) v. *sikiä-*, if. *siitä* fogantatni (concupi), eredni, születni (Kal. 35, 281); szaporodni || *Siittä-* v. *sijittä-* nemzeni, tenyészteni.
Siki teljesen, tökéletesen (San. 84): s. *sokea* merő-vak; s. *nukku-nut* mélyen alvó; s. *soki* összevissza, minden rend és terv nélkül, vaktában, találomra.
Sikin = *siki*: s. *sokin* = *siki-soki*.
Sikisty- szívósodni, összehúzódni, összemenni, összezsugorodni.
Sikiä v. **sikiö** magzat, fajzat, kölyök; eredet (Kal. 43, 297).
Sikiöitse-, if. -öitä kölykezni, szaporodni.

Sikka koslatás, bakzás.

Sikko = *sisko* (Oks. 76).

Sikla = *siula* (Loits. 76, b).

Sikli vakaró-vas. ráspoly.

Siko (összetételekben) = *sika* || *Siko-läütti* disznóól | —*paimene*, —*men* disznópásztor, kondás, kanász.

Sikoa-, if. *sikota* vizet gáttal v. töltéssel elzárni, elgátolni || *Sikotta* id.

Sikoile-, if. -*lla* disznó-módra viselni magát, disznólkodni.

Sikuna albor (első főzésnél nyert pálinka), silány pálinka (Kant. 208, b).

Sikuri = *sikuna* (Kivi II, 283).

Sikuri disznópásztor, kondás.

Sikuri [sv.] czikória.

Sikáli azon az úton, arra, oda (Kal. 3, 280); annyi, annyira (Kal. 4, 364).

Sikaläise, *n* oda való; olyan nemű, hasonnemű.

Sila [g.] vékony lemez; plur. *silat* megvasalás, vasazat, bádognat; hám, szügyhám.

Sila: *s.-joke*, -*ki* síma v. lassú folyó (Kal. 28, 220); *s.-sorkka* síma körmű (Kal. 13, 190).

Silaa-, if. -*lata* bevonni (vmivel, kül. fémmel), bemázolni, bevakolni, zománcozni: *s. kullalla*, *hopealla* megaranyozni, megezüstözni; *s. silkillä* selyemmel bevonni (Kal. 21, 170).

Silahka [or.] = *silakka* (San. 532).

Silakka [or.] apró héring; 2) besózott hal (hús, gomba).

Silappa = *silkuna* (Loits. 329, b).

Silava szalonna.

Silee, -*le* finom salak, vassalak.

Sileile-, if. -*llä* simítgatni, egyengetni.

Silene-, if. -*letä* símává lenni, kisímulni || *Silentä* caus. | *silenty* = *silene*.

Sileä síma || *Sileäkkü* v. *sileäkkö* dim.

Sili (összetételekben) = *sileä*.

Silittä simítani; símogatni, cizírogatni: *s. paita* (vasalni, kivasalni).

Silkka tiszta (vegyítetlen), merő; 2) = *silkko* (Kal. 33, 79).

Silkki [sv.] selyem, selyemkendő (Kal. 50, 12).

Silkko v. **silkku** merő fakéreg v. ebből süített kenyér (San. 84, 215).

Silkkoa-, if. -*lkota* siklani, csúszni; hajladozni, ingadozni.

Silkku néminemű apró hal (Loits. 289, a).

Silkose, *n* tiszta (vegyítetlen), merő.

Silkuna fúrge v. sikos állat (Loits. 329, b).

Silli [sv.] héring.

Sillise, *n* olyan, olyan a milyen: *on sillisnä* olyan, a milyen lehet; *jäü silliseksi* hagyd úgy, a hogy van.

Silloin akkor: *s. tällöin* hébe-hóba.

Silloise, *n* akkori.

Silloitta hiddal ellátni, hidat verni, áthidalni; padlót rakni, padlózni.

Sillä mert.

Silma (dial.) = *sinua* (Sat. II, 78).

Silmi (összetételekben) = *silmä*.

Silmi- = *silmä-*.

Silmikkee, -*ike* = *silmukse*.

Silmikko bimbó, rügy, szem; 2) = *silmikkö*.

Silmikkö fátyol: *kypärin s. sisakrostély.*

Silmittömä, -itön szemetlen: *suutua v. vihastua silmittömäksi* szörnyen megharagudni (Sat. I, 11).

Silmu folyami orsóhal (petromyzon fluviatilis).

Silmukka = *silmukse.*

Silmukse, -us szem (hálón, harisnyán); hurok (Kant. 263, a); fűző-lyuk, tű-fok.

Silmusta = *silmukse.*

Silmusta- szemekkel stb. (*silmukse*) ellátni.

Silmye, -yt, dim. *silmä.*

Silmä szem: *silmästä silmään* szemtől szembe; *silmä silmüstä* szemet szemért; *iskeä silmä* pillantani, pislantani, szemével inteni; *pitää silmällä* szemmel tartani; *sanoa vasten silmiä* szemébe mondani; *silmiin* (v. *silmään*) *pistävä* (v. *astuva*) szembe szökő; *lähde pois silmistäni* menj a szemem elől! *silmin nähtävä* szemmel látható; plur. *silmät* szemek, arcz; 2) = *silmukse*: *neulan s. tű foka*; *kirveen s. fejsze lyuka*; *verkon s. hálószerem*; *lähteen s. ki- v. felbugyogó víz, fakadó forrás*; 3) = *silmikko* 1. || *Silmä-lasi* szemüveg | —*luome*, -*mi* szempilla | —*muna* szemgolyó | —*neula varrottú* | —*pakana v. -pasko* szembaj, szemfolyás (Loits. XV) | —*puole*, -*li* fél-szemű | —*ripse*, -*si* szemszór, pil-laszór | —*räähkä* = -*pasko* (Loits. XV) | —*terä* szemgolyó, szemteke, szemfény || *Silmän-kääntäjä* szemfényvesztő | —*räpäkse*, -*ys* szempillantás, pillanat.

Silmäile-, if. -llä l. *silmä*-.

Silmäkke, -äke v. *silmäkkö* ki- v. felbugyogó víz, fakadó forrás.

Silmäntee, -nne levélbibe.

Silmäntele-, if. -nnellä szemmel megverni (Loits. XX.).

Silmätysten szemtől szembe, szemközt (Kant. 199, a).

Silmäykse, -ys pillantás, tekintet.

Silmä-, if. -*mätä* pillantani, tekinteni, megnézni; szemmel megverni, megigézni || *Silmäile*-, if. -llä frequ.; szemlélni.

Silo símaság; síma v. csúszós, síkos vmi (pl. hely, út) || *Silo sorkka* = *sila-s.* (Kal. 13, 190) | —*talve*, -*vi* hó nélkül való tél.

Siloa-, if. -*ota* simává v. ékessé lenni, ragyogni, virúlni (Kal. 2, 225).

Siloise, -n = *sileä* (Loits. XVIII).

Siloitta- simítani, egyengetni; bevinni vmivel: *s. hopealla* meg-ezüstözni (Sat. I, 46).

Siloittime, -oitin, n. instr. *siloitta*-.

Silpa vékony fahéj (fenyű-, nyírfahéj).

Silpaa-, if. -*lvata* lehántani, lehámozni; bevágni, megsebesíteni; vágni, szelni; 2) kúszni, mászni (ágitlan fára v. árboczra) || *Silpaise*-, if. -*sta* mom. (Kal. 22, 84) | *silpahutta*- mom.; csapni, suhintani, legyinteni (Kal. 27, 376).

Silpee, -lve lehántott finom fenyű-fahéj.

Silpi- lehántani, lehámozni: *s. papuja v. herneitä* babot v. borsót fejteni; *s. lintua* madarat mellestzeni, koppasztani.

Silpo- = *silpaa*- 1.; 2) húzni, rángatni (Kal. 47, 322).

Silppu szecska (apróra vagdalt és vízzel meg liszttel kevert szalmából álló táplálék állatok számára) ||

Silppu-myilly szecska-vágó.

Silppua-, if. -*lputa* apróra (szecskává) vagdalni, szecskát vágni.

Silpukka = *simpsukka* (Loits. 290, a).

Silta [litv.] híd; palló; följárat (lépeső: Sat. II, 57) || *Silta-laahko* palló-deszka (Kal. 50, 15) | —*vouti* hídfelügyelő, hídbiztos.

Siltaa-, if. -*llata* = *silloitta*- (San. 219).

Silti azért: *siltipä* éppen azért.

Silu szálla, kis szilánk, hulladék, darabka.

Silvetto v. *silvikko* tiszta, síma törzsökű fenyűfákból álló erdő.

Sima [g.] színméz (Kal. 9, 225); nektár; méhsör; édesség.

Simaise, -n mézes; édes.

Simeä homályos, nem tiszta.

Simppu [sv.] putra fejes kolty (*cottus scorpius*); (fig.) haragos ember (San. 205).

Simpsu gyöngy.

Simpsukka, *simpukka*, *simsukka* [litv.] gyöngy-kagyló; gyöngy, igaz-gyöngy (Kal. 25, 642).

Simpula zsemlye, czipó (Kivi II, 12).

Sinsutta- előkelően, lassan, vonatva mozogni (Loits. 155, a).

Sinappi [sv.] mustár (San. 521).

Sinaukse-, -us bevonás, bekenés, máz; (fig.) suhintás, legyintés, lendület (Sat. I, 186).

Sine-, -ni [or.] kék, kék szín (Kal. 29, 580).

Sinelmä v. *sinermä* kékség, kék folt.

Sinertä- kékbe játszani, kéklenni;

kékre festeni || *Sinerty*- kékessé lenni, kékbe játszani kezdeni, megkékülni.

Sinervä kékes, kékbe játszó (Loits. 71, b).

Sinervöise, -n = *sinervä* (Loits. 71, b).

Sinetti [sv.] pecsét.

Singahta- l. *sinko*-.

Sini v. *sinis* addig (Kal. 17, 393; 22, 306).

Sinikkö kékszerű öt rúbeles bankó (Kant. 112, b).

Sinise, -n kék.

Sinisty- kékülni.

Siniä-, if. -*itä* kékíteni || *Sinittä*- kékíteni, kékre festeni; kéklenni, kékbe játszani.

Siniäise, -n kisebb fajta eperlán-szemling (hal).

Sinkeli v. *sinkilä* [sv.] kapocs, kapocsvas, foglár, eszkába.

Sinko- v. *sinkoa*-, if. -*ngota* patogni, röpködni; el- v. kipattanni, röppenni, szállani || *Singahta*- v. *sinkahta*- mom. (Kant. 86, b) | *sinkaise*-, if. -*sta* mom. (Kivi II, 290) | *singahutta*-, *sinkahutta*- v. *sinkautta*-, caus. *singahta*-, *sinkahutta*- | *singotta*- v. *sinkotta*- caus.

Sinku- süvölteni, sivitani, zúgni; haragosan beszélni, ráförmedni vkire, pörölni (Kal. 23, 158).

Sinku- visszapattanni, szétpattogzani.

Sinne oda: *s.-päin* arra felé.

Sinnes addig (Kal. 34, 91).

Sinto, *sinty*-, *sintä*- (Kant. 219, b) = *siinto*, *siinty*-, *siintä*-.

Sintsi [or.] előszoba (Kal. 24, 447).

Sinu, n. *sinä* (sä, sa, sie) te.

Sinuise, *-n* hozzád hasonló, magadféle (Kal. 37, 78).

Sinukka vízzel kevert aludttej.

Sinuttele-, if. *-utella* tegezni.

Sioitta-, **siotta-** = *sioitta-*.

Sipaa if. *sivata* hirtelen mozdu-latot tenni, pl. hozzácsapni, le-gyinteni, érinteni, szelni (Kant. 70, a); *surranni*, *suhanni* (Kant. 196, a) || *Sipaise-*, if. *-sta* mom. (Kal. 43, 165) | *sirahta-* mom. (Loits. 292, b) | *sivahutta-* v. *sivautta-* intens.

Sipakka törött, romlott, meggyön-gült (Kant. 117, a).

Sipala = *sipakka* (Kant. 138, a).

Sipala v. *sipalee*, *-le* száлка, da-rabka, rongy, foszlány.

Sipare, *-ar* = *sipala*, *sipalee* (Loits. 304, a).

Sipatta susogni, sugdosni.

Sipertele-, if. *-rrellä* susogni, sugdosni; hizelegni.

Sipi szalonka (Kant. 172, a).

Sipinä, n. act. *sipise-*.

Sipise-, if. *-stä* susogni, sugni, sugdosni.

Sipo egészen, teljesen.

Sipo- törölni, dörzsölni; simítani, tisztogatni; 2) vánszorogni, som-polyogni || *Sipele-*, if. *-llä* frequ. (Loits. 101, b).

Sipoa-, if. *sivota* tipegni, mozogni (Kal. 27, 251).

Sippeä fürge, gyors, eleven.

Sippo koslatás, bakzás.

Sippu: *panna suunsa sippuun* szá-ját csucsorítani. [504].

Sippura félig zárt állapot (San.

Sipru száлка, szilánk, lap, lemez.

Sipse, *-si* v. *sipsi* [or.] plur. *sipset* v. *sipsit* olló; koppantó; fogó.

Sipso- v. **sipsutta-** tipegni, könnyedén lépkedni (Kal. 46, 126; Loits. 181, b).

Sipu- = *sipo-* (Loits. 10, a).

Sipuli [lett] vöröshagyma.

Siraa v. **siraja-**, if. *-rata* = *sirise* || *Sirahta-* freccsenni (Kant. 78, a).

Sirehti- = *sirotta-* (Loits. 304, a).

Sirettä- szivárogtatni (Kal. 18, 578); szörpölni (Kal. 46, 321) || *Sirettele-*, if. *-etellä* frequ. (Kal. 32, 144); 2) karczolni (Kal. 38, 94).

Sirinä, n. act. *sirise-*.

Sirise-, if. *-stä* szivárogni, csör-gedezni, fercsegni (Kal. 18, 449) || *Siristä-* caus. (Loits. 322, a).

Sirittä- hajítani.

Sirkeä egyenes, szálas, sudar; csinos, bájos, deli (Kal. 4, 124).

Sirkka tücsök || *Sirkka-sorkka* szép láb v. lábú (Kant. 127, a).

Sirkku csíz (fringilla spinus: Kal. 19, 445).

Sirkku friss, eleven, élénk; szép (Kal. 25, 508).

Sirkkulaise, *-n* = *sirkku* 1. (Kal. 21, 45).

Sirko- csicseregni; csicseregve, csiripelve, suhogva, csörögve mo-zogni (Kal. 41, 72); 2) recsegtet-ni, ropogtatni (Loits. 90, b); 3) szivárogni || *Sirkotta-* csicsereg-ni, csiripelni, czirpelni (Kant. 295, b).

Sirkoma repedés, hasadék; seb.

Sirkuna = *silkuna* (Loits. 330, a).

Sirkuttele-, if. *-utella* = *sirkottele-* (Sat. IV, 24).

Siro [sv.] díszes, csinos, ékes (Sat. I, 161) || *Siro-tekoise*, *-n* díszesen v. ékesen készített (Sat. I, 83).

Siro- díszíteni, föleczsomázní
(Kal. 41, 65) || *Siroutu-* med.

Siroile-, if. -lla repedezni; 2) szivárogni; 3) ékeskedni.

Sirose, -n = *siruse*.

Sirotta- hinteni, szétszórni, ideoda röpteni (Kal. 2, 248); 2) esőrömpölve v. suhogva járni (Kal. 18, 26) || *Sirottele-*, if. -otella frequ.; szeldelni, vagdalni (Kal. 25, 395).

Sirpalee, -le szálla, darabka.

Sirpillise, -n, a. rel. *sirppi*; plur. *sirpilliset* aratási lakoma, aratási ajándékok.

Sirppi [lett] sarló.

Sirppise, -n, a. rel. *sirppi*; plur. *sirppiset* = *sirpilliset*.

Sirri tátott állapot: *olla sirrillänsä* tátva v. tárva lenni.

Sirrittä- szétterpesztetni, kitátani, nagyra nyitni; (szemet) mereszteni (Loits. 290, a).

Siru szálla, szilánk, forgács, darabka, falatka, morzsa: *tulen s. szikra*; *lumi-s.* hópohely (Kal. 18, 320) || *Siruse*, -n dim. (Kal. 29, 432).

Sirua-, if. -uta szivárogni, csepegni (Kant. 33, b).

Siruise, -n, a. rel. *siru*; 2) csenevész, satnya, növényében elmaradott, gyenge, kicsiny.

Sisalisko = *sisilisko*.

Sisare, -ar v. -ri [litv.] nőtestvér || *Sisar-puole*, -li mostoha testvér.

Sisarekse v. **sisarukse**, plur. -kset nőtestvérek; testvérek (egymás közt).

Sisilisko gyík (Kal. 26, 232).

Sisimmäise, -n legbelsőbb.

Sisko nőtestvér.

Sissi portyázó, martalócz, zsvány, útonálló (Kivi II, 8).

Sissi- portyázni, zsákmány után járni (Kant. 33, b).

Sisu belső, belső rész; lelkület, kedély, szív, bátorság, rosszindulat.

Sisuittele-, if. -uitella mérgeskedni, dühösködni.

Sisukse, -us v. **sisusta** belseje vminek, beltér; plur. *sisukset* belek, belső részek (testben).

Sisusta- berendezni; bélelni.

Sisä belső, belső rész: *sisässä*, *sisällä* -n belül, -ben bent; *sisästä*, *sisältä* -ből ki; *sisään*, *sisälle* -be bele; *lukea sisältä* könyvből olvasni.

Sisälisko = *sisilisko* (Suon. II, 91).

Sisällise, -n belső.

Sisällykse, -ys tartalom, foglalat; plur. *sisällykset* belek, belső részek (testben).

Sisälmykse, -ys, plur. *sisälmykset* = *sisällykset*.

Sisältä- magában foglalni.

Sisältö tartalom, foglalat.

Sisälö belső, belseje vminek; 2) kebel.

Sisämäise v. **sisänäise**, -n belső.

Sisäre, -är = *sisare* (Sat. I, 74).

Sisää, if. -sätä magában foglalni; 2) berendezni; bélelni.

Sitaise-, if. -sta l. *sito*.

Sitee, n. side kötés, kötelék.

Sitele-, if. *sidellä* l. *sito*-.

Siten úgy, akképpen.

Sitkahta- röppenni, szökkenni || *Sitkahutta-* v. *sitkantta-* caus.

Sitkaime, -ain magvetőnek rendje (vetési szélessége). [442].

Sitkaise, -n szívós, tartós (San.

Sitkama = *sithkaime*.

Sitkenty- v. **sitkeyty-** szívóssá lenni.

Sitkeä szívós; késedelmes, lassú; fukar: *s. uni* mély (nehéz) álom.

Sitki-tä- szívóssá stb. (*sitkeä*) tenni || *Sitkisty-* med.: *nahka sitkistyy lihaan* (hozzászárad, hozzátapad: Kivi II, 241).

Sitkoitta- vetési rendet (szélességet) kipécézni.

Sitku nyúlós anyag, csiriz (San. 85).

Sito- kötni || *Sitoile-*, if. *-lla* v. *sitele-*, if. *sidellä* frequ. | *sidotta-* caus. | *sitaise-* if. *-sta* mom. (Kal. 4, 24) | *sitoutu-* med.; leköteleni magát.

Sitoumukse, -us kötelezettség.

Sitruuna [sv.] czitrom.

Sitta [sv.] szar (Loits. 9, b).

Sitte v. **siten** azután; ezelőtt (bizonyos idővel), óta: *viikko s. egy héttel ezelőtt; aikoja s. ezelőtt régen, régóta; s. viimeisen vuoden taval* óta; *mene s. menj* hát; *sittenkin* mégis; *ei sittenkään* még sem; *sittemmin* későbben.

Sittiäise, -n v. **sittise, -n** szar-bogár (*scarabaeus stercorarius*).

Sittu = *sitta*.

Sittu-kakálni, szarni, beszennyezni.

Sittyä, n. sitys v. **sittyise, -n** olyan.

Sittömä, n. sitön a nélkül való.

Siuahutta- = *siuvahutta-*.

Siuhaa-, if. -hata sivitani, suhogni, zúgni; suhogva mozogni.

Siuhkaa-, if. -kata = *siuhaa-*.

Siuhö- v. **siuhoa-, if. -ota** = *siuhaa-*: sípolni (Suon. I, 8) ||

Siuhahta- mom.; ráförmedni |

siuhotta- caus., intens. | *siuhottele-*, if. *-otella* suhogva röpködni.

Siukalee, -le folt, foszlány, keskeny darab: *lumi-s. hópehely* (Kivi II, 336).

Siuki = *hiuki*.

Siukioime, -oin = *hiukioime*.

Siukku nőtestvér (San. 144); unokatestvér: *siukkuni* édesem, kedvesem, szívem, galambom.

Siuko- v. **siuku-** sivitani, suhogni, zúgni; suhogva mozogni (Kal. 25, 362) || *Siuotta-* intens. (Kal. 50, 78).

Siula kiálló v. kiszögellő része vminek; (gyalom) széle (Kal. 48, 68).

Siunaa-, if. -nata [sv.] áldani: *Herra siunatkoon* szent isten! — 2) teremteni (Kal. 26, 714).

Siunaukse, -us áldás.

Siuotta- l. *siuko-*.

Siutu- nyomolni, tolulni (Loits. 37, b).

Siuvahutta- sivitanni, sziszegtetni, suhogtatni (Kant. 221, b); (fig.) elhálni (Kal. 12, 490).

Siuvattele-, if. -atella meg-megfogni, rángatni, ütögetni, hajigálni: *unen sikeäisen siuvattelin* mély (nehéz) álmodtam (Kal. 15, 562).

Sivaa-, if. -vata = *sipaa-* || *Sivaise-, if. -sta* = *sipaise-*.

Sivahta- l. *sipaa-*.

Sivakka v. **sivakkaa, -vakas** síma, sikos; csinos.

Sivakka jobb lábra való rövidebb hótalp (Kal. 13, 43).

Sivallukse, -us, n. act. sivalta-; lebegő v. libegő-lobogó vmi (Kal. 25, 311).

Sivalta- hirtelen kézmozdulatot

tenni, kül.: csapni, vágni, ragadni || *Sivallutta-* caus., intens.; elkapni (Kal. 25, 227).

Sivautta- l. *sipaa-*.

Sivee, -ve erkölcsösség, erényesség.

Siveellise, -n erkölcsös, erényes, tisztességes.

Siveettömä, -eetön erkölcstelen, tisztességtelen.

Sivele-, if. -llä tapogatni, könnyedén érinteni (Kal. 20, 46); simogatni; kezegetni, pamacsolni; szelni, vágni.

Siventä- takarítani, tisztogatni (Kant. 113, a).

Sivere, -ver mélység (Kant. 206, a).

Sivertä- csicseregni.

Sivertä- érintgetni (Kal. 17, 256).

Siveyte, -ys, n. qual. siveä || *Siveys-oppi* erkölccstan.

Siveyty- szerénnyé, illedelmessé stb. (*siveä*) lenni.

Siveä szerény, illedelmes, szemérmes, erkölcsös, szelíd, szende, művelt. [veltség.]

Sivistykse, -ys művelődés, mű-

Sivistä- művelni, kiművelni, műveltté tenni || *Sivisty-* művelődni, műveltté lenni: *sivistynce, -nyt* művelt; *sivistymättömä, -ätön* műveletlen | *sivistyttä-* = *sivistä-*.

Sivu oldal; lap (pagina): *sivutse, sivu'* mellett el; *sivu-mennen* mellesleg || *Sivu-asia* mellékes dolog.

Sivu- v. sivua-, if. -uta érinteni, vmi mellett elmenni (Kant. 15, b); kenni, bekenni (Loits. 116, a); megfogni, megragadni ||

Sivutta- v. sivuutta- félre hagyni, elmenni vmi mellett (Sat. II, 170): *mainita sivuttamalla* mellesleg említeni.

Sivunto (gram.) adessivus.

Sivusta vminek oldala mellett való hely, oldalrész.

Sivuttain v. sivuttaisin oldalvást.

Sivutuksin egymás mellett.

Soditta- l. *soti-*.

Sohaa- v. sohaja-, if. -hata zúgni, zajogni; 2) piszmogni, turkálni (Kal. 24, 108) || *Sohahta-* mom. (Suon. II, 41) | *sohautta-* caus., intens.

Sohi- hanyagúl, vaktában, találomra tenni vmit: s. *sormella* vaktában bökdösni az újjával (San. 12); s. *sauvalla* vaktában ütlegelni (bottal).

Sohina, n. act. sohise-.

Sohise-, if. -sta sisteregni, sziszegni, zúgni, tajtékzani (Kivi II, 119).

Sohju hó-kása, vizes hó.

Sohka = *sohju*.

Sohkaroittele-, if. -oitella hókásában v. csatákban, lucsokban járni (Loits. 101, b).

Sohli- = *sohri-*.

Sohlo v. sohlu zavart okozó, akadémikuskodó, hanyag ember; hitvány v. esetlen szerszám; 2) = *sohju*; 3) plur. *sohlot v. sohlut* szövőszék.

Sohmaa-, if. -mata kontárkodni, hebehurgyán összetákolni.

Sohmari kontár.

Sohotta- sisteregetni, sisteregni; csörgedezni (Loits. 192, a).

Sohri- összekeverni, összezagválni.

Sohu = *sohina*.

Sohva [sv.] pamlag.

Soi-, if. soida hangzani, csengeni, zengeni || *Soitta-* hangszeren ját-

szani; csengetni, harangozni: *s. viulua* hegedűlni; *s. kelloa* harangozni.

Soihmaa-, if. -mata = *soimaa-* (San. 108).

Soihtu v. **soihtu** fáklya.

Soikahta- = *solkahta-* (Loits. 76, a).

Soikalee, -le hosszúkás keskeny (kelme-) darab.

Soikea hosszúkás, tojásdad (Kant. 160, a).

Soikelehta- = *soikerehta-*.

Soikene-, if. **soiketa** keskenyedni, hosszúkássá lenni || *Soikenta-caus*.

Soikerehta-, **soikerrehta-** v. **soikertele-**, if. -rrella lógni v. mozogni (vmi hosszú és keskeny tárgy), hosszú és vékony láb-száracon futni, bolyongani (Kant. 24, a).

Soikerrettoma, -eton a hol senki sem bolyong v. mozog (Loits. 38, a).

Soikka = *soukka*.

Soikko hosszúkás edény.

Soikotta- fityegni; elnyúlva feködni, heverni (Kal. 9, 87) || *Soikottele-*, if. -otella frequ.; hadarászni (Kivi II, 189).

Soikulaise, -n hosszúkás.

Soilehti- lobogni, lángolni.

Soilottele-, if. -otella himbálni, ringatni, rázogatni (Loits. 285, a).

Soilu- ringva mozogni, ingani (Kal. 32, 107); lebegni, lobogni, lángolni || *Soilahta-* mom. (Sat. IV, 56).

Soima = *soimaukse* (Kal. 23, 633).

Soima [or.] = *saima*.

Soimaa-, if. -mata hatni, elhatni, ráhatni (távrolról).

Soimaa-, if. -mata szidalmazni, csúfolni, szemére hányni vkinek vmit, vádolni.

Soimaukse, -us szidalom, csúfolás, szemrehányás, vád.

Soime, -mi jászol.

Soimi- = *soimaa-*.

Soimu = *soimaukse*.

Soimu láng.

Soimua-, if. -uta föllángolni.

Soinnukkaa, -ukas összehangzó, harmónikus.

Sointi, **sointo** v. **sointu** hangzás, összehangzás.

Sointu- összehangzani, hangzani || *Soinnutta-* caus.

Sointuise, -n összehangzó, harmónikus.

Soipea enyhe, langyos.

Soiro hosszú, egyenes és keskeny tárgy, kisebb fajta deszka.

Soirottele-, if. -otella egyenesen és szaporán előre menni.

Soise, -n, a. rel. *suo*.

Soitannollise, -n zenei.

Soitanta v. -nto hangszeren játszás, zeneszó.

Soitelma hangszeren játszás, zene, zenedarab, zenei előadás, hangszeres zene.

Soitime, n. **soidin** párzás, párzás ideje v. helye (madaraknál) (Kivi II, 136).

Soitsu fáklya.

Soitta- l. *soi-*.

Soitta- elhajtani, elűzni.

Soittajaise, plur. -set hangverseny.

Soittajisto zenekar.

Soittelo v. -lu = *soitanto* (Kal. 44, 271).

Soittime, n. **soitin** hangszer.

Soitto hangszeren játszás, zene.

szó; hangszer (Kal. 40, 226):
kellon s. harangozás, harangszó ||
Soitto-konee, -ne hangszer | —kunta
zenekar | —niekka zeneművész.

Soitto fáklya.

Soiverta- mászni, csoszogni (Kal. 32, 350).

Sojahta- = *sujahta-* || *Sojahutta-*
 = *sujahutta-*.

Sojo kiálló helyzet.

Soka szenny, hulladék, üledék,
 alja v. sepreje vminek.

Sokaa-, if. *soata* meg. v. elvakítani
 (Loits. 10, a); 2) bepiszkolni, föl-
 zavarni || *Sokaise-*, if. *sokaista* v.
soaista id. (Kivi I, 313).

Sokara kavics, durva fővény.

Sokari bepiszkoló.

Sokea vak. [I, 68].

Sokeentu- meg. v. elvakítani (Suon.

Sokeli beszennyezett, bepiszkolt,
 elkevert (Loits. 309, a).

Sokelta- = *sokerta-*.

Sokene-, if. *soeta* meg. v. elva-
 kúlni; 2) zavarossá lenni || *Soken-*
ta- caus.

Sokeri [sv.] czukor || *Sokeri-*
leipuri czukrász.

Sokeroitse-, if. *-oita* = *sokerta-*.

Sokeroitse-, if. *-oita* czukrozni.

Sokeroitta- ügyetlenül v. vaktában
 tenni vmit; csacsogni, fecsegni.

Sokerta- összekeverni, zavarni,
 összebonyolítani (Loits. 91, a);
 törni (nyelvet); érthetetlenül be-
 széllni, hebegni, dadogni || *Soker-*
tele-, if. *-rrella* frequ.; henteregni
 (Loits. 293, b) | *sokertu-* med.

Sokeute-, -us vakság.

Sokeutta- megvakítani, elvakítani.

Soki vakon, vaktában: *siki-s.*,
sikin-sokin l. *siki*, *sikin*.

Sokista- megvakítani, elvakítani;
 besötétíteni (Kal. 20, 452).

Sokka kerék-szeg || *Sokka-naula* id.

Sokkelo sötét hely; útvesztő
 (labirintus).

Sokko vak, vaksi (Kivi II, 28) ||

Sokkose v. *sokkoise*, plur. -*set* szem
 bekötödsi: *olla sokkosilla* szembe-
 kötödsit játszani.

Sokuri [sv.] = *sokeri*.

Sola keskeny ház-köz, sikátor,
 szoros (út); 2) eresz, eszterha.

Sola tompa hang, csörömpölés,
 csörgés, zörgés.

Solaja-, if. *-lata* tompán hangzani,
 csörömpölni, csörögni, csörgedez-
 ni, csorogni (Loits. 190, a) ||
Solahta- megcsörrenni, csörrenés-
 sel tenni vmit, zuhanni, siklani,
 kisiklani, osonni (Kal. 32, 351) |
solahutta- v. *solautta-*, caus. v.
 intens. *solahta-* (Kal. 8, 176; 13,
 199).

Solakka, *solea*, *soleva* szálás,
 karesű.

Solehikko v. *soleikko* egyenes,
 szálás fákból álló erdő.

Solikoitse-, if. *-oita* csörömpölni,
 csörömpölve mozgatni.

Solina, n. act. *solise-* (Kivi I, 141).

Solise-, if. *-sta* tompán hangzani,
 csörömpölni, csörgedezni (Kivi
 II, 6).

Solis-luu kulcs-csont.

Solitta- v. *soljitta-* csattal ellátni,
 csatolni.

Solju- tompa hanggal mozogni;
 siklani || *Soljahta-* sikamlani, ki-
 ficzamadni.

Solkaa: *päättä-s.* fejjel előre, ha-
 nyatt-homlok.

Solkahta- = *soljahta-* (Loits. 76, a).

Solke, -ki csat.

Solkenaan (v. **-nansa**) egészen, teljesen: *kaatua* s. egész hosszában elesni, végigvágni magát a földön; *s. hullu* tökéletes bolond.

Solkeva = *solakka*.

Solki: *s.-koivu* sudár nyírfa (Kal. 31, 252); *s.-suora* egészen egyenes.

Solkkaa, if. **-lkata** [sv.] keverni, összekeverni v. rázni; ügyetlenül csinálni vmit; törni (nyelvet).

Solkkaise, -n összekevert, -zagyvált, -zavart, -bonyolodott.

Solkkova v. **solkkovoi** [or.] ezüst-rúbel (Oks. 191).

Solkku [sv.] keverék, zagyválék.

Solkottele, if. **-otella** összekeverni, összezavarni, összezagyni; 2) kanyarogni, csavarogni (Loits. 117, b).

Solme, -mi = *solmu*.

Solme v. **solmea**, if. **-eta** = *solmi*- (Kivi II, 444; Loits. 105, a).

Solmi v. **solmia**, **solmitse**, if. **-ita** kötni (csomóval); megfogni (szóval, beszédben: Sat. IV, 31).

Solmu csomó.

Solmukse, **-us** szem (hálón); fűző lyuk; hurok.

Solmusta szemet v. hurkot (*solmukse*) kötni || *Solmustele*-, if. **-lla** frequ.; kötni (kötőtűvel), hímezni.

Solotta csörömpölni, tompa hanggal mozgatni v. rázni; csörömpölve mozogni v. siklani (Sat. II, 25).

Solu = *solju*- (Sat. I, 27) || *Solutta*- intens., caus. (Suon. II, 60) | *soluttele*, if. **-utella**, frequ. *solutta*- (Loits. 89, b).

Solukka v. **solukkee**, **-uke** sikátor, szoros (út); 2) czella; szurdok, kuczko.

Solukse, **-us** keskeny út, folyosó. **Solvaa**, if. **-vata** v. **solvaise**-, if. **-sta** megsérteni, gyalázattal illetni, szidalmazni.

Solvakka = *solakka*.

Solvaukse, **-us** sértés, gyalázás, szidalom, szitok.

Solventa sérteni, megsérteni, sértegetni; 2) összekeverni, összezavarni; szavába vágni vkinek.

Soma v. **somaa**, **-mas** csinos, szép, ékes, dicső; alkalmas, illő (Kal. 45, 341).

Somaa-, if. **-mata** csinosítani; alkalmassá, illővé tenni.

Somaise, -n = *soma*.

Somasta = *somaa*-.

Somattoma, **-aton** nem alkalmas, alkalmatlan, illetlen.

Somenta csinosítani (Kant. 88, a).

Somere, **-er** v. **somero** kavics, kövecs, murva (Kal. 18, 449).

Somerikko kavicsos, kövecses, murvás hely (Kal. 4, 314).

Somista = *somenta*-.

Somitta rendezni, alkalmazni, illeszteni; igazgatni (Kal. 47, 97).

Somlaa-, if. **-lata** selypíteni, selypesen v. dadogva beszélni.

Sommahtele-, if. **-hdella** rettegni, ijedezni, borszadozni (Loits. 120, a).

Sommaile-, if. **-lla** tréfálni, csintalankodni (Kivi II, 267); czélozgatni (Kivi II, 375).

Sommaukse, **-us** csíny, csínytettség (Kivi I, 172).

Sommelo hosszúkás gombolyag, csomó, csomag (Kal. I, 72).

Sommelta- v. **sommerta-** selype-
sen v. dadogva beszélni; fecseg-
ni, csacsogni.

Sommitta- összeillesztetni, össze-
rakni.

Sompa korcsolyázó bot végén levő
fűz-karika (Kant. 236, b); 2) he-
gedű-vonó (Kivi I, 144; II, 386).

Sompelo kúszált csomó; bonyo-
dalom, zűrzavar.

Songahtele-, if. **-hdella** = *som-
mahtele* (Loits. 120, a).

Songerta- ügyetlenül, esetlenül
tenni vmit; érthetetlenül be-
szélni, törni (nyelvet); rosszul v.
hamisan szólni v. hangzan (Kivi
I, 406).

Songertu- összezsugorodni, növé-
sében megállapodni, elcsenevészi-
ni, elsorvadni.

Sonkkaa-, if. **-nkata** morogni, pö-
rölni, zsémbelni, szidni.

Sonkotta- v. **sonkutta-** = *sonkkaa-*.
Sonni bika.

Sonnikko szemét- v. trágyadomb.

Sonnitta- trágyázni.

Sonnukse-, **-us** fölgýűrt ruha-alja.

Sonnusta- fölgýűrni v. rendbe
szedni (ruhát), fölkészíteni (pl.
útra): *s. ütseänsä* fölgýűrközní, fel-
öltözní, felkészűlní (Kivi I, 109).

Sonsare-, **-ar** v. **sonsari** bolha.

Sonta trágya.

Sonti- ganajolni, szarní.

Sontiaise-, **-n** ganajtűró, trágya-
bogár, szar bogár (Sat. IV, 91).

Sopa [or.] ing, ruha, öltözet; plur.
sovát ruhák (Kal. 4, 27).

Sopaa- v. **sopaja-**, if. **sopata**
morogní.

Sopaile-, if. **-lla** alkalmazkodni,
illeszkedni (Kant. 47, b).

Sopakko szugolyban tartózkodó.

Sopea = *sopiva* (Loits. 1, b).

Sopero érthetetlenül beszéllő, sely-
pítő, dadogó, hebegő.

Soperoitse-, if. **-oita** v. **soperta-**
érthetetlenül beszélni, dadogni,
hebegni (Kivi I, 115).

Sopeu-, if. **-uta** v. **sopoutu-** alkal-
mazkodni, illeszkedni (Loits.
343, a); alkalmas lenni, illeni
(Sat. II, 80); találni (vmit tenni).

Sopeva = *sopiva*.

Sopi- megegyezni, alkalmas lenni,
illeni; kibékülni: *s. yhteen* össze-
illeni; *ne sormet eivüt sovi työhön*
(nem valók munkára); *soppiiko*
sitä nähä lehet-e azt látni? *soppi-*
ko sanao lehet-e mondani? *mi-*
nun sopii sanao illik mondanom,
mondhatom; *sitä sopii katsella*
(illik, érdemes); *jos hän sopisi tu-*
lemaan ha ő jönni találna; *sovitaan*
pois egyezzünk meg, béküljünk
ki! *sopiva* illő, alkalmas; *sopimat-*
toma, *-aton* illetlen, alkalmatlan ||
Sovitta- megegyeztetni, illesztetni,
összeillesztetni, alkalmazni; kibé-
kíteni: *s. velkoja* hitelezőt kielé-
gíteni; *s. rikos* (jóvá tenni).

Sopimmaise-, **-n** a szeglethez leg-
közelebb levő (Kal. 21, 96).

Sopimukse-, **-us** egyezés.

Sopina morgás.

Sopise-, if. **-sta** morogní.

Soplitsa abraktartó nyírhéj-kosár.

Sopotta- összekeverni, ügyetlen-
kedni; érthetetlenül beszélni, da-
dogni, susogni, sügni.

Soppa [sv.] leves.

Soppe-, **-pi** szöglet, sarok (Kal.
40, 311): *sopen kulu* sarokban ku-
czorgó (Kal. 3, 524).

Soppelo = *soppi*.

Sopu egybe-illés, egyezség, egyetértés; 2) társ, menyasszony (Kal. 37, 79) || *Sopu-sointu* összehangzás, harmónia | — *suhaise*, *en* arányos, rész-arányos, szimmetrikus.

Sopuisa megegyező, egyetértő, (vkivel) megférő, alkalmazkodó, békességes (Sat. I, 60).

Sopukka szögletecske, sarkocska (Kant. 92, a).

Sopuli [or.] czoboly; 2) vándoregér (mus lemmus).

Sora kavics, durva főveny, murva; 2) durva, pergő, recsegő, zúgó v. harsogó hang: *s. kieli* (Suon. II, 58).

Sora = *sorea* : *s.-jouhe*, *-hi* szép v. egyenes szőr v. szőrű (ló epithetonja : Kal. 19, 486).

Soraa v. **soraja**-, if. *-rata* rezegni, peregni, recsegni, zúgni, csörgedezni, mormogni || *Sorahtamom*. (Kal. 34, 15) | *sorahutta*-, caus. *sorahta*- (Kant. 172, a) | *soratta*- caus. (Loits. 205, a).

Sorea egyenes, deli, szálas; szép, csinos (Kal. 1, 201).

Soree, *-re* buborék.

Sorehti buborékolni; 2) gázolni, tapiskálni (Kal. 24, 373) || *Sorehte*-, if. *-hdella* buborékokat keltetni (Kal. 39, 317).

Soreikko kavicsos föld.

Sorene-, if. *-reta* szépülni, csinosodni; egyenesen, szépen fölnőni (Kant. 110, b).

Soreva = *sorea*.

Sorise-, if. *-sta* = *soraa*- (Kal. 40, 310) || *Soristele*-, if. *-lla* frequ. (Loits. 294, a).

Sorista ékesíteni, csinosítani (Kivi I, 329).

Soritse-, if. *-ita* = *sorista*- (Kant. 119, a).

Soritta csepegtetni; 2) durva v. recsegő hangon beszélni; 3) meg- v. összekeverni; 4) vaktában v. ügyetlenül tenni vmit.

Sorja = *sorea*.

Sorjahta megcsuszamodni, siklani.

Sorkahta bokáját kifeczamítani, kimarjítani; kifeczamodni, kimarjúltni, helyéből kimozdulni; siklani (Kal. 32, 113).

Sorkalee-, *-le* hosszú, keskeny és egyenes darab; (fig.) szálas, karcsú és szép személy (Kant. 189, a).

Sorkea egyenes, szálas; ékes, deli, csinos (Loits. 194, b).

Sorkehti hasadt körmökön járni; csavarogni (Kal. 46, 222).

Sorkka hasadt köröm; (fig.) láb || *Sorkka-süäre*, *-ri* (tehén epithetonja : Kal. 32, 372).

Sorkki hasadt körmökön járni; hasadt körmöket lehúzni (vágott marháról).

Sorku zajjal v. csörömpöléssel mozogni || *Sorkuile*-, if. *-lla* frequ. (Kant. 251, b) | *sorkutta*- caus; 2) kaparni, vájni, ásni; *sorkutte*-, if. *-utella* frequ.; lépdegélni (Kal. 32, 296); vágtatni (Kal. 13, 190).

Sormannekse-, *-es* v. *sormaukse*-, *-us* csipetnyi v. maroknyi len v. kender.

Sorme-, *-mi* újj || *Sormuè*-, *-ut* dim.

Sormi- újjal érinteni (Oks. 106) || *Sormeile*-, if. *-lla* frequ. | *sormitte*-, if. *-itella* frequ.

Sormikkaa, -ikas újjas keztyű.

Sormikkaa, sormikkaha újj az újjban, kéz a kézben (Kant. 117, a).

Sormillise, -n újjas; ügyes kezű, újjait ügyesen használó.

Sormistime, -in gyűszű.

Sormukse, -us gyűrű.

Sormustime, -in = *sormistime*.

Soro leeső csepp; buborék v. gyöngy (folyadékon).

Soro- ki- v. fölegyenesíteni; csinosítani, ékesíteni.

Sorokka [or.] fejkötő (Kant. 88, a).

Sorose, -n egyenes darabka; leeső cseppecske, gyöngy; szálló szikra (Kal. 47, 106).

Sorotta- csepegni; 2) = *soraa* (Kal. 9, 359).

Sorriaise v. sorrinkaise, -n döngicsélő v. dongó rovar; szarbo-gár.

Sorrokse, -os elnyomás; 2) ledöntött erdő; 3) rekedtség: *ääneni on sorroksissa* rekedt a hangom.

Sorrutta- l. *sorta-*.

Sorsa kacsá, rucsa.

Sorta- lenyomni, elnyomni; letiporni, földre tiporni; törni (szét, meg-t.); gyötörni, sérteni; ledönteni, kivágni (fát): *s. kansan vapautta* a nép szabadságát elnyomni v. lábbal tiporni; *huolet sortavat mielen* a gondok megtörlik a lelket; *s. hevonon* lovat túlterhelni; *toisen oikeuksia sortamatta* más ember jogainak megsértése nélkül; *sortama* = *sorto-aita* || *Sortu-* lenyomódni, elnyomódni; ledülni, lerogyni, leroskadni; elpusztulni; elrekedni (hang) | *sorrutta-* caus.; *sorruttele-*, if. -utella frequ. (Kal. 16, 94).

Sortee, -rre lenyomottság, elnyomás.

Sorto, n. act. *sorta-*; 2) = *sorto-aita* || *Sorto-aita* ledöntött és tövükön hagyott fákból álló kerítés, rőzse-kerítés.

Sortti [sv.] fű, vad-récze (*fulica, anas sylvestris*).

Sortti [sv.] fajta (Kivi I, 214).

Sortu = *sorto*.

Sorva [sv.] veres-szemű keszeg (San. 455).

Sorvaa-, if. -vata [sv.] esztergályozni || *Sorvaile-*, if. -lla frequ. (Kant. 109, b).

Sorvari [sv.] esztergályos.

Sorvaukse, -us v. *sorvi* esztergályozás; 2) gödrösség a jégen.

Sosee, -se v. *soslee, -le* hó-kása, olvadó hó (Kant. 150, a).

Sosehti- olvadni v. kásásodni (hó); hó-kásában gázolni.

Sossa v. *sosso* szennyos és idom-talan nő.

Sostee, -te v. *sosu* = *sosée*.

Sota háború: *käydä sota* hadat viselni, hadakozni || *Sota-joukko* hadesapat | —*kenttä* = —*tantere* | —*miehe*, n. —*mies* katona, közkatona | —*päällikkö* hadvezér | —*retke, -ki* hadjárat | —*rinta* csatarend | —*tantere, -nner* harcztér, harcmező | —*väke, -ki* hadsereg.

Soti (összetételekben) = *sota* || *Soti-jalo* hős, hősiesség harcos (Kal. 31, 82) | —*lakko* fegyverszünet | —*sopa* pánczéling, vért (Kal. 12, 60).

Soti- háborút viselni, hadakozni, harcolni || *Soditta-* háborúval szorongatni.

Sotilaa, -ias harczos, katona || *Sotilas-puustelli* l. *puustelli*.

Sotise, -n = *sotaise*, a. rel. *sota* (Loits. 26, a).

Sotka kacsfa fajta madár (fuligula clangula : Kal. 1, 179).

Sotke v. **sotki**- taposni, gyúrni; sulykolni (Kal. 18, 45).

Sotku taposás, gyúrás; mosás, sulykolás; mosásban levő ruha (Kal. 18, 45).

Sotku = *sotke*.

Sotkukse, -us: *on sotkuksissa* össze van gubanczolódvá (Sat. II, 153).

Soturi harczos.

Soudatta-, soudattele l. *souta*-.

Soukero bújókfa, szugoly, szurdék (Kal. 48, 227).

Soukista- keskenyíteni, szűkíteni, keskenyebbé v. szűkebbé tenni || *Soukistu*- keskenyedni, szűkülni (San. 475).

Soukka keskeny, szűk.

Soukka kétágú v. villa-alakú eke.

Soukkene-, if. souketa = *soukistu* || *Soukenta* = *soukista* - | *soukentu* = *soukistu* -.

Souta- evezni; ringatni (Kant. 11, a); ringani, mozogni (Kal. 32, 147) || *Soudatta*- caus., intens.; *soudattele*-, if. *-atella* frequ. | *soutele*-, if. *soudella* frequ.

Soutime, n. soudin evező (Kant. 8, a).

Souto v. **soutu**, n. act. *souta*- (Kal. 42, 238) || *Souto*- v. *soutu*-miehe, n. *-mies* evező (ember).

Soveliala, -ias v. *soveliaise*, -n illő, alkalmas; alkalmazkodó, méltányos, békességes, (mással) megférő.

Sovelta- illeszteni, alkalmazni || *Soveltu*- illeszkedni, alkalmazkodni, illeni, találni (vmit tenni) | *sovellutta* = *sovelta* -.

Sovinto megegyezés, egyetértés, egyezség || *Sovinto-tuomari* békebíró.

Sovistu- alkalmas lenni, illeni; illeszkedni; találni (vmit tenni).

Sovitta- l. *sopi* -.

Sovittajaise, plur. **-set** engesztelő-áldozat.

Sovittee, -ite, n. act. *sovitta*-; kibékítés, jóvátétel (Loits. 232, b).

-Sta, -stä (nyomatékosító particula): *kuuulesta* halljad csak.

Su = *sinu*.

Suaitse-, if. **suaita** = *suaitse* (Kal. 11, 71).

Suakse, -as erős és kemény szőr, serte.

Suetta- l. *suke* -.

Suhaja-, if. **-hata** sziszegni, zúgni, suhogni || *Suhahta*- szisszenni, zúdúlni, súgni; sziszegéssel, zúgással, suhogással hirtelen tenni vmit; *suhautta*- caus., intens. (Suon. I, 60) | *suhatta*- intens.; caus.

Suhdallise, -n, a. rel. *suhta*.

Suhditta- viszonyba v. arányba állítani, viszonyítani, arányítani, arányosítani, mérsékelni.

Suherta- csipegni, csicseregni.

Suhina, n. act. *suhise* -.

Suhise-, if. **-sta** = *suhaja* - || *Suhista*- caus., intens.

Suhotta = *suhatta*-, l. *suhaja* -.

Suhta v. **suhtee, -hde** helyes mérték, arány; viszony, vmire való tekintet: *suhteen* -hoz képest, -ra nézve.

Suhteellise, -n viszonylagos, relativ.

Suhu = *suhina*.

Suhuttele-, if. -utella zúgni, zizegni, sivítani, suhogni: *ajaa s.* (Kal. 3, 79).

Suihi = *suihki*.

Suihka v. **suihkaa**-, if. -kata sivítani, sziszegni, sivítva v. sziszegve mozogni, menni v. repülni, hirtelen tenni vmit: *s. suuta* hirtelen csókot adni (Kal. 29, 228); 2) szikrázni, lángolni, sugárzani (Oks. 4) || *Suihkaise*-, if. -sta mom.

Suihkari = *suikkari*.

Suihkee-, -ke = *suihku*.

Suihki v. **suihku** = *suihka*-, *suihkaa*- (Kal. 8, 11; 13, 145; 18, 302).

Suihku sivítás, sivító mozgás; 2) víz-sugár, sugárfény, szikrázás, láng || *Suihku-lähtee*-, -hde v. -kaivo szökökút.

Suihtu = *suitsu*.

Suijaa-, if. -jata czirógatni; 2) elcsenni.

Suikahta hirtelen, sivítva mozdulni; kilövelleni, szökkenni, röppenni (Kal. 47, 106) || *Suikah'ele*-, if. -hdella frequ. (Kal. 19, 457) | *suikahutta*- caus., intens. (Kal. 50, 119).

Suikaile-, if. -lla vonszolni magát, lustálkodni, lödörögni, ténferegni.

Suikaise-, if. -sta sivítani, sivítva mozdulni, surranni, osonni, sietni.

Suikalee-, -le hosszúkás vékony darab, csík, szelet; (fig.) karsú, szálas személy (Kant. 192, b).

Suikea hosszú és vékony, szálas, karsú, hajlékony.

Suikelo hosszú, vékony és hajlékony vmi.

Suikelta-, osonni, lopódzni.

Suikene-, if. *suijeta* keskenyedni, vékonyodni, összehúzódni.

Suikera = *suikea*; 2) kanyargó, mászó, vándorzó.

Suikerehta kanyarogni, mászni, vándorogni.

Suikertele-, if. -rrella kanyarogni, tekergőzni (Kal. 17, 128).

Suikkaa v. **suikkaja**-, if. *suikata* = *suihkaa*-.

Suikkari hosszú, vékony és hajlékony teremtés; fondorkodó v. fortélyos ember.

Suikkeli = *suikelo*.

Suikkeli [sv.] csegely, bokaczfira (harisnyában: Kant. 122, a).

Suikki = *suihki*- (Kant. 50, a).

Suikki, **suikko** v. **suiko** hosszú és hajlékony tárgy.

Suikula szálas, hosszúkás (Kal. 25, 73); 2) = *suikelo* (Kivi II, 431).

Suikuttele-, if. -utella sziszegtetni, zúgatni (Kant. 304, a).

Suila = *suivero*.

Suilu = siklani || *Suilahta*- mom.

Suimasta v. **suimista** enni akarni; refl. *suimastai* v. *suimistai*-, if. -aita rárohanni (hogy fölfalja: Kal. 26, 187; 33, 213).

Suin: *suinkin* különösen, egyáltalában; *ei suinkaan* korántsem, ingyen sem, legkevesbbé sem.

Suinaa-, if. -nata [sv.] megszemlélteni (Sat. III, 29).

Suipotta hegyeződni, hegyessé lenni (Loits. 133, b).

Suippo hegyes, hegyezett.

Suippu hegyes vég, csúcs; ék; 2) = *suippo*.

Suipukka hegyes, hegyezett; ék-alakú.

Suise, -n, a. rel. *suu*.

Suiskahta- sivitva mozdulni (Kal. 24, 56).

Suista- zabolázni, zabolával fölszerelni (Kal. 14, 275) || *Suistele*-, if. -lla frequ.: *suistelei*-, if. -vita megzabolázni v. megfékezni magát (Kant. 134, b).

Suistu- esni, pottyanni, dölni, siklani (Kal. 1, 325; 4, 235; 41, 114).

Suitse-, -si, plur. *suitsset* zabola.

Suitse- füstölteni, füstölögni; lap-pangva égni.

Suitsetta- = *suitsi*-.

Suitsose-, -n, dim. *suitse* (Kant. 295, b).

Suitsu füst.

Suitsu- v. **suitsua**-, if. -uta füstölteni, füstölögni (Kivi II, 7) || *Suitsutta*- caus.; füstölöt égetni.

Suitsuttee-, -ute füstölő szer.

Suitta- felzabolázni (Kal. 19, 131).

Suitta- elég lenni, kielégíteni; bírni, tehetni, -hatni: *hän suittaa pilkalla koko asian* gúnnnyal üti el az egész dolgot; *suittaa olla* lehet, meg lehet.

Suivaa-, if. -vata undorodást keltetni; 2) kifárasztani, kimeríteni || *Suivautu*- bedugulni; 2) kifáradni, kimerülteni.

Suivelo magától támadt nyílás a jégén.

Suivero hosszú rúd (szénaboglya megvizsgálására).

Sujakka hajlékony, engedékeny.

Suju- hajlani, engedni; siklani, könnyedén folyni: *sjuuva* folyékony; *sjuuvasti* folyékonyan ||

Sujahta- hirtelen mozdulni, siklani, suhanni, osonni (Suon. II, 11) | *sujahutta*- caus., intens. (Sat. II, 20) | *sujutta*- caus.

Suka [lett] serte; kefe; lóvakaró; fésű (Kal. 12, 205; 21, 108) || *Suka-päü* síma hajú (Kal. 39, 278).

Suka gyors, fürge; ravasz, furfangos; ravasz v. furfangos ember, hunczut.

Sukaa-, if. **suata** kefélni.

Sukaise-, if. -sta l. *suki*-.

Sukari [or.] kétszersült.

Sukari szegfűró.

Sukau-, if. -uta előre haladni, sikerülteni, történni, megéssni.

Sukava = *sukea*.

Suke- v. **sukea**-, if. **sueta** alkotni, alakítani, képezni, készíteni, fölszerelni (Kal. 3, 228; 15, 378; 16, 390); haladni, sikerülteni; alakulni, változni (Kal. 9, 276; 30, 255) || *Sukeu*-, if. -uta v. *sukeutu*- haladni, sikerülteni; alakulni, változni (Kal. 4, 220) | *suetta*- caus.; föllálitani, fölemelni.

Sukea alkalmas, kényelmes; csinos, fürge (Kal. 13, 49).

Sukelehta- v. **sukeloitse**-, if. -oita = *sukelta*-.

Sukelta- víz alá bukni, víz alatt úszni; (fig.) cselfogásokkal élni, fondorkodni, ravaszkodni: *s. valheella* hazugsággal boldogulni; *s. pois* ellopódzni; *s. sisään* belopódzni, becsempészni magát; *sukeltaja* bűvár; (fig.) cseles, ravasz, fondorkodó ember.

Sukene-, if. **sueta** = *sukeu*-, l. *suké*- (Kal. 9, 317).

Sukeva = *sukea*.

Suki- = *suke-* (Kant. 31, a; 316, b).

Suki- fészülni, kefélni (Kal. 12, 203; 21, 107); vakarni; ütnei, verni; (fig.) csalni, ravaszkodni; barangolni, csatangolni || *Sukaise-*, if. -*sta* mom.; hirtelen tenni vmit (pl. érinteni, legyinteni, csapni: Kal. 19, 244).

Sukime, n. suin fésű, kefe (Kal. 41, 148).

Sukitta- fölharisnyázni, harisnyával ellátni (Kant. 140, b).

Sukka [g.] harisnya : *käydä mustin sukin* v. *kantaa mustia sukkiä* feltékeny lenni || *Sukka-jalka* harisnyás lábú; fehér lábú (ló: Kal. 3, 399) | —*miele*, -*li* feltékenység; 2) szerelem istennője.

Sukkela serény, gyors, ügyes; víg, tréfás; gyors elméjű, elmés, leleményes, ravasz; különös, csodálatos: *sukkelaan* gyorsan.

Sukkelehta- serényen, gyorsan, fürgén mozogni (Loits. 87, b).

Sukkeloitse-, if. -*oita* = *sukelta-* (San. 9; Kivi II, 267).

Sukkelukse, -us ravasz, furfangos v. hunczut ember.

Sukki [or.] szuka (Kant. 224, a).

Sukki- harisnyát húzni, harisnyával ellátni (Kant. 257, a).

Sukku: *lyödä* v. *survoa sukuksi* izréporrá törni (Kal. 11, 178).

Sukkula vetélő (Kal. 8, 9; 41, 114).

Sukoile-, if. -*lla* kedvezni, gyengédén bánni vkivel, engedékeny lenni, elnézni: *s. vikojansa* hibáit palástolni.

Suks! (int.: kutya-uszító szó).

Sukse, -*si* hótalp.

Sukseke, plur. -*set* lábítók (Kal. 24, 63).

Suksi- hótalpakon járni.

Suksutta- uszítani, ingerelni.

Suku nemzetség, család, rokonság; (gram.) nem: *hän on suurta sukua* ő előkelő származású (=nagy nemzetségből való); *olla jonkun sukua* rokonságban lenni vkivel; *olla kaukaa sukuja* (*sukua*) v. *kaukaista sukua* távoli rokonságban lenni; *he ovat sukua väärän koivun kautta* Ádámról-Éváról rokonok; *ei sukuakaan* legkevesebb(et) sem; comp. *suvumpa*, -*pi* közelebbi rokonságban levő || *Suku-nime*, -*mi* vezetéknev | —*perä* nemzetség, származás: *olla suku-perä* (*jostakin*) származni (valahonnan) | —*polve*, -*vi* nemzedék | —*puole*, -*li* nem | —*puutto* 1. *puutto* | —*rutsa* vérfertőző; vérfertőzés; -*rutsaukse*, -*us* vérfertőzés.

Sukuise, -n, a. rel. *suku*: *olla sukuisin* (*jostakin*) származni (vhonnan).

Sukulaise, -n rokon.

Sukuse, -n keveske, jelentéktelen vmi; 2) pár (? — Kal. 13, 44).

Sula híg, folyó, olvadtt, jégmentes (Kal. 41, 86); puha, hajlékony; 2) tiszta, merő, csupa (Kal. 4, 121); csupasz, puszta (Kal. 4, 311); 3) kedves, kellemes, szelíd, szende, jóságos (Kal. 7, 281; 23, 837).

Sula- olvadni, folyóvá lenni, fölengedni: *ajetus sulaa* a daganat eloszlik || *Sulatta-* olvasztani; emésztetni: *s. ruokaa* | *sulau-*, if. -*uta* med.

Sulaa-, if. **-lata** = *sula-*; 2) = *sulatta-* (Kal. 41, 176).

Sulaime, **-ain** nyílt hely a jégben, lék; 2) olvasztó v. fölengesztelő szer (Loits. 245, a).

Sulatuute (= *sulattomuute*), **-uus** örömtelenség (Suon. I, 60).

Sulava olvasható, könnyen olvadó, folyékony; finom, puha (Kal. 18, 347).

Suleikka [or.] palaczk (Sat. II, 153).

Sulha [or.] = *sulho* || *Sulhaise* v. *sulhase*, *-n* id.: *sulhais-miehe*, n. *-mies* kérő, vőlegény (Kal. 18, 378); *s.-kansa* vőlegény kísérő (Kal. 21, 17).

Sulho [or.] legény, vőlegény || *Sulhokaise* v. *sulhose*, *-n* dim.

Sulikko csuka-fi: *hauki-s.* id.

Sulitse, if. **-ita** v. **sulitta**-madártollakkal ellátni, föltollazni (Kal. 3, 315) || *Sulittle-*, if. **-itella** frequ. (Kal. 6, 52).

Sulja síma, sikos; hajlékony; folyékony, könnyen folyó; könnyen lenyelhető.

Suljahta-sikamlani, siklani, csuszamlani (Loits. 76, a) || *Sulja-hutta*-caus.

Suljetta-l. *sulke-*.

Suljitta- = *sulitta-*.

Sulju keverék, zagyalék; rakás, halmaz.

Sulka toll: *keihään s.* lándzsa vasa v. hegye (Kal. 30, 103; 46, 36) || *Sulka-sato* vedlés.

Sulkaa, if. **-lata** = *sulitta-*.

Sulkahta- = *suljahta-* (Kal. 41, 151).

Sulkava fok, földfok, földnyelv; 2) hegyes, éles; toll-alakú.

Sulke- zárni, bezárni, elzárni || *Suljetta*-caus.

Sulkee, **-lje** zárt állapot: *on sul keessa* zárva van (Kant. 192, a).

Sulki- = *sulitta-*.

Sulkime, **-ljin** záró (be-, elzáró) eszköz; plur. *sulkimet* zárójel (parenthesis).

Sulka- ide s tova mozogni (Kant. 238, a).

Sulku [or.] selyem, selyemkendő || *Sulku-niitti* selyem-fonál (Kal. 15, 346).

Sulku záró vmi (retesz, gát, zsilip) || *Sulku merkki* zárójel (parenthesis).

Sullo- tömni, nyomni, benyomni, beszorítani, gyömöszölni.

Sulmaa, if. **-mata** v. **sulmi**-vádolni (vkit vmivel), hibául fölróni (vkinek vmit), szemére hányni (vkinek vmit), szidalmazni, gyalázni, megsérteni, rágalmazni.

Sulo kellemes vmi, kellem, báj, kedvesség; kellemes, bájos, kedves.

Sulo fött-répa-nedv (Kant. 205, a).

Suloise, *-n* kellemes, bájos, kedves.

Sulosta-kellemessé, bájossá, kedvessé tenni; megédesíteni; gyönyörködtetni, elbájolni, gyönyörűséget szerezni (vkinek) || *Sulostu*-kellemessé, bájossá, kedvessé lenni; elbájolódni; beleszeretni | *sulostutta*- = *sulosta-*.

Sulottare, **-otar** báj istennője, Grácia.

Sulottoma, **-oton** kellem, báj v. kedvesség nélkül való; örömtelen (Kal. 4, 499).

Sulova = *suloise* (Kal. 22, 195).

Sulppu = *silppu*.

Sultsina kásával töltött összehajtott sütemény (Sat. III, 11).

Sumea homályos, ködös, zordon, szomorú (Kivi I, 94).

Sumee, -me köd, permeteg eső; 2) szánalom: *minun tuli s. häntä* megszántam őt.

Summa = *sumeä* (Kal. 7, 368).

Summa [lat.] somma, összeg: *summalta* nagyban, bőségesen; *summittain* özszegenként; rakás-számra.

Summaa-, if. -mata összegezni.

Summattoma, -aton számtalan, kimondhatatlan, óriási: *summattoman paljo* kimondhatatlan sok.

Summittaise, -n özszegenként v. rakás-számra való.

Summu golyva.

Sumppu [sv.] hal-tartó, hal-rekesz.

Sumsa borjú (bőr-táska).

Sumu köd.

Sumua-, if. -uta ködösödni, ködleni.

Sunnuntai v. -taki [g.] vasárnap.

Sunnuntaise, -n, a. rel. sunnuntai: *sunnuntaisin* vasárnaponként.

Suntaki [g.] = *sunnuntai* (Kant. 100, b).

Sunti- egyházfi lenni, rendet tartani az isten-tisztelet alatt, alvókat fölkelteni; megfenyíteni, megbüntetni, megszégyeníteni, megtróni, szemére hányni (vkinék vmit).

Suntia v. suntio egyházfi.

Suo mocsár || *Suohue, -ut* dim. (Kal. 32, 479).

Suo-, if. suoda kívánni, akarni, óhajtani; nem sajnálni, oda engedni, oda szálni: *suo anteeksi*

bocsáss meg; *suokoon jumala adja* isten; *suotava* kívánatos; *suopa v. suova, n. ag.:* *hyvän-s.* jóakaró; *pahan s.* rosszakaró.

Suohka homokkal kevert hó, sár.

Suoho sárlás: *tamma on suohollansa* (sárlik).

Suoja félszer, pajta; óltalom.

Suoja langyos, lágymeleg (Kal. 50, 157); 2) enyhe idő.

Suojaa-, if. -jata óltalmazni || *Suojaile-, if. -lla* frequ.

Suojaa-, if. -jata enyhe lenni (idő), fölengedni.

Suojele-, if. -lla = *suojaile-*.

Suojelukse, -us óltalom.

Suojukse, -us árnyékos hely; félszer, pajta, kunyhó, hajlék (Oks.1).

Suojusta- óltalmazni, hajlékot adni.

Suojustee, -te félszer, pajta.

Suola só || *Suola-heinä* erdei sóska, sósdi, sós lórom (*rumex acetosa*: Kal. 24, 56) | —*kala* besózott hal.

Suolaa-, if. -lata sózni, megsózni.

Suolakkaa, -akas v. suolakkee, -ake = *suola-heinä*.

Suolakko sótartó.

Suole, -li bél: *suolineen sorkkineen* szőröstül-bőröstül; plur. *suolet* derék, test közepe || *Suoli-vyö* derék, test közepe; 2) öv.

Suoli-beleket tisztogatni v. kivenni (Kant. 32, a).

Suolikka v. suolinkaise, -n bélgilisztá.

Suolikkaa, -ikas vastag derekú; 2) sérvés; 3) öv.

Suolikko bélcső; 2) derék, test közepe; 3) öv.

Suolisto belek; bélcső.

Suolisto hutsza (triglochín).

Suolisto mocsáros hely, vizenyős rét.

Suolta- apránként ki- v. elhúzni (Kal. 1, 5) || *Suoltu-* med.; fogyni, kevesbedni, kiürülni; *suollutta-* caus.

Suomalaise, *~n* finn; finn ember.

Suomalaistu- finnesedni, finné lenni.

Suome, *-mi* Finnország; finn nyelv: *osaatko suomea* tudsz-e finnül? *suomeksi* finnül, finn nyelven v. nyelvre || *Suomen-maa* Finnország.

Suomennokse, *-os* finnre fordítás.

Suomenta- finnre fordítani.

Suomesta- törni a finn nyelvet.

Suomi- le- v. megvakarni (halat); takarítani, tisztogatni (Sat. II, 162); 2) megverni, elpáholni (Kivi I, 31).

Suomista- elzsibbasztani.

Suomitse-, if. *-ita* = *suomi-* 2.

Suomu v. **suomukse**, *-us* halpénz, pikkely.

Suomusta- le- v. megvakarni (halat); 2) megverni, elpáholni (Kivi II, 11).

Suone, *-ni* ín, ideg; ér: *avaa* v. *iskeä* v. *lyödä* v. *laskea suonta* eret vágni; *suonen-veto* görcs || *Suoni-vyö* = *suoli-v.* (Kal. 3, 328).

Suoninkaise, *~n* bélgiliszta.

Suopa l. *suo-*.

Suopa [sv.] szappan.

Suopaa, if. *-pata* [sv.] szappanozni.

Suoepa jóakaró, kegyes, szelíd, enyhe.

Suopu- összeférni, egyetérteni || *Suovutta-* kibékíteni, egyezségre bírni, lecsillapítani, jóakaróvá v. ragaszkodóvá tenni.

Suopunki pányva.

Suora egyenes: *suoraan* v. *suorastaan* egyenesen; *suorin* egyenesen, helyesen (Kal. 35, 283) || *Suorapuheise*, *~n* szó-kimondó | —*sana* próza, kötetlen beszéd; *-sanaise*, *~n* prózai.

Suoranaise, *~n* egyenes.

Suorattain egyenes úton, egyenesen (előre, neki).

Suorea rendes, pontos. igaz (Loits. 198, b).

Suorea-, if. *-eta* = *suoria-* (Sat. I, 22).

Suorene-, if. *-reta* kiegyenesedni; kibonyolodni, rendbe jönni || *Suorenta-* caus.

Suori- kiegyenesíteni, igazítani, helyreigazítani; kibonyolítani, tisztába v. rendbe hozni (Kal. 1, 90); szerezni, készíteni (Kal. 18, 506; 29, 553): *tulla s.* gyorsan jönni (Kal. 31, 64) || *Suoritta-* intens.: *s. tehtäväsä* teendőjét elvégezni; *s. tutkinto* vizsgálatot kiállani; *s. velka* adósságot lefizetni | *suoriu-*, if. *-uta* v. *suoriutu-* med.

Suoria- v. **suoritse-**, if. *-ita* készülni, fölkészülni (Kal. 18, 338).

Suorimmiten- v. **suorimmittain** lehető legegyesebben v. legegyesebb (legrövidebb) úton.

Suorista- = *suorenta-* || *Suoristu-* = *suorene-*.

Suoro csök: *sonnin* s. bika-csök.

Suoro- = *suori-* (Loits. 6, b 239, b).

Suorsa = *sorsa*.

Suorta- igazítani, egyenesíteni, kibonyolítani, rendbe szedni (Kal. 49, 86) || *Suortu-* med.

Suortua v. **suortuva** hajfür (Kal. 14, 132).

Suorustele-, if. -lla = *suorittelle-* (Loits. 2, a).

Suoseute, -us megegyezés, egyetértés (Kant. 150, a).

Suosi- kedvezni, kegyelni; megegyezni || *Suositta-* jóakaróvá v. barátságossá tenni; megszeliíteni; kedvezni; megegyezésre bírni; megengesztelni; *suosittelle-*, if. -itella frequ.: *s. itsensä jonkun ystävyyteen* vkinek barátságába behízelegni magát; *suosittellevat keskenänsä* egyezkednek, megegyeznek (egymás között).

Suosikki v. **suosilaa**, -las kedvencz, kegyencz.

Suosio jóakarát, kegy; egyetértés, megegyezés: *sulkea jonkun suosioon* vkinek kegyeibe ajánlani.

Suosiollise -n jóakaró, kegyes.

Suositukse, -us, n. act. *suositta-* || *Suositus-kirjee*, -je ajánló-levél.

Suosku hulladék, szennyes keverék.

Suostee, -te halpénz, pikkely; hulladék.

Suostu- beleegyezni, megegyezni || *Suostutta-* caus.; *suostuttelle-*, if. -utella frequ.; elcsábítani (Kal. 24, 483).

Suostumukse, -us beleegyezés.

Suostunta megegyezés, beleegyezés, helyeslés, tetszés || *Suostunta-vero* mellék-adó, adó-pótlék.

Suota = *suoho*.

Suota- vizet áteresztetni: *kenkä suotaa veden* a cipő áteresztí a vizet.

Suotava l. *suo-*.

Suoten = *suotta*.

Suoti gesztenyebarna ló.

Suoti- sárlani.

Suotta hiába, ok nélkül, időtöltésül, tréfából (Kal. 10, 349; 11, 47; 23, 633): *s. aikaa* v. *aikojaan* id. (Sat. I, 113; II, 27).

Suottaile-, if. -lla hiába, ok nélkül, időtöltésül, tréfából tenni vmit, tréfálni.

Suottaise, -n szándéktalan, jogtalan, meg nem érdemlett, hiábaló, eredménytelen.

Suotu- mocsárrá lenni v. változni.

Suotuisa v. **suotuisse**, -n kívánt, óhajtott, kíváncs, kellemes (Kant. 59, a); jóakaró, kedvező.

Suova szénaboglya (Kal. 39, 417).

Suovaa-, if. -vata boglyát v. boglyába rakni (szénát).

Suovatta [or.] szombat (Kant. 110, b).

Suovero korcsolyázó botnak és a végén levő karikának egyesülési helye (Kal. 13, 256); az a hely, ahol a lándzsa vasa és nyele össze van illesztve (Kal. 30, 105; 46, 38).

Supea = *suppea* (Suon. I, 38).

Supi egészen, teljesen: *s. suomalainen* tősgyökeres finn.

Supise-, if. -sta susogni, sugdosni, zúgni, zümmögni, dongani, morogni.

Supista- összevonni, megszorítani || *Supistu-* med.

Suposta- összevonni, összezsugdosítani (száját) || *Supostele-*, if. -lla frequ. (Kant. 113, a).

Suppea szoros, összevont, megszorított.

Suppeentu- v. **suppene-**, if. **supeta** összeszorítani, összevonódni.

Suppilo garat.

Suppu összevontság, összeszorútság, dugúltság; 2) szugoly, szűk tér (Kal. 17, 128).

Suppua-, if. **suputa** összevonni, összeszorítani, bedugni; 2) = *supistu*- || *Suputta*- összevonni, összeszorítani, bedugni.

Supukka összevont vmi: *suu on supukassa* (összecsucsorítva).

Suputta- = *sopotta*-.

Suraa- v. **suraja**-, if. **-rata** = *surise*- (Loits. 196, a) || *Surahta*-mom. | *surahutta*-v. *surautta*-caus., intens.: *ajaa* s. (Sat. I, 2).

Sure-, if. **-rra** búsulni, bánkódni, szomorkodni, gyászolni, aggódni; gondoskodni; fájni; elzsibbadni || *Surehtu*- elhervadni, elsorvadni, összeaszni, összeesni, elpusztulni | *sureksi*- búsulni, bánkódni, aggódni, szálnalmat érezni | *suretta*-caus.: *minua surettaa* búsulok, bánkódom, szomorkódom, aggódom vmin, fáj nekem, búbánatot okoz nekem vmi.

Surina v. **surinee**-, **-ne**, n. act. *surise*- (Kal. 8, 23; 24, 44).

Surise-, if. **-sta** dongani, surrogni.

Surkaantu-, **surkastu**- = *surehtu*- (Oks. 44).

Surkahta- v. **surkahtu**- = *surehtu*-.

Surkea szálnalmas, nyomorúlt: *minun tuli häntä surkea* megszántam v. megsajnálтам őt.

Surkeile-, if. **-lla** szálnni; aggódni.

Surkene-, if. **-keta** = *surehtu*-.

Surkeutta- = *suretta*-.

Surkottele-, if. **-otella** = *surkuttele*- (Kant. 214, b).

Surku búbánat, részvét, sajnálat, szálnalom (Kant. 150, a),

Surkuttele-, if. **-utella** bánkódni; sajnálni, szálnni; panaszkodni (Kant. 16, a).

Surma halál (kivált erőszakos): *oiva* s. természetes halál (Kant. 17, a).

Surmaa-, if. **-mata** megölni || *Surmautta*- caus.

Surtsi- csörögni, csörömpölni (Kant. 107, a).

Suru búbánat, aggodalom, gyász, gond: *olla suruissansa* bánkódni, aggódni.

Suru- búsulni, bánkódni, aggódni, nyugtalankodni.

Suruise v. **surullise**-, **-n** bánatos, bús, szomorú.

Surukse-, **-us** = *suru*.

Surusta- = *suretta*-.

Survaa-, if. **-vata** hajtani, taszítani (Sat. II, 110) || *Survaise*-, if. **-sta** mom.; kapni, ragadni (Kal. 13, 93).

Survi- = *survaa*- (Oks. 180); 2) = *survo*-.

Survijaise-, **-n** egy helyben röpködő szúnyog.

Survime-, **-in** törő, zúzó (eszköz).

Survo törött v. zúzott vmi; polyliszt (Kant. 130, a).

Survo- törni, zúzni: *hyttyset survovat* a szúnyogok tánczolnak v. rajzanak || *Survele*-, if. **-lla** frequ.; taposni, lépkedni, menni (Kant. 26, a).

Survojaise-, **-n** = *survijaise*.

Sussuna = *sutsuna* || *Sussunaise*-, **-n** dim. (Kant. 178, b).

Susutta- csitítani, altatni.

Sutaa-, if. **sudata** [sv.] beszenyezni.

Sute, n. susi farkas.

Suteva alkalmas, kényelmes.

Suti [sv.] ecset; törő-rongy.

Sutjaa-, if. -**jata** susogni, sugdosni.

Sutjotta- nyújtózkodni, ténferegni.

Sutkahta- v. **sutkehta-** hirtelen mozdulni (pottyanni, subanni, osonni: Oks. 157; San. 21).

Sutki- = *hutki-*; 2) sietni, sietve haladni.

Sutose, -*n*, dim. *sute*.

Sutsuna derekas ruha (Kal. 23, 215).

Suttu, dim. *sute* (Sat. III, 18).

Suu száj, nyílás, torkolat: *antaa suun vuoraa* szóhoz juttatni; *antaa suuta* csókot adni; *väännellä suutansa* száját félrehúzogatni, arcát fintorgatni; *pieksää suutansa* száját jártatni; *syödä suuhunsa* megenni, fölenni; *suin arczal*; *suin-päin* v. *suin-silmin* hanyatt-homlok || *Suu-kopu* láрма, zaj, veszekedés (Kivi I, 215) | —*lake*, -*ki* szájpadlás | —*levä* széles szájú (Kal. 48, 220) | —*malo* szájnyílás, száj (Kal. 38, 200) | —*paltti* v. -*paltto* kotnyeles, nagyszájú, fecsegő, szószátyár | —*sana* szóbeli értesítés | —*vero* száj-adó (= táplálék: (Kant. 111, a).

Suudelma csók.

Suuditse-, if. -**ita** = *suuti*-1. (Sat. IV, 131).

Suukki- veszekedni, megszólni, száját jártatni (Kant. 25, b).

Suukko csók; 2) nagyszájú ember || *Suukkose*, -*n* szájacska; csók.

Suuksekkaa száj a szájnak ellenében, szemben egymással (Kant. 150, a).

Suuksottain, **suuksutta** v. **suuk-sutusten** = *suuksekkaa* (Loits. 88, b; 215, a).

Suula kenderbimbó.

Suulaa, -**las** szájas, nyelves, fecsegő.

Suulasta- nyelvelni, nyelveskedni.

Suulittle-, if. -**itella** = *suullittle-*.

Suullise, -*n*, a. rel. *suu*; szóbeli; beszédes (Kal. 25, 414); 2) nyílás, torkolat (Kal. 17, 138).

Suullitta- bedugni, bedugaszolni, betömni, elzárnai; el- v. megfojtani (Kant. 143, b) || *Suullittle-*, if. -**itella** frequ.

Suunnattoma, -**aton** iránytalan, mértéktelen, határtalan, véghetetlen, alakatlan, óriási, túlzott.

Suunnitelma tervezet; utánzat.

Suunnitta- l. *suunti-*.

Suunta irány; rend, helyes mérték: *joutua pois suunniltansa* kijönni a sodrából, fölgerjedni.

Suuntaa, if. -**nnata** irányozni.

Suunti- irányozni, útját vmerre venni; próbálni; utánozni || *Suunnitta-* irányozni, rendezni, tervezni, alakítani (Kal. 26, 743).

Suupu- bedugulni; megfulladni (Loits. 40, a); kifáradni, kimerülni || *Suuvutta-* caus.

Suure, -**ri** nagy || *Suuren-laise* v. -*moise*, -*n* nagyszerű.

Suurehko nagyoeska.

Suureile-, if. -**lla** nagyani, nagyra lenni, büszkélkedni.

Suureksu- nagyollani.

Suurellise, -*n* nagyzó, magát nagyra tartó, büszkélkedő.

Suurene-, if. -**reta** nagyobbodni || *Suurenta-* nagyobbítani, nagyíta-

ni | *suurentele-*, if. *-nnella*, frequ. *suurenta-*; büszkélkedni, nagyra lenni.

Suurima dara, morzsa (Loits. 327, b).

Suurio nagy hálnak való háló, la-zacz-háló.

Suurta- darát örölni, darálni.

Suuru főveny, kavics (Kant. 107, a).

Suuruhise v. **suuru**ise, *n* nagy-ságú. [I, 1].

Suurukaise, *n* nagyoeska (Sat.

Suurukse, *-us* reggeli.

Suuruma = *suurima* (Loits. 276, a).

Suurusta = *suurukse*.

Suurusta- reggelizni.

Suuruute, *-uus* nagyság.

Suuta- ékelni, bedugni, dugaszol-ni; lökdödni, öklelni.

Suutaksuttele- v. **suutasuttele-**, if. *-utella* száját száj ellenébe állítani, szembe állítani, összehasonlítani.

Suutamoise, *n*: *langeta suutamoi-sillensa* orrára bukni.

Suutari [sv.] csizmadia, varga.

Suutaroitse-, if. *-oita* csizmadiás-kodni (Kivi I, 125).

Suutasuksen, **suutasusten** v. **suu**-**tatusten** = *suuksekkaa* (Kal. 25, 417; Kant. 199, a; Loits. 214, b).

Suutee, *n*. **suude** ék, dugó, czövek; plur. *suuteet* selejt széna, takarmány-hulladék, étel-maradék; 2) marás okozta gyulladás (Kal. 33, 243).

Suutele-, if. *suudella* csókolni.

Suutelo, **suutelu** v. **suutelukse**, *-us* csók; 2) varázslat (Kant. 126, a).

Suuti- ékelni, éket v. czöveket beverni, bedugni; lökdödni, taszítani, öklelni.

Suuti- [or.] ítélni, elítélni.

Suutta- szájba tömni, dugni, bedugni, dugaszolni, ékelni, éket v. czöveket beverni.

Suutta- elegendő lenni; *-hatni*, képes lenni.

Suuttau-, if. *-uta* = *suuttu-*.

Suuttee, *n*. **suute** = *suutee* 1.

Suuttee, *n*. **suute** bosszúság, harag.

Suutto = *suuttumukse* (San. 459).

Suuttu- megbosszankodni, megharagudni || *Suutuksenta*-id (kezdeni: Kal. 27, 406) | *suuttutta*-*caus*.

Suuttumukse, *-us* bosszúság, harag.

Suutu [or.] törvényszék, törvénykezés: *pitää suutua* törvényt látni (Kant. 252, a).

Suutukkee, *-uke* bosszúság-szerző vmi.

Suutukse, *-us* bosszúság, harag: *olla suutuksissaan* bosszankodni, haragudni.

Suutuksenta-l. *suuttu-*.

Suutusten = *suuksekkaa*.

Suututta-l. *suuttu-*.

Suuvukse, *-us* dugútság: *olla suuvuksissa* bedugúlva lenni.

Suvaitse-, if. *-aita* tűrni, megengedni; tetszeni, méltóztatni: *suvaitseteko hiukan juustoa* tetszik önnek egy kis sajt? *suvaitsevaise*, *n* türelmes, engedékeny || *Suvaitta-* v. *suvatta*-*caus*., *intens*. (Sat. III, 11): *suvaittava* v. *suvat-tava* tűrhető, meg lehetős, jóra való.

Suvakko, **suvalikko** v. **suvalkko** zugoly, zugolyfa (Kal. 23, 383).

Suvantee, *-nne* v. **suvanto** csön-

des víz sellők (sebes folyamok) v. vízesések között (Kal. 18, 109).

Suvatta- l. *suvaitse*.

Suve, -vi nyár : *suvella* nyáron ; 2) dél (Kal. 2, 189) || *Suvi-kunta* egy éves csikó (Kal. 14, 291) | — *nenä* : — *nenässä* dél felé, déli oldalon (Kal. 15, 523) || *Suven-ihana* madársósi, madársóska (oxalis acetosella : Kivi II, 430),

Suvea enyhe, langyos.

Suvea-, if. -*eta* enyhe lenni, meg-
enyhültni, fölengedni || *Suveile*-, if.
-*lla* frequ. | *suvetta*- intens.

Suvikkaa-, *-ikas* nyári rozs.

Suvikko nyári borjú v. bárány.

Suvuttoma-, *-uton*, a. car. *suku*.

Sydetttömä-, *-etön* szén nélkül való,
koromtól ment (Kal. 18, 345).

Sydäme (v. *sydämme*), *-än* szív ;
belső (belseje vminek), közép, bél
(lámpa-, gyertya-b) : *sydämissään*
v. *sydämmissään* haragjában, mér-
gében ; *syämissäsi* (Kal. 23, 294) ||
Sydän-käpy szív-burok, szív-hús
(Kal. 17, 249) ; *-käpyse*, *zn* : *-käpyni*
v. *-käpyseni* kedvesem, galambom
(Kal. 11, 247) | — *talve*-, *-vi* tél kö-
zepe | — *vete*, *n*. *-vəsi* nyílt tenger-
nek legmélyebb helye (Kal. 3,
221) | — *yö* éjjél.

Sydämellise-, *n* szíves, szívből
való.

Sydämikkö haragos, makacs em-
ber ; bátor ember.

Sydämikkää-, *-ikäs* bátor.

Sydämmisty- megharagudni, düh-
be jönni (Kivi I, 264).

Sydämme-, *-yt*, dim. *sydämme*
(Kal. 16, 45).

Sydämmykse v. *sydämykse*-, *-ys*
belső (belseje vminek) ; gondolat,

vágy, szenvedély (Kal. 15, 613) ;
plur. *sydämmykset* v. *sydämykset*
belső részek (kül. a mellkasban).

Sydämmisty- = *sydämmisty*- (Kivi
II, 279).

Sydännykse-, *-ys* bosszúság, ha-
rag, fölháborodás, indulat, szen-
vedély ; szívbjaj.

Sydänty- megharagudni, fölger-
jedni (Kal. 12, 27) || *Sydännykse-
tä* id. (kezdeni : Kal. 27, 405).

Syhelmä rüh (Kivi II, 408).

Syhtää-, if. *-hdätä* kaparni, va-
karni.

Syhy viszketés.

Syhy- viszketni || *Syhyttä*- viszke-
tést okozni, csiklandani : *selkääni*
syhyttä hátam viszket ; 2) va-
karni, vakaródzni.

Syhä = *syhy*.

Sykehty- kialudni ; összeesni.

Sykertä- összecsomózni, összegöng-
yöltetni, összetekerni ; összecso-
mósodni, összegöngyölödni, ösz-
szetekerődni (Kal. 26, 653) ||
Sykerty- med. (Loits. 10, b) | *syker-
ryttä*- caus. (Loits. 17, a).

Sykerö tekergődő vmi ; 2) hajte-
keres, hajfonadék (Kal. 25, 72).

Sykki- verni, dobogni (ér, szív) :
sydän sykkii || *Sykkelehtä*- frequ.
(Loits. 133, a) | *sykähtä*- mom. ;
sykähte-, if. *-hdellä* frequ. (Kant.
23, a) | *sykyttä*- caus., intens.

Sykky v. *sykkyrä* gombolyog (Kal.
26, 653), összebonyolodott fonal :
mennä sykkyrään összebonyolódni.

Sykkä v. *sykkö* = *sykkyrä* ; (fig.)
kígyó ; (innen fig.) gonosz (Kal.
26, 691 ; Loits. 331, a).

Sykkä- = *sykki*- (Oks. 65).

Syksy (*sykysy*) ősz (autumnus).

Sykähtä-, sykähtele- l. *sykki-*.

Syle-, -li v. syli öl (schooss, klaf-ter) || *Syli-paini* birkózás.

Syleile-, if. -llä l. *syleä-*.

Syleilykse-, -ys ölelés.

Sylekkäin: *rupeši karhun kanssa s. painisille* (ölre ment: Sat. IV, 141).

Syleä-, if. -etä ölelni || *Syleile-, if. -llä* id.

Sylitse- v. syliä-, if. -itä ölelni (Kal. 29, 303) || *Sylittä-* öllel mérni: *sylittäin* ölenként.

Sylitysten összeölelkezve.

Sylke-, -ki köpet, köpedék, nyál.

Sylke- köpni || *Syljeskele-, if. -llä* frequ. | *sylkäise-, if. -stä* mom.

Sylkki- rázni.

Sylkky- hevesen rázkódni v. mozogni: *sydän sylkkyy* (dobog) || *Sylkyttä-* caus., intens.: *kenkä sylkyttää* (tör, föltöri a lábat); *sylkyttel-*, if. *-ytellä* frequ. (Kal. 17, 376).

Sylky = *sylke*.

Sylkä- mélyedéseket csinálni a kerékvágásban, bevágni: *sylkämä* mélyedés a kerékvágásban.

Sylkäise- l. *sylke-*.

Sylkö köpés.

Syltti [sv.] lekvár.

Syltty ránczosság (Loits. 222, a): *syltyssä* összeránczosodva, összeesve || *Syltty-sukka v. -sukkaise-, -n* összeesett v. letaposott harisnyájú (Loits. 171, a; Kant. 212, a).

Syltty [sv.] kocsonya.

Sylttyä-, if. -ltytä összeránczosodni, összeesni.

Sylttä [sv.] czímtábla.

Sylttää-, if. -ltätä [sv.] befözni.

Syltä öl (klafter).

Sylväntee-, -nne gödör v. mélyedés a téli uton.

Sylvää-, if. -vätä lökni, hajtani, kergetni; vetődni (Kal. 14, 3).

Syly = *syle*.

Sylykse -ys ölelet (a mennyit két karral át lehet fogni).

Syngisty- = *synkisty-*.

Synkeenty- = *synkisty-*.

Synkene-, if. -ngetä = *synkisty-* (Kivi I, 166).

Synkeyttä- = *synkistä-*.

Synkeä v. synkkä sötét, komor || *Synkkä-mielise-, -n* búskomor.

Synkistä- sötétté, komorrá tenni (Kivi II, 336) || *Synkisty-* med.

Synkiö zordon pusztaság.

Synnillise-, -n vétkes, bűnös.

Synnynnäise-, -n születési, veleszületett; anyajegy.

Synnyntä születés || *Synnyntä-kyky* veleszületett tehetség.

Synnyttime-, -ytin, plur. *synnyttimet* női nemző-részek.

Synnytykse-, -ys, n. act. *synnyttä-* | *Synnytytys-tuska* vajúdás, szülési fájdalom.

Synti [sv.] véték, bűn.

Syntise-, -n vétkes, bűnös.

Synty születés, eredet; nemzetiség (Kal. 26, 768): *syntyänsä* eredetére v. születésére nézve, születésétől fogva; *syntyänsä sokea* vakon született; plur. *synnyt* = *synty-sanat* (Kal. 3, 10) || *Syntyperä* eredet, származás; *-peräise-, -n* veleszületett | — *sana*, plur. *-sanat* eredetre vonatkozó varázs-igék.

Synty- születni, eredni, keletkezni || *Synnyttä-* caus.

Syntyime-, -nnyin: *synnyin-maa* szülőföld.

Syntyise, *zn*, a. rel. *synty*: *on Suomesta syntyisin* finnországi születésű.

Syntymä, *n. act. synty* || *Syntymämaa* szülőföld | —*paikka* szülőhely | —*päivä* születésnap.

Syplä = *syylä* (Loits. 284, b).

Syppy = *sykky* (Loits. 289, b).

Syrji- éllel érinteni, megsérteni v. megsebesíteni (Kal. 9, 321); 2) oldalra támaszkodni v. feküdni (San. 85).

Syrjitellen v. **syrjittäin** oldalvást (Loits. 88, b).

Syrjä szél (margo), oldal, mellék: *syrrään* v. *syrrälle* félre || *Syrjäasia* mellékes dolog | —*syy* mellék-ok | —*tulo* mellék-jövedelem.

Syrjästy- félre (el-, ki-) térni.

Syrjätyksin v. **syrjätysten** oldalvást, széleikkel egymás felé.

Syrjää, *if. -jätä* szélét levenni v. levágni v. legyalúlni vminek; félre- v. kitérni, félrehagyni; oldalvást menni || *Syrjähtä-* hirtelen félretérni | *syrrähty-* hirtelen félretérni, félrecsúszni, félremenni (a czél mellett el) | *syrräyty-* félrevonulni.

Syrvi- = *survi-* (Loits. 30, a).

Sysi- lökdösni, taszigálni (Kal. 23, 294).

Sysittä- szemet égetni, elégetni (szénné), megszenesíteni || *Sysitty-* szenesedni, megszenesedni.

Sysmä sűrű vadon erdő (Loits. 212, a).

Systyrä = *sykkyrä* (Loits. 75, b).

Sysää, *if. -sätä* lökni, taszítani || *Sysäise*, *if. -stä* mom.

Syte, *n. sysi* szén || *Sysi-hanta* mile.

Syte- égni (Kant. 101, a) || *Syttä-* gyújtani, meggyújtani (Oks. 17) | *sytty-* gyulladni, meggyulladni | *sytyttä-* = *syttä-* | *sydettä-* szenesíteni, szénné égetni.

Syte- vágni (fejszével): *s. avantoa jäähän* léket vágni a jégbe.

Syttee, *n. syte* v. **sytty** gyújtó-szer v. -eszköz, kanócz, tüzelőszer.

Syttiö gyújtó (focus).

Sytty-, **sytyttä-** *l. syte-*.

Syttö = *sytee* (Kant. 184, b).

Sytykkee, **-yke** v. **sytyttee**, **-yte** v. **sytyttime**, **-ytin** gyújtó-szer v. eszköz, kanócz; ingerlő-szer.

Sytykse, **-ys** meggyulladt v. égő állapot (Oks. 24).

Sytää, *if. sydätä* = *sysää-* (Kal. 15, 123).

Sytö- (dial.) = *syte-*.

Syvene-, *if. -vetä* mélyedni || *Syventä-* mélyebbíteni, kivájni.

Syvyise, *zn* mélységű.

Syvvyte, **-yys** mélység.

Syvä mély.

Syväise, *zn* meglehetősen mély.

Syvällise, *zn* mély, mélyreható, alapos, mély-értelmű.

Syväntee, **-nne** mélyedés, mélység (Loits. 170, b).

Syvää, *if. -vätä* mélyíteni || *Syvätä-* id.

Syy ok; hiba: *syystä* joggal, jogosan, méltán, nem ok nélkül; *sytyttä* v. *ilman syytä* ok nélkül; *mistä syystä* miért, mi okból? *sytytä* v. *syitä myöten* a dolog (v. dolgok) igazi állása szerint (Kal. 8, 179; 49, 97); *se on sinun syysi* az a te hibád v. te vagy az oka || *Syy-pää* hibás v. vétkes vmiben (a ki az oka vminek).

Syy évgyűrű (fán); rost; 2) ösvény, út (Kal. 14, 3).

Syydättä- l. *syytä-*.

Syyhelmä = *syhelmä*.

Syyhy-, syyhyttä- = *syhy-, syhyttä-*.

Syykse, n. **syys** = *syksy* || *Syyskuu* Szeptember.

Syyky guggoló helyzet, gugg; 2) roskatag viskó.

Syyle, -li = *syyli*.

Syylinki v. **syylinkä** félharisnya, rövidszárú harisnya (Kal. 32, 470).

Syllise, = n vétkes, bűnös.

Syllä szemölcs, bibircsó, daganat; 2) évgyűrű (fán), rost.

Syllättä-, syllättele-, if. -ätellä = *syddättä-, syddättele-* (Loits. 23, a; Kal. 50, 540).

Syllättele-, if. -ätellä vánszorogni, fáradságosan haladni (Kant. 134, b).

Syymä rüh (Kivi II, 264).

Symää-, if. -mätä elvetni, kifogást tenni, el nem fogadni, fölebezni.

Syyni [sv.] szemle, megsemlélés.

Syynää-, if. -nätä [sv.] megsemlél.

Syys l. *syykse*.

Syystä- őszre válni (idő); 2) ősz szántást végezni.

Syytee, n. **syyde** = *siitee* 1. (Loits. 237, a).

Syyti- = *syytä-* (Loits. 38, a).

Syytis kuss! (Kant. 292, a).

Syyttee, n. **syyte** vád || *Syytteenalaise*, = n vádlott.

Syyttä- okolni, vádolni.

Syyttömä, n. **syytön** ok nélkül való, ártatlan.

Syytä- dobni, vetni, hajítani, lök-

ni (Kant. 6, a) || *Syytele-*, if. *syydellä* frequ. (Kal. 17, 559); gyötörni (Kant. 182, b) | *syytäise-*, if. -stü mom. (Kal. 45, 278) | *syddättä-* intens., caus. (Kant 9, b); *syddättele-*, if. -ätellä frequ. (Kant. 188, b); mondogatni, emlegetni (Kal. 19, 473) | *syytäy-*, if. -ytä med. (Loits. 45, a).

Syytökse, -ös vád.

Syäme, -än, syänty- = *sydäme, sydänty-*.

Syö-, if. **syödä** enni: s. *tarpeeksensa* v. *kylläksensä* v. s. *itsensä* *kylläiseksi* jól lakni; s. *suuhunsa* bepofázni, fölenni, megenni; s. *sanansa* szavát megszegni; *kenkä syö jalkaa* (töri a lábat); *ruoste syö (mar)*; *huoli syö sydäntä* (mardossa, emésztí); *syötävä enni* való || *Syöttä-* etetni | *syöpy-* evődni, fölevődni, elfogyni; hízlalódni, hízni (állat).

Syöjä, n. ag. *syö-*; sorvadás; rákfene (Kal. 45, 169).

Syöjättäre, -ätär = *syöjä* (nő); (myth.) kígyó anyja, fúria.

Syökse, if. **syöstä** hajítani, lökni, taszítani; rohanni || *Syöksähtä-* mom. | *syöksy-* neki támadni, rohanni, vetni magát | *syöstä-* intens. (Kal. 12, 453).

Syöksime, -in = *syöstävä*.

Syöksy, n. act. *syökse-*; 2) = *syöksy-viina* || *Syöksy-viina* első pálinkacseppek (pálinkafőzésnél).

Syöksää, if. -sätä = *syökse-*.

Syökäile, if. -llä kanyarogni, labodázni.

Syökäri [sv.] kereső, kutató, szaglász.

Syölää, -läs falánk (Kal. 32, 411).

Syöme, n. **syön** (dial) = *sydäme* (Oks. 10).

Syöminki lakoma.

Syömäri falánk, nagyehető, nagybélű.

Syömättömä, -ätön étlen; meg nem evett; ki nem fosztott (Kal. 28, 257).

Syönnökse, -ös evés, étkezés; egyed (Kant. 111, a).

Syönti evés.

Syöpy- l. *syö*-.

Syöpä evő, emésztő; 2) rákfene.

Syöpäläise, -n, falánk v. pusztító rovar; 2) gyomorfájás.

Syöstä- l. *syökse*-.

Syöstäime, -äin v. **syöstävä** vetelő.

Syöttee, n. **syöte** v. **syötti** etetés, hizlalás (Kivi II, 383); csal-étek (Oks. 66).

Syöttilää, -läs hizó (állat).

Syöttä- l. *syö*-.

Syöttö etetés, hizlalás; csaletek.

Syövere, -ver v. **syöveri** mélyedés, mélység (Kal. 1, 268).

Sä l. *sinu*-.

Sädehti- sugárzani.

Sädestykse, -ys sugárzás (Oks. 140).

Sädestä- sugárzani, csillámlani.

Säehti- szikrázni.

Säestä- szikrázni.

Säestä = *seestä*-.

Säestä- kísérni (énekben, zenében), kontrázni.

Säheä rekedt.

Sähinä, n. act. *sähise*-.

Sähise-, if. -stä sziszegni, susogni, sisteregni, zúgni, rekedten beszélni.

Sähki- szikrázni, pattogni.

Sähkö elektromosság, villanyosság, villany || *Sähkö-sanoma* telegramm, távirat | —*valo* elektromos fény | —*virta* elektromos folyam v. áram. [nyozni.

Sähköyttä- elektrizálni, villas-
Sähajä-, if. -hätä = *sähise*- (Sat. I, 135) || *Sähähtä*- mom.

Säihkiö gyúpoint (focus).

Säihky szikrázás, villogás.

Säihky-, **säihkä**- v. **säihkää**-, if. -kätä pattogni, szikrázni, villogni, tüzet hányni; 2) habzani, tajtékzani (Kal. 18, 301) || *Säihkyile*- v. *säihkäile*-, if. -llä frequ. (Kal. 26, 458; 47, 230) | *säihyttä*- caus.; *säihyttele*-, if. -ytellä frequ. (Loits. 104, b) | *säihkäyttä*- v. *säihäyttä*- caus. (Loits. 254, a); lendíteni, lódítani, hajítani.

Säikee, n. **säije** (säie) fonál-vég; vég, darab (Kant. 5, a).

Säikky ijedelem.

Säikky- = *säihky*- (Kal. 17, 366).

Säikky- megijedni || *Säikähtä*- v. *säikähty*- mom. (Kal. 42, 297); *säikyttä*- v. *säikähyttä*- caus.

Säikkä csörgő, csörgetyű; 2) zátony.

Säikähdykse v. **säikäykse**, -ys ijedelem: *säikähdyksissään* v. *säikäyksissään* ijedtében.

Säikälee, -le levált darab, forgács, szilánk; 2) lábszár, czomb (Loits. 213, a).

Säikälehtä- darabokra törni, szétforgácsolódni; 2) recsegni, remegni (Loits. 213, a).

Säili- fájni, szaggatni (csúzószedalom).

Säiliö tartó-hely, víztartó (reservoir): *ruoka*-s. élestár.

Saily v. säilykse, -ys őrző-, tartó- v. biztos hely; tárház: *panna säilyyn* biztonságba helyezni, félre tenni.

Saily-megmenekülni, megmaradni (Kal. 9, 76, 80) || *Säilyttä-* megőrizni, fönntartani. [280].

Sailä kard-él, kard-penge (Kal. 11, **Sailähtä-** villanni || *Säilähyttä-* caus. (Kant. 35, b).

Sailästykse v. säilöstykse, -ys hasgató fájdalom, szaggatás.

Sailästä- v. säilöstä- hasgatni, szaggatni (csúz).

Sailö, säilökse, -ös = *saily*, *säily*kse (Loits. 291, b).

Säise, -n, a. rel. *sää*: kolmi-s. (Loits. 67, a).

Säippä hosszú vessző.

Säistä- = *säestü-* 3.

Säisy = *säysy*.

Säke, -ki marj (ló marja).

Säkee, n. säe v. säes szikra (Kal. 10, 400); plur. *säkeet* derült ég (Kal. 2, 322).

Säkee, n. säe versszak, strófa.

Säkee, -ke = *säkiä*.

Säkeenty- = *säkeyty-*.

Säkeyty- hirtelen megállapodni, megakadni.

Säkeile-, if. -llä szikrázni, villogni; 2) kiderülni.

Säkene, n. säen v. säkenee, -ne v. säkenä szikra.

Säkene-, if. säetä szikrázni, villogni (Kal. 47, 70).

Säkenöitse-, if. -ötä szikrázni.

Säkettä- csörögni (szarka).

Säkey-, if. -ytä v. säkeyty- megakadni, kifáradni és megállani, helyéből nem mozdulhatni; 2) bepiszkolódni.

Säkiä közönséges harcsa (silurus glanis).

Säkki [sv.] zsák.

Säkkää-, if. säkatä érinteni, megindítani (szívet); dobni, vetni: *hevonon säkkää* (ugrándozik, ficzánkol).

Säkä = *säke* (Kant. 267, b).

Säkähty- = *säkeyty-*.

Säkää-, if. säätä szikrázni.

Säkö rakás; hamuval takart szénrakás.

Sälee, -le szilánk.

Säleile-, if. -llä szétforgácsolódni, széthasadozni (szilánkokra).

Sälinä csörgés, csörömpölés.

Sälise-, if. -stä csörögni, csörömpölni.

Säkevä v. sälkö másodfű csikó (Kant. 133, a).

Sälli [sv.] mesterlegény.

Sällö [sv.] legény (Kant. 309, a).

Säly lim-lom, szemét; 2) teher, váll-teher.

Sälyttä- megterhelni, terhet rakni vmire.

Säläjä-, if. -lätä = *sälise-* || *Sälähtä-* csörrenni, reccsenni (Kivi II, 61, 157).

Sälö = *säle*.

Sälöile-, if. -llä = *säleile-*.

Sämpylä [sv.] zsemlye.

Sämä széttört v. szétzúzott vmi *lyödä sämäksi* izré-porrá törni.

Sänke, -ki tarló (Sat. III, 26).

Sänkiäise, -n félesztendő's borjú (*s.-nek* hívják ősszel a megelőző télen ellett borjút).

Sänky [sv.] ágy || *Sänky-vaatteet* (plur.) ágynemű.

Sänti [sv.] megbízás, bizomány (Kivi I, 171).

Säntti rend: *olla säntillään* rendben lenni; *säntilleen* rendbe; pontosan, egy hajszálig.

Säppi ütköző, zárkapocs.

Säppi-bekapcsolni (ajtót: ütközővel, zárkapocsal).

Säpsä [or.] fejkötő (Oks. 190).

Säpsähtä-megszeppenni, össze-rezzenni (Kal. 9, 140).

Säpäckee, -äke v. **säpäckö** kamásli rénszarvasbőrből.

Säpälee, -le széttört v. -zúzott vmi: *lyödä säpäleiksi* izré-porrá törni (Kivi I, 58).

Säree, -re repedés, repedezett v. töredezett állapot: *ikkuna on säreissä* az ablak meg van repedezve; 2) = *sälee*.

Säreile-, if. -llä megrepedezni; 2) gyenge szaggatást v. sajgó fájdalmat okozni.

Särettele-, if. -etellä ugrálni, ívni.

Särise-, if. -stä recsegni, rezegni, csörömpölni, sisteregni (Sat. IV, 7).

Särke, -ki vörös-szem (Kal. 22, 333).

Särke-törni; fájni: *s. raha* pénzt fölváltani; *püätäni särkee* fejem fáj || *Särkiele*-, if. -llä frequ. | *särkeynty*-, *särkeyty*- v. *särky*-eltörni (-ik).

Särkkä fővényhalom, földhát (Kal. 22, 511); földnyelv.

Särky v. **särkö** törés; fájás.

Särköse, -n, dim. *särke*.

Sarmi-hasogatni (szilánkokra); hasgatni, szaggatni (csúzos fájdalom).

Sarmiö prisma (Kivi I, előszó).

Särmä szeglet; 2) szilánk, letört darab, törött vmi.

Särpi-szörpölni (Kant. 74, b) || *Särvittä*-ízleni (Kivi II, 397) | *särvähtä*-mom.

Särpime, -rvin főzelék; leves étel (Kivi II, 213).

Särpä-v. **särppää**-, if. -rpätä szörpölni (Sat. I, 14).

Säräjä-, if. -rätä = *särise*- || *Sä-rähtä*-mom. (Kal. 214, b; Loits. 76, b); *särähty*- (*särähy*-) id. (Loits. 31, a).

Särämä száлка.

Säranä = *sarana*.

Säro repedés.

Säroile-, if. -llä = *säreile*-.

Säsy velő; kocsonya.

Säsyttömä-, -ytön mocsoktalan, tiszta (Kal. 18, 349).

Säsäre-, -är v. **säsärä** nehéz, bajos, nyűgös.

Sätee, n. *säde* sugár.

Sätehikkö v. **säteikkö** gyújtópont (focus).

Säteile-, if. -llä sugározni.

Sätenee-, -ne sugár; szikra.

Sätenöitse-, if. -öitä sugározni, szikrázni.

Säteri [sv.] adómentes nemesi birtok.

Säteri fél-atlasz, fényes selyem (Kant. 127, a).

Säti-hevesen beszélni, pörölni, káromkodni.

Sätke-, -ki vajúdás, szülési fájdalom.

Sätkä sor, rend.

Sätkä szemhaj.

Sätkähtä = *säikähtä*-.

Sätkää-, if. -kätä sorba v. rendbe állítani; 2) teketória nélkül, egyenesen, hirtelen tenni vmit: *am-pua s.* (Sat. I, 159; II, 67).

Sätti- szidni, csúfolni, rágalmazni, szemrehányani, gyalázni, becsmérlni || *Sätittä-* vagdalódzni (szóval), kötekedni, csúfondároskodni.

Sättä családok (Sat. I, 11).

Sätä- sebesen tenni vmit, sürgölődni (San. 60).

Sävele, -vel v. sävelee, -le hang (laut, ton); dallam.

Sävelikkö hangsor.

Säveltä- zenét szerezni, zenésíteni : *säveltäjä* zeneszerző || *Sävellyttä-* hangolni (hangszert).

Säveltö dallam.

Säveynty- szeliddé stb. (*säveä*) lenni.

Säveä szelid, szende, csendes, emberséges; csinos (Kant. 123, b).

Säwise-, if. -stä = *sähise-* (Loits. 317, a).

Sävy kedély, hangulat, szeszély: *hänellä on monta sävyä* változékony, szeszélyes; *hyvä s. finom* magaviselet (bon ton).

Sävyise, -n v. sävyisä v. sävykkä, -ykäs, a. rel. sävy; szelid, szende, csendes, emberséges.

Sävyttömä, -ytön állhatatlan, változékony, szeszélyes.

Sävähätä- hirtelen történni v. tenni vmit: *muuttua s.* (Sat. II, 70); 2) meg- v. összerendezni, megszeppenni (Oks. 175) || *Sävähyttyä-* caus., intens.; suhintani, legyinteni (Loits. 213, a).

Säyhyttä- rázni, keverni.

Säyhyä-, if. -ytä v. säykky- = *säihky-* (Loits. 104, b; Kal. 10, 400).

Säyly, säyly- = *säily, säily-*.

Säylä czövek, faszeg; pálczika; serpenyő nyele (Sat. II, 164).

Säylä-, if. -lätä czövekkel v. faszeggel megerősíteni.

Säynäa, -näs ön (hal: cyprinus idus: Kal. 47, 349).

Säyseä csendes, békés, szelid.

Säystä szála (Loits. XII).

Säysy = *säyseä*.

Sävähyttyä- = *sävähyttyä-* (Loits. 228, b).

Sää kötélnek egyes összesodrott fonala; 2) sor, rend : *olla säällänsä* rendben lenni; *tulla säällensä* rendbe jönni.

Sää idő, időjárás (Kal. 42, 362); 2) út, út minősége (Kal. 46, 115).

Säädyllyse, -n rendes, rendezett, tisztességes, művelt.

Säädystä- rendbe rakni v. állítani; művelni (ki-m.) || *Säädysty-* med.

Säadyttömä, -ytön rendetlen, rendezetlen, tisztességtelen, műveletlen.

Sääkse, -si szűnyog; 2) kánya (milvus).

Sääksi- rendezni, szabályozni: *s. sanoja* bírálni.

Sääli [or.] sajnálat, száanalom: *minun tuli s. häntä v. minun kävi häntä* sääliksi megszántam őt.

Saali- sajnálni, szánni: *sääliväise, -n* könyörületes, szánakozó, irgalmas, kíméletes || *Säälittä-* caus.: *minua säälittää* száanalmat érzek, sajnálok (v.-om).

Saali- rendbe szedni, fölszerelni, készíteni (Kant. 255, a).

Säälimättömä, -ätön száanalom nélkül való, irgalmatlan.

Säälitsä zsebkendő (Sat. I, 91).

Säällise, -n rendes, jóra való, derék (Kivi II, 325).

Säämiskä v. säämyskä [sv.] írha.

Säännökse, -ös rendelet, határozat, végzés.

Säännöllise, -n szabályos, rendes.

Säännöttele-, if. -ötellä szabályozni, rendezni (Loits. 266, a).

Säännöttömä-, -ötön szabálytalan, rendetlen; rendhagyó.

Säänty- = *sydänty*- || *Säännyttele*-, if. -ytellä bosszantani, ingerelni (Loits. 111, a).

Sääntä- rendezni, elrendezni, elrendelni, megállapítani, szabályozni || *Sääntele*-, if. -nnellä frequ; hangolni, fölhangolni (Kal. 44, 240).

Sääntö elrendelés, rendelet; szabály; plur. *säännöt* szabályzat.

Sääpälee-, -le = *säpälee*.

Sääre-, -ri lábszár.

Sääri- gyorsan futni.

Säärykse-, -ys fejetlen harisnya, harisnyaszár, kamásli.

Säärystime-, -in kamásli, lábszárvédő: *teräksiset säärystimet* aczél lábpánczél (Kal. 19, 64).

Säärystä- fejetlen harisnyával v.

kamáslival ellátni; ilyenben járni v. futni.

Sääske-, -ki = *sääkse*.

Säässy kunyhó, viskó.

Säästeliää-, -iäs takarékos (Kivi II, 398).

Säästi = *säästö*.

Säästä- takarékoskodni, megtakarítani; kímélni: *s. huomiseksi* holnapra eltenni || *Säästy*- med.

Säästäväise-, -n takarékos, kíméletes.

Säästö megtakarított vmi, takaré, megtakarítás: *panna säästöön* megtakarítani, eltenni || *Säästöpankki* takarékpénztár.

Säätee-, n. *sääde*, parall. *siitee* (Loits. 237, a).

Säättä- = *sääntä*-. [rang.]

Sääty rend (társadalom osztálya),

Säätä- = *sääntä*- || *Säätele*-, if. *säädellä* frequ. (Kal. 35, 116).

Säätökse-, -ös rendelet: *jälki*-. végrendelet (Kivi I, 109).

Sökkää-, if. *sökätä* lökni, dobni, hajítani (Sat. I, 165).

Söyri- megkeverni (parazsat).

T.

Ta [or.] és, meg (Kant. 77, b).

Taa (dial.) ez (Loits. 169, a): *taassa*, *taalla* itt; *taasta* innen; plur. *naa*.

Taa (= *taaksi*) l. *taka*.

Taaja sűrű; pontos.

Taajenta- sűrűsíteni, sűrűvé tenni || *Taajentu*- med.

Taaju- = *taajentu*-.: *ei taaju* nem sikerül, nem alkalmas.

Taakea zavaros, homályos (Kal. 43, 46).

Taakelo gubancz, csomó (Kivi II, 419).

Taakka teher, hordani való.

Taakse v. *taaksi* l. *taka*.

Taalari [sv.] tallér.

Taalee-, -le tejszín, tejföl (San. 110). [101].

Taammoise-, -n = *tämmöise* (Sat. I,

Taampa v. *taempa* l. *taka*.

Taamu fölfogó tehetség, fölfogás.

Taamua-, if. -uta megfogni, fölfogni.

Taamua-, if. **-uta** [sv.] szelidíteni.
Taannehti- hátrálni.
Taannoin v. **taannoin** minap.
Taannoise v. **taanoise**, **-n** minapi (Kal. 25, 85).
Taantele-, if. **-nnella** hátrálni; refl. *taantelei-*, if. *-eita* (Kal. 25, 193).
Taantu- hátra v. hátul maradni, elmaradni, hátrálni.
Taanu kunyhó, viskó.
Taaputta- tipegni (Kivi II, 50, 116).
Taarasti [or.] falu véne v. bírāja.
Taari gyenge ser (Kal. 20, 132) || *Taari-vete*, n. *-vesi* id. (Kal. 1, 96).
Taarissa [or.] társ (Kant. 212, a).
Taas v. **taasen** megint.
Taastu- hátra maradni, visszahúzódni.
Taateli [sv.] datolya.
Taatse l. *taka*.
Taatta = *taatto* (Kivi II, 525): *napa-t.* kölyök (Kivi II, 63).
Taatto apa (Kal. 2, 318) || *Taattose*, **-n** dim.
Taattola apai ház (Kal. 8, 67).
Tadetta- trágázni.
Tadikko trágya- v. ganaj-hányó villa.
Tadikoitse-, if. **-oita** ganajt-hányni (villával).
Taemmaise, **-n** hátrább levő.
Taha: *tahalla* (*-ni*, *-si*, *-nsa* stb.) szánt-szándékkal, kész-akarva; *tahansa*: *kuka t.* akárki; *mikä t.* akármi; *missä t.* akárhol.
Taha = *tahtaa*.
Taherta- összezavarni, összebo nyolítani, belekeverni; ügyetlenkedni; 2) = *tahraa-* || *Tahertu-* med.

Tahi, **tahikka** vagy.
Tahistu- ragadóssá v. tapadóssá lenni, ragadni, tapadni.
Tahkaa-, if. **-kata** = *tahkoa-* || *Tahkaile-*, if. *-lla* frequ. (Kal. 29, 289).
Tahkiaise, **-n** = *takkiaise*.
Tahkimukse, **-us** ügyefogyott és lusta ember (San. 150).
Tahko szöglet-él, szél, oldal: *joka taholta* mindenfelől; 2) köszörűkő (San. 430).
Tahko- v. **tahkoa-**, if. **-ota** köszörülni (Kal. 18, 519) || *Tahkaise-*, if. *-sta* mom. (Kal. 2, 162).
Tahkulaise, **-n** kissé szögletes.
Tahma v. **tahmaska** nyúlós és tapadós anyag, nyálka, szenny.
Tahmaa-, if. **-mata** beszennyezni, tapadóssá v. nyálkássá tenni || *Tahmautu-* med.
Tahmea tapadós, ragadós, nyálkás, tisztátalan.
Tahra szenny, folt.
Tahraa-, if. **-rata** v. **tahri-** bekenni, bemázolni, beszennyezni || *Tahraantu-* med.
Tahraise, **-n** bemázolt, szennyes.
Tahree, **-re** = *tahra*.
Tahro = *tahra* (Kivi II, 462).
Tahroise, **-n** = *tahraise*.
Tahroitta- = *tahraa-*.
Tahrukse, **-us** késlekedő v. ügyetlen ember, kontár.
Tabruri kontár (Oks. 162).
Tahrusta- késlekedni, lassúskodni, ügyetlenkedni, kontárkodni.
Tahtaa, **-hda** v. **-has** dagasztott tézsza (Kal. 9, 163); keverék-tézsza (fakéreg-, polyva- és gabonalisztból) || *Tahtahaise*, **-n** dim. (Kant. 84, a).

Tahtee, -hde = *tahtoma* (Loits. 19, b).

Tahto akarát: *tahtonsa* = *tahansa*.

Tahto-akarni || *Tahtele-*, if. -hdella frequ. (Kal. 9, 68).

Tahtoise, -n akarátú: *hyvän-t.* jóakarátú.

Tahvanukse, -us István vértanú napja (Kant. 111, a).

Tai (dial.) ez.

Tai vagy.

Taidokkaa, -okas v. *taidollise*, -n hozzáértő, művészi, mesteri.

Taika [g.] előjel, sejtlem, különös dolog, csuda (Kal. 3, 514); jövendölés, jóslás; titkos tudás, bűvészet, varázslat, varázsszer (Kal. 2, 194) || *Taika-usko* babona; -*uskoise*, -n babonás.

Taikka, if. *taijata* jeleket fejteni, jósolni, varázsolni, bűvölni.

Taikaukse, -us jelfejtés, jóslás, varázslás; babona.

Taika varázslat okozta baj (Kal. 17, 190); 2) különös, csodálatos (San. 445); fáradtságos, bajos, unalmas (San. 468).

Taikina [g.] dagasztott tészta.

Taikinoitse, if. -oita tésztaodni, tésztává lenni.

Taikka vagy: *t. mar* no persze! no bizony! semmi esetre!

Taikko = *tadikko* (Kal. 23, 614).

Taikoja v. *taikuri* boszorkánymester, bűvész, varázsló (Kal. 17, 194).

Taime, -mi csemete-növény, plánta: *on taimella* v. *taimilla* ki-ardzott, kihajtott.

Taimene, -men lazac-fajta hal (Kal. 5, 56). [2, 49].

Taimi fősarjadni, kihajtani (Kal.

Taimpa l. *taka*.

Taina = *taime*.

Taina v. *tainna* [g.] orsó (Kal. 29, 318).

Tainehtu- elaléltni.

Taineute, -us öntudatlanság, érzéketlenség, aléltság.

Tainio kimerültség, aléltság; kimerült, alélt: *mennä tainioksi* elaléltni (Sat. II, 155).

Tainkaltaise, -n ilyen (Kivi I, 291).

Tainnokse, -os v. *tainnukse*, -us aléltság, eszméletlen állapot: *mennä tainnoksiin* (*tainnuksiin*) elaléltni.

Tainta [g.] = *taina* 2. (*tainna*).

Taintio = *tainio*.

Taintu- elaléltni, elájulni, eszméletét veszteni.

Taipalee, -le v. *taipale*, n. *taival* földszoros; 2) darab út, két hely közti út (Sat. II, 13; Kal. 35, 68).

Taipee, n. *taive* hajlás.

Taipu-hajlani; hajlani vmire, neki adni magát: *t. viinaan*; *taipumatoma*, -aton hajthatatlan, nem hajló; *taipura* v. *taipuvaise*, -n hajlandó || *Taivutta*-hajlítani; hajlandóvá tenni, rábírní; (gram.) ragozni, hajlítani.

Taipuisa hajlandó.

Taipumukse, -us hajlandóság.

Taistele, if. -lla küzdeni, birkózni.

Taistelo v. *taistelu* v. *taistelukse*, -us küzdelem.

Taisto v. *taistu* = *taistelu*.

Taistu-hozásszokni v. simúltni vkihez, megbarátkozni vkivel (gyermek, állat).

Taita-tudni, hozzáértetni; -hatni,

-hetni (=lehet hogy, alkalmasint): *taitaa niin olla* úgy lehet v. alkalmasint úgy van; *taitamattoma*, -aton nem tudó, hozzá nem értő, ügyetlen; *taitava* hozzáértő, ügyes || *Taitele*-, if. *taidella* frequ. (Kal. 3, 6).

Taitee, n. **taide** művészet || *Taideniekka* művész.

Taiteellise, -n v. **taitehikkaa**, -ikas művészi.

Taiteilia művész.

Taitelma, n. act. *taitle-*: *aisan t.* = *aisan-taitto* (Kant. 211, b).

Taiten (= *taitaen*) ügyesen, okosan: *mielen t.* készakarva; *armon t.* kíméletesen; *taitenki* bizonyosan (Sat. III, 31).

Taito tudás, hozzáértés, jártasság, mesterség.

Taitokse, -os törés, hajlás, törött v. hajlított állapot.

Taitta-hajlítani, össze- v. behajtani (pl. papirost), eltörni: *t. niskansa* nyakát szegni || *Taittele*-, if. *taiteella* frequ. | *taittu*-hajlani, eltörni (-ik.)

Taittee, n. **taite** hajtás, behajtás, törés.

Taitteise, -n, a. rel. *taitle-*: *neli-t.* negyedré; *kahdeksan-t.* nyolczad-rét.

Taittunaise v. **taittunnaise**, -n törött, töredékes; letörött darab.

Taituri mester, művész.

Taivaa, -vas [litv.] ég: *taivas-alla* szabad ég alatt || *Taivaan-kaare*, -ri szivárvány | —*napa* tetőpont (zenith).

Taivaallise v. **taivahise**, -n égi: *ei tään taivaallista* mákszemnyi(t) v. szikrányi(t) sem.

Taivalta- utazni (Sat. II, 42).

Taivasta- szabad ég alatt tenni vmit || *Taivastele*-, if. -*lla* derülni.

Taivo v. **taivose**, -n ég (Kal. 1, 311).

Taivukse, -us hajlott helyzet.

Taivutta- l. *taipu*-.

Taivutukse, -us, n. act. *taivutta*:- (gram.) ragozás, hajtogatás.

Tajo = *taju*: vagyon, birtok (? — Sat. I, 116).

Taju fölfogó tehetség, értelem, értelmesség (Kivi II, 346).

Taju- v. **tajua**-, if. -*uta* hajlani, alkalmazkodni, engedni; 2) érteni, fölfogni (Oks. 172); észrevenni (Kal. 24, 398); hallgatni (Kal. 41, 62) || *Tajutta*- alkalmazni, alkalmassá tenni, illeszteni.

Taka mög, hátulsó rész v. tér, vmi mögött való tér; hátulsó: *takana* mögött; *takaa* mögül; *taaksi* v. *taakse* v. *taa* mögé; *taatse* mögött el; vissza (Kal. 50, 274); *vuoden takaa* egy év múlva; *ajaa takaa* üldözni; *takaa ajo* v. *ajamise*, -n üldözés; *takaa ajaja* üldöző; *voimansa* v. *tarmonsa takaa* ereje szerint v. egész erejével (Kal. 35, 18); *luvan takaa* engedelemmel; *tarpeen takaa* szükséghez képest, szükség szerint (Kal. 35, 20); *huomisesta riikon taaksi* v. *taa* holnaphoz egy hétre; comp. *taempa* v. *taampa*, -*pi*; superl. *takimpa* v. *taimpa*, -*in* || *Takajalka* hátsó láb | —*joukko* hátúl lakó nép (Kal. 29, 554) | —*kanta* czipő-sark (Kal. 42, 136) | —*paju*: *olla takapajulla* hátra (elmaradva) lenni | —*perin* visszafelé (u

múltba = ez előtt): *viikko takaperin* egy héttel ezelőtt | — *pero* : *tehdä t.* visszavonulni, meghát-rálni (Kivi I, 266) | — *puole, -li* alfel, segg | — *raiva v. -raivo* ko-ponya hátulja | — *varikko* bírói zár, lefoglalás: *otaa v. panna takavarikkoon* lefoglalni | — *viisaa, -sas* = *nenä-v.* (Kivi I, 211).

Takaa-, if. *taata* kezekedni.

Takahtu- = *takeltu-*.

Takaise, *n* vmi mögött való, há-tulsó: *takaisin v. takasin* (v. *-si*) vissza, hátra; *edes-takaisin* előre-hátra, oda és vissza, föl s alá; *viikko takaisin* egy héttel ezelőtt (Kivi I, 198).

Takaise-, if. *-sta* visszahúzni v. -tartani, akadályozni, visszaűzni.

Takala hátul levő hely: *kalan t.* hal farka.

Takamaise, *n* hátulsó, távol eső.

Takasi v. *-sin* l. *takaise*.

Takau-, if. *-uta* v. *takautu-* visszahúzódni, visszavonulni; engedni, enyhülni || *Takautta-* caus.

Takaukse, *-us* kezesség: *mennä takaukseen* kezekedni || *Takaus-* miehe, n. *-mies* kezes.

Takee, n. *tae* kovácsmunka, ko-vácsolni való (Kal. 10, 310); plur. *takeet* kovács-hulladék, vas-szar, vas-por.

Takee, n. *tae* kezesség, biztosíték.

Takehinta kovácsolás (Kal. 9, 316).

Takelta- v. **takerta-** gyúrni, bele-gyúrni, belekeverni, össze- v. be-bonyolítani || *Takeltu-* v. *takertu-* belekeveredni, belebonyolodni, odaragadni, megakadni (Kal. 40, 88).

Taki egészen, nagyon (Kant. 60, a).

Taki v. **takia** -ért, végett.

Takimmaise, *n* leghátulsó, legtá-volabbi.

Takise-, if. *-sta* = *takistu-* || *Ta-kista-* megakasztani, föltartóztat-ni, akadályozni | *takistu-* meg-akadni (Kal. 3, 94).

Takka = *taakka* (Sat. I, 21).

Takka tűzhely (Kivi II, 382).

Takkela eleven, élénk, vállalkozó.

Takki [sv.] nyers-vas || *Takki-* rauta id.

Takki [sv.] kabát.

Takkiaise, *n* keserűlapú bojtor-ján (arctium lappa: Kivi I, 151).

Takku gubancz, koloneczos haj (Kal. 23, 390).

Takkuise, *n* gubanczos.

Taklaa-, if. *-lata* [sv.] kötélzettel ellátni.

Tako- kovácsolni: *takoja* kovács.

Takra horog (Kal. 5, 56).

Taksa [sv.] taksa.

Takseeraa-, if. *-rata* [sv.] tak-sálni.

Takuise, *n* = *takaise*: *navetan-takuiset* (plur.) hazai v. otthon termett dohány.

Takuttu- gubanczosodni, guban-czossá lenni.

Takuu = *takaukse* (San. 181).

Talaa, *-las* csónak-ház, félszer (Kal. 46, 62).

Talaa-, if. *-lata* = *talkaa-*.

Talari [sv.] = *taalari* (Kant. 168, a).

Tali [sv.] faggyú.

Tali- elrejteni (Kant. 266, a).

Talia- v. **talitse-**, if. *-ita* faggyúz-ni, faggyúval bekenni.

Talikko (dial.) = *tadikko*.

Talja v. **taljo** bőr (nyúzott, gyapjas és szőrös bőr: Kal. 11, 205).

Talka hajó-tő, tő-gerenda || *Talka-pohja* csónak fenék-deszkája (Kal. 5, 58).

Talka: *t.-tasku* foltozott zsebű; rongy-ember (Kant. 106, b).

Talkaa, if. -lata csónakot foltozni.

Talkki [sv.] sikla, faggyag, zsirla.

Talkkuna [or.] aludt-tejbe v. forró vízbe kevert főtt v. pörkölt és megőrlött árpából, rozsból v. zabból készített kása (Kal. 25, 524).

Talkoo [litv.] munkás-lakoma (melyet oly munkásoknak tartanak, kik ingyen végeznek valami nagyobb munkát).

Talkoute, -us munkás-lakoma (*talkoo*) tartása.

Talla lap, lemez, talp (*kengän t.*).

Talla- v. **tallaa**-, if. -lata taposni (Kant. 277, a).

Talle, -lle (télen át tartott) fiatal disznó.

Tallehti-, **talletta**- = *talletta*-.

Tallero v. **talleroise**, -n gömbölyded, rövid és vastag (Kant. 190, b).

Talletta- l. *taltea*-.

Talli [sv.] istálló.

Tallikka malacz.

Tallitse-, if. -ita v. **tallitta**- = *talletta*-.

Talloitta-megvasalni, megtalpalni (Kant. 64, b).

Tallu v. **tallukka** v. **tallukkaa**-, -ukas mamusz, rongyokból készült lábbeli.

Tallukka malacz (Kant. 210, a).

Tallukse-, -us = *tallukka* (Loits. 138, b); (fig.) rongy ember, sehonnai (Kal. 23, 676).

Tallusta-mamuszban, rongyeczípőben járni, ügetni, czammogni (Kivi I, 68).

Talluttele-, if. -utella = *taluttele*- (Loits. 225, b).

Talma v. **talmaska** sűrű tapadós nedv, nyálka, rozsda, piszok; köd, pára (Kal. 42, 341).

Talmaa-, if. -mata kenni, bekenni (Kal. 13, 78).

Talmastu- v. **talmettu**- nyálkássá, tapadóssá, tisztátalanná lenni, rozsdásodni.

Talo ház (a hozzá tartozó gazdasággal) || *Talon-poika* paraszt.

Taloile-, if. -lla házról házra járni.

Talollise-, -n, a. rel. *talo*; telkes gazda.

Talonpojasta- parasztnak tartani (Kant. XXXVII).

Talottu-megtelepedni.

Taloute-, -us gazdaság, háztartás.

Talpo-dagasztani, gyúrni.

Talrikki [sv.] tányér.

Talsi-gázolni, lassan és lustán menni v. tenni vmit.

Talso görbe fejsze.

Talte: *olla tallella* v. *tallessa* eltéve lenni; *panna tallelle* v. *talteen* eltenni.

Taltea-, if. -lleta v. **talletta**- rejtegetni, tartogatni, megőrizni, eltenni, letéteményezni.

Taltee-, -lle = *talle*.

Talteva v. **taltevaa**-, -vas a ki a magáét gondosan megőrzi; gondos, szorgalmas, óvatos.

Talтта [or.] véső.

Talтта-megállítani, feltartóztatni, visszatartani, megfékezni, enyhíteni, szelidíteni, csillapítani || *Talttu*- v. *taltu*-enyhültni, csende-

sedni, csillapúlni, szelídülni; szokni vmihez (Oks. 116).
Talu por (? — Loits. 303, b).
Talu- v. **talua-**, if. **-uta** húzni, vonszolni, vezetni, szállítani; 2) lassan menni, czammogni || *Talutta-* vezetni (kül. kezénél fogva). [17, 30).
Talukse, **-us** = *tallukse* (Kal.
Talvaa-, if. **-vata** = *tallusta-*.
Talve, **-vi** tél: *talvella* télen.
Talveile- v. **talvele-**, if. **-lla** télre válni (idő); télre előkészülni v. fölszerelni magát; telelni.
Talviaa, **-ias**: *kolmi-t.* harmadfű, három éves (San. 502).
Talvikko téli (télien ellett v. található, kapható) állat.
Talvimaise, **-n** télies, télszerű.
Talvise, **-n**, a. rel. *talve*: *talvisilla* v. *talvisin* telente, télenként.
Talvittele-, if. **-itella** telelni.
Talvittu- télre v. télen át maradni, telelni.
Tamea erősen álló.
Taminee, plur. **-eet** teljes fegyverzet v. öltözet.
Tamma kanca.
Tammaa-, if. **-mata** történni, véletlenül megesni, találni (vmit tenni), jutni, véletlenül jönni, érkezni (Kant. 185, b).
Tammakse, **-as** = *tamma* (Loits. 77, a).
Tamme, **-mi** tölgyfa: *saksan-t.* bükkfa || *Tammi-kuu* Januárus.
Tammikko v. **tammisto** tölgyes, tölgy-erdő.
Tammo eset, véletlen esemény, baleset (Loits. 173, b).
Tammo- v. **tammoa-**, if. **-ota** = *tammaa-* (Loits. 19, b).

Tampea merev.
Tampistu- megmerevedni, megdermedni.
Tamppi [sv.] feszítő-vas (Kivi II, 505).
Tamppu [sv.] apróra őrlött polyva v. szalma: *olki-t.* (Kant. 107, b).
Tamputta- törni v. őrlni (polyvát, szalmát: San. 217).
Tamu rend; helyes fölfogás, értelem.
Tana kész állapot, készen levés (vmire).
Tanakka v. **tanea** merev, erősen álló; komoly, nyugodt (Kal. 23, 102); kész, készen álló.
Taneutu- megállapodni, erősen állóvá lenni.
Tangoitta- rúddal ellátni v. mérni; kipécézni.
Tanhu = *tanhua*.
Tanhu táncz, játék || *Tanhu-juoksu* táncz (két hosszú sor között: Kal. 11, 308).
Tanhua két felől bekerített marhasapás; sikátor; barom-udvar; akol, istálló, félszer.
Tanhua-, if. **-uta** ugrálni, tánczolni (Suon. I, 16) || *Tanhuile-*, if. **-lla** frequ. (Kal. 11, 130).
Tanhue, **-ut** = *tanhua* (Sat. I, 3).
Tanhuva = *tanhua* (Loits. 123, a).
Tanikka: *jalka-tanikassa* gyalogszerrel, az apostolok lovain.
Tankkaa-, if. **-nkata** feszesen viselkedni; akadozni, dadogni.
Tankista- merevíteni, feszessé tenni || *Tankistu-* med.
Tankko idomtalan darab, gomoly (Loits. 251, a).
Tanko [g.] rúd.
Tankutta- dadogni, hebegni, aka-

dozva v. nehezen v. lassan beszélni.

Tannerta- pázsitot ellapátolni; talajt keményre taposni; irtásföldet újra égetni; földhöz vágni (birkózás közben) || *Tannertu-* begyepesedni, keményedni (föld).

Tano hosszú nyírfahéj-darab || *Tano-kenkä* nyírfahéj-czipő (San. 404).

Tanokkaa, -okas = *tano-kenkä*.

Tanotta- nyírfahéjjal körültekerni; 2) kinyújtani; vágyakozni, áhítozni, kívánczolni.

Tanska Dánország; dán nyelv.

Tanskalaise, -n dán.

Tanssaa-, if. -sata v. tanssi- [sv.] táncolni.

Tanssi [sv.] táncz.

Tanssijaise, plur. -set tánczvigalom, bál.

Tantari [sv.] zászló, lobogó; 2) álló gerenda.

Tantere, -nner v. tanteree, -re pázsitos térség; keményre taposott föld; mező, tér: *haistella tan- nerta* fübe harapni (= meghalni).

Tanttu gyermekruha.

Tanu fehér fejkötő.

Tapa szokás, erkölcs; mód: *tavan taiten* akadálytalanul, pontosan; *tavan takaa* időről-időre; *samalla tapaa* szintügy, hasonlóképpen; *aika tavalla* derekasan; *tavallansa* a maga módja szerint; *minulla v. minun on tapana* szoktam; *millä tavoin* miképpen, mi módon || *Tapa-turma* véletlenség, baleset: *tapa-turmasta* véletlenségből; *-turmaise, -n* előre nem látott, véletlen, nem szándékos.

Tapaa-, if. tavata nyúlni vmi

után, megkapni; találni || *Tapai- le-, if. -lla* kapkodni vmi után | *tapautu-* jönni találni; történni: *t. riitaan* vitába keveredni, összeveszni, összekapni.

Tapahtu- történni; véletlenül jönni, jutni (Kal. 26, 396).

Tapahtuma v. tapahtumukse, -us esemény.

Tapaise, -n, a. rel. tapa; -nemű, -szerű, -hoz hasonló: *hän on isänsä t. apjára ütött; eläimen-t.* állatias; *meden-t.* mézszerű.

Tapaukse, -us eset, esemény.

Tapitta- csappal ellátni.

Tapliikkaise, -n foltos, babos, pettyegetett (Kal. 35, 188).

Taplikki foltos, babos v. pettyegetett állat.

Tappa- agyonütni, megölni, levágni (marhát); csépelni || *Ta- patta-* caus. (Kal. 31, 226) | *tap- pele*, if. *tapella* verekedni, küzdeni.

Tappajaise, -n: *sian-tappajaiset* (plur.) disznótor.

Tappara [or.] bárd, fejsze; csata- bárd (Kal. 17, 24).

Tappeliaa, -ias verekedő, verekedni szerető; verekedő ember.

Tappelo, tappelu v. tappelukse, -us verekedés, kéztusa, csata, ütközet || *Tappelo- v. tappelu-tan- tere, -nner* csatatér.

Tappeloittele-, if. -oitella verekedni (Kant. 40, a).

Tappi [sv.] csap.

Tappio vereség, veszteség.

Tappo ölés: *mies-t.* emberölés || *Tappo-tantere, -nner* harcztér, csatatér.

Tappuime, n. tapuin sulyok

(mosásban levő ruha paskolására).

Tappura csepű, kócz (Kal. 35, 57).

Tappuroitse-, if. -oita csepűvel v. kócczal betömni || *Tappuroittu*- v. *tappuroitu*- csepűsödni, kóczosodni.

Tapsuttele-, if. -utella tipegni, tapiskálni, böczörészni (Kivi I, 69).

Tapsutukse-, -us tipegés (Kivi II, 412).

Tapuli [sv.] állás, állvány: *kello-t*. harang-torony (Loits. XX).

Taputta- ütögetni, veregetni: *t. käsiä* tapsolni || *Taputtele*-, if. -utella frequ.: *astua t.* fürgén lépkedni (Kal. 50, 301).

Taputukse-, -us, n. act. *taputta*:- *kätten-t.* taps.

Tarakka [or.] nyereg mögé kötött batyu: *istua tarakalla* v. *tarakassa* nyereg mögött (ló farán) ülni.

Taratta- csacsogni, fecsegni, tereferélni.

Taree-, -re = *tarakka*.

Tarha [litv.] kerítés (Kal. 26, 584); kerített hely, kert || *Tarhapöllö* füles bagoly | —*latvaise*, *zn* kerek v. széles csúcsú (Kal. 20, 220).

Tarhaa-, if. -hata bekeríteni, kerítéssel körülvenni.

Tarhaisime-, -in = *tarha* (San. 191).

Tarhilo pányva: *taka-t.* id. (Kant. 311, b).

Tarhoitta- = *tarhaa*-.

Tarhuri udvarór, házi ór: *puu-t.* kertész.

Tarina elbeszélés, rege, mese, adoma.

Tarinoitse-, if. -oita elbeszélni, beszélgetni, regélni, mesélni.

Taritse-, if. -ita = *tarjoa*- (Kant. 201, b).

Tarjo kínálat, ajánlat: *myydä tarjolla* elárverezni; *panna tarjolle* ajánlani; *olla tarjona* rendelkezésre állani, kapható lenni.

Tarjo- v. *tarjoa*-, if. -ota kínálni || *Tarjoutu*- kínálkozni, ajánlkozni | *tarjottele*-, if. -otella kínálgatni.

Tarjomukse-, -us ajánlat.

Tarjottime-, -otin táleza.

Tarkasta- figyelni, pontosan megvizsgálni, megnézni, átnézni || *Tarkastu*- éles elméjűvé, figyelmessé, pontossá lenni.

Tarkastukse-, -us figyelem, vizsgálat.

Tarkene-, if. -rjeta hideget kiállani, nem fázni (Kivi II, 174; Kant. 10, a); 2) merni vmitől, rávehetni magát vmire: *en tarkene mennä* nem mehetek v. merek menni (a hidegtől).

Tarkista- pontossá tenni, élesíteni; irányozni.

Tarkka pontos, szigorúan ügyelő, figyelmes, éles, éles elméjű, okos: *tarkalleen*, *tarkoilleen*, *tarkkaan*, *tarkoin* v. *tarkasti* pontosan || *Tarkk'-ampuja* jólövő, vadász (katoná).

Tarkkaa-, if. -rkata = *tarkasta*-, *tarkista*:- *tarkkaavaise*, *zn* figyelmes, pontosan ügyelő.

Tarkoitta- czélozni, vmire törekedni; érteni (vmit vmin): *hän tarkoittaa hyvää* jót akar; *mitä sinä sillä tarkoitat* mire czélzol azzal v. mit értesz azon v. mit akarsz azzal?

Tarkoittime, -oitin irányzó, légy (puskán).

Tarkoitukse, -us cél, szándék || *Tarkoitus-perä* vég-cél.

Tarma v. **tarmo** erő (Kal. 35, 18).

Tarmokse, -os erőtlenség, aléltáság.

Tarmoutu megerősödni, erőre kapni; magához térni.

Tarnu = *turnu*.

Tarpa zurboló, turbokló.

Tarpaisime, -in = *tarpoime*.

Tarpea szűk, szegényes, hiányos.

Tarpee, -rve (-rves, -rvis) [g.] szükség, kellet: *on tarpeen* szűkséges, kell; *saada tarpeensa* v. *tarpeeksi* v. *tarpeeksensa* eleget kapni, megelégetni; *tarpeeksi* eléggé; plur. *tarpeet* szükséglet, hozzávalók.

Tarpeellise, -n szükséges.

Tarpeettoma, -eeton szükségtelen.

Tarpo zurboló, turbokló; zurbolás, turboklás: *t-nuotta* húzóháló, gyalom (Kant. 156, b).

Tarpo zurbolni, turbokolni || *Tarpaise* v. *tarraise*, if. -sta hirtelen csapni, ütni, vágni (Kal. 2, 176).

Tarpoime, -rvoin zurboló, turbokló (Kal. 18, 128).

Tarttu ragadni, megakadni; megfogni, hozzáfogni, megragadni: *tarttuva* (v. *tarttuvainen*) tauti ragadós betegség || *Tartutta* caus.

Tartunnaise, -n ragadós; ragadós betegség, kiütés (Loits. 97, b).

Taru = *tarina*.

Taruile, if. -lla = *tarinoitse*.

Tarvaa, -vas jávorszarvas (Kal. 3, 170).

Tarvaise l. *tarpo*.

Tarvis l. *tarpee*.

Tarvitse, if. -ita szükségelni: *tarvitsee* kell, szükség.

Tasa egyenlő magasság, egyenes tér: *panna* v. *jakaa tasaa* v. *tasaa* v. *tasaa* egyenlően elosztani; *lumi on aidan tasalla* a hó egyenlő magasságban van a kerítéssel || *Tasa-arvoise*, -n egyenlő értékű, egyenlő rangú | —*jako* egyenlő részekre osztás | —*luku* kerek szám | —*mielise*, -n nyugodt kedvű, csendes | —*määrä* arányosság | —*paino* egyensúly | —*puolise*, -n részrehajlatlan | —*pää*: t. *tappelo* egyenlő (=mindenikre nézve egyaránt veszedelmes) csata (Kal. 18, 158) | —*rinta*: -rinna mellett egymás ellen (Kal. 49, 224) | —*valta* köztársaság.

Tasaa, if. -sata egyengetni, egyenlővé tenni, egyenlő részekre osztani: *päivän-tasaa* egyenlítő (aequator) || *Tasaantu* v. *tasautu* med.; nyugodt kedvűvé lenni, csendesedni.

Tasaise, -n egyenlő (magas), egyenletes, egyenes, síma; nyugodt kedvű, csendes.

Tasakka egyenlőség, egyenleteség: *tasakkaa* egyenlően v. egyenletesen elosztva.

Tasanko sík, sík föld, róna.

Tasaukse, -us, n. act. *tasaa*: *päivän-t.* éj-nap-egyenlőség (aequi-noctium).

Tasi = *tasaa* (Kivi II, 161).

Taskime, -in = *talso*.

Tasku [sv.] zseb || *Tasku-matti* zsebbevaló pálinkás-üveg (Kivi II, 197).

Taskuttele, if. -utella kalapálni, ütögetni, csapkodni (Loits. 308, a).

Tasma v. **tasmea** erős (Loits. 334. b).

Tasmakkaa, **-akas** széles koronájú.

Tasoitta- egyenlővé tenni, egyengetni, simítani; jóvá tenni, megtéríteni.

Tassaa-, if. **-sata** csendesen mozogni, csoszogni || *Tassaile*-, if. *-lla* frequ. (Kivi II, 199) | *tassahtamom*. (San. 224).

Tassi- csoszogni; 2) petézni, tojózni, megbóbáznai (San. 244).

Tassu csoszogás.

Tassu [sv.] állati lábfej, talp, (medve-t.), mancs, tappancs (Kivi I, 233; II, 155).

Tassukka csendesen járó, csoszogó.

Tassutta- csöndesen járni; csoszogni.

Tasti- akadályozni, csendesíteni, csillapítani, szelidíteni (San. 412).

Tatarilaise, **-n** tatár.

Tatee, n. **tade** (dial. *tae*, *taet*) ganéj, trágya || *Tade-tunkio* trágya-domb, ganéjdomb (Sat. III, 16).

Tatio nyugodt kedvű, csendes ember (San. 185).

Tattari [sv.] tatárka, pohánka; 2) cigány.

Tatti gomba (San. 558).

Tattis köszönöm (gyermek-ny.: Kivi II, 89, 152).

Taudistu- megbetegedni.

Tauko [g.] kötél; szalag (Loits. 263, b).

Taukoa-, if. **tauota** (**tauvota**) elállni, megszűnni: *taukoomatta* szüntelenül, szünet nélkül.

Taukse-, **-us** mög (vmi mögött való tér); 2) készlet.

Tauku- = *taukoa*.

Taula tapló.

Taulaa-, if. **-lata** taplót használni v. adni.

Taulakkaa-, **-akas** lusta, késedelmes, késlekedő.

Taulasta- lustálkodni, késlekedni; 2) taplót szedni.

Taulu [sv.] tábla, táblázat; festmény, kép.

Taulusto képgyűjtemény; 2) táblázatos munka.

Tauna szelíd, jámbor, csendes.

Tauru porhanyó, puha; 2) leháttatlan szurkosfa (kátrányfőzésre való).

Tauru- v. **tauru**-, if. **-uta** porhanyóvá lenni, puhulni; duzzadni, dagadni.

Tausta mög (vmi mögött való tér).

Tauti [g.] betegség: *kulku-t.* járványos betegség.

Tautiutu- megbetegedni, betegessé lenni.

Tautta-ért, végett (Sat. II, 26).

Tavaa-, if. **-vata** [sv.] bötűzni, szótagolni, sillabizálni.

Tavallise, **-n** szokott, közönséges: *tavallisen hyvä* meg lehetős jó; *tavallisesti* közönségesen.

Tavara [litv.] áru, jószág, holmi.

Tavasta- szokni.

Tavattoma-, **-aton** szokások v. erkölcsek nélkül való (Kal. 23, 81); szokatlan, nem közönséges: *tavattoman kaunis* rendkívül szép.

Tavaukse-, **-us** bötűzés, szótagolás, sillabizálás.

Tavi kácsafélékhez tartozó vizi madár (anas crecca: Kal. 22, 412).

Tavoitta- vmit tenni próbálni v. iparkodni, vmi után kapkodni,

keresni, követni, megfogni, elérni.

Tavottoma, -oton = *tavattoma* (Loits. 12, b).

Tavu, tavuu v. tavue, -ut szótag; *tavuisse*, *n* szótagú.

Tavusta = *tausta*.

Te ti.

Tee [sv.] *thea*.

Teeksentele l. *teke*.

Teelmä munkában v. készülőben levő vmi; csinálmány.

Teentele l. *teke*.

Teere, -ri [or.] = *teire*.

Teeskele, teeskentele l. *teke*.

Teeskelemykse, -ys tettetés.

Teettä l. *teke*.

Tehdastele, if. -lla gyári üzletet folytatni.

Tehdikkö ige (verbum).

Tehkeä v. *tehkä* lusta, lomha, lassú, késedelmes.

Tehkäänty ellustulni, lassúvá lenni, kifáradni.

Teho foganat, hatás, erő.

Tehoa, if. -ota hatni, foganattal bírni (Kal. 41, 26); tenyészni, fejlődni.

Tehointu hatásossá, foganatossá lenni, fejlődni, tenyészni kezdeni.

Tehoisa, *tehokka*, -okas v. *te-hollise*, *n* foganatos, hatásos, erős.

Tehottoma, -oton hatástalan, foganatlan, erőtlen (Kal. 48, 309).

Tehtaa, -hdas műhely, gyár.

Tehtailia gyáros.

Tehterise, *n* csillagos (? — Kant. 268, b).

Tehto = *teho*.

Tehtoisa v. *tehtoise*, *n* = *tehoisa* (Loits. 29, a; 57, b).

Tehtyise, *n*, dim. *tehty* l. *teke* (Kal. 10, 280).

Tehtävä l. *teke*.

Teiakka l. *heia*.

Teijaa, if. -jata könnyedén lépkedni, tipegni.

Teijakka = *teiakka*.

Teikari piperés uracs, divat-uracs (Kivi II, 138).

Teikkaa, if. *teikata* v. *teikku* = *teijaa*.

Teikki rúd, pózna.

Teikäläise, *n* ti közületek való, hozzátok tartozó.

Teilaa, if. -lata [sv.] kerékre feszíteni.

Teili [sv.] kerék (Loits. 112, b).

Teini [sv.] deák.

Teire, -ri [or.] nyírfajd.

Teiska, parall. *heiska* (San. 348).

Teiskaa, if. -kata kapálódzni, rugdalódzni (Kivi II, 274); könnyedén lépkedni, tipegni, ugrálni, szaladgálni.

Teiskari = *teikari*.

Teitittle, if. -itellä ön-özni, önnnek szólítani.

Teivi beárnyékolni, útjában állani, kilátást v. világosságot elfogni.

Teke, if. *tehdä* tenni, csinálni, készíteni: *t. työtä* dolgozni; *minun tekee mieli* v. *mieleni tekee* kedvem van; *tehtävä* tenni való, teendő || *Teentele*, if. -nnellä frequ.; refl. *teentelei*, if. -eitä helyezkedni (Kal. 40, 232) | *teeskele*, if. -llä v. *teeskentele* (*teeksentele*), if. -nnellä frequ.; tettetni | *teettä-caus.* | *tekaise*, if. -sta mom. | *tekey*, if. -ytä v. *tekeyty-* tevődni, csinálódni, készülni, lenni vmivé, tettetni magát.

- Tekee**, n. *tee* munka, készülő-fél: *on tekeellä* v. *tekeillä* munkában v. készülő-félben van.
- Tekemykse**, -ys cselekvés, tevés, csinálás; tettetés.
- Tekime**, n. *tein* eszköz, szerszám.
- Tekiä** tevő, csináló, készítő, szerző; (gram.) alany.
- Tekiäise**, plur. -set munka-bér v. -díj: *hyvän-t.* jóvátétel, kárpótlás, ajándékok.
- Tekiällise**, -n (gram.) activum.
- Tekiättömä**, -ätön (gram.) passivum.
- Tekiö** (gram.) személy.
- Tekka** tücsök.
- Teko** csinálás, készítés, tevés, tett, tétemény: *rauhan-t.* békekötés; *hyvä t.* jótett, jótétemény; *työn-t.* munka; 2) összetételben gyakran: ál- || *Teko-palkka* munkabér | —*pyhä* álszent | —*sana* ige (verbum) | —*syy* ürügy.
- Tekoise**, -n, a. rel. *teko*: *oma-t.* maga-készítette; *puoli-t.* félig kész; *koti-t.* otthon készült.
- Tela** kár, romlás; 2) elrontott v. félig megégett darab fa; hengerfa, gurító-fa; ászokfa; plur. *telat* állvány, állás.
- Telaa**-, if. -lata ártani, megrontani, elpusztítani, megölni (Loits. 58, b).
- Teli** henger-fa, gurító-fa: *jää-t.* jégdarab.
- Telikkä** [or.] karé; négykerekű paraszt-szekér.
- Telikkä** = *tadikko* (?) — Kant. 89, a).
- Telinee**, -ne, plur. *telineet* állvány, állás.
- Teljo** [g.] evező- v. ülőpad csónakban (Kal. 18, 129); fenékdeszka (csónakban).
- Telke**, -ki v. *telkime*, -ljin retesz, závár, tolózár: *panna telkeen* bereteszelni.
- Telkee**, -lje bereteszelt állapot.
- Telkeä**-, if. -ljeta v. *telki*- v. *telkiä*-, if. -ljita bereteszelni, bezárni (Kivi II, 180) || *Teljittä*-retesszel v. tolózárral ellátni; bereteszeltetni | *telkaise*-, if. -sta mom.
- Telkki**- féllábon ugrálni, tipegni, lépkedni (Kal. 36, 299).
- Telkki**- v. *telkitse*-, if. -itä ékelni, beékelni, czövekelní, bedugni (Kal. 9, 418) || *Telkittä*- intens.; refl. *telkittäi*-, if. -äitä beékelni magát (Kal. 12, 219).
- Telkkime**, -lkin ék, czövek; elzáró v. bedugó eszköz (Kal. 9, 413).
- Telkkä** kacsafajta madár (anas clangula).
- Telkyttä**- ide s tova mozgatni, rázni (Loits. 320, a) || *Telkyttele*-, if. -ytellä frequ. (Kal. 43, 360); ringatni (Kant. 168, b).
- Telli**- taposni (Kant. XXII).
- Tellittele**-, if. -itellä = *telkyttele* (Kal. 43, 320).
- Tellukka** mámor, részegség (Kivi I, 173).
- Tellusta**- ügetni, czammogni.
- Tellää**- v. *telläjä*-, if. -lätä törni (apróra: Loits. 327, b); taposni (Kant. 239, b).
- Telmee**, -me lárma, zaj (Kivi II, 193).
- Telmi**- = *telmää*- (Suon. II, 79).
- Telmä**- v. *telmää*-, if. -mätä lármaezni, zajogni (Sat. I, 135).
- Teloä**-, if. -ota = *telaa*-.

Teloitta- megkárosítani, megsebesíteni, elrontani, elpusztítani, elvesztteni, kivégezni: *teloittaja* hóhér; 2) hengerekkel v. ászokfákkal ellátni; pallózni (Kant. 120, b).

Telta v. telttä [g.] sátor, mennyezet.

Teltamoise, *n* sátor-lakó; gazdag, boldog, hatalmas (Kal. 19, 409).

Telttuise, *n* csomó (? — San. 550).

Telturi mennyezet-tartó (ember).

Telukse, *-us* állvány.

Temmaa, if. *-mmata* rántani, ragadni, tépni || *Temmaise*, if. *-sta* mom.

Temmellykse, *-ys*, n. act. *temmel-tä* (Kivi I, 156).

Temmeltä lármázni, zajogni.

Temminkäise, *n* virágos; tiszta, rendes, csinos (?) v. sötét színű, barna (? — Kal. 25, 135).

Temmo = *tempo* || *Temmotta* caus.

Temmottime, *-otin* rántó, ragadó v. tépő eszköz (lópata, sasköröm, stb. epithetonja: Kal. 17, 456; 19, 190).

Tempaa, if. *-mmata* v. *tempo* = *temmaa* || *Tempaise*, if. *-sta* mom.

Temppu mester-fogás, fortély.

Tempusta mester fogásokkal élni, fortélyoskodni.

Temua, if. *-uta* zajongani, lármázni, tombolni.

Temähtä = *tömähtä*.

Tengelmlykse v. **tenkelmlykse**, *-ys* akadály (San. 329).

Tengollise, *n* nagy értékű, becses, pompás (Kant. 74, a).

Tenhettäre, *-etär* boszorkány.

Tenho hatás, ható erő; varázserő, varázslat || *Tenhon-päivällise*, *n* megbűvölt, megbabonázott, bajt hozó (Kal. 9, 273).

Tenhoa, if. *-ota* varázsolni, bűvölni || *Tenhotta* intens. (Loits. 325, b).

Tenhollise, *n* v. *tenhoisa* hathatós, erős; varázs-erejű, elbűvölő, véaszt-hozó.

Teni ellenállni, ellenszegülni.

Tenimykse, *-ys* csökönys ló.

Tenka [or.] fél kopék; pénz (Kal. 46, 166).

Tenkeli akadály (San. 271).

Tenkkä akadály, ellenállás, ellenszegülés.

Tenlikka [sv.] czipőszeg, szélesfejű szeg.

Tenä ellenállás, ellenszegülés: *tehdä tenä* ellenállni, ellenszegülni.

Tenästä v. *tenäa*, if. *-näta* = *teni*.

Tenäanty összebonyolodni, összezavarodni.

Teokse, *-os* munka, mű.

Teollise, *n* gyakorlati, ipar.

Teollisuute, *-uus* ipar.

Tepasta aprókat lépni, tipegni.

Tepasta lármázni, zajogni; erőlködni, iparkodni, fáradozni, sürögölni || *Tepastele*, if. *-lla* frequ.

Tepertä erőlködni || *Teperty* fáradságtól leroskadni.

Tepistele, if. *-llä* tipegni, ugrálni, szökdelni.

Tepose, *n* = *teppose* (Kivi II, 158).

Teppo könnyed járás, tipegés; 2) tréfa, csintalanság, pajzanság || *Teppose*, *n* dim.; plur. *-set*: *tehdä*

tepposia pajzánkodni, hunczutkodni, csintalankodni, csinýt tenni, megtréfálni vkit.

Teppo- szökdelni, gyorsan és könnyedén lépkedni (Kant.158,b).

Tepsi- kötelességének eleget tenni, elég lenni, erős v. hathatós lenni.

Tepsuttele-, if. **-utella** szórni, rázni (Kal. 19, 139); 2) = *tepus-tele-*.

Tepustele- v. **teputtele-**, if. **-utella** tipegni, könnyedén lépkedni.

Terhene, **-hen** pára, köd (Kal. 42, 338); 2) szél ellen védett v. csendes hely, meleg hely.

Terhentä- csendességet csinálni, csendesíteni; 2) homályosítani, árnyékolni.

Terho makk (Kal. 2, 76).

Terho széltől ment, csendes; 2) jó erőben levő, friss, fürge, élénk.

Terholaise, **-n** csendes helyen lakó; 2) jó erőben levő; boldog.

Terittä- éllel v. éles hegygyel ellátni, élesíteni, hegyezni; megfejelni (észimát); kalászosodni, magzani.

Termo- eltakarítani, ellapátolni.

Ternee, **-ne** v. **terni** fecs-tej, előtej.

Teroitta- élesíteni, hegyesíteni.

Terre, **-ri** [or.] = *teire* (Kivi II, 526).

Tersaantu- megakadni, beleakadni.

Tersi- újra erőlködni v. megkísérteni (Kivi II, 160).

Tersisty- elcsenévészni, növéseben elmaradni v. megállapodni.

Terska makk; golyó-alakú vmi; nemzövessző makkja: *poika-t.* kölyök, tacska.

Terškyttä- = *tärškyttä-* (Loits. 327, a).

Tersuttele-, if. **-utella** rázni, szitálni; fecsegni.

Terttu bokros virágzat, bojt: *leppä-t.* fülemile-fajta madár (sylvia phoenicurus).

Terva [litv.] kátrány.

Tervaa-, if. **-vata** bekátrányozni, kátránnyal bekenni || *Terrautta-caus.* (Sat. I, 61).

Tervakka szurkos mécsvirág (lychnis viscaria).

Tervakse, **-as** szurkos fa (kátrányfőzésre való: Sat. I, 193).

Terree, **-ve** ép, egészséges: *terve* v. *t. miehelle* (v. *mies*) légy üdvöz (salve); *t. tuloa* v. *tultua* v. *tulemasta* isten hozott (v. hozta); *terve-tulle*, *-llut* szívesen látott.

Terveellise, **-n** egészséges.

Tervehdykse, **-ys** üdvözet.

Tervehti- v. **tervehtä-** üdvözölni: *käydä tervehtimässä* látogatást tenni v. tisztelkedni (vkinél) || *Tervehdy-* meggyógyulni | *tervehdyttä-* üdvözölni (Suon. I, 7); üdvözöltetni.

Tervehyise, **-n** = *terveise* (Kal. 25, 90).

Tervehyttä- l. *tervehti-*.

Terweise, **-n** ép, egészséges; plur. *terveiset* üdvözet: *sanoa, lähettää, viedä terveisiä* üdvözetet mondani, küldeni, vinni; *käydä terveisillä* látogatást tenni.

Terveyte, **-ys** egészség.

Tervey-, if. **-ytä** v. *terveyty-* meggyógyulni, fölépülni || *Terveyttä-* caus.

Terä él, éles hegy; kalász, hüvely, mag: *airon t.* evező lapja v. la-

pátja; *päivän t.* naptányér, nap-sugár; *kesä-aurinko paahtaa koko terältä* (egész erejével); *sukan t.*, *saappaan t.* harisnya feje, czizma feje; *ohra tekee terää* (kalászosodik, magzik).

Teräime, **-äin** élesítő, hegyesítő (Loits. 89, a).

Teräkkää, **-äkäs** éles, hegyes; kalászos, magvas (Kant. 118, a).

Teräkse, **-äs** aczél.

Teräse, **-n**, dim. *terä*; plur. *teräset* rövidszárú harisnya, félharisnya.

Teräsime, **-in** éles eszköz.

Terästä- aczélni, keményíteni, edzeni; 2) megbélyegezni (Kivi I, 293) || *Terästy*- med.

Terävä éles, hegyes.

Terävöittä- élesíteni, hegyesíteni || *Terävöitty*- v. *terävöity*- med.

Terää-, if. **-rätä** éllel, éles hegygel v. pengével ellátni, élesíteni; magvassá tenni; megfejelni (csizmát).

Tesmä rend, pontosság: *tesmälleen* pontosan, rendesen.

Testamentti [sv.] végrendelet.

Tetre, **-ri** [or.] = *teire* || *Tetrye*, **-yt** dim. (Kant. 43, a).

Teuhaa-, if. **-hata** v. **teuho**- lár-mázni, zajogni.

Teukalehta- v. **teukkalehta**- kanyarogni, kígyódní, csúszni-mászni (Kal. 26, 642).

Teuttele-, if. **-otella** ingadozva haladni (Kal. 40, 68).

Teuraa-, **-ras** [g.] vágó-marha.

Teurasta- ölni, levágni (marhát): *teurastaja* mészáros || *Teurastutta*-caus.

Teutaroitse-, if. **-oita** bátortalanul v. taláalomra mozogni (Kal. 2,

153); 2) hánykolódní, henteregni (Loits. 6, b).

Teuto- v. **teutoa**-, if. **teudota** ingadozva haladni (Kant. 302, b).

Teva jávorszarvas.

Tevana v. **tevanki** nagy állat, jávor-gím (? — Kal. 13, 122; Kant. 236, b).

Teyre, **-ri** [or.] = *teire* (Sat. I, 181).

Tiaise v. **tiase**, **-n** czinege (parus).

Tie út: *mene tiehesi* takarodjál || *Tie-ohe*, **-hi** v. **-puole**, **-li** v. **-riere**, **-ri** útszél.

Tiedokkaa-, **-okas** ismeretekben gazdag; varázs-igékben bővelkedő (Kal. 17, 622); tudnivágyó, kíváncsi.

Tiedusta- tudakolni, tudakozni, kémlelni || *Tiedustele*-, if. **-lla** frequ.

Tiehye-, **-yt** utacska (Kal. 15, 149).

Tienaa-, if. **-nata** [or.] csinálni (Sat. I, 131) || *Tienaille*-, if. **-lla** frequ. (Kal. 17, 34).

Tienaa-, if. **-nata** [sv.] szolgálni, bérért dolgozni; érdemelni: *ei se tienaa mitään* v. *mihinkään* nem ér az semmit sem.

Tieno v. **tienoo** környék, tájék, vidék: *joulun tienoilla* karácsony táján.

Tiepottele-, if. **-otella** v. **tieputtele**-, if. **-utella** tipegni, bóczórészni (Kant. 209, a).

Tiera v. **tierottime**-, **-otin** összeállott hó, talphoz tapadó hótömeg v. más anyag (Kal. 9, 126).

Tieraa-, if. **-rata** ténferegni, tétlenül tekeregni; haszontalan dologgal foglalkozni; tréfálni, bohóskodni.

Tiero- irtásföldnek megégetlen helyeit égetni.

Tieroitta- talphoz tapadó hó-tömeget képezni || *Tieroittu-* összeállott hótömeget kapni a talpa alá.

Tierottime l. *tiera*.

Tietee, n. **tiede** tudomány || *Tiedekunta* tudomány-kar, fakultás | —*miehe*, n. —*mies* tudós.

Tieteellise, *n* tudományos.

Tieteile-, if. -llä tudománnyal foglalkozni: *tieteillä* tudós.

Tieten (e h. *tietäen*) tudva, készakarva, szántsándékkal (Kal. 22, 224); *tieteni* tudtomra, tudomásom szerint.

Tieto tudás, tudomás, ismeret || *Tieto-halu* tudnivágyás; —*haluise*, *n* tudnivágyó.

Tieto- = *tiedusta*-.

Tietoise, *n*, a. rel. *tieto*; varázsigékkel ellátott (Kal. 29, 322).

Tietty (e h. *tiedetty*) tudva levő: *se on t.* az tudvalevő (bizonyos, természetes) dolog; *olla tiettyillä* v. *tiettyissä* tudva levő helyen lenni; *tulla tiettyihin* tudomásra jutni, kitudódni; *tietysti* magától érthetőleg, természetesen || *Tiettyse*, *n* dim.; megbízható, biztos (Kal. 30, 59).

Tiettä- = *teettä-*, l. *teke-* (Kant. 134, b).

Tiettävä (e h. *tiedettävä*) tudni való, ismeretes, köztudomású; biztos, megbízható (Kal. 15, 635); *hän on tiettävässä* tudják, hol van; *tulla tiettäviin* ismertetessé, köztudomásúvá lenni.

Tietymättömä, -ätön l. *tietämättömä*.

Tietä-, if. -tää (dial. -tä: Kal. 1, 26) tudni; jelenteni: *minun tietäükseni* tudtomra, tudomásom szerint; *se tietää pahaa* az rosszat jelent; *tiesi* v. *kuka* (*ken*) *tiesi* ki tudja, talán || *Tietele*-, if. *tiedellä* tudakolni (Kal. 36, 322) | *tiety-* tudomásra jutni, kitudódni: *hän on tietyriissä* tudják, hol van; *tulla jonkun tietyriin* vkinek tudomására jutni.

Tietäjä tudó; táltos

Tietämättömyyte-, *yys* tudatlanság.

Tietämättömä, -ätön tudatlan; ismeretlen: *hän on kadonnut tietämättömiin* (v. *tietymättömiin*) egészen v. nyomtalanúleltűnt (=nem tudni, hová lett); *hän on tietämättömissä* (v. *tietymättömissä*) nem tudni, hol van; se híre, se hamva.

Tiheikkö sűrű erdő, sűrűség.

Tihene-, if. -hetä sűrűsödni, tömötté lenni || *Tihentä*- caus. | *tihenty* = *tihene*-.

Tihertä- szivárogtatni; 2) titkon tenni vmit.

Tiheyty- = *tihene-* || *Tiheyttä-* = *tihentä*-.

Tiheä v. **tihkeä** sűrű, tömött; fukar.

Tihinä, **tihise**-, if. -stä = *kihinä*, *kihise*-.

Tihittä- sűrűvé, tömötté tenni (Kal. 2, 12).

Tihkaa-, if. -kata elégtelen lenni, hiányzani, nem telni (vmire).

Tihkaantu- kifáradni, kimerülni, ellankadni.

Tihkaise-, if. -sta hirtelen sűrűvé v. tömötté tenni; bedugni.

Tihkeä l. *tiheä*.

Tihku sűrű, tömött (San. 479); takarékos; kevésel beérő; 2) finom nedvesség, harmat, szivárgás, csepegés; zokogás.

Tihku-szivárogni, csepegni (Loits. XII); könnyezni, zokogni || *Tihkaise*, if. -*sta* mom. (Kivi II, 422) | *tihutta*-caus., intens.; *tihuttele*-, if. -*utella* frequ.; aprózva tenni vmit: *astua t.* (Kant. 275, a).

Tihkuri nyérez (mustela lutreola: Kivi II, 45).

Tihma v. **tihmu** permeteg || *Tihma-silmä* = *tihru-s.*

Tihma = *tesmä*.

Tihnu = *tihma*.

Tihnutta-permetezni.

Tihoa-, if. -*ota* sisteregni, forni; szivárogni, csepegni.

Tihro v. **tihru** csípás v. csepegős szemű ember || *Tihru-silmä* csípás v. csepegős szem v. szemű.

Tihrutta-csöpörészni, permetezni; 2) meredten nézni, pislogni.

Tihu gonosz, durva, gaz (Kal. 27, 320).

Tihu- v. **tihua**-, if. -*uta* = *tihku*- (Kivi II, 305; Oks. 170).

Tihunti [sv.] tized.

Tiase, *n* = *tiase*.

Tiikka vánkös-cziha.

Tiilari kengyel.

Tiile-, *li* v. **tiili** [sv.] téglá.

Tiima [sv.] óra (stunde).

Tiima = *tihma*, *tesmä*. [160].

Tiimellykse-, *ys* birkózás (Kivi II,

Tiinee-, *ne* terhes, vemhes.

Tiinu [sv.] boeska, kád.

Tiipperrehtä-tipegni (Kant. 24, a).

Tiipottele-, if. -*otella* billegni, himbálódzni (San. 154).

Tiira nagy halászska (sterna hi-rundo: Sat. I, 6).

Tiirikka [sv.] tolvajkules.

Tiirikoitse-, if. -*oita* tolvajkules-csal fölnyitni.

Tiirin: *t. liirin* egyedem-begyedem (játszi szavak, jelentés nélkül: Kant. 211, a).

Tiiru = *tiira*.

Tiiru [sv.] kormánylapát (Kant. 263, a).

Tiisa sajtukacsz.

Tiiski [sv.] pohárszék (San. 333); 2) csésze (Kal. 27, 110).

Tiiski takarékos, fukar.

Tiistai v. -*taki* [sv.] kedd.

Tiisti kis kutya, kutya-kölyök.

Tiistittä-kutyát magához édesgetni; kutyának nevezni.

Tiiti v. **tiitise**, *n* fasz.

Tiitiäise, *n* = *tiase* (Kivi II, 260).

Tiivene-, if. -*vetä* sűrűvé, tömötté lenni.

Tiivi csinos, kényelmes (Kant. 103, a); 2) = *tiivii*.

Tiivii-, *vis* sűrű, tömött; erős; pontos, szorgalmas; takarékos, fukar.

Tiivistä-sűrűvé, tömötté tenni, sűríteni || *Tiivistele*-, if. -*llä* frequ.; pontos lenni, takarékoskodni, fukarkodni | *tiivisty*-med.

Tijase, *n* = *tiase*.

Tika [g.]: *t.-puu*, plur. -*puut* lajtörja, létra.

Tikahta-mocczanni, mukkanni.

Tikahtu-megfulladni, lélekzetből kifogyni (pl. nevetében).

Tikaise-, if. -*sta* ráförmedni, rári-vallani (vkire).

Tikari [g.] gyilok, tör.

Tikka harkály.

Tikka karó, rúd, pózna.

Tikkaa, n. **tikas**, plur. *tikkaat* = *tika-puut*.

Tikkaa-, if. **tikata** [sv.] kötni (harisnyát); hímezni, hímet varrni, kivarrni.

Tikkari [sv.] kötő, hímező.

Tikkelä savanyás, keserű; 2) fukar, zsugori.

Tikku [sv.] szálka, faszálka, szilánk || *Tikku-rinta* szilánk-rakás (Kant. 60, a).

Tikkuri [sv.] tíz, tíz darab.

Tikkuri gyapjú-keзtyű.

Tiku gőz, széngőz.

Tikua-, if. **-uta** gőzölögni || *Tikut-ta* szemet csípni (gőz, füst).

Tikura gőz, széngőz, füst (Kivi II, 401).

Tikutta szalaggal összefonni (haját).

Tikuttee-, **-ute** kötő, szalag (hajfonatba való); hajfonat.

Tila hely; telek; állapot, alkalom; (gram.) fok (gradus): *tilasta* helyett, gyanánt || *Tila püü* alkalom; *päise*, *n* alkalmi.

Tilaa-, if. **-lata** megrendelni, előfizetni.

Tilaisuute-, **-uus** helyzet, alkalom.

Tilallise-, *n* telkes gazda.

Tilasto statisztika.

Tilava téres, tágas.

Tilhi selyemfarkú locska (Kivi II, 148). [adni.]

Tili számadás: *tehdü t.* számot

Tilka folt, darabka, forgács; 2) csepp || *Tilka-tuppe*-, *-pi* foltos hüvely v. tok, v. ilyent viselő (Kant. 106, b).

Tilkahta csöppenni; kifolyni az utolsó cseppig (Kant. 276, a).

Tilkitse-, if. **-itä** v. **tilkki** be-
dugni, bedugtatni.

Tilka = *tilka* (Kal. 9, 389).

Tilkaa-, if. **-lkata** darabokra vagdálni, darabokat betoldani, foltozni; 2) csöpgögni.

Tilkee-, **-lke** czövek (Loits. 296, b).

Tilkkime-, **-lkin** czövek, ék.

Tilku = *tilka*.

Tilkuile-, if. **-lla** darabokra vagdálni.

Tilkoitta = *tilkaa*-.

Tilkutta csepegtetni (Kant. 208, b).

Tillasta daczosan v. fenyegetve követelni (Kivi I, 259).

Tillukse-, **-us** rövidszárú harisnya, félharisnya.

Tilsa = *tiera*.

Tilsoittu = *tieroittu*-.

Tilukse-, **-us** v. **tilusta** telek, földbirtok, jószág.

Timantti [sv.] gyémánt.

Timppi hajszalag, homlokkötő.

Tina [g.] czin || *Tina-rinta* czinmellesatos (Kal. 4, 428); csengőhangú (Kal. 2, 372).

Tinaa-, if. **-nata** czinezni.

Tinka [sv.] = *tinki*.

Tinkaa-, if. **-ngata** v. **tinki** alkudni.

Tinki [sv.] kialkuváz, alku, meg-
egyezés.

Tinnertä havat keményre taposni.

Tinnittä harsányan v. élesen hangzani.

Tinttaile-, if. **-lla** hörpintgetni, kortyantgatni.

Tintti korty (pálinka).

Tipa csibe, pizse, apró csirke (Kant. 215, b).

Tipahta l. *tippaa*-.

Tipakoitse-, if. **-oita** csöpögni, csöpörészni.

Tipla = *täplä*.

Tipo, tippo v. **tipposen** egészen : *t. tyhjä* egészen üres ; *mennä t. tiehensä* elkotródni, elhordani magát.

Tippa csepp.

Tippaa-, if. **tipata** v. **tippu-** csöpögni || *Tipahta-* csöppenni | *tipahutta-* csöppenteni | *tiputta-* csöpögtetni ; *tiputtele-*, if. *-utella* frequ. : *astua tiputellen, taputellen* tipegni (Sat. I, 127).

Tippo, tipposen l. *tipo*.

Tippu = *tippa*.

Tippu- l. *tippaa-*.

Tipsuttele-, if. *-utella* tipegni.

Tiraja-, if. **-rata** = *tirise-* (Loits. 106, b) || *Tirahta-* mom.

Tirheä haragos, zsémbes.

Tiri: *silmät tirissä* félig behúnyt v. hunyorgó szemmel (Kivi II, 407) || *Tiri-silmäise, n* félig behúnyt v. hunyorgó szemű (Kivi II, 111).

Tirinä csörgés, csörgedezés, csengés (Kal. 32, 386).

Tirise-, if. **-stä** csörgedezni, szivárogni (Sat. III, 6).

Tiristä- v. **tirittä-** szemét félig behúnyni, hunyorgatni (Kivi II, 407).

Tirkahta- kukkantani.

Tirkatti fejkötő, fátyol.

Tirkeä gyors, fürge.

Tirkistä- kandikálni, kukucsákalni || *Tirkistele-*, if. *-llä* frequ.

Tirkka [sv.] = *tiirikka*.

Tirkkaa-, if. **-rkata** [sv.] = *tiirikoitse-*.

Tirkkene-, if. **-rketä** megszűnni, eltűnni, kevesbedni.

Tirppo- érnei (-ig) (? — Loits. 306, b).¹

Tirskee, -ke = *tirskuna*.

Tirsku- csicseregni, csiripelni (Kal. 2, 251); vihogni, elfojtott hangon nevetgélni (Kivi II, 262); tüsszögni; horkolni, fújni, sziszegni || *Tirskahta-* mom. : *t. nauruun* elnevetni magát.

Tirskuna, n. act. *tirsku-* (Kivi II, 301).

Tirso messzire kiálló vég, hosszúorr.

Tiski [sv.] asztal (Kal. 50, 242).

Tislaa-, if. **-lata** [sv.] lepárolni, destillálni.

Tislaime, -ain retorta.

Tisma = *tihma* 2.

Tissi [sv.] csecs, emlő (Kant. 280, a).

Tissutta- puha cipőben járni, halkkal v. könnyedén lépkedni; halk hangot adni : *itkeä t. pityeregni*, elfojtva sírni.

Titise-, if. **-stä** csipegni, csicseregni.

Titu- fölüdülni, fölfrissülni.

Tiu [sv.] húsz darab.

Tiuha = *tiheä* (Kivi II, 343).

Tiuhti v. **tiehtia** szabadon (kocsi v. szán elé nem fogva) járó v. futó ló v. ökör; üres kocsi v. szán (az előtte haladóhoz kötve).

Tiukamaise, n szükecske, keskenyke (Loits. 340, b).

Tiukka feszes, szoros, szűk, takarékos, fukar : *tehdä tiukkaa jollekulle* sarokba szorítani v. szorultságba hozni vkit ; *raha on tiukassa tilassa* szűken van a pénz ; *tiukassa taitaa olla pääsemi-* sesi bajosan szabadúlsz ki ; *puhua*

- tiukkaan* (röviden, egyenesen, szószaporítás nélkül: Sat. IV, 11); 2) csepp.
- Tiukkene-**, if. *tiuketa* sürűbbé, szűkebbé, szorosabbá lenni.
- Tiukku** csepp.
- Tiukku-** csepegni || *Tiukahta-* cseppenni | *tiukutta-* csepegtetni.
- Tiuku** csipegés; csengés; kolomp, csöngő (Kal. 32, 386).
- Tiuku-** csipegni; csengeni.
- Tiunti** [sv.] = *tihunti*.
- Tiurii, -ris** [g.] drága, becses.
- Tiuru** fejrészes (cyprinus alburnus).
- Tiuru-** szívárogni, szökni (folyadék), feresegni.
- Tiuskaa-**, if. *-kata* haragosan beszélni, ráförmedni vkire || *Tiuskaise-*, if. *-sta* v. *tiuskahta-* mom.
- Tiuskea** haragos, dühös (Kivi II, 284).
- Tiuski, tiusko-** v. **tiusku-** = *tiuskaa-*.
- Tivaa-**, if. *-vata* szóval megtámadni.
- Tiveä, tivi** v. **tivii, -vis** = *tivii*.
- Tiyrii, -ris** [g.] = *tiurii* (Sat. I, 32).
- Todellise**, en valódi, igazi.
- Todellisuute, -uus** valóság.
- Todenta-** = *todista-*.
- Todesti** igazán.
- Todista-** igaznak állítani, erősíteni, megerősíteni (állítást); bizonyítani: *todistaja* bizonyoságtévő, tanú.
- Todistee, -te** bizonyíték, bizonyosság.
- Todistime, -in** bizonyíték.
- Todistukse, -us** bizonyítás, bizonyíték, bizonyosság, bizonyítvány.
- Tohina** suhogás, zúgás, zaj (Kant. 105, a).
- Tohise-**, if. *-sta* suhogni, zúgni, zajogni || *Tohista-* caus.
- Tohitta-** szaladni, futni.
- Tohkió** esetlen v. idomtalan v. nehézkes vmi; 2) = *tohko*.
- Tohko** tökfilkó: *laivan t.* fartőke.
- Tohlo** bamba, dőre, bohó; 2) szarv-velő.
- Tohlukse, -us** késedelmes, lassúskodó ember.
- Tohmea** iszapos; hóval borított.
- Tohmela, tohmelo** v. **tohmerno** iszap, laza hó; 2) gyámoltalanság, ostobaság.
- Tohmerta-** iszapban járni; 2) ügyetlenül dolgozni, kontárkodni.
- Tohri-** turkálni; összeférezelni, összetákolni.
- Tohti-** merni, merészelni.
- Tohtori** [lat.] doktor, orvos; *tohtorinna* doktorné.
- Tohtoroi-, if. -oida** orvosolni (Sat. I, 33).
- Tohu** zaj, láрма: *tüydessä tohuussa* tobzódva, nagy dínom-dánomban (Kivi I, 79).
- Tohu** por.
- Tohu-** v. **tohua-**, if. *-uta* zajongani, lármázni.
- Tohu-** v. **tohua-**, if. *-uta* porzani.
- Tohveli** [sv.] papucs.
- Tohverikko** tökfilkó (Loits. 110, b).
- Toi** (dial.) = *tuo*; plur. *noi*.
- Toikkaa-**, if. **toikata** találomra döfni.
- Toikkaroi-, if. -oida** inogni, tántorogni; találomra v. vaktában tenni vmit, kontárkodni.
- Toikko** hosszú, hosszadalmas (?— Kivi II, 487) || *Toikko-häntä*

hosszú-farkú (tehén epithetonja : San. 292).

Toikkoise, *~n* l. *yksi-t.* (*yhte*).

Toime, *-mi* foglalkozás, dolog-elintezés, munkafolytatás: *tulla toimeen* boldogulni, ellenni vmivel; *panna toimeen* létre hozni, végrehajtani; *saada toimeen* véghez vinni, létre hozni; *toimessansa* komolyan, nyugodtan (Sat. II, 218) || *Toimi-kunta* igazgatóság, bizottság.

Toime, *-mi* mellékfonal.

Toimea-, if. *-eta* foglalkozni, intézni v. végezni (dolgot); 2) alakulni, létre jönni, magához térni (Kal. 15, 284).

Toimekkaa, *-ekas* v. *toimeliaa*, *-ias* v. *toimellise*, *~n* munkás, dolgozó.

Toimentu magához térni, eszméletre jönni. [170, a).

Toimeva = *toimekkaa* (Kant.

Toimi- foglalkozni, munkálkodni || *Toimiskele*-, if. *-lla* frequ. | *toimitta*-végezni (munkát), rendje szerint megtenni; szerezni, megcsinálni, elintézni, gondoskodni vmiről; szerkeszteni: *toimittajaszerkesztö*.

Toimikkaise, *~n* négy-nyüstű (Sat. II, 90).

Toimitukse, *-us* foglalkozás, munka-végzés, teendő; szerkesztés, szerkesztőség; igazgatóság; plur. *toimitukset* munkálatok.

Toinnukse, *-us* fölödült állapot (mély álom után).

Tointu- v. **toipu**- magához térni, fölödülni, erőre kapni || *Toinnutta*- v. *toivutta*- caus.

Tointumukse v. **toipumukse**, *-us* magához térés, fölödülés, erőre kapás.

Toisa máskép (Kant. 256, a).

Toisaalla (*toisialla*) másutt; *toisaalta* (*toisialta*) másunnan; *toisaalle* v. *toisaanne* (*toisialle*, *toisianne*) máshová.

Toise, *~n* más, másik, második: *toise*, *~n* — *toise*, *~n* egyik—másik; *toisna* v. *toissa* (v. *tois-*) päivänä tegnapelőtt; *toisna* v. *toissa vuonna* harmad-éve; *kaksi-toista* tizenkettő; *tavalla tai toisella* egy vagy más (=valami) módon; *toisin* másként; *toisin ajoin* v. *toisinaan* v. *toisinansa* néha, hébe-hóba; *tulevat toinen toisensa perästä* egymás után jönnek; *tarttuivat toisensa tukkaan* egymás hajába kaptak; *rakastakaa toisianne* szeres-sétek egymást; *toisesti* másodszor, máskor; másképpen || *Toisens-laise* v. *toisellaise*, *~n* másféle, másnemű.

Toisi- ismételni, újra tenni.

Toisialla l. *toisaalla*.

Toisinto változat, variáns.

Toista- újra v. másodszor tenni, ismételni: *t. peltoa* (másodszor szántani); *toistamiseen* másodszor, újra.

Toistaise, *~n* máskori: *jättää toistaiseksi* máskorra hagyni.

Toiste v. **toisten** másszor; másodszor, újra (Kal. 25, 713; 42, 430).

Toisualla, *-lta*, *-lle* (dial.) = *toisaalla*, *-lta*, *-lle*.

Toitahutta- kürtbe fújni, kürtöltni (Kal. 32, 326).

Toitatta- v. **toitotta**- kürtöltni.

Toito: *t.-häntä* = *toikko-h*: (Loits. 154, b).

Toitotukse, *-us* v. **toitotokse**, *-os* kürtölés, kürt-szó (Kal. 32, 326).

Toitta = *toivutta*-, l. *tointu*-, *toipu*- || **Toittu** = *tointu*-, *toipu*-.

Toitualla, -*lta*, -*lle* (dial.) = *toisaalla*, -*lta*, -*lle* (Loits. 321, a).

Toivee, -*ve* remény.

Toiveroise, -*n* = *tohverikko* (Loits. 347, a).

Toivio remény || *Toivio-retke*, -*ki* zarándoklás.

Toivo remény.

Toivo-reményleni; kívánni, óhajtani || *Toivoksi*-reménykedni | *toivotta*-kívánni, óhajtani: *t. onnea* szerencsét kívánni; 2) reményt adni, ígérni (Kal. 22, 404); *toivottele*-, if. -*otella* frequ.

Toivomukse, -*us* reménység.

Toivonto (gram.) optativus.

Toivotukse, -*us* kívánás, kívánság: *onnen t.* szerencse-kívárat.

Toivutta-l. *tointu*-.

Tojotta-kiállani, kinyúlani.

Tokaa-, if. -*kata* találomra v. vak-tában tenni vmit; csapni, ütni || *Tokaise*-, if. -*sta* mom. (Kal. 31, 31).

Tokahta-v. *tokanti*-v. *tokati*-észrevenni (Kant. 114, b; 248, b).

Tokee, *n.* toe töltés, gát; hal-rekesz (Loits. 117, a).

Toki [sv.] mégis; éppen, alig (Kal. 2, 149); bizonyosan (Kal. 7, 361); valóban, igazán (Kal. 27, 415); *tok'ei* bizonyára nem, semmi esetre sem, még sem (Kal. 22, 167).

Tokinaise, -*n* arczátlan, szemtelen, vakmerő.

Tokise, -*n* őszinte, nyílt, nyílt-szívű, egyenes jellemű; bátor.

Tokka [sv.] csomó, nyaláb, köteg, csomag.

Tokkaa-, if. *tokata* vagdalni (má-dár az orrával).

Tokkari bökdöső, vagdosó.

Tokki- = *tokkaa*-.

Tokkimukse, -*us* bajnok-libucz.

Tokko vajjon?

Tola nyom (száné v. hótalpé), ös-vény; csapás, marha-csapás.

Tolaa-, if. -*lata* nyomot hagyni a hóban; legyúrni; beszennyezni.

Tolho nagy orr; nagy száj; 2) bamba, bárgyú ember, tökfilkó.

Toli [or.] rész: *olla miehen tolissa* férfi-számba menni; *minun tolini* részemről.

Toljotta-v. *toljusta*-kényelmesen, lassan és ügyetlenül tenni vmit.

Tolkki skatulya, tartó: *suola-t.* sőtartó.

Tolkku [or.] fölfogás, értelem, belátás, tisztában levés: *minä tahdon asiasta tolkkua* tisztába akarok jönni a dologgal; *en saa tolkkua* nem tudom megérteni v. nem tudok a nyitjára akadni; *ei hänellä ole mitään tolkkua* nincs tisztában magával.

Tolkkua-, if. -*lkuta* fölfogni, megérteni; vélni; tisztába hozni.

Tolkukkaa, -*ukas* értelmes, okos (Sat. I, 9).

Tolla kunyhó.

Tollakka v. *tollero* tökfejű, tökfilkó, kamasz.

Tollo göngyöleg: *t.-turpa* szájók (Kant. 103, b); 2) tökfilkó, kamasz.

Tollukka v. *tollukkaa*, -*ukas* = *tallukka*.

Tollusta-mamuszban járni, csoszogni.

Tolpitta-pillérekkel ellátni (Loits. 48, b).

Tolppa [sv.] pillér, oszlop.

Tolppa [sv.] tizenkét-shillinges pénzdarab (Kant. 170, a).

Tolppo tinta-tartó.

Toltti [sv.] tuczat (Kivi II, 234).

Tolva [sv.] tizenkét-shillinges pénzdarab.

Tolva rénszarvas-ügetés.

Tolvana = *tollakka*.

Tomahta- l. *tomaja* és *tomu*-.
Tomaja-, if. -*mata* = *tomise*- ||
Tomahta- mom.: *juosta t.* (Sat. III, 4).

Tomea duzzadozó, dúsan tenyésző (Kant. 118, a).

Tomina dörgés, zaj, dübörgés.

Tomise-, if. -*sta* tompán hangzani, dörögni, döngeni, dübörögni, zajogni || *Tomista*- *caus*.

Tommeroise, *n* = *tohmeroise* (Loits. 347, a).

Tommoise, *n* (dial.) = *tuommoise*.

Tomppeli = *kömpelő* (Kivi II, 78).

Tomppelikkaa, -*ikas* bamba, tökfejű (Kivi I, 422).

Tom por.

Tomu = *tomina* (Kal. 28, 24).

Tomu- v. **tomua**-, if. -*uta* porzani (-ik) || *Tomahta*- mom.; hirtelen fölszállani (por: Kal. 23, 205) | *tomutta*- porolni, porozni.

Tonki- túrni || *Tonkeile*-, if. -*lla* frequ.

Tontti [sv.] ház-telek.

Tonttu [sv.] házi védő-szellem || *Tonttuse*, *n* dim.: *olla tonttusilla* ördögösdit játszani (Kivi II, 7).

Toosa [sv.] szelencze.

Toppa köhögés.

Toppa v. **toppalo** rongy, foszlány (Loits. 70, a).

Toppaa-, if. **topata** [sv.] kitömní.

Toppu [g.] cserépfazék, éjjeli-edény.

Topsi- taposni.

Tora veszekedés, szidás; láрма, zaj (Kal. 24, 246) || *Tora-hampaa*, -*mmas* agyar.

Toraa- v. **toraja**-, if. -*rata* veszekedni, szidni (Sat. I, 13).

Toraisa v. **toraise**, *n* veszekedő, pörlekedő.

Torakka [sv.] sváb bogár, csótány (Kant. 316, a).

Toratsu csökönýös.

Toree-, *re*, plur. *toreet* szidás; küzdelem: *hengen toreet* halálküzdelem.

Toreliaa-, *ias* veszekedő, pörlekedő.

Toreutu- összeveszni, összepörölni.

Tori [sv.] tér, piac.

Torju elhajtás, visszaverés (Oks. 19).

Torju- elhajtani, visszaverni (támadót).

Torjutta- = *torkutta*- (Kant. 167, a).

Torkahta- l. *torkku*-.
Torkanto bóbiskolás, szunyókálás, szunnyadás.

Torkka v. **torkku** = *torkanto* (San. 163).

Torkkari egyházfi, templomszolga (ki hajdanában a templomban elszunnyadtakat ébresztgette).

Torkko horog.

Torkko- újjal mutatni, kinyújtani || *Torkotta*- újját v. kezét kinyújtani, kinyújtott újjal v. kézzel mutatni.

Torkku- bóbiskolni, szunyókálni, szunnyadni; 2) lóbálódzni, in-

gani || *Torkahta-* mom.; megcsuszamlani (Kal. 17, 95); *torkah-*tele-, if. *-hdella* frequ.; *torkahutta-*caus.: *astua t.* gondatlanul lépni (Kal. 2, 171) | *torkutta-* caus.; *torkuttele-*, if. *-utella* frequ.: *astua t.* ingva v. billegve lépkedni (Kal. 17, 53).

Torkukse, -us szunnyadás, szunyókálás: *olla torkuksissa* szunyókálni.

Torni [sv.] torony.

Toro : *t.-hampaa, -mmas* = *tora-h.*

Toro tökfilkó.

Torottele-, if. **-otella** = *toruttele-* (Loits. 85, a).

Torppa [sv.] kunyhó.

Torppari [sv.] zsellér.

Torro kiálló helyzet: *olla torrolansa* kiálló lenni, kiállani.

Torrotta- kiálló lenni; kinyújtani.

Torrukse, -us kábultság, bódultság, zsidbadtság.

Torskahta- belesüppedni (pl. sárba).

Torstai v. -taki [sv.] csütörtök.

Toru- veszekedni, szidni || *Torele-*, if. *-lla* frequ. | *toruttele-*, if. *-utella* frequ. (Loits. 85, a).

Torve, -vi kürt, cső.

Torvetta- kürtölni (Kal. 33, 174).

Tosiaan l. tote.

Tosin l. tote.

Tosintu- = *toteutu-* (Kivi I, 381).

Tossu [sv.] inamusz, rongyokból varrt lábbeli.

Tote, n. **tosi** való, igaz, igazság: *toden totta* való igaz; *käydä toteen* beteljesedni; *todesta, todestaan, toden perästä* igazán, komolyan; *näyttää todeksi v. toteen* bebizonyítani; *tosiaan v. totta tosiaan* való-

ban, igazán; *tehdä totta* eleget tenni; *todella(-kin)* valóban; *totta (tottahan)* igazán, bizony; *totta kai* természetesen; *tosin* ugyan || *Tosi-asia* tény || *Todenläise, -mukaise, -muotoise v. -näköise, -n* valószínű | —*peräise, -n* igazi, valódi | —*teko* valóság: *-teolla* valósággal, komolyan.

Toteentu-, toteutu- v. **totene-, if. todeta** valósúlni, teljesülni.

Toteutta- valósítani, teljesíteni.

Toti [ang.] toddy.

Totinaise, -n igazi, valódi, hiteles.

Totise, -n valódi, igazi; komoly.

Totku, plur. **-ut** hal-hulladékok, hal-belek (Kal. 31, 27).

Tottele-, if. totella vele-gondolni (Kal. 6, 169; 23, 569); engedelmeskedni, szót fogadni: *tottelemattoma, -aton* engedetlen, szófogadatlan; *tottelevaise, -n* engedelmes, szófogadó.

Tottelemukse, -us engedelmesség.

Totto tűzhely (Kivi II, 401).

Tottu- szokni, hozzászokni, bele-szokni: *t. pois* elszokni; *tottumattoma, -aton* szokatlan, hozzá nem szokott || *Totutta-* caus.

Tottumukse, -us megszokás, hozzászokottság.

Totuute, -us igazság.

Touhaa-, if. -hata lármát csapni; sürögni-forogni, nagy dörredúrral v. zajjal és sietséggel tenni vmit; 2) öklelni || *Touhaise-, if. -sta* mom. (Kivi II, 220).

Touhu láрма, zaj, sürgés-forgás.

Toukaa- v. toukkaa-, if. toukata vaktában tenni vmit (ütni, lökni, szúrni).

Toukka nyű, kukacz, pondró, [hernyó.

Toukkaa-, if. *toukata* szidni, szemére hányni (vkinek vmít); 2) l. *toukaa-*.

Toukkelehta- mászni (Loits. 84, a).

Toukki göröngy, rög, darab (pl. fa-d.)

Toukkiloitse-, if. *-oita* lökni, szúrni (Loits. 56, b).

Touko vetés (kül. tavaszi v.): *toukon-tamma* tavasszal megellett kancza (Kivi I, 37) || *Touko-kuu* Május.

Toukoa-, if. *touvota* vetni (magot, kül. tavasszal); szántóföldet vetésre elkészíteni.

Touri- ásni, vájni, túrni (kézzel).

Tousa [sv.] szelencze.

Tousu hintálás.

Tousutta- hintálni (kis gyermeket a térdén h.).

Touvaa-, if. *-vata* igyekezni, iparkodni (Kivi II, 378).

Touvi [sv.] kötél, hajókötél, alattság.

Toveri v. *toveritsa* [or.] társ (Sat. II, 61).

Toverukse, -us, plur. *-kset* társak.

Tovi: *tähän toviin* v. *tällä tovilla* ezúttal, ez időtt; *moneen toviin* sokszor, sok ízben.

Tovolno [or.] elég, elegendő (Kant. 152, a).

Traaki [sv.] sárkány (Kivi I, 207).

Traaksipiikki [sv.] gerenda-fogaló (Kivi II, 234).

Travaa-, if. *-vata* [sv.] ügetni (Kivi I, 464).

Travi [sv.] ügetés (Kivi II, 314).

Trenki [sv.] = *renki* (Kant. 256, a).

Trumantti [sv.] büszke, rátartós (Kivi II, 390).

Trumpu [sv.] dob.

Tuhaa- v. *tuhaja-*, if. *-hata* zúgni, fújni, szuszogni, lihegni || *Tuhaile-*, if. *-lla* frequ. (Loits. 101, b) | *tuhahta-* mom.; *tuhahte-*, if. *-hdella* frequ. (Loits. 77, b).

Tuhante, -at v. *-nnen* [g.] ezer: *tuhannekse*, *-nnes* ezeredik || *Tuhatlatva* cziczikóró (achillea millefolium: Kal. 9, 422).

Tuhansittain ezrenként, ezerszámmra.

Tuhantise, *-n* ezerszeres (Kal. 16, 340); ezer pénzt érő (Kal. 31, 104).

Tuhee, *-he* mámor, részegség, főfájás részegség után.

Tuherta- dörzsölni, kenni, beszennyezni; rendetlenségbehozni.

Tuhitta = *tuhotta*.

Tuhjo sűrűség, sűrű erdő (Loits. 217, b).

Tuhka hamu.

Tuhkaa-, if. *-kata* hamuvá égetni; behamuzni, hamuval behinteni; 2) szaglászni, szimatolni.

Tuhkelo v. *tuhkiaise*, *-n* méhszédítő pöfeteg (lycoperdon bovista).

Tuhki = *tuhkaa*-2.

Tuhkimo v. *tuhkimukse*, -us hamupipőke.

Tuhkulaise, *-n* posz-gomba, pöfeteg (Kivi II, 64).

Tuhkuri nyércz (mustela lutreola); 2) kanyaró; 3) = *tuhkelo*.

Tuhlaa-, if. *-lata* pazarolni.

Tuhlari pazarló.

Tuhma ostoba, oktalan; 2) hitvány, silány, rossz (Kal. 23, 465; 48, 322); 3) bajos, nehéz, kellemtlen (Kal. 24, 141).

Tuhmene-, if. **-meta** ostobává lenni, butólni || *Tuhmenta*· caus. | *tuhmentu* = *tuhmene*·.

Tuhmuriase, **-n** ostobácska (Loits. 347, b).

Tuhni- túrni, turkálni (Kant. 206, b).

Tuhnio föltúrt halom, rakás.

Tuhnio méhszédítő pöfeteg (lycoperdon bovista); tapló; tűz-szer-számos zacskó (Kant. 225, a).

Tuhnio késlekedő v. rest ember.

Tuhnu szaglászás, szimatolás; 2) turkáló; késlekedő v. henye ember.

Tuhnukse, **-us** szaglászó, szimatoló, turkáló ember; késlekedő v. henye ember; szennyes ember.

Tuhnusta- késlekedni, késedelmezni; 2) bepíszkitani; szennyes lenni.

Tuho vész, romlás, pusztulás, kár, vesztesség (Kal. 7, 361); 2) vészes, romlást okozó, káros, gaz.

Tuho- v. **tuhoa**-, if. **-ota** rosszat tenni, kárt tenni, elveszteni, elpusztítani, megsemmisíteni, megölni (Kal. 16, 132; 17, 152) || *Tuhotta*· caus., intens.

Tuhoa-, if. **-ota** fölfúvódni, duzzadni, dagadni; 2) szétszóródni || *Tuhotta*- lihegni, fújni.

Tuhoise, **-n**, a. rel. *tuho*; 2) kicsiny, kevés (Kant. 14, b).

Tuhoitta- hamuval behinteni; hamuvá égetni.

Tuhosta- lihegni, fújni || *Tuhostu*- kifogni a lélekzetből, lihegni, zihálni.

Tuhottime, **-otin** fúvó, fújtató (Kal. 17, 136).

Tuhraa-, if. **-rata** v. *tuhri*- mo-

csokban turkálni v. fetrengeni; bemocskolni (Sat. II, 121) || *Tuhraantu*- v. *tuhraantu*- bemocskolni magát, bepíszkolódni.

Tuhru bepíszkolás, mocskos, szenny; 2) = *tuhrukse*; 3) = *tuhkuri*.

Tuhrukse, **-us** mocskos v. turkáló, pizsmogó, késlekedő ember (San. 488).

Tuhrusta- = *tuhraa*·: *tehdä t.* pizsmogni.

Tuhrutta- bemocskolni, bekenni.

Tuhtaa-, if. **-tata** [sv.] megfenyíteni (Kivi II, 421).

Tuhto [sv.] evező-pad.

Tuhu permeteg eső.

Tuhu = *tuho*.

Tuhuile-, if. **-lla** permetezni.

Tuhutta- zúgatni, suhogtatni, sziszegtetni || *Tuhuttele*-, if. **-utella** zúgni, suhogni, sziszegni: *tulla t.* zúgva jönni (Kal. 15, 411).

Tuijotta- kandikálni, merőn nézni.

Tuijotta- hajtani, siettetni (Kal. 40, 80).

Tuikaa-, if. **-kata** = *tuikkaa*· (Loits. 44, b).

Tuikahta-, *tuikahu*- l. *tuikkaa*·.

Tuikea szűrös, éles; haragos, heves.

Tuiki egészen, teljesen: *t. tullut v. mennyt* teljesen elpusztúlt (Loits. 102, b).

Tuikka = *tuikea*; 2) hirtelen harag, hevesség, elhamarkodás (San. 388).

Tuikka- v. **tuikki**- csillámlani, esilogni (Oks. 9) || *Tuikahta*- mom. (Kivi II, 193); utolsót csillámlani (Kal. 50, 523) | *tuikahu*- mom. (Kant. 159, b) | *tuikahutta*- caus. (Kal. 23, 139).

Tuikka- v. **tuikkaa-**, if. **tuikata** v. **tuikki-** döfni, szürni; (fig.) csipősen beszélni, vagdalódzni || *Tuikkaile-*, if. *-lla* frequ.; hevesen, haragosan mondogatni (Kant. 152, b) | *tuikutta-* döfni, szürni; csipősen beszélni, haragosan mondani, rárivallani vkire (Kal. 50, 586) | *tuikuttele-*, if. *-utella* frequ.; keseregni (Kant. 78, b); dühöngeni (Kal. 42, 472, 559); 2) hálót kötni (Kal. 16, 348).

Tuikkaree-, *-re* ki- v. elugró vmi (pl. szikra, forgács). [logás.

Tuikkee, n. **tuike** csillámlás, csil-

Tuikkene-, if. **tuiketa** élessé, szúróssá v. he vessé, haragossá lenni (Kivi II, 292).

Tuikkiloitse-, if. *-oita* = *tuikkaile-* (Loits. 50, a).

Tuikku, n. act. *tuikka-* (Oks. 180),

Tuima erőszakos, vad, szilaj, zordon.

Tuima sótalan, izetlen, undorító: *tuimaansa* éhomra, üres gyomrába (Sat. I, 81).

Tuima- v. **tuimaa-**, if. *-mata* kínozni (Kal. 4, 275); undorítani; heveskedni || *Tuimele-*, if. *-lla* frequ. (Kant. 16, a).

Tuimene-, *-men*, parall. *taimene* (Kal. 48, 101).

Tuimene-, *-men* nyers, sótalan.

Tuimenettoma-, *-eton* hasznavehetetlen, romlott.

Tuimenta- erőszakossá stb. (*tuima*) tenni; gyorsítani (Kivi II, 82) || *Tuimentu-* = *tuimistu-*.

Tuimistu- erőszakossá, vaddá, szilajjá lenni, megharagudni, megdühödni, fölindulni || *Tuimistutta-* caus.

Tuiotta- = *tuijotta-*.

Tuipu- = *turpu-* (Loits. 71, a).

Tuiretuise-, *-n* esztelen, oktalan (Kal. 35, 203).

Tuiska- v. **tuiskaa-**, if. *-kata* hajgálni, dobálni, szétszórni; viharzani (Kivi I, 379).

Tuiskea makacs, nyakas, önfejű (Kivi I, 257).

Tuiskee-, *-ke*, n. act. *tuisku-*: *tuu-
lien* t. (Suon. II, 74).

Tuiski- = *tuiskaa-* (Kant. 302, a); 2) szétröpködni, szétszóródni (Kal. 2, 179) || *Tuiskitta-* caus., intens.; *tuiskittelle-*, if. *-itella* frequ. (Loits. 259, b).

Tuisku hízivatar, förgeteg (*lumi-t.*)

Tuisku- v. **tuiskua-**, if. *-uta* szétszóródni, viharzani, havazni || *Tuiskahta-* mom. (Kal. 12, 51); 2) = *tuiskahta-* (Kivi II, 233); 3) pottyanni, zuhanni (Sat. II, 49) | *tuiskutta-* caus., intens.; *tuiskuttele-*, if. *-utella* frequ.; förgetegként, gyorsan, fűrgén mozogni (Kal. 41, 73).

Tuitta- megtámasztani, támasztékkal ellátni.

Tuittu heveség, hirtelen harag, türelmetlenség; heves, hirtelen haragú || *Tuittu-pää* heves v. hirtelen haragú ember (Kivi I, 257); *-päise*, *-n* heves v. hirtelen haragú.

Tuiverta- rántani, tépni (Kal. 22, 219).

Tuiviloitse-, if. *-oita* szurkálni (Loits. 81, b).

Tujahta- hirtelen elötörni; vmi mellett elsietni.

Tukahta- elkövetni (? — Loits. 25, b).

Tukahtu-, tukahutta- = *tukehtu-, tukehutta-*.

Tukala nehéz, nyomasztó, kínos, bajos.

Tukalustu- beleünni, elkedvetlenedni.

Tuke, -ki v. tukee, n. tue támasz.

Tuke- v. tukea-, if. tueta támasztani, támogatni.

Tukehtu- megfulladni; elfojtódni (tűz) || *Tukehutta-* caus.

Tukela = *tukala* (Kal. 47, 47).

Tukeva erősen álló, erős, vastag.

Tuki = *tuiki*: *t.-tuiskattu* rávetett, ráküldött (betegség: Kivi II, 408).

Tukista- megezibálni (hajánál fogva).

Tukitse-, if. -ita bedugni, betömni.

Tukka üstök, haj || *Tukka-nuottaise, -n*: *joutua v. käydä tukka-nuottaisille* hajba kapni | —*pölly v. -pörrö* üstök-rángatás (Kivi II, 60) | —*tuurukka* boglyas hajú személy (Kant. 124, b).

Tukkaa-, if. tukata hajánál fogva húzni v. czibálni.

Tukke- v. tukkea-, if. tuketa bedugni, betömni || *Tukkeentu- v. tukkeutu-* med.

Tukkee, n. tuke bedugúltság; bedugás, dugó eszköz: *on tukkeessa* be van dugúlva.

Tukkeute, -us bedugúltság (Loits. 192, a).

Tukki [sv.] bot (Kant. 93, a).

Tukki- bedugni, betömni || *Tukitta- v. tukitutta-* caus.

Tukko v. tukku dugúltság.

Tukko v. tukku [or.] nyaláb, csomag: *tukolta v. tukulta* bőven, nyalábszámra (Kant. 122, a);

tömegesen, nagyban (en gros); *tukkunansa* egészen, teljesen, mindenestül (Sat. IV, 133); *tukuttain* nyalábszámra || *Tukku-kauppiaa, -ias* nagykereskedő.

Tukko- v. tukkoa-, if. tukota = *tukki-*.

Tukku- betömni, begöngyölni, elrejteni.

Tukokse, -os dugúltság.

Tule, -li tűz: *tulen lautta* tűzbe (v. megégetni) való kurva (Kal. 45, 62); *tulen lento* bőr-kiütés, kanyaró (Loits. XIV) || *Tuli-kaisku* tüzes földnyelv (Kal. 6, 76) | —*kive, -vi* kén | —*luikku* lőfegyver, puska (Kivi II, 4) | —*palo* égés, tűzvész | —*porto* = *tulen lautta* | —*sija* tűzhely | —*tikku* égő szilánk; gyújtó, gyufa | —*vuore, -ri* tűzokádó hegy.

Tule-, if. -lla jönni: *t. näkyviin* előjönni, láthatóvá lenni; *tullen-* menni jövet-menet; *minun tulee ikävä* megszáll az unalom; *hänen tuli jano* megszomjazott; *tulee hätä käsiin* szorúl a kapcza (fig.); *t. juovuksiin* megrészegedni; *t. rokoon v. rupuliin* meghimlőzni, himlőbe esni; *t. täihin* megtetvesedni; *t. hämille* zavarba jönni; *pahoin tullut* rosszul járt (Kal. 9, 502); *mitä siihen tulee* a mi azt illeti; *jos siksi tulee* ha annyira jut v. azon fordul meg a dolog v. ha arra kerül a sor; 2) lenni (vmiből vmi), válni (vmivé): *siitä ei tule mitään* abból semmi sem lesz; *t. terväksi* meggyógyulni; *t. hulluksi* megbolondulni; *t. naiduksi* férjhez menni; *t. sotamieheksi* katonává lenni; *t. tutuksi*

jonkun kanssa megismerkedni vkivel; *t. puheiksi* szóba kerülni; *tulin sanoneeksi* mondani találtam; *se tulee maksamaan paljon* az sokba fog kerülni; 3) megérni (-ik): *ohra tulee*; 4) hasonlítani vmihez (külsőre, ízre, szagra nézve): *poika tulee isäänsä* a fiú az apjára üt v. ütött (apjához hasonlít); *tulee hyvälle* v. *hyvältä* jó íze v. szaga van; *tulee kalalle* v. *kalalta* hal-íze v. -szaga van; 5) (impers.) kell: *minun tulee saada* kapnom kell || *Tuleentu-* v. *tuleutu-* érni, megérni (-ik) | *tulettele-*, if. -*etella* jönni kezdeni, hébe-hóba jönni (Kal. 14, 146); 2) = *tule-* (Kant. 158, b).

Tulehma parázs; kandalló-tűz; gyulladás.

Tulehtu- tüzesedni (Sat. IV, 3).

Tulehukse, -us gyulladás.

Tulennokse, -os v. **tulessukse, -us** kandallótűz, parázs; tűzhely.

Tulentu- tüzesedni; 2) = *tuleentu-*.

Tulevaisuute, -uus jövő, jövőendő.

Tuliaise, plur. -set útról hozott ajándékok; megérkezési lakoma: *pitää tuliaisia* bevonulni; *papin t.* papi beiktatás; *markkinan t.* vásárnia.

Tulimmaise, -n: *tuhat tulimmaista* ezer mennykő!

Tulise, -n tüzes; heves.

Tulista- tüzesíteni; fölhevíteni || *Tulistu-* tüzesedni; fölhevülni.

Tulitta- kénezeni; 2) tüzesíteni, hevíteni || *Tulittu-* med.; 2) megérni.

Tulitukse, -us kénezés; 2) tűzvörösrre festés, tüzesítés, hevítés: *leikki-t.* tűzjáték.

Tulju- rázkódni, ingani, ringani, himbálódzni || *Tuljutta-* caus.; *tuljuttele-*, if. -*utella* frequ. (Loits. 16, a).

Tulkitse-, if. -*ita* tolmácsolni.

Tulkka [or.] dugasz, dugó, szádló-fa.

Tulkki [sv.] tolmács.

Tullaa-, if. -*lata* [sv.] megvámolni.

Tulli [sv.] vám.

Tullitta- = *tullaa-*.

Tullo csomag, nyaláb, köteg, tekeres.

Tullukka, dim. *tullo*.

Tulo jövetel; jövedelem, bevétel.

Tulokkaa, -okas jövevény.

Tulokki = *tulokse*.

Tulokse, -os jövedelem, bevétel, nyeremény; eredmény: *tutki-musten tulokset* búvárlatok eredményei.

Tulose, -n, dim. *tulo*.

Tulppa ék, czövek, dugó (Sat. I, 32).

Tulppaa, if. -*lpata* éket beverni, bedugaszolni.

Tultukka kövér kis gyermek (Ok. 97).

Tulukse, -us, plur. -*set* tűz-szer-szám.

Tulva tavaszi árvíz, víz-ár: *joki on tulvillansa* a folyó kiáradt.

Tulvaa, if. -*vata* v. *tulvaile-*, if. -*lla* v. *tulvehti-* v. *tulveile-*, if. -*lla* áradni, özönleni.

Tuma mag.

Tumma sötétes || *Tumman-punaise, -n* sötétvörös | — *verise, -n* barna.

Tummakka sötétes; szomorú.

Tummehta- sötétíteni; (fig.) ki sebbíteni, gyalázni.

Tummeli tógy (Kal. 33, 207).

Tummene-, if. -meta sötétedni; 2) ellankadni, elsorvadni, elpusztulni (Kal. 50, 314) || *Tummenta-caus.* | *tummentu-* = *tummene-*.

Tumppu gyapjú-keзtyű.

Tumpu- = *turpu-* (? — Loits. 71, a).

Tumpuloitse-, if. -oita lökdösödni, birkózni, dulakodni.

Tumpura v. **tumpuri** sötétes, sötétszínű (Kivi I, 185, 294).

Tungeksi- l. *tunke-*.

Tungokse, -os tolongás.

Tunke- v. **tunkea-**, if. -ngeta be-nyomni, dugni (Kal. 2, 69); kényszeríteni (Kal. 43, 336): *tunki sitä minulle* rám kényszerítette; 2) nyomulni, hatolni: *t. läpitseä* hatolni || *Tungeksi-* frequ. | *tungetta-* caus., intens.; *tungettele-*, if. -etella frequ. (Kant. 211, b) | *tunkeutu-* behatni, nyomulni.

Tunkio [sv.] szemétrakás.

Tunkka pudvásság, revesség, korhadtság, dohosság.

Tunkka hordóska, tonnáska.

Tunkkaantu-, **tunkkaantu-** v. **tunkkautu-** pudvásodni, revesedni, dohosodni.

Tunkkaise, =n pudvás, reves, korhadtság, dohos (Kivi II, 125, 251).

Tunko tolongás.

Tunnollise, =n, a. rel. -tunto.

Tunnottoma, -oton érzéketlen, szívtelen, öntudatlan.

Tunnukse, -us ismertető-jel (Kal. 17, 321) || *Tunnus-merkki* id. | — *sana* jelszó.

Tunnusta- megéríteni, megtagadni, megvizsgálni; 2) fölismereni; elismerni, megvallani.

Tunnustukse, -us, n. act. *tunnus-ta-*: *uskon* t. hitvallás.

Tunte- ismerni, tudni, érezni || *Tuntu-* érezni (-ik); érezhető v. fölismerhető lenni: *tuntuu hyvältä* jól esik | *tunnehti-* érezni.

Tuntee, -nne érzés, érzet, érzelem.

Tuntehikkaa, -ikas v. **tunteellise**, =n érzelmes.

Tuntemattoma, -aton ismeretlen.

Tuntemukse, -us ismerés, érzés.

Tunti [sv.] óra.

Tunti érzés, érzet, tudás (Kal. 24, 141; 32, 115): *olla tunnin* magánál v. eszméletnél lenni (Kal. 45, 291).

Tunto érzet, tudat, eszmélet, öntudat: *tunnon mies* lelkiismeretes ember; *olla tunnossansa* v. *tunnollansa* öntudatánál lenni || *Tunto-merkki* ismertető-jel.

Tunturi magas kopár hegy, hegyhát, sziklás hegység.

Tuo az, amaz; plur. *noi*, n. *nuo*, *nuot*: *tuolla* v. *tuossa* ott, amott; *tuolta* v. *tuosta* onnan, amonnan; *tuohon*, *tuonne* oda, amoda; *tuota pikaa* azonnal; *tuon tuostakin* időről-időre, közben-közben || *Tuon-ilmaise*; =n másvilági (Sat. II, 71) | — *päiväise*; =n olyan, afféle (Sat. III, 11).

Tuo-, if. **tuoda** hozni: *tuoja*, n. ag.; szülő (Kal. 22, 256); *tuoma*, n. act.; szülött, magzat (Kal. 10, 449) || *Tuotta-* hozatni; hozni, meghozni, előhozni.

Tuoalla, -lta = *tuolla*, -lta (Kant. 86, b; Loits. 160, a).

Tuohe, -hi nyírfahéj.

Tuohikka v. **tuohikkaa**, -ikas nyírfahéj-czipő.

Tuohise, *n*, a. rel. *tuohē*: nyírfahéjból készített edény v. skatulya.

Tuohku szállongó por, szag, gőz, bűz (Kant. 209, a).

Tuohku = *tuoksu* (Loits. 195, b).

Tuohose, *n*, n. dim. *tuohē*.

Tuohukse, *-us* (nyírfahéj-) fáklya (Sat. II, 52); gyertya (Oks. 99).

Tuohusta- szigonnyal halat fogni (fáklya-fénynél).

Tuokio pillanat: *olin siellä tuokion aikaa* (pillanatnyi v. kis ideig).

Tuokkose, *n* nyírfahéjzipő; 2) = *tuohise*.

Tuoksi- porozni, port fölverni; sürgölődni.

Tuoksu szállongó por; illat.

Tuoksu v. **tuoksua**-, if. *-uta* szállongani; illatozni || *Tuoksutta*- caus.

Tuoli [sv.] szék.

Tuollaise v. **tuonlaise**, *n* olyan, afféle, olyanféle.

Tuollise, *n* hozás: plur. *tuolliset* útról hozott ajándékok.

Tuolloin akkor: *t. tällöin* hébe-hóba.

Tuomari [sv.] bíró.

Tuome, *-mi* zelnice-meggy (prunus padus: Kivi II, 500).

Tuomikko v. **tuomisto** zelnice-erdő (Kal 7, 188).

Tuomio ítélet || *Tuomio-herra* kanonok | — *kirkko* székesegyház.

Tuomise, *n*, plur. *-set* útról hozott ajándékok, vásárfia.

Tuomitse-, if. *-ita* [g.] ítélni.

Tuommoise, *n* = *tuollaise*.

Tuomo = *tuome* (Kant. 295, a).

Tuonaan v. **tuonain** minap.

Tuonaise, *n* minapi.

Tuonela Tuoni lakása, alvilág.

Tuonne l. *tuo*.

Tuonnoin v. **tuonoin** **tuonnoise** v. **tuonoise**, *n* = *tuonain*, *tuonaise* (Kal. 9, 556).

Tuonti hozatal, behozatal.

Tuoppi [sv.] kanta, fél-kanna (folyadék-mérték).

Tuoree, *-re* v. *-res* friss (még nyers): *mennä v. lähteä tuoreesen* (friss) hal- v. vadfogásra menni (Kant. 312, b).

Tuorehti- friss lenni, frissnek mutatkozni.

Tuorehtu-, **tuoreentu**-frissé, nyirkossá lenni.

Tuorenta-, **tuoretta**- v. **tuoreutta**- frissé tenni, fölfrissíteni, megnedvesíteni.

Tuoristu- frissé, nyirkossá lenni; friss tejet kapni (San. 92).

Tuoro [g.] = *turpee*.

Tuorstai v. *-taki* [sv.] = *torstai*.

Tuortu = *tuorehtu*-.

Tuorustele-, if. *-lla* nyirkossá tenni; tejét szaporítani (Kal. 32, 212).

Tuotta- l. *tuo*-. [mék.

Tuotteē, n. *tuote* termény, ter-

Tuotteliaa-, *-ias* jövedelmező, termékeny.

Tuovukse-, *-us* (dial.) = *tuohukse*.

Tupa [g.] szoba, ház.

Tupakka v. **tupakki** [sv.] dohány: *polttua tupakkaa* v. *tupakkia* dohányozni.

Tupakoitse-, if. *-oita* dohányozni.

Tupehtu = *tukehtu*-.

Tupekse-, *-es* hüvely (a hozzávalókkal együtt).

Tuperehta- bukfenczezni, fölfordulni.

Tuperi: *heittää tuperin tuhkaan* a pokolba v. a fenébe dobni (Kivi II, 64).

Tuper-keikka v. **-mylly** bukfencz.

Tupertele-, if. **-rrella** bukfenczezni, henteregni (Loits. 100, b).

Tupertu- = *tuperehta-*.

Tupikkaa-, **-ikas** hüvelyszerű; 2) = *tumppu*.

Tupitta- lökni; siettetni, hajtani (Kal. 14, 188).

Tupo egészen, teljesen.

Tuppaa-, if. **tupata** [sv.] dugni, tömni, gyömöszölni (Kant. 182, b).

Tuppe-, **-ppi** hüvely, tok || *Tuppi-suu* előre-álló összecsisücsörített száj v. szájú (Kant. 5, b).

Tuppelo kis zömök ember; hitvány személy.

Tuppero iszap.

Tuppo [sv.] dugó, bedugás; 2) rakás, csomó, csoport, raj.

Tuppura v. **tuppuri** forgószeél, orkán (Kal. 10, 161); 2) zúzmara (Kal. 23, 842).

Tuppura, parall. *tappura*; *tuppu-raise*, *zn*, a. rel.: *t. tappuraisen ta-kausmies* egyik rongyos a másiknak kezese (San. 494).

Tuppuroitta- meghentergetni (Sat. IV. 172).

Tupru forgószeél (Kal. 17, 328); füstgomoly, kavargó füst, por v. hó.

Tuprua-, if. **-uta** kavarogni (Kal. 24, 527) || *Tuprahta-* mom. | *tup-rutta-* caus., intens.

Tupsahta- hirtelen lebbenni, billenni; puffanni, pottyanni || *Tup-sahutta-* caus.

Tupsi- csóválni; csapkodni (gyengéden).

Tupsu [sv.] üstök, bóbíta, bojt.

Tupsu = *tupru* (Kant. 30, a).

Tupsua-, if. **-uta** lebegni, lobogni || *Tupsutta-* lengetni, lobogtatni, rázni, csóválni (Loits. 34, b).

Tupu pizse, apró csirke (Kal. 25, 125.)

Tuputtele-, if. **-utella** = *teputtele-* (Loits. 160, b); 2) összeütögetni (San. 203).

Tura mocsáros, vizenyős.

Turahtele-, if. **-hdella** döngicsélni, zümmögni (Kal. 15, 459).

Turakka [or.] tökfílkó, fajankó (Kant. 119, b).

Turha hiábavaló: *t. mieli* hiúság. képzelődés, kicsinyeskedés; *turhaan* v. *turhin-päin* (*-päiten*) hiába; *tulla turhiin* elveszni (Kal. 28, 20); *tehdä turhaksi* meghiúsítani; *turhan-aikaise* v. *-päise* v. *-päiväise*, *zn* hiábavaló || *Turha-mielise*, *zn* hiábavaló, hiú, kicsinyeskedő, apróságokon kapó | —*päise*, *zn* = *-mielise*.

Turhamaise, *zn* hiábavaló, hiú, botor.

Turhuute-, **-uus**, n. qual. *turha*.

Turilaa-, **-las** cserebogár.

Turilaa-, **-las** óriás; félelmetes nagy, erős v. hatalmas lény.

Turina, n. act. *turise-*.

Turise-, if. **-sta** sziszegni, sisteregni, ropogni, nyikorogni.

Turja nyakszirt.

Turjakkee-, **-ake** gyapjú-kezttyű; 2) bozontos kutya; rongy-ember (Sat. II, 77).

Turjottele-, if. **-otella** = *turjuttele-* (Kant. 241, a).

Turjukse-, **-us** rongy-ember, gézen-gúz (Kant. 125, a)

Turjutta- rázni, hintázni, ringatni (Kant. 198, a) || *Turjuttle-*, if. *-utella* frequ.

Turka v. turkka szegény, szánnadó, nyomorúlt (Kant. 115, b).

Turki = *tuiki*.

Turkikse, plur. *turkikset* szűcs-áru, szőrme.

Turkkaa-, if. *-rkata* v. *turkki-* döfni, lökni.

Turkki szőrös bőr, bunda.

Turkkilaise, *zn* török.

Turkkuri szűcs. [299, b).

Turku [litv.] piacz, tér (Kant.

Turkutta- lökdösni; ringatni; unszolni, kényszeríteni.

Turma vakmerőség; 2) romlás, szerencsétlenség, kár; 3) megrontó, elrontó (Kal. 17, 170).

Turmele-, if. *-lla* megrontani, elrontani || *Turmeltu-* med.

Turmellukse v. turmelukse, *-us* rontás, megrontás; romlás, romlottság.

Turmene-, if. *-meta* megromlani (Loits. 99, b).

Turmeu-, if. *-uta* = *turmeltu-* (Loits. 120, b).

Turmio vész, romlás, romlottság, romlott állapot; megrontó (Kal. 26, 735): *turmion alaise*, *zn* vészes, romlást hozó (Kal. 30, 236).

Turmiollise, *zn* vészes, romlást hozó.

Turnu folt, rongy.

Turnukse, *-us* ringy-rongy ember, gézengúz (Kant. 158, a).

Turpa orr (orr és száj: állatoknál).

Turpea dagadt, duzzadt, vastag, kővér, erős (Kal. 9, 407).

Turpee, *-rve* v. *-rves* [g.] gyp, pázsitdarab, pázsit.

Turpeentu- begyepesedni (Kivi II, 17).

Turpeikko pázsitos hely, gyp-pad.

Turpene-, if. *-rveta* = *turpo-*.

Turpo- v. *turpoa-*, if. *-rvota* v. *turpu-* földagadni, földuzzadni (Loits. 67, a); fölnőni, megnőni (Kal. 31, 104); szaporodni, öregbedni (Sat. IV, 68); 2) viz-állóvá lenni (Sat. II, 152).

Turppaa, *-rpas* [g.] = *turpee* (Loits. 265, a).

Turri uszkár.

Turrukse, *-us* zsibbadtság, érzéketlenség, meredtség.

Tursaa, *-sas* tengeri szörnyeteg (Loits. 320, b).

Tursaa-, if. *-sata* földuzzasztani, fölfújni.

Tursastu- v. *tursistu-* földuzzadni, fölfúvódni.

Tursi- férczelni (nagy öltésekkel).

Turska [g.] dorsgadócz (gadus morrhua); 2) = *tursaa* (Kal. 18, 403).

Turskahta- freccsenni (Sat. IV, 157).

Turski [sv.] makacs, daczos (Kivi II, 390).

Tursku- = *pursku-*.

Turta merev, meredt, érzéketlen, zsibbadt; rothadt; savanykás.

Turtau-, if. *-uta* v. *turtu-* megmerevedni, érzéketlenné lenni, elbódúlni, elzsibbadni; 2) rothadni, korhadni (Suon. I, 42); savanyodni.

Turu = *turva* (Kant. 90, a).

Turva menedék, óltalom; bizodalom.

Turvaa-, if. *-vata* óltalmazni; ól-

- talimat keresni, bízni vmiben || *Turvautu-* med. [266, b].
- Turvakko** szőrös keztyű (Loits).
- Turvallise**, -n mególtalmazott, biztos, megbízható.
- Turvattoma**, -aton, a. car. *turva*.
- Turvele-**, if. -lla : refl. *turrelei-*, if. -eita óltalmazni magát, óltalmat keresni (Kal. 12, 234).
- Turvikko** = *turvakko* : 2) szennyes, hitvány v. hasznavehetetlen vmi (Kivi II, 63).
- Tusina** [sv.] tuczat.
- Tuska** [or.] aggodalom, kín, gyötrem : *tuskin* alig, nehezen ; *töin tuskin* ügyel-bajjal, nagy-nehezen || *Tuska-pää* nagy kín (Kal. 9, 524).
- Tuskaantu-** v. **tuskautu-** aggodalomba esni, kínba v. bajba jutni ; 2) = *tuskastu-*.
- Tuskahise** v. **tuskallise**, -n aggodalmas, szenvedő, kínlódó (Kal. 45, 291) ; kínos, bajos, fáradalmas.
- Tuskastu-** v. **tuskistu-** belefáradni vmibe, megharagudni, türelmetlenné lenni (Kal. 1, 318).
- Tuskittele-**, if. -itella aggódni, szorongani, kínlódni, kétségbeesni, panaszkodni (Kivi I, 52).
- Tussaa-**, if. -ssata aludni (Kant. 59, b).
- Tutaan** (e h. *tunnetaan*) l. *tunte-*.
- Tutaja-**, if. *tudata* v. *tutise-*, if. -sta reszketni, remegni (Kal. 24, 508) ; ringani (Kal. 31, 85).
- Tutjutta-** ringatni, ingatni (Loits. 157, a).
- Tutkaile-**, if. -lla kérdegetni, tudakolni, vizsgálni (Kal. 10, 202 ; 50, 530).
- Tutkaime**, -ain hegyes vég (Kal. 9, 422 ; 17, 22) : *vuoren t.* hegycsúcs (Kivi I, 39).
- Tutkelma** v. **tutkelmukse**, -us búvárlat : *virren t.* versnek való tárgy (Kal. 17, 12 ; Kant. 7, a) ; 2) varázssformula (Kal. 17, 522).
- Tutki-** vizsgálni, nyomozni || *Tutkistele-*, if. -lla vizsgálgatni, nyomozgatni, kikérdezni (Kivi I, 173) | *tutkaise-*, if. -sta mom.
- Tutkimukse**, -us vizsgálat, lúvárlat, nyomozás.
- Tutkinto** vizsgálat.
- Tutkistelemükse**, -us vizsgálat, nyomozás.
- Tuttava** ismerős ; 2) érezhető, határozós (Kal. 9, 568) ; kedves (Kal. 50, 4).
- Tuttavuute**, -uus ismeretség.
- Tutti** [sv.] = *kuontalo* (Kivi I, 165).
- Tuttu** ismert, ismerős ; 2) kedves (Kal. 46, 391).
- Tutustu-** megismerkedni || *Tutus-tutta-* caus.
- Tuuditta-** l. *tuuti-*.
- Tuudutta-** l. *tuutu-*.
- Tuuhahtele-**, if. -hdella lengedezni, szállongani (Kal. 32, 500).
- Tuuhakka** v. **tuuhakkaa**, -akas duzzadt, sűrű, dús lombú ; 2) rongyos (Kal. 7, 124).
- Tuuhaukse**, -us fuvallat, szellő.
- Tuuhea** v. **tuuheva** duzzadt, sűrű, dús lombú.
- Tuuhilo** : *tukan t. tulevi* a haj kihull (Loits. 188, b).
- Tuuhku** szellő ; kilehellés, kigőzőlgés, gőz, szag (Kal. 32, 500).
- Tuuh-** v. **tuuhoa-**, if. -ota lengedezni (szellő), fújni ; nagy buz-

galommal munkálkodni; duzzadni || *Tuuhotta-* caus., intens.; *tuuhottele-*, if. -otella frequ.; duzzadozni, sűrű lenni (Loits. 257, a).

Tuuhu = *tuuhku*.

Tuuhua-, if. -uta lengedezni, gözölögni, szagot terjesztetni.

Tuukkaja bagoly.

Tuulaa, -las szigony; halfogás szigonynal.

Tuulahdukse, -us fuvalat.

Tuulasta- szigonynal halat fogni.

Tuule, -li szél (ventus): *t. käy* v. *puháltaa* szél fúj; *tehdä tupia tuuleen* légvárat építeni; *pieksiä tuulta* v. *puhua tuuleen* a levegőbe beszélni; 2) kedv: *en ole sillä tuulella, että...* nem vagyok olyan kedvemben, hogy...; *olla hyvällä tuulella* jókedvű lenni; *olla pahalla v. huonolla tuulella* rosszkedvű lenni || *Tuuli-myly* szélmalom || *Tuulen-hattu* állhatatlan ember (*tuuli-h.*) | —*henke*, -*ki* szellő, fuvalat | —*kopra* v. -*koura* fenyűfákon található kinövés, mely sűrűn el van lepve apró ágakkal | —*lento* bőrküítés | —*pesä* = -*koura* (Kivi II, 255) | —*pieksiä* széltoló, szeleburdi, pajkos v. szilaj lény | —*puuska* v. -*puuskahukse*, -us szél-roham | —*pyöriäise*, -n forgósze | —*tuoma* légből kapott | —*tupa* légvár.

Tuule-, if. -lla fújni (szél) || *Tuuleskele-*, if. -lla fújdogni (szél) | *tuuletta-* szellőztetni | *tuulettu-*, *tuuleentu-* v. *tuulentu-* szellőzni (szellőződni).

Tuuliaise, -n: *tuuliais-pää* forgósze, szélvihar, orkán.

Tuulikkaa, -ikas, plur. *tuulikkaat* két, a végén egymással összetekert vastag nyír vessző (melyet nyomtatékula széna-boglyára vetnek, hogy a szél szélyel ne hordja).

Tuulikko forgósze (Loits. 156, a).

Tuulise, -n, a. rel. *tuule*: *tuulis-pää* = *tuuliais-pää*.

Tuulitta- = *tuuletta-*.

Tuulose, -n szellő.

Tuulotta- gyengén (távol) látszani, kéklenni (Kal. 11, 331).

Tuultu- = *tuulettu-*.

Tuuma [sv.] hüvelyk (mérték).

Tuuma [or.] tanakodás, tanács szándék, terv: *omin tuumin* magától, maga szántából; *yksin tuumin* közös akarattal, egyhangúlag.

Tuuma v. *tuumi* mag; tartalma vminek.

Tuumaa, if. -mata v. *tuumaitse*, if. -aita tanakodni, fontolgatni, gondolni, tervezni, szándékozni || *Tuumaille*, if. -lla frequ.

Tuumakkaa, -akas találékony, furfangos.

Tuumene, -men tőgy.

Tuumi- v. *tuumitse*, if. -ita = *tuumaa-* || *Tuumittele-*, if. -itella frequ. (Kal. 23, 30).

Tuuppaa, if. *tuupata* v. *tuuppi-* lökni, taszítani.

Tuupu- összeroskadni, lehanyatlani, kimerülni (Loits. 250, b).

Tuura dárda (Kal. 3, 266); 2) fúró (Kal. 47, 213); csákány (Sat. II, 161).

Tuuri- csákánnyal vágni, léket vágni || *Tuuritta-* intens.; vágni, szúrni | *tuurittele-*, if. -itella vag-

dalni, szurkálni: *t. nuotta* hálót kötni (Kal. 16, 340); 2) baktatni, ügetni (Kal. 14, 358).

Tuurikka motolla, gombolyító.

Tuurukka l. *tukka-t*.

Tuusi [or.] aggódni, félni (Kant. 192, b) || *Tuusittela*-, if. *-itella* frequ.

Tuuti (altató szó).

Tuuti-ringatni || *Tuuditta*-id.

Tuutilaise, *n* bölcsőben fekvő gyermek.

Tuutti [sv.] nyírfahéj-tölcser v. -staniczli: *sokuri-t*. czukorsüveg; *myllyn t.* garat.

Tuutu bölcső (Kant. 11, a).

Tuutu-ringani; aludni (bölcsőben) || *Tuudutta*-caus.

Tuuvitta = *tuuditta*-l. *tuuti*-.

Tydyttä-l. *tyty*-.

Tyhjene-, if. *-jetä* ürülni || *Tyh-jentä*-üríteni | *tyhjenty*- = *tyhjene*- | *tyhjennyttä*-ürítetteti.

Tyhjennykse-, *-ys* ürítés.

Tyhjä [litv.] üres; szegény (Kant. 271, a); semmi (Sat. II, 83): *mennä v. käydä v. rauveta tyhjäksi v. tyhjään* semmivé lenni; *tyhjin toimin* semmit sem végezve; *tyhjän-toimittaja* semmittező, napló. [való.

Tyhjämaise, *n* értéktelen, hiába-

Tyhjäse v. **tyhjöse**, *n* semmiség, képzelődés, agyrém.

Tyhkä csupa, puszta, tiszta, teljes, egész: *tyhkää lihaa* csupa hús; *t. tyhjä* teljesen üres.

Tyhmene-, if. *-metä* ostobává lenni, butúlni || *Tyhmentä*-caus.

Tyhmistä-ostobává tenni, butítani; ámulatba ejteni || *Tyhmisty-med*.

Tyhmyyte-, *-yys* ostobaság.

Tyhmä ostoba.

Tyhvä virágzó, dúsan tenyésző, lombos, sok-ágú, sűrű (Kant. 206, b).

Tyhyttela-, if. *-ytellä* lassan v. vontatva tenni vmit (Loits. 155, a).

Tyijä-kiüríteni, kimeríteni; elég lenni (Kivi I, 180).

Tykevä = *tukeva*.

Tykistö tűzéség.

Tykkee, *n*. *tyke* dobogás.

Tykki [sv.] ágyú || *Tykki-miehe*, *n*. *-mies* pattantyús, tűzer.

Tykki- v. **tykkä**-kopogni, dobogni.

Tykky-rázkódni, ugrálni || *Tykyttä*-caus., intens.; kopogni, verni, dobogni: *sydän tykyttää* (dobog).

Tykky, **tykkä** v. **tykkö** [sv.] nagy darab, tuskó: *tykkänään v. tykkönään* egészen.

Tykkää-, if. **tykätä** [sv.] gondolni, vélni, tartani: *mitäs mamma nyt tykkää minusta* hogyan tetszem most mamának? (Kivi I, 114).

Tykkää-, if. **tykätä** lökni (gyengén); verni, dobogni: *suoni tykkää* (ver); *sydän tykkää* (dobog).

Tykyttä-l. *tykky*-.

Tykytykse-, *-ys* dobogás, (ér- v. szív-) verés.

Tykö: *tykönä* -nál; *tyköä* -tól; *tykö*, *ty'ö* -hoz.

Tyköise, *n* közel (vminek közeleiben) levő.

Tylkeä ellenszegülő; kellemetlen, undorító, utálatos: *t. hevonen* csökönyös ló.

Tylki- v. **tylki**-visszalökni, visz-

szahóköltni, ellenszegülni, csökö-
nyösködni; felbőfőgni, kellemet-
len v. undorító lenni || *Tylkäise-*,
if. -*stä* mom.

Tylkisty- ellenszegülővé, csökö-
nyössé, kellemetlenné, undorítová
lenni.

Tylkyttele-, if. -**ytellä** ingatni,
ringatni, hullámoztatni (Kant.
74, a).

Tyllerö rövid és gömbölyded vmi,
gömb, golyó.

Tylleröise, -n zömök, kicsiny és
vastag (Kal. 32, 252).

Tylppä tompa (Kivi II, 350).

Tylsene-, if. -**setä** tompulni || *Tyl-*
-sentä- caus.

Tylsistä = *tylsentä*- || *Tylsisty*- =
tylsene-.

Tylsty v. **tylsy** = *tylsene*- || *Tyls-*
tyttä- v. *tylsyttä*- caus.

Tylsä tompa.

Tyly durva, kegyetlen, szigorú.

Tylysty- durvává, kegyetlenné,
szigorúvá lenni.

Tymeä-, if. -**etä** akadályozni, meg-
állítani, elállítani (Loits. 265, a).

Tymerä sötétszínű, sötét.

Tympey-, if. -**ytä** v. **tympeyty**- =
tympisty-.

Tympeyte-, -ys utálat, utálatosság,
undorodás; 2) levertség, lehan-
goltság.

Tymeä utálatos, undorító, kelle-
metlen.

Tympisty- utálatossá, undorítová
lenni.

Tympäile-, if. -**llä** undorítani.

Tympäise-, if. -**stä** hirtelen undo-
rodást kelteni.

Tymä enyv; növény-nyv (Loits.
271, b).

Tynimykse-, -ys herélt disznó
(Loits. 328, b).

Tynke-, -ki csonka (megmaradt)
vég.

Tynki- megtámasztani.

Tynkky nagyon rövid szárú pipa
(Kant. 211, a).

Tynkkä = *tynke* v. *tynkky*.

Tynkä = *tynke*.

Tynkä v. **tynkö** támasz, támasz-
tó-fa v.-rúd (Kivi I, 244).

Tynnyri [sv.] tonna (= 1·6489
hektoliter); hordó || *Tynnyrin*-*ala*
l. *ala*.

Tynnäri v. **tynnöri** [sv.] = *tyn-*
nyri.

Tynsä = *tylsä*.

Typerrykse-, -ys öntudatlan v.
ájult állapot.

Typertä- megcsonkítani, össze-
húzni; 2) ügyetlenül tenni vmit,
kontárkodni || *Typerty*- megcson-
kúltni; 2) elámúltni; elbutúltni; bá-
torságát elveszteni.

Typerä ostoba, együgyű.

Typi egészen, teljesen: *t. tyhjä*
egészen üres.

Typistä- tompítani, csonkítani ||
Typisty- med.: *typistynyt* *vartalo*
csonka tő (gram.)

Typpee, n. **type** csonka (megma-
radt) vég; dugó (Loits. 263. a),

Typpi- bedugni, tömni, gyömö-
szölni (Kant. 189, b).

Typpi v. **typpy** = *typee*: *t. häntä*
csonka-farkú (Kivi II, 234).

Typpää, n. **typäs** dombocska.

Typykkä, dim. *typpy*: *tytön t. kis*
leány (Kant. 178, a).

Typyrä rövid és vastag, zömök.

Typytta- csonka véggel tenni vmit:
t. tynkyllä rövidszárú pipát szívni

(Kant. 211, a); 2) esonkítani, tompítani, kurtítani.

Typö v. **typösen** v. **typösten** = *typi*.

Tyrehty- v. **tyreyty-** elakadni, megállni (folyás), megszűnni (Kal. 9, 377) || *Tyrehyttä-* caus.

Tyrettä- megállítani (folyást).

Tyrkkää-, if. -rkätä = *tyrkyttä-*.

Tyrkyttä- lökdösni, taszigálni, hajtani, unszolni, készíteni, kényszeríteni.

Tyrmeyty- = *tyrmisty-*.

Tyrmeä megmeredt, merev; makacs, hajthatatlan.

Tyrmistä- megmerevíteni, dermesztetni || *Tyrmisty-* megmerevedni, megdermedni | *tyrmistyttyä-* = *tyrmistä-*.

Tyrmiaä-, -iäs = *tyrmeä*.

Tyrmynke-, -ys dermedtség, zsibbadtság, ájúltság, öntudatlan állapot.

Tyrmä megmeredt, merev, hajthatatlan; 2) szegény, nyomorúlt, szánandó, szerencsétlen (Kant. 34, b).

Tyrmä [or.] torony, fogház.

Tyrmää-, if. -mätä merevíteni, dermesztetni || *Tyrmäyty-* = *tyrmisty-*.

Tyrni benge hipófa (hippophæ rhamnoides).

Tyrski- = *tyrski-* (Loits. 299, a).

Tyrskée-, -ke = *tyrsky-*.

Tyrski- = *tyrsky-*.

Tyrsky zúgás, zajgás; hangos zokogás v. nevetés (Kal. 11, 88).

Tyrsky- zúgni, zajogni; zokogni || *Tyrskyttyä-* intens., caus. | *tyrskähtä-* zúdúlni, zajdúlni; (sirva) fakadni: *t. itkuun*.

Tyrtty- túlságosan (v. a megcsömörlésig) jóllakni, megcsömörlen, megundorodni (ételtől) || *Tyrttyttä-* caus.; 2) = *tyrehyttä-*.

Tyrä káposzta-özöndék (? — Loits. 168, b).

Tyrä here, tök; fasz: plur. *tyrät* sérv (hernia); varázslat-okozta sérv-forma daganat (Loits. VII).

Tyräkkää-, -äkäs tökös.

Tysevä erősen álló, erős, vastag.

Tyskää-, if. -kätä zokogni (Oks. 120).

Tyssää-, if. -ssätä lenyesni, megkurtítani, megcsonkítani (Sat. III, 45).

Tytintimä (v. -tämä) v. **tytrin-**timä mostoha leány.

Tytise-, if. -stä = *tutise-*.

Tytky lüktetés.

Tytky- kopogni, dobogni, verni, lüktetni (szív, ér) || *Tythyttä-* caus., intens.

Tytti leány; bábu, baba.

Tytti- leányt szülni.

Tyttäre, n. **tytär** [szl.] leány (filia) || *Tytär-puole*, -li v. -*lentämä* mostoha leány.

Tyttö leány (puella) || *Tyttö-leiju* csélesap v. szeles v. pajkos leány (Kivi I, 482).

Tyttöyte, -ys leányság, leány-élet (Kal. 23, 47).

Tyty akadály, gát; 2) kielégítés (San. 67).

Tyty- fönnakadni, elakadni, nem folyhatni; 2) = *tyyty-* || *Tydyttä-* caus.

Tytyttele-, if. -ytellä = *tyhyttele-* (Loits. 74, b).

Tytöstä- leányokat látogatni.

Tyve, -vi tő (fa töve), alsó vég.

Tyvene, -ven = *tyyne*.

Tyvene-, if. -vetä lecsendesedni ||

Tyventä- caus. | *tyventy-* = *tyvene*.

Tyventö csendes idő, szélsend (San. 185); nyugalom.

Tyvenä = *tyvene*.

Tyvi- töben megvastagodni; 2) fának alsó részét lehántani.

Tyvikkää, -ikäs vastag-tövű, töben vastag.

Tyvy- = *tyvene* - || *Tyryttä-* caus.

Tyydykkee, -yke kielégítés, kielégítő szer.

Tyydyttä- l. *tyyty-*.

Tyyli [sv.] fék, kantár.

Tyyli [sv.] stílus; mód, modor.

Tyyli fékezni.

Tyyne, -ni v. tyynee, -ne csendes; csendes idő, szélsend; csendes víz.

Tyyni v. tyynni egészen: *kaikki t.* valamennyien.

Tyyntä- lecsendesíteni, lecsillapítani || *Tyynny-* lecsendesedni, lecsillapodni | *tyynnyttä-* = *tyyntä-*.

Tyyny [sv.] vánkös || *Tyynykäise*, =n, dim.

Tyynykäise v. tyynöise, =n, dim. *tyyne* (Loits. 212, b).

Tyypää-, if. tyypätä kürtölteni, trombitálni.

Tyyni, -ris [g.] drága.

Tyristä- drágítani || *Tyristy-* drágulni.

Tyvrää- v. tyvräjä-, if. -rätä [sv.] kormányozni || *Tyvräile-, if. -llä* kormányozni; bocsátkozni (Kal. 20, 389).

Tyyskä vastag, erős (Kal. 25, 475).

Tyyskä pontosan számító, pontos, takarékos.

Tyys-sija tartózkodási hely.

Tyysti v. tyystä [sv.] csendes.

Tyysti v. tyystä = *tyyskä* 2.

Tyysty- csendesedni, csillapodni || *Tyystyttä-* caus.

Tyyty- megelégedni, belenyugodni || *Tyydyttä-* kielégíteni: *tyydyttävä* kielégítő.

Tyytymykse, -ys megelégedés, belenyugvás.

Tyytymättömä, -ätön elégedetlen.

Tyytyväise, -n megelégedett.

Ty'ö l. *tykö*.

Työ munka, dolog, tett: *tehdä* *työtä* dolgozni; *työn* (v. *töin*) *tuskin* nagy nehezen. ügyel-bajjal || *Työ-asee, -se* munkás-eszköz | —*miehe*, n. —*mies* munkás.

Työkki- v. työkkää-, if. työkätä lökni, döfni.

Työkköse, -n, dim. *työ* (Kant. 269, a).

Työksentele-, if. -nnellä = *työskentele-*.

Työlästy- belefáradni v. beleúnni a munkába; terhessé, fáradságossá lenni || *Työlästyttä-* caus.

Työlää, -läs terhes, fáradságos.

Työntee, -nne lökés, küldés, küldemény (Kaut. 279, b).

Työnti, työnty, työntö taszítás, lökés (Kal. 39, 225).

Työntä- taszítani, lökni; küldeni (Kal. 7, 328) || *Työntele-, if. -nnellä* frequ.; refl. *työntelei-*, if. *-eitä* neki fogni, hozzá fogni, vmire adni magát (Kal. 21, 366; 35, 11) | *työnnähtä-, työnnältä-, työntäise-, if. -stä* v. *työnnähyttä-* mom. | *työnty-* med.; hozzáfogni, vmire adni magát (Kal. 23, 259); *työnnyttä-* caus., intens.

Työskele-, if. -llä v. työskentele-, if. -nnellä munkálkodni.

Työteliää, -iäs munkás, dolgoz.

Työtty- = *työnnetty* l. *työntä-* (Kant. 228, a).

Tä, n. *tämä* (*tää*) ez; plur. *näi*, n. *nämä*, *nämät*: *tässä* itt; *tästä* innen; *tähän* ide; *tänä-päivänä* v. *tänäpäni* ma; *tämän tästäkin* idő-ről-időre, közben-közben; *tällänsä* így (Sat. 467).

Tähdellise, -n, a. rel. *tähte*; fontos.

Tähdén ért, végett, okáért: *minun tähteni* én értem; *sen tähden* azért.

Tähdistö csillagzat; 2) rend, lovag-rend.

Tähdittä-v. **tähdyttä**-csillagokkal ellátni (Kal. 3, 234).

Tähkä kalász: *t.-pää* id.

Tähnee, -ne folt, petty.

Tähte, -ti csillag; csillag-alakú jel; rendjel; irányzó (lőfegyveren): *pitää tähdellä* szemmel tartani, vigyázni vmire; *panna tähdelle* megfigyelni, megvigyázni (Sat. III, 9) || *Tähti-sikerö* csillagzat.

Tähte, -ti v. **tähtee**, -hde maradék, maradvány: *jääda tähteeksi* megmaradni; *panna tähteeseen* v. *tähteelle* v. *tähdelle* eltenni; *olla tähteellä* v. *tähdellä* meglenni, eléteve lenni (Sat. IV, 12); *pitää tähteellä* v. *tähdellä* tartogatni, őrizni.

Tähteile-, if. -llä csillagokat képezni; csillagokkal tele lenni, derülni.

Tähtilö csillagocska; asteroid.

Tähtye, -hdyt, dim. *tähte* l. (Kal. 10, 158).

Tähtä-v. **tähtää**-, if. -hdätä ezé-
lozni; ügyelni; észrevenni, meg-
külömböztetni tudni; fölfogni.

Tähystä-v. **tähyä**-, if. -ytä meg-
nézni, megbámulni, megtekinteni,
nézegetni, szemlélni (Kal. 39,
154); észrevenni (Kal. 13, 106).

Tähyttä-l. **tähdyttä**-.

Täitetü: *tulla täihin* megtetvesedni.

Täitele-, if. **täidellä** tetveket ke-
resni.

Täity- megtetvesedni.

Takki [sv.] takaró.

Täky tüdő.

Täky v. **täkö** csalétek.

Takähtä-mocczanni.

Takäli erre, ezen az úton, ezen; e
szerint.

Takäläise, -n idevaló, itteni; 2)
tapasztalatlan, ügyetlen, hitvány,
hiábavaló, hasznavehetetlen.

Tällaise (tälläise) v. **tänlaise**, -n
ilyen, ilyenféle, efféle.

Tällää-, if. -lätä csomagolni, gyö-
möszölni, taposni, gyúrni; lassan
v. lomhán menni.

Tällöin ekkor.

Tällöise, -n ekkori.

Tämminki [sv.] hangoltság (Kivi
II, 65).

Tämä l. *tä*.

Tämmöise, -n = *tälläise*.

Täni ennyire, ennyi, ily mértékben.

Tänne ide: *tännemäksi* időbb.

Tänäin v. **tänään** ma.

Tänäpäni l. *tä*.

Täperä = *täpäri*: *täperät näkimet*
rövidlátó szemek (Kant. 10, b).

Täpi = *täpö*.

Täpittä-l. *täppi*-.

Täplikka v. **täplikkäise**, -n v.
täplikkää, -ikas = *täplikkäise*.

Täplinki almás-szürke ló.

Täplä v. **täppä** folt, petty, bab (állat szőrében).

Täppi- tele tömni v. gyömöszölöni (Kal. 46, 307) || *Täpittä-* caus., intens.

Täppyrä = *täpära*.

Täppää-, if. **täpätä** = *täppi*.

Täpära legszélén v. legvégén való; szűk, szoros, rövid: *t. aika* rövidre mért v. fogytán levő idő; *olla täpärellä* legszélén (szorultságban, szűken, fogytán, bizonytalan) lenni; *asia on täpärimmilään* (egy hajszálon függ).

Täpö v. **täpösen** v. **täpösten** egészen: *t. täynnä* telisded tele.

Täpöise, *n* tele tömött.

Tärinä, *n. act. tärise-*.

Tärise-, if. **-stä** remegni, rengeni, reszketni; recsegni || *Täristä-* v. *tärisyttä-* caus.

Täristykse, *-ys*, *n. act. täristä-*.

Tärittä- rendíteni, megrázni, megindítani || *Tärittele-*, if. *-itellä* frequ. (Kivi II, 363).

Tärkeä fontos, jelentős.

Tärkki szűk, szoros, rövid (Kivi I, 191); fontos.

Tärkky = *tärsky* (Loits. 19, b).

Tärkkää-, if. **-rkätä** [sv.] keményíteni (fehérneműt).

Tärkysti szűken, szorosan, pontosan (Loits. 165, a).

Tärppi- v. **tärppää-**, if. **-rpätä** rágesálni; kapkodni vmi után, rángatni, pedzeni.

Tärppä = *täpära*.

Tärryttä- szaggatni (csúzos fájdalom), fájni.

Tärsky- rázkódni, rengeni || *Tärsykttä-* caus. | *tärskähtä-* mom.

Tärvele-, if. **-llä** elrontani || *Tärvelty-* med.

Tärviö romlott állapot.

Tärvää-, if. **-vätä** [sv.] elrontani || *Tärväyty-* med.

Tärähdykse v. **täräykse**, *-ys* rendülés; reccsenés, dördület.

Täräjä-, if. **-rätä** = *tärise-* || *Tärähtä-* mom.; reccseni, dördülni; *tärähyttä-* caus.

Täsmä = *tesmä*.

Täten így, ekképpen.

Täti [szl.] nagynéne.

Tättye, *n. tätys* (dial.) ilyen, ilyenféle.

Täty v. **tävy** tüdő.

Täydellise, *n* teljes, tökéletes.

Täydentä- kiegészíteni, teljessé tenni.

Täysilää, *-läs* tele, teljes.

Täysinäise, *n* tele, teljes, tökéletes.

Täysittäin teljesen, tökéletesen.

Täystä- csalétket tenni a horogra; 2) készíteni.

Täyte, *n. täysi* tele, teljes: *t. mies* meglett ember; *t. ikä* nagykorúság; *täyden t. telisded* teli; *on täynnä* v. *täynnänsä* tele van; *tuli täyteen* tele lett || *Täysi-ikäise*, *n* nagykorú | — *kasvuise*, *n* felnőtt.

Täytehise, *n* vmit betöltő: *kopran t. maroknyi* (Kant. 211, a).

Täyteläise, *n* teljes.

Täytee, *n. täyte* töltelék; kiegészítés, pótlék (Kal. 37, 84).

Täyttä- tölni, meg- v. betölteni, teljesíteni || *Täytty-* med..

Täyttä- törekedni (Kal. 2, 83); nyomolni, rohanni, neki menni v. esni.

Täyttö = *täyttee*.

Täyty- telni, betelni, beteljesedni; elérni, eljutni (Kal. 35, 282): *t. itkemään sirva fakadni* (Kal. 50, 290); 2) elég lenni; kapható lenni (Kal. 29, 191); 3) (impers.) *täytyy* kell: *minun täytyy tehdä työtä* dolgoznom kell; *miehen t. rahaa* az embernek pénz kell; *ei sinua tänne täydy* rád itten nines szükség v. te nem kellesz itten.

Täytymykse, -ys kellés, kényszerűség.

Täytäntö töltés; teljesítés.

Täytää-, if. -tätä = *täyttä-* 2. (Sat. III, 39).

Täytökse, -ös töltés, teljesítés; töltelék, pótlék: *käydä täytökseen* beteljesedni.

Tää l. *tä*.

Taalla itt; *täältä* innen.

Töhertä- olvashatatlanul írni, mázolni, firkálni; piszkálni, turkálni.

Töhlää-, if. -lätä hanyagúl, gondatlanul, nagyjában tenni vmit (Sat. I, 163).

Töhlö gondatlan v. hanyag ember; tökfílkó.

Töhri- v. **töhrää-, if. -rätä** bekeni, bepiszkolni, bemázolni.

Töisevä sok v. nagy munkába kerülő; munkás, dolgozó.

Tökertä- tompítani, csonkítani; ügyetlenül, esetlenül, ostrombán v. rosszul csinálni, összetakolni; turkálni.

Tökerö kurta darab, csonk; golyó, fajakó.

Tökkää-, if. tökätä lökni, taszítani, döfni; tömni || *Tökäise-, if. -stä* mom. | *tökähtä-* hirtelen betö-

módni v. bedugólni; meg- v. elállani | *tökäyty-* med.; megakadályozódni; meg- v. elállani.

Töksähtä- bele ütközni, hozzáütödni.

Tökötti [or.] nyír-kátrány.

Tököttä- hanyagúl tenni vmit.

Tölhäise-, if. -stä lökni, taszítani.

Tölhö = *töhlö, töllö; tölhömäise, -en* tökfílkó- v. fajakó-forma (Kivi I, 122).

Tölkki mozsártörő; 2) bődön.

Tölkkö nyírhej-palaczk; bődön.

Tölkyttä- törni (apróra, porrá), rázni, kalapálni.

Tölkki v. **tölkkä** turha (Loits. 286, ab).

Töllerö rövid és vastag tárgy, idomtalan darab, rövid (megmaradt) vég; esetlen teremtés.

Tölö kunyhó, viskó: *töllin-tettu* otthon-ülő, lusta teremtés (Kivi II, 391).

Töllistele-, if. -llä báméskodni.

Töllittle-, if. -itellä = *töllistele-* (Kivi II, 116).

Tölly- le- v. elválni, eloldozódni; 2) dagadni, duzzadni.

Töllahtä- hirtelen, váratlanul tenni vmit, mocezanni, pottyanni || *Töllähyttä-* v. *tölläyttä-* hirtelen mozdítani, lódítani, lendíteni (Kal. 20, 62).

Töllö ostoba ember, tökfílkó, fajakó (Kivi I, 49).

Töllöttä- báméskodni (Kivi II, 372).

Tölmä meredek hegyoldal, lejtő, domb.

Tölmä tompa.

Tölmää-, if. -mätä = *törmää-*.

Tölppä letompított, tompa; kurta,

renkesz : *t. kiel* nehézkes v. da-
dogó v. akadozó nyelv.

Tölpänä [sv.] tökfilkó, fajankó.

Tölakkä ostoba, bamba, együgyű.

Tölää-, if. **-lätä** bepiszkítani, be-
moskolni; kontárul v. hanyagúl
csinálni vmit.

Töminä dörgés, döngés, dübörgés.

Tömise-, if. **-stä** dörogni, döngeni,
dübörögni || *Tömistä-* caus.: *t.*
ovelle az ajtót döngetni (Sat. II,
106).

Tömppei = *kömpelö*.

Tömyri hosszú cső, szó-cső.

Tömäjä-, if. **-mätä** = *tömise-* ||
Tömähtä- megdördülni (Kivi II,
327).

Töngöttä- megtámasztani.

Tönkele-, if. **-ngellä** turkálni
(Loits. 330, a).

Tönkeä v. **tönkkä** merev.

Tönkisty- megmerevedni.

Tönkki v. **tönkkä** idomtalan nagy
darab (Kal. 43, 18).

Tönkä v. **tönkö** támasztó-rúd.

Tönkälee, **-le** = *tönkki*.

Tönkää-, if. **-ngätä** meg-, föl- v.
betámasztani (rúddal).

Tönnä domb, halom.

Tönttö = *pönttö*.

Tönö = *töl*li (Kivi I, 158).

Töpi: *t.-hätä* = *typpi-h.* (Kant.
XXII).

Töppee, n. **töpe** kátrányos csepű
(repedések betömésére).

Töppy silány csepű v. kócz.

Töppä v. **töppö** tompa v. csonka
tárgy, csonka (megmaradt) vég;
tompá, csonka; 2) tompa-eszű
ember, tökfilkó, fajankó (Kivi II,
240).

Töppöse, n kapeza, kamásli, ha-

risnya; plur. *töppöset* (fig.) lábak
(Kivi I, 157).

Töpsä zömök ember (nő) (Kivi II,
417).

Töpsäyttä- dobbantani (Kivi II,
423).

Töpyttä- betömni (réseket).

Töpö tökfilkó, fajankó; ostoba
(Kivi II, 373).

Törehikkö v. **töreikkö** hínár, om-
boly, tengeri fű.

Törehikkö v. **töreikkö** széltörte
fákkal telt hely.

Törikkö magas edény.

Töristy- merevedni, megkemé-
nyedni, tapadni.

Törkeä durva, esetlen, otromba,
goromba.

Törkki- ügetni.

Törky hulladék, szemét, söpredék;
dudva, gyom, gaz; silány takar-
mány || *Törky-työ* silány munka
(Loits. 125, b).

Törmisty- = *tyrmisty-*.

Törmä = *tölmä* 1. (Sat. III, 9).

Törmää-, if. **-mätä** bele ütközni,
neki menni; kitörni, elötörni.

Törröttä- báméskodni, szájtátva
állani.

Törstö megmerevedett darab v.
göröngy; aludt-vér-csomó; kiálló
jégdarab.

Törttö papiros-tölcsér, staniczli;
hüvely; boríték; bödön, szelencze.

Töräykse, **-ys** reccsenés, harsanás
(Kivi I, 377).

Törö mogorva ember; mogorvaság.

Töröttä- = *törröttä-*: *tukka töröttä*
(égnek meredten áll: Kivi II, 55).

Tötise-, if. **-stä** reszketni, remegni
(Sat. II, 106).

Tötterö v. **töttö** szelencze, skatu-

lya, staniczli, csomag; téntartó.

Töyhtö bóbíta, tolltaraj; forgó, tollbokréta.

Töykeä merev, feszes; barátságatlan, mogorva, fanyar, kellemetlen.

Töykkene-, if. töyketä megmervedni (Sat. I, 56).

Töykkky = *tönkki*.

Töykkää-, if. töykätä = *työkkää-*.

Töylikkä hordónak szelelő-lyuka.

Töylä dombocsa, hopores.

Töypeä büszke, kevély.

Töyri- v. töyristä- túrni, fölásni.

Töyry v. töyrää-, -rás = *tölmä*, *törmä* (Kivi II, 414).

Töyskää-, if. -kätä haragos lenni, mérgeskedni, zsémbelödni, ráförmedni vkire.

Töyttää- v. töytää-, if. töytätä = *täyttä*- 2. || *Töytäise-*, if. -*stä* mom. | *töytyyttä-* caus., intens.; lökni, taszítani (Sat. IV, 90).

Töyvää-, if. -vätä = *täyttä*- 2.

U.

Udusta- ködös lenni; permetezni.

Uduttoma, -uton köd, pára v. hely, pihe nélkül való, száraz v. csupasz (Kal. 30, 230).

Uhahta- hirtelen és nessel mozdulni, suhanni, surranni (Kal. 26, 574).

Uhallise, *zn* fenyegető, daczos, makacs; büszke; nagyszerű, pompás; nagy, bőséges.

Uhari kis fűró.

Uhea = *uhkea*.

Uhitta- fenyegetve hajtani, kergetni (Kal. 23, 724) || *Uhittle-*, if. -*itella* fenyegetődni (Kal. 31, 41).

Uhka fenyegetés, dacz: *uhalla* merész kockára-tevéssel; *sakon uhalla* bírság terhe alatt; *kuoleman v. hengen uhalla* halálbüntetés terhe alatt || *Uhka-mielise*, *zn* daczos, elbizott, hetyke, vakmerő | —*peti* hazard-játék | —*rohkea* vakmerő | —*sakko* pénzbírság.

Uhka v. uhkaise, *zn* = *uhkea*.

Uhka- v. uhkaa- (uhkaja-), if. -hata v. -kata fenyegetni, fenyegetődni.

Uhkanto fenyegetés, fenyegetődés (Loits. 12, b).

Uhkaukse-, *us* fenyegetés.

Uhkea jól megtermett, nyalka, deli, pompás, derék.

Uhki- = *uhkaa-* (Loits. 148, a).

Uhki- v. uhko- nyögni (Kant. 161, b); erőlködni, nehéz munkát végezni.

Uhku hó-kása, vizes hó (Kal. 15, 69).

Uhku- v. uhkua-, if. -uta kibugyogni, kiszivárogni, áradni, dagadni, duzzadni (Kal. 9, 49) || *Uhkutta-* caus. (Kal. 9, 52).

Uhma dacz, bosszúság.

Uhma gyors, fürge.

Uhmaa-, if. -mata daczolni.

Uhmaa-, if. -mata v. uhmoa-, if. -ota gyors, fürge lenni; gyorsan, serényen dolgozni, erőlködni, fáradozni (Kant. 14, a).

Uhmasta- = *uhmaa*- 2.

Uhmitta- bosszantani, haragítani, ingerelni.

Uho léghuzam.

Uho jégre ömlő víz, rossz szánút; 2) fáradalom, nehézség, szorultság, bajos helyzet, veszedelem (San. 27).

Uhosta-: *uhosta* léghuzam van.

Uhottele-, if. **-otella** fenyegetődni (Kal. 14, 226), daczolni.

Uhraa-, if. **-rata** [sv.] áldozni, fölálldozni.

Uhri [sv.] áldozat.

Uhveltu- kifáradni, kimerülni.

Ui-, if. **uida** úszni; fürdeni || *Uiskele-*, if. *-lla* v. *uiskentele-*, *uiksentele-*, if. *-nnella* úszkálni | *uittacaus*.

Uihkaa-, if. **-kata** jajgatni, jajveszéklni.

Uihnaa-, **-nas** serény, szorgalmas.

Uikari v. **uikelo** szegény, szánandó v. nyomorúságos ember (Kant. 88, b).

Uikka jajgatás, jajveszéklés, panaszkodás (San. 388).

Uikko erdei pinty (*fringilla coelebs*).

Uikukko hívóka (csalmadár, vízi madarak csalogatására); madáralakú háló-jelző.

Uikutta- jajgatni, jajveszéklni, panaszkodni (Kal. 7, 242).

Uimari úszó.

Uimene-, **-men** hal-fi, apró hal.

Uimenettoma-, **-eton** eszméletlen, ájult (Loits. 78, b).

Uimukse-, **-us** mell-uszony, uszony.

Uinaa-, if. **-nata** szunnyadni || *Uinaile-*, if. *-lla* frequ. | *uinahta-* elszunnyadni (Sat. IV, 57).

Uinastu- elálmosodni, kifáradni,

ellankadni; 2) lemerülni; elpusztulni, elveszni.

Uinti úszás, fürdés.

Uinu- szunnyadozni, aludni (Kal. 42, 90).

Uinukse-, **-us** szunnyadozás: *on uinuksissa* szunnyadoz.

Uisakka játék (Kivi I, 179).

Uisakoitse-, if. **-oita** játszadozni, tekeregni (Kivi II, 425) || *Uisakoittele-*, if. *-oitella* frequ. (Kivi II, 163).

Uisti v. **uistime-**, **-in** úszó-horog.

Uittamo úsztató v. átúsztató hely.

Uittee, n. **uite** háló-emelő rúd (mellyel a hálót az egyik lékből a másikba emelik át).

Uitti csatorna, vízvezeték.

Uitto úsztatás, úsztató v. átúsztató hely.

Uivelo lassú, késlekedő, lusta; lassú v. késlekedő ember; 2) = *uikari*.

Uivottele-, if. **-otella** panaszkodni, jajgatni (Loits. 323, a).

Ujelta- v. **ujerta-** panaszkodni, jajgatni, jajveszéklni, ordítani.

Ujo szemérmes, ajangós, szégyenlős.

Ujoa-, if. **-ota**, **ujoksu-**, **ujoile-** v. **ujoskele-**, if. **-lla** = *ujostele-*.

Ujostele-, if. **-lla** szemérmeskedni, ajangani.

Ujoute-, **-us** szemérmesség, szégyenlősség.

Uju- nyújtózni || *Ujutta-* nyújtani (testét).

Ujutta- finomítani, vékonyítani, kicsinyíteni (Sat. II, 117).

Ukise-, if. **-sta** nyögni, jajgatni.

Ukitta- hajtani, siettetni, ösztökélni, ingerelni, biztatni.

Ukko öreg-ember, nós ember (férj), apó, atyus; 2) (myth.) a pogány finnek főistenének neve; 3) mennydörgés || *Ukon-kaare*, -ri szivárvány | —*nalkki* villámkő (Loits. XVII) | —*nuole*, -li istennyila, villám, mennykő | —*taltta* = -*nalkki*.

Ukkose, -n, dim. *ukko*: *u. käy* mennydörög; *ukkosen ilma* égi-háború; *ukkosen johdattaja* villámhárító.

Ukse, -si ajtó.

Ukuli [sv.] bagoly (Kivi I, 113).

Ulaa, -las: *u. -vete*, n. -*vesi* árvíz, jégre ömlött víz (Kant. 138, a).

Ulahta = *ulvahta* l. *ulvo*- (Loits. 244, a).

Ulappa nyílt tenger (Kal. 1, 126).

Ulea sápadt, halvány, fénytelen, rossz (beteges) színben levő, homályos, zordon.

Ulettu = *ulottu*.

Ulise, if. -*sta* jajgatni, nyöszörögni, nyikorogni (Kant. 119, b).

Ulitsa [or.] utca (Kant. 213, a).

Uljaa, -jas fűge, gyors; bátor, hősies; deli, büszke, pompás.

Uljaile v. *uljastele*-, if. -*lla* pompázni, büszkélkedni, kérkedni; bátran, hősiesen viselni magát.

Uljastu fűrgévé, bátorrá, delivé stb. (*uljaa*) lenni.

Ulko külső, künt való, kül-: *ulko-na* künt; *ulkoa* kívülről; *ulos* ki; comp. *ulompa*, -*pi*: *ulompana* kisebb (loc.), *ulommaksi*, *ulomma* kisebb (lat.) || *Ulko-kullattu* álszent, képmutató | —*maa* külföld; -*maalaie* v. -*maise*, -n külföldi | —*muoto* kül-alak | —*näkö* külső (vminek külseje), szín | —*puole*,

-*li* külső fele vminek: *ulkopuolella kaupunkia* a városon kívül | —*pyhä* = -*kullattu*.

Ulkoa-, if. -*lota* kimenni, hazúlról elmenri (Kal. 18, 132) || *Ulkoutu*-eltávolodni; 2) = *ulkone*-.

Ulkoise, -n külső, künt való; külső udvar (Kal. 25, 212): *ulkoisesta* kívülről (Kal. 29, 200).

Ulkomaise, -n külső; 2) l. *ulko*.

Ulkonaise, -n külső.

Ulkone-, if. *ulota* kiállni, előre állni || *Ulonta*- kinyújtani, kihúzni, kiterjeszteni.

Ulkova künn levő, utazó, vándorló: *u. uros* vándor-ember (San. 12).

Ulku háló-pózna.

Ullakko padlás.

Uloa-, if. -*ota* = *ulvo*- (San. 96).

Ulonta l. *ulkone*-.

Ulosta-hasat hajtani, meghajtani || *Ulostu*-eltávolodni, kijönni; kiterjedni, érni (-ig).

Ulostime, -in hashajtó.

Ulotta- kinyújtani, kiterjeszteni; vmit elérni iparkodni, megkísérteni, igyekezni, fáradozni || *Ulottu*-kiterjedni, érni (-ig): elég lenni | *ulotutta*-, caus. *ulottu*-.

Ulpea hűvös, hideg, rideg, nyirkos.

Ulpukka nimfa (nymphæa).

Ulvina ordítás.

Ulvo- v. *ulvoa*-, if. -*ota* ordítani || *Ulvasta* v. *ulvahu*- v. *ulvaise*-, if. -*sta* mom.; nyikordulni (Kal. 22, 102; 42, 111).

Ulvonta ordítás.

Umakka homályos, ködös, zavaros (Kal. 31, 61). [31, 61].

Umee, -me köd, gőz, pára (Kal.

Ummehtu- bezáródni, bedugulni; megdohosodni.

Ummere, -mer = *umene* (?) —
Loits. 261, a).

Ummetti dugulás, székrekedés.

Ummikko idegen, a ki nem tudja
az ország nyelvét.

Ummis l. *umpise*.

Ummisko becsukható v. bedugható
vmi.

Ummista- v. **ummitta-** bezárni,
bedugni || *Ummistu-* v. *ummittu-*
med.

Ummotta- zörögni, csörömpölni,
nyikorogni, ordítani.

Umpe, -pi tökéletesen zárt, nyílás-
talan, hézagtalan; tökéletes zárt-
ság, dugultság, hézagtalanság:
mennä umpeen bezáródni, bedugul-
ni; eltelni, letelni; *määrä-aika*
menee umpeen a határ-idő letelik;
vatsani on ummella szorulásom
van; *umnessa silmin* behúnyt
szemmel; *tie on umnessa* (befűjta
a hó); *kaksi päivää umpeensa* két
egész nap; *koko vuoden umpeensa*
az egész éven át; *kascaa umpeen*
összenőni, benőni, begyógyulni ||
Umpi-aita körülzáró kerítés (nyí-
lás nélkül) | —*juoksu* = *veri-tauti*
(Loits. XVI) | —*katu* térjmeg-
utcza | —*kielise*, *en* = *ummikko* |
—*kuuro* tökéletesen süket | —
lainee, *-ne*: *-lainehista* hullámok
belsejéből (Kal. 20, 90) | —*lampi*
lefolysis nélkül való tavaeska |
—*luu* szorosan zárt csont, fog
(Kal. 46, 535) | —*mielise*, *en* zár-
kózott, nem közlékeny, hozzáfér-
hetetlen | —*mähkä*: *-mähkään*
vaktában | —*purte*, *-rsi* födeles
csónak (Kal. 50, 486) | —*putke*,
-ki zárt cső; cső-alakú állat (Kal.
14, 408) | —*pää*: *mennä umpipää-*

hän veteen egészen lemerülni a
víz alá (Sat. I, 95) | —*silmä* be-
húnyt szem; vak, rosszul látó
(Kal. 12, 476): *-silmin* vaktában |
—*sokea* világtalan, merő-vak |
—*solmu* ráfojtott csomó | —*suole*,
-li vakbél | —*suomalaise*, *en* tiszta
finn (a ki csak finnül tud) | —*tauti*
dugulás, szorulás, székrekedés |
—*tie* hó-befűtta út; töretlen út.

Umpehutta- bezárni, bedugni.

Umpeutu- bezáródni, bedugulni.

Umpinaise, *en* teljesen zárt, hézag-
talan, nyílástalan.

Umpise, *en*, a. rel. *umpe*: *ummis-*
kenkä fűzőtlen cipő, saru (Kal.
21, 413).

Umpu bimbó.

Une, -ni alvás, álom: *minun on u.*
v. *olen unissani* álmos vagyok;
minun tulee u. elálmosodom; *en*
saa unta nem tudok elaludni;
ottaa unta aludni; *nähdä unta*
álmodni || *Uni-keko* álmotáska,
álomszuszék | —*kontti* álmotáska
(Kal. 23, 42).

Unehtu- = *unohtu-* || *Unehdutta-*
v. *unehutta-* elfelejteni (San. 434).

Uneile-, if. *-lla* = *uneksi-*.

Unekkaa, -ekas álmos.

Uneksi- v. **unksu-** álmodni.

Uneliaa, -ias v. **uneliaise**, *en* alu-
székony.

Unelma álom (somnia), képzelet.

Unestu- elálmosodni.

Unetta- álomra indítani: *minua*
unettaa alhatnám, álmos vagyok.

Uneutta- = *unehutta-* l. *unehtu-*
(Kant. 61, b).

Unha = *nuha*.

Unhee, -he v. **unho** feledés, feled-
ség.

Unhohta- = *unhoitta-* (Sat. II, 103).

Unhoitta- v. **unhotta-** felejteni, elfelejteni || *Unhoittu-* v. *unhottu-* feledésbe menni, elfelejtődni.

Unhoitukse v. **unhotukse**, -us feledés, feledség.

Unikko mák.

Unise, =n álmos.

Unkari Magyarország; magyar nyelv: *unkariksi* magyarul, magyar nyelvre.

Unkarilaise, =n magyar; magyar ember.

Unkarittare, -itar magyar nő.

Unkka [sv.] dohosság, dohos szag v. íz.

Unkkautu- megdohosodni.

Unohta- v. **unohutta-** = *unhoitta-*.

Unose, =n, dim. *une*.

Unta: *unnalta* előre (Kant. 199, b).

Untelo aluszékony, tétlen, ügyetlen (Kal. 8, 90); aluszékony, tétlen, ügyetlen ember.

Unto = *untelo* (San. 504).

Untu- elálmosodni (San. 127).

Untuva pehely, pihe; finom szőr.

Uohkua-, if. -uta = *uhku-* (Loits 345, b) || *Uohkutta* caus.

Uoma mélyedés, völgy.

Uottele-, if. *uotella* = *odottele* (Kant. 228, a).

Upakko mocsáros talaj, kátyú, pocsolya.

Upea v. **upée**, n. uve jeles, kiváló; pompás, büszke; féktelen, merész.

Upee, n. uve csődör, ménló (Sat. I, 113); bika; kos.

Upeile-, if. -lla büszkélkedni, nagyra lenni, pompázni, kérkedni.

Upera iparkodó, serény, kitartó.

Upi = *uppi*.

Upo = *uppo*.

Upokkaa, -okas tégely; öntőminta; 2) néminemű lapp lábbeli.

Upokse, -os elmerült v. elsüllyedt állapot: *on upoksissa* el van merülve v. süllyedve.

Uppa üledék.

Uppi egészen, teljesen || *Uppilaiska* megrögzött lusta | —*nikaise*, =n nyakas, makacs.

Uppio = *upokse*.

Uppo egészen, teljesen || *Uppo-rikkaa*, n. -rikas dús-gazdag | —*uute*, n. -uusi újdonság-új.

Uppoa-, if. *upota* süllyedni, elsüllyedni, el v. lemerülni; belefulladni (vízbe) || *Uppotta* caus. | *uppoutu-* = *uppoa-*.

Uppoisa elsüllyedő, el v. lemerülő: *olla uppoisalla* elmerülő-félben lenni.

Uppu : *u.-sokea* = *umpi-s.* (Sat. II, 144).

Uppua-, if. *uputa* = *uppoa-* || *Uputta-* = *upotta-*.

Upseeri v. **upsieri** [sv.] katonatiszt.

Upukka = *ulpukka*.

Ura bevágás, rovátk; barázda, kerék-vágás; meder; út, ösvény.

Uraile-, if. -lla bevágásokat csinálni, rovátkolni; ösvényen haladni.

Uraja, if. -rata morogni, dörmögni; nyikorogni (Sat. I, 82) || *Urahta-* mom. (Kal. 8, 273).

Urakka [or.] vállalkozás: *holli-kytti on pantu urakalle* (vállalkozóknak van bérbe adva) || *Urakka-työ* általánosan kialakított munka, szakmány-munka.

Urakka kétéves rénszarvas.

Urakka v. **uramo** = *ulappa* (? — Loits. 53, b).

Urakse, -as kerékvágás.

Urasta- bevágásokat csinálni, ro-
vátkolni, barázdálni.

Urene-, if. -reta = *urkene*·.

Urhakka v. urhea = *urhoollise*.

Urho = *uroo*.

Urhollise v. urhoollise, *n* vitéz,
hősies.

Urhollisuute v. urhoollisuute,
-uus vitézség, hősiesség.

Urhostele-, if. -lla vitézkedni, hő-
siesen viselkedni; hősködni, száj-
hősködni.

Urhottu-férflasodni, megerősödni;
vitézzé lenni.

Urhoute, -us = *urhoollisuute*.

Urimoi-, if. -oida lassan, nehezen,
fáradtsággal utazni.

Urina, n. act. *urise*·.

Urise-, if. -sta morogni, dörmög-
ni, nyöszörögni, jajgatni, kese-
regni (Kal. 38, 125).

Urkene-, if. urjeta elmenni, el-
válni, eltávozni (Kal. 29, 360);
indúlni (Kal. 50, 616).

Urkki- kutatni, keresgélni.

Urku [sv.], plur. *urut* orgona.

Urkunisti [sv.] orgonás, orgona-
játészó.

Urmaa, -mas viruló; élénk, eleven,
fürge; 2) = *urmee*.

Urmee, -me csomó, daganat, ke-
levény.

Uro = *uroo*.

Urohoise, *n* férfi-nembeli, férfi-
(Kal. 46, 29).

Urokse, -os hím, kan.

Uroo (uroho), -ros férfi, hős; férj
(Kal. 23, 245) || *Uros-työ* hőstett.

Urosa hím, kan.

Urostu- férflasodni, hősiessé len-
ni, fölbátorodni.

Urpa v. urpu nyír- v. égerfa-rügy
(San. 505).

Urpiaise, *n* kenderike (*fringilla*
linaria).

Usea nem egy, gyakor, sok: *usein*
v. *useasti* gyakran; *useammiten*
többsnyire; *useimmiten* legtöbbs-
nyire.

Usise-, if. -sta sisteregni, siste-
regve szivárogni (Kal. 3, 100).

Usitta- uszítani.

Uskaliaa, -ias merész, vakmerő.

Uskalikko vakmerő ember, ka-
landor.

Uskallukse, -us merészség, vak-
merőség; bizodalom.

Uskalta- merni, merészkedni; bíz-
ni vmiben.

Usko hit, vallás || *Uskon-puhdistuk-*
se, -us hitújítás, reformáció |
—*tunnustukse*, -us hitvallás.

Usko- hinni, elhinni; rábízni:
uskomattoma, -aton hitetlen; hihe-
tetlen || *Uskotta*- elhitetni | *uskot-*
tele-, if. -otella hitegetni.

Uskolaise, *n* hitsorsos; vmely
hiten levő, vmely hitfelekezethez
tartozó.

Uskollise, *n* hűséges.

Uskollisuute, -uus hűség.

Uskonnollise, *n*, a. rel. *uskonto*.

Uskonto vallás (religio).

Uskottoma, -oton hűtlen, hitetlen.

Usma = *usva*.

Ussakka [or.] őv (Kal. 3, 325).

Ussutta v. usutta- uszítani (Sat.
II, 17).

Usva köd, gőz (Kal. 3, 100).

Utała [or.] gyors, fürge; tüzes,
heves (Kal. 31, 23).

Utare, n. udar v. utaree, -re [szl.]
tőgy.

Utau, if. **-uta** v. **utautu** -véletlenül történni v. jutni; találni (vmit tenni): *utausin tulemaan jönni* találtam; *silmät uunihin utautui* (fordúltak: Kant. 156, a); *utautuipa työmiehiä rannalle* (vetődtek: Sat. II, 66); *ei urosta utautunna* (nem lett v. vált: Kant. 179, a).

Utele-, if. **udella** nyomozgatni, tudakozni (Kant. 199, b).

Uteliaa-, **-ias** kíváncsi.

Uteliaisuute-, **-uus** kíváncsiság.

Utra szegény, nyomorúlt, százanadó (Kant. 12, a).

Utu köd, pára; 2) pehely, pihe || *Utu-paita* finom ing (Kal. 32, 253) | — *satee*, n. *-sade* permeteg-eső.

Utuise-, **-n**, a. rel. *utu*: finom (Kal. 3, 325); gyenge (Kal. 44, 113); szegényke (Kal. 23, 599); szomorú, bánatos (Kal. 37, 30).

Utustele-, if. **-lla** csendesén, gyégedén, finoman tenni vmit (Kal. 26, 570).

Uudis (összetételben) = *utise*.

Uudista -újítani, megújítani || *Uudistu* -megújulni | *uudistutta* -megújíttatni.

Uudistukse-, **-us** újítás.

Uuhe-, **-hi** anyajuh.

Uulea roppant nagy; erős.

Uulitsa [or.] utca.

Uulu erő (Loits. 260, b).

Uumaa-, if. **-mata** kisugázzani, árasztani (meleget, hideget).

Uumarta -fáradozni, iparkodni (San. 92).

Uumene-, **-men** repedés, hasadék, rés, üreg, odu; plur. *uumenet* bel-seje vminek, belek, belső részek.

Uumento = *uumene* (Kivi I, 387).

Uumo-, v. **uumoa**-, if. **-ota** sejteni (Kivi I, 74).

Uumoukse-, **-us** sejtelem.

Uuni [sv.] kemencze, kályha.

Uupotta -körülnézni, báméskodni, meredten nézni (San. 457).

Uuppera = *uttera*.

Uupu -erejét veszteni, ellankadni, kimerülni, lerogyni; 2) hiányzani; nélkülözni, hójával lenni vminek (Kal. 16, 115) || *Uuvutta* -caus.

Uupumukse-, **-us** fáradtság, lankadtság, kimerültség.

Uuraa-, **-ras** = *uttera* (San. 574).

Uurasta = *harrasta* -.

Uurrokse-, **-os** bevágás, rovátk, horony, ontra-csín (hordón); rossz (kerékvágásokkal barázdált) út.

Uurta -bevágásokat csinálni, rovátkolni, kivájni, csinálni (hordót); utat törni magának: *vesi on uurtanut tiet* a víz kimosta az utakat || *Uurtu* -med.

Uurtee-, **-rre** ontra-csín (hordón); horony, bevágás, barázda: *kasvojen uurteet* (ránczok) || *Uurtehuise*-, **-n**, dim. (Kal. 23, 338).

Uurto = *uurrokse* || *Uurto kuva* véset, vésett kép.

Uusi -újítani, megújítani.

Uuspeili [sv.] kópé (Kivi I, 213).

Uute, n. *uusi* új: *undelleen* v. *undes-taan* újra.

Uutele-, if. **uudella** = *utele* -.

Uuteliaa-, **-ias** = *uteliaa* -.

Uutelo novella, elbeszélés.

Uutime, n. **uudin** ágy-sátor v. -mennyezet (a szúnyogok távoltartása végett az ágy fölé függesztett lepel: Kal. 35, 304).

Untise, *n* új, újdón; újság, újdonság || *Utis-* (*uudis-*) *asukkaa*, *-ukas* gyarmatos, újlakos | — *muutokse*, *-os* újítás, reform | — *talo új-lak*.

Uutokse, *-os* nedv-kifőzés; főzet; 2) forrasztás.

Uutta- vminek nedvét v. erejét kiszíni (kifőzni, kiáztatni); elgyengíteni, elcsigázni.

Uutta- érczet újra megolvasztani; összeforrasztani.

Uttera serény, iparkodó, szorgalmas, buzgó.

Utteroitse, *if. -oita* serénykedni, iparkodni, buzgólkodni.

Uuttoma, *n. uuton* = *uduttoma* (Kal. 30, 230).

Uuttu v. uutu odvas fa, melyben a vízi madarak fészket raknak; mesterséges fészkek odvas fában.

Uuttu v. uutu anyajuh. [új.

Uutukaise, *n*: *uuden u.* újdonság.

Uuvukse, *-us* = *uupumukse*: *on uuvuksissa* el van fáradva, landolva, ki van merülve.

Uuvutta- l. *uupu-*.

Uvehti = *upeile-*.

V.

Vaahku = *vauhti* (Sat. I, 22).

Vaahte, *-ti* (v. *vaaksi*) v. *vaahto* [g.] hab, tajték || *Vaahto-kuu* hónap (Márczius 4-dikétől Április 4-dikéig: Kal. 23, 487).

Vaahtera v. vaahtere, *-hder* jávorfa, juhárfa.

Vaahteva habzó, tajtékszó.

Vaahtoa, *if. -hdota* habzani, tajtékszani || *Vahtoutu* habossá, tajtékossá lenni.

Vaaja [or.] czövek, ék; karó, czölöp (San. 441).

Vaajaa, *if. -jata* czöveket, éket, karót v. czölöpöt beverni, ékelni, karózni.

Vaajime, *-in* = *vaaja* (Kant. 294, b).

Vaajoitta ékelni, czövekelni, karózni.

Vaaka [g.] mérleg || *Vaaka-lintu* nagy madár, sas, griff (Kal. 19, 180) | — *suora* vízszintes.

Vaakitse, *if. -it* v. *vaakitta* mérlegelni, megmérni.

Vaakku károgni (Kant. 37, a); ordítva sírni || *Vaakutta* *caus.*, *intens.*

Vaaksa arasz.

Vaaksaa, *if. -sata* v. *vaakso* arasszal mérni.

Vaaksottain v. vaaksoittaisin arasz-számra, arasonként.

Vaaku = *vaakku*. [paizs.

Vaakuna [sv.] czímer, czímer.

Vaalahka v. -hko = *vaaleahka*.

Vaalahta csillámlani.

Vaalakkaa, *-akas* = *vaalea*.

Vaalasta halványan fényleni, derengeni; haloványvá v. fehéressé tenni || *Vaalastu* haloványodni, fehéredni, világosodni.

Vaalasti [or.] kerület, megye (Kant. 166, b).

Vaalea v. vaaleva halovány, fehéres || *Vaalean-verise*, *n* szőke.

Vaaleahka v. -hko kissé halovány v. fehères.

Vaalee, -le hab, tajték (Loits. 326, b).

Vaalehti- csillámlani, fényleni.

Vaalene-, if. -leta elhaloványodni, fehéredni, világosodni || *Vaalenta*-caus. | *vaalentu* = *vaalene*-.

Vaali [sv.] választás.

Vaali- ápolni, gondozni (Kal. 23, 460): v. *vaatteensa* (rendezni, igazítani: Kal. 18, 209); v. *viikate varteen* (nyélbe ütni: Kal. 24, 48); *käsi vaalivi valetta* (czirógat: Kal. 37, 33) || *Vaalittela*-, if. -itella ápolgatni, gondozgatni (Kant. 118, b).

Vaalikko jól ápolt személy (Sat. I, 1).

Vaalista- = *vaalenta*- || *Vaalistu*- = *vaalene*-.

Vaalu = *vaalee* (Loits. 42, b).

Vaalu járadék, adó.

Vaaluva hab, tajték (Loits. 289, b).

Vaan csak; hanem, de: *ei* v. nem ám! *tulee vaankin* eljön bizony; *kuka* v. a ki csak, akárki; *koska* v. *tahdot* a mikor csak akarsz.

Vaani- vadra lesni, nyomon lenni v. nyomra találni, nyomozni, üldözni.

Vaapahta- l. *vaappu*-.

Vaappaa-, if. *vaapata* = *vaappu*- (Loits. 129, a).

Vaappee, n. *vaape* ingás, ringás, lengés, ide s tova mozgás (Loits. 129, a).

Vaappera ingadozó.

Vaappo- = *vaappu*- (Loits. 147, a) || *Vaapotta*- caus., intens. (Kant. 164, a).

Vaappu- v. *vaapu*- ingani, ringa-

ni, lengeni, ide s tova mozogni (Loits. 255, b) || *Vaapahta*- mom.; megcsúszni, megsiklani (Kal. 17, 96); *vaapahutta*- caus. | *vaaputta*-caus. [sahaise.

Vaapsaise v. *vaapsiaise*, *n*=*vap*-
Vaapukka málma.

Vaapusta- = *vaapotta*-.

Vaara hegy, erdős hegy.

Vaara [sv.] veszély: *hengen vaarassa* életveszélyben; *hengen vaaralla* életveszéllyel.

Vaaraa-, if. -rata óvni, óltalmazni, veszélyt elhárítani.

Vaaraime-, -ain = *vaapukka*-.

Vaarallise, *n* veszélyes.

Vaaranta- veszélyeztetni; érinteni, illetni, tartozni vkire.

Vaari [sv.] öreg-apa, apus, apó.

Vaari [sv.] gondos ügyelés: *pitää v. jostakin* ügyelni vmire, gondját viselni vminek; *ottaa v. jostakin* gondosan ügyelni vmire; *ottaa neuvo vaariin* megfogadni a tanácsot, hallgatni a tanácsra; *vaariin-otto* figyelembe-vétel.

Vaarna szeg (kül. faszeg: Kal. 3, 370); 2) csoroszlya (Kal. 19, 26).

Vaarnaa-, -nas = *vaarna* 2.

Vaarniaise, *n* v. *vaarninkaa*-, -ngas = *vaarnikka*-.

Vaarnikka v. *vaarnikkaa*-, -ikas disznó-tetű (Kant. 160, b).

Vaaro- = *vaaru*-.

Vaarta- ártani, veszedelembé vinni; 2) távol tartani, visszatartani.

Vaarta- hajlani, lejtős lenni; lejtőssé tenni, lefektetni; legyőzni (Kal. 28, 77).

Vaaru [? sv.] evező (San. 175).

Vaaru [sv.] cziha: *tyyny-v.* vánkös-cziha.

Vaaru eső-felleg.

Vaaru- hajladozni, ingadozni, ringani (Oks. 31).

Vaassa [or.] kvasz (gyenge savanykás ital: Kant. 75, a).

Vaatee, n. **vaade** kényszerítés, kényszerűség; követelés, felszólítás, igény.

Vaatehti öltöztetni, ruházni.

Vaateliaa, -ias követelő.

Vaatesto ruházat (Sat. I, 147).

Vaatetsi öltöztetni, öltözni.

Vaatetta ruházni, öltöztetni.

Vaatetukse -us ruházat.

Vaati követelni, kívánni, igényelni; tudakozni (Kal. 47, 174): v. *miekkaisille* párviadalra hívni || *Vaadittele*, if. -itella frequ.; tudakozni (Kal. 3, 506).

Vaativattoma, -aton igénytelen.

Vaatime, n. **vaadin** rénszarvasgím (szarvas-tehén).

Vaatimukse, -us kívánság, követelés, igény.

Vaatio követelés.

Vaatisei v. **vaatitsei**, if. -eita öltözködni, felöltözni (Kal. 10, 239; Loits. 5, b),

Vaattee, n. **vaate** [g.] ruha || *Vaate-valkeuse*, -n vászon-fehérségű (Kal. 21, 194) | — *varpa* vitorlafa, vitorlarúd (Kal. 43, 14).

Vaattehuise, -n, dim. *vaattee* (Kal. 31, 222).

Vaattehukse v. **vaatteukse**, -us ruházat, öltözet.

Vaatteu, if. -uta öltözni, felöltözni.

Vaava = *vauva*.

Vaavitta rábírní, rábeszélni, csalogatni, csábítani, elcsábítani.

Vadelma málna.

Vaellukse, -us vándorlás.

Vaelta vándorolni.

Vaha szikla, szirt, kőszirt (Kal. 10, 318).

Vaha hab, tajték; 2) viasz || *Vahase*, -n viaszgyertya (Kal. 21, 204).

Vahaa, if. -hata beviaszkozni.

Vahetta (dial.) = *vaihetta*.

Vahingoitse, if. -oita v. **vahingoitta** megkárosítani, kárt tenni, megsérteni, megrontani || *Vahingoittu* med.

Vahingollise, -n káros.

Vahinko kár, szerencsétlenség, baleset: *tulla* v. *joutua vahinkoon* kárt vallani; kárba veszni; *vahingossa*, *vahingoissa* v. *vahingosta* véletlenül, szerencsétlen véletlenből.

Vahla nyál; tajték, hab.

Vahtaa, if. -hdata [sv.] örködni, őrt állani, ügyelni, vigyázni, lesni, várni || *Vahtaille*, if. -lla frequ.

Vahte, -ti [g.] = *vaachte*.

Vahtera v. **vahtere**, -hder = *vaahtera*, *vaahtere*.

Vahti [sv.] őr, őrállás || *Vahti-mestari* [sv.] hivatalszolga, ajtónálló.

Vahti [sv.] őrizni, őrt állani; föl-szolgálni.

Vahto [g.] = *vaahto*.

Vahva erős.

Vahvene, if. -veta erősödni || *Vahventa* -caus. | *vahventu* = *vahvene*.

Vahvikkee, -ike erősítő szer; támasz; megerősítés.

Vahvista erősíteni, megerősíteni || *Vahvistu* erősödni, megerősödni.

Vahvistee, -te = *vahvikkee*.

Vahvistukse, -us erősítés, megerősítés.

Vai vagy: *oletko väsynyt, vai mikä sinua vaivaa* el vagy fáradva, vagy mi a bajod? *tuletko vai etkö* jössz-e vagy nem? — 2) *úgy? vai papiksi hän itsensä aikoo* úgy, hát pap akar lenni? *v. niin* úgy? ugyan úgy-e?

Vaihdoikkaa, -okas váltott gyermek.

Vaihdoксе, -os kieserélt állapot; csere, változás: *äänen v.* hangcsere, hangváltozás.

Vaihee, -he változás: *kuun vaiheet* hold változásai; *elämän vaiheet* élet viszontagságai v. változásai; 2) köz: *vaiheella* között; *elon ja kuolon vaiheella* élet és halál közt; *olla kahden (v. kahden mielen) vaiheella* kétvázni, habozni; *vaiheilla* vmihez közel, vmi körül; *kylän vaiheilla* a falu közelében; *hevosia myytiin sadan vaiheilla* körülbelül száz lovat adtak el; *vuoden 1848 vaiheilla* az 1848-dik év táján.

Vaiheise v. **vaiheellise**, -n, a. rel. *vaihee*: *moni-v.* változatos, viszontagságos.

Vaihetta- váltani, cserélni || *Vaihettele*-, if. -*etella* váltogatni, váltakozni.

Vaihokkaa, -okas = **vaihdoikkaa**.

Vaihta = **vaihetta**- || *Vaihtele*-, if. -*hdella*=*vaihettele*- | *vaihtu*- med. | *vaihdu*-ta- caus.

Vaihtamo elcserélhető vmi, csere-tárgy (Kant. 213, a),

Vaihtelo v. **vaihtelu** váltakozás, változatosság.

Vaihto csere || *Vaihto-kauppa* cserekereskedés.

Vaikahutta- hirtelen lecsendesíteni, elhallgattatni (Loits. 269, b).

Vaikastu- elhallgatni, elcsendesni.

Vaikea nehéz, bajos, keserves, nyomorúságos; 2) = *vaiva* (Kal. 47, 206).

Vaikene-, if. **vaiketa** v. **vaijeta** elcsendesedni, elhallgatni.

Vaikeroi-, if. -**oida** v. **vaikeroitse**-, if. -**oita** jajgatni, óbégatni.

Vaikeroise, -n jajgató, óbégató, nyomorúságos.

Vaikerta- jajgatni, óbégatni || *Vaikertele*-, if. -*rrella* frequ.

Vaikista- v. **vaikitta**- csendesíteni, csillapítani, elhallgattatni (Loits. 183, b).

Vaikka noha, ámbár; akár: *v. milloin, v. missä, v. kuka* akármikor, akárhol, akárki.

Vaikkaa-, if. **vaikata** = *vaikeroi*-,

Vaikko v. **vaikku** fülzsír.

Vaikurukse, -us hallgatag és ravasz v. tartózkodó ember.

Vaikutta- hatni, behatni, hatással lenni; indítani, rábírní: *v. hyvää* jót tenni, jól hatni, jó hatással lenni; *v. joku pahuuteen* rosszra bírni vkit.

Vaikuttee, -ute ható eszköz; hatás.

Vaikuttele-, if. -**utella** panaszkodni, jajgatni, óbégatni (Kal. 18, 545).

Vaikuttime, -utin ható eszköz, indító ok.

Vaikutukse, -us hatás, működés || *Vaikutus-ala* v. -*piiri* hatáskör, működési kör | — *voima* ható erő.

Vailahta- hirtelen kevesbedni; kilocsanni || *Vailahtu*- v. *vailahu*-id.; enyhülni, csillapúlni.

Vailautu- = *vailahtu*-.

Vailehti- nélkülözni, hijával lenni vminek; vmi hiányzót keresni (Kant. 23, b).

Vailenta- kevesbiteni, részben kiűriteni, fogyatékosná tenni.

Vailinki hiány.

Vailla l. *vaja, vajaa*.

Vaillinaise v. **vaillise**, -n hiányos, fogyatékos, tökéletlen.

Vaimala nyomorúság v. szükség hazája (Kant. 200, b).

Vaimene-, if. -**meta** enyhülni, csilapúlni, elállani, megszűnni; kialudni (tűz: Loits. 250, b) || *Vaimenta-* caus. | *vaimentu* = *vaimene*.

Vaimo feleség, asszony. [154].

Vaimokse, -os = *vaimo* (Kal. 47,

Vain csak; de, hanem; mégis; valóban, bizonyosan.

Vainaa v. **vainaja** megboldogult (defunctus), néhai.

Vainen = *vain*: *niinpä* v. egészen úgy (Kal. 50, 288).

Vainio mező, szántóföld.

Vaino üldözés, ellenségeskedés, háború (Kal. 29, 72).

Vaino = *vainu*.

Vaino- v. **vainoa-**, if. -**ota** üldözni.

Vainokse, -os v. **vainose**, -n görcs, izomrángás, bőr-rángás.

Vainolaise, -n üldöző, ellenség (Kant. 283, a).

Vainomukse, -us üldözés.

Vainu szagérzék: *saada vainua* megszagolni, megorrontani; *koira tuli karhun vainulle* a kutya föl-szaglászta a medvét || *Vainu-koira* vizsla.

Vainua-, if. -**uta** szaglászni, szimatolni, nyomot keresni v. követni; (fig.) megsejditeni, megorrontani.

Vainusta- szaglászni, szimatolni; (fig.) sejditeni, orrontani: *hän jo sitä vainusti* már neszét vette (a dolognak); *minua vainustaa* sejtetek (vmit), sejtellem van.

Vaippa [g.] takaró, ágytakaró; köpönyeg.

Vaipu- lehanyatlani, lemerülni, lesüllyedni: v. *maahan* földre rogyani; v. *kokoon* v. *yhteen* összesni; v. *polvilleen* térdre esni v. rogyani; v. *unhotukseen* feledségbe menni; v. *kuoleman* *uneen* elhúyni; v. *ajatuksiin* gondolatokba mélyedni; *voima vaipuu* (ellankad, fogy); *mieli vaipuu* (elfárad); *ääni vaipuu* (elfullad, elhal); *laiva vaipuu* *veteen* (elmerül, elsüllyed) || *Vaivutta-* caus.

Vaisto ösztön; *vaistomaise*, -n ösztönszerű.

Vaisu sületlen; undorító, csömörletes; kellemetlen, kedvetlen.

Vait csitt!

Vaitele-, if. **vaidella** nélkülözni, vágyódni vmi után; panaszkodni (San. 78).

Vaiti veszteg, csendesen: *ole* v. hallgass! *vaiti* csitt! || *Vaiti-olo* hallgatás.

Vaiva [g.] baj, fáradtság: *nähdä vaivaa* bajlódni; *vaivoin* bajosan, nehezen, alig || *Vaivan-näkö* fáradozás, bajlódás.

Vaivaa-, if. -**vata** bántani, gyötörni, fárasztani: *mikä sinua vaivaa* mi bajod van? v. *taikinaa* (dagasztani, gyúrni) || *Vaivaitu-* v. *vaivautu-* kínlódni, gyötörödni, fáradni (Loits. 93; b).

Vaivaise, -n bajjal küzdő, szegény, nyomorúlt || *Vaivais-hoito* szegé-

nyek ápolása | —*huonee*, -*ne* szégyenek háza.

Vaivaloise, *n* bajos, terhes, fáradtságos.

Vaivanta kín, gyötrellem (Kal. 47, 272); nehézség, fáradság.

Vaivene-, if. -*veta* = *vaimene*-.

Vaiveroise, *n* nyomorúságos, szégyen, szánandó (Loits. 146, a).

Vaivio sok fáradságba került vmi; fáradozás; fáradozás jutalma.

Vaivukse-, *-us* lehanyatlott, lemerült v. kifáradt állapot: *on vaivuk-sissa* össze van esve, ki van fáradva.

Vaivutta-. l. *vaipu*-.

Vaja felszer.

Vaja v. *vajaa* hiányos, fogyatékos, tökéletlen, híjával való; hiány, híjával levés: *rajalla* (*vajaalla*), *vailla* v. *vajaa* vminek híjával; *hän on mieltä vailla* esze nélkül van, nincs esze.

Vajaa-, if. -*jata* híjával lenni, hiányos v. tökéletlen lenni, hiányzani: *astia vajaapi* (nincs tele).

Vajaise, *vajallise* v. *vajanaise*, *n* = *vaillinaise*.

Vajanto (gram.) caritivus.]

Vajaute-, *-us* tökéletlenség, elégtelenség, hiány.

Vajava v. *vajavaise*, *n* = *vaillinaise*.

Vajee-, *-je* = *vaja* 2. (*vajaa*).

Vajehta = *vaihetta*-. (Kal. 14, 230).

Vajehtelo váltás, cserélés (Kal. 14, 222).

Vajene-, if. -*jeta* kevesbedni, fogyni (Kant. 100, a) || *Vajenta*-*caus.*; kiüríteni (Loits. 274, b).

Vajennukse-, *-us*, n. act. *vajenta*-. (Kal. 45, 68).

Vajo süllyedés, mélyedés; alacsonyan fekvő völgy (Kant. 137, a).

Vajoa-, if. -*ota* süllyedni, merülni: v. *hauta*an sírba szállni; *hänen silmänsä ovat sisäänpäin vajonneet* (be vannak esve) || *Vajotta*-*caus.*; *vajottele*-, if. -*otella* frequ. (Kal. 47, 250) | *vajoutu* = *vajoa*-.

Vajoise, *n* = *vaillinaise* (Kant. 208, b).

Vajoute-, *-us* = *vajaute* (Loits. 142, b).

Vaju = *vajoa*-. (Kal. 42, 335) || *Vajutta* = *vajotta*-.

Vaka v. *vakaa* erősen álló, biztos; nyugodt kedvű, komoly.

Vakaa-, if. *vaata* biztosítani, bizonyítani, megerősíteni, erősen állítani (Kal. 26, 448) || *Vakaantu* v. *rakautu* megerősödni, megállapodni.

Vakahaise, *n* gyöngye, zsenge.

Vakahise v. *vakaise*, *n* = *vaka*.

Vakaute-, *-us* megerősítés; támasz (Kal. 26, 394).

Vakava = *vaka*.

Vaketi állandóan, biztosan.

Vakiintu = *vakaantu*-.

Vakinaise, *n* erősen álló, állandó, biztos, rendes.

Vakitta-. csendesíteni, csillapítani (Kal. 8, 234); 2) = *vakutta*-. (Kal. 26, 510).

Vakka [or.] kerek skatulya v. láda, kosár; véka: *pappi on vakoillansa* a pap szedi a konvencziót.

Vakka vendégség, lakoma (Kant. 25, b).

Vakkuri *vakka*-csináló.

Vaklo nyugodt kedvű, komoly ember (? — Kant. 112, a).

Vako barázda.

Vako- v. **vakoa-**, if. **vaota** barázdákat szántani, barázdálni || *Vaotta-* caus.

Vako- v. **vakoa-**, if. **vaota** kémkedni, kémleni || *Vakoile-*, if. *-lla* frequ.

Vakója v. **vakooja** kém.

Vaksi [sv.] viasz.

Vaku [sv.] bölcse (Kant. 11, a).

Vakusta- v. **vakuusta-** biztosítani, állandóvá tenni; előre ellátni v. készíttetni (Kal. 26, 404).

Vakuute, **-uus** biztosság, biztosíték: *pöytäkirjan vakuudeksi* a jegyzőkönyv hitelül.

Vakuutta- bizonyossá tenni, biztosítani, meggyőzni vmiről, erősíteni: *vakuutan sinulle, että se on totta* biztosítalak, hogy az igaz; *olen siitä vakuutettu* meg vagyok róla győződve; *vakuutan kunnian sanalla* becsületemre mondom; v. *talonsa házát biztosítani* (tűz ellen); *vakuutettu kirje* ajánlott levél.

Vakuuttee, **-uute** erősítés, biztosítás, biztosíték.

Vakuutu- meggyőződni vmiről.

Vakuutukse, **-us** bizonyossá tevés, megerősítés, biztosítás; meggyőződés: *pöytäkirjan v. jegyzőkönyv* hitelesítése.

Vala eskü || *Vala-miehe*, n. *-mies* eskütt | —*patto* hamis eskü, esküszegés; hamisan esküvő, esküszegő | —*patturi* hamisan esküvő, esküszegő | —*rikko* esküszegő, esküszegés.

Vala- önteni, öblíteni || *Valele-*, if. *-lla* v. *valeksi-* öntözni, öblögetni (Sat. I, 61) | *valu-* ömleni, folyni;

olvadni, fölengedni (Kant. 22, b); siklani, lehanyatlani; *valutta-* caus. | *valahta-* csöppenni; hirtelen siklani, lehanyatlani, lezuhanni (Kal. 20, 352) | *valahtu-* id.; hirtelen megolvadni (Kant. 35, a).

Valaa, **-las** [g.] v. **valas-kala** bálna, cet.

Valahta- csillámlani (Kal. 27, 365) || *Valahutta-* caus. (Kal. 2, 282).

Valaise-, if. **-sta** világítani, megvilágítani; fehéríteni; (fig.) fölvilágosítani.

Valaistukse, **-us** világítás.

Valakka [sv.] herélt ló.

Valakoitse-, if. **-oita** kiherélteni (lovat).

Valamo öntő-műhely.

Valannaise, **-n** öntött; öntött mű.

Valantee, **-nne** öntő anyag (Kal. 15, 488) || *Valanne-vaara* v. *-vuore*, *-ri* síma hegy, meredek magaslat (Kant. 218, b).

Valattime, **-atin** öntő szer, öblögető víz (Kal. 18, 304).

Valava világos, fehérész.

Valea = *vaalea*.

Valee, **-le** öntés, öblítés || *Valevete*, n. *-resi* öblögető víz (Loits. 343, b).

Valee, **-le** = *valhee*.

Valeellise, **-n** = *valheellise*.

Valehti- hazudni (Kal. 18, 119) || *Valehtele-*, if. *-hdella* id.

Valeksi- l. *vala-*.

Valene-, if. **-leta** = *valkene-*.

Valeva = *vaalea* (Loits. 71, b).

Valhee, **-he** hazugság; (összetételekben:) hazug, hamis, ál, nem igaz, látszólagos || *Valhe-ikkuna*

vak-ablak | —*kielise*, *zn* hazug-nyelvű | —*kuolema* álhalál, tetsz-halál | —*kuollee*, *-llut* álhalott | —*nime*, *-mi* álnév | —*puku* álrüha | —*pyhä* álszent.

Valheellise, *zn* hazug, hamis.

Valhele-, if. -lla = *valehtele-* (Sat. I, 104).

Valhettele-, if. -etella = *valehte-*.

Valheukse, -us hazugság.

Vali fatörzsök alsó ágatlan része ; nyelv.

Vali [sv.] választás (Loits. 129, a).

Valikko kiválasztott vmi.

Valikoitse-, if. -oita kiválasztani, válogatni.

Valime, -in öntő-eszköz, öntő-minta.

Valimo fehér állat (Loits, 135, b) ; hölgymenyét.

Valimo öntő-műhely.

Valinto választás, kiválasztás.

Valio kiválasztott ; kitűnő, derek (Kal. 32, 83) || *Valio-kunta* választmány.

Valista- világítani, világosítani ; fölvilágosítani, művelni || *Valistu-med*.

Valistukse, -us világítás, világosítás ; fölvilágosítás, művelés : *kansan* v. népművelés, népnevelés.

Valitse-, if. -ita [g.] választani.

Valitta- panaszkodni, panaszolni, jajgatni ; panaszt tenni, vádat emelni.

Valitukse, -us panasz, panasz-tétel, jajgatás.

Valjaa, -jas, plur. *valjaat* hám, lószerszám : *on valjaissa* be van fogva.

Valjaantu- lehülni ; meghidegedni

(vki iránt) ; 2) megfehéredni, elhaloványodni.

Valjahta- hirtelen lehülni v. zordonná lenni ; hirtelen elkomorodni, meghidegedni (vki iránt), bosszússá lenni || *Valjahtu-* id.

Valjakka halovány, fehéres.

Valjakko fogat : *neli-v.* négyes fogat.

Valjasta- befogni, fölszerszámozni (lovat) || *Valjastutta-* caus.

Valjene-, if. -jeta meghülni, lehülni ; meghidegedni (vki iránt), hűtlenné lenni.

Valjene-, if. -jeta elhaloványodni (Kant. VII) || *Valjentu-* id. (Kivi I, 35).

Valjo = *valio* (Sat. I, 1).

Valju hideg, rideg, mogorva, barátságtalan.

Valjukse, -us hideg, rideg, mogorva, barátságtalan lény (Loits. 147, a).

Valjuttele-, if. -utella üdíteni, fölüdíteni (Kant. 254, a).

Valkaime, -ain verő (fa), sulyok.

Valkaise, if. -sta világítani, megvilágítani ; fehériteni : *v. puu* fát lehántani.

Valkaitse-, if. -aita fehériteni, fehérre meszelni.

Valkama v. **valkame**, -ain v. **valkamo** kikötő.

Valkea fehér, világos ; 2) tűzfény, tűz || *Valkean-verise*, *zn* szőke.

Valkea-, if. -ljeta v. -leta fehéredni, világosodni ; virradni || *Valkeile-*, if. -lla frequ. ; 2) tüzeket égetni, kivilágítani.

Valkeaise, *zn*, dim. *valkea* : *munan* v. tojás fehérje ; *silmän* v. szem fehérje.

Valkeise, *-n* égő, tüzes.

Valkene-, *if. -ljeta* v. *-leta* = *valkea* : *päivä valkenee* pitymallik, virrad.

Valkeuise, *-n* fehérségű; 2) *dim. valkea*.

Valkeute-, *-us* fehérség, világosság.

Valkime-, *-in* fehérítő-hely; fehérség; foszfor.

Valkkaa-, *if. -lkata* kopogtatni, kalapálni, verni; 2) erősen állítani, bizonygatni; igényelni, követelni || *Valkkaile*-, *if. -lla* frequ. (Kal. 30, 286).

Valkkaa-, *if. -lkata* [sv.] ványolni.

Valkkaime-, *-ain* = *valkaime*.

Valkki [sv.] ványoló-malom.

Valkki = *valkko*.

Valkkime-, *-lkin* = *valkaime* (Loits. 51, b).

Valkko fehér ló (Kal. 24, 144).

Valkku hóka (fehér folt vmely barna szőrű állatnak, kül. lónak homlokáun).

Valko fehérség : *v. -pää* fehér hajú.

Valko- v. **valkoa**-, *if. -kota* v. *-lota* fehéríteni (Kal. 25, 307).

Valkoise, *-n* fehér : *munan* v. tojás fehérje.

Valkottele-, *if. -otella* pislantgatni, kacsintgatni, kukucsálni (Kal. 30, 432).

Valkottele-, *if. -otella* = *valkkaile*.

Valkuaise, *-n* (tojás, szem) fehérje : *munan* v. : *silmän* v.

Valkuise, *-n* világos, fehéres (Kivi I, 114).

Vallalteen tetszése v. kedve szerint (Kant. 307, b).

Vallan l. *valta*.

Vallas (összetételekben:) előkelő,

úri || *Vallas-miehe*, *n. -mies* előkelő v. úri ember | --*naise*, *-n* előkelő v. úri nő | --*sääty* úri rend v. osztály.

Vallasto államhatalom, állam; főrendek.

Vallattoma-, *-aton* féktelen, kiesapongó, rakoncátlan, szilaj.

Vallesmanni [sv.] = *vallismanni*.

Valli [sv.] sáncz.

Vallikko kényúr, zsarnok.

Vallinto uralom, kormányzás; közigazgatás.

Vallismanni [sv.] = *nimis-miehe*.

Vallitse-, *if. -ita* uralkodni.

Vallitta-(el- v. körül-)sánczolni.

Valloitta- hódítani, meghódítani, megvenni (erősséget).

Vallotellen = *vallalteen* (Kal. 37, 176).

Valmene-, *if. -meta* elkészülni (Kant. 164, b).

Valmii-, *-mis* kész.

Valmista- készíteni, elkészíteni || *Valmistu*- elkészülni | *valmistutta*- készíttetni | *valmistautu*- készülni, készülődni. [let.

Valmistukse-, *-us* készítés, készü-

Valmu [sv.] mák.

Valo világ, világosság, fény.

Valo, *n. act. vala*-.

Valo fájdalom, fájás : *luu-v.* kösvény (csont-fájás).

Valoa-, *if. -ota* világítani, fényleni; meg- v. kivilágítani.

Valoisa fényes, világos.

Valoitta- folytatni, csöpögtetni (Kivi II, 239).

Valoitta- = *valista*-.

Valosta- világítani.

Valpaa-, *-lvas* v. *valppaa*-, *-lpas* éber, vigyázó.

Valppaute, -us éberség.

Valppautu v. **valpastu** éberre lenni.

Valskaa, if. -kata [sv.] laza, bizonytalan, megbízhatatlan, hamis, csalóka lenni (Loits. 173, b).

Valski [sv.] hamis, csalóka, megbízhatatlan (San. 111).

Valssaa, if. -ssata [sv.] keringőt lejteni.

Valssi [sv.] keringő (táncz).

Valta [g.] hatalom, szabad rendelkezés: *ehdon* v. szabad akarat; *sanan*-v. beleszólás, befolyás, döntő szó; *on vallallaan* v. *valloillaan* szabadon van; *omilla valloillaan* szabadon, függetlenül, tetszése szerint; *päästä vallalleen* v. *valloilleen* kiszabadulni; *heittä valloillensa* magára v. szabadjára hagyni; *vallaltansa* tetszése szerint; *vallan* egészen, nagyon; *se on hänen vallassansa* hatalmában áll, tőle függ; *hänestä ei saa valtaa* az ember nem bír vele; plur. *vallat* a hatalmasok, urak, uraság || *Valta-istuime*, -*uin* trón | -*joke*, -*ki* főfolyam | -*kirja* fölhatalmazás | -*kunta* birodalom | -*mere*, -*ri* nagy tenger, óceán | -*suone*, -*ni* ütő ér | -*tie* országút | -*vanhempa*, -*pi* hatalmas szülő (Kal. 3, 36) | -*väke*, -*ki* úri nép (Sat. IV, 84) || *Vallan-kumoukse*, -*us* forradalom.

Valtaa, if. -llata hatalmat gyakorolni, uralkodni; erőszakkal tenni vmit (Kal. 45, 308); hatalmába venni.

Valtava hatalmas, uralkodó.

Valtiaa, -ias hatalmas, uralkodó || *Valtiaise*, -*n*, dim. (Kal. 2, 332).

Valtikka kormánypálcza.

Valtikkaa, -ikas hatalmas ember, főúr; 2) = *valtikka*.

Valtikoitse, if. -oita uralkodni, kormányozni (Kivi II, 368).

Valtimukse, -us belső ösztön, erős vágyódás.

Valtio állam || *Valtio-miehe*, n. -*mies* államférfi | —*päivä*, plur. *päivät* országgyűlés | —*päivä-miehe*, n. -*mies* országgyűlési képviselő | —*viisaute*, -*us* állam-bölcsesség. [234, a].

Valtioi, if. -oida uralkodni (Loits.

Valtiollise, -*n* állami, politikai.

Valttaa, if. -ltata letromfolni, tromffal elűtni.

Valtti tromf (kártya-játékban).

Valtuute, -uus fölhatalmazottság, jogosultság || *Valtuus-kirja* meghatalmazás | —*miehe*, n. -*mies* meghatalmazott.

Valtuutta meghatalmazni.

Valu = *valo* 1. 2.

Valu, **valutta** l. *vala* -.

Valuri öntő (réz-, czin-ö.).

Valvaantu fölébredni; 2) fehéredni, haloványodni.

Valvakka fehéres, haloványas.

Valvakkee, -ake v. **valvantee**, -*nne* természetes nyílás a jégben; be nem fagyott folyó-rész.

Valvatta ébren lenni, virrasztani, várni v. lesni vmit; szemmel tartani, ügyelni; óhajtozni, áhítozni || *Valvattele* -, if. -*atella* frequ. (Kal. 22, 8).

Valvatti virrasztva várt, óhajtott (Kal. 19, 13).

Valvee, -ve éber állapot, virrasztás: *olla valveella* v. *valveilla* ébren lenni.

Valvene-, if. **-veta** fölébredni ||
Valventa- caus.

Valveutta- fölébresztteni (Kal. 42, 308).

Valvo- ébren lenni, virrasztani, örködni || *Valvotta-* caus.: *minua valvottaa* álmatlanságban szenvedek.

Valvojaise, plur. **-set** virrasztás (beteg v. halott mellett).

Vamma [g.] testi hiba, baj, sérülés (seb).

Vammaa-, if. **-mmata** bajt, sérülést okozni, megsebesíteni (Loits. 82, b).

Vammakse, -as = *vamma* (Kal. 15, 482); 2) megsebesítő eszköz, lándzsa.

Vammukse, -us = *vammakse*.

Vampa v. **vampaa, -mmas** = *vamma*.

Vana szán-nyom, csónak v. hajó nyoma a víz színén; 2) barázda; 3) nyílás a jégben; 4) levél szára, kocsány.

Vangitse-, if. **-ita** foglyúl ejteni, elfogni.

Vangutta- l. *vanku-*.

Vanha vén, öreg, ó, régi: *v. luku* régi (Julianus-féle) időszámítás; *v. poika* agglégény; *v. piika* vén leány, aggszűz; *kymmenen vuoden v. tíz éves*; *vanhasta* v. *vanhastaan* régtől fogva; *ennen vanhaan* az előtt, azelőtt régen, hajdanában; *vanhoillaan* v. *vanhoilla päivillään* vén korában; *olla vanhallaan* v. *vanhoillaan* a régiben (régí állapotban) lenni; *vanhalla-olia* married, conservatív; *vanhan-aikaise* v. *-aikuis*, *zn* régi, ó-divatú, elavúlt; *vanhan-puolise*, *zn* öreges;

comp. *vanhempa, -pi* szülő (apa v. anya: Kal. 5, 213; 33, 94); plur. *vanhemmat* szülék || *Vanha-läntä* öreges.

Vanhahko v. **vanhakkaa, -akas** öreges.

Vanhaksu- vénelleni, vénnek tartani.

Vanhala öregek tartózkodási v. gyűlő-helye (Kal. 25, 691).

Vanhane-, if. **-hata** = *vanhene-* || *Vanhantu-* id.

Vanhasto, n. coll. *vanha* (Loits. 307, b).

Vanhatta- öregíteni, véníteni: *minua vanhattaa* öregnek érzem magamat.

Vanhene-, if. **-heta** öregedni, vénülni || *Vanhenta-* caus. | *vanhentu-* = *vanhene-*.

Vanhettu- = *vanhene-*.

Vanhukkaise, -n öregségű: *kahden vuoden v. két éves* (Kant. 194, a). [tyän.

Vanhukse, -us öreg ember, aggas-
Vanhurskaa, -kas igaz (ember), igazságos, becsületes, feddhetetlen.

Vanhurskautta- igazolni, igazságosnak (büntelennek) ítélni.

Vanhuute, -uus öregség, vénység: *vanhuudesta* régtől fogva; *vanhuuttansa* öreg korához képest.

Vankaa, -ngas gyík; kígyó.

Vankaa-, if. **-ngata** kényszeríteni, hajtani (Loits. 51, b).

Vankahu, vankau-, if. **-uta** v. **vankautu-** hangzani, hangzani kezdeni (Kant. 213, b).

Vankamo v. **vankamoise, -n** meg lehetős erős, hatalmas (Loits. 285, b; 330, a).

Vankeute v. **vankiute**, -us fogság.

Vanki [sv.] fogoly || *Vanki-huonee*, -ne = *vankila*.

Vankila fogház.

Vankka erősen álló, erős; nagy, hatalmas.

Vankkuri [? sv.], plur. -rit munka- v. terhes-kocsi, paraszt-szekér.

Vanko kampó (égő fatörzsek hengergetésére az irtásföldön) || *Vanko-sarvise*, -n görbe-szarvú (Kivi II, 38).

Vanku- hangzani; nyafogni, nyöszörögni, kiabálni, nyikorogni || *Vangutta*- intens., caus.; *vangu-ttele*-, if. -*utella* frequ. (Kal. 24, 192).

Vannehti- pántolni, abroncsolni.

Vannelo eskü (San. 111); átok.

Vannikka v. -**kko** koszorú.

Vanno- esküdni || *Vannotta*- meg-esketni.

Vanoitta- vonalozni, vonalakat húzni, rajzolni.

Vantaa, -**nnas** szántóvas, ekevas; 2) hajógerincznek v. tőgerendának hegye: *keula-v.* orrtőke; *perä-v.* fartőke.

Vantee, -**nne** [g.] abroncs, pánt || *Vanne-hamee*, -me abroncsos szoknya, krinolin.

Vantera v. **vanterra** = *vanttura*.

Vantitse-, if. -**ita** szántalp végén állani.

Vantose, -n kis abroncs, pántocsk (Loits. 269, a).

Vantti szántalp hátsó vége (San. 182) || *Vantti-miehe*, n. -*mies* (szántalp végén álló) inas.

Vanttu [sv.] keztyű || *Vanttue*, -ntut v. *vanttuu*, -ntus id.

Vanttura vastag, **vaskos**, erős.

Vanu- beereszkedni, sűrűbbé lenni (posztó): *vanuma* nemez (Kal. 21, 114) || *Vanutta*- beavatni (posztót), ványolni.

Vanu- esztorgályozni, készíteni (Kal. 6, 49) || *Vanutta*- caus., intens.

Vanukkee, -**uke** gubancz, kúszált csomó: *tukka on vanukkeissa* (össze van gubanczolódva).

Vaotta- l. *vako*-.

Vapa pálcza, vessző, horgász-vessző (Kal. 5, 50).

Vapaa [lett] szabad || *Vapaa-ehtoise*, -n önkénytes | —*herra* báró | —*mielise*, -n szabadelvű | —*sukui-se*, -n nemesi születésű, nemes.

Vapahdukse, -**us** megszabadítás, megváltás.

Vapahta- szabadítani, megváltani: *vapahtaja* szabadító (kül. az üdvözítő) || *Vapahtu*- med.

Vapaja-, if. **vavata** = *vapise*- (Kal. 26, 593) || *Vavahta*- mom.; *vava-hutta*- caus.

Vapaute, -**us** szabadság.

Vapautta- szabadítani, fölmenteni.

Vapautu- szabadulni.

Vapeile-, if. -**lla** hálót szárítás végett fölakasztani.

Vapelehta- v. **vapelta**- remegni, reszketni (Loits. 198, b).

Vapera ingadozó, sikos, nem biztos.

Vapise-, if. -**sta** v. **vavista** remegni, reszketni || *Vapisutta*- v. *varisutta*- caus.

Vapistukse, -**us** reszketés, remegés.

Vapo- = *vapise*- (Kal. 24, 510).

Vappo (kutyanév: Loits. 32, b).

Vapsahaise, *n* darázs.

Vapuutta- = *vapautta-*.

Vara [g.] készlet, vagyon, birtokbeli (pénzbeli) mód: *on hyvissä varoissa* jómódú; *elää lainan varalla* kölcsönből élni; *pitää varalla* készletben v. készen tartani; *varalle* = *varaan*: *jättää omalle varalle* magára v. maga sorsára hagyni; *varassa* (vminek) hatalmában, őltalmában, vmire támaszkodva; *varaan* (vminek) hatalmába, őltalmába; számára, ért, végett; vmire támaszkodva; *varaksi* számára, készletül; — 2) óvatosság, vigyázatosság: *hän pitää varansa* v. *on varallansa* (v. *varoillansa*) óvatos, vigyáz magára; — 3) összetételben gyakran: al-, pót- || *Vara-esimiehe*, *n.* -mies alelnök | — *joukko* pót-csapat, tartalék | — *jäsene*, -*sen* póttag | — *kansleri* alkanczellár | — *keino* tartalék segédeszköz | — *puheenjohtaja* alelnök | — *rikko* vagyoni bukás, bankrott | — *silmä*, plur. -*ät* szemüveg | — *taivaa*, -*vas* esernyő | — *väkeä* bő-készletű (Kal. 17, 14).

Varaa-, if. -*rata* ellátni, fölszerelni (Kal. 43, 14); 2) vigyázni, óvakodni, félni (Kant. 133, b); óvni, óva inteni || *Varaile-*, if. -*lla* frequ.; refl. *varailei*, if. -*eita* őltalmat keresni (Kal. 12, 233) | *varahu-* v. *varau-*, if. -*uta* med.; elkészülni (Kant. 228, a) | *varautta-* caus.; óvni, óva inteni.

Varahaise, *n* = *varhaise*.

Varahin l. *varhaa*.

Varahta- = *värähtä-* (Kant. 215, b).

Varaise, *n*, a. rel. *vara*; 2) = *varhaise*.

Varaja-, if. -*rata* = *varaa-* 2.

Varakkaa, -*akas* v. *varallise*, *n* vagyonos, jómódú, gazdag.

Varasta- lopni || *Varastele-*, if. -*lla* frequ.

Varasto készlet, tárház.

Varattoma, -*aton* vagyontalan, szegény, gyámoltalan, erőtlen, gyenge (Kal. 48, 310); 2) vigyázatlan.

Varava bőséges, gazdag; téres, tág; erősen álló, erős.

Varee, -*re*, plur. *vareet* polyva.

Varekse, -*res* = *varikse*.

Varhaa (*varaha*, *varaa*), -*ras* korán való: *varhain* v. *varahin* korán; *varhemmin* korábban.

Varhaise, *n* korán való, korai.

Vari [or.] forró, hév; forróság, hőség.

Varikoise, *n* savanykás-édes; savanykás-édes kenyér.

Varikse, -*is* varjú.

Varise-, if. -*sta* hullani, potyogni, szóródni || *Varista-* caus. | *varistu-* = *varise*.

Varista- v. *varitta-* forralni, hevíteni || *Varistu-* v. *varittu-* med.

Varistime, -*in* hintó-doboz v. -kanál.

Varjee, -*je* őltalom.

Varjele-, if. -*lla* megőrizni (vmitől), megóvni, védeni, őltalmazni.

Varjo [g.] árnyék, ernyő; őltalom; (fig.) szín, látszat, örv: *sateen* v. *esernyö*; *rakkauden varjolla* szerelem örvé alatt.

Varjoa-, if. -*ota* árnyékolni, beárnyékolni; őltalmazni.

Varjoitta- = *varjosta-*.

Varjokse, -os félszer, (esőtől, szél-től óvó) hajlék.

Varjosta- árnyékolni, beárnyékolni.

Varjostime, -in ernyő.

Varkaa, -ras [g.] tolvaj: *varkain* v. *varkahin* lopva, loppal, titkon; *käydä varkaissa* lopni járni; *mennä varkaisin* lopni menni.

Varkaute, -us tolvajság, lopás.

Varma biztos, bizonyos: *varmaan* bizonyosan.

Varmenta- v. **varmista**- biztosítani, biztossá, bizonyossá, erősen állóvá tenni.

Varmute, -uus biztosság, bizonyosság.

Varo [g.] = *vara* (San. 520).

Varo- óvakodni, vigyázni, félni, tartani vmitől, gyanakodni, gyanítani: *varomatta* vigyázatlanul; 2) ellátni, felszerelni (Kal. 3, 370).

Varoa, if. -ota = *varo*- 1.

Varoise, *n* óvatos, vigyázatos.

Varoitta- meginteni, óva inteni vkit; 2) óvatos lenni, óvakodni, ügyelni vmire (Sat. I, 181); 3) = *varusta*- || *Varoittele*, if. -oitella frequ.; refl. *varoittelei*, if. -eita = *varailei*- (Kal. 12, 245).

Varoittee, -oite intés, óvás (Kivi II, 289).

Varoitukse, -us intés, óvás.

Varokkaa, -okas óvatos, vigyázatos.

Varomattoma, -aton vigyázatlan.

Varomukse, -us óvatosság, vigyázat || *Varomus-sana* óvó-szó, intés, óvás.

Varova v. **varovaise**, *n*, óvatos, vigyázatos.

Varpa vessző, hajtás, gally. || *Varpa-puu* vitorla-rúd, vitorla-kar (Kal. 29, 30).

Varpaa, -rvas láb-újj || *Varpahuisse*, *n* dim.

Varpaise, *n*, dim. *varpaa*: *varpaisillaan* láb-újjhegyen; plur. *varpaiset* látogatás gyermekágyas nőnél.

Varpehti- vendégoldallal v. párkánydeszkával ellátni (csónakot).

Varpee, -rpe [g.] vendégoldal v. párkány-deszka (a csónak párkányának magasabbá tételére: Kal. 39, 420) || *Varpe-laita* v. -laitee, *n*. -laide id.: *vene on varpe-laitehilla* (nagyon meg van terhelve, anynyira hogy vendég-oldalakat v. párkány-deszkákat kell alkalmazni); *valit varpe-laitehilla* (telides-teli: Kal. 21, 236).

Varpu = *varpa* || *Varpu-lintu* = *varpuise*.

Varpuise v. **varpuse**, *n* [or.] veréb.

Varrasta- nyársra húzni, fölnyársalni.

Varresta- nyélbe ütni (San. 250).

Varronta várás (Kal. 25, 209).

Varsa csikó.

Varsin 1. *varte*.

Varsinaise, *n* sajátképpen való, tulajdonképpeni, valóságos, rendes.

Varski serény, munkás, kitartó (Kant. 50, a).

Varso- v. **varsoitse**-, if. -oita csikót elleni.

Varsta cséphadaró.

Vartaa, -rras pózna (ráaggatásra), nyárs.

Vartalo termet; 2) (gramm.) tő, szótő.

Varte, -rsi nyél, szál (fa), szár, felnyúló törzsök; *termet*: *püpun v. pipaszár*; *saappaan v. csizmaszár*; *kirveen v. fejsze nyele*; *küsi v. kar*; *joen v. folyó melléke*; *käy varteen* járja, megjárja; *otta varteen* figyelembe venni; *pane asian varteen* (fig.) nyélbe üti a dolgot; *varrella* (hosszában) mellett, mentében, mellékén; *minä asun Nikolain-kadun varrella* a Miklós-utcában lakom; *varsin* egészen, teljesen, igazán, nagyon, különösen, kiváltképpen, éppen, mindjárt; *varsinkin* különösen, kiváltképpen, főleg; egészen, biztosan.

Vartee, -rre várás: *sinulla on pieksiäiset varteissa* verés vár rád (Kivi I, 29).

Varten -ért, számára: *mitä v. miért*, mi végett, minek?

Varteu, if. -uta v. **varteutu**-szálasodni, szárazsodni, természetesdni, felnőni (Kal. 31, 292).

Varteva természetes.

Vartia [g.] űr, űrző.

Vartime, -rrin evezőszár, evezőnyél (Kant. 8, a).

Vartio [g.] őrség, őrt-állás.

Vartioi, if. -oida v. **vartioitse**, if. -oita őrizni, strázsálni || *Vartioitta*-caus.

Varto v. **vartoa**, if. -rrota [g.] várni; ügyelni, vigyázni || *Vartorotta*-caus.

Vartta cséphadaró.

Vartta nyélbe ütni || *Varttu*-szálasodni, természetesdni, nőni, fejlődni, gyarapodni; *vartutta*-caus.

Vartti daróc.

Vartue, -rrut, dim. *varte*.

Varu [g.] = *vara*; óltalom, tá-

masz; gond, aggodalom (Kant. 145, a); aggodalmas, bajos (San. 69): *ole varulla* légy készen; *ole varullasi* vigyázz!

Varu-fölkészíteni, fölszerelni, ellátni; 2) vigyázni, ügyelni, gondozni; 3) gyászolni (Kant. 138, a).

Varuisa = *varullise*.

Varukse, -us védelmi eszköz, óltalom; készlet; készület (Kal. 12, 432).

Varullise, -n óvatos, vigyázatos.

Varusta készlet.

Varusta-fölkészíteni, fölszerelni, ellátni || *Varustautu*- v. *varustu*-med.

Varustee, -te v. **varustime**, -in védelmi eszköz; fölszerelés, ruházat, fegyverzet; sáncz: *linnun v. madár* tollazata.

Varustukse, -us fölkészítés, fölszerelés, ellátás; készület; fölfegyverzés, fegyverkezés; erődítés, erőd, sáncz: *matka*-v. úti készület; *sota*-v. hadi készület.

Varuttee, -ute készlet, tartalék.

Varuttime, -utin = *varustime*: *linnun v. madár* tollazata.

Varuttoma, -uton készlet v. gyámol nélkül való; vigyázatlan; gondtalan.

Varvaa, if. -vata [sv.] esztergyalyozni.

Varvakkaa, -akas papucs, sólya (szandál).

Varvari [sv.] esztergyalyos.

Varvastele, if. -lla lábújjhegyen állani v. járni, tipegni.

Varvastime, -in hótalpnak szíja.

Varvene, if. -veta ritkúlni, kisebbedni, elnyomódni, elfojtódni ||

Varventa- lebotolni (fát), ritkítani, kisebbiteni, elnyomni, elfojtani; *varventele*-, if. -*nnella* frequ. (Kal. 48, 298) | *varventu*- = *varvene*-.

Varvi kör, társaság (Kant. XXIV.)

Varvikko v. *varvisto* haraszt, csallit, bozót, cserje.

Vasa v. *vasikka* borjú.

Vasama gombos-végű nyíl.

Vasara [lett] kalapács: *väki*-v. nagy kalapács, pöröly.

Vasartele-, if. -*rrella* kalapálni.

Vaseme v. *vasempa*-, *-sen* v. *-sempi* bal: *vasemalla* baloldalon; *vasemalle* baloldalra, balra; *vasemmalta* balról, bal felől.

Vasertele-, if. -*rrella* csicseregni, csiripelni (Kal. 25, 177).

Vaseti éppen csak, különösen.

Vasetuise, *-n* = *vasituise*.

Vasikka l. *vasa*.

Vasikoitse-, if. -*oita* borjazni.

Vasituise, *-n* tulajdonképpen való, rendes, lényeges, állandó.

Vaska = *vasikka* (Kivi I, 164).

Vaske, -*ki* réz: *valkea* v. sárgarézt || *Vaski-kirja* réz-ékeség (Kal. 2, 120); rézzel ékesített (Kal. 35, 187).

Vaskimaise, *-n* réz-szerű.

Vaskitsa v. *vaskitsu* rézkígyó.

Vaskitse-, if. -*ita* v. *vaskitta*- rézzel bevonni v. kiverni.

Vasta [sv.] fürdő-söprű (egy esomó nyírfa-gally, mellyel a gőzfürdőben testüket veregetik).

Vasta csak, imént: *v. nyt* csak most; *vasi' alkavaise*, *-n* kezdő; *v. syntymee*, -*nyt* újszülött; *vasi' ikään* az imént, éppen most; *vasi' edes* ezentúl; *vasi' aika* v. *vasi' aika nyt* jókor! most az ideje!

Vasta (*adversus, contrarius*); megfelelője *vminek* (Kal. 23, 673): *vastassa* ellen, ellenében, szemközt; *vastaan* ellen, ellenébe, ellenére; *panna* v. *pistää* *vastaan* ellenszegülni; *tulla jotakuta vastaan* vkivel szemközt v. vkinek elébe jönni; *ottaa vastaan* fogadni, elfogadni; *lainata panttia vastaan* zálogra kölcsönözni; *vastoin* ellen, ellenére; *sitä vastaan* v. *vastoin* ellenben || *Vasta-haka* ellenkezés, ellenmondás: -*hakaan* megfordítva, ellenkezőleg | -*hakoise*, *-n* ellenkező, ellenszegülő, kelletlen; kellemetlen | -*hanka* ellenállás | -*kohta* ellentét, ellenzet; ellenkező eset | -*kohtaisuute*, -*uus* viszontagosság, recziprocitás; ellentét | -*kynte*, -*nsi* ellenállás, ellenszegülés | -*paino* ellensúly | -*pintaise*, *-n* = -*hakoise* | -*päise*, *-n* ellenkező | -*päättä* átellenben | -*rinta* ellenállás.

Vastaa-, if. -*tata* felelni (*vmire*, -ről, -ért); megfelelni (*vminek*); 2) fogadni vkit (Sat. I, 6).

Vastaa-, if. -*tata* dagasztani, gyúrni (Kal. 23, 298).

Vastaise, *-n* ellenében álló; majdani, ezentúl való, jövőendő: *vas-taiseksi* egyelőre; 2) ellenkező szél.

Vastakkaa, *vastakkain* v. *vastakkaisin*, *vastaksutta* egymás ellenében, egymással szemközt.

Vastakkaise, *-n* ellenkező, ellentett, szemközt levő.

Vastakse-, *-as* fürdő-söprűhöz való ág (Kal. 4, 4).

Vastattain, *vastatuksin* v. *vas-tatusten* = *vastakkaa*.

Vastaukse, -*us* felelet.

Vastee, -te ellenszer; ellenállás, akadály; felelősség; felelet; rím.

Vasten ellen, ellenére; számára, -ért, végett: *varta v.* egyenesen — ért, végett; készakarva, szántszándékkal || *Vasten-mielise*, *~n* kellemetlen, kelletlen.

Vasti vőlegény.

Vastikkee, -ike megfelelő vmi, egyenlő értékű vmi, zálog, jelzalog.

Vastikko körmondat.

Vastime, -in ellenkező vmi, ellentét, ellensúly, ellenszer; felelet (Sat. I, 113).

Vastinee, -ne ellenkező v. megfelelő vmi; felelet (Kal. 49, 90).

Vastoin l. *vasta* || *Vastoin-käymise*, *~n* baj, viszontagság.

Vastukse, -us ellenállás, ellenszegülés, akadály, akadék; nehézség, baj, kellemetlenség, viszontagság: *tehdä vastusta* ellenállani, ellenszegülni; 2) ellenség (Kal. 43, 432) || *Vastus-puole*, -li ellenpárt, ellenzék.

Vastuksin = *vastatusten*.

Vastuli menyasszony kísérete; vőlegény kísérete.

Vastusta ellenállani, ellenszegülni, ellenezni; 2) fogadni, elfogadni (pl. vendéget).

Vastuu felelősség || *Vastuun -alaise*, *~n* felelős.

Vasu kosár (Kal. 46, 122).

Vasu, dim. *vasa*.

Vata húzó-háló (San. 227).

Vatajikko mocsáros v. posványos hely.

Vateri [sv.] keresztapa, koma (Loits. 338, b).

Vati [sv.] tál.

Vatikka = *vattu*.

Vatise, if. -sta gágogni; nyikorogni, ropogni, suhogni.

Vatja vótok földje; vót nyelv.

Vatjalaise, *~n* vót; vót ember.

Vatkaa, if. -kata v. *vatkutta* ványolni, dörzsölni, dagasztani, kalapálni.

Vato ügyetlenül tenni vmit; összeillesztetni, összetakolni (Kant. 296, b); 2) turkálni, piszkálni, kutatni (Kant. 247, b).

Vatsa has: *vatsani on kovalla v ummella* szorulásom van; *vatsani on rikki v. vetelällä* hasmenésem van || *Vatsa-ruoho* timpó (tormentilla).

Vatsakkaa, -akas v. *vatsikkaa*, -ikas hasas, nagyhasú, terhes, vemhes || *Vatsakkaise v. vatsikkaise* (dial. *vattikkaise*), *~n* dim. (San. 258).

Vatsistu v. *vatsittu* hasasodni, nagyhasúvá lenni.

Vatsuri hasmenés.

Vattu málna || *Vatukka* dim.

Vattuloi, if. -oida motollálni (Loits. 294, b).

Vatusta fáradságosan, lassan, ügyetlenül tenni vmit (Loits. 161, b).

Vatvo kiválogatni, kiszedegetni; (fig.) apróra megnézegetni (Sat. II, 55); 2) összekeverni.

Vauhko ijedős; vad, dühös.

Vauhti neki-eredés, sebes menet.

Vaula gúzs; plur. *vaulat* lánczok, női ékszerek.

Vaunu [g.], plur. -nut koci.

Vauraa, -ras jó módú, gazdag; bőséges, dús; egészséges, eleven, élénk; erős; fölépült (betegségből).

Vaurastu- gyarapodni, erősödni, fölépülni (betegségből) || *Vaurastutta-* caus.

Vaurio baleset, szerencsétlenség.

Vauva baba; elkényeztetett kis gyermek.

Vauvaa-, if. **-vata** gondozni, ápolni, ringatni (kis gyermeket).

Vavahta- l. *vapaja-*.

Vavehti- hálót szárítás végett fölakasztani; húzó-hálótrúddal igazgatni (vízben).

Vavistukse, -us = *capistukse*.

Vavistutta- l. *vapise-*.

Vedetty- = *vetty-*.

Vedikkee, -ike fogantyú, markolat: *miekan v.* kardmarkolat.

Vedältä-, vedättä- l. *vetä-*.

Vedäperäise v. vedätperäise, -n lassú, tunya, késlekedő.

Vedätti fogantyú: *reen v.* = *save-rikko*.

Vehka mocsári virág (*calla palustris*).

Vehkee, -ke eszköz, út-mód, eselfogás, fondorlat.

Vehkeile-, if. **-llä** eselfogásokkal élni, fondorkodni.

Vehmaa, -mas fiatalos (erdő); 2) virágzó, jól tenyésző (*San.* 450).

Vehmaro kocsirúd.

Vehnä búza; (*fig.*) kedves, jó, derék (*Kal.* 33, 37.)

Vehnäise, -n búzából való; búza-kenyér, kalács.

Vehreä = *viheriä, vihreä*.

Veihlähtä- hirtelen vágni, hasítani; (vágás, hasítás következtében) kibuggyanni (*Kal.* 15, 367).

Veijaa-, if. **-jata** hunczutkodni, csálni, ámitani. [csaló.

Veijari hunczut, lóköető, világ-

Veijo = *velje*.

Veikaa-, if. **-kata** uracsoskodni, divat-uracsot játszani, tetszelegni, henczegni || *Veikaile-,* if. **-lla** frequ.

Veikari divat-uracs, piperés uracs, ugri-füles.

Veikasta- barátságosnak tettetni magát; 2) daczolni, henczegni, dicsekedni, füllenteni.

Veikelee, -le fene-gyerek, kalandor, hunczut, kópé.

Veikeä pompás, nagyszerű, kittä-nő; büszke; 2) megbízhatatlan.

Veikistele-, if. **-llä** uracsot játszani, tetszelegni, büszkélkedni.

Veikka verseny, fogadás: *lyödä veikkaa* fogadni; *veikan* versenyezve, fogadásból (*Kant.* 32, b).

Veikkaa-, if. **veikata** versenyezni, fogadni, fogadkozni, henczegni (*Kal.* 8, 145).

Veikko v. veikkose, -n = *velje*.

Veikoittele-, if. **-oitella** testvérnek szólítgatni, bizalmaskodni.

Veikostele-, if. **-lla** barátkozni, pajtáskodni.

Veinari kamasz, pimasz.

Veio = *veijo* (*Kant.* 87, a).

Veisaa-, if. **-sata** [g.] énekelni || *Veisautta-* caus.

Veistee, -te faragás.

Veistime, -in faragó eszköz, véső (*Suon.* II, 57).

Veisto v. veistö, n. act. veistä-: *kuvan v.* képfaragás || *Veisto-kuva* szobor.

Veistokse, -os, n. act. veistä-.

Veistä- faragni (fejszével, késsel): *veistäjä, n. ag.;* *kuvan veistäjä* képfaragó, szobrász || *Veistele-,* if. **-llä** frequ.

Veistämö faragó-műhely; hajógyár.

Veistännäise, *-n*, plur. *-set* faragóhely (Kal. 39, 194).

Veisu v. **veisuu** [g.] ének, éneklés.

Veitikka v. *-kkä* kópé, hunczut.

Veito v. **veitose**, *-n* = *veikko* (Kant. 140, a).

Veitse, *-si* kés || *Veitsose*, *-n* v. *veitsye*, *-yt* dim.

Veivaa, if. *-vata* [sv.] körülforgatni.

Veivaa, if. *-vata* = *veijaa* (Kivi II, 357).

Veivi [sv.] forgatvány.

Vekama kópé, hunczut (Kivi II, 189).

Vekara horgas tárgy, horog, ív, íj (Kal. 6, 142); köröm, karom (Kal. 17, 488).

Vekkuli kópé, csintalan v. tréfás ember; csavargó.

Vekkulehti v. **vekkuloitse**, if. *-oita* huncztkodni, csintalankodni, fondorkodni.

Veku irány, irányvonal.

Velastu = *velkaantu*.

Velho [or.] varázsló; boszorkány.

Velho varázsolni, elbűvölni || *Velhoutu* med.

Velintimä mostoha fitestvér.

Velje, *-li* fitestvér; társ, barát: *veljen malja* barátság-pohár || *Velipuole*, *-li* mostoha fitestvér.

Veljekse, *-jes* = *velje* (Sat. II, 135); plur. *-set* fitestvérek || *Veljeskunta* = *veljistö*.

Veljistö szerzet, szerzetes-rend.

Veljye, *-yt*, dim. *velje*.

Velka adósság: *olla velassa* adós lenni; *velaksi* hitelbe; *minä olen sinulle sata markkaa velkaa* száz

márkával tartozom neked || *Velkikirja* adósság-level, kötelezvény | — *miehe*, n. *-mies* hitelező | — *pää adós*, köteles.

Velkaantu v. **velkautu** eladósodni.

Velko adósságot követelni v. behajtani: *velkoja* hitelező.

Velli v. **vellinki** [sv.] pép, kása.

Vello, dim. *velje* (Kant. 112, b).

Vello v. **velloa**, if. *-ota* taposni, gyúrni (Kal. 9, 155); 2) rázni, rángatni (Kal. 47, 330); 3) hullamzani, csapkodni (Kal. 40, 24) || *Vellotta* caus., intens.

Vellye, *-yt*, dim. *velje* (Kant. 312, b).

Velmettä v. **velmi** gond nélkül v. vígan élni.

Velose, *-n*, dim. *velje* (Kant. 140, a).

Velta: v. *varjel* uram segíts! (Kivi I, 268).

Veltostu elernyedni, renyhévé lenni, ellanyhúlni, meglazúlni, elpuhúlni || *Veltostutta* caus.

Velto ernyedt, renyhe, lanyha, laza, elpuhult.

Velvoitta kötelezni, kötelessé tenni.

Velvollise, *-n* köteles.

Velvollisuute, *-uus* kötelesség.

Vemmeloise, *-n* ívalakú, hajlott (Loits. 223, b).

Vemmeltä hajlítani, görbíteni; hajlani, görbültni; biczegni, ingadozva járni.

Vemmeroise, *-n* = *vemmeloise* (Loits. 310, b).

Vempele, *-mmel* ív, ív-alakú fa; ló-járom (Kal. 3, 96): *ilman* v. szívárvány (Kal. 8, 3).

Vempo- rángatni.

Venahta- = *venähtä-*.

Venaille-, if. -lla elcsavarni, elferdíteni, csürni-csavarni a dolgot (Kivi II, 99).

Venakko orosz nő.

Venee, -ne sajka, csónak || *Venelotti* rozzant csónak (Kal. 9, 374).

Vengotta- ügyetlenül v. nehézkesen mozogni (Kal. 19, 224) || *Vengottele-*, if. -otella frequ.

Venhee, -he = *venee*.

Venkaa, -ngas görbe, hajlott, ferde; lassú; ügyetlen.

Venkaile-, if. -lla görbíteni, hajlítani, ferdíteni, elcsavarni; görbedezni, vergődni.

Venkala v. **venkalee**, -le idomtalan v. esetlen tárgy, szörnyeteg (Kal. 19, 264).

Venno pajtás.

Venno- v. **vennää**, if. -näätä vonszolni (Kal. 47, 338).

Vennä hárs, hám, fa-háncs.

Veno v. **venose**, -n, dim. *venee*.

Veno lassú v. henyé ember.

Vento csupa, tiszta, pusztá, merő; egészen, teljesen: *vennon* egészen, teljesen; *vennon-selküise*, -n csupa hát-bőrből készült (? — Kal. 17, 70) || *Vento-vieraa*, -ras egészen idegen.

Vento mocsaras hely, iszapos part.

Vento puha, laza, petyhüdt, engedékeny, lanya.

Ventolaise, -n: *vieras* v. = *vento-vieraa* (Kant. 196, b).

Veny- nyúlani (-ik); nyújtózni, ki-nyújtózva feküdni, heverni || *Venähtä-* v. *venähty-* v. *venäy-*, if. -ytä hirtelen ki- v. elnyúlani, elnyúj-

tózni (Kal. 37, 177) | *venyttä-caus*.

Venykäise, -n nyújtható, elasztikus.

Venäee, -äe v. **Venäjä** [g.] Oroszország; orosz nyelv: *venäjäksi* oroszul, orosz nyelvre.

Venäläise, -n orosz; orosz ember.

Venäläisty- eloroszosodni.

Venää, if. -näätä tombolni, őrjöngeni, dühöngeni.

Veranko meredek tenger v. tópart.

Vere, -ri véres *on veressä* v. *verissä* véres, be van vérezve || *Veri-tauti* vérfolyás; vérhas; arany-ér | — *valo* vérfolyás | — *vihollise*, -n halálos ellenség.

Verehty- vért kapni, fölfrissülni, fölépülni.

Verekse, -res véres, nyers (hús); friss: *sői lihan verekseltä* (véresen, nyersen); v. *liha, vesi, jalki* friss hús, víz, nyom; *verekset kasvot* piros (egészséges színű) arc; *tulin verekseltä* éppen most jöttem; *tapasin hänet verekseltä* tetten kaptam őt.

Verestä- bevérezni, megvérezni; 2) vérvörösnek látszani; 3) fölfrissíteni || *Veresty-* med.; 2) támadni, keletkezni, válni, történni (Sat. II, 4).

Verestö vér-készlet, vér-rendszer.

Verevä teljes vérű, friss színű, piros-pozsgás; -színű: *mustan-v.* barna (színű); *valkean-v.* szőke.

Verhakko rejtek, rejtett hely, nap v. szél ellen védett hely.

Verho lepel, takaró, ruha: *väli-v.* függöny.

Verho- v. **verhoa-**, if. -ota lep-

lezni, takarni || *Verhele-*, if. -llä frequ.

Verhoitta- = *verho-*.

Verise, -n véres, -vérű; -színű: *kylmä-v.* hidegvérű; *mustan-v.* barna; *vaalean-v.* szőke.

Veristä- bevérezeni, megvérezeni, megsebezni.

Verittä- vérrel ellátni, vért szaporítani.

Verka posztó.

Verkallise, -n lassú, késedelmes.

Verkase, -n = *verkase*.

Verkastele-, if. -lla lassúskodni, tonyálkodni.

Verkastu- lassabbodni, ellustulni.

Verkka lassú, tunya: *verkkaa*, *verkkaan*, *verkalleen* v. *verkoilleen* lassan.

Verkkaise, -n = *verkallise*.

Verkkase, -n átkozott lény; ördög: *verkkasen vekama* átkozott kópé v. hunczut (Kivi II, 262).

Verkko háló.

Verkotuute (= *verkottomuute*), -uus háló-hiány (Kant. 225, a).

Verma: *reisi-v.* lágyékhajlás (Loits. 64, b).

Verma erős, erősen álló; biztos, megbízható; igaz.

Vernukehti- veszekedni, feleselni.

Vero adó: *verosta* helyett, gyanánt; 2) evés, étel, étel-adag: *syö yhden veron päivässä* egyszer eszik napjában; *muutama v. leipää* néhány darab v. falat kenyér (Sat. II, 24).

Veroise, -n vmit érő, értékű, vmi-vel fölerő (Kal. 31, 243): *hän ei ole vielä miehen* v. még nem megyer ember (v. férfi-) számba.

Veroitta- megadóztatni.

Verrallise, -n hasonlítható, megfelelő; viszonylagos, aránylagos; *verrallisesti* hasonlításképpen, aránylag.

Verrannollise, -n aránylagos; *verrannollisesti* aránylag.

Verranto hasonlítás.

Verrattain aránylag.

Verrattoma, -aton hasonlíthatatlan, páratlan.

Versa v. **versaa**, -sas fürt (növényen).

Verso sarjadék, töhajtás (fán).

Verso- sarjadzani, hajtani, tenyészni, díszleni.

Versta [or.] = *virsta*.

Verta [g.] vminek megfelelő mennyiség (nagyság, érték): *joku v.* vmi kevés; *kouran* v. maroknyi; *minkä* v. mennyi? *sen* v. annyi; *olen minäkin miehen* v. én is ember-számba megyek v. fölérek egy emberrel; *ei sen vertaa* *ole* nincsen annak párja v. nincs ahhoz fogható; *kaksi sen vertaa* kétszer annyi; *vetää vertaa* v. *vertoja* (*jollekulle*) vetélkedhetni (vkivel), hozzáfogható lenni; *monta vertaa* *isompi* sokkalta nagyobb; *sen verran* ugyanannyit; *verta-verroin* egymással egyenlően (= mint egyenlő értékűek: Kivi II, 249); *verta verrasta* szeget szeggel, hasonlót hasonlóval (viszonozni); *vetää verroille* összehasonlítani; *moneen vertaan* v. *monin verroin* sokszorta; *pitää minua vertanansa* magához hasonlónak tart || *Verta-tila* (gram.) comparativus.

Vertaa-, if. -rratah hasonlítani, egy-

bevetni: *verraton* hasonlítva, -hoz képest || *Vertaile-*, if. -lla frequ.

Vertaise, -n, a. rel. *verta*: *olla jonkun v. vki*vel vetélkedhetni, fölérti, vkihez fogható lenni; *isänsä v. apjá*hoz fogható; *yhden-v.* egyenlő, egyet érő; *monen-v.* sokszoros; *ei sen vertaista ole* nincsen annak párja v. nincs ahhoz fogható; *pitää vertaisenansa* magához hasonlónak tartani.

Vertaukse, -us hasonlítás, hasonlat || *Vertaus-tila* (gram.) hasonlításí fok.

Verto- = *vertaa-*.

Vertti = *väärtti* 1.

Verty- véressé lenni; vért kapni, fölépülni, fölüdültni, fölélenkülni || *Verryttä-* caus.

Verukehta- v. **verukehti**- mentegetődni, ürügyekkel v. kifogásokkal állani elő, szabadkozni; 2) vagdalódní (szóval), kötekedni.

Verukkee, -uke mentség, ürügy, kifogás: *vetää verukkeita* mentegetődni, ürügyekkel v. kifogásokkal állani elő, szabadkozni; 2) vagdalódzás (szóval), kötekedés.

Veruttele-, if. -utella vagdalódní (szóval), kötekedni; 2) hiába-való kifogásokat v. ellenvetéseket tenni, szabadkozni.

Very- vért kapni; dúsan tenyészni, gyarapodni (Kant. 185, b).

Veräjä [or.] kapu, kertkapu.

Vesa sarjadék, tőhajtás (fán).

Vesakko fiatal erdő.

Vesikko vízi gyík; 2) nyércz (mustela lutreola).

Vesime, -in = *vesuime*.

Vesise, -n, a. rel. *vete*; vizes, víztartalmú; vízenyős; nedves.

Vesistö vízrendszer.

Vesittä- = *vetistä-*.

Vesla [or.] tutaj kormányja.

Veso = *vesa*.

Veso- v. **vesoa-**, if. -ota hajtani, sarjadni; 2) hajtásokat lenyesni.

Vesoittu- hajtani, sarjadni (Kant. 246, b).

Vesselä v. **vesselö** (-löi) [or.] víg, jókedvű: *olla vesselässä (-lössä) v. vesselöinä* jókedvű v. becsípve lenni. [3, b].

Vestokse, -os = *veistokse* (Kant.

Vestä- = *veistä-* || *Vestele-*, if. -llä frequ. (Kant. 64, a).

Vesu vízi kigyó (Kal. 14, 423).

Vesuime, -uin görbe fejsze, vájó fejsze.

Vesuri kaczor.

Vet [or.] bizonyosan, valóban, ugyan, csak (Kant. 263, a).

Vete, n. **vesi** víz || *Vesi-johto* vízvezeték | —*kello* v. -*kellukka* buborék | —*kive*, -*vi* vízzel körülvett kő (Kal. 16, 342) | —*paju* kötő- v. hamvas fűz (salix viminalis v. cinerea) | —*perä* vízenyős hely (Kal. 38, 128) | —*tukko* vizes rongy (Kal. 23, 204) | —*valo* víz csillogása (Kal. 22, 251) | —*viere*, -*ri* v. -*viertee*, -*rre* vízpart (Kal. 39, 21) || *Veden-paisumukse*, -us vízáradás, özönvíz, árvíz | —*tulva* víz-ár.

Vetee, n. **vede** feszült v. főlhúzott állapot: *on veteessä* föl van húzva, ki van feszítve (Kal. 18, 148).

Vetehise, -n vízi tündér v. manó, vízi-király.

Vetelehtä- l. *vetä-*.

Vetelykse, -ys hanyag testtartású ember, naplopó, gézengúz.

Vetelä vizes, vizenyös; híg, folyékony; laza, petyhüdt: *v. mies* hanyag testtartású v. bágyadt, ernyedő, elpuhult ember; *hänellä on v. pää* gyenge feje van, hígvelejű; *vetelät puheet* üres (tartalmatlan, értéktelen) beszédek.

Vetelöitse-, if. -**öitä** vizessé, vizenyössé lenni, hígulni || *Vetelöittä-* caus. | *vetelöitty-* = *vetelöitse-*.

Vetevä vizes, víztartalmú, nedves.

Vetime, n. **vedin**, n. instr. *vetä-*.

Vetise, -n = *vesise*.

Vetistä- vizesíteni, nedvesíteni; könnyekre indítani; könnyezni, sírni (Kal. 22, 386) || *Vetistele-*, if. -**llä** frequ. | *vetisty-* med.

Vetjusta- késlekedni, tunyálkodni, fáradságosan vonszolni, lassan v. lustán dolgozni.

Vetkaa-, if. -**kata** vetni, dobni, hajítani (Kant. 241, a).

Vetkaile-, if. -**lla** kinyújtani, kihúzni, kitágítani. [zengúz.

Vetkalee, -**le** kópé, hunczut, gé-
Vetkeä nyúlós, szívós; puha; fonnyadt.

Vetkisty- nyúlósodni; szívósodni, puhulni; fonnyadni.

Vetko v. **vetkuri** lusta v. lassú v. késedelmes lény.

Veto, n. act. *vetä-*; 2) léghuzam; 3) adó (Kal. 35, 15) || *Veto-juhta* igavonó barom | —*perä* terhes; 2) adó-részlet (Kal. 35, 75) | —*solmu* esukor, másli | —*voima* vonzóerő.

Veto [? sv.] fogadás; fölhívatkozás, főllebbezés: *lyödä vetoa* fogadni.

Vetoo-, if. **vedota** fölhívatkozni, főllebbezni.

Vetomukse v. **vetoukse**, -**us** fölhívatkozás, főllebbezés.

Vetose, -n, dim. *vetē*.

Vetree, -**res** v. -**re** fürge, gyors (Kant. 287, b).

Vettä- nedvesíteni, áztatni || *Vetty-* med. | *vetyttä-*, caus. *vetty-*.

Veturi húzó; lokomotív; szánka (melyet emberek húznak).

Vetä- húzni, vonni: *v. sakkoa* bíróságot fizetni; *v. veroa* adót fizetni; *v. joku oikeuteen* bepörölni v. törvényszék elé állítani vkit; *v. asia esiin* előhozni a dolgot; *hame vetää maata* a szoknya a földet söpri; *v. syyski, esteeksi, puolustukseksi* okúl, akadályul, mentségül fölhozni; *se työ vetää paljon aikaa* (sok időt kíván, sok időbe kerül); *astia vetää kannun* az edénybe egy kannányi fér || *Vetele-*, if. *vedellä* frequ.; 2) heverni (Kivi II, 211) | *vetelehtä-* vánszorogni, csavarogni, tekeregni | *vedältä-* v. *vetäise-*, if. -**stä** mom. | *vedättä-* caus., intens. | *vetäyty-* med.

Veuhka könnyelmű, változékony, szeleburdi.

Veulo ferde.

-Vi (nyomatékosító partikula): *tulevi* = *tulee*; *ottavi* = *ottaa*.

Viakkaa, -**akas** v. **viallise**, **vialloise**, -n hibás; vétkes vmiben.

Viattoma, -**aton** ártatlan.

Vie-, if. **viedä** vinni: *vietävä* vinni való; *sen* (euphem. e h. *perkeleen* v. *saatanan*) *vietävä* ördögnek való, pokolra való (Kivi II, 28); *vietävän ruma* fenemód csunya || *Viettä-* mulatni, tölteni (időt); ülleni (ünnepet) | *viettele-*, if. *vietellä* elesábitani | *vietättä-* vitetni

viehtä- elcsábítani, elbolondítani; elbájolni, elragadtatásba hozni; *viehty-* med. | *viehättä-* vezetni, szállítani (Kal. 17, 350); 2) csábítani, elbájolni, vonzani: *viehtë-tävä* vonzó, elbájoló, elragadó.

Viehdäkkee, -äke család.

Viehee, -he = *vihee*; 2) = *viehtee*.

Viehkä [or.] útmutató (fa: Kant. 203, b).

Viehkeile-, if. -llä rajzani, rajongani (Kivi I, 399).

Viehko- téli utat kipéczézni v. útmutatókkal ellátni.

Viehkuri förgeteg, hőförgeteg, zivatar; zúzmara (Kant. 184, a); (fig.) részegség.

Viehkuroitse-, if. -oita forogni, henteregni, csavarogni (Kal. 3, 154).

Viehtee, -hde csábítás, csalogatás.

Viehtëä, **viehtëttä**-l. *vie-*. [tatás.

Viehtëtykse, -ys csábítás; elragad-

Viekasta- ravaszkodni || *Viekastele-*, if. -lla frequ.

Viekistele-, if. -llä = *viekastele-*.

Viekkaa, n. **viekas** fürge, gyors, eleven; hamis, ravasz.

Viekoitta-ravaszkodni, hamiskodni, hizelegni, csalni, csábítani || *Viekoittele-*, if. -oitella frequ.

Vieku- nyöszörögni, nyihogni, csipegni (Kal. 18, 397).

Viellii, -lis a mit vki hazúlról magával visz.

Vielä még: *mitä v. hát még mit nem!* no bizony, no persze!

Viemaa-, if. -mata széditeni: *pää-täni viemaa* szédelvek, szédülök.

Viemise, -n, n. act. *vie-*; plur. *viemiset* = *viellii*; nász-ajándék, hozomány.

Viemistä- = *viemaa* -: *pää-täni viemistä* szédülök || *Viemisty-* elszédülni, elájulni.

Viemäri vízvezető árok, csatorna; 2) lejtő, lejtős hely v. út.

Vieno vékony, finom, gyenge; csendes, enyhe || *Vienoise*, -n id.

Vienti vitel.

Viento = *vieno*.

Vieppaa-, if. **viepata** v. **vieppo-**lengeni, szaladgálni, ide s tova mozogni v. sietni; 2) elcsábítani, elbolondítani, rászedni || *Viepahtamom.* | *viépotta-* intens., caus.; *viépottele-*, if. -otella frequ. (San. 392).

Viepraa-, if. -rata hirtelen suhoggással tenni vmit (pl. ütni, csapni, vágni, hajítani, stb.) || *Vieprahtamom.*; eliramodni, elsuhanni (Kal. 14, 191); *viéprahtele-*, if. -hdella frequ.; suhogva érintgetni (Kal. 43, 166).

Viepä, n. ag. *vie-*; 2) lejtő.

Vieraa-, -ras idegen; vendég: *käydä vieraiissa* látogatásokat tenni; *olla vieraiissa* látogatóban v. vendégségben lenni; *mennä vieraisin* látogatóba v. vendégségbe menni || *Vieras-miehe*, n. -mies tanú || *Vieraan-vara* vendégnek való ellátás | —*varaise*, -n vendégszerető | —*varaisuute*, -uus vendégszeretet.

Vieraantu- elidegenedni.

Vierahaise, -n = *vieraa*.

Vierahta- = *vierähtä*-l. *vieri-*.

Vieraile-, if. -lla vendégeskedni, látogatóba menni, látogatóban v. vendégül lenni.

Vieraise, -n, dim. *vieraa* : *olla vieraisilla* látogatóban v. vendégségben lenni.

Vieraksu- idegenkedni, idegennek nézni: *lapsi vieraksuu minua* (idegenkedik tőlem).

Vieramustu- = *vierastu-*.

Vieranto lejtő; szél (margo).

Vierasta- vendéget fogadni, vendéglenni, vendégeskedni, vendégül lenni; 2) idegenkedni, idegennek nézni (*vieraksu-*) || *Vierastele-*, if. *-lla* frequ.; idegenkedni | *vierastu-* elidegenedni | *vierastutta-* elidegeníteni; idegenként banni vkivel (Kant. 15, b).

Vierau-, if. *-uta* v. *vierautu-* = *vierastu-* || *Vierautta-* caus.

Viere-, *-ri* szél, part, oldal: *vieressä*, *vierellä* mellett, *-nál*; *vierestä*, *viereltä* mellől, *-től*; *viereen*, *vierelle* mellé, *-hoz*; *vieritse* mellett el.

Vierin pontosan (Kal. 17, 162).

Viere-, if. *-rrä* v. *viereä-*, if. *-etä* gördülni, gurúlni, hengeregni, leforgogni; könnyeketontani (Kant. 18, a); trillázni, énekelni (Kal. 42, 231): *vieremä* part, lejtő, görgeteg, földcsuszamlás || *Vieroksi-* v. *viereskele-*, if. *-llä* frequ. | *vierettä-* caus., intens.; *vierettele-*, if. *-etellä* frequ.: gördítgetni, gurítgatni, hengergetni, pergetni; dalolgatni, trillázni; panaszkodni | *vierähyttä-* = *vierähyttä-* l. *vieri-* | *viertä-* gördíteni, hengeríteni; fölfordítani (Kal. 42, 540) | *vierrähtä-* = *vierähtä-* l. *vieri-* | *vieru-* v. *viery-* = *viere-*.

Vierehise v. **viereise**, *-n* = *viereise*.

Vierekkäin v. **vieretysten** egymás mellett.

Vierellise, *-n*, a. rel. *viere*; 2) szomszéd, társ, hálótárs.

Vieri- = *viere-* || *Vieriele-*, if. *-llä*

frequ. | *vierittä-* caus. | *vierähtä-* mom.; *vierähyttä-* caus.

Vierikko lejtő, meredek part.

Vierime, *-in* gurító-fa, henger.

Vierimäise, *-n* szélső (Kal. 12, 317); legközelebbi.

Vierise, *-n*, a. rel. *viere*.

Vieristö lejtős, meredek v. földcsuszamlásokkal való hely.

Vierittä- beszegni (Kal. 18, 360); 2) l. *vieri-*.

Vieritysten = *vierekkäin*.

Vieriä, if. *-itä* = *vieri-*.

Viero [or.] hit, hitvallás (Loits. 131, b).

Viero elidegenedés, elszokás.

Viero- v. **vieroa-**, if. *-ota* idegenkedni || *Vierotta-* (*vieroitta-*) elidegeníteni, elszoktatni, elválasztani (csecsemőt) | *vieroutu-* elidegenedni, elszokni | *vieroutta-* = *vieroitta-*.

Vierokse, *-os* görgeteg, kőomladék.

Vieroksi- v. **vieroksu-** = *vieraksu-*.

Viertee, *-rre* gördülés; örvény (Kal. 10, 431); 2) erdő-irtás, irtásföld.

Viertee, *-rre* [sv.] malátalé, sörmust (sörfőzésnél: Kal. 49, 256).

Viertime, *-rrin*, n. instr. *viertä-* (Kant. 149, b); 2) = *viertee* 1. (Kal. 6, 78).

Vierto, n. act. *viertä-* || *Vierto-halme*, *-me* termő irtásföld | *-kankaa*, *-njas* v. *-maa* irtásföld.

Viertä- l. *viere-*.

Vieru lejtő, földcsuszamlás, útszéli gödör (Kal. 24, 93); 2) kopás, foszlás: *nukka* v. *v. karva* v. szőre-kopott (Kant. 137, b).

Vieru- l. *viere-*.

Vierukka szél, part, oldal; környék, oldal-táj, mellék (Kant. 69, a).

Vierukse, -us v. vierusta = *vierukka*.

Viery-, vierähtä-, vierähyttä- l. *viere-, vieri-*.

Vieska folyam-ár; csendesebb folyású víz a vízesés fölött és alatt: *taudin vieskat* betegségi rohamok.

Viesti [or.] hír, tudósítás (Kal. 3, 19).

Vietikkä = *veitikka* (Kivi II, 427).

Vietinki esti idő, esti szabad idő (Loits. 289, b), időtöltés; 2) lejtő.

Vietokse, -os lejtő; 2) csábítás.

Vietra [or.] szél (Kant. 136, a).

Vietreä [or.] szeles, könnyelmű, vidám, jókedvű (San. 527).

Viettee, n. viete lejtő; 2) csábítás; 3) eltöltés: *ajan vietteeksi* időtöltésül.

Viettele-, if. -etellä l. *vie-*.

Viettelykse, -ys csábítás; csábító, hunczut, kópé, csaló.

Vietto = *viettee*.

Viettä- l. *vie-*.

Viha harag, gyűlölet; ellenségeskedés, háború (Sat. IV, 146); méreg, mérges anyag (Kal. 9, 242): *käärmeen v. kigyó-méreg; pitää vihaa* haragot tartani, haragudni; *on vihoissaan* haragszik, dühös; *se asia pistää vihakseni* az a dolog bosszant v. haragít engem; plur. *vihat* gyulladás, holt v. hideg fene, üszök || *Viha-miehe, n. -mies* ellenség | —*pää: -päissään* haragjában, dühében.

Vihaa-, if. -hata gyűlölni.

Vihaise, -n haragos, dühös, ellenséges: *pitkä-v.* haragtartó.

Vihakka heves, tüzes, eleven; éles, keserű; 2) dúsán tenyésző, virágzó, lombos; 3) hideg fuvallat.

Vihakse, -as: *vihas-niekka* ellenség (Sat. I, 124).

Vihalaise, -n hangya.

Vihannoitse-, if. -oita zöldelleni, virulni, díszleni.

Vihannuute, -uus zöldellés, virulás, viruló állapot, friss szín.

Vihanta viruló, zöldellő; díszes, pompás.

Vihanta- = *vihannoitse-* || *Vihantu-* kizöldülni, virulásnak indulni.

Vihanto zöldellés; 2) = *vihanta*.

Vihastu- megharagudni, fölnudni, megdühödni || *Vihastutta-caus*.

Vihava haragos, heves, tüzes; éles, keserű, kellemetlen, undorító, ártalmas; 2) dúsán tenyésző, virágzó, lombos.

Vihavoitse-, if. -oita dúsán tenyészni, zöldelleni, virítani; 2) fájni, égetni, sajogni.

Vihdakse, -as fürdő-söprűnek (*vihta*) való lombos ág.

Vihdasto cserjés, bozót.

Vihdoin végre: *v. viimein* végre valahára.

Vihee, -he silány rőzse-kerítés (mádárnak törbe csalására).

Viheliäise, -n nyomorúlt, nyomorúságos, szánandó.

Vihellykse, -ys fűtty.

Vihelttime, -llin síp.

Viheltä- fűtyölni, sípolni || *Vihellyttä-* caus., intens.

Viheriä zöld || *Viheriäise, -n* id.

Viheriöitse-, if. -öitä zöldelleni.

Vihertä- zöldelleni, zöldbe játszani || *Viherty-* zöldülni.

Vihertä = *viheltä* || *Vihertele*-, if. -rrellä frequ. (Kant. 43, a).

Vihervä zöldes, zöldbe játszó (Kant. 153, b).

Viherrä = *viheriä* (Loits. 289, a).

Vihi előjel, sejtetem: *saada vihiä asiasta* megsejteni a dolgot v. észét venni a dolognak; 2) = *vihee*; 3) = *viti*.

Vihinä, n. act. *vihiise*-.

Vihise-, if. -stä sziszegni, zúgni; hemzsegni, nyüzsgöni.

Vihittä l. *viikki*-.

Vihki [g.] fölszentelés, esketés, esküvő; esküvői ajándék v. ékeség (Kal. 47, 157): *mennä vihille* esketésre v. esküdni menni (jegyesek) || *Vihki-sormukse*-, -us esketési gyűrű.

Vihki szentelni, be- v. fölszentelni, fölavatni; esketni (jegyeseket): *viikkijäiset* (plur.) esketés, fölszentelés, fölavatás || *Vihittä* caus.

Vihko köteg, nyaláb; füzet.

Vihkuri köteg, nyaláb (Kant. 140, a).

Vihlaa-, if. -lata v. **vihlo** szelni, hasítani; 2) elbolondítani, elbájolni, elcsábítani || *Vihlaile*-, if. -lla frequ. | *vihlaise*-, if. -sta mom.

Vihlee-, -le csikarás: *vatsa-v.* has csikarás. [szelet.

Vihlekker-, -eke vékony és hosszú

Vihma permeteg.

Vihmaa-, if. -mata permetezni.

Vihmertä ösztönözni, ösztökélni (Loits. 211, b).

Vihmeröittele-, if. -öitellä fűrgén lépkedni (Loits. 298, a).

Vihmo = *vihmaa*-.

Vihnee-, -ne kalász-szálka; plur. *vihneet* polyva.

Viho: v. *viimeinen* legeslegutolsó.

Vihoa-, if. -ota zöldelleni, tenyészni, virítani || *Vihoile*-, if. -lla frequ.

Vihoitta haragítani, keseríteni, ingerelni; 2) zöldelleni, tenyészni, virulni || *Vihoittele*-, if. -oitella frequ.; haragudni, mérgeskedni.

Viholaise-, -n hangya; 2) csalán.

Vihollise-, -n ellenség.

Vihreä v. **vihiä** = *viheriä* || *Vihriäise*-, -n id.

Vihta fürdő-söprű (*vasta*).

Vihti [sv.] súly (mérő-s.)

Vihti motollálni.

Vihto fürdő-söprűvel csapkodni.

Vihty = *vihty*-.

Vihuri [or.] vihar, forgósél, szél-roham (Kal. 5, 91).

Vihvilä sás.

Viidakko berek, haraszt.

Viidennekse-, -es ötöd rész, ötöd.

Viudente-, -des ötödik.

Viihaa-, if. -hata vezetni, irányozni, nyomra vezetni, jelt adni, inteni.

Viihdykke-, -yke csendesítő v. csillapító szer.

Viihittele-, if. -itellä = *viihdyttele* l. *vihtä* (Loits. 182, a).

Viihti = *viitsi* (Sat. I, 43).

Viihtä csillapítani, csendesíteni || *Vihty* csillapodni, csendesedni; tenyészni, tartózkodni: *kuinka sinä täällä viihdyt* hogyan éred v. találod magadat itten? | *viihdyttä* csillapítani, csendesíteni, altatni; *viihdyttele*-, if. -ytellä frequ.

Viijikkö = *viidakko* (Kant. 70, a).

Viikahta mocczanni.

Viikattee-, -ate kasza.

Viikelo fűrgén mozgó lény (Loits. 135, a).

Viikkaute, n. -kausi = *viikko-kaute* (Kant. 156, b).

Viikko [g.] hét (woche); hosszú idő: *viikon* hosszú ideig, sokáig | *Viikko-kaute*, n. -kausi egy heti idő | —*lehte*, -ti v. -*sanomat* (plur.) hetilap.

Viikkolaise, -n heti munkás.

Viikostu- hosszabb ideig szünetelni, sokáig tartani.

Viikottain v. **viikottaisin** hetenként.

Viikottele-, if. -otella hetekre osztani; 2) lopni a napot, tétlenkedni, tunyálkodni, késlekedni.

Viikse-, -si, plur. *viikset* bajusz.

Viikuna [sv.] füge.

Viila [sv.] ráspoly.

Viilaa-, if. -lata [sv.] ráspolyozni; csiszolni, simítani; koptatni, el-koptatni.

Viilakka hűvös.

Viilakkee-, -ake csavargó, gézen-gúz.

Viilakkee-, -ake = *viilekke* (Loits. 242, b).

Viile-, if. -llä szelni, fölhasítani: *viilten* rézsutosan || *Viilaise*-, if. -sta mom. | *viileksi*- frequ. | *viilettä*-caus. | *viilettele*-, if. -etellä szeldelni, hasogatni | *viiltä* = *viile*-.

Viilee-, -le hűvösség (Kivi II, 341).

Viilekke-, -eke hosszú és keskeny szelet; szalag, kötő; hordó v. tartó-szík.

Viilene-, if. -letä hűvösödni.

Viilettime-, -etin, n. instr. *viilettä*-, evező v. kormánylapát.

Viilettä- sietni; 2) kormányozni (Kal. 48, 194) || *Viilettele*, if. -etellä

gyorsan szállítani, röpteni (Kal. 10, 172); sietni (Kal. 32, 456); (kormányt tartva) lebocsátkozni (Kal. 40, 74).

Viileyttä- lehűteni.

Viileä hűvös, friss.

Viili csoroszlya.

Viili [sv.] aludtfej; tejföl.

Viilistä- meghűsíteni, lehűteni (levegőt); fölfrissíteni || *Viilisty*-med.

Viiletettä= *viilettä*- (Kant. 127, a).

Viilo fölhasítás, bevágás; levágott darab, szelet: *v.-hirte*, -*rsi* símára faragott gerenda (Kal. 46, 256).

Viilo= *viile*- (Loits. 249, a).

Viiltee-, -le hosszú bevágás v. szelet; 2) csípős szél.

Viilto fölhasítás, bevágás; 2) ferdeség, rézsutosság.

Viiltä- l. *viile*-.

Viilu szelet.

Viima légvonat; vonal: *tuulen* v. széljárás; *pään* v. szédülés.

Viimaa-, if. -mata húzni (léghuzam); szédíteni; elcsábítani: *päätäni viimaa* szédülök.

Viime v. **viimme** legutolsó, legutóbbi, legutóbb múlt: *v. viikolla* múlt héten; *viimein* végre, utoljára, a multkor; *viimeksi* végre, utoljára.

Viimeise-, -n utolsó: *viimeistään* v. *viimeistäänkin* legkésőbb; *viimeisen edellinen* utolsó előtti.

Viimeistä- bevégezni; véget vetni, elpusztítani, megsemmisíteni; kivégezni, megölni, megadni a kegyelem-dőfést || *Viimeisty*- utoljára elkészülni, utolsónak maradni, elkészni, késlekedni, sokáig vártni magára.

Viina [g.] bor; pálinka: *palo-v.* égett bor, pálinka; *väki-v.* borszesz; *on viinassa* részeg; *viinaan menevä* iszákos || *Viina-pötsö* pálinkás-potroh (kinek a sok pálinka-ivástól megnőtt a hasa: San. 307).

Viinee, -ne borszesz, alkohol.

Viini [sv.] finom (Oks. 157).

Viini [g.] bor || *Viini-korjuu* szüret | —*marja* szőlő | —*mäke, -ki* szőlő-hegy | —*rypälee, -le* szőlőfürt | —*tarha* szőlő (szőlős-kert).

Viini v. viine, -ni tegez, puzdra (Kal. 6, 71).

Viinikko tegez, puzdra; 2) töltenyartó (Loits. 224, b).

Viinto = *vino*.

Viipalee, -le szelet.

Viippa lebegő, lengő, lobogó (San. 531).

Viippaa, if. viipata hajítani, lódítani, rázni, lóbálni; ide s tova mozogni, szaladgálni.

Viipperä = *vipperä*.

Viippo = *viippaa* || *Viipotta* (*viipotta*) caus., intens. | *viipahta* hirtelen lódulni v. lendülni; *viipahutta* caus.

Viipsi = *viipsime*.

Viipsi motollálni.

Viipsime, -in motolla || *Viipsin-puu* id. (Kal. 23, 382).

Viipula = *viipalee* (Kant. 11, b).

Viipy elmaradni, késni, tartózkodni || *Vivähtä* mom. | *viivyttä* késleltetni, elhúzni, tartóztatni; *viivyttele*, if. *-ytellä* frequ.; késni.

Viiri zászló, szélvitorla, szélkakas.

Viiristele, if. -llä nyöszörögni, jajgatni, panaszkodni.

Viiristele, if. -llä kancsalítani,

sandítani, ferdén nézni (Loits. 146, a).

Viiru vonal, csík, sujtás; ráncz || *Viiru-naama* ránczos pofa, torzpofa (Kal. 38, 198) | —*silmä* csikos szemű (macska epithetonja: Kant. 85, a).

Viiruitta vonalozni, csíkolni; ránczolni, ránczossá tenni.

Viirustele, if. -lla vonalakat húzgálni; ákombákomot írni.

Viisaa, -sas [g.] bölcs, okos, ravasz: *hän ei ole oikein v. nines* egészen helyén az esze.

Viisakkaa, -akas bölcs, okos, okoskodó, furfangos.

Viisari [sv.] mutató (út-, óra-m.)

Viisastele, if. -lla bölcseset játszani, okoskodni, szörszálhasogató lenni, furfangoskodni, tréfálódzni: *viisastelia* okoskodó, furfangos v. szörszálhasogató ember.

Viisastu megokosodni.

Viisaute, -us bölcseség || *Viisaus-tietee*, n. *-tiede* bölcseslet (philosophia). [kepe.

Viisikko ötös, ötös-szám; öt-kévé

Viisinäise, -n ötszörös.

Viisittäin ötönként, ötösével.

Viisiälle öt felé; *viisiältä* öt felől.

Viiso okoskodó, furfangos v. szörszálhasogató ember.

Viisottele, if. -otella = *viisastele*.

Viisti = *vihi*.

Viisto rézsutos, félszakos, csapinós; rézsutos helyzet.

Viistokkaa, -okas rézsutos; 2) rhombus.

Viistä rézsutosan, keresztül v. keresztben menni; rézsutosan húzni v. érinteni (Kal. 19, 209) || *Viistele, if. -llä* frequ.

Viita berek, haraszt, fiatal erdő, liget.

Viitakkee, -ake = *viikattee*.

Viite, n. *viisi* öt: *siitä minä viis v. siitä minä viis huolin* (välitän, lukua pidän) azzal egy cseppet sem törődöm.

Viitelo repedés, hasadék, szakadék (Loits. 58, a).

Viitikko = *viidakko*.

Viitise, *n* ötös.

Viitisei- v. **viititsei-**, if. **-eita**, parall. *vaatisei-* v. *vaatitsei-* (Kal. 10, 239; Loits. 5, b).

Viito- ügetni (? — Loits. 283, a).

Viitoitta- útmutatókkal ellátni.

Viitose, *n* ötös.

Viitsi- érdemesnek tartani, nem restelleni v. áttallani: *en viitsi lukea tätä kirjaa* nem tartom érdemesnek (nincs kedvem, restellem) olvasni ezt a könyvet; *älä viitsi huolia siitä* soh'se törődjél azzal; 2) őrizni, gondozni (Kal. 14, 66).

Viitta útmutató (fa).

Viitta újjas köpönyeg, felöltő.

Viittaa-, if. **viitata** jelt adni, inteni, rámutatni, utalni, czélozni (vmire); útmutatókkal ellátni, megjelölni (téli utat).

Viittaukse, -us intés, jeladás.

Viitto- = *viittaa-*.

Viiva vonal.

Viivaa-, if. **-vata** v. **viivo-** vonalozni, vonalakat húzni: *v. alle* aláhúzni.

Viivaime, -ain vonalzó.

Viivikkö = *viidakko* (Kant. 141, b).

Viivoitta- vonalozni.

Viivuri vonalzó.

Viivykkee, -yke v. **viivykki** kitarítás, türelem (San. 247); föltartóztatás, halasztás (Sat. I, 136).

Viivyttä-, viivähtä- l. *viipy-*.

Viivytykse, -ys tartóztatás, késleltetés, késedelem, halasztás.

Viivästy- elmaradni vhol, el- v. megkésni.

Vika hiba (testi h.); hiba, vétek: *olla vialla* v. *vioilla* hibás lenni; *mennä* v. *tulla vioille* hibát kapni, megsérülni; *v.-pää* v. *vian-alaise*, *n* hibás, vétkes.

Vikaa-, if. **viata** megsérteni, megrontani (Kal. 30, 304) || *Vikau-*, if. *-uta*, *vikauntu-* v. *vikaantu-* megsérülni, hibássá lenni, megromlani | *vikautta-* megsérteni (Sat. IV, 141).

Vikahise, *n* hibás; megsérült (Kal. 45, 292).

Vikahtee, -hde = *viikattee*.

Vikaja- nyöszörögni, nyihogni, csiripelni, visítani.

Vikattee, -ate = *viikattee*.

Vikeltä- fürge, gyors, eleven lenni, könnyedén mozogni; (fig.) ravaszkodni; 2) fölfordítani (Kal. 29, 412).

Vikertä- énekelni, csiripelni, esieseregni.

Vikevä erős, eleven, fürge, gyors.

Vikise-, if. **-stä** = *vikaja-*.

Vikkeli [sv.] csegely, bokaczfira (harisnyában): *v.-sukka* (Kant. 109, b).

Vikkelä fürge, gyors, eleven.

Vikla ki mindig ugyanazt a dolgot ismétli; 2) szalonka.

Viko- hibát v. fájdalmat érezni; hibát kapni (Kal. 46, 260); 2) gyanakodni; félni, tartani vmitől.

Viko- élenken mozogni, sietni, rohanni.

Vikoitta- megsérteni, megrontani; hibáztatni, okolni, vádolni.

Vikuri csökönyös (ló).

Vikuroitse-, if. -oita csökönyös-ködni.

Vikuutta- = *vikautta-*.

Vilaa- v. vilaja-, if. -lata csillogni, villogni; 2) sietni, futni (Kal. 18, 424) || *Vilahta-* csillanni, villanni; hirtelen elsuhannt: *v. silmänsä* pillantani, pillantást vetni; *v. ulos* kisurranni; *vilahutta-* v. *vilautta-* caus., intens. | *vilaise-*, if. -*sta* mom.: *mennä v. villámgyorsasággal* menni.

Vilahdukse, vilahukse v. vilaukse-, -us villanás: *meni sivutse kuin v.* (mint a villám); *yhdessä vilahuksessa* egy pillanat alatt; *näin hänet vilaukselta* (egy pillanatra = éppen csak hogy megpillantattam).

Vilaja-, if. -lata = *vilise-*; 2) l. *vilaa-*.

Vilakka hüvös.

Vilakoitse-, if. -oita fürge lenni, fürgén mozogni.

Vilettä- fürgén mozogni (Kal. 26, 553).

Vileä = *viileä*.

Vilhu- ide-oda pillantgatni, kacsintgatni; 2) játszadozni, futkározni || *Vilhaise-*, if. -*sta* pillantani, pillantást vetni.

Vilinä, n. act. *vilise-*.

Vilise-, if. -stä csengeni, csörögni, csörgedezni; 2) gyorsan haladni; 3) hemzsegni, nyüzsgöni || *Vilistä-* caus., intens.

Vilittä- = *vilettä-*.

Vilja termés (gabona); nyáj, lábas jószág (Kal. 32, 60); erdei vad (*metsän v.*); bőség: *viljalta* bőven, bőségesen (Kal. 15, 477); *viljem-mältä* bővebben, bőségesebben.

Viljava termékeny, bőven termő, jövedelmes, bőséges.

Viljee-, -je művelés (Oks. 4).

Viljele-, if. -llä művelni (földet), tenyészteni; használni vmit, élni vmivel; gyakorolni (vmi foglalkozást).

Viljelykse-, -ys, n. act. *viljele-*: *maan-v.* földművelés; *vuori-v.* bányaművelés.

Viljo v. viljome-, -on derék, jeles, pompás (Kal. 18, 383; 22, 21).

Vilju- élesen sziszegni, sivítani, füttyölni.

Vilkahta-, vilkaise- l. *vilkku-*.

Vilkasta- könnyedén és fürgén mozogni || *Vilkastele-*, if. -*lla* frequ.

Vilkka = *vilkkaa* (Kant. 138, b).

Vilkkaa-, -lkas élénk, fürge, se-rény.

Vilkkaa-, if. -lkata apró és élénk mozdulatokat tenni; 2) csillámlani.

Vilkku- v. vilku- csillámlani, villogni, tündökölni; 2) pillantani, pislantani || *Vilkahta-, vilkaise-* v. *vilkkaise-*, if. -*sta* megcsillanni, megvillanni; 2) pillantani, pislantani; 3) iramodni (Kivi II, 5, 248) | *vilkutta-* caus., intens.

Vilkkuri henczegő, szájhős, hun-czut, kópé.

Vilkuna, n. act. *vilku-* (Loits. 89, a).

Villa [litv.] gyapjú.

Villauntu- gyapjasodni.

Villava gyapjas.

Villi vad, dühös || *Villi-kerta* vad, dühöngő (Loits. 275, a).

Villiinty- elvadulni; megvadulni, megdühödni.

Villikko dühöngő ember; dühödt v. veszett állat.

Villitse-, if. **-itä** v. **villittä-** el- v. megvadítani, dühödté tenni; megzavarni, megbolondítani (San. 2).

Villo: *v.-varsa* puhaszőrű csikó (Kant. 215, a).

Villo- gyapjasodni (Loits. 129, a).

Villuri gyapjas állat, uszkár.

Vilmeikkö sűrű fiatal fenyveserdő (Kant. 222, a).

Vilmittömä, **-itön** = *vilpittömä* (Loits. 165, a).

Vilottele-, if. **-otella** hüsselni, lehüteni magát.

Vilottele-, if. **-otella** csillogni, villogni, tündökölni; 2) fűrgén ide-oda mozogni (Kal. 41, 250).

Vilpaa, **-lvas** hús, hűvös.

Vilpasta- hüssíteni, fölfrissíteni, fölüdíteni, fölélénkíteni || *Vilpastele-*, if. **-lla** frequ.; hüsselni, lehűtőzni; 2) élénken, fűrgén viselni magát, elevenkedni | *vilpastu-* hüssülni, fölfrissülni, föléléngülni; *vilpastutta-* caus.

Vilpeä hús, hűvös, friss.

Vilpillise, **n** cseles, csalfa, ravasz, nem becsületes, megbízhatatlan, hűtelen.

Vilpistele-, if. **-llä** cseleskedni, ravaszkodni, hűtlenkedni.

Vilpisty- csalfává lenni; hűtlenül elválni: *voima on minusta vilpistynynt* erőm hűtlenül elhagyott.

Vilpittömä, **-itön** egyenes-lelkű, őszinte, megbízható, becsületes,

hűség; 2) hibátlan, sértetlen (Kal. 32, 298).

Vilpoise, **n** hűvös.

Vilpoittele, if. **-oitella** hüsselni, lehűtőzni.

Vilppaa, **-lvas** hús, hűvös, friss; 2) fűrgé, élénk, eleven.

Vilppaantu = *vilpastu-*.

Vilppi csel, csalás, ravaszság.

Vilskaa, if. **-kata** rendetlenül ide-oda mozogni, hemzsegni, nyüzsögni.

Vilsku- = *vilskaa-*; 2) = *vilku-*.

Viltiö düh, dühöngés; dühöngő ember, vad, barbár: *olla viltiöissään* dühöngeni.

Viltti [g.] nemez; takaró, szántakaró (Kal. 24, 518; 42, 403).

Viltto rézsútós helyzet: *vilton* v. *viltoin* rézsútosan (Loits. 75, b; 140, b).

Vilu hideg (Kal. 8, 73); hidegség, fagy: *minun* (v. *minulla*) *on v. v. olen viluissani* fázom; *minun tuli v. fázni* kezdtem; *kuolla viluun* megfagyni || *Vilu-kissa* (fig.) fagyos v. fázékony ember | — *tauti* hideglelés.

Vilua, if. **-uta** hidegen fűjni (szél) || *Vilutta-* fázást okozni, fagyasztani, meg- v. lehüteni: *minua vilutta* fázom || *Viluttele-*, if. **-utella** frequ.; hűtőzni, lehűtőzni, hidegben mozogni | *viluttu-* meg- v. lehűlni, megfázni.

Vilukaise, **n** váltóláz.

Vilukka boglárpót (parnassia).

Vilusta- meg- v. lehüteni (Loits. 199); fázást okozni: *minua vilustaa* fázom || *Vilustu-* meghűlni, megfázni | *vilustutta-* meg- v. lehüteni.

Vilvoitta- hűvössé tenni, lehűteni, fölfrissíteni || *Vilvoittela-*, if. *oitella* frequ.; hűtözni, lehűtözni | *vilvoittu-* lehűlni, fölfrissülni.

Vimma düh, böszültség, veszettség, esztelenség, örültség: *vilun* v. *pakkasen* v. kegyetlen hidegség v. fagy; *mielen* v. lelki fölháborodás v. heves indulat; *vihan* v. ádáz (örült, szörnyű) hárag; *rakkauden* v. szenvedélyes v. örült szerelem, szerelem mámore; *tulla* v. *joutua vimmaan* földühödni, fölháborodni || *Vimma-päise*, =n dühös, böszült, veszett, esztelen, örült.

Vimmaa-, if. **-mmata** földühösíteni, meg- v. fölháborítani, megzavarni (vkinek az esztét): *vimmattu* dühös, veszett, böszült, eszeveszett || *Vimmahutta-* id. (Loits. 56, b).

Vimmastu- földühödni, fölháborodni || *Vimmastutta-* caus.

Vimmaukse-, **-us** = *vimma*.

Vimmere, **-mmer** ij (? — Loits. 261, a).

Vimpa [sv.] zerta-keszeg.

Vimpele, **-mmel**, parall. *vempele* (Loits. 95, b).

Vimpura v. **vimpuri** púpos hát v. hátú (Loits. 116, b).

Vinee, **-ne** hideg léghuzam v. széláramlat.

Vingahta- l. *vinku-*.

Vingelta- szűkölni (kutya: Sat. III, 16).

Vingermä fanyar, kellemetlen v. mérges nedv (Loits. 317, a).

Vingertä- kanyarogni, tekergőzni (Kivi II, 291).

Vingotta- = *vingutta-* l. *vinku-* ||

Vingottela-, if. *-otella* frequ.: *juoda* v. hallhatóan kortyantgatni (Kant. 159, a).

Vinha v. **vinhakka** v. **vinheä** erős, kemény, éles, heves, gyors, fürge, serény, derék, jeles.

Vinkaa, **-ngas** hideg, átható fuvalat (személyesítve: Loits. 330, a).

Vinkahutta- l. *vingutta-*.

Vinkalo repedés, hasadék, szakadék (Kal. 17, 208).

Vinkelo = *vinkalo* (Loits. 322, b).

Vinkerä éles, keserű, fanyar, kellemetlen, undorító; 2) bűz.

Vinkeä = *vinha* (Loits. 35, a).

Vinkka erős, heves, átható (Kivi II, 470).

Vinkkura zeg-zúg.

Vinkkuroitse-, if. **-oita** zeg-zugosan járnai, kanyarogni.

Vinku v. **vinkuna** sivítás, süvöltés, nyöszörgés, nyihogás, szűkölés, vonítás.

Vinku- sivítani, süvöltetni, nyöszörögni, nyihogni, szűkölni, vonítani || *Vingahta-* mom.; *vinkahutta-* caus. | *vinkaise-*, if. *-sta* mom. | *vingutta-* caus.; czinczogtatni (hangszert): v. *viulua*.

Vinkura repedés, hasadék, szakadék (Loits. 285, b).

Vinnaa-, if. **-nnata** = *vinntaa-*.

Vinni [sv.] fölhúzó-csiga; henger; 2) = *vinnti*.

Vino rézsútos, csapinós, ferde.

Vinoa-, if. **-ota** ferdíteni, rézsútosá tenni, elcsavarni; 2) rézsútosan, keresztül v. keresztben menni; félreugrani, félreccapni.

Vinsu- lappangva v. nehezen (rosszúl) égni.

Vinti [sv.] = *vinnti*.

Vintilä [sv.] fúró (Loits. 136, a).
Vintiö széltoló, semmirekellő, gézengúz, gazember, csaló.
Vinttaa-, if. **-ntata** [sv.] fölesavarni, csigán fölhúzni; hengerelni, meghengerelni.
Vintti [sv.] padlás.
Vintti [sv.] : *v. koira* agár.
Vinttura lőcselábú, görbelábú (Kant. 228, a).
Vintturi fölhúzó-csiga v. -gép: *hänen jalkansa lyövät vintturia* tántorog.
Vintturoitse-, if. **-oita** tántorogni.
Vioitta- hibássá tenni, megsérteni, megrontani; 2) okolni, vádolni || *Vioittu-* med.
Vipaa, n. **vivas** sebes folyam-ár (Loits. 291, a).
Vipaa v. **vipaja-**, if. **vivata** rezegni; csillámlani, vmi szint v. színbe játszani; 2) ide s tova mozogni; zúgni, zajogni || *Vipaise-*, if. **-sta** mom.; 2) megkarcrozni (Kant. 127, a) | *vivahta-* rezzenni; csillanni, villanni; belejátszani (szímbé); némileg hasonlítani vmihez.
Vipalee, **-le** lemez, szelet, csík: *kullan v. arany szalag v. pánt* (fejdísz: Kal. 25, 637).
Vipelee, **-le** hosszú és vékony vessző; 2) = *vipalee*.
Vipla szelet (Kal. 40, 183).
Vipo: *v.-viimeise*, **-n** leges-legutolsó.
Vippa könnyed, fürge, könnyűlábú (Loits. 227, a). [delni].
Vippelehta- tipegni, ugrálni, szök-
Vippelä ékesség, szalag.
Vipperä szélvitorla; 2) fürge, gyors, siető.

Vippo (kutyánév: Loits. 32, b).
Vipsahutta- lebbenteni (Loits. 324, a).
Vipsi = *viipsi*.
Vipsu bojt.
Vipsutta- lebbenteni, legyinteni, csóválni; vmivel inteni (Sat. II, 17).
Vipu lehajlított és a végén hurokkal ellátott fa (kelepcze: Kal. 17, 45); emelő-rúd, fölhúzó-gép v. -csiga: *kaivon v. kankalék*, kút-gém.
Vipua-, if. **vivuta** fát kelepczésnek (*vipu*) lehajlítani; 2) emelni, fölhúzni (*vipu*-val).
Vipusime, **-in** emelő-rúd v. -szerszám; (fig.) szárny (Loits. 163, b).
Viraile-, if. **-lla** ömleni, folyni (Loits. 334, a).
Virallise, **-n** hivatalos.
Virannee, **-nne** hasznavehetetlen vmi (Kant. 239, b). [járni].
Virantele-, if. **-nnella** lombhán
Virasto hivatal.
Virattoma, **-aton** foglalkozás v. hivatal nélkül való; 2) haszontalan, használhatatlan; gondatlan, hanyag.
Viree, **-re** gyűjtő-szerszám; rúgó, ösztön (munkásságra); feszültség, fölhúzott (feszült) állapot: *on vireellä v. vireillä* föl van húzva, ki van feszítve; ébren v. életben van; *panna vireesen* meggyújtani; *panna piippu vireelle* rágyújtani a pipára; *pitää vireissä* készen tartani; *pitää tuli v. tulta vireillä* tüzet fönntartani.
Virene-, if. **-retä** fölélenkülöni, virgoncczá (*vireä*) lenni.

Vireä élénk, eleven, fürge, dolgos, szorgalmas, serény.

Virhe, -hi = *virhee* (San. 288).

Virhee, -he hiba.

Virheellise, -n hibás.

Virheettömä, -eetön hibátlan.

Virhu durva, kemény, szigorú (Kant. 278, a).

Viri fodros hab (Oks. 168); 2) = *virée*.

Virise, if. -stä csörgedezni, szivárogni, esendesen folyni (Loits. 54, a). [I, 466].

Viritsee, -ite robbantó akna (Kivi

Viriä, if. -itä éledni, támadni, fölfrissülni, meggyulladni || *Virtt-ä* fölélesztani, szítani (tüzet); fölhúzni (íjat), fölhangolni (hangszert); kivetni (tört, hálót); fölnyitni (Kal. 1, 88).

Virka [g.] tiszt, hivatal: *viran puolesta* hivatalból, hivatalosan; *panna pois viralta* v. *eroittaa virasta* letenni, elmozdítani a hivatalától || *Virka-ero* megválás (fölméntés, elmozdítás) a hivataltól: *hän otti virka-eron* leköszönt a hivataláról, megvált a hivatalától; *hän sai virka-eron* letették, elbocsátották, elmozdították a hivatalától | —*miehe*, n. -*mies* hivatalnok, tisztviselő.

Virkaile, if. -lla foglalkozni, működni (Sat. IV, 144).

Virkene v. **virkeä** if. -rjetä, -rketä v. -retä fölüdülni, föllábadni, fölfrissülni, fölélenkülni.

Virkeä mozgékony, élénk, fürge; fölüdült, föllábadt.

Virkistä fölfrissíteni, üdíteni || *Virkisty* med. | *virkestyttä* = *vir-kistä*.

Virkka v. **virkkaa**, if. -rkata mondani, szólni || *Virkahta* mom.

Virkke, -rke szólás, monadás (San. 210).

Virkki = *virkka* (Kal. 2, 102).

Virkku élénk, fürge, gyors, éber.

Virkkua, if. -rkuta = *virko*.

Virko v. **virkoa**, if. -rvota v. -rota föléledni, fölfrissülni, fölüdülni, erőre kapni || *Virvotta* fölélesztani, fölfrissíteni, fölüdíteni, erőre kapatni.

Virkustu fölélenkülni, fölfrissülni, életre kapni.

Virkutta fölélenkíteni (Kant. 222, b).

Virma tüzes, fürge, gyors.

Virma hiba (testi v. lelki h.), sérülés; nyavalya-törés, göres.

Virmautu neki tüzesedni, megvadulni.

Virmeä = *virma* 1. (Loits. 53, a).

Virna = *virma* 1. || *Virna-päise*, -n vad, dühödt (Kivi II, 180, 302).

Virnaa, if. -nata száját félrehúzni, arcát fintorgatni, gúnyosan mosolyogni, vigyorogni (Kivi I, 98) || *Virnahta* mom.; *virnahte*, if. -hdella frequ. | *virnaile*, if. -lla frequ.; 2) büszkélkedni, pöffeszkedni; tetszelegni, kaczerkodni.

Virnakka kaczer, tetszelgő; vigyorgó, arc-fintorgató.

Virnakkee, -ake jött-ment, sehonnai (? — Sat. IV, 22).

Virnistele, if. -llä száját félrehúzni, arcát fintorgatni, vigyorogni; gúnyolódni.

Virnistykse, -ys vigyorgás, gúnykaczaj (Kivi II, 27).

Virnotta v. **virnutta** = *virnis-tele*.

- Viro** Észtország; észt nyelv: *vi-roksi* észtül || *Viron-kive*, -*vi* köszörűkő (Loits. 305, a).
- Viroitta** = *virvotta*, l. *virko*- (Sat. I, 137).
- Viroitta** hivatalal ellátni, előmozdítani, előléptetni (hivatalra, tisztségre).
- Virolaise**, *-n* észt; észt ember.
- Virosime**, -*in* köszörűkő (Loits. 307, a).
- Virpa** v. **virpe**, -*pi* vékony fa-szál (pózna, vessző): *v.-varpase*, *-n* vékony hajtás (Kal. 21, 39).
- Virpo**- vesszőzni (Kant. 27, b).
- Virri** elősdi, hivatlan vendég.
- Virrottain** áradatként: *verta vuosi* v. özőnlött a vér.
- Virsi**- dalokat v. zsoltárokat énekelni (Kant. 59, b).
- Virsikkää**, -*ikäs* versekben gazdag (Kal. 17, 57).
- Virskattele**-, if. -*atella* hajigálni, dobálni (Loits. 329, b).
- Virskuttele**-, if. -*utella* fűgén mozogni (Kivi II, 53).
- Virsta** [or.] verszt.
- Virsu** nyírhéj-czipő.
- Virta** folyam.
- Virtaa**-, if. -*rrata* v. *virto*- folyni, ömleni, özőnlenni || *Virtaile*-, if. -*lla* frequ.
- Virtaise**, *-n* v. *virtava* sebes v. rohamos folyású, özőnlő.
- Virte**-, *-rsi* ének, zsoltár, egyházi ének || *Virsi-kirja* zsoltárkönyv.
- Virtose**, *-n* dim. *virte*☞
- Virtsa** húgy, ganaj-lé.
- Virtsaa**-, if. -*sata* húgyozni.
- Virtty**- színét hagyni v. veszteni, fakulni.
- Viru**- nyúlni (-ik); elnyújtózva feküdni, heverni (Kal. 1, 329); tartózkodni, késlekedni; 2) vízben feküdni, ázni || *Virutta*- öblíteni, mosni; *viruttele*-, if. -*utella* (Kal. 2, 208).
- Virva** bolygótűz, lidérc: *v.-tule*, -*li* id. (Kivi I, 344).
- Virvalo** v. **virvantee**, -*nne* koszorú (fűzgallyakból v. szalmából).
- Virve**-, -*vi* = *virpe* (Loits. 306, b).
- Virveli** [sv.] dobpergés.
- Virveli** parlagi bükköny (*lathyrus pratensis*); boróka korpafű (*lycopodium annotinum*).
- Virvikkö**, n. coll. *virpe*.
- Virvilä** lednek, gombibe (*ervum*); 2) = *virveli* 2.
- Virvoitta** = *virvotta*-, l. *virko*-.
- Virvoittee**-, -*oite* v. **virvokki** üdítő- v. frissítő-szer.
- Virvoitukse**-, -*us*, n. act. *virvoitta* || *Virvoitus-juoma* üdítő v. frissítő ital | —*paikka* üdülő-hely.
- Visa** ér, szál, rost, fodorhab (fában) || *Visa-päise*, *-n* lassú gondolkodású, nehéz felfogású (Kivi II, 25).
- Visakkaa**-, -*akas* eres, fodorhabos; 2) *betula saxatilis*.
- Visautu**- eresedni, fodorhabossá lenni.
- Viserrykse**-, -*ys* csicsergés.
- Visertä**- csicseregni || *Visertele*-, if. -*rrellä* frequ.
- Viskaa**-, if. -*kata* dobni, vetni, hajítani || *Viskautu*- med. | *viska-utta*- caus.
- Viskaali** [sv.] fiskális.
- Viskaime**-, -*ain* merőke, merőedény; 2) szórólapát.
- Viskari** vas-csésze (lólábra való, patkó helyett: San. 154).

Viskime, -in = *viskaime*.

Visko- = *viskaa-*; 2) lebegni, lo-bogni (Kal. 23, 700) || *Viskele-*, if. -llä frequ. | *viskottele-*, if. -oteila hánykolódni.

Visku- [sv.] halk hangot ejteni, mukkanni, susogni || *Viskuttele-*, if. -utella susogni, sugdosni.

Viskuri hajító-gép; 2) = *viskaime*.

Viskuu dobás, vetés, hajítás || *Viskuu-konee, -ne* hajító-gép.

Visseyte, -ys bizonyosság.

Visseyttä- v. *vissittä-* biztosítani, meggyőzni (vkit vmiről).

Visseyty- megbizonyosodni, meggyőződni.

Vissi [sv.] bizonyos, biztos.

Visto kellemetlen, utálatos, borzasztó.

Visu sűrű, tömött; pontos; takarékos, fukar.

Visva genyedség (Loits. 94, b).

Visvo- genyedni.

Vita rézsútos, csapinós, ferde (Kal. 15, 263).

Vita úszó hálójel; úszány (potamogeton); baka (sparganium).

Vitaa-, if. *vidata* vágni, szelni (Kal. 43, 432) || *Vitaise-*, if. -sta mom.; 2) osonni, suhanni (Kal. 46, 440). [ség.

Vitee, n. *vide* ferde helyzet, ferde-

Vitele-, if. *videllä* l. *vito-*.

Viti friss hó (Kal. 21, 81).

Viti- lent (kendert) törni v. tisztítani; 2) szeleteket vágni; 3) osonni, suhanni.

Vitikkö = *viidakko* (Kant. 11, b).

Vitime, n. *vidin* vakaró-kés; lentörő.

Vitise-, if. -stä ropogni, nyikorogni, csikorogni || *Vitistä* caus.

Vitiö, n. act. *viti*; 2) = *vitime* || *Vitiö-veitse, -si* = *vitime*.

Vitja [g.] lánecz.

Vitjasta- v. *vitjoitta-* meglánczolni.

Vitka lassú, lomha: *vitkaan, vitkoin, vitkalleen* lassan, lomhán.

Vitkaise v. *vitkallise*, n = *ritka*.

Vitkaile- v. *vitkastele-*, if. -lla késedelmezni.

Vito- = *vitaa-* (Loits. 32, b) || *Vitele-*, if. *videllä* frequ.; 2)

osonni, suhanni, gyorsan jární (Kant. 204, b),

Vitsa [or.] vessző.

Vitsaa-, if. -sata megvesszőzni.

Vitsakse, -as gúzsaknak való vessző, gúzs.

Vitsasta- gúzzsal ellátni v. összekötni.

Vitsaukse, -us vesszőzés.

Vitsikko fiatalos (erdő), haraszt (Kal. 16, 154).

Vitso- = *vitaa-*.

Vitta: v. *lintu* nyaktekercs (? — San. 259).

Vittu picsa.

Viuhaa-, if. -hata sivítani, süvölteni || *Viuhahta-* mom.; *viuhahutta-* v. *viuahutta-* caus.; éles hangot adni (Kal. 31, 277) | *viuhaile-*, if. -lla frequ. [tés.

Viuhina sziszegés, sivítás, süvöl-

Viuhka éles, sivító szél, lég-áramlat; 2) legyező.

Viuhka csoroszlya.

Viuhkaa-, ff. -kata = *viuhaa-*; 2) csóválni, lobogtatni || *Viuhkaile-*, if. -lla frequ. (Sat. II, 57).

Viuhkalee, -le lap, lemez.

Viuhkama legyező, szárny (Loits. 284, b).

Viuhkana pajkos leány; 2) le-
gyező.

Viuhto- legyezni.

Viuhu = *viuhina*.

Viuhu- = *viuhaa-*.

Viukea sivító, süvöltő, éles (San.
194).

Viukelo repedés, hasadék, szaka-
dék (Kal. 45, 64).

Viula = *vipla* (Kivi II, 245).

Viulu [sv.] hegedű.

Viuru ferde || *Viuru-silmä* kancsal-
szemű (Kant. 82, a).

Viuruile-, if. -lla tekergőzni, kí-
gyódní.

Viuskahta- éles v. sivító hangot
adni (Kal. 24, 55).

Vivahdukse, -us, n. act. *vivahta-* :
näin hänet vivahdukselta (egy
pillanatra = éppen csak hogy
megpillanthattam).

Vivahta- l. *vipaa-*.

Vivusime, **vivustime**, -in v. **vi-
vuttime**, -utin = *vipusime* (Loits.
309, a).

Vivusta- v. **vivutta-** emelni, föl-
húzni (*vipu*-val).

Vohise-, if. -sta nyögni, sóhajtani ;
zúgni (Loits. 50, b).

Vohkaa-, if. -kata v. **vohku-** li-
hegni, fújni, sóhajtózni, nyögni.

Vohla gödölye, kecske-olló.

Vohli- gödölyézni, ollózni (kecske).

Vohotta- = *vohkaa-*.

Voi óh! jaj!

Voi vaj || *Voi-hera* olvasztott vaj
(Kal. 32, 25).

Voi-, if. **voida** tudni (posse), -hat-
ni, -hetni, bírni; magát bírni
(egészségről): *en voi siihen mitään*
nem tehetek róla; *en minä voi*
luonnolleni mitään nem tehetek

róla, hogy ilyen a természetem;
ei kukaan voi sinulle mitään senki
sem bír veled; *kuinka voit* hogy
vagy?

Voihkaa-, if. -kata v. **voikkaa-**, if.
voikata jajgatni, óbégatni ||
Voikahta- fölajdúlui.

Voikerrehta- v. **voikerta-** jajgat-
ni, óbégatni (Kal. 22, 70).

Voikkoise, -n = *voilakka*.

Voikkose, -n, dim. *voi*; kenőcs
(Kant. 77, a).

Voilakka világos-sárga, fakó-sárga
(ló).

Voilukkee, -uke nyakpárna (ló
nyakán az iga alatt).

Voima erő: *olla hyrissä voimissa* jó
erőben lenni; *voimassa oleva laki*
érvényben levő v. fönnálló tör-
vény; *laki pääsee (astuu) voimaan*
(életbe lép).

Voimakkaa, -akas v. **voimallise**,
-n erős, hatalmas.

Voimattoma, -aton erőtlen.

Voimaukse, -us erőfeszítés (Oks.
146).

Voimene-, if. -meta erőre kapni,
megerősödni, gyarapodni.

Voimista- megerősíteni, erőt adni ||
Voimistele-, if. -lla frequ.; tornáz-
ni | *voimistu-* erősödni, megerő-
södni, erőre kapni.

Voimistelu tornázás, torna.

Voimukse, -us erő, egészségi álla-
pot; nagyobb erő, felsőbbség.

Voimuute, -uus erő, erősség,
energia.

Vointi erő, bírás; egészségi álla-
pot: *pahoin v. rosszulérzés*, *rosz-
szúl-lét*; *hyvä v. hyvin v. jó* egész-
ség, jóllét.

Vointu- = *voimistu-*.

Voipa, n. ag. *voi-*; magát jól bíró, vagyonos, hatalmas: *hyvin v.* magát jól érző, jó egészségben levő; *pahoin v.* magát rosszul érző, rossz egészségben levő; *kaikki v.* mindenha'ó.

Voipaa, n. **voivas** kimerült, erőtlenség (Loits. 187, b).

Voipu- kimerülni, elerőtlenedni, elgyengülni, elsorvadni; lerogyni; legyőzetni || *Voivutta*- caus.

Voipumukse, -us kimerültség, erőtlenség.

Voisi = *voita*- (Loits. 160, a).

Voita- kenni, megkenni || *Voitele*-, if. *voidella* frequ.; *voidellutta*- caus.

Voitee, n. **voide** kenőcs, ír.

Voitikkee, -ike v. **voitikko** világossárga v. fakó-sárga állat (kül. ló).

Voitollise, =n győztes, győzelmes; nyereséges.

Voitta- győzni, nyerni, megnyerni: *aikaa voittaan* idővel, idő múltával || *Voittelle*-, if. *voitella* viaskodni, birkózni, mérkőzni, versengeni; lassanként legyőzni.

Voittee, n. **voite** legyőzőtlenség; túlsúly: *on taulin voitteessa* beteg; *on unen voitteessa* álmos.

Voittelo v. -lu, n. act. *voittelle*- (Kal. 3, 41).

Voitto győzelem, nyereség: *päästä voitolle* győzelemre jutni; *oman voiton pyynti* önzés; *oman voiton pyytäjä* önző.

Voittoisa győzedelmes; nyereséges.

Voittose, =n, dim. *voitto*: plur. *voittoset* viaskodás, birkózás, mérkőzés, versengés.

Voitu = *voipu*-.

Voivotta- jajgatni, jajveszékelní || *Voivottele*-, if. -otella id.

Voivukse, -us kimerültség: *olen voivuksissa* ki vagyok merülve.

Voivutta- l. *voipu*-.

Vokise-, if. -sta morogni, dörmögni.

Vokki [g.] guzsaly, rokka.

Voli- [or.] szabadon v. tetszése szerint cselekedni.

Vollotta- ordítani, bögni; haugosan sírni, zokogni || *Vollottele*-, if. -otella frequ.

Volmari [? sv.] a *porvari* szónak elcsavarása (?) : *onko voita volmarissa* van-e a polgárnak vaja? (Kant. 260, b).

Volo hosszú rovátk v. repedés || *Volo-naama* csikos pofájú (Sat. III, 16).

Volotta = *vollotta*-.

Volpana v. **volppana** czafatos nőszemély (Kivi I, 231).

Vomma részegség (Kivi II, 283).

Vongotta- döngetni (Loits. 63, b).

Vonku- ordítani, bögni, süvölteni, zúgni || *Vongahta*- mom.; egyet vonítani, mordúlni (San. 41).

Voolmee, -me kór-roham.

Vormahta- mordúlni (San. 533).

Vormu [sv.] forma.

Voro [or.] tolvaj, rabló (Sat. I, 107).

Vorua-, if. -uta rabolni, lopni, csenni, csalni.

Votka naplopó.

Votsahta- puffanni.

Votkottele-, if. -otella heverni, nyújtózni (Loits. 86, b).

Vouattele-, if. -atella = *votkottele*- (Loits. 181, b).

Voudatta- iparkodni, törekedni, erőlködni (Sat. IV, 110)

Voura [g.] = *vuokra*.

Vouraa-, if. **-rata** = *vuokraa*.

Vouti [sv.] biztos, felügyelő; ispán, béresgazda : *kruunun-v.* kerületi biztos; *silta v.* híd-biztos v. -felügyelő; *jahti v. l. jahti*; *ryöstö-v.* bírósági végrehajtó; *renki v. työ-v.* béres-gazda; *talon-v.* ispán, sáfár.

Vuiskaa-, if. **-kata** [or.] fölkiésmi a padlás-szobába (Kant. 111, a).

Vullmahti [or.] meghatalmazás; meghatalmazott ügyvivő.

Vunukka [or.] unoka; kölyök, tascsó.

Vuo folyam, víz-ár, áradat (Kal. 17, 340).

Vuodalta-, **vuodatta-** l. *vuota*.

Vuodatukse, **-us** öntés, ontás : *veren v. vérontás*.

Vuohe, **-hi** [litv.] kecske.

Vuohiaise v. vuchise, **-n** boka-csukló (Kal. 6, 22).

Vuojo v. vuaju fazék-kő, darázskő || *Vuojo v. vuaju-kive, -vi* id.; faragott kő.

Vuojuse, **-n** = *vuohiaise*.

Vuoka mód, alak.

Vuokko kedv, hangulat; 2) kökörcsin (anemone).

Vuokra [g.] bér, haszonbér.

Vuokraa-, if. **-rata** bérelni, kibérelni; bérbe adni.

Vuokse, **-si** erős folyam, ár; apály : *luode ja v.* dagály és apály.

Vuoksi -ért, miatt, kedvéért, nál fogva : *minkä v.* miért? *sen v.* azért; *minun vuokseni* én érettem v. miattam, az én kedvemért.

Vuolaa, **-las** erősen, sebesen folyó,

áramló (Kal. 50, 531); erős folyás, sebes ár (Loits. 63, a).

Vuolaa, **-las** síma; kövér (Kal. 4, 122).

Vuolaa, **-las** szegényke (Kant. 134, a).

Vuolahise, **vuolamaise v. vuolan-**koise, **-n** mocsárban tartózkodó (? — Loits. 320, b).

Vuolaile-, if. **-lla** faragesálni, szel-
delni, vagdalni (Suon. II, 75).

Vuolankee, **-nge** vékony szelet, forgács (? — Loits. 262, a).

Vuolatta- levert lenni, bánatosan élni || *Vuolattele-*, if. **-atella** frequ.

Vuolava bőséges.

Vuole, **-li** halhólyag (Kant. 32, a).

Vuole, **-li** ászokfa, gerenda.

Vuole-, if. **-lla** faragni, vájni || *Vuoleksi* frequ. | *vuolaise-*, if. **-sta** mom.

Vuolea = *vuolava* (Loits. 142, a).

Vuolehtu- vásni (fog).

Vuolekkee, **-eke** vékony szelet, szilánk, forgács.

Vuoliaise, **-n** szarufa, kantárfa, ászokgerenda.

Vuoli- = *vuole* : kaparni, vakarni (Kant. 32, a) || *Vuoliskele-*, if. **-lla** frequ.

Vuolime, **-in** kaparó v. vakaró v. faragó eszköz (Loits. 189, b).

Vuollattele-, if. **-atella** = *vuolattele* (Kant. 12, a).

Vuolova = *vuolava* (Kant. 189, b).

Vuolta- erősen folyni, özönlenni, magával ragadni, elragadni.

Vuoltee, **-lle** sebes folyás, ár.

Vuolu, n. act. *vuole-*; 2) = *vuolek-*kée || *Vuolu-kive, -vi* = *vuaju-kive*.

Vuolu halhólyag (Loits. 184, b).

Vuoma nagy mocsár; 2) öböl.

Vuona [lett] bárány.

Vuoni- bárányt elleni.

Vuonilo rén-üsző.

Vuonkaa, -ngas friss, használatlan.

Vuonni = *vuoni*- (Sat. II, 64).

Vuono tenger-öböl.

Vuoraa, if. -rata [sv.] bélelni.

Vuore, -ri hegy.

Vuorelaisse, -n hegyi lakó.

Vuori [sv.] bállés.

Vuoristo hegység.

Vuoritta- bélelni.

Vuoro forduló sor : *suun v. sanan v. beszéd v. szólás sora*; *pyytää puheen v. äänen vuoroa* szót kérni; *nyt on minun vuoroni* most rajtam a sor; *vuoroa vastaan v. vuoroin* fölváltva || *Vuoro-kaute*, n. -kausi egész nap (éj-nap, 24 óra) | —*viljelykse*, -ys váltó-gazdaság.

Vuoroa, if. -rota = *vuokraa*-.

Vuoroile-, if. -lla v. **vuoroittele**- (**vuorottele**-), if. -oitella (-otella) váltakozni; váltogatni : *v. kirjeillä* leveleket váltani, levelezni; *vuorotellen* váltakozva, fölváltva.

Vuorottain = *vuorotellen*.

Vuosinaise, -n évenkénti.

Vuosittain évenként.

Vuota nyers állatbőr.

Vuota- folyni, csurogni || *Vuodalta*- hirtelen önteni v. ontani; *ledobni* (Kal. 43, 261) | *vuodatta*- önteni, ontani | *vuotu*- folyni; lerogyni (Kant. 285, a).

Vuote, n. **vuosi** év, esztendő : *mennyt v. múlt év*; *ensi v. tuleva v. jövő év*; *v. ruodelta* évről évre; *vuonna* (e h. *vuotena*) évben; *tänä vuonna* az idén; *viime* (v. *mennä* = *menneenä*) *vuonna* tavál || *Vuosi-kaute*, n. -kausi egy évnvi

idő, egy egész év | —*kerta* év-folyam | —*kuntaise*, -n egy évig tartó; egy éves | —*sata* évszáz, század.

Vuotee, n. **vuode** ágy.

Vuotiaa, -ias éves.

Vuotise, -n évi; éves.

Vuoto folyás, csurgás || *Vuoto-kive*, -vi csepegő-kő.

Vuotose, -n, dim. *vuote*.

Vuotta- várni (Kal. 2, 53).

Vuotuisa v. **vuotuise**, -n évi, évenként való : *vuonna vuotuisna* minden esztendőben.

Vuotuute, -uus egy egész év; évi termés.

Vuovaa-, if. -vata [sv.] merni, merészkedni (San. 534); megkísérteni.

Vyhte v. **vyhte**, -ti v. **vyhti**, **vyhti** pászma, seréb (Kant. 30, b).

Vyhti = *vyhti*-.

Vyhtime v. **vyhtime**, -hdin motolla, gombolyító.

Vyrise-, if. -stä v. **vyrräa**-, if. -rätä zúgni, búgni (gyorsan pörgő tárgy).

Vyrrä bűgő-csiga, pörgetyű.

Vyyhti- v. **vyyhtiä**-, if. -hdiä motollálni, gombolyítani.

Vyyhtäy-, if. -ytä motollálódni, gombolyítódni (Sat. II, 118).

Vyö öv; öv-táj, derék || *Vyöhye*, -yt dim.

Vyöhykke, -yke öv; égöv.

Vyöhystä öv-táj, derék.

Vyökkele-, if. **vyökellä** törekedni, erőlködni, küzdegni (Kant. 281, b).

Vyölimä előkötő, kötény.

Vyölistö = *vyötärö*.

Vyöllise, *n*, a. rel. *vyö*; 2) *öv* (Kal. 26, 756); 3) kötény.

Vyölää, *-lās* fürge, eleven, friss (? — Loits. 6, a).

Vyörehti-gördülñi, gurúlñi (Kant. 268, b).

Vyöri-v. **vyöry**-gördülñi, gurúlñi, forogni, örvényleni || *Vyörittä*-v. *vyöryttä*-caus. | *vyörähtä*-móm.; *vyörähyttä*-caus.

Vyöry örvény; forgószél; földszakadás, hegyomlás.

Vyörykkee, *-yke* guruló vmi, henger: *lumi*-v. hógörgeteg.

Vyörykse, *-ys* gördülés, gurulás, forgás.

Vyöstä-pántolni, abronesolni.

Vyöte, *-ti* kötő, *öv*; gyűrű, karika.

Vyötee, *n*. **vyöde**, plur. *vyöteet* *öv*-táj, derék (Loits. 284, b).

Vyötele-, if. **vyödellä** övezni; refl. *vyötelei*-, if. *-eitä* körül-v. fel-övezni magát.

Vyötiäise, *n* háromöves állat (*dasypus tricinetus*).

Vyöttime, *n*. **vyötin** övedző, *öv*; *öv*-táj, derék.

Vyöttä-fel-v. körül-övezni, körülkötni. [derék.

Vyötäise, *n*, plur. *-set* *öv*-táj,

Vyötärä v. **vyötärö** övedző, derék-kötő (nadrágon, szoknyán, kötényen).

Väekkää, *-ekäs* népes; 2) erős.

Väestö nép-sokaság, népesség, lakosság, legénység.

Väettee, *-ete* erősítő-szer, trágya.

Väettä-erősíteni, erőt adni; trágyázni; erőlködni, erejét megfeszíteni.

Väheksi- = *vähäksy*-.
Vähemmistö kisebbség.

Vähene-, if. *-hetä* kevesbedni || *Vähentä* kevesbiteni | *vähenty*- = *vähene*-| *vähennyttä*-, caus. *vähentä*-.
Vähennykse, *-ys* kevesbités, kisebbités, levonás, leszámítás || *Vähennys-muoto* (gram.) diminutiv-alak.

Vähitellen, *vähiten*, *vähittäin*, *vähittäisin* apródonként, apránként, lassanként.

Vahjy v. **vähjö** silány, hitvány (Loits. 294, b; 295, a).

Vähä kevés, kis, csekély: v. (*vähät* v. *vähäpä*) *siitä* seba! baj is az! tesz is az valamit! törődöm (-öl, -ik stb.) is azzal! *vähä* v. *vähän* *väliä* időről időre, közben-közben; *vähän* *viidettä* *naulaa* valamieskével több négy fontnál; *vähää* *ennen* kevéssel előbb; *vähissä* *hengissä* *oleva* félholt; *vähällä* *oli*, *ett' ei hän* kuollut kevésbe múlt, hogy meg nem halt; *vähän* *kissé*; *vähin* *erin* lassanként; *olin* *vähällä* *tukehtua* kevésbe múlt, hogy meg nem fulladtam; comp. *vähempä*-, *-pi*; *vähemmin* v. *vähemmän* kevésbé; superl. *vähimpä*-, *-in*: *vähintäkin*, *vähintäin* v. *vähintään* legalább is || *Vähä-pätöise*, *n* jelentéktelen.

Vähähkö keveske, kicsike.

Vähäise, *n* = *vähä*: *vähäisen* kissé.

Vähäksy-v. **vähästy**-keveselleni, csekélyleni, kicsinyleni.

Väijy-leselkedni, lesben állani, ólálkodni, üldözni.

Väijykse, *-ys* les: *on* *väijyksissä* lesben áll.

Väikerehta-v. **väikertä**-jajgatni, óbégatni (Kant. 146, a).

Väikky- lebegni, mozogni, ingani, ringani || *Väikähtä-* mom.; *väikähte-*, if. *-hdellä* frequ.

Väikkää, n. **väikäs** = *väippää* (Loits. 287, b).

Väikästele-, if. *-llä* = *väipästele-* (Loits. 287, b).

Väily- ingani, lebegni; csillámlani; 2) csendesülni, megszünni, eltűnni || *Väilähty-* mom.; ízetlenné lenni, ízét veszteni (ital).

Väinästä- erőlködni, erejét megfeszíteni.

Väippää, n. **väipäs** lassan haladó, rossz lábú, ingadozó, csúszómászó (Loits. 286, b).

Väipastele-, if. *-llä* ügyetlenül és lassan haladni, ingadozni, csúszni-mászni (Loits. 287, b).

Väipöttele-, if. *-ötellä* = *väipästele-* (Loits. 286, b).

Vaistä- kitérni, elkerülni || *Väisty-* kitérni, félrevonulni.

Väisähyttä- = *väikähyttä-* (? — Loits. 339, b).

Väitelmä állítás.

Väittee, n. **väite** = *väitökse*.

Väittely vitatkozás.

Väittä- erősen állítani, vitatni || *Väittele-*, if. *väitellä* frequ.; vitatkozni.

Väitökse, -ös állítás, vitatás || *Väitös-kirja* vitató értekezés (disputatio, specimen).

Väivee, -ve tetű (szarvasmarhán élősködő t.: San. 277).

Väijy- = *väijy-* (Kal. 21, 10).

Väijystä- = *väijy-* (Loits. 10, b).

Vajaa-, if. *-jätä* lebegni, lobogni; 2) csillámlani, csillogni (Kant. 104, a).

Väke, -ki erő; hatalom (Kal. 2,

70): *väellä* erővel, erőszakkal; *hartian väellä* teljes erejével; *väen mukaan* ereje szerint; *väen väkisin* üggyel-bajjal (Sat. IV, 25); *nép* || *Väki-hampaa*, -mmas bölcsesség-fog | — *joukko* néptömeg | — *luku* népesség | — *pakkase*, -n erős fagy (Kal. 30, 168) | — *puole*, -li erőtlenség | — *puuska* erős szélroham (Kal. 10, 392) | — *ryn-näkkö* erős roham v. ostrom | — *valta* erőszak | — *rete*, n. *vesi* erős nedv, erősítő ital (Kal. 20, 432) | — *viina* borszesz | — *värttinä* nagy orsó (Kal. 36, 218) || *Väen-lasku* népszámlálás.

Väkevä erős.

Väkeyty- erősödni, erőre kapni; 2) népesedni.

Väki- erősödni, megerősödni, erőre kapni.

Väkinäise, -n erőszakos; erőltetett, kénytelen.

Väkise, -n erős, erőszakos; erejű: *väkiseen* v. *väkisin* erővel, erőszakosan; *käydä väkisille* erőszakhoz nyúlni.

Väkisten = *väkisin*: *väen* v. üggyel bajjal.

Väkkärä könnyen mozgó tárgy, szélvitorla (Kant. 95, b).

Väkä kampó, horog, szigony (Kal. 27, 172) || *Väkä leuka* kampós v. görbe állú (Sat. II, 162) | — *rauta* kampós v. horoggal ellátott vas, kampó, horog. [303, a).

Väkää, n. **vääs** ág (? — Loits.

Väleen v. **välehen** v. **välein** gyorsan, hamar (Kal. 1, 175); comp. *väleemmin* v. *välehemmin* gyorsabban, hamarabb; superl. *väleimmin* v. *välehimmin* leggyorsabban.

Välhø közbeeső idő, időköz.

Väli köz; kölömbség; viszony: *välissä, välillä* között; *välistä, väliltä* közül; *väliin, välille* közé; *välitse* között el; *puoli* v. fele út v. távolság; *kello on puolivälissä* kaksitoista két negyed (fél) tízenkettőre van; *näissä asioissa on suuri* v. ezen dolgok közt nagy a kölömbség; *ei sillä väliä ole* az mindegy v. egyre megy; *ei sillä ole mitään väliä* az nem tesz semmit; *mitä sinun sillä väliä (on)* mi közöd hozzá? *sillä välin* a közben; *pitää väliä* törődni (vmivel); *välistä* v. *väliin* hébe-hóba, helyel-közzel || *Väli-aika* időköz | — *kap-palee, -le* eszköz | — *kirja* szerződés | — *merkki* írásjel, pontozási jegy | — *miehe, n. -mies* közbenjáró, közvetítő | — *päätökse, -ös* határozat, végzés | — *rauha* fegyverszünet | — *seinä* közfal.

Välikkee, -ike közbe tett vmi; közfal; eszköz.

Välikkö közbe tett vmi; kocsirúd.

Väillise, -n közvetett; *väillisesti* közvetve.

Välimmiten v. **välimmittäin** hébe-hóba, helyel-közzel.

Välimmäise, -n közbülső.

Välinäise, -n közbülső, közbeeső; közös, kölcsönös, egymás között való; ideiglenes.

Välittee, -ite közbetétel; ráadás.

Välittä- közbenjárni, közvetíteni; törődni vmivel. [zel.

Välittäin hébe-hóba, helyel köz-

Välittömä, -itön közvetetlen; *välittömästi* közvetetlenül.

Välitykse, -ys, n. act. välittä-; 2) kölömbség.

Väliyty- közbe jönni v. lépni v. szólni.

Väliä = *väljä*.

Väljene-, if. -jetä kitágulni, kiterjedni || *Väljentä-* caus.

Väljä tág, téres, kiterjedt: *päästä väljillensä* kibomlani, kiszabadulni.

Väljähtä- friss ízét v. erejét veszteni || *Väljähty-* id.

Välkkee, -like villogás, ragyogás.

Välkky- v. **välkkä-** v. **välkkää-, if. -lkätä** villogni, ragyogni || *Välkähtä-* mom.; *välkähyttä-* caus. (Loits. 338, a) | *välkkyttä-* caus.; *välkkytele-, if. -ytellä* frequ.

Välkknä villogás, ragyogás.

Välkytykse, -ys villogtatás, villogás.

Vällehti- rendetlenül v. hanyagúl viselkedni, lödörögni, térferegni (Kant. 167, b).

Välly [sv.] szőrös állatbőr, bőrtakaró (Kivi II, 399).

Välppä rosta, szita.

Välppää-, if. -lpätä rostálni, szitalni.

Välskäri [sv.] tábori sebész, seb-orvos, felcsér.

Välssää-, if. -sätä csacsogni, feleslegni.

Välttee, -lte kitérés, mentség.

Vältteliä-, -ias kitérés.

Vältti [sv.] forgató-eke; henger, hömpöly (Kant. 184, a).

Välttä- kerülni, elkerülni; 2) impers. *välttää* megjárja (Kant. 92, b) || *Vältty-* kitérni; elillanni: *aika välttyy*.

Välttämättömä, -ätön elkerülhetetlen; *välttämättömästi* elkerülhetetlenül, okvetetlenül.

Válttavä v. **válttaväise**, *n*, *n*.
ag. *välttä-*; óvatos; 2) meglehetős, hasznavehető.

Välttää, if. *-ltätä* [sv.] ugart föl-szántani; hengerezni.

Válykse, *-ys* köz; közbülső darab.

Välähdykse, *-ys* villanás.

Välähtä, **välähty**-, **välähy**- vil-lanni || *Välähyttä*- caus.

Välähykse v. **väläykse**, *-ys* = *välähdykse*.

Välöttä- villogni, fényleni, lán-golni (Kal. 39, 105).

Vämmeä erősen álló, szilárd.

Vämmää, if. *-mätä* követelni, kér-ni (Loits. 253, b).

Vängyttä- erőnek erejével állítani vmit, sokáig rágódni vmin (fig.), mindig egyet és ugyanazt haj-tani.

Vängästä- iparkodni, erőlködni, törni-marni magát.

Vänkeä hajlíthatatlan, merev; erős, erősen álló (Kal. 25, 652).

Vänkki [sv.] serpenyő (lőfegyve-ren : Loits. 224, b).

Vänkärä vaskos, idomtalan tárgy: *virsi-v.* = *kantelee* (Kant. 199, a).

Vänkää, *-ngäs* v. **vänkkää**, *-nkäs* = *vinkaa* (Loits. 330, b).

Vänkää, if. *-ngätä* erőlködve haj-lítani; fáradozni, erőlködni, tör-ni-marni magát || *Vänkäile*, if. *-llä* frequ.; nehézkesen hajladozni, kanyarogni, tekergődni.

Vänrikki [sv.] zászlótartó.

Väntti [sv.] = *vänkki* (Loits. 235, b).

Vänttyrä lassú, lomha, ügyetlen ember.

Vänttää, if. *-ntätä* erővel ütni, csapni v. hajítani.

Vänää, if. *-näta* birkózni; csa-varni.

Väree, *-re* reszketés, remegés, bor-zongás; fodrozódás (víz-színén).

Värehti- reszketni, remegni, bor-zongani; fodrozódni.

Väri [sv.] szín.

Värinä, *n*. act. *värise*-.

Värise-, if. *-stä* reszketni, remeg-ni || *Väristyttä*- v. *värissyttä*- meg-reszketettni, megremegtettni.

Väristykse, *-ys* reszketés, reme-gés, borzongás.

Väritykse, *-ys* szinezés, szinezet.

Värjy gyenge és remegő lény; lusta, lomha (Kant. 175, b).

Värjy- reszketni, remegni, mozog-ni: *värjymättömä*, *-ätön* mozdulat-lan (Kal. 45, 288).

Värjäri [sv.] festő (kelme-f.).

Värjättele-, if. *-ätellä* késlekedni, henyélni, lustálkodni, tartózkod-ni, időzni (Kal. 1, 166).

Värjää, if. *-jätä* [sv.] festeni, szí-nezni || *Värjättä*- caus.

Värjöttä = *värjättele*- (Oks. 132).

Värkki [sv.] szerszám, eszköz, készlet; 2) széltoló, gézengúz (Kant. 125, a).

Värkky- fürgén mozogni, sürgő-lődni (Loits. 2, b) || *Värkyttele*-, if. *-ytellä* frequ.

Värppänä = *väkkärä* (Loits. 284, b).

Värsy [sv.] vers.

Värsyttä:- *kyllä sinun värsytän kohta* majd adok én neked mind-járt verset! (Kivi II, 231).

Värtti = *väärtti* 1.

Värttinä v. **värttänä** [or.] orsó; küllő (kerék-k.).

Värtähäise, *n* kópé (Loits. 145, b)

Värvee, -ve rángás, görcs: *unen v. szunnyadás.*

Värventä- csillapítani, enyhíteni.

Värvi- v. **värvy**- remegni, rángatódzni, ugrálni, nyugtalanodni, sürgölődni (Loits. 2, b) || *Värvittä*- v. *värvyttä*- caus.; nyugtalanítani; kikerülni, kitérni, elmenekülni; *värvittele*-, if. -*itellä* v. *värvyttele*-, if. -*ytellä* frequ.; sürgölődni (Loits. 286, b) | *värvähtä*- mom.; *värvähyttä*- caus.

Värvinki [sv.] toborzás.

Värviäise, -n bör-görös, börnek rángatódzása (Loits. XV).

Värväykse, -ys toborzás.

Värvää-, if. -*vätä* [sv.] toborzani.

Väräjä-, if. -*rätä* = *värise* || *Värähtä*- mom.; *värähyttä*-, *väräyttä*- caus.

Väsene-, if. -*setä* v. *väsenty*- elfáradni, ellankadni || *Väsentä*- elfárasztani, ellankasztani.

Väskey [sv.] batyu (Kal. 27, 168).

Väskynä [sv.] szilva.

Västi [sv.] fogantyú, markolat (Kal. 39, 105); 2) erőd, erősség (Loits. 19, a).

Västi [sv.] mellény.

Västinki [sv.] erőd, vár.

Västärä [sv.] ablak (Kant. 254, b).

Västäräkki barázda-billegető (motacilla).

Väsý- elfáradni: *väsýmättä* fáradhatatlanul, lankadatlanul || *Väsähtä*-, *väsähty*- v. *väsäy*- if. -*ytä* hirtelen elfáradni; (hirtelen elfáradva) megállani (Kal. 50, 508) | *väsýttä*- fárasztani: *minua väsýttää* fáradtnak érzem magamat.

Väsýkse, -ys fáradtság: *olen väsýksissä* el vagyok fáradva.

Väsýmykse, -ys fáradtság.

Väsýmättömä-, -*ätön* fáradhatatlan, lankadatlan.

Vätjästele-, if. -*llä* vánszorogni, ténferegni, csatangolni.

Vätkistele-, if. -*llä* lassan mozogni, lassan és lomhán tenni vmit.

Vätkyloitse-, if. -*öitä* v. *vätkyttele*-, if. -*ytellä* = *vätkistele*-.

Vätkälee-, -*le* hosszú darab.

Vätkää-, if. -*kätä* dobni, vetni || *Vätkähtä*- mom.; vetődni.

Vätystä- lassú lenni, lassan tenni vmit || *Vätystele*-, if. -*llä* lassan mozogni; 2) ellenszegülni.

Vävy vő.

Vävähtä- megrezzenni, hirtelen reszketni kezdeni || *Vävähyttä*- rezgésbe hozni, megreszketetni.

Väylä hajó-út, hajózható víz.

Vääjä- elég lenni (Kal. 8, 203).

Vääjää-, if. -*jätä* kitérni, elkerülni; meghátrálni.

Vääky- = *vaaku*-.

Väänneliää-, -*iäs* kacs; 2) kúszó (növény); 3) csavar- v. csiga-alakú.

Väännittä- csavarni, elcsavarni, elforgatni || *Väännittele*-, if. -*itellä* frequ. (Kal. 24, 284).

Väännýkse, -ys elcsavart állapot; aléltság (Kal. 9, 520).

Väännättele- l. *vääntä*-.

Väännätykse, -ys csavarás; 2) zenélés, éneklés (Kal. 21, 380; 44, 306).

Vääntee-, -*nne* csavarás; örvény (Kal. 12, 252); 2) kín, fájás, csikarás: *vatsan v. hascsikarás* (Kal. 1, 174).

Vääntelö csavarás, forgatás; 2) trillázó ének (Kal. 41, 82).

Väänti v. *vääntime*-, -*nnin* csa-

varó v. forгатó eszköz; csavar, sróf, fúró; 2) örvény.

Vääntiä v. **vääntiäime**, -äin v. **vääntiö** = *vääntime* 1.

Vääntä- csavarni, elcsavarni, forгатni; 2) hajtani, erőlködni (Kal. 4, 407); nyomni (Kal. 10, 312) || *Väänneksi-* v. *vääntele-*, if. -nnellä frequ. | *väännättä-* caus., intens.; *väännättele-*, if. -ätellä frequ.; hajtani, nyomkodni (Kal. 10, 314) | *väänty-* med. | *väännyttä-* caus.

Vääpästele-, if. -llä = *väipästele-* (Loits. 287, b).

Väärentä- görbíteni; hamisítani.

Väärin l. *väärä*.

Vääristä- görbíteni, elcsavarni; meghamisítani || *Vääristele-*, if. -llä frequ.; kanyarogni; lustálkodni; csürni-csavarni, félremagyarázni | *vääristy-* med.

Väärtti ágyasság || *Väärtti-miche*, n. -mies kurafi, kurválkodó ember (Kant. 185, a).

Väärtti [sv.] érdemes, méltó, vmivel egyenlő v. fölértő (Kant. 149, a).

Väärtäjäise, -n = *värtähäise* (Loits. 145, b).

Vääryyte, -yys görbeség, ferdeség; igaztalanság, helytelenség, hamisság; igazságtalanság.

Vääryyttä- igazságtalanul bánti (vkivel).

Väärä görbe, ferde; nem igaz, nem helyes, hamis, igazságtalan: *on vääressä* nines igaza; *väärin* igazságtalanul, helytelenül, hamisan; *käyttää väärin* visszaélni (vmivel); 2) görbeség, görbület, kerülő (út): *mennä väärrään* eltévedni.

Väärälten nem helyesen, ferdén.

Väästäjä = *västäräkki*; kedveskedő szó az evet megszólítására: *oravainen väästäjani* (Kant. 228, a).

Väätenessä, **vääty** = *vääntäessä*, *väännetty* l. *vääntä-*.

Väätti csavart vessző, vessző-karika; 2) csavar.

Väätystä- lassan mozogni, vontatva v. lustán tenni vmit, vonszolni; ténferegni.

Vöise, -n, a. rel. *vyö*.

Völlehti lazítani, megereszteni; engedni; lazán függő ruhákban v. hanyagúl öltözve járni (Kal. 50, 128).

Vönkälee, -le vaskos és idomtalan vmi.

Vönöttä- nyújtózkodni, heverészni.

Vörstele-, if. -llä = *viertele-* (? — Loits. 334, b).

Vörsti kapufélfa.

Vörsti [sv.] fejedelem (Kant. 211, b).

Vöyreä v. **vöyrää**, -rás fölüdült, friss, egészséges, eleven, élénk (San. 496).

Y.

Yhdeksiälle v. *yhdeksiänne* kilencz felé; *yhdeksiältä* kilencz felől.

Yhdeksä, -än kilencz; *yhdeksänte, -äs* kilenczedik.

Yhdeksännekse, -nnes kilenczed-rész.

Yhdelmükse, -ys összetalálkozás, összeütközés, ütközet, harez, verekedés.

Yhdente, -des -egyedik: *kahdeskymmenes yhdes* huszonegyedik.

Yhdikkö (gramm.) kötőszó.

Yhdistykse, -ys egyesítés, összekötés, összetétel; összefüggés; egyesülés, egyesület.

Yhdistä -egyesíteni, összekötni, összekapcsolni, összetenni || *Yhdisty* -med.

Yhdykse, -ys egyesültség, együttvalóság || *Yhdys-kunta* egyesület, társulat, szövetkezet, testület | —*peräise, n*: *y. sana* (gramm.) összetett szó | —*sana* (gramm.) összetett szó.

Yhdystö egyesület, testület.

Yhdytysten egy huzamban, egy folytában (Kal. 3, 8).

Yhdänne v. *yhä-päin* egy-felé.

Yhjäyttä -egyesíteni, összehozni (Loits. 260, a).

Yhmeröise, n = *ähteröise* (Loits. 347, b).

Yhte, n. yksi egy; egyazon, ugyanazon: *y.* (v. *yhtä*) *kaikki* mindegy; *yhtä ja toista* egyet-mást; *yhtä aikaa* v. *yhtä haavaa* egyszerre; *yhtä mittaa* v. *yhtä päättä* folytonosan; *yhtäkkiä* egyszerre, hir-

telen; *yhtä kaunis, suuri, pitkä* ugyanoly szép, nagy, hosszú; *pitää yhtä* összetartani, megegyezni, egybehangzani; *ei yhtäkään* v. *yhtään* egy(et) sem, semmi(t) sem; *ei yhtään mitään* semmi(t) sem; *yhden arvoiset* egyenlő értékűek; *yhden korkealla* v. *tasalla* egyenlő magasságban; *yhdessä* együtt; *yhteen* egybe, együvé, össze; *yhteensä* mindössze, összesen; *yksissä neuroin* közös megegyezéssel v. elhatározással; *yksikönsä* magában, magára, egyedül; *yhtenänsä* egyre, folytonosan; *yksin* egyedül; *yksin...kin* még... is, sőt... is; *yksinäni* (-*si, -nsä*) egyedül (én, te, ő); *yksistään* egyedül, egyes-egyedül || *Yksi-alanta* alliteráció | —*jonoise, n* egyhangú | —*mielise, n* hasonló gondolkodású, egy értelmű, egyetértő, egyhangú: *y. päätös* egyhangú határozat | —*pintaise, n* fejes, makacs | —*puolise, n* egyoldalú: *y. lapsi* törvénytelen gyermek | —*päise, n* fejes, makacs | —*toikkoise, n* egyhangú | —*totise* v. -*vakaise, n* komoly || *Yhdenaikaise* v. -*aikuise, n* egyidejű | —*ikäise, n* egykorú | —*kaltaise* v. -*laise, n* egyféle, egyenlő | —*mu-kaise, n* arányos | —*näköise, n* hasonló, egyforma | —*omaise, n* kizárólagos | —*tasaise, n* egyenlő magas; megállapodott, érett (Kant. 59, b) | —*vertaise, n* egyenlő, egyet-érő || *Yksin-kertaise, n* egyszerű, együgyű | —*omaise, n*

kizárólagos || *Yhtä-mukaise*, *zn* következetes, egyenletes, meg-egyező, egybevigő | —*pitävä* meg-egyező, összehangzó, hasonló | —*vertaise*, *zn* megegyező, egyenlő, analog.

Yhteise v. **yhteise**, *zn* összes, egyetemes, általános, közös: *yhteisesti* összesen, egyetemlegesen, általánosan, közösen || *Yhteiskunta* társadalom | —*nime*, —*mi* (gramm.) nomen appellativum.

Yhteisö társadalom.

Yhtenäise, *zn* folytonos, szakadatlan, összefüggő.

Yhteyte, —**ys** egység, összeköttetés, összefüggés, közösség.

Yhtiö egyesület.

Yhty-egyesülni, összejönni, találkozni, találni (vmi tenni): *yhtyivät toisiinsa* v. *yhteen* összejöttek, összetalálkoztak, összeakadtak; *y. puheesen* beleelegyedni a társalgásba; *yhtyi sellaiseen loppuun* olyan véget ért; *vahinko yhtyi häneen* kárt vallott; *y. jonkun mieliteen* hozzájárulni vkinek véleményéhez; *yhtyi tulemaan* jönni talált || *Yhdyttä*-caus., intens. (Sat. I, 121).

Yhtymykse, —**ys** egyesülés, összejövetel, találkozás.

Yhtäläise, *zn* egyforma, hasonló, megegyező; folytonos, szakadatlan.

Yhtäy-, if. —**ytä** v. **yhtäyty** — *yhty*-. (San. 541).

Yhtäällä egy helyen; *yhtäältä* egy helyről; *yhtäälle* egy helyre.

Yhä v. **yhäti** egyre, folyvást.

Yhäntä-hirtelen *ih* hangot adni (San. 544).

Ykköse, *zn* egyes, egység.

Yksikkö (gramm.) egyes-szám.

Yksilö egyed, egyén.

Yksin l. *yhte*.

Yksinäise, *zn* egyedülvaló, magára való, magányos.

Yksitellen v. **yksittäin** egyenként.

Yksityise, *zn* magányos, magán-

Yksiö egység.

Yle, —**li** fölső: *yllä* rajt; *yllä-pitä*-fönn tartani; *yllä-mainittu* fönn említett; *ylle* -ra; *yltä* -ról; *ylitse*, *yli* rajt el, rajt által, fölött el; *yleensä* általában; *yli* v. *yltä* (ytl') *ympäri* körös-körül; *yltä-kyllin* fölösen, elégnél több; *ylen* (ylön) szerfölött, fölött; *antaa ylen* földadni; — comp. *ylempä*, —*pi* fölsőbb; *ylempänä* magasabban, följebb; superl. *ylimpä*, —*in* legfölsőbb; *ylimpänä* v. *ylinnä* legfölül, legmagasabban || *Yli-huomene* : —*na* holnapután | —*jumala* főisten | —*kerta* fölső emelet | —*malkaan* v. —*malkain* általában | —*mielise*, *zn* elbizakodott, fölfuvalkodott; vad, féktelen, pajkos | —*määrä* túlság, szertelenség : —*määrin* túlságosan, szertelenül, szerfölött | —*määräise*, *zn* számfölötti, rendkívüli | —*oikeute*, —*us* főtörvényszék | —*opisto* főiskola, egyetem | —*oppilaa*, —*las* egyetemi hallgató | —*paino* túlsúly | —*painokse*, —*os* külön lenyomat | —*puole*, —*li* fölső rész, fölső oldal | —*päin* v. —*pään* v. —*päänsä* v. —*päättänsä* általában | —*valta* hatalmi fensőbbiség v. túlsúly, fönnhatóság | —*voima* túl-erő || *Ylen* (ylön)-*katsee*, —*se* lenézés, megvetés | —*katso*-lenézni, megvetni | —*pal-*

- tise* v. *-palttise*, *-n* túlzott, túlságos, fölös, mértéktelen || *Yltäkylläise*, *-n* fölös, elégnél több.
- Yleise**, *-n* általános, köz- : *yleiseen* v. *yleisesti* általában, általánosan.
- Yleisö** közönség.
- Ylellise**, *-n* fölös, túlságos, mértéktelen.
- Ylen** v. *ylön* l. *yle*.
- Ylene-**, if. *yletä* fölszállni, emelkedni || *Ylentä-* följebb emelni : *ylentäjä*, n. ag. ; szülő, nevelő (Kal. 2, 104 ; 11, 364) ; *ylentäväise*, *-n* lélek-emelő, épületes.
- Ylennykse**, *-ys*, n. act. *ylentä-* ; előléptetés (magasabb hivatalra) : *hinnan* y. ár-emelés.
- Ylettä-** érni, nyúlni, terjedni, vinni (vmeddig), elérni (vmit) || *Yletty-* id.
- Ylevä** emelkedett, magas ; fenkölt, magasztos.
- Yleä** (dial.) = *ylevä*.
- Ylhäise**, *-n* emelkedett, magas ; előkelő : plur. *ylhäiset* főurak.
- Ylhäisyte**, *-yys*, n. qual. *ylhäise* : *hänen ylhäisyytensä* ő fensége, ő kegyelmessége, ő excellenciája.
- Ylhäisö** arisztokraczia.
- Ylhäällä** fönt ; *ylhäältä* fölülről ; *ylhäälle* v. *ylhääksi* föl.
- Ylimmiten** általában ; legkivált.
- Ylimmäise**, *-n* legfölső ; legelőkelőbb, legjelesebb.
- Ylimykse**, *-ys* főúr, arisztokrata, mágnás.
- Ylimäise**, *-n* fölső ; előkelő.
- Ylinee**, *-ne* eszmény, ideál.
- Ylise**, *-n* fölső, legfölső ; fölső rész : *huoneen* y. padlásszoba ; *tallin* y. istálló padlása ; *saunan* y. izzadó-polcz a gőzfürdőben (Kal. 36, 153) ; *maidon* y. tejszín ; plur. *yliset* padlás || *Ylis-niskoin* hanyatt-homlok (Kivi I, 69) | —*tupa* felső szoba, padlásszoba.
- Ylistykse**, *-ys* magasztalás.
- Ylistä-** magasztalni.
- Ylityise**, *-n* általános.
- Ylkä** völegény.
- Yllykke**, *-yke* v. *yllyttee*, *-yte* ingerlő szer, inger, ösztön.
- Yllyttä-** l. *ylty-*.
- Ylläise**, *-n* fölösleges, túlságos ; elbizakodott, fennhéjázó.
- Ylläkkö** erőszak ; igazságtalanság ; igazságtalan, jogtalan.
- Yllättä-** (hirtelen, váratlanul) utolérni (Kal. 13, 101) ; meglepni ; legyőzni : y. *työllä* munkával túlságosan elhalmozni.
- Ylläyttä-** túlságosan megterhelni.
- Ylpeile-**, if. *-llä* kevélykedni, büszkélkedni.
- Ylpene-** v. *ylpeä-*, if. *ylvetä* v. *ylpeyty-* elkevélyedni, büszkévé lenni.
- Ylpeyte**, *-ys* kevélység, büszkeség.
- Ylpeä** kevély, büszke.
- Ylty** fölingerlés, ösztönzés, izgatás.
- Ylty-** emelkedni, nőni ; fölindulni || *Yllyttä-* fölindítani, ingerelni, izgatni.
- Yltymykse**, *-ys* fölindulás, ingerültség.
- Yltä-** elérni, utolérni ; telni (vmire) : y. *pohjaan* fenéig érni ; 2) emelkedni, nőni : *siitä yltää hyötyä* mille abból hasznunk lesz.
- Yltäise**, *-n* bőséges ; fölös, elégnél több, túlságos, mértéktelen ; erőszakos.

Ylvästele-, if. -llä kevélykedni, büszkélkedni.

Ylä = *yle*.

Ylähise, *n* = *ylhäise*.

Ylähähkö kissé nagyon is fönt való, magas (Kal. 50, 105).

Ylähaise, *n* = *ylhäise*.

Ylähällä, -ltä, -lle, -ksi = *ylhäällä*, -ltä, -lle, -ksi.

Yläise, *n* = *ylise*; padlás-szoba; 2) magasan fekvő.

Ylänkö magaslat, felföld, felvidék.

Yläntee, -nne kisebb magaslat, hegyhát.

Ylävä magas, emelkedett; elbiza-kodott, kevély; előkelő.

Ylöllise, *n* = *yltellise*.

Ylön l. *ylen*.

Ylös föl: *y-alaisin* fölforgatva, összevissza || *Ylös ahtee*, -hde v. -mäke, -ki hágó | — *kanta*- beszédni (pénzt, adót); — *kanto* beszédés: *veron y.* adószedés.

Ymmyriäise (*ymmyrjäise*), *n* = *ympyriäise*.

Ymmä habozás, tétovázás, kétség: *olla ymmällään* habozni, tétovázni, kétségben v. zavarban lenni.

Ymmärkki [sv.] mennyország (Kant. 258, b).

Ymmärrykse, -ys értelem.

Ymmärtee, -rre fogalom.

Ymmärtä-érteni: *ymmärtäväise*, *n* értelmes; *ymmärtämättömä*, -ätön értelmetlen, érthetetlen.

Ympyriäise, *n* kerek, gömbölyű.

Ympyrä kör, karika.

Ympyse, *n* tőhajtás, sarjadék.

Ympäri körül, köré; *ympärillä* körül; *ympäritä* körül (el); *ympäriille* köré.

Ympäristö környék.

Ympärykse, -ys kör, kerület (peripheria); környék; boríték; keret, foglalás.

Ympärystä környék; boríték.

Ympäroi, if. -öidä v. **ympäroitse**, if. -öita körülvenni, környezni.

Yni-nyögni, sóhajtozni; nyöszörögni; bögni || *Ynähtä*-mom.

Ynnä (e h. *yhtenä*) együtt; egy-szersmind, meg, és: *ynnähän* v. *ynnäsä* egészen, teljesen; egy-huzamban, egy-folytában (Kal. 9, 462).

Ynseile, if. -llä = *ynsistele*.

Ynseä makacs, ellenszegülő, daczos; mogorva, durva, barátságtalan, rideg, visszataszító.

Ynsistele, if. -llä makacskodni, ellenszegülni, daczoskodni; mogorván, durván, barátságtalanul viselkedni.

Ypykkä zömök (kicsiny és vastag) ember; 2) domb, halom.

Ypö: *y. yksin* egyes-egyedül.

Yreä v. **yrheä** haragos, mogorva, zsémbes (San. 505).

Yrhi-ráförmedni v. rárivallani vkire; daczosan követelni; zsémbelni.

Yrin-marin egészen jól (San. 546).

Yrise, if. -stä morogni, dörmögni, zsémbeskedni, daczosan beszélni.

Yrittä-próbálni, megkísérteni; igyekezni, törekedni; szándékozni.

Yritykse, -ys igyekezet, törekvés, kísérlet.

Yritökse, -ös = *yritykse* (Sat. IV, 177).

Yrke, -ki v. **yrkö** rövid idő (San. 477).

Yrkä v. **yrkö** legény, vőlegény; férfi, ember (Kal. 1, 140).

Yrmeä = *greä*.

Yrmi- csömört v. utálatot érezni, undorodni; 2) morogni, zsémbeskedni, szidni.

Yrmy = *greä*; zsémbesség; búbanat (San. 487.); 2) csömör, undor, utálat.

Yrmyle-, if. -llä = *yrmi-*.

Yrri v. **yrri-stele-**, if. -llä morogni, dörmögni, dohogni, zsémbelődni, nyöszörögni, nyafogni.

Yrtti [sv.] kerti növény, gyógyító-fű, fűszer || *Yrtti-tarha* kert.

Yrähtä- elbődülni, mordúlni.

Yski- köhögni || *Yskäise-*, if. -stä köhinteni.

Yskinä köhögés.

Yskä mell: *yskin* mellett (Kal. 40, 36); 2) köhögés || *Yskä-heinä* v. -*ruoho* lókörmű szattyú (tussilago farfara).

Ystävykse, plur. -set barátok.

Ystävystele-, if. -llä barátságosan viselni magát, barátkozni.

Ystävysty- megbarátkozni.

Ystävyttä- megbarátkoztatni, barátkozni.

Ystävyyte, -yys barátság.

Ystävä barát.

Ystävällise, -n barátságos.

Ystävöittele-, if. -ötellä = *ystävystele-*.

Ytelmäise, -n velős (Kal. 18, 300).

Ytelä édeses, émelyítő.

Ytime, n. ydin velő.

Yty = *ytime*.

Yypöttä- éjjel járni (San. 462).

Yö éj: *yöllä* éjjel; *yöt päivät* éjjel-nappal; *hyvää yötä* jó éjtszakát! || *Yö astia* éjjeli edény | —*jalka* éjjeli kóborlás: *käydä* v. *kulkea yö-jalassa* éjjel kóborolni | —*kaute*, n. -*kausi* egész éj; éjtszaka | —*kenkä* = -*jalka* | —*lepakko* denevér | —*niekka* éjjeli (v. háló) vendég (Sat. II, 74) | —*sydäme*, -*än* éjjél || *Yön-lipakko* = *yö-lepakko* (Kant. 79, a) | —*selkä* éjjélre járó idő: *yön selkään* az éjtszakába.

Yöhe, -yt, dim. *yö*.

Yökki okádni.

Yökkö denevér; 2) bagoly.

Yöksy- éjtszakán át maradni; 2) eltévedni.

Yökyttele-, if. -ytellä éjjel járni (San. 272).

Yöllise, -n éjjeli; 2) vacsora.

Yöpy- éjtszakán át maradni, éjtszakát eltölteni, éjjelre megszállani (vhol).

Yörise, -n hitvány, silány, rossz (Kivi II, 324).

Yötise, -n éjjeli, éjtszakai, éjen át való.

Yötsy éjtszaka együtt dolgozó nő-társaság; ilyenhez tartozó nő.

Yöttä- éjjeli szállást adni; éjtszakát eltölteni, meghálni vhol || *Yöttele-*, if. *yötellä* frequ.

Yöttä- [sv.] elpusztítani.

Yöty- éjtszakán át maradni, éjjelre megszállni; 2) éjjeledni, sötétedni || *Yödyttä-* éjtszakára marasztani v. szállást adni.

Yötyri éjjeli csavargó.

Ä.

Äestä- boronálni.

Ähellykse, -ys, n. act. *äheltä*.

Äheltä- v. ähertä- fújni, lihegni, nyögni, morogni.

Ähise-, if. -stä sóhajtozni, nyögni, nehezen lélegzeni, lihegni, szuszogni, fújni.

Ähky sóhajtozás, nyögés: *tuulen ä.* szélroham, vihar; 2) hasrágás, kólika (Kal. 45, 164).

Ähky-, ähkä- v. ähkää-, if. -kätä = *ähise-* || *Ähähtä-* mom. | *ähkäyty-* kifogni a lélekzetből.

Ähkyriäise, n sóhajtozó, nyögő, lihegő (Loits. 347, b).

Ähkä = *ähky*.

Ähmeröise, n = *ähkyriäise* (Loits. 346, b).

Ähmi- = *ähise-*; 2) = *ähmää-* || *Ähmittle-*, if. -itellä frequ.

Ähmisty- megharagudni, megbosszankodni.

Ähmä nyögés, fújás; 2) bosszúság, harag (Kal. 24, 285): *olla ähmüssään* nyögni, fújni, bosszankodni, haragudni.

Ähmäröise, n = *ähmeröise*.

Ähmää-, if. -mätä erőfeszítéssel tenni vmit, erősen ütni, döngetni (Sat. II, 109).

Ähri- lustálkodni, késlekedni; ügyetlenül tenni vmit.

Ährimykse, -ys v. ähriö lusta, késedelmes, ügyetlen ember; kontrár.

Ähverikkö v. ähvärikkö = *ähmeröise* (Loits. 347, a).

Ähähtä- l. *ähky*.

Äidillise, n anyai.

Äidintimä mostoha anyja.

Äijittle-, if. -itellä v. äijyttä- = *äikyttä-* (Loits. 306, a; 326, a).

Äijä v. äijö sok, nagy: *äijältä* v. *äijän* nagyon; 2) öreg-apa; öregember.

[heves.

Äikeä keserű, csípős, erős, éles, Äikis! (int.: ingerkedő, csúfoló, kárörvendő fölkiáltás).

Äikiste-, if. -llä ingerkedni, csúfolódni, kárörvendeni.

Äikkä láрма; félénkség, ijedősség, bokrosság.

Äikyttä- v. äikäise-, if. -stä élessé, csípőssé, hevéssé tenni (Loits. 296, b; 324, b); csípni: *savu äikäisee silmää* a füst csipi a szemet.

Äikähtä- fölgrani; megijedni, megbokrosodni; félelmében elkiáltani magát.

Äilehti- csillogni, ragyogni; 2) fájni, sajogni, égetni.

Äilämä fájás, sajgás, sajgó seb (Loits. 64, a).

Äilää, -läs fájdalom, szúrás, nyilallás (Loits. 223, b).

Äimenty- v. äimisty- mozdulatlanná lenni, eluémulni, eszméletét veszteni.

Äimmeryttä- mozdulatlanná tenni, elnémítani (Loits. 111, a).

Äimeröise, n mozdulatlan; álmos (Loits. 347, a).

Äimykse, -ys érzéketlenség, kábultság: *on äimyksissä* érzéketlen v. kábult állapotban van.

Äimä tü (nagyobbféle).

Äimä merev, megmerevedett, mozdulatlan; néma.

Äimöttele-, if. -ötellä szurkálni (Loits. 98, b).

Äitelä édeses, émelyítő, undorító, kellemetlen.

Äitelöittä-, édesessé, émelyítővé, undorítóvá, kellemetlenné tenni; undorítani: *minua äitelöittää undorodom.* [302, b).

Äiteröi-, if. -öidä = *äikyttä* (Loits.

Äiti [g.] anya || *Äiti-puole*-, -li mostoha anya.

Äittele-, if. äitellä bosszankodni, haragudni, heveskedni (Kal. 31, 171).

Äity-, erőre kapni, fölingerülni.

Äiveröise-, -n = *äimeröise* (Loits. 347, a).

Ää v. äiö = *äijä*, *äijö*.

Äkee, n. äes [g.] borona.

Äkeyty-, megharagudni; 2) hirtelen jönni.

Äkeä heves, hirtelen haragú, haragos: *on äkeissään haragszik*, föl van ingerülve.

Äkillise-, -n hirtelen való, hirtelen.

Äkimykse-, -ys hirtelen haragú v. heves természetű ember; 2) csökönyös ló.

Äkise-, if. -stä haragudni; makacskodni (Kant. 214, b).

Äkittä-, hebegni, ötöl-ni-hatolni.

Äkittä-, hevéssé tenni, élesíteni (Loits. 111, a).

Äkki hirtelen: *äkisti*, *äkkiä*, *äkin* v. *äkkiin* hirtelen (adv.) || *Äkki-arvaamatta* egészen váratlanul | —*outo* egészen idegen (Kal. 40, 70) | —*pää*-, —*päättä* egyszerre, hirtelen.

Äkkinäise-, -n meredek; hirtelen való, hirtelen; hirtelen haragú, heves; 2) idegen, ismeretlen (Sat. II, 46).

Äkkäjä-, if. äkätä haragudni, morogni, dörmögni (Kant. 42, a).

Äkkää-, if. äkätä észrevenni (Kivi I, 28) || *Äkkäyty*-, hirtelen észrevenni.

Äksy csökönyös; haragos, hirtelen haragú; 2) csökönyösség; harag.

Äksyle-, if. -llä megcsökönyösödni, csökönyösködni (Loits. 71, a).

Äkä harag: *on äissänsä haragszik* || *Äkä-pussi* méreg-zsák (fig.)

Äkäile-, if. -llä heveskedni, dühösködni, makacskodni, csökönyösködni.

Äkäise-, -n haragos, hirtelen haragú, heves.

Äkäise-, if. -stä = *äkäyttä* (Loits. 324, b).

Äkältä-, mérgeskedni, csökönyösködni; 2) elámúlni; 3) kifogyni a lélekzetből.

Äkältä-, [sv.] undorítani: *minua äkältää undorodom.*

Äkämykse-, -ys = *äkimykse*.

Äkämä kelés, kelevény, fekély (Loits. 219, b); 2) erős, vad, féktelen ember, vasgyúró (Loits. 81, a).

Äkäyttä-, megharagítani, fölingereelni.

Äkäyty-, megharagudni, fölingereülni, csökönyössé lenni; 2) elámúlni.

Äkää, n. ä'äs tövis, tüske, hegyes szerszám (Loits. 79, b).

Äköittele-, if. -ötellä haragítani, ingerelni (Kivi II, 59).

Äleä harsány.

Älise-, if. -stā harsány hangot adni, ordítani, lármázni (Sat. II, 156).

Ällertele-, if. -rrellā báméskodni; 2) lármázni.

Älli szeszély, ostoba ötlet v. szándék; 2) tökfilkó, fajankó, bámészember.

Ällistykse, -ys álmélkodás.

Ällistä- bámúlni, báméskodni || Ällistele-, if. -llā frequ. | ällisty- elbámúlni, elhúlni (bele); ällistyttä-caus.

Ällittä-v. älyttā.=ärryttä- (Loits. 224, a).

Ällio tökfilkó, fajankó (Kivi I, 138).

Ällä ámulat, álmélkodás: *oli siitā aivan ällällänsä* egészen elhült belé.

Älläntä- elámúlni, elhúlni (belé).

Älläile-, if. -llā = ällistele-.

Ällämysty- = ällähtä-.

Ällämöitse-, if. -öitä = ällistele-.

Ällöttele-, if. -ötellä száját tátani, tátott szájjal tenni vmit (Kant. 159, b); ordítani, bögni.

Älmyä-, if. -ytā dorgálni, szidni, pörölni, veszekedni.

Älppi sejtelem.

Älppi- sejteni (Sat. IV, 181).

Älväise-, if. -stā elnyomni, elfojtani, akadályozni.

Älvänā tökfilkó.

Äly észrevevő tehetség, éles elme, ész, okosság, ravaszság.

Älykkäa-, -ykäs eszes, éles elméjű, ravasz.

Älyä-, if. -ytā észrevenni, megérteni, fölfogni.

Älä (äl-) (tiltó ige): *äläppäs* ugyan

eredj! ugyan ne izélj (v. ne boldozz)!

Äläjä-, if. älätä = *älise-* (Sat. II, 156) || *Älähtä-* mom. [347, a).

Ämmeröise, -n = *ämeröise* (Loits.

Ämmittä- vénasszony körül forgolódni (San. 542).

Ämmä vénasszony.

Ämmäkkäa-, -äkäs vénasszonyos.

Ämmö = *ämmä*.

Ämpäri [g.] esöbör, vödör.

Ämyri fa-kürt, fa-trombita (Kivi I, 96).

Ängelmä = *angerva* 1.

Ängen 1. *änke*.

Ängertä- v. ängästä- = *änkää*-.

Ängyttä- = *änkää*-.

Änise-, if. -stā nyösöröggni, nyafogni, nyihogni.

Änke, -ki erő: *ängen* erővel, erőszakkal (San. 45).

Änkee, n. *änge* = *änkä*.

Änkeä szoros, nyomasztó; vastag; mély; nagy; kellemetlen.

Änki- = *änkää*-.

Änkisty- megszorítódni.

Änkkä hebegő, dadogó; hebegés, dadogás.

Änkkäa-, if. änkätä v. änkyttä- hebegni, dadogni.

Änkä nyomás, szorongatás, kínzás; daczos (fenyegető) követelés.

Änkäa-, if. ängätä nyomni, szorítani, szorongatni, hajtani, kényszeríteni, daczosan és fenyegetve követelni.

Änköttä- = *änykättä*-.

Änskä harag, bosszúság; 2) = *änkä* (Loits. 12, a).

Äntti [sv.] kellő rend: *saada änttiin* rendbe v. létre hozni, bevégezni.

Äppyräise, *-n* = *äpära* (? — Loits. 111, b).

Äpräa, *-räs* = *äyräa* (Loits. 42, b).

Äpäree, *-re* v. *äpära* [g.] utóhajtás, sarjú; fattyú (gyermek).

Äpäroitse-, if. *-öitä* újra hajtani v. sarjadni aratás után (utóhajtás, sarjú).

Äpö v. *äpöse*, *-n* kései bárány (nyári, őszi b.); elkényeztetett gyermek.

Äreä haragos, zsémbes.

Ärhentele-, if. *-nnellä* heveskedni.

Ärhäkkä heves, tüzes, fűge (San. 155).

Ärise-, if. *-stä* morogni, zsémbeskedni || *Äristä-* caus.; ingerelni; 2) rekedtté tenni (Kant. 26, a) | *äristy-* rekedtté lenni | *ärisyttä-* = *äristä-*.

Ärjy v. *ärjyntä* v. *ärjynä* ordítás, kiáltás, bögés; 2) erős szél, vihar, orkán.

Ärjy- v. *ärjyä-*, if. *-ytä* ordítani, kiáltani, bögni; bömbölni, zúgni (szél); 2) forni, sisteregni (Kal. 20, 388) || *Ärjähtä-* v. *ärjäise-*, if. *-stä* elordítani magát, elbődülni; ráfordulni, ráförmedni, rávivallani vkire | *ärjähte-*le-, if. *-hdellä*, frequ. *ärjähtä-*; morgolódni, dörmögni, mérgelődni | *ärjyttä-* caus.; *ärjyttä-*le-, if. *-ytellä* frequ.; dühöngeni, dühöngve pusztítani (Loits. 98, a).

Ärjäntä- haragra ingerelni; rávivallani v. ráförmedni vkire; haragosan rátámadni vkire.

Ärjästele-, if. *-llä* = *ärjähte-*le-.

Ärjää-, *-jäs* haragos, ordító.

Ärjöttele-, if. *-ötellä* = *ärjyttä-*le- (Kal. 48, 306).

Ärmi- gögicsélni, gagyogni.

Ärmi- összetakolni.

Ärmätti kamasz, pimasz, semmi házi.

Ärryttä- l. *ärty-*.

Ärsyttä- = *ärryttä-*.

Ärtele-, if. *ärrellä* ingerelni; refl. *ärtele-*, if. *-eitä* fölingerülni, haragra lobbanni.

Ärty ingerlés, fölindítás, ő tönzés: *saada ärtyä* ösztönt kapni (cselekvésre); rosszabbra fordulni (betegség).

Ärty- fölingerülni, haragra lobbanni: *tauti ärtyy* (rosszabbra fordul, súlyosbodik) || *Ärryttä-* caus.

Ärvi (kutyanév: Loits. 32, a).

Äryä-, if. *-ytä* = *ärise-*.

Äräjä-, if. *-rätä* = *ärise-* || *Ärähtä-* mordulni, ráförmedni, rávivallani vkire.

Äräkkä = *äreä* (Sat. II, 160).

Äsertä- apróra törni, zúzni (Loits. 111, a).

Äskein = *äskén* (Sat. II, 43).

Äskeise v. *äsköise*, *-n* imént történt v. múlt, minapi: *äskeisinä päivinä* e napokban.

Äsken imént, csak most; csak akkor, aztán (Kal. 14, 273); hamar, mindjárt (Kal. 35, 249).

Äskettäin imént, minap.

Äsköin = *äskén*.

Äsmä: *äsmältä* bőven, bőségesen.

Ässä [sv.] ász, disznó (kártvában).

Ätyrä v. *ätyrää*, *-räs* ügyetlen, félszeg.

Ätyroitse-, if. *-öitä* ügyetlenkedni, félszegeskedni.

Ätö elkényeztetett gyermek; elpuhult ember; lusta v. mihaszna ember.

Äveriä v. **äveriää**, -iäs dús, gazdag; kevély.

Äyhkeä haragos, a ki dúl-fúl mérgeben, ráförmedő.

Äyhki- v. **äyhky-** ráförmedni, dúlni-fúlni mérgeben, haragjában fújni (Kal. 24, 285); nyögni, sóhajtozni || *Äyhkeile-*, if. -llä frequ. | *äyhkäise-*, if. -stä mom.

Äyhky hirtelen harag, hevesség, ráförmedés; fújás.

Äyhkää, if. -kätä = *äyhki-*.

Äyhti- büszkélkedni, pöffeszkedni, nagyra lenni (? — Kant. 311, b).

Äyri [g.] kispénz (öre).

Äyriäise, -n rák.

Äyrää, -rás meredek; meredek part v. hegyoldal.

Äysky- v. **äyskää**, if. -kätä lármázni, kiabálni.

Äyskäile, if. -llä meregetni (Loits. 51, b).

Äyskäri [sv.] merő-kanál, merítő-edény, merőke.

Äytiäise, -n haragos, ráförmedő, rárivalló (Loits. 57, a).

Äytäri haragos, zsémbes, morgolódo ember.

Äytäröitse-, if. -öita haragudni, mérgeledni, zsémbeskedni, dúlni-fúlni mérgeben.

Ääkkä kaka, szar.

Ääliö tökfilkó.

Äälä ügyetlen, ügyefogyott, képtelen.

Ääläkkä panasz, óbégatás, jajveszékelés.

Äyöttele-, if. -ötellä = *ärjyttele-* (Loits. 98, b).

Ääne, -ni hang; szavazat; húr: *ääneni on langennut* v. *sortunut* v. *painunut* v. *sorroksissa* rekedt va-

gyok; *äänen kannattaja* hang-adó, szóvivő; *äänen valta* szavazati jog; *antaa äänensä* szavazatát adni; *antaa ääntä* hangot adni, hangzani; *pitää ääntä* zajogni, lármázni; *vastata ääntä* hangot visszaverni, visszahangzani; *ääneen* hangosan; *äänettä* v. *ääneti* hang nélkül, vesztég, hallgatva.

Äänekkö (gramm.) indulatszó (interjectio).

Äänestä- szavazni; hangot adni, zajogni, lármázni.

Ääneti l. *ääne*.

Äänettömä, -etön hangtalan, szó-talan: *kääntyä äänettömäksi* elné-mülni.

Äänikkee, -ike (gramm.) önhangzó (vocalis).

Äänittele-, if. -itellä hangot adni, lármázni, zajogni.

Äännökse, -ös kiejtés; szavazat.

Äännöstä- szavazni.

Ääntee, -nne (gramm.) önhangzó (vocalis) || *Äänne-oppi* hangtan.

Ääntime, -nnin húr; hangszerv.

Ääntiö (gramm.) önhangzó: *ään-tiöin-sointu* önhangzó-illeszkedés.

Ääntä- hangot adni, hangoztatni, kiejteni (hangot, szót); kiabálni, lármázni; hangzani; szavazni || *Äännähtä-* mom.; megszólalni (Sat. IV, 13).

Ääntö, n. act. *ääntä-* || *Ääntö-valta* szavazati jog.

Äänö v. **äänöse**, -n, dim. *ääne*.

Ääre, -ri szél, vég, határ: *maan* v. *maailman ää*. a világ vége; *kai-kista maailman ääristä* a világ minden részéből (a szélrózsa minden irányából); *ääressä (äärellä)* mellett; *äärestä (ääreltä)* mellől;

äären (*äärelle*) mellé; comp. *äärempä*, *-pi* a szélhez, véghez, határhoz közelebb levő; távolabbi; *mene ääremmälle* v. *ääremmäksi* menj odább.

Äärehise v. *ääreise*, *-n* határos, szomszéd.

Äärettömä, *-etön* véghetetlen, ha-

tártalan, roppant: *äärettömän syvä* végtelen (roppant) mély.

Äärimmäise, *-n* legszélső, legvégső.

Äärittä- ösztökélni (San. 143).

Äarty- vminek széléig v. végéig, határáig érni; kiterjedni, *kittä* gúlni.

Ö.

Öhky- v. *öhkää*-, if. *-katä* nyögni, fújni, lihegni, sóhajtozni || *Öhähtä*- mom.

Öise, *-n* éji, éjjeli: *öiseen aikaan* éjtszakának idején; *öisin* éjjelente, éjtszakánként.

Öistämö éjjeli kóborló v. dorbézoló: *olla öistämöissä* éjjel kóborolni v. dorbézolni.

Öitsi éjtszakázás, virrasztás, éjjeli örködés; éjjeli kóborlás, mulatság v. látogatás (leányoknál: Kal. 11, 18).

Öitsi- éjtszakázni, virrasztani, (éjjel) örködni; éjtszaka kóborolni, dorbézolni; éjtszakai látogatást tenni (leányoknál); éjtszakán át maradni.

Öittele-, if. *öitellä* = *yöttele*-.

Ökötti merev, rideg, mogorva lény (Sat. I, 191).

Öljy [sv.] olaj.

Öljyä-, if. *-ytä* olajozni, beolajozni.

Öllerö v. ölliskö tökfilkó.

Öllistele-, if. *-llä* báméskodni.

Öllyä-, if. *-ytä* gomolyogni, kavargogni (Oks. 192).

Önnähtä- hirtelen megállni; meg-

hökkenni, elámúlni, elhűlni (belé); megszégyenülni, elszégyeleni magát || *Önnähty*- id.

Örise-, if. *-stä* morogni, dörmögni.

Örri haragos, mérges, dühös.

Örrähtä- megfulladni, meghalni.

Ötköttä- nyújtózkodni.

Öyhkeä fölfuvalkodott, dölyfös, hetyke, henczegő.

Öyhkäri fölfuvalkodott v. nagyszájú ember, henczegő, kérkedő.

Öyhkää-, if. *-katä* dölyfösködni, henczegni; dölyfösen v. gúnyosan követelni (San. 384) || *Öyhkäile*-, if. *-llä* frequ.; 2) bőfogni | *öyhkäise*-, if. *-stä* gúnyosan követelni; ráförmedni valakire | *öyhkäyttä*- caus.; 2) okádásra ingerelni: *minua öyhkäyttää* okádhathnám; bőfögök.

Öyly kellemetlen állapot (Kivi II, 420).

Öylätti [sv.] ostya.

Öynästä- szaglászni, szimatolni, fürkészni, nyomozni.

Öysti hajófenék gödre, mocsokhelye.

Keresztnevek.

Aapeli Ábel.	Mikko Mihály, Miska.
Aappo v. Aaprami Ábrahám.	Niilo Miklós.
Aatami Ádám.	Nuuti Kanut.
Antero András.	Paavali v. Paavo Pál.
Antti Antal v. András.	Pekka Péter, Peti.
Aune, Auni v. Aunikki Ágnes.	Pentti Benedek.
Eerikki, Eero v. Erkki Erik.	Pietari Péter.
Heikki Henrik.	Pirkko Brigitta.
Heta Hedvig.	Pärttyli Bertalan.
Jaakkima Joachim.	Reko Gergely.
Jaakko Jakab.	Riettu Frigyes.
Jermo Jeremiás.	Ristiina Krisztina.
Jooseppi József.	Risto Kristóf.
Juhana v. Juhani v. Juho János.	Rusi Ambrus.
Jussi Jancsi.	Sakari Zakariás.
Juuso József.	Samuli Sámuel.
Kaappo Gábor.	Sanna Zsuzsánna, Zsuzsi.
Kaarina Katalin.	Siiri Szigrid.
Kaarle v. Kaarlo Károly.	Silju Czeezilia.
Kaisa v. Kaisu Kati, Katicza, Katinka.	Simo Simon.
Kalle Kari, Károlyka.	Sipi Szigfrid.
Katri Katalin, Kati.	Taavetti v. Taavi Dávid.
Kauro Gábor.	Tahvana István.
Kerttu Gertrud.	Tahvo István, Pista.
Kirsti Krisztina.	Taneli Dániel.
Kreetta Margit.	Tapani István.
Kustaa Gusztáv.	Teemu Nikodém.
Lauri Lőrincz.	Teppo Theofil.
Leena Magdolna, Magda; 2) Helena.	Teuvo Tódor.
Loviisa Lujza.	Tiila Ottilia.
Marke v. Marketta Margit.	Timo Timót.
Martti Márton.	Tuomas v. Tuomo Tamás.
Matleena Magdolna.	Ulla Ulrika.
Matti Mátyás, Matyi.	Urpo Orbán.
Mauno v. Maunu Magnus.	Vappu Valpurga.
Mauri Mór.	Vilho Vilmos.
Mikael Mihály.	Vilppu Fülöp v. Filemon.
	Yrjö György.

Földrajzi nevek.

Ahvenan-maa Åland.
 Alanko-maat (plur.) Németalföld.
 Aunukse, -us Olonecz.
 Englanti Angolország.
 Hamina Fredrikshamn.
 Hampuri Hamburg.
 Helsinki Helsingfors.
 Hämee, -me v. Hämeen-maa Tavastland; *Hämeen-linna* Tavastehus.
 Inkeri v. Inkerin-maa Ingermanland.
 Itä-mere, -ri Keleti-tenger.
 Itä-valta Ausztria.
 Jää-mere, -ri Jeges-tenger.
 Karjala Karélia.
 Kreikka v. Kreikan-maa Görögország.
 Kuurin-maa Kurland.
 Kyöpenhamina Kopenhága.
 Laatokka Ladoga.
 Lappeenranta Willmanstrand.
 Lappi v. Lapin-maa Lappföld, Lappország (Lappland).
 Liivin-maa Liv-ország (Livland).
 Lontoo London.
 Moskova Moszkva.
 Musta mere, -ri Fekete-tenger.
 Norja Norvégia.
 Oulu Uleåborg.
 Pariisi Páris.
 Pietari Sz.-Pétervár.
 Pohjan-lahte, -ti Bottniai öböl.
 Pori Björneborg.
 Porvoo Borgå.

Puola Lengyelország.
 Raahe Brahestad.
 Ranska v. Ranskan-maa Franciaország.
 Ruotsi Svédország.
 Rääväli Reval.
 Saksa v. Saksan-maa Németország.
 Savon-linna Nyslott.
 Suome, -mi v. Suomen-maa Finnország.
 Tallinna Reval.
 Tammi-saare, -ri Ekenäs.
 Tamperee, -re Tammerfors.
 Tanska v. Tanskan-maa Dániaország.
 Tartto v. Tartto-linna Dorpat.
 Tonava Duna.
 Tukholma Stockholm.
 Turja Norvégia; Lappföld.
 Turkki v. Turkin-maa Törökország.
 Turku Åbo.
 Unkari v. Unkarin-maa Magyarország.
 Venäjä Oroszország.
 Viapori Sveaborg.
 Viena Dvina.
 Viipuri Viborg.
 Viro v. Viron-maa Észtország.
 Väli-mere, -ri Földközi-tenger.
 Yhdys-vallat (plur.) Egyesült Államok.
 Äänise, -n v. Äänis-järve, -vi Onega.

Kaphatók a M. T. Akadémia könyvkiadó hivatalánál Budapesten (Akadémia-épület) s minden bazai könyvárusnál:

NYELVTUDOMÁNYI KÖZLEMÉNYEK. Kiadja a M. T. Akadémia Nyelvtudományi Bizottsága. Szerkeszti Hunfalvy Pál, I—XIV. köt.; szerkesztí Budenz József, XV—XVII. köt. 1862—1882. Ára egy 17 kötetből álló teljes példánynak 33 forint. Egy-egy kötetnek különve 3 frt. Az I-ső és X-dik kötet külön nem adatik.

NYELVEMLEKTÁR. Régi Magyar Codexek és Nyomtatványok. Kiadja a M. Tud. Akadémia Nyelvtudományi Bizottsága. Szerkesztik: Budenz József, Szarvas Gábor és Szilády Áron. 1864—79. 8-adrét.

Egyenként:

I. kötet. Bécsi Codex. Müncheni Codex. Közzéteszi: Volf György (XXX. és 381 l.) Ára 2 frt.

II. kötet. Weszprémi C. — Peer C. — Winkler C. — Sándor C. — Gyöngyösi C. — Thewrewk C. — Kriza C. — Bod C. Közzéteszi: Volf György. (XVIII és 406 l.) Ára 2 frt.

III. kötet. Nagyszombati C. — Szent Domonkos C. — Virginia C. — Közzéteszik: Komáromy L. és Király P. (IV. és 345 l.) Ára 2 frt.

IV. V. kötet. Erdy Codex 2 kötetben. Közzéteszi Volf György. 1876—77. I. fele. XIX és 487 lap — II. fele. 532 lap Ára 4 frt.

VI. kötet. Tihanyi Codex. Kazinczy Codex. Horvát Codex. Közzéteszi: Volf György. 1879. XVIII és 359 lap Ára 2 frt.

VII. kötet. Ehrenfeld Cod. — Simor C. — Cornides C. — Sz. Krisztina élete. — Vitkovics C. — Lányi C. — Közzé teszi Volf György. 1878. LX. és 388 lap Ára 2 frt.

VIII. kötet. Sz. Margit élete. — Példák könyve. — A sz. apostoloknak méltóságáról. — Apor C. — Kulcsár C. — Közzéteszi Volf György 1879. XLII és 418 lap Ára 2 frt.

RÉGI MAGYAR NYELVEMLEKEK. I. Halotti Beszéd. Régi Biblia. Buda, 1838. 5 frt. — II. Kinizsi Pálné imakönyve Vegyes m. iratok. Buda. 1840. 2 frt. — III. Tatrosi Biblia. Vegyes m. iratok. 1842. 2 frt. — IV. 1. Guarycodex. Buda, 1841 Ára 1 frt.

RÉGI MAGYAR KÖLTÖK TÁRA. (Corpus poetarum.) Szerkeszti Szilády Áron. I. kötet Codexbeli versmaradványok Ára 2 frt.

II. kötet: XVI. századbéli magyar költők Ára 2 frt.

III. kötet: Tinódi Sebestény összes művei 1881. Ára 2 frt.

CODEx CUMANICUS bibliothecae ad templum Divi Marci Venetiarum. Jegyzetekkel és glossariumokkal kiadta gr. Kuun Géza. Nagy 8-rét. Ára 5 frt.

UGOR FÜZETEK. Adalékok az ugor nyelvek ismeretéhez és összehasonlításához. I. szám. Genetz A. Orosz-lapp nyelvmutatványok. 8-rét 60 kr.

III. szám. Halász I. Svéd-lapp nyelvtan és olvasmányok 8-rét. Ára 60 kr.

(Különnyomatok a "Nyelvtud. Közlemények"-ből).

RÉGI MAGYAR NYELVÉSZEK Erdősitől Tsétsiig. (Corpus Grammaticorum linguae Hungaricae veterum.) Kiadta Toldy Ferencz Ára 2 frt.

REGULY ÁNTAL HAGYOMÁNYAI. A Vogul föld és nép. Kidolgozta Hunfalvy Pál. Ára 2 frt.

MAGYAR-UGOR ÖSSZEHASONLÍTÓ SZÓTÁR. Irta Budenz József. Teljes Ára 5 frt.

A MAGYAR IGEIDŐK. Irta Szarvas Gábor Ára 1 frt.

A HELYES MAGYARSÁG ELVEI. Irta P. Thewrewk Emil. Ára 1 frt.

A MAGYAR NYELVUJÍTÁS óta divatba jött idegen és hibás szólások bírálata. Irta Imre Sándor. Ára 1 frt.

KALEVALA. A finnek nemzeti eposza. Fordította Barna Ferd. Ára 1 frt.

SIMONYI ZS. A magyar kötőszók, egyuttal az összetett mondat elmélete. I. kötet. (A mellérendelő kötőszók.) Jutalmazott pályamunka. Ára 1 frt 20 kr.

II. köt. Az alárendelő kötőszók. I. fele. Ára 1 frt 20 kr.

KAZÁNI-TATÁR NYELVTANULMÁNYOK. Irta Sz. Bálint Gábor. I. füzet. Kazáni-tatár szövegek. 8-rét. 1875. 170 lap. II. füzet. Kazáni-tatár szótár 8-rét. 1876. 178 lap. III. füzet. Kazáni-tatár nyelvtan 8-rét 1877. Egy-egy füzetnek Ára 1 frt.

ÉRTEKEZÉSEK A NYELV- ÉS SZÉPTUDOMÁNYOK KÖRÉBŐL. Kiadja a M. T. Akad. Az I. oszt. rendeletéből szerk. Gyulai Pál, osztálytitkár. I—VIII. köt. 1867—1880. Ára 20 frt 20 kr. IX. köt. (1—12 szám) 1882. Ára 3 frt 20 kr. X. köt. (1—13 szám) 1882—1883. Ára 4 frt.

VÁMBÉRY ÁRMIN. A magyarok eredete. Ethnologiai tanulmány. Első teljes kiadás. Nagy 8-rét. Ára 5 frt.

